

බුද්දකනිකායෙ

නෙත්තිප්පකරණ-අට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

මහාකාරුණිකං නාමං, ඤෙය්‍යසාගරපාරගං;
වන්දෙ නිපුණගම්භීර-විවිත්‍රනයදෙසනං.

විජ්ජාවරණසම්පන්නා, යෙන නියාන්ති ලොකතො;
වන්දෙ තමුත්තමං ධම්මං, සම්මාසම්බුද්ධපුජිතං.

සීලාදිගුණසම්පන්නො, යිතො මග්ගඵලෙසු යො;
වන්දෙ අරියසඬ්ඨං තං, පුඤ්ඤක්ඛේත්තං අනුත්තරං.

වන්දනාජනිතං පුඤ්ඤං, ඉති යං රතනත්තයෙ;
භතත්තරායො සබ්බත්ථ, හුත්වාහං තස්ස තෙජසා.

යීතිං ආකඬ්ඛමානෙන, විරං සද්ධම්මනෙත්තියා;
ධම්මරක්ඛිතනාමෙන, ථෙරෙන අභියාචිතො.

පදුමුත්තරනාමස්ස, පාදමුලෙ පවත්තිතං;
පස්සතා අභිනිහාරං, සම්පත්තං යස්ස මත්ථකං.

සංඛිත්තං විභජන්තානං, එසො අග්ගොති තාදිනා;
ධ්වනිතො ඵතදග්ගස්මිං, යො මහාසාවකුත්තමො.

ජලභිඤ්ඤො වසිප්පත්තො, පභින්නපට්ඨසම්භිදො;
මහාකච්චායනො ථෙරො, සම්බුද්ධෙන පසංසිතො.

තෙන යා භාසිතා නෙත්ති, සත්ථාරා අනුමොදිනා;
සාසනස්ස සදායත්තා, නවඬ්ඛගස්සත්ථවණ්ණනා.

තස්සා ගම්භීරඤ්ඤාණෙනි, ඔගාභෙනබ්බභාවතො;
කිඤ්චාපි දුක්කරා කාතුං, අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

සහ සංවණ්ණනං යස්මා, ධරතෙ සත්ථුසාසනං;
පුබ්බාවරියසිභානං, තිට්ඨතෙව විනිවිජයො.

තස්මා තමුපනිස්සාය, ඔගාභෙත්වාන පඤ්චපි;
නිකායෙ පෙට්කෙනාපි, සංසන්දිත්වා යථාබලං.

සුච්ඡුද්ධමසංකිණ්ණං, නිපුණත්ථවිනිවිජයං;
මහාවිහාරවාසීනං, සමයං අවිලෝමයං.

පමාදලෙඛං වජ්ජේත්වා, පාළිං සම්මා නියොජයං;
උපදෙසං විභාවෙන්තො, කරිස්සාමත්ථවණ්ණනං.

ඉති අත්ථං අසඬ්ඛිණ්ණං, නෙත්තිප්පකරණස්ස මෙ;
විභජන්තස්ස සක්කච්චං, නිසාමයථ සාධවොති.

තත්ප් කෙනටියෙන නෙත්ති? සද්ධම්මනයනටියෙන නෙත්ති. යථා හි තණ්හා සත්තෙ කාමාදිභවං නයනීති “භවනෙත්ති” නි වුවවති, එවමයම්පි වෙනෙයාසත්තෙ අරියධම්මං නයනීති සද්ධම්මනයනටියෙන “නෙත්ති” නි වුවවති. අප් වා නයනීති තායාති නෙත්ති. නෙත්තිප්පකරණෙන හි කරණභූතෙන ධම්මකථිකා වෙනෙයාසත්තෙ දස්සනමග්ගං නයනීති සම්පාපෙන්තිති, නියන්ති වා එත්ප් එතස්මිං පකරණෙ අධිට්ඨානභූතෙ පතිට්ඨාපෙන්වා වෙනෙයා නිබ්බානං සම්පාපියන්තිති නෙත්ති. න හි නෙත්තිඋපදෙසසන්තිස්සයෙන විනා අවිපරිනසුත්තත්ථාවබොධො සම්භවති. තථා හි චූත්තං – “තස්මා නිබ්බාසිතුකාමෙනා” තිආදි. සබ්බාපි හි සුත්තස්ස අත්ප්සංවණ්ණනා නෙත්තිඋපදෙසායත්තා, නෙත්ති ව සුත්තප්පභවා, සුත්තං සම්මාසම්බුද්ධප්පභවන්ති.

සා පනායං නෙත්ති පකරණපරිච්ඡේදනො තිප්පහෙදා භාරනයපට්ඨානානං වසෙන. පට්මඤ්චි භාරවිචාරො, තතො නයවිචාරො, පච්ඡා පට්ඨානවිචාරොති. පාළිවචන්ථානතො පන සඬගභවාරවිභාගවාරවසෙන දුට්ඨා. සබ්බාපි හි නෙත්ති සඬගභවාරො විභාගවාරොති වාරද්වයමෙව හොති.

තත්ප් සඬගභවාරො ආදිතො පඤ්චහි ගාථාහි පරිච්ඡින්නො. සබ්බො හි පකරණත්ථො “යං ලොකො පුජයතෙ” තිආදිහි පඤ්චහි ගාථාහි අපරිග්ගහිතො නාම නත්ථි. නනු වෙන්ප් පට්ඨානං අසඬගහිතන්ති? නයිදමෙවං දට්ඨබ්බං, මූලපදග්ගහණෙන පට්ඨානස්ස සඬගහිතන්තා. තථා හි වක්ඛති – “අට්ඨාරස මූලපදා කුභිං දට්ඨබ්බා සාසනපට්ඨානෙන” ති. මූලපදපට්ඨානානි හි අත්ප්තයසඬබාරත්තිකා විය අඤ්ඤමඤ්ඤං සඬගහිතානි.

විභාගවාරො පන උද්දෙසනිද්දෙසපට්තිද්දෙසවසෙන තිවිධො. තෙසු “තත්ප් කතමෙ සොළස භාරා” ති ආරභිත්වා යාව “භවන්ති අට්ඨාරස පදානි” ති අයං උද්දෙසවාරො. “අස්සාදාදිනවතා” ති ආරභිත්වා යාව “නෙත්තිංසා එත්තිකා නෙත්ති” ති අයං නිද්දෙසවාරො. පට්තිද්දෙසවාරො පන භාරවිභග්ගවාරො භාරසම්පාතවාරො නයසමුට්ඨානවාරො සාසනපට්ඨානවාරොති වතුබ්බිධො. තෙසු “තත්ප් කතමො දෙසනාභාරො” ති ආරභිත්වා යාව “අයං පභානෙන සමාරොපනා” ති අයං භාරවිභග්ගවාරො. තත්ප් “කතමො දෙසනාභාරසම්පාතො” ති ආරභිත්වා යාව “අනුපාදිසෙසා ව නිබ්බානධාතු” ති අයං භාරසම්පාතවාරො. එත්ථාහ – භාරවිභග්ගභාරසම්පාතවාරානං කිං නානාකරණන්ති? වුවවතෙ – යත්ප් අනෙකෙහිපි උදාහරණසුත්තෙහි එකො භාරො නිද්දිසියති, අයං භාරවිභග්ගවාරො. යත්ප් පන එකස්මිං සුත්තෙ අනෙකෙ භාරා සම්පතන්ති, අයං භාරසම්පාතවාරො. චූත්තඤ්ඤෙනං පෙටකෙ –

“යත්ප් ව සබ්බෙ භාරා, සම්පතමානා නයන්ති සුත්තත්ප්ථං;
බ්බාසන්තවිධිපුට්ඨන්තා, සා භූමි භාරසම්පාතො” ති.

නයසමුට්ඨානසාසනපට්ඨානවාරවිභාගො පාකටො එව. සාසනපට්ඨානවාරො පන සඬගභවාරෙ විය උද්දෙසනිද්දෙසවාරෙසුපි න සරුපතො උද්ධටොති. එත්ථාහ – “ඉදං නෙත්තිප්පකරණං මහාසාවකභාසිතං, භගවතා අනුමොදිත” න්ති ව කප්මෙතං විඤ්ඤායනීති? පාළිතො එව. න හි පාළිතො අඤ්ඤං පමාණතරං අත්ථි. යා හි වතුහි මහාපදෙසෙහි අවිරුද්ධා පාළි, සා පමාණං. තථා හි අගරහිතාය ආවරියපරම්පරාය පෙටකොපදෙසො විය ඉදං නෙත්තිප්පකරණං ආහනං. යදි එවං කස්මාස්ස නිදානං න චූත්තං. සාවකභාසිතානම්පි හි සුභසුත්ත- (දී. නි. 1.444 ආදයො) අනඬගණසුත්ත- (ම. නි. 1.57 ආදයො) කච්චායනසංයුත්තාදිනං නිදානං භාසිතන්ති? නයිදං එකන්තිකං. සාවකභාසිතානං බුද්ධභාසිතානම්පි හි එකවිචානං පටිසම්භිදාමග්ගනිද්දෙසාදිනං ධම්මපදබුද්ධවංසාදිනඤ්ච නිදානං න භාසිතං, න ව තාවතා තානි අප්පමාණං, එවම්ධාපි දට්ඨබ්බං.

නිදානඤ්ච නාම සුත්තවිනයානං ධම්මභණ්ඩාගාරිකඋපාලිත්ථෙරාදිහි මහාසාවකෙහෙව භාසිතං, ඉදඤ්ච මහාසාවකභාසිතං, ථෙරං මුඤ්චිත්වා අනඤ්ඤවිසයන්තා ඉමිස්සා විචාරණායාති කිමෙනෙන නිදානගවෙසනෙන, අත්ථොයෙවෙන්ප් ගවෙසිතබ්බො, යො පාළියා අවිරුද්ධොති. අප් වා පාළියා අත්ප්සංවණ්ණනාභාවතො න ඉමස්ස පකරණස්ස විසුං නිදානවචනකිව්වං අත්ථි, පටිසම්භිදාමග්ගනිද්දෙසාදිනං වියාති දට්ඨබ්බං.

ඉදානි එතස්මිං පකරණෙ නානප්පකාරකොසල්ලත්ථං අයං විභාගො වෙදිතබ්බො – සබ්බමෙව වෙනං පකරණං සාසනපරියෙට්ඨිභාවතො එකවිධං, තථා අරියමග්ගසම්පාදනතො විමුත්තිරසතො ව. බ්බාසන්තත්ප්විචාරභාවතො දුට්ඨං, තථා සඬගභවිභාගභාවතො ධම්මවිනයත්ප්සංවණ්ණනතො ලොකියලොකුත්තරත්ප්සඬගභණතො රුපාරුපධම්මපරිග්ගාහකතො ලක්ඛණලක්ඛියභාවතො පවත්තිනිවත්තිවචනතො සභාගවිසභාගනිද්දෙසතො සාධාරණාසාධාරණධම්මවිභාගතො ව.

තිවිධං පුග්ගලත්තයනිද්දෙසතො තිවිධකල්පාණවිභාගතො පරිඤ්ඤත්තයකප්තතො පභානත්තසුපදෙසතො සික්ඛත්තයසඬගභණතො තිවිධසංකිලෙසවිසොධනතො මූලගීතිඅනුගීතිසඬගීතිහෙදතො පිටකත්තයත්ප්සංවණ්ණනතො භාරනයපට්ඨානප්පහෙදතො ව.

වතුබ්බිධං වතුප්පටිසම්භිදාවිසයතො වතුනයදෙසනතො ධම්මත්ප්දෙසනාපට්ඨෙධගම්භීරභාවතො ව. පඤ්චවිධං අභිඤ්ඤායාදිධම්මවිභාගතො පඤ්චක්ඛන්ධනිද්දෙසතො පඤ්චගතිපරිච්ඡේදතො පඤ්චනිකායත්ප්විවරණතො ව. ඡබ්බිධං ඡළාරම්මණවිභාගතො ඡඅප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරායතනවිභාගතො ව. සත්තවිධං සත්තවිඤ්ඤාණට්ඨිතිපරිච්ඡේදතො. නවවිධං සුත්තාදිනවඬගනිද්දෙසතො. වුද්දසවිධං සුත්තාධිට්ඨානවිභාගතො.

සොළසවිධං අට්ඨවිසතිවිධස්සං සාසනපට්ඨානප්පභෙදනො, චතුරාසීතිසහස්සවිධං
චතුරාසීතිසහස්සධම්මක්ඛන්ධවිචාරභාවතොතිආදිනා නයෙන පකරණවිභාගො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ සාසනපරියෙට්ඨිභාවතොති සකලං නෙත්තිප්පකරණං සික්ඛත්තයසඬගහස්ස නවඬගස්ස සත්ථුසාසනස්ස
අත්ථසංවණ්ණනාභාවතො. අරියමග්ගසම්පාදනතොති දස්සනභූමිභාවනාභූමිසම්පාදනතො. විමුක්තිරසතොති
සාසනස්ස අමතපරියොසානත්තා චූත්තං. බ්‍යඤ්ජනත්ථවිචාරභාවතොති භාරබ්‍යඤ්ජනපදකම්මනායානං
බ්‍යඤ්ජනවිචාරත්තා අත්ථපදඅත්ථනායානං අත්ථවිචාරත්තා චූත්තං. සඬගභවිභාගභාවො පරතො ආවි භවිස්සති.
ධම්මවිනයත්ථසංවණ්ණනතොති සකලස්සාපි පරියත්තිසාසනස්ස ධම්මවිනයභාවතො චූත්තං.
ලක්ඛණලක්ඛියභාවතොති නෙත්තිවචනස්ස ලක්ඛණත්තා උදාහරණසුත්තානස්ස ලක්ඛියත්තා චූත්තං.
සභාගවිසභාගනිද්දෙසතොති සමානජාතියා ධම්මා සභාගා, පටිපක්ඛා විසභාගා, තංවිචාරභාවතොති අත්ථො.
සාධාරණාසාධාරණධම්මවිභාගතොති පභානෙකට්ඨසහජෙකට්ඨතාදිසාමඤ්ඤෙන යෙ ධම්මා යෙසං ධම්මානං
නාමවත්ථාදිනා සාධාරණා තබ්බිධුරතාය අසාධාරණා ච, තංවිභාගතො දුට්ඨන්ති අත්ථො.

පුග්ගලත්තයනිද්දෙසතොති උග්ගපිතඤ්ඤආදි පුග්ගලත්තයනිද්දෙසතො. තිව්ධකල්‍යාණවිභාගතොති
ආදිකල්‍යාණාදිවිභාගතො. මූලගීතිඅනුගීතිසඬගීතිභෙදතොති පට්ඨං වචනං මූලගීති, චූත්තස්සෙව අත්ථස්ස සඬගගාථා
අනුගීති, තංතංසුත්තත්ථයොජනවසෙන විප්පකිණ්ණස්ස පකරණස්ස සඬගායනං සඬගීති, සා ථෙරස්ස පරතො
පවත්තිතාති වෙදිතබ්බො, එතාසං තිස්සන්තං භෙදතො තිව්ධන්ති අත්ථො. පඤ්චක්ඛන්ධනිද්දෙසතොති
රූපාදිපඤ්චක්ඛන්ධසීලාදිපඤ්චධම්මක්ඛන්ධනිද්දෙසතො පඤ්චවිධන්ති අත්ථො. සුත්තාධිට්ඨානවිභාගතොති
ලොභදොසමොභානං අලොභාදොසාමොභානං කායවච්චිමනොකම්මානං සද්ධාදිපඤ්චන්ද්‍රියානස්ස වසෙන
චුද්දසවිධස්ස සුත්තාධිට්ඨානස්ස විභාගවචනතො චුද්දසවිධන්ති අත්ථො. සෙසං සුවිඤ්ඤායාන්ති න පපඤ්චිතං.

1. සඨගභවාරවණ්ණනා

එවං අනෙකභෙදවිභත්තෙ නෙත්තිප්පකරණෙ යදිදං චුත්තං “සඨගභවිභාගවාරවසෙන දුට්ඨ”න්ති, තත්ථ සඨගභවාරො ආදි. තස්සාපි “යං ලොකො පුජයතෙ”ති අයං ගාථා ආදි. තත්ථ යන්ති අනියමතො උපයොගනිද්දෙසො, තස්ස “තස්සා”ති ඉමිනා නියමනං වෙදිතබ්බං. ලොකොති කත්තුනිද්දෙසො. පුජයතෙති කිරියානිද්දෙසො. සලොකපාලොති කත්තුච්ඡෙසනං. සදාති කාලනිද්දෙසො. නමස්සති වාති උපවයෙන කිරියානිද්දෙසො. තස්සාති සාමිතිද්දෙසො. එතන්ති පච්චත්තනිද්දෙසො. සාසනවරන්ති පච්චත්තනිද්දෙසෙන නිද්දිට්ඨමිමනිදස්සනං. විදුහිති කරණවචනෙන කත්තුනිද්දෙසො. ඤෙය්‍යන්ති කම්මවාචකකිරියානිද්දෙසො. නරවරස්සාති “තස්සා”ති නියමෙත්වා දස්සිතස්ස සරුපතො දස්සනං.

තත්ථ ලොකියන්ති එත්ථ පුඤ්ඤාපුඤ්ඤාති තබ්බිපාකො වාති ලොකො, පජා, සත්තනිකායොති අත්ථො. ලොක-සද්දො හි ජාතිසද්දතාය සාමඤ්ඤවසෙන නිරවසෙසතො සත්තෙ සඨගණ්ණාති. කිඤ්චාපි හි ලොකසද්දො සඨබාරභාජනෙසුපි දිට්ඨප්පයොගො, පුජනකිරියායොගාභූතතාවසෙන පන සත්තලොකවචනො එව ඉධ ගහිතොති දට්ඨබ්බං. පුජයතෙති මානයති, අපවායතිති අත්ථො.

ලොකං පාලෙන්නීති ලොකපාලා, වත්තාරො මහාරාජානො. ලොකියා පන ඉන්ද්‍රියමචරුණකුචෙරා ලොකපාලාති වදන්ති. සභ ලොකපාලෙහිති සලොකපාලො, “ලොකො”ති ඉමිනා තුල්‍යාධිකරණං. අථ වා ඉස්සරියාධිපච්චෙන තංතංසත්තලොකස්ස පාලනතො රක්ඛණතො ඛත්තියවතුමහාරාජසක්කසුයාමසත්තුසිතසුනිමිමිතපරනිමිමිතවසවත්තිමහාබ්‍රහ්මාදයො ලොකපාලා. තෙහි සභ තංතංසත්තනිකායො සලොකපාලො ලොකොති චුත්තො. අථ වා “ද්වෙමෙ, හික්ඛෙවෙ, සුක්කා ධම්මා ලොකං පාලෙන්නී”ති (අ. නි. 2.9; ඉතිවු. 42) වචනතො හිරොත්තප්පධම්මා ලොකපාලා. තෙහි සමන්තාගතො ලොකො සලොකපාලො. හිරොත්තප්පසම්පන්නා හි පාපගර්හිතො සප්පුරියා ධම්මච්ඡන්දවත්තතාය භගවති පුජානමක්කාරපරා භොන්තිති.

සදාති සබ්බකාලං රත්තිඤ්චෙව දිවා ව, සදාති වා භගවතො ධර්මානකාලෙ තතො පරඤ්ච. අථ වා සදාති අභිනිභාරතො පට්ඨාය යාව සාසනන්තරධානා, තතො පරමිපි වා. මහාභිනිභාරතො පට්ඨාය හි මහාබොධිසත්තා බොධියා නියතතාය බුද්ධබ්බකුරභූතා සදෙවකස්ස ලොකස්ස පුජනියා වෙව වන්දනියා ව භොන්ති. යථා භගවා සුමෙධභූතො –

“දීපඬකරො ලොකවිදු, ආභුනිනං පටිග්ගහො;
මම කම්මං පකිත්තෙත්වා, දක්ඛණං පාදමුද්ධරි.

“යෙ තත්ථාසුං ජිනපුත්තා, පදක්ඛිණමකංසු මං;
දෙවා මනුස්සා අසුරා ව, අභිවාදෙත්වාන පක්කමු”න්ති. (බු. වං. 2.75-76);

නමස්සති වාති කෙචි කෙසඤ්චි පුජාසක්කාරාදීති කරොන්තාපි තෙසං අපාකට්ඨගුණතාය නමක්කාරං න කරොන්ති, න එවං භගවතො, යථාභූතඅබ්භුග්ගතකිත්තිසද්දතාය පන භගවත්තං සදෙවකො ලොකො පුජයති වෙව නමස්සති වාති අත්ථො. “සදා නරමනුස්සො”ති කෙචි පට්ඨන්ති, තං න සුන්දරං. තස්සාති යං සදෙවකො ලොකො පුජයති වෙව නමස්සති ව, තස්ස. එතන්ති ඉදාති වත්තබ්බං බුද්ධියං විපරිවත්තමානං සාමඤ්ඤෙන දස්සෙති. සාසනවරන්ති තං සරුපතො දස්සෙති. තත්ථ දිට්ඨධම්මිකසම්පරාධිකපරමත්ථෙහි යථාරහං සත්තෙ සාසති විනෙති එතෙනාති සාසනං, තදෙව එකන්තනියානට්ඨෙත අනඤ්ඤසාධාරණගුණතාය ව උත්තමට්ඨෙත තංතංඅභිපත්ථිතසම්ද්ධිභෙතුතාය පණ්ඩිතෙහි වරිතබ්බතො වා වරං, සාසනමෙව වරන්ති සාසනවරං. විදුහිති යථාසභාවතො කම්මකම්මඵලාති කුසලාදිභෙදෙ ව ධම්මෙ විදන්තිති විදු, පණ්ඩිතමනුස්සා, තෙහි. ඤාතබ්බං, ඤාණමරහතීති වා ඤෙය්‍යං. නරවරස්සාති පුරිසවරස්ස, අග්ගපුග්ගලස්සාති අත්ථො.

ඉදං චුත්තං භොති – යො අනඤ්ඤසාධාරණමහාකරුණාසබ්බඤ්ඤාඤාඤාදිගුණවිසෙසයොගෙන සදෙවකෙන ලොකෙන පුජනියො නමස්සනියො ව භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො, තස්ස ලොකෙ උත්තමපුග්ගලස්ස එතං ඉදාති අම්භෙහි විභජිතබ්බහාරනයපට්ඨානවිචාරණවිසයභූතං සාසනං ආදිකල්‍යාණතාදිගුණසම්පත්තියා වරං අග්ගං උත්තමං නිපුණඤාණගොචරතාය පණ්ඩිතවෙදනියමෙවාති. භගවතො හි වචනං එකගාථාමත්තමිපි සච්චපට්චසමුප්පාදබන්ධායතනධානිත්ථියසතිපට්ඨානාදිසභාවධම්මනිද්ධාරණක්ඛිණාය සොළසභාරපඤ්චනයසොළසඅට්ඨසතිවිධපට්ඨානවිචාරයොගාභාවෙන ව පරමගම්හිරං අත්ථතො අගාධපාරං සණ්ඨසුබ්බඤාණවිසයමෙවාති. තෙනෙවාහ – “පඤ්ඤවත්තස්සායං ධම්මො, නායං ධම්මො දුප්පඤ්ඤස්සා”ති (දී. නි. 3.358; අ. නි. 8.30). අථ වා භගවතො සාසනං පරිඤ්ඤාත්තමෙන ලක්ඛණාවබොධප්පටිපත්තියා සුඤ්ඤතමුඛාදීහි ඔගාහිතබ්බත්තා අවිඤ්ඤානං සුපිනන්තෙනපි න විසයො භොතිති ආහ – “විදුහි ඤෙය්‍ය”න්ති. තථා ව චුත්තං – “එතු විඤ්ඤා පුරිසො”තිආදි.

අපරෙ පන “තං තස්ස සාසනවර” න්ති පයන්ති, තෙසං මනෙන යං-සද්දො සාසන-සද්දෙන සමානාධිකරණොති දට්ඨබ්බො. ඉදං චුත්තං හොති යං සාසනවරං සලොකපාලො ලොකො පූජයති නමස්සති ව, තං සාසනවරං විදුහි ඤාතබ්බන්ති. ඉමස්මිඤ්ච නයෙ ලොකපාල-සද්දෙන හගවාපි චූචිවති. හගවා හි ලොකග්ගතයකත්තා නිප්පරියායෙන ලොකපාලො, තස්මා “තස්සා”ති ලොකපාලස්ස සත්ථුනොති අත්ථො. සලොකපාලොති චේත්ථ ලොකපාල-සද්දො ගුණිභූතොපි සත්ථුවිසයත්තා සාසන-සද්දාපෙක්ඛතාය සාමිභාවෙන සම්බන්ධිවිසෙසභූතො පටිනිද්දෙසං අරහතිති.

කථං පන සයං ධම්මස්සාමි හගවා ධම්මං පූජයතිති? නායං විරොධො. ධම්මගරුතො හි බුද්ධා හගවන්තො, තෙ සබ්බකාලං ධම්මං අපවායමානාව විහරන්තිති. චුත්තඤ්ඤොති – “යංනුනාහං ය්වායං ධම්මො මයා අභිසම්බුද්ධො, තමෙව ධම්මං සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරෙය්‍ය”න්ති (සං. නි. 1.173; අ. නි. 4.21).

අපි ව හගවතො ධම්මපූජනා සත්තසත්තාහප්පට්ඨන්තිආදීහි දීපෙනබ්බො. ධම්මස්සාමිති ව ධම්මෙන සදෙවකස්ස ලොකස්ස සාමිති අත්ථො, න ධම්මස්ස සාමිති. එවමපි නමස්සතිති වචනං න යුජ්ජති. න හි හගවා කඤ්චි නමස්සතිති, එසොපි නිද්දොසො. න හි නමස්සතිති පදස්ස නමක්කාරං කරොතිති අයමෙව අත්ථො, අථ බො ගරුකරණෙන තත්තින්තො තප්පොණො තප්පබ්බාරොති අයමිපි අත්ථො ලබ්හති. හගවා ව ධම්මගරුතාය සබ්බකාලං ධම්මනින්තපොණපබ්බාරභාවෙන විහරතිති. අයඤ්ච අත්ථො “යෙන සුදං ස්වාහං නිව්චකප්පං විහරාමි”ති (ම. නි. 1.387) එවමාදිහි සුත්තපදෙහි දීපෙනබ්බො. “විදුහි නෙය්‍ය”න්තිපි පායො, තස්ස පණ්ඩිතෙහි සපරසන්නානෙසු නෙතබ්බං පාපෙනබ්බන්ති අත්ථො. තත්ථ අත්තසන්නානෙ පාපනං බුජ්ඣන්තං, පරසන්නානෙ බොධනන්ති දට්ඨබ්බං.

එවං හගවතො සදෙවකස්ස ලොකස්ස පූජනීයවන්දනීයභාවො අග්ගපුග්ගලභාවො ව චූචිවමානො ගුණවිසිට්ඨතං දීපෙති, සා ව ගුණවිසිට්ඨතා මහාබොධියා වෙදිතබ්බො. ආසවක්ඛයඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤි සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ච ආසවක්ඛයඤ්ඤාණං “මහාබොධි”ති චූචිවති. සා අවිපරිතධම්මදෙසනතො තථාගතෙ සුජ්ජතිට්ඨිතාති විඤ්ඤායති . න හි සවාසනනිරවසෙසකිලෙසප්පහානං අනාවරණඤ්ඤාණඤ්ච විනා තාදිසි ධම්මදෙසනා සම්භවති. ඉච්චස්ස චතුරෙසාරජ්ජයොගො. තෙන දසබලජ්ජසාධාරණඤ්ඤාණඅට්ඨාරසාවෙණිකබුද්ධධම්මාදිසකලසබ්බඤ්ඤාගුණපාරිපූරි පකාසිතා හොති. එතාදිසි ව ගුණවිභූති මහාකරුණාපුබ්බධිගමං අභිනිභාරසම්පත්තිං පුරස්සරං කත්වා සම්පාදිතං සමත්තිංසපාරමිසඬිතං පුඤ්ඤඤාණසම්භාරමන්තරෙන න උපලබ්භතිති හෙතුසම්පදාපි අත්ථතො විභාවිතා හොතිති එවං හගවතො තිසුපි අවත්ථාසු සබ්බසත්තානං එකන්තහිතප්පට්ඨාහහෙතුභූතා ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්‍යාණා නිරවසෙසා බුද්ධගුණා ඉමාය ගාථාය පකාසිතාති වෙදිතබ්බං.

දුතියනෙය පන යස්මා සික්ඛත්තයසඬිගහං සඵලං අරියමග්ගසාසනං තස්ස ආරම්මණභූතඤ්ච අමතධාතුං තදධිගමුපායඤ්ච පුබ්බභාගපට්ඨන්තිසාසනං තදත්ථපරිදීපනඤ්ච පරියන්තිසාසනං යථාරහං සච්චාභිසමයවසෙන අභිසමෙන්තො ස්වාක්ඛාතතාදිගුණවිසෙසයුත්තතං මනසිකරොන්තො සක්කච්චං සචනධාරණපරිපුච්ඡාදීහි පරිවයං කරොන්තො ව සදෙවකො ලොකො පූජයති නාම. ලොකනාථො ව සම්මාසම්බොධිප්පත්තියා වෙනෙය්‍යානං සක්කච්චං ධම්මදෙසනෙන “අරියං වො, භික්ඛවෙ, සම්මාසමාධිං දෙසෙස්සාමි” (ම. නි. 3.136; සං. නි. 5.28; පෙටකො. 24), “මග්ගානට්ඨධිගිකො සෙට්ඨො” (ධ. ප. 273; කථා. 872; නෙත්ති. 125; පෙටකො. 30), “යාවතා, භික්ඛවෙ, ධම්මා සඬිතා වා අසඬිතා වා, විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති” (ඉතිවු. 90; අ. නි. 4.34), “ඛයං විරාගං අමතං පණ්ණං” (බු. පා. 6.4; සු. නි. 227), “එකායනො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා” (දී. නි. 2.373; ම. නි. 1.106; සං. නි. 5.367), “ධම්මං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි ආදිකල්‍යාණං”න්තිආදීහි (ම. නි. 3.420; නෙත්ති. 5) වචනෙහි ථොමනෙන ව පූජයති නාම. තස්මා සාසනවරස්ස පූජනීයභාවො ඉධ චූචිවමානො අනවසෙසතො ධම්මගුණෙ දීපෙතීති යෙ අරියභාවාදයො නිය්‍යානාදයො ඛයවිරාගාදයො මදනිම්මදනාදයො අසඬිතාදයො ස්වාක්ඛාතතාදයො ආදිකල්‍යාණතාදයො ව අනෙකෙහි සුත්තපදෙහි පවෙදිතා අනෙකෙ ධම්මගුණා, තෙ නිරවසෙසතො ඉමාය ගාථාය පකාසිතාති වෙදිතබ්බං.

යස්මා පන අරියසච්චප්පට්ඨෙධෙන සමුග්ගසාධිතසම්මොභායෙව පරමත්ථතො පණ්ඩිතා බාලාදිසමතික්කමනතො, තස්මා භාවිතලොකුත්තරමග්ගා සච්ඡිකතසාමඤ්ඤඵලා ව අරියපුග්ගලා විසෙසතො විදුති චූචිවන්ති. තෙ හි යථාචුත්තසාසනවරං අවිපරිතතො ඤාතුං නෙතුඤ්ච සපරසන්නානෙ සක්කුණන්තිති අට්ඨාපරියපුග්ගලසමුග්ගස්ස පරමත්ථසඬිසස්සාපි ඉධ ගහිතත්තා යෙ සුජ්ජතිපන්නානාදයො අනෙකෙහි සුත්තපදෙහි සංවණ්ණිතා අරියසඬිසගුණා, තෙපි නිරවසෙසතො ඉධ පකාසිතාති වෙදිතබ්බං.

එවං පට්ඨගාථාය සාතිසයං රත්තත්තයගුණපරිදීපනං කත්වා ඉදානි –

“සබ්බපාපස්ස අකරණං, කුසලස්ස උපසම්පදා;
සචිත්තපරියොදපනං, එතං බුද්ධාන සාසන”න්ති. (දී. නි. 2.90; ධ. ප. 183; නෙත්ති. 30, 50, 116, 124) –

වචනතො සඬිබෙපතො සික්ඛත්තයසඬිගහං සාසනං, තං පන සික්ඛත්තයං ඤාණවිසෙසවිසයභාවහෙදතො අවත්ථාහෙදතො ව තිව්ධං හොති. කථං? සුත්තයඤ්ඤාණගොවරො ව යො “පරියන්තිසද්ධම්මො”ති චූචිවති.

වින්තාමයඤාණගොවරො ව යො ආකාරපරිච්ඡක්කදිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තිහි ගහෙනබ්බකාරො
විමුක්තායතනවිසෙසො “පටිපත්තිසද්ධම්මො”ති වුච්චති. විපස්සනාඤාණාදිසහගතො භාවනාමයඤාණගොවරො ව
යො “පටිවෙධසද්ධම්මො”ති වුච්චති. එවං තිවිධම්පි සාසනං සාසනවරන්ති පදෙන සඛිගණ්ණිත්වා තත්ථ යං පඨමං, තං
ඉතරෙසං අධිගමුපායොති සබ්බසාසනමූලභූතං අත්තනො පකරණස්ස ව විසයභූතං පරියත්තිසාසනමෙව තාව
සඛිබෙපතො විහජන්තො “ද්වාදස පදානි”ති ගාථමාහ.

තත්ථ ද්වාදසානි ගණනපරිච්ඡෙදො. පදානිති පරිච්ඡින්නධම්මනිදස්සනං. තෙසු බ්‍යඤ්ජනපදානි පච්ඡති අත්ථො
එතෙහිති පදානි. අත්ථපදානි පන පච්ඡන්ති ඤායන්තිති පදානි. උභයම්පි වා උභයථා යොජෙනබ්බං බ්‍යඤ්ජනපදානම්පි
අවිපරිතං පටිපච්ඡිතබ්බත්තා, අත්ථපදානං උත්තරිවිසෙසාධිගමස්ස කාරණභාවතො, තානි පදානි පරතො
පාළියඤ්ඤෙව ආවි හවිස්සන්තිති තත්ථෙව චණ්ණයිස්සාම. අත්ථසුවනාදිඅත්ථතො සුත්තං. චූත්තඤ්ඤෙනං සඛිගහෙසු

“අත්ථානං සුවනතො, සුවුත්තතො සවනතොථ සුදනතො;
සුත්තාණා සුත්තසභාගතො ව, ‘සුත්ත’න්ති අක්ඛාත”න්ති. (පාරා. අට්ඨ. 1.පඨමමහාසඛිගීතිකථා; දී. නි.
අට්ඨ. 1.පඨමමහාසඛිගීතිකථා; ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා);

තදෙනං තත්ථ සුත්තපිටකවසෙන ආගතං, ඉධ පන පිටකත්තයවසෙන යොජෙනබ්බං. “ද්වාදස පදානි සුත්ත”න්ති
චූත්තං, යං පරියත්තිසාසනන්ති අත්ථො. තං සබ්බන්ති තං “සුත්ත”න්ති චූත්තං සකලං බුද්ධවචනං. බ්‍යඤ්ජනඤ්ඤ
අත්ථො වානි බ්‍යඤ්ජනඤ්ඤෙව තදත්ථො ව. යතො “ද්වාදස පදානි සුත්ත”න්ති චූත්තං. ඉදං චූත්තං හොති –
අත්ථසුවනාදිතො සුත්තං පරියත්තිධම්මො, තඤ්ඤ සබ්බං අත්ථතො ද්වාදස පදානි ඡ බ්‍යඤ්ජනපදානි වෙව ඡ
අත්ථපදානි වානි. අථ වා යදෙනං “සාසනවර”න්ති චූත්තං, තං සබ්බං සුත්තං, පරියත්තිසාසනස්ස අධිජ්ජෙනත්තා.
අත්ථතො පන ද්වාදස පදානි, බ්‍යඤ්ජනත්ථපදසමුදායභාවතො. යථාහ – “බ්‍යඤ්ජනඤ්ඤ අත්ථො වා”ති. තං
විඤ්ඤෙය්‍යං උභයන්ති යස්මිං බ්‍යඤ්ජනෙ අත්ථෙ ව වචනවචනියභාවෙන සම්බන්ධෙ සුත්තවොභාරො, තදුභයං
සරූපතො විඤ්ඤාතබ්බං තත්ථ කතමං බ්‍යඤ්ජනං කතමො අත්ථොති? තෙනෙවාහ – “කො අත්ථො බ්‍යඤ්ජනං
කතම”න්ති.

එවං “සාසනවර”න්ති චූත්තස්ස සුත්තස්ස පරියත්තිභාවං තස්ස ව අත්ථබ්‍යඤ්ජනපදභාවෙන වෙදිතබ්බතං
දස්සෙත්වා ඉදානි තස්ස පටිවසුපායං නෙත්තිජ්ජකරණං පදත්ථවිභාගෙන දස්සෙතුං “සොළසභාරා”ති ගාථමාහ.

තත්ථ සොළස භාරා එතිස්සානි සොළසභාරා. පඤ්චනායා අට්ඨාරසමූලපදානි එත්ථාපි එසෙව නයො. අථ වා
සොළස භාරා සොළසභාරා. එවං ඉතරත්ථාපි. භාරනායමූලපදානි එව හි සඛිබෙපතො විත්ථාරතො ව භාසිතානි
නෙත්තිති. සාසනස්ස පරියෙට්ඨිති සාසනස්ස අත්ථපරියෙසනා, පරියත්තිසාසනස්ස අත්ථසංවණ්ණනාති අත්ථො,
සකලස්සෙව වා සාසනස්ස අත්ථවිචාරණාති අත්ථො. පටිපත්තිපටිවෙධෙපි හි නෙත්තිනායානුසාරෙන අධිගච්ඡන්තිති.
මහකච්චානෙතානි කච්චොති පුරාතනො ඉසී, තස්ස වංසාලඬකාරභූතොයං මහාපෙරො “කච්චානො”ති වුච්චති.
මහකච්චානොති පන පූජාවචනං, යථා මහාමොග්ගල්ලානොති, “කච්චායනගොත්තනිද්දිට්ඨා”තිපි පායො. අයඤ්ච
ගාථා නෙත්තිං සඛිගායන්තෙහි පකරණත්ථසඛිගණ්ණනාවසෙන යපිතානි දට්ඨබ්බා. යථා වායං, එවං භාරවිභවිගවාරෙ
තංතංභාරනිද්දෙසනිගමනෙ “තෙනාහ ආයස්මා”තිආදිවචනං, භාරාදිසමුදායභූතොයං නෙත්තියං බ්‍යඤ්ජනත්ථසමුදායෙ
ව සුත්තෙ කිං කෙන විවියතිති විචාරණොයං ආහ – “භාරා බ්‍යඤ්ජනවිවයො”තිආදි.

තත්ථ සොළසපි භාරා මූලපදනිද්ධාරණමන්තරෙන බ්‍යඤ්ජනමුඛෙනෙව සුත්තස්ස සංවණ්ණනා හොන්ති, න
නායා විය මූලපදසඛිබාතසභාවධම්මනිද්ධාරණමුඛෙනානි තෙ “බ්‍යඤ්ජනවිවයො සුත්තස්සා”ති චූත්තා. අත්ථනායා පන
යථාචූත්තඅත්ථමුඛෙනෙව සුත්තස්ස අත්ථසම්පටිපත්තියා හොන්තිති ආහ – “නායා තයො ව සුත්තත්ථො”ති. අයඤ්ච
විචාරණා පරතොපි ආගම්ස්සති. කෙච්චි “නයො වා”ති පඨන්ති, තං න සුන්දරං. උභයං පරිග්ගහිතන්ති භාරා නායා වානි
එතං උභයං සුත්තස්ස අත්ථනිද්ධාරණවසෙන පරිසමන්තතො ගහිතං සබ්බථා සුත්තෙ යොජිතං. වුච්චති සුත්තං වදති
සංවණ්ණෙති. කථං? යථාසුත්තං සුත්තානුරූපං, යං සුත්තං යථා සංවණ්ණෙතබ්බං, තථා සංවණ්ණෙතිති අත්ථො. යං
යං සුත්තන්ති වා යථාසුත්තං, සබ්බං සුත්තන්ති අත්ථො. නෙත්තිනායෙන හි සංවණ්ණෙතුං අසක්කුණෙය්‍යං නාම
සුත්තං තත්ථිති.

ඉදානි යං චූත්තං – “සාසනවරං විදුහි ඤෙය්‍ය”න්ති, තත්ථ නෙත්තිසංවණ්ණනාය විසයභූතං පරියත්තිධම්මමෙව
පකාරන්තරෙන නියමෙත්වා දස්සෙතුං “යා වෙචා”තිආදි චූත්තං.

තත්ථ අත්ථෙසු කතපරිච්ඡෙදො බ්‍යඤ්ජනප්පබන්ධො දෙසනා, යො පායොති වුච්චති. තදත්ථො දෙසිතං තාය
දෙසනාය පබොධිතත්තා. තදුභයඤ්ඤ විමුක්තායතනසීසෙන පරිවයං කරොන්තානං
අනුපාදාපරිනිබ්බානපරියොසානානං සම්පත්තිනං හෙතුභාවතො එකන්තෙන විඤ්ඤෙය්‍යං, තදුභයවිනිමුත්තස්ස වා
ඤ්ඤෙය්‍යස්ස අභාවතො තදෙව ද්වයං විඤ්ඤෙය්‍යන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙති යා වෙව...පෙ.... විඤ්ඤෙය්‍යන්ති. තත්තානි
තස්මිං විජානෙන සාධෙනබ්බෙ, නිජ්ජාදෙනබ්බෙ වෙන භූමිමං. අයමානුපුබ්බිති අයං වක්ඛමානා අනුපුබ්බි භාරනායානං

අනුක්‍රමයෙන්, අනුක්‍රමයෙන් වක්‍රමයෙන් භාරගන්නා අත්පොත. නව විධ සුත්තන්තපරියෙට්ඨි සුත්තාදිවසෙන නව ධර්ම සංස්කෘතිය පරියෙසනා, අත්පොතවාරණයක් අත්පොත. සාමී අත්පොත වා එතං පච්චත්තං නව විධ සුත්තන්තපරියෙට්ඨියා අනුප්‍රබ්බිති. අප් වා අනුප්‍රබ්බිති කරණත්පෙ පච්චත්තං. ඉදං චුත්තං හොති – යථා චුත්ත විජානනෙ සාධෙතබ්බෙ වක්‍රමයෙන් භාරගනනුප්‍රබ්බියා අයං නව විධ සුත්තන්තපරියෙට්ඨියා අත්පරියෙසනාති.

එත්ථාහ – කපං පනෙත්ථ ගෙයාධිගාදිතං සුත්තභාවො, සුත්තභාවෙ ව තෙසං කපං සාසනස්ස නව ධර්මභාවො. යඤ්ච සඤ්ච භෙදෙසු වුච්චති “සගාථකං සුත්තං ගෙයාං, නිග්ගාථකං සුත්තං වෙය්‍යාකරණං”න්ති, තථා ව සති සුත්තභවගමෙව න සියා. අපාපි විසුං සුත්තභවං සියා, මඤ්ච සුත්තාදිතං (බු. පා. 5.1 ආදයො; සු. නි. 261 ආදයො) සුත්තභවගමෙව න සියා, ගාථාභාවතො ධම්මපදාදිතං විය, ගෙයාධිගමෙව න සියා, සගාථකත්තා සගාථාවග්ගස්ස විය, තථා උභතොවිභවිගාදිසු සගාථකප්පදෙසානන්ති. වුච්චතෙ –

සුත්තන්ති සාමඤ්ඤවිධි, විසෙසවිධියො පරෙ;
සතිමිත්තා නිරුල්භත්තා, සහතාඤ්ඤෙන නාඤ්ඤතො.

සබ්බස්සාපි හි බුද්ධචරිතස්ස සුත්තන්ති අයං සාමඤ්ඤවිධි. තථා හි “එත්තකං තස්ස භගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්නං (පාචි. 1242), සාවත්ථියා සුත්තවිභවිගෙ, සකචාදෙ පඤ්ච සුත්තසතාති”ති ආදිවචනතො විජානාති ධම්මපරියන්ති විසෙසෙපි සුත්තභවභාවො දිස්සති. තදෙකදෙසෙසු පන ගෙයාදයො විසෙසවිධියො තෙන තෙන නිමිත්තෙන පතිට්ඨිතා. තථා හි ගෙයාස්ස සගාථකත්තං තබ්බාවනිමිත්තං. ලොකෙපි හි සසිලොකං සගාථකං චුණ්ණියගන්ථං ගෙයා”න්ති වදන්ති. ගාථාවිරහෙ පන සති පුච්ඡිත්ථා විස්සජ්ජනභාවො වෙය්‍යාකරණස්ස. පුච්ඡාවිස්සජ්ජනඤ්ඤි “බ්‍යාකරණං”න්ති වුච්චති. බ්‍යාකරණමෙව වෙය්‍යාකරණන්ති. එවං සත්තෙ සගාථකාදිනම්පි පඤ්චාවිස්සජ්ජනවසෙන පවත්තානං වෙය්‍යාකරණභාවො ආපජ්ජති? නාපජ්ජති, ගෙයාදියඤ්ඤානං අනොකාසභාවතො “ගාථාවිරහෙ සති”ති විසෙසිතත්තා ව. තථා හි ධම්මපදාදිසු කෙවලං ගාථාබන්ධෙසු සගාථකත්තෙපි සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථායුත්තෙසු “චුත්තඤ්ඤෙන”න්ති ආදිවචනසම්බන්ධෙසු අබ්භුතධම්මපටිසංයුත්තෙසු ව සුත්තවිසෙසෙසු යථාක්කමං ගාථාඋදානඉති චුත්තක අබ්භුතධම්මසඤ්ඤා පතිට්ඨිතා, තථා සතිපි ගාථාබන්ධභාවෙ භගවතො අතීතාසු ජාතීසු වරියානුභාවප්පකාසකෙසු ජාතකසඤ්ඤා. සතිපි පඤ්චාවිස්සජ්ජනභාවෙ සගාථකත්තෙ ව කෙසුපි සුත්තන්තෙසු වෙදස්ස ලභාපනතො වෙදල්ලසඤ්ඤා පතිට්ඨිතාති එවං තෙන තෙන සගාථකත්තාදිනා නිමිත්තෙන තෙසු තෙසු සුත්තවිසෙසෙසු ගෙයාධිගාදියඤ්ඤා පතිට්ඨිතාති විසෙසවිධියො සුත්තභවතො පරෙ ගෙයාදයො.

යං පනෙත්ථ ගෙයාධිගාදිනිමිත්තරහිතං සුත්තං, තං සුත්තභවං විසෙසසඤ්ඤාපරිභාරෙන සාමඤ්ඤසඤ්ඤාය පවත්තනතොති. නනු ව සගාථකං සුත්තං ගෙයාං, නිග්ගාථකං සුත්තං වෙය්‍යාකරණන්ති සුත්තභවං න සම්භවතිති වොදනා තදවත්ථා එවාති? න තදවත්ථා, සොධිතත්තා. සොධිතඤ්ඤි පුබ්බෙ ගාථාවිරහෙ සති පුච්ඡාවිස්සජ්ජනභාවො වෙය්‍යාකරණස්ස තබ්බාවනිමිත්තන්ති. යඤ්ච චුත්තං – “ගාථාභාවතො මඤ්ච සුත්තාදිතං සුත්තභවගමෙව න සියා”ති, තම්පි න, නිරුල්භත්තා. නිරුල්භො හි මඤ්ච සුත්තාදිසු සුත්තභාවො, න හි තාති ධම්මපදබුද්ධවංසාදයො විය ගාථාභාවෙන පඤ්ඤානාති, කිත්තු සුත්තභාවෙනෙව. තෙනෙව හි අට්ඨකථායං “සුත්තනාමක”න්ති නාමග්ගණං කතං.

යං පන චුත්තං “සගාථකත්තා ගෙයාධිගමෙව න සියා”ති, තදපි නත්ථි, යස්මා සහතාඤ්ඤෙන. සහ ගාථාහිති හි සගාථකං. සහභාවො ව නාම අත්පොතො අඤ්ඤෙන හොති, න ව මඤ්ච සුත්තාදිසු ගාථාවිනිමුත්තො කොචි සුත්තප්පදෙසො අත්ථි. යො සහ ගාථාහිති වුච්චෙය්‍ය, න ව සමුදායො නාම කොචි අත්ථි. යදපි චුත්තං – “උභතොවිභවිගාදිසු සගාථකප්පදෙසානං ගෙයාධිගමෙව න සියා”ති, තදපි න අඤ්ඤතො. අඤ්ඤා එව හි තා ගාථා, ජාතකාදිපරියාපන්නත්තා. අනො න තාහි උභතොවිභවිගාදිතං ගෙයාධිගමභාවොති එවං සුත්තාදිතං අධිගානං අඤ්ඤමඤ්ඤසඤ්ඤාභාවො වෙදිතබ්බො. යස්මා පන සබ්බම්පි බුද්ධචරිතං යථා චුත්තනායෙන අත්ථානං සුවනාදිඅත්පොත සුත්තන්තවෙව වුච්චති, තස්මා චුත්තං – “නව විධ සුත්තන්තපරියෙට්ඨි”ති.

සඤ්ච භවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. උද්දෙසවාරවණ්ණනා

1. එවං සඛිගහවාරෙන සඛිබෙපතො දස්සිතෙ භාරාදයො ඉදානි විභාගෙන දස්සෙතුං “තත්ථ කතමෙ සොළස භාරා”තිආදිදෙසනා ආරද්ධා. තත්ථ තත්ථානි යං චුත්තං – “සොළසභාරා තෙත්ති”ති, තස්මිං වචනෙ, තිස්සං වා ගාථායං, යානි භාරනයමුලපදානි උද්ධටානි, තෙසුති අත්ථො. කතමෙති පුච්ඡාවචනං. පුච්ඡා ව නාමෙසා පඤ්චවිධා අදිට්ඨජොතනාපුච්ඡා දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා විමතිවිජේදනාපුච්ඡා අනුමතිපුච්ඡා කටේතුකමානාපුච්ඡානි. තාසු අයං කටේතුකමානාපුච්ඡා. සොළසානි ගණනවසෙන පරිච්ඡේදො. තෙන තෙසං න තතො උද්ධං අධො වානි එතපරමතං දස්සෙති. සා චෙතපරමතා පරතො ආවි හවිස්සති. භාරානි ගණනවසෙන පරිච්ඡින්නානං සාමඤ්ඤතො දස්සනං. දෙසනා විවයොතිආදි සරූපදස්සනං.

තත්ථ කෙනටියෙන භාරා? හරියන්ති එතෙහි, එත්ථ වා සුත්තගෙයාදිවිසයා අඤ්ඤාණසංසයවිපල්ලාසානි භාරා, හරන්ති වා සයං තානි, හරණමත්තමෙව වානි භාරා එඋපවාරෙන. අථ වා හරියන්ති වොහරියන්ති ධම්මසංවණ්ණකධම්මපටිගාහකෙහි ධම්මස්ස දානග්ගහණවසෙනානි භාරා. අථ වා භාරා වියානි භාරා. යථා හි අනෙකරතනාවලිසමුහො භාරසඛිධාතො අත්තනො අවයවභූතරතනසම්පස්සෙති සමුප්පජ්ජනියමානහිලාදසුබො හුත්වා තදුපභොගීජනසර්වසන්තාපං නිදාසපරිලාහුපජනිතං වූපසමෙති, එවමෙතෙපි නානාවිධපරමත්ථරතනප්පබන්ධා සංවණ්ණනාවිසෙසා අත්තනො අවයවභූතපරමත්ථරතනාධිගමෙන සමුප්පාදියමානනිබ්බුතිසුබා ධම්මපටිගාහකජනදයපරිතාපං කාමරාගාදිකිලෙසහෙතුකං වූපසමෙන්නිති. අථ වා භාරයන්ති අඤ්ඤාණාදීනං භාරං අපගමං කරොන්ති ආවික්ඛන්තිති වා භාරා. අථ වා සොතුජනචිත්තස්ස හරණතො රමණතො ව භාරා නිරුත්තිනයෙන, යථා – “භවෙසු චත්තගමනො භගවා”ති (විසුද්ධි. 1.144; පාරා. අට්ඨ. 1.1 වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා). අයං තාව භාරානං සාධාරණතො අත්ථො.

අසාධාරණතො පන දෙසියති සංවණ්ණියති එතාය සුත්තත්ථොති දෙසනා, දෙසනාසහවරණතො වා දෙසනා. නනු ව අඤ්ඤෙපි භාරා දෙසනාසඛිධාතස්ස සුත්තස්ස අත්ථසංවණ්ණනතො දෙසනාසහවාරිනොවානි? සච්චමෙනං, අයං පන භාරො යෙභුයොන යථාරුතවසෙනෙව විඤ්ඤායමානො දෙසනාය සහ වරතිති චත්තබ්බතං අරහති, න තථා පරෙ. න හි අස්සාදාදිචනිස්සරණාදිසන්දස්සනරහිතා සුත්තදෙසනා අත්ථී. අස්සාදාදිසන්දස්සනවිභාවනලක්ඛණො වායං භාරොති.

විවියන්ති එතෙන, එත්ථ වා පදපඤ්ඤාදයො, විචිති එව වා තෙසන්ති විවයො. පාළියං පන විචිතතිති විවයොති අයමත්ථො දස්සිතො.

යුත්තිති උපපත්තිසාධනයුත්ති, ඉධ පන යුත්තිවිවාරණා යුත්ති උත්තරපදලොපෙන “රූපහවො රූප”න්ති යථා, යුත්තිසහවරණතො වා. ඉධාපි දෙසනාභාරෙ චුත්තනයෙන අත්ථො චිත්ථාරෙනබ්බො.

පදට්ඨානන්ති ආසන්නකාරණං, ඉධාපි පදට්ඨානවිවාරණානිආදි චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

ලක්ඛියන්ති එතෙන, එත්ථ වා එකලක්ඛණා ධම්මා අචුත්තාපි එකවචනෙනානි ලක්ඛණං.

විසුභියන්ති විභාගෙන පිණ්ඩියන්ති එතෙන, එත්ථ වානි බ්‍යුහො. නිබ්බවනාදීනං සුත්තෙ දස්සියමානානං චතුන්නං බ්‍යුහොති චතුබ්‍යුහො, චතුන්නං වා බ්‍යුහො එත්ථානි චතුබ්‍යුහො.

ආවට්ටියන්ති එතෙන, එත්ථ වා සභාගා විසභාගා ව ධම්මා, තෙසං වා ආවට්ටනන්ති ආවට්ටො.

විහජියන්ති එතෙන, එත්ථ වා සාධාරණාසාධාරණානං සංකිලෙසවොදානධම්මානං භූමියොති විහත්ති, විහජනං වා එතෙසං භූමියානි විහත්ති.

පටිපක්ඛවසෙන පරිවත්තියන්ති ඉමිනා, එත්ථ වා සුත්තෙ චුත්තධම්මා, පරිවත්තනං වා තෙසන්ති පරිවත්තනො.

විවිධං වචනං එකස්සෙවත්ථස්ස වාචකමෙත්ථානි විවචනං, විවචනමෙව වෙචචනං, විවිධං වූච්චති එතෙන අත්ථොති වා විවචනං. සෙසං චුත්තනයමෙව.

පකාරෙහි පහෙදතො වා ඤාපියන්ති ඉමිනා, එත්ථ වා අත්ථානි පඤ්ඤන්ති.

ඔතාරියන්ති අනුප්පවෙසියන්ති එතෙන, එත්ථ වා සුත්තාගතා ධම්මා පටිච්චසමුප්පාදාදීසුති ඔතරණො.

සොධියන්ති සමාධියන්ති එතෙන, එත්ථ වා සුත්තෙ පදපදත්ථපඤ්ඤාරම්භානි සොධනො.

අධිවිධියන්හි අනුපවත්නීයන්හි එනෙත, එත්ථ වා සාමඤ්ඤවිසෙසභූතා ධම්මා විනා විකප්පෙනාහි අධිවිධානො.

පරිකරොති අභිසංඛාරොති ඵලන්ති පරික්ඛාරො, හෙතු පච්චයො ව, පරික්ඛාරං ආචික්ඛතීති පරික්ඛාරො, භාරො, පරික්ඛාරවිසයන්තා පරික්ඛාරසහවරණතො වා පරික්ඛාරො.

සමාරොපියන්ති එනෙත, එත්ථ වා පදට්ඨානාදිමුඛෙන ධම්මාති සමාරොපනො. සබ්බත්ථ ව භාවසාධනවිසෙසාපි අත්ථො සම්භවතීති තස්සාපි වසෙන යොජෙනබ්බං.

තස්සාති යථාචුත්තස්ස භාරුද්දෙසස්ස. අනුගීතීති චුත්තස්සෙවත්ථස්ස සුඛග්ගණත්ථං අනුපච්ඡා ගායනගාථා, තාසු ඔසානගාථාය අත්ථනො අසංකිණ්ණාති පදත්ථෙන සඬකරරහිතා, තෙන යදිපි කෙචි භාරා අඤ්ඤමඤ්ඤං අවිසිට්ඨා විය දිස්සන්ති, තථාපි තෙසං අත්ථනො සඬකරො නන්තීති දස්සෙති. සො ව නෙසං අසඬකරො ලක්ඛණාදිදෙසෙ සුපාකටො භොති. එතෙසඤ්ඤෙව්වාති එතෙසං සොළසන්තං භාරානං. යථා අසඬකරො, තථා චෙව භවති. කිං භවති? විත්ථාරතයා විත්ථාරෙන. නයවිහන්ති නයෙන උපායෙන ඤායෙන විභාගො. එනෙත තං එව අසඬකිණ්ණතං විභාවෙති. කෙචි “විත්ථාරතයා”ති පදන්ති, තං න සුන්දරං, අයඤ්ඤ ගාථා කෙසුචි පොත්ථකෙසු නන්තී.

2. එවං භාරෙ උද්දිසිත්වා ඉදානි නයෙ උද්දිසිතුං “තත්ථ කතමෙ”තිආදි චුත්තං. තත්ථ නයන්ති සංකිලෙසෙ වොදානාති ව විභාගතො ඤාපෙන්නීති නයා, නීයන්ති වා තානි එතෙහි, එත්ථ වාති නයා, නයනමත්තමෙව වාති නයා, නීයන්ති වා සයං ධම්මකට්ඨකෙහි උපනීයන්ති සුත්තස්ස අත්ථපච්චයත්ථන්ති නයා. අථ වා නයා වියාති නයා. යථා හි එකත්තාදයො නයා සම්මා පටිච්ඡේදයමානා පච්චයපච්චයුප්පන්තධම්මානං යථාක්කමං සම්බන්ධවිභාගඛායාරවිරහානුරූපඵලභාවදස්සනෙන අසඬකරතො සම්මුතිසච්චපරමත්ථසච්චානං සභාවං පවෙදයන්තා පරමත්ථසච්චප්පට්ඨෙධාය සංවත්තන්ති, එවමෙනෙපි කණ්ඞසුක්කසප්පට්ඨාගධම්මවිභාගදස්සනෙන අවිපරිකසුත්තත්ථාවබොධාය අභිසම්භුණන්තා වෙනෙය්‍යානං චතුසච්චප්පට්ඨෙධාය සංවත්තන්ති. අථ වා පරියන්තිඅත්ථස්ස නයනතො සංකිලෙසතො යමනතො ව නයා නිරුත්තීනයෙන.

නන්දියාවට්ටොතිආදිසු නන්දියාවට්ටස්ස විය ආවට්ටො එතස්සාති නන්දියාවට්ටො, යථා හි නන්දියාවට්ටො අත්තොධිතෙන පධානාවයවෙන බහිද්ධා ආවට්ටති, එවමයමිපි නයොති අත්ථො. අථ වා නන්දියා තණ්හාය පමොදස්ස වා ආවට්ටො එත්ථාති නන්දියාවට්ටො. තීහි අවයවෙහි ලොභාදීහි සංකිලෙසපක්ඛෙ අලොභාදීහි ව වොදානපක්ඛෙ පුක්ඛලො සොභනොති තිපුක්ඛලො. අසන්නාසනප්පරක්කමාදිවිසෙසයොගෙන සීහො භගවා, තස්ස වික්කිළිතං දෙසනාවච්ඡිකම්මභූතො විභාරොති කත්වා විපල්ලාසතප්පට්ඨපක්ඛපරිදීපනතො සීහස්ස වික්කිළිතං එත්ථාති සීහවික්කිළිතො, නයො. බලවිසෙසයොගදීපනතො වා සීහවික්කිළිතසදිසත්තා නයො සීහවික්කිළිතො. බලවිසෙසො චෙත්ථ සද්ධාදිබලං, දසබලානි එව වා. අත්ථනායත්තයදිසාභාවෙන කුසලාදිධම්මානං ආලොචනං දිසාලොචනං. තථා ආලොචිතානං තෙසං ධම්මානං අත්ථනායත්තයයොජනෙ සමානායනතො අඬකුසො විය අඬකුසො. ගාථාසු ලඤ්ජෙනි පකාසෙති සුත්තත්ථන්ති ලඤ්ජකො, නයො ව සො ලඤ්ජකො වාති නයලඤ්ජකො. ගතාති ඤාතා, මතාති අත්ථො. සො එව වා පාඨො. සෙසං චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

3. එවං නයෙපි උද්දිසිත්වා ඉදානි මූලපදානි උද්දිසිතුං “තත්ථ කතමානි”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ මූලානි ව තානි නයානං පට්ඨානභාගානඤ්ඤ පනිට්ඨාභාවතො පදානි ව අධිගමුපායභාවතො කොට්ඨාසභාවතො වාති මූලපදානි. කොසල්ලසම්භුතට්ඨෙත, කුච්ඡිතානං වා පාපධම්මානං සලනතො විද්ධංසනතො, කුසානං වා රාගාදීනං ලවනතො, කුසා විය වා ලවනතො, කුසෙන වා ඤාණෙන ලාභබ්බතො පවත්තෙතබ්බතො කුසලානි, තප්පට්ඨපක්ඛතො අකුසලානීති පදත්ථො වෙදිතබ්බො.

එවං ගණනපරිච්ඡේදතො ජාතිහෙදතො ව මූලපදානි දස්සෙත්වා ඉදානි සරූපතො දස්සෙන්නො සංකිලෙසපක්ඛංයෙව පදමං උද්දිසති “තණ්හා”තිආදිනා. තත්ථ තසති පරිතසතීති තණ්හා. අචින්දියං චින්දති, චින්දියං චින්දතීති අවිජ්ජා, විජ්ජාපට්ඨපක්ඛාති වා අවිජ්ජා. ලුඛනන්ති තෙන, සයං වා ලුඛති, ලුඛනමත්තමෙව වා සොති ලොභො. දොසමොහෙසුපි එසෙව නයො. අසුභෙ “සුභ”න්ති පවත්තා සඤ්ඤා සුභසඤ්ඤා. සුඛසඤ්ඤාදිසුපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සඬගහන්ති ගණනං. සමොසරණන්ති සමොරොපනං.

පච්චනිකධම්මෙ සමෙතීති සමථො. අනිච්චාදිහි විවිධෙහි ආකාරෙහි පස්සතීති විපස්සනා. අලොභාදයො ලොභාදිපට්ඨපක්ඛතො වෙදිතබ්බො. අසුභෙ “අසුභ”න්ති පවත්තා සඤ්ඤා අසුභසඤ්ඤා, කායානුපස්සනාසනිපට්ඨානං. සඤ්ඤාසිසෙන හි දෙසනා. දුක්ඛසඤ්ඤාදිසුපි එසෙව නයො.

ඉදං උද්දානන්ති ඉදං චුත්තස්සෙව අත්ථස්ස විජ්ජාකිණ්ණභාවෙන නස්සිතුං අදත්ථා උද්ධං දානං රක්ඛණං උද්දානං, සඬගහවචනන්ති අත්ථො. “චත්තාරො විපල්ලාසා”තිපි පාඨො. කිලෙසභූමීති සංකිලෙසභූමි සබ්බෙසං අකුසලධම්මානං සමොසරණට්ඨානත්තා. කුසලානං යාති තීණි මූලානි. “කුසලානි”තිපි පදන්ති. සනිපට්ඨානාති

අසුභසඤ්ඤාදයෝ සන්ධායාහ. ඉන්ද්‍රියභූමීති සද්ධාදීනං විමුක්තිපරිපාවනිනිද්‍රියානං සමොසරණට්ඨානත්තා වුත්තං.
යුප්පන්තීති යොජීයන්ති. බොති පදසුරණෙ, අවධාරණත්ථෙ වා නිපාතො. තෙන ඵනෙ ඵවාති දස්සෙති. අට්ඨාරසෙවාවති
වා. මූලපදාති මූලපදාති, ලිඛිතවිපල්ලාසො වා.

උද්දෙසවාරවණණනා නිට්ඨිතා.

3. නිද්දෙසවාරවණ්ණනා

4. එවං උද්දිට්ඨො භාරාදයො නිද්දිසිතුං “තත්ථ සඛ්ඛෙපතො”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ තත්ථානි තස්මිං උද්දෙසපාඨො. සඛ්ඛෙපතො තෙත්ති කිත්තිතානි සමාසතො තෙත්තිප්පකරණං කථිතං. භාරනායමූලපදානඤ්චි සරූපදස්සනං උද්දෙසපාඨෙන කතන්ති. එත්ථ ව භාරනායානං —

සාමඤ්ඤතො විසෙසෙන, පදත්ථො ලක්ඛණං කමො;
එත්තාවතා ව හෙත්වාදි, වෙදිතබ්බා හි විඤ්ඤානා.

තෙසු අවිසෙසතො විසෙසතො ව භාරනායානං අත්ථො දස්සිතො. ලක්ඛණාදීසු පන අවිසෙසතො සබ්බෙහි භාරා නායා ව යථාක්කමං බාඤ්ඤානත්ථමුඛෙන නවඛිගස්ස සාසනස්ස අත්ථසංවණ්ණනලක්ඛණා. විසෙසතො පන තස්ස තස්ස භාරස්ස නායස්ස ව ලක්ඛණං නිද්දෙසෙ එව කථයිස්සාම. කමාදිති ව යස්මා නෙසං ලක්ඛණෙසු ඤාතෙසු විඤ්ඤෙය්‍යානි භොන්ති, තස්මා තානිපි නිද්දෙසතො පරතො පකාසයිස්සාම.

භාරසඛ්ඛෙපො

1. යා පන අස්සාදාදීනවතානිආදිකා නිද්දෙසගාථා, තාසු අස්සාදාදීනවතානි අස්සාදො ආදීනවතානි පදවිභාගො. ආදීනවතානි ව ආදීනවො එව. කෙච්ඡි “අස්සාදාදීනවතො”ති පටන්ති, තං න සුන්දරං. තත්ථ අස්සාදියතිති අස්සාදො, සුඛං සොමනස්සඤ්ච. චුත්තඤ්ඤෙනං — “යං, හික්ඛවෙ, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධො පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු අස්සාදො”ති (ම. නි. 1.166; සං. නි. 3.26). යථා වෙතං සුඛං සොමනස්සං, එවං ඉට්ඨාරම්මණම්පි. චුත්තම්පි වෙතං — “සො තදස්සාදෙති තං නිකාමෙති”ති “රූපං අස්සාදෙති අභිනන්දති, තං ආරබ්භ රාගො උප්පජ්ජති”ති (පට්ඨා. 1.1.424), “සංයොජනියෙසු, හික්ඛවෙ, ධම්මෙසු අස්සාදානුපස්සිතො”ති (සං. නි. 2.53) ව. අස්සාදෙති එතායානි වා අස්සාදො, තණ්හා. තණ්හාය හි කාරණභූතාය පුග්ගලො සුඛම්පි සුඛාරම්මණම්පි අස්සාදෙති. යථා ව තණ්හා, එවං විපල්ලාසාපි. විපල්ලාසවසෙන හි සත්තා අනිට්ඨම්පි ආරම්මණං ඉට්ඨාකාරෙන අස්සාදෙන්ති, එවං වෙදනාය සබ්බෙසං තෙභූමකසඬ්ඛාරානං තණ්හාය විපල්ලාසානඤ්ච අස්සාදවිචාරො වෙදිතබ්බො.

කථං පන දුක්ඛාදුක්ඛමසුඛවෙදනානං අස්සාදනීයතානි? විපල්ලාසතො සුඛපරියායසබ්භාවතො ව. තථා හි චුත්තං — “සුඛා බො, ආවුසො විසාබ, වෙදනා ධීතිසුඛා විපරිණාමදුක්ඛා. දුක්ඛා වෙදනා ධීතිදුක්ඛා විපරිණාමසුඛා, අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා ඤාණසුඛා අඤ්ඤාණදුක්ඛා”ති (ම. නි. 1.465). තත්ථ වෙදනාය අට්ඨසතපරියායවසෙන, තෙභූමකසඬ්ඛාරානං නික්ඛෙපකණ්ඩරූපකණ්ඩවසෙන, තණ්හාය සංකිලෙසවත්ථුච්චිහඬිගෙ නික්ඛෙපකණ්ඩෙ ව තණ්හානිද්දෙසවසෙන, විපල්ලාසානං සුඛසඤ්ඤාදිවසෙන ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතවසෙන ව විභාගො වෙදිතබ්බො.

ආදීනවො දුක්ඛා වෙදනා නිස්සොපි වා දුක්ඛතා. අථ වා සබ්බෙහි තෙභූමකා සඬ්ඛාරා ආදීනවො. ආදීනං අනිවිය කපණං වානි පචත්තතිති හි ආදීනවො, කපණමනුස්සො, එවංසභාවා ව තෙභූමකා ධම්මා අනිවිචතාදියොගෙන. යතො තත්ථ ආදීනවානුපස්සනා ආරද්ධවිපස්සකානං යථාභූතනායොනි වුවිචති. තථා ව චුත්තං — “යං, හික්ඛවෙ, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා අනිවිචා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා, අයං පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු ආදීනවො”ති. තස්මා ආදීනවො දුක්ඛසච්චනිද්දෙසභූතානං ජාතියාදීනං අනිවිචතාදීනං ද්වාචත්තාලියාය ආකාරානඤ්ච වසෙන විභජිත්වා නිද්දිසිතබ්බො.

නිස්සරති එතෙනානි නිස්සරණං, අරියමග්ගො. නිස්සරතිති වා නිස්සරණං නිබ්බානං. උභයම්පි සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන එකසෙසෙන වා “නිස්සරණ”න්ති චුත්තං. පි-සද්දො පුරිමානං පච්ඡිමානඤ්ච සම්පිණ්ඩනත්ථො. තත්ථ අරියමග්ගපක්ඛෙ සතිපට්ඨානාදීනං සත්තන්ති-සබ්බොධිපක්ඛියධම්මානං කායානුපස්සනාදීනඤ්ච තදන්තොගධභෙදානං වසෙන නිස්සරණං විභජිත්වා නිද්දිසිතබ්බං.

නිබ්බානපක්ඛෙ පන කිඤ්චාපි අසඬ්ඛතාය ධාතුයා නිප්පරියායෙන විභාගො නත්ථි. පරියායෙන පන සොපාදිසෙසනිරූපාදිසෙසභෙදෙන. යතො වා තං නිස්සට්ඨං, තෙසං පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.3) දස්සිතප්පභෙදානං චක්ඛාදීනං ඡන්තං ද්වාරානං රූපාදීනං ඡන්තං ආරම්මණානං තංතංද්වාරප්පචත්තානං ඡන්තං ඡන්තං විඤ්ඤාණඵස්සවෙදනාසඤ්ඤාවෙනතාතණ්හාවිතක්කවිචාරානං පට්ඨිමානුආදීනං ඡන්තං ධාතුනං දසන්තං කසිණායතනානං අසුභානං කෙසාදීනං ද්වන්ති-සාය ආකාරානං පඤ්චන්තං ඛන්ධානං ද්වාදසන්තං ආයතනානං අට්ඨාරසන්තං ධාතුනං ලොකියානං ඉන්ද්‍රියානං කාමධාතුආදීනං නිස්සන්තං ධාතුනං කාමභවාදීනං තිණ්ණං තිණ්ණං භවානං චතුන්තං ඤානානං අප්පමඤ්ඤානං ආරූප්පානං ද්වාදසන්තං පටිච්චසමුප්පාදඬිගතඤ්චානි එවමාදීනං සඬ්ඛතධම්මානං නිස්සරණභාවෙන ව විභජිත්වා නිද්දිසිතබ්බං.

එලන්ති දෙසනාඵලං. කිං පන තන්ති? යං දෙසනාය නිප්ථාදියති. නනු ව නිබ්බානාධිගමො භගවතො දෙසනාය නිප්ථාදියති. නිබ්බානඤ්ච “නිස්සරණ”න්ති ඉමිනා චුත්තමෙවානි? සච්චමෙතං, තඤ්ච බො පරම්පරාය. ඉධ පන පච්චක්ඛිතො දෙසනාඵලං අධිප්පෙතං. තං පන සුතමයඤාණං. අත්ථධම්මවෙදාදිඅරියමග්ගස්ස

පුබ්බභාගප්පට්ඨපත්තිභූතා ඡබ්බිසුද්ධියො. යඤ්ච තස්මිං ඛණෙ මග්ගං අනභිසම්භූණන්තස්ස කාලන්තරෙ තදධිගමකාරණභූතං සම්පත්තිභවහෙතු ව සියා. තථා හි චක්ඛති – “අත්තානුදිට්ඨිං උභවිව, එවං මච්චුතරො සියාති (සු. නි. 1125; කථා. 226; චූළනි. මොසරාජමාණවපුච්ඡා 144, මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 88; නෙත්ති. 5; පෙටකො. 22) ඉදං ඵල”න්ති, “ධම්මො භවෙ රක්ඛති ධම්මචාරිත්ති ඉදං ඵල”න්ති (ජා. 1.10.102-103; 1.15.385) ව. එතෙන නයෙන දෙවෙසු ව මානුසෙසු ව ආයුචණ්ණබලසුඛයසපරිවාරආධිපතෙයාසම්පත්තියො උපධිසම්පත්තියො චක්ඛවත්තිසිරි දෙවරජ්ජසිරි චත්තාරි සම්පත්තිචක්කානි සීලසම්පදා සමාධිසම්පදා තිස්සො විජ්ජා ඡ අභිඤ්ඤා චතස්සො පටිසම්භිදා සාවකබොධි පච්චෙකබොධි සම්මාසම්බොධිති සබ්බාපි සම්පත්තියො පුඤ්ඤසම්භාරහෙතුකා භගවතො දෙසනාය සාධෙතබ්බතාය ඵලන්ති වෙදිතබ්බො.

උපායොති අරියමග්ගපදට්ඨානභූතා පුබ්බභාගප්පට්ඨපදා. සා හි පුරිමා පුරිමා පච්ඡිමාය පච්ඡිමාය අධිගමුපායභාවතො පරම්පරාය මග්ගනිබ්බානාධිගමස්ස ව හෙතුභාවතො උපායො. යා ව පුබ්බෙ චුත්තඵලාධිගමස්ස උපායපට්ඨපත්ති. කෙච් පන “සහ විපස්සනාය මග්ගො උපායො”ති වදන්ති, තෙසං මතෙන නිස්සරණන්ති නිබ්බානමෙව චුත්තං සියා. ඵලං විය උපායොපි පුබ්බභාගොති චුත්තං සියා, යං පන චක්ඛති “සබ්බෙ ධම්මා...පෙ.... විසුද්ධියාති (ධ. ප. 279; ථෙරගා. 678) අයං උපායො”ති. එත්ථාපි පුබ්බභාගප්පට්ඨපදා එව උදාහරාති සක්කා විඤ්ඤාතුං. යස්මා පන “තෙ පභාය තරෙ ඔසන්ති ඉදං නිස්සරණ”න්ති අරියමග්ගස්ස නිස්සරණභාවං චක්ඛති. අරියමග්ගො හි ඔසතරණන්ති.

ආණන්තිති ආණාරහස්ස භගවතො වෙනෙයාජනස්ස භිතසිද්ධියා “එවං පටිපජ්ජාහි”ති විධානං. තථා හි චක්ඛති “සුඤ්ඤතො ලොකං අවෙක්ඛස්සු, මොසරාජාති (සු. නි. 1125; කථා. 226; නෙත්ති. 5; පෙටකො. 22; චූළනි. මොසරාජමාණවපුච්ඡා 144, මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 88) ආණන්ති”ති.

යොගීනන්ති චතුසච්චකම්මට්ඨානභාවනාය යුත්තප්පයුත්තානං වෙනෙයානං, අත්ථායාති වචනසෙසො. දෙසනාභාරොති එතෙසං යථාචුත්තානං අස්සාදාදීනං විභජනලක්ඛණො සංවණ්ණනාවිසෙසො දෙසනාභාරො නාමාති අත්ථො. එත්ථාන – කිං පනෙතෙසං අස්සාදාදීනං අනවසෙසානං වචනං දෙසනාභාරො, උදාහු එකච්චානන්ති? නිරවසෙසානංයෙව. යස්මිඤ්භි සුත්තෙ අස්සාදාදීනවනිස්සරණානි සරුපතො ආගතානි, තත්ථ චත්තබ්බමෙව නත්ථී. යත්ථ පන එකදෙසෙන ආගතානි, න වා සරුපෙන. තත්ථ අනාගතං අත්ථවසෙන නිද්ධාරෙත්ථා භාරො යොජෙතබ්බො. අයඤ්ච අත්ථො දෙසනාභාරවිභවිගෙ ආගමිස්සතිති ඉධ න පපඤ්චිතො.

2. යං පුච්ඡිතන්ති යා පුච්ඡා, විවිධානාති වචනසෙසො. විස්සජ්ජිතං අනුගීතිති එත්ථාපි එසෙව නයො. තත්ථ විස්සජ්ජිතන්ති විස්සජ්ජනා, සා එකංසබ්බාකරණාදිවසෙන චතුබ්බිධං බ්බාකරණං. ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, තෙන ගාථායං අචුත්තං පදාදිං සඨගණ්භාති. තා පන පුච්ඡාවිස්සජ්ජනා කස්සාති ආහ “සුත්තස්සා”ති. එතෙන සුත්තෙ ආගතං පුච්ඡාවිස්සජ්ජනං විවෙතබ්බන්ති දස්සෙති. යා ව අනුගීතිති චුත්තස්සෙව අත්ථස්ස යා අනු පච්ඡා ගීති අනුගීති, සඨගහගාථා, පුච්ඡාය වා අනුරූපා ගීති. එතෙන පුබ්බාපරං ගහිතං. බ්බාකරණස්ස හි පුච්ඡානුරූපතා ඉධ පුබ්බාපරං අධිප්පෙනං. යා “පුච්ඡානුසන්ධි”ති චුච්චති. පුරිමං “සුත්තස්සා”ති පදං පුබ්බාපෙක්ඛන්ති පුන “සුත්තස්සා”ති චුත්තං. තෙන සුත්තස්ස නිස්සයභූතෙ අස්සාදාදිකෙ පරිග්ගණ්භාති. එත්තාවතා විවයභාරස්ස විසයො නිරවසෙසෙන දස්සිතො හොති. තථා ව චක්ඛති විවයභාරවිභවිගෙ “පදං විචිනති...පෙ.... අනුගීතිං විචිනති”ති.

තත්ථ සුත්තෙ සබ්බෙසං පදානං අනුපුබ්බෙන අත්ථසො බ්බාඤ්ජනසො ව විවයො පදවිවයො. “අයං පුච්ඡා අදිට්ඨිකොතනා දිට්ඨසංසන්දනා විමතිවිජෙදනා අනුමතිපුච්ඡා කට්ඨකමාසනාපුච්ඡා සත්තාධිට්ඨානා ධම්මාධිට්ඨානා එකාධිට්ඨානා අනෙකාධිට්ඨානා සම්මුතිවිසයා පරමත්ථවිසයා අනිතවිසයා අනාගතවිසයා පච්චුප්පන්තවිසයා”තිආදිනා පුච්ඡාවිවයො වෙදිතබ්බො. “ඉදං විස්සජ්ජනං එකංසබ්බාකරණං විභජ්ජනාකරණං පටිපුච්ඡාබ්බාකරණං යපනං සාවසෙසං නිරවසෙසං සඋත්තරං අනුත්තරං ලොකියං ලොකුත්තරං”න්තිආදිනා විස්සජ්ජනවිවයො.

“අයං පුච්ඡා ඉමිනා සමෙති, එතෙන න සමෙති”ති පුච්ඡිතත්ථං ආනෙත්ථා විවයො පුබ්බෙනාපරං සංසන්දිත්ථා ව විවයො පුබ්බාපරවිවයො. “අයං අනුගීති චුත්තත්ථසඨගහා අචුත්තත්ථසඨගහා තදුගයත්ථසඨගහා කුසලත්ථසඨගහා අකුසලත්ථසඨගහා”තිආදිනා අනුගීතිවිවයො. අස්සාදාදිසු සුඛවෙදනාය “ඉට්ඨාරම්මණානුභවනලක්ඛණා”තිආදිනා, තණ්හාය “ආරම්මණග්ගණලක්ඛණා”තිආදිනා, විපල්ලාසානං “විපරිතග්ගණලක්ඛණා”තිආදිනා, අවසිට්ඨානං තෙභූමකධම්මානං “යථාසකලක්ඛණා”තිආදිනා සබ්බෙසඤ්ච ද්වාපිසනියා තිකෙසු ද්වාචත්තාලියාධිකෙ ව දුක්ඛසතෙ ලබ්භමානපදවසෙන තංතංඅස්සාදත්ථවිසෙසනිද්ධාරණං අස්සාදවිවයො.

දුක්ඛවෙදනාය “අනිට්ඨානුභවනලක්ඛණා”තිආදිනා, දුක්ඛසච්චානං “පටිසන්ධිලක්ඛණා”තිආදිනා, අනිච්චතාදීනං ආදිඅත්තවත්තතාය අනිච්චන්තිකතාය ව “අනිච්චා”තිආදිනා සබ්බෙසඤ්ච ලොකියධම්මානං සංකිලෙසභාගීයභානභාගීයතාදිවසෙන ආදීනවචුත්තියා ඔකාරනිද්ධාරණෙන ආදීනවිවයො. නිස්සරණපදෙ අරියමග්ගස්ස ආගමනතො කායානුපස්සනාදිපුබ්බභාගප්පට්ඨපදාවිභාවිසෙසනිද්ධාරණවසෙන නිබ්බානස්ස යථාචුත්තපරියායවිභාවිසෙසනිද්ධාරණවසෙනාති එවං නිස්සරණවිවයො. ඵලාදීනං තංතංසුත්තදෙසනාය සාධෙතබ්බඵලස්ස තදුපායස්ස තත්ථ තත්ථ සුත්තවිධිවචනස්ස ව විභාගනිද්ධාරණවසෙන විවයො වෙදිතබ්බො. එවං

පදපුච්ඡා විස්ස ජනපුච්ඡා පරානුගීතීන් අස්සාදාදිනක් ව විසෙසනිද්ධාරණවසෙනෙව විවයලක්ඛණො “විවයො භාරො” ති වෙදිතබ්බො.

3. සබ්බෙසන්ති සොළසන්තං. භූමීති ඛායකප්පනං සන්ධායාහ. ඛායකප්පනස්ස භූමි පචන්තිට්ඨානං, තෙසං ඛායකප්පනවිචාරභාවතො. චූත්තස්ස භූමි – “භාරා ඛායකප්පනවිවයො” ති, පෙට්කෙපි භි චූත්තං – “යත්ථ ව සබ්බෙ භාරා, සම්පතමානා නයන්ති සුත්තත්ථං. ඛායකප්පනවිධිපුත්තං” ති. ගොචරොති සුත්තත්ථො. සුත්තස්ස භි පදත්ථුද්ධාරණමුඛෙන භාරයොජනා. තෙසං ඛායකප්පනත්ථානං. යුත්තායුත්තපරික්ඛාති යුත්තස්ස ව අයුත්තස්ස ව උපපරික්ඛා. “යුත්තායුත්තපරික්ඛා” තිපි පායො, යුත්තිඅයුත්තිනං විචාරණාති අත්ථො. කථං පන තෙසං යුත්තායුත්තජානනා? චතුභි මහාපදෙසෙහි අවිරුජ්ඣිකෙනෙත. තත්ථ ඛායකප්පනස්ස තාව සභාවනිරුත්තිභාවො අධිප්පෙතත්ථවාචකභාවො ව යුත්තභාවො. අත්ථස්ස පන සුත්තවිනයධම්මතාති අවිලොමනං. අයමෙත්ථ සබ්බෙපො. විත්ථාරො පන පරතො ආවි භවිස්සති. භාරො යුත්තිති නිද්දිට්ඨොති ඵලං සුත්තෙ ඛායකප්පනත්ථානං යුත්තායුත්තභාවවිභාවනලක්ඛණො යුත්තිභාරොති වෙදිතබ්බො.

4. ධම්මන්ති යං කිස්සවි සුත්තාගතං කුසලාදිධම්මමාහ. තස්ස ධම්මස්සාති තස්ස යථාචුත්තස්ස කුසලාදිධම්මස්ස. යං පදට්ඨානන්ති යං කාරණං, යොනිසොමනසිකාරාදි සුත්තෙ ආගතං වා අනාගතං වා සම්භවතො නිද්ධාරණත්ථා කථෙතබ්බන්ති අධිප්පායො. ඉතීති ඵලං, චූත්තනායෙනාති අත්ථො. යාව සබ්බධම්මාති යත්තකා තස්මිං සුත්තෙ ආගතා ධම්මා, තෙසං සබ්බෙසම්මි යථානුරූපං පදට්ඨානං නිද්ධාරණත්ථා කථෙතබ්බන්ති අධිප්පායො. අථ වා යාව සබ්බධම්මාති සුත්තාගතස්ස ධම්මස්ස යං පදට්ඨානං, තස්සපි යං පදට්ඨානන්ති සම්භවතො යාව සබ්බධම්මා පදට්ඨානවිචාරණා කාතබ්බාති අත්ථො. එසො භාරො පදට්ඨානොති ඵලං සුත්තෙ ආගතධම්මානං පදට්ඨානභූතා ධම්මා තෙසස්සව පදට්ඨානභූතාති සම්භවතො පදට්ඨානභූතධම්මනිද්ධාරණලක්ඛණො පදට්ඨානො නාම භාරොති අත්ථො.

5. චූත්තමිති එකධම්මෙති කුසලාදිසු ඛන්ධාදිසු වා යස්මිං කිස්මික්ඛවි එකධම්මෙ, සුත්තෙ සරූපතො නිද්ධාරණවසෙන වා කථිතෙ. යෙ ධම්මා එකලක්ඛණා කෙවීති යෙ කෙවි ධම්මා කුසලාදිභාවෙන රූපක්ඛන්ධාදිභාවෙන වා තෙන ධම්මෙන සමානලක්ඛණා. චූත්තා භවන්ති සබ්බෙති තෙ සබ්බෙපි කුසලාදිසභාවා, ඛන්ධාදිසභාවා වා ධම්මා සුත්තෙ අචූත්තාපි තාය සමානලක්ඛණතාය චූත්තා භවන්ති ආනෙත්ථා සංවණ්ණනාවසෙනාති අධිප්පායො. එත්ථ ව එකලක්ඛණාති සමානලක්ඛණා චූත්තා. තෙන සභවාරිතා සමානකිව්චතා සමානභෙතුතා සමානඵලතා සමානාරම්මණතාති ඵලමාදිහි අචූත්තානම්මි චූත්තානං විය නිද්ධාරණං වෙදිතබ්බං. සො භාරො ලක්ඛණො නාමාති ඵලං සුත්තෙ අනාගතෙපි ධම්මෙ චූත්තප්පකාරෙන ආගතෙ විය නිද්ධාරණත්ථා යා සංවණ්ණනා, සො ලක්ඛණො නාම භාරොති අත්ථො.

6. නෙරුත්තන්ති නිරුත්තං, පදනිබ්බවනන්ති අත්ථො. අධිප්පායොති බුද්ධානං සාවකානං වා තස්ස සුත්තස්ස දෙසකානං අධිප්පායො. ඛායකප්පනන්ති ඛායකප්පනෙන, කරුණෙ භි එතං පච්චන්තං. කාමස්සව සබ්බෙ භාරා ඛායකප්පනවිවයා, අයං පන විසෙසතො ඛායකප්පනද්වාරෙනෙව අත්ථපරියෙසනාති කත්ථා “ඛායකප්පන” ති චූත්තං. තථා භි වක්ඛති – “ඛායකප්පනෙත සුත්තස්ස නෙරුත්තස්සව අධිප්පායො ව නිදානස්සව පුච්ඡාපරානුසන්ධි ව ගවෙසිතබ්බා” ති. අථාති පදපුරුණමත්තං. දෙසනානිදානන්ති නිදානාති ඵලන්ති නිදානං, කාරණං, යෙන කාරණෙන දෙසනා පචන්තා, තං දෙසනාය පචන්තිනිමිත්තන්ති අත්ථො. පුච්ඡාපරානුසන්ධිති පුච්ඡෙන ව අපරෙන ව අනුසන්ධි. “පුච්ඡාපරෙන සන්ධි” තිපි පායො, සුත්තස්ස පුච්ඡාභාගෙන අපරභාගං සංසන්දිත්ථා කථනන්ති අත්ථො. සබ්ගීතිවසෙන වා පුච්ඡාපරභූතෙහි සුත්තන්තරෙහි සංවණ්ණියමානස්ස සුත්තස්ස සංසන්දනං පුච්ඡාපරානුසන්ධි. යස්සව පුච්ඡාපදෙන පරපදස්ස සම්බන්ධනං, අයම්පි පුච්ඡාපරානුසන්ධි. එසො භාරො චතුබ්බානොති ඵලං නිබ්බවනාධිප්පායාදිනං චතුත්තං විභාවනලක්ඛණො චතුබ්බානො භාරො නාමාති අත්ථො.

7. එකමිති පදට්ඨානෙති එකස්මිං ආරම්භධාතුආදිකෙ පරක්කමධාතුආදිනං පදට්ඨානභූතෙ ධම්මෙ දෙසනාරුළුභෙ සති. පරියෙසති සෙසකං පදට්ඨානන්ති තස්ස විසභාගතාය අග්ගභණෙන වා සෙසකං පමාදාදිනං ආසන්නකාරණත්තා පදට්ඨානභූතං කොසප්පාදිකං ධම්මන්තරං පරියෙසති පස්සාය ගවෙසති, පරියෙසිත්ථා ව සංවණ්ණනාය යොජෙන්නො දෙසනං ආවට්ටති පටිපක්ඛෙති වීරියාරම්භාදිමුඛෙන ආරද්ධසුත්තං චූත්තනායෙන පමාදාදිවසෙන නිද්දිසන්නො දෙසනං පටිපක්ඛතො ආවට්ටෙති නාම. ආවට්ටො නාම සො භාරොති දෙසනාය ගතිනධම්මානං සභාගවිසභාගධම්මවසෙන ආවට්ටනලක්ඛණො ආවට්ටො භාරො නාමාති අත්ථො.

8. ධම්මන්ති සභාවධම්මං, තං කුසලාදිවසෙන අනෙකවිධං. පදට්ඨානන්ති යස්මිං පතිට්ඨිතෙ උත්තරි ගුණවිසෙසෙ අධිගච්ඡති, තං විසෙසාධිගමනකාරණං. භූමීන්ති පුපුප්පනභූමි දස්සනභූමිති ඵලමාදිකං භූමිං. විභජ්ජතෙති විභාගෙන කථෙති. සාධාරණෙති දස්සනපභාතබ්බාදිනාමවසෙන වා පුපුප්පනසොකාපන්නාදිවත්ථුචසෙන වා සාධාරණෙ අවිසිට්ඨෙ සමානෙති අත්ථො. චූත්තවිපරියායෙන අසාධාරණා වෙදිතබ්බා. නෙයොයා විභත්තිති යථාචුත්තධම්මාදිනං විභජනො අයං භාරො විභත්තිති ඤාතබ්බොති අත්ථො. තස්මා සංකිලෙසධම්මෙ වොදානධම්මෙ ව සාධාරණාසාධාරණතො පදට්ඨානතො භූමිතො ව විභජනලක්ඛණො “විභත්තිභාරො” ති දට්ඨබ්බං.

9. නිද්දිවයෙහි කවිතෙ සුත්තෙ ආගතෙ, සංවණ්ණිකෙ වා. භාවිතෙහි යථා උප්පන්නසද්ධිසා උප්පන්නානි වුවුවන්ති, එවං භාවිතසද්ධිසෙ භාවෙනබ්බෙති අත්ථො. පභිනෙති එත්ථාපි එසෙව නයො. පරිවත්තති පටිපක්ඛෙති චුත්තානං ධම්මානං යෙ පටිපක්ඛා, තෙසං වසෙන පරිවත්තෙතිති අත්ථො. එවං නිද්දිවයානං ධම්මානං පටිපක්ඛනො පරිවත්තනලක්ඛණො “පරිවත්තනො භාරො”ති වෙදිතබ්බො.

10. විවිධානි එකස්මිංයෙව අත්ථෙව වචනානි විවචනානි, විවචනානි එව වෙචචනානි, පරියායසද්දානි අත්ථො. තානි වෙචචනානි. බහුතීති අනෙකානි. තු-සද්දො අවධාරණෙ. තෙන බහු එව පරියායසද්දා වෙචචනභාරයොජනායං කථෙතබ්බා, න කතිපයානි දස්සෙති . සුත්තෙ චුත්තානීති නවවිධසුත්තන්තසඬ්ඛාතෙ තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ භාසිතානි. එත්ථාපි තු-සද්දස්ස අත්ථො ආනෙන්වා යොජෙතබ්බො, තෙන පාළියං ආගතානියෙව වෙචචනානි ගහෙතබ්බානීති චුත්තං හොති. එකධම්මස්සානි එකස්ස පදත්ථස්ස. යො ජානානි සුත්තවිදුනි යථා “සප්පිස්ස ජානානී”ති චුත්තෙ “සප්පිතා විචාරෙහි, සප්පිං දෙහි, දෙථා”ති වා ආණාපෙතීති අත්ථො, එවං යො සුත්තකොට්ඨො ධම්මකට්ඨකො එකස්ස අත්ථස්ස බහුපි පරියායසද්දෙ විචාරෙහි විභාවෙති යොජෙතීති අත්ථො. වෙචචනො නාම සො භාරොති තස්ස අත්ථස්ස චුත්තප්පකාරපරියායසද්දයොජනාලක්ඛණො වෙචචනභාරො නාම. තස්මා එකස්මිං අත්ථෙ අනෙකපරියායසද්දයොජනාලක්ඛණො “වෙචචනභාරො”ති වෙදිතබ්බො.

11. ධම්මන්ති බන්ධාදිධම්මං. පඤ්ඤත්තීහීති පඤ්ඤාපනෙහි පකාරෙහි ඤාපනෙහි, අසඬ්ඛරතො වා ය්පනෙහි. විවිධානීති නික්ඛෙපප්පභවාදිවසෙන අනෙකවිධානි. සො ආකාරොති යො එකස්සෙවත්ථස්ස නික්ඛෙපප්පභවපඤ්ඤත්තීආදිවසෙන අනෙකානි පඤ්ඤත්තීහි පඤ්ඤාපනාකාරො. ඤෙයොසා පඤ්ඤත්තී නාම භාරොති පඤ්ඤත්තීභාරො නාමානි ඤාතබ්බො. තස්මා එකෙකස්ස ධම්මස්ස අනෙකානි පඤ්ඤත්තීහි පඤ්ඤාපෙතබ්බාකාරවිභාවනලක්ඛණො “පඤ්ඤත්තීභාරො”ති වෙදිතබ්බො.

12. පටිච්චුප්පාදොති පටිච්චසමුප්පාදො. ඉන්ද්‍රියබන්ධානි ඉන්ද්‍රියානි ව බන්ධා ව. ධාතුආයතනානි ධාතූයො ව ආයතනානි ව. එතෙහීති යො ද්වාදසපදිකො පටිච්චයාකාරො යානි ව ද්වාච්චිසතින්ද්‍රියානි යෙ ව පඤ්චක්ඛන්ධා යා ව අට්ඨාරස ධාතූයො යානි ව ද්වාදසායතනානි, එතෙහි සුත්තෙ ආගතපදත්ථමුඛෙන නිද්ධාරියමානෙහි. ඔතරති යොති යො සංවණ්ණනානායො ඔගාහති, පටිච්චසමුප්පාදාදිකෙ අනුපටිපත්තීති අත්ථො. ඔතරණො නාම සො භාරොති යො යථාචුත්තො සංවණ්ණනාවිසෙසො, සො ඔතරණභාරො නාම. ව-සද්දෙන වෙන්ථ සුඤ්ඤතමුඛාදීනං ගාථායං අචුත්තානම්පි සඬ්ඛගො දට්ඨබ්බො. එවං පටිච්චසමුප්පාදාදිමුඛෙහි සුත්තත්ථස්ස ඔතරණලක්ඛණො ඔතරණො භාරො නාමානි වෙදිතබ්බො.

13. විස්සප්පිතමිහීති බුද්ධාදිති බ්‍යාකතෙ. පඤ්ඤෙහි ඤාතුං ඉච්ඡිතෙ අත්ථෙ. ගාථායන්ති ගාථාරුළ්භෙ. ඉදඤ්ච පුච්ඡන්තා යෙභුයෙසන ගාථාබන්ධවසෙන පුච්ඡන්තීති කත්වා චුත්තං. යමාරබ්භානි සා පන ගාථා යං අත්ථං ආරබ්භ අධිකිච්ච පුච්ඡිතා, තස්ස අත්ථස්ස. සුද්ධාසුද්ධපරික්ඛානි පදං සොධිතං, ආරම්භො න සොධිතො, පදඤ්ච සොධිතං ආරම්භො ව සොධිතොති එවං පදාදීනං සොධිතාසොධිතභාවවිචාරො . භාරො සො සොධිතො නාමානි යථාචුත්තවිචාරො සොධිතො භාරො නාම. එවං සුත්තෙ පදපදත්ථපඤ්ඤාරම්භානං සොධනලක්ඛණො “සොධිතො භාරො”ති වෙදිතබ්බො.

14. එකත්තතායානි එකස්ස භාවො එකත්තං, එකත්තමෙව එකත්තතා, තාය එකත්තතාය. එක-සද්දො වෙන්ථ සමානසද්දපරියායො, තස්මා සාමඤ්ඤෙතානි අත්ථො. විසිට්ඨා මත්තා විමත්තා, විමත්තාව වෙමත්තං, තස්ස භාවො වෙමත්තතා, තාය වෙමත්තතාය, විසෙසෙනානි අත්ථො. තෙ න විකප්පයිතබ්බානි යෙ ධම්මා “දුක්ඛං සමුදයො”තිආදිනා සාමඤ්ඤෙන, “ජාති ජරා කාමතණ්හා භවතණ්හා”තිආදිනා විසෙසෙන ව සුත්තෙ දෙසිතා, තෙ “කිමෙන්ථ සාමඤ්ඤං, කො වා විසෙසො”ති එවං සාමඤ්ඤවිසෙසවිකප්පනවසෙන න විකප්පයිතබ්බා. කස්මා? සාමඤ්ඤවිසෙසකප්පනාය වොභාරභාවෙන අනවට්ඨානතො කාලදිසාවිසෙසාදීනං විය අපෙක්ඛාසිද්ධිතො ව. යථා හි “අප්ප හියොසා ස්වෙ”ති වුවවමානා කාලවිසෙසා අනවට්ඨිතසභාවා “පුරිමා දිසා පච්ඡිමා දිසා”ති වුවවමානා දිසාවිසෙසා ව, එවං සාමඤ්ඤවිසෙසාපි. තථා හි “ඉදං දුක්ඛං”න්ති වුවවමානං ජාතිආදිඅපෙක්ඛාය සාමඤ්ඤම්පි සමානං සවිචාපෙක්ඛාය විසෙසො හොති. එස නයො සමුදයාදිසුපි. එසො භාරො අධිට්ඨානොති එවං සුත්තාගතානං ධම්මානං අවිකප්පනවසෙන සාමඤ්ඤවිසෙසනිද්ධාරණලක්ඛණො අධිට්ඨානො භාරො නාමානි අත්ථො.

15. යෙ ධම්මානි යෙ අවිජ්ජාදිකා පච්චයධම්මා. යං ධම්මන්ති යං සඬ්ඛාරාදිකං පච්චයුප්පන්නධම්මං. ජනයන්තීති නිබ්බන්තෙන්ති. පච්චයානි සභජාතපච්චයභාවෙන. පරම්පරතොති පරම්පරපච්චයභාවෙන, අනුරූපසන්නානසට්ඨවසෙන පච්චයො හුත්වානි අත්ථො. උපනිස්සයකොටි හි ඉධාධිප්පෙනා. පුරිමස්මිං අවසිට්ඨො පච්චයභාවො. හෙතුමවකඬ්ඪසිත්ථානි තං යථාචුත්තපච්චයසඬ්ඛාතං ජනකාදිභෙදහින්තං හෙතුං ආකඬ්ඪිත්වා සුත්තතො නිද්ධාරෙන්වා යො සංවණ්ණනාසඬ්ඛාතො, එසො භාරො පරික්ඛාරොති එවං සුත්තෙ ආගතධම්මානං පරික්ඛාරසඬ්ඛාතෙ හෙතුපච්චයෙ නිද්ධාරෙන්වා සංවණ්ණනලක්ඛණො පරික්ඛාරො භාරොති අත්ථො.

16. යෙ ධම්මානි යෙ සීලාදිධම්මා. යංමුලානි යෙසං සමාධිආදීනං මූලභූතා, තෙ තෙසං සමාධිආදීනං පදට්ඨානභාවෙන සමාරොපයිතබ්බානි සම්බන්ධො. යෙ වෙකත්ථා පකාසිතා මුනිනානි යෙ ව

රාගවිරාගාවෙනොවිමුත්තිසෙක්ඛඵලකාමධාතුසමතික්කමනාදිසද්දා අනාගාමිඵලත්ථනය ඵකත්ථා බුද්ධමුනිනා පරිදිපිතා, තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤාදෙවචනභාවෙන සමාරොපයිතබ්බාති සම්බන්ධො. සමාරොපනඤ්ඤාදෙවත්ථ සුත්තෙ යථාරුතවසෙන නිද්ධාරණවසෙන වා ගය්භමානස්ස සික්ඛත්තයසඛ්ඛාතස්ස සීලාදික්ඛන්ධත්තයස්ස පරියායන්තරච්චාචනමුඛෙන භාවනාපාරිපුරිකත්ථං, භාවනාපාරිපුරි ව පහාතබ්බස්ස පහානෙනාති පහානසමාරොපනාපි අත්ථතො දස්සිතා ඵව භොති. ඵස සමාරොපනො භාරොති ඵස සුත්තෙ ආගතධම්මානං පදට්ඨානවෙචනභාවනාපහානසමාරොපනවිචාරණලක්ඛණො සමාරොපනො නාම භාරොති අත්ථො.

නායසඬ්ඛෙපො

17. ඵවං ගාථාබන්ධවසෙන සොළසපි භාරෙ නිද්දිස්සිත්වා ඉදාති නයෙ නිද්දිස්සිතුං “තණ්හඤ්ඤා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ තණ්හඤ්ඤා අවිජ්ජමපි වාති සුත්තෙ ආගතං අත්ථතො නිද්ධාරණවසෙන වා ගතිතං තණ්හං අවිජ්ජඤ්ඤා යො නෙතිති සම්බන්ධො. යො සංවණ්ණනාවිසෙසො තං නෙති සංකිලෙසපක්ඛං පාපෙති සංකිලෙසවසෙන සුත්තත්ථං යොජෙතිති අධිප්පායො. සමථෙතාති සමාධිතා. විපස්සනායාති පඤ්ඤාය, යො නෙති වොදානපක්ඛං පාපෙති, තථා සුත්තත්ථං යොජෙතිති අධිප්පායො. සච්චෙහි යොජයිත්වාති නයන්තො ව තණ්හා ව අවිජ්ජා ව හවමුලකත්තා සමුදයසච්චං, අවසෙසා තෙභුමකධම්මා දුක්ඛසච්චං, සමථවිපස්සනා මග්ගසච්චං, තෙන පත්තබ්බා අසඬ්ඛතධාතු නිරොධසච්චන්ති ඵවං ඉමෙහි චතුහි සච්චෙහි යොජෙත්වා. අයං නයො නන්දියාවට්ටොති යො තණ්හාවිජ්ජාහි සංකිලෙසපක්ඛස්ස සුත්තත්ථස්ස සමථවිපස්සනාහි වොදානපක්ඛස්ස චතුසච්චයොජනමුඛෙන නයනලක්ඛණො සංවණ්ණනාවිසෙසො, අයං නන්දියාවට්ටො නයො නාමාති අත්ථො. ඵත්ථ ව නයස්ස භූමි ගාථායං “නයො”ති වුත්තා, තස්මා සංවණ්ණනාවිසෙසොති වුත්තං. න හි අත්ථනයො සංවණ්ණනා, චතුසච්චපට්ටෙධස්ස අනුරූපො පුබ්බභාගෙ අනුගාහණනයො අත්ථනයො. තස්ස පන යා උග්ගට්ඨඤ්ඤාආදීනං වසෙන තණ්හාදිමුඛෙන නයභූමිරවනා, තත්ථ නයවොභාරො.

18. අකුසලෙති ද්වාදසච්චත්තුප්පාදසඬ්ඛගිතෙ සබ්බෙපි අකුසලෙ ධම්මෙ. සමුලෙහිති අත්තතො මුලෙහි, ලොභදොසමොහෙහිති අත්ථො. කුසලෙති සබ්බෙපි චතුභුමකෙ කුසලෙ ධම්මෙ. කුසලමුලෙහිති කුසලෙහි අලොභාදිමුලෙහි යො නෙති. නයන්තො ව කුසලාකුසලං මායාමර්විආදයො විය අභූතං න භොතිති භූතං. පට්ඨපාදයො විය න සම්මුතිසච්චමත්තන්ති තථං. අකුසලස්ස ඉට්ඨවිපාකතාභාවතො කුසලස්ස ව අනිට්ඨවිපාකතාභාවතො විපාකෙ සති අවිසංවාදකත්තා අවිතථං නෙති. ඵවමෙනෙසං තිණ්ණමිපි පදානං කුසලාකුසලවිසෙසනතා දට්ඨබ්බා. අථ වා අකුසලමුලෙහි අකුසලාති කුසලමුලෙහි ව කුසලාති නයන්තො අයං නයො භූතං තථං අවිතථං නෙති, චත්තාරි සච්චාති නිද්ධාරණවා යොජෙතිති අත්ථො. දුක්ඛාදීනි හි බාධකාදිභාවතො අඤ්ඤාභාවාභාවෙන භූතාති, සච්චසභාවත්තා තථාති, අවිසංවාදනතො අවිතථාති. වුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා “චත්තාරිමානි, හික්ඛෙවෙ, තථාති අවිතථාති අනඤ්ඤානි”ති (සං. නි. 5.1090). තිපුක්ඛලං තං නයං ආභුති යො අකුසලමුලෙහි සංකිලෙසපක්ඛස්ස කුසලමුලෙහි වොදානපක්ඛස්ස සුත්තත්ථස්ස චතුසච්චයොජනමුඛෙන නයනලක්ඛණො සංවණ්ණනාවිසෙසො, තං තිපුක්ඛලං නයන්ති වදන්තිති අත්ථො.

19. විපල්ලාසෙහිති අසුභෙ සුභන්තිආදිනායප්පවත්තෙහි චතුහි විපල්ලාසෙහි. කිලෙසෙති කිලිස්සන්ති විබාධියන්තිති කිලෙසා, සංකිලිට්ඨධම්මා, සංකිලෙසපක්ඛන්ති අත්ථො. කෙචි “සංකිලෙසෙ”තිපි පඨන්ති, කිලෙසසහිතෙති අත්ථො. ඉන්ද්‍රියෙහිති සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියෙහි. සද්ධම්මෙහි පටිපත්තිපට්ටෙධසද්ධම්මෙ, වොදානපක්ඛන්ති අත්ථො. ඵතං නයන්ති යො සුභසඤ්ඤාදිහි විපල්ලාසෙහි සකලස්ස සංකිලෙසපක්ඛස්ස සද්ධිත්තදියාදිහි වොදානපක්ඛස්ස චතුසච්චයොජනවසෙන නයනලක්ඛණො සංවණ්ණනාවිසෙසො, ඵතං නයං නයවිදු සද්ධම්මනායකොවිදා, අත්ථනායකුසලා ඵව වා සිහවික්කිළිතං නයන්ති වදන්තිති අත්ථො.

20. වෙය්‍යාකරණෙසුති තස්ස තස්ස අත්ථනායස්ස යොජනත්ථං කතෙසු සුත්තස්ස අත්ථවිස්සජ්ජනෙසුති අත්ථො. තෙනෙවාහ “තහිං තහි”න්ති. කුසලාකුසලාති වොදානියා සංකිලෙසිකා ව තස්ස තස්ස නයස්ස දියාභූතධම්මා. වුත්තාති සුත්තතො නිද්ධාරණවා කථිතා. මනසා වොලොකයතෙති තෙ යථාවුත්තධම්මෙ චිත්තෙනෙව “අයං පඨමා දියා අයං දුතියා දියා”තිආදිනා තස්ස තස්ස නයස්ස දියාභාවෙන උපපරික්ඛති, විචාරෙතිති අත්ථො. “ඔලොකයතෙ තෙ අබ්භි”තිපි පාඨො. තත්ථ තෙති තෙ යථාවුත්තධම්මෙ. අබ්භිති අබ්භන්තරං, චිත්තෙ ඵවාති අත්ථො. තං බු දියාලොචනං ආභුති ඔලොකයතෙති ඵත්ථ යදෙතං ඔලොකනං, තං දියාලොචනං නාම නයං වදන්ති. බු-ති ව නිපාතො අවධාරණ. තෙන ඔලොකනමෙව අයං නයො, න කොචි අත්ථවිසෙසොති දස්සෙති.

21. ඔලොකෙත්වාති පඨමාදිදියාභාවෙන උපපරික්ඛන්ති. දියාලොචනෙනාති දියාලොචනනායෙන කරණභූතෙන. යෙන හි විධිනා තස්ස තස්ස අත්ථනායස්ස යොජනාය දියා ඔලොකියන්ති, සො විධි දියාලොචනන්ති ඵවං වා ඵත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. උක්ඛිපියාති උද්ධරිත්වා, දියාභූතධම්මෙ සුත්තතො නිද්ධාරණවාති අත්ථො. “උක්ඛිපිය යො සමානෙති”තිපි පඨන්ති, තස්සත්ථො – “යො තෙසං දියාභූතධම්මානං සමානායනං කරොති”ති. යන්ති වා කිරියාපරාමසනං. සමානෙතිති සමං, සම්මා වා ආනෙති තස්ස තස්ස නයස්ස යොජනාවසෙන. කෙ පන ආනෙති? සබ්බෙ කුසලාකුසලෙ තංතංනායදියාභූතෙ. අයං නයොති සමානෙතිති ඵත්ථ යදෙතං තංතංනායදියාභූතධම්මානං සමානායනං, අයං අඬ්ඤායො නාම නයොති අත්ථො. ඵතඤ්ඤා ද්වයං “වොභාරනායො, කම්මනායො”ති ව වුච්චති.

22. එවං භාරෙ නයෙ ව නිද්දිසිත්වා ඉදානි නෙසං යොජනක්කමං දස්සෙන්නො “සොළස භාරා පයම”න්තිආදිමාහ. තත්ථ පයමං සොළස භාරා “යොජෙනබ්බා”ති වචනසෙසො. භාරසංවණ්ණනා පයමං කාතබ්බා බ්බාඤ්ජනපරියෙට්ඨිභාවතොති අධිප්පායො. දිසලොචනතොති දිසාලොචනෙන, අයමෙව වා පායො. අඩ්ඤ්සෙන හීති හි-සද්දො නිපාතමත්තං. සෙසං උත්තානමෙව.

ද්වාදසපදං

23. ඉදානි යෙසං බ්බාඤ්ජනපදානං අත්ථපදානඤ්ච වසෙන ද්වාදස පදානි සුත්තන්ති චුත්තං, තානි පදානි නිද්දිසිතුං “අක්ඛරං පද”න්තිආදිමාහ. තත්ථ අපරියොසිතෙ පදෙ වණ්ණො අක්ඛරං පරියායවසෙන අක්ඛරණතො අසඤ්චරණතො. න හි වණ්ණස්ස පරියායො විජ්ජති, අථ වණ්ණොති කෙනටියෙන වණ්ණො? අත්ථසංවණ්ණනටියෙන. වණ්ණො එව හි ඉත්තරබ්බණාය අපරාපරභාවෙන පවත්තො පදාදිභාවෙන ගය්භමානො යථාසම්බන්ධං තං තං අත්ථං වදති. එකක්ඛරං වා පදං අක්ඛරං, කෙච්ඡ පන “මනසා දෙසනාවාචාය අක්ඛරණතො අක්ඛර”න්ති වදන්ති.

පදන්ති පථ්ජති අත්ථො එතෙනාති පදං, තං නාමපදං ආබ්‍යාතපදං උපසග්ගපදං නිපාතපදන්ති චතුබ්බිධං. තත්ථ “එස්සො වෙදනා විත්ත”න්ති එවමාදිකං සත්ථප්පධානං නාමපදං. “චුසති වෙදයති විජානාති”ති එවමාදිකං කිරියාපධානං ආබ්‍යාතපදං. කිරියාවිසෙසග්ගහණනිමිත්තං “ප” ඉති එවමාදිකං උපසග්ගපදං. කිරියාය සත්ථස්ස ව සරූපවිසෙසප්පකාසනභෙතුභුතං “එව”න්ති එවමාදිකං නිපාතපදං.

බ්බාඤ්ජනන්ති සඬබෙපතො චුත්තං පදාභිභිතං අත්ථං බ්බාඤ්ජයතිති බ්බාඤ්ජනං, වාක්‍යං. තං පන අත්ථතො පදසම්ප්‍රදායොති දට්ඨබ්බං. පදමත්තසවනෙපි හි අධිකාරාදිවසෙන උබ්බමානෙහි පදන්තරෙහි අනුසන්ධානං කත්ථාව අත්ථසම්පටිපත්ති භොතිති වාක්‍යමෙව අත්ථං බ්බාඤ්ජයති. නිරුත්තීති ආකාරාභිභිතං නිබ්බවනං නිරුත්තී.

නිද්දෙසොති නිබ්බවනවිත්ථාරො නිරවසෙසදෙසනත්තා නිද්දෙසො. පදෙහි වාක්‍යස්ස විභාගො ආකාරො. යදි එවං පදතො ආකාරස්ස කො විසෙසොති? අපරියොසිතෙ වාක්‍යෙ අවිභජ්ජමානෙ වා තදවයවො පදං. උච්චාරණවසෙන පරියොසිතෙ වාක්‍යෙ විභජ්ජමානෙ වා තදවයවො ආකාරොති අයමෙතෙසං විසෙසො. ඡට්ඨං වචනං ඡට්ඨවචනං. ආකාරො ඡට්ඨවචනං එක්ස්සාති ආකාරඡට්ඨවචනං, බ්බාඤ්ජනපදං. එත්ථ ව බ්බාඤ්ජනන්ති ඉමස්ස පදස්ස අනන්තරං වත්තබ්බං ආකාරපදං නිද්දෙසපදානන්තරං වදන්තෙන “ආකාරඡට්ඨවචන”න්ති චුත්තං, පදානුපුබ්බිකං පන ඉච්ඡන්තෙහි තං බ්බාඤ්ජනපදානන්තරමෙව කාතබ්බං. තථා හි වක්ඛති “අපරිමාණා බ්බාඤ්ජනා අපරිමාණා ආකාරාති, බ්බාඤ්ජනෙහි විවරති ආකාරෙහි විභජ්ජති”ති ව. කෙච්ඡ පන “ආකාරපදබ්බාඤ්ජනනිරුත්තියො ව නිද්දෙසො”ති පයන්ති. එත්තාව බ්බාඤ්ජනං සබ්බන්ති යානිමානි අක්ඛරාදීනි නිද්දිට්ඨානි, එත්තකමෙව සබ්බං බ්බාඤ්ජනං, එතෙහි අසඬගහිතං බ්බාඤ්ජනං නාම නත්ථීති අත්ථො.

24. සඬකාසනාති සංඛිත්තෙන කාසනා. පකාසනාති පයමං කාසනා, කාසියති දිට්ඨියතිති අත්ථො. ඉමිනා හි අත්ථපදද්වයෙන අක්ඛරපදෙහි විභාවියමානො අත්ථාකාරො ගහිතො. යස්මා අක්ඛරෙහි සුයාමානෙහි සුණන්තානං විසෙසවිධානස්ස කතත්තා පදපරියොසානෙ පදත්ථසම්පටිපත්ති භොති. තථා හි වක්ඛති “තත්ථ භගවා අක්ඛරෙහි සඬකාසෙති පදෙහි පකාසෙතිති, අක්ඛරෙහි පදෙහි ව උග්ගාටෙති”ති ව.

විවරණාති විත්ථාරණා. විභජනා ව උත්තානිකම්මඤ්ච පඤ්ඤන්ති ව විභජනුත්තානිකම්මපඤ්ඤන්ති. තත්ථ විභජනාති විභාගකරණං, උභයෙනාපි නිද්දිසනමාහ. ඉධ පුරිමනායෙනෙව බ්බාඤ්ජනාකාරෙහි නිද්දිසියමානො අත්ථාකාරො දස්සිතොති දට්ඨබ්බං. උත්තානිකම්මං පාකට්ඨකරණං. පකාරෙහි ඤාපනං පඤ්ඤන්ති. ද්වයෙනාපි පටිනිද්දිසනං කටෙති. එත්ථාපි නිරුත්තීනිද්දෙසසඬබාතෙහි බ්බාඤ්ජනපදෙහි නිද්දිසියමානො අත්ථාකාරො චුත්තො, යො පටිනිද්දිසියතිති චුච්චති. එතෙහීති එතෙහි එව සඬකාසනාදිවිනිමුත්තස්ස දෙසනාත්ථස්ස අභාවතො. අත්ථොති සුත්තත්ථො. කම්මන්ති උග්ගට්ඨාදිකම්මං. සුත්තත්ථොති හි දෙසනාය පවත්තියමානෙන උග්ගට්ඨකඤ්ඤාදිවෙනෙයානං විත්තසන්තානස්ස පබ්බොධනකිරියානිබ්බන්ති. සො ව සුත්තත්ථො සඬකාසනාදිආකාරොති. තෙන චුත්තං – “අත්ථො කම්මඤ්ච නිද්දිට්ඨ”න්ති.

25. තිණිති ලිඬගවිපල්ලාසෙන චුත්තං, තයොති චුත්තං භොති. නවහි පදෙහීති නවහි කොට්ඨාසෙහි. අත්ථො සමායුත්තොති අත්ථො සම්මා යුත්තො න විනා වත්තති. සබ්බස්ස හි බුද්ධවචනස්ස චතුසච්චප්පකාසනතො අත්ථනායානඤ්ච චතුසච්චයොජනවසෙන පවත්තනතො සබ්බො පාළිඅත්ථො අත්ථනායත්තසඬගහිතො සඬකාසනාදිආකාරවිසෙසචුත්ති වාති.

26. ඉදානි යථානිද්දිට්ඨෙ දෙසනාභාරාදිකෙ නෙත්තිප්පකරණස්ස පදත්ථෙ සුඛග්ගහණත්ථං ගණනවසෙන පරිච්ඡින්නද්විතා දස්සෙන්නො “අත්ථස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ චතුබ්බිසාති සොළස භාරා ඡ බ්බාඤ්ජනපදානි ද්වෙ කම්මනායාති එවං චතුබ්බිස. උභයන්ති ඡ අත්ථපදානි තයො අත්ථනායාති ඉදං නවවිධං යථාචුත්තං චතුබ්බිසවිධඤ්චාති

එතං උභයං. සඬකලයින්වාති සමපිණ්ඩෙත්වා. “සඬබෙපයතො”තිපි පාඨො, එකතො කරොන්තස්සාති අත්ථො. එත්තිකාති එතප්පමාණා, ඉතො විනිමුත්තො කොචි තෙත්තිපදත්ථා නත්ථීති අත්ථො.

එවං තෙත්තිංසපදත්ථාය තෙත්තියා සුත්තස්ස අත්ථපරියෙසනාය යො “සොළස භාරා පයම”න්ති නයෙහි පයමං භාරා සංවණ්ණෙනබ්බාති භාරනායානං සංවණ්ණනාක්කමො දස්සිතො, ස්වායං භාරනායානං දෙසනාක්කමෙනෙව සිද්ධො. එවං සිද්ධෙ සති අයං ආරම්භො ඉමමත්ථං දීපෙනි – සබ්බෙපිමෙ භාරා නයා ව ඉමිනා දස්සිතක්කමෙනෙව සුත්තෙසු සංවණ්ණනාවසෙන යොජෙතබ්බා, න උප්පට්ඨාපට්ඨාති.

කිං පනෙත්ථ කාරණං, යදෙතෙ භාරා නයා ව ඉමිනාව කමෙන දෙසිතාති? යදිපි නායමනුයොගො කත්ථවි අනුක්කමෙ නිවිසති, අපි ව ධම්මදෙසනාය නිස්සයඵලභූපායසරිභූතානං අස්සාදාදිනං විභාවනසභාවත්තා පකතියා සබ්බසුත්තානුරූපාති සුවිඤ්ඤායාභාවතො පරෙසඤ්ච සංවණ්ණනාවිසෙසානං විවයභාරාදිනං පතිට්ඨාභාවතො පයමං දෙසනාභාරො දස්සිතො.

පදපුච්ඡාවිස්සප්පනපුබ්බාපරානුගීහි සද්ධිං දෙසනාභාරපදත්ථානං පටිවයසභාවතාය තස්ස අනන්තරං විවයො. තථා හි වක්ඛති “පදං විචිනති...පෙ.... ආණත්තිං විචිනති අනුගීතිං විචිනති”ති.

විවයෙන භාරෙන පටිච්චානං අත්ථානං යුත්තායුත්තිවිචාරණා යුත්තාති යුත්තිවිචාරණභාවතො විවයානන්තරං යුත්තිභාරො චුත්තො. තථා හි වක්ඛති – “විවයෙන භාරෙන විචිතිත්වා යුත්තිභාරෙන යොජෙතබ්බ”න්ති.

යුත්තායුත්තානංයෙව අත්ථානං උපපත්තිඅනුරූපං කාරණපරම්පරාය නිද්ධාරණලක්ඛණං පදට්ඨානවිත්තනං කත්තබ්බන්ති යුත්තිභාරානන්තරං පදට්ඨානභාරො දස්සිතො. තථා හි වක්ඛති – “යො කොචි උපනිස්සයො යො කොචි පටිවයො ව, සබ්බො සො පදට්ඨාන”න්ති.

යුත්තායුත්තානං කාරණපරම්පරාය පරිග්ගහිතසභාවානංයෙව ව ධම්මානං අවුත්තානම්පි එකලක්ඛණතාය ගහණං කාතබ්බන්ති දස්සනත්ථං පදට්ඨානානන්තරං ලක්ඛණො භාරො චුත්තො. තථා හි ලක්ඛණභාරවිභවිගෙ “අවිජ්ජාපට්ඨයා සඬබාරා”තිආදිනා පටිච්චසමුප්පාදං දස්සෙත්වා “එවං යෙ ධම්මා එකලක්ඛණා”තිආදි චුත්තං.

අත්ථතො නිද්ධාරිතානම්පි ධම්මානං නිබ්බවනාදිනි වත්තබ්බාති, න සුත්තෙ සරූපතො ආගතානමෙවාති දස්සනත්ථං ලක්ඛණානන්තරං චතුබ්බුහො චුත්තො. එවඤ්ඤි නිරවසෙසතො අත්ථාවබ්බොධො හොති, එවඤ්ඤි කත්වා “යදා හි භික්ඛු අත්ථස්ස ව නාමං ජානාති ධම්මස්ස ව නාමං ජානාති තථා තථා නං අභිනිරොපෙති”ති අනවසෙසපරියාදානං වක්ඛති. තථා “පුනප්පුනං ගබ්භමුපෙති”ති එත්ථ “යෙ ජරාමරණෙන අට්ටියිතුකාමා භවිස්සන්ති, තෙ භවිස්සන්ති හොජෙන මත්තඤ්ඤුතො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරා”තිආදිනා සම්මාපට්ඨපත්තිං අධිප්පායභාවෙන වක්ඛති.

නිබ්බවනාධිප්පායනිදානවචනෙහි සද්ධිං සුත්තෙ පදත්ථානං සුත්තන්තරසංසන්දනසඬබාතෙ පුබ්බාපරවිචාරෙ දස්සිතෙ තෙසං සභාගවිසභාගධම්මන්තරාවට්ටනං සුඛෙන සක්කා දස්සෙතුන්ති චතුබ්බුහානන්තරං ආවට්ටො චුත්තො. තෙනෙව හි “ආරම්භථ නික්කමථා”ති ගාථායං ආරම්භනික්කමනබුද්ධසාසනයොගධුනනෙහි විරියසමාධිපඤ්ඤින්ද්‍රියානි නිද්ධාරෙත්වා තදනුයොගස්ස මූලං “පමාදො”ති සුත්තන්තරෙ දස්සිතො පමාදො ආවට්ටිතො.

සභාගවිසභාගධම්මාවට්ටනෙ නියොජිතෙ සාධාරණාසාධාරණවසෙන සංකිලෙසවොදානධම්මානං පදට්ඨානතො භූමිතො ව විභාගො සක්කා සුඛෙන යොජිතුන්ති ආවට්ටානන්තරං විභත්තිභාරො චුත්තො. යතො විභත්තිභාරවිභවිගෙ “කතමෙ ධම්මා සාධාරණා? ද්වෙ ධම්මා සාධාරණා, නාමසාධාරණා වත්ථුසාධාරණා වා”ති ආරභිත්වා “මිච්ඡන්තනියතානං සත්තානං අනියතානඤ්ච සත්තානං දස්සනප්පභාතබ්බා කිලෙසා සාධාරණා, පුථුප්පනස්ස සොනාපන්තස්ස ව කාමරාගඛ්‍යාපාදා සාධාරණා”තිආදිනා සභාගවිසභාගපරියායවන්තෙයෙව ධම්මෙ විභජිස්සති.

සාවජ්ජානවජ්ජධම්මානං සප්පට්ඨාගභාවතො තෙසං විභාගෙ කතෙ සුත්තාගතෙ ධම්මෙ අකසිරෙන පටිපක්ඛතො පරිවත්තෙනුං සක්කාති විභත්තිඅනන්තරං පරිවත්තනභාරො චුත්තො. තථා හි “සම්මාදිට්ඨිස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස මිච්ඡාදිට්ඨි නිජ්ජිණ්ණා භවති”ති පටිවිභත්තසභාවෙ එව ධම්මෙ පරිවත්තනභාරවිභවිගෙ උදාහරිස්සති.

පටිපක්ඛතො පරිවත්තිතාපි ධම්මා පරියායවචනෙහි බොධෙතබ්බා, න සුත්තෙ ආගතායෙවාති දස්සනත්ථං පරිවත්තනානන්තරං වෙච්චනභාරො චුත්තො.

එවං තෙ ධම්මා පරියායසද්දතොපි විභාවිතා හොන්තිති පරියායතො පකාසිතානං ධම්මානං පහෙදතො පඤ්ඤත්තිවසෙන විභජනං සුඛෙන සක්කා ඤාතුන්ති වෙච්චනභාරානන්තරං පඤ්ඤත්තිභාරො චුත්තො. තථා හි සුත්තෙ ආගතධම්මානං පරියායපඤ්ඤත්තිවිභාගං සුබොධනඤ්ච පඤ්ඤත්තිභාරවිභවිගෙ වක්ඛති.

පහාවපරික්ෂාදීපක්ෂකත්තිවිභාගමුඛෙන පටිච්චසමුප්පාදසච්චාදිධම්මවිභාගෙ කතෙ සුත්තෙ ආගතධම්මානං පටිච්චසමුප්පාදදිමුඛෙන අවධාරණං සක්කා දස්සෙතුන්ති පක්ෂකත්තිඅනන්තරං ඔතරණො භාරො චුත්තො. තථා හි “උද්ධං අධො”ති ගාථං උද්දිසිත්වා “විජ්ජමුත්තො”ති පදෙන අසෙක්ඛං විජ්ජං නිද්ධාරෙත්වා “විජ්ජප්පාදා අවිජ්ජානිරොධො”තිආදිනා පටිච්චසමුප්පාදං උදාහරිස්සති.

ධාතායතනාදීසු ඔතාරිතානං සුත්තෙ පදත්ථානං පුච්ඡාරම්භවිසොධනං සක්කා සුඛෙන සම්පාදෙතුන්ති ඔතරණානන්තරං සොධනො භාරො චුත්තො. තථා හි වක්ඛති – “යත්ථ එවං සුද්ධො ආරම්භො, සො පක්ෂො විස්සජ්ජිතො භවති”තිආදි.

විසොධිතෙසු සුත්තෙ පදපදත්ථෙසු තත්ථ ලබ්භමානසාමක්ෂද්විසෙසභාවො සුකරො හොතිති දස්සෙතුං සොධනානන්තරං අධිට්ඨානො භාරො දස්සිතො. සොධනො හි අධිට්ඨානස්ස ඛණ්ඩපකාරො, තතො එව හි “යථා යථා වා පන පුච්ඡිතං, තථා තථා විස්සජ්ජයිතබ්බ”න්ති වක්ඛති.

සාමක්ෂද්විසෙසභූතෙසු සාධාරණාසාධාරණෙසු ධම්මෙසු පච්චේදිතෙසු පරික්ඛාරසංඛ්ඛාතස්ස සාධාරණාසාධාරණරූපස්ස පච්චයභෙතුරාසිස්ස පභෙදො සුවික්ෂේයොති අධිට්ඨානානන්තරං පරික්ඛාරො චුත්තො. තථා හි වක්ඛති “අසාධාරණලක්ඛණො භෙතු, සාධාරණලක්ඛණො පච්චයො. යථා කිං භවෙ, යථා අභිකුරස්ස නිබ්බන්තියා බීජං අසාධාරණං, පථවී ආපො ව සාධාරණං”තිආදි.

අසාධාරණෙ සාධාරණෙ ව කාරණෙ දස්සිතෙ තස්ස අත්තනො ඵලෙසු කාරණාකාරො තෙසං භෙතුඵලානං පභෙදතො දෙසනාකාරො භාවෙනබ්බපභාතබ්බධම්මානං භාවනාපභානානි ව නිද්ධාරෙත්වා චුච්චමානානි සම්මා සුත්තස්ස අත්ථං තථත්තාවබොධාය සංවත්තන්තිති පරික්ඛාරානන්තරං සමාරොපනො භාරො දස්සිතොති. ඉදං භාරානං අනුක්කමකාරණං.

නායානං පන වෙනෙයාත්තයජ්ජයොජිතත්තා අත්ථනයත්තයූපදෙසස්ස තදනුක්කමෙනෙව නන්දියාවට්ටාදීනං තිණ්ණං අත්ථනායානං කමො වෙදිතබ්බො. උග්ගපිතක්ෂුද්ධාදයො හි තයො වෙනෙයාන නන්දියාවට්ටාදයො පයොජෙත්ති. තස්මා තෙ උද්දෙසනිද්දෙසපටිනිද්දෙසා විය යථාක්කමං තෙසං උපකාරාය සචංත්තන්තිති. තථා හි තෙසං චත්තාරො ඡ අට්ඨ ව මූලපදා නිද්දිට්ඨා. ඉතරස්ස පන නයද්වයස්ස අත්ථනයත්තයස්ස භූමියා ආලොචනං තස්ස තත්ථ සමානාසනක්ඛාති ඉමීනා කාරණෙන උද්දෙසක්කමො වෙදිතබ්බො. න හි සක්කා අනොලොකෙත්වා සමානෙතුන්ති.

එතපරමතා ව භාරානං එත්තකෙහි පකාරවිසෙසෙහි අත්ථනයත්තයසහිතෙහි සුත්තස්ස අත්ථො නිද්ධාරියමානො වෙනෙයානං අලමනුත්තරාය පට්ඨමාය භූමියා සමධිගමායාති වෙදිතබ්බො. දස්සනභූමියමනුප්පත්තිඅත්ථා හි නෙත්තිජ්ජකරණදෙසනාති. අථ වා එතදන්තොගධත්තා සබ්බෙසං සුත්තස්ස සංවණ්ණනාවිසෙසානං එත්තාවතා භාරානං දට්ඨබ්බො. යත්තකා හි සුත්තස්ස සංවණ්ණනාවිසෙසා, සබ්බෙ තෙ නෙත්තිඋපදෙසායත්තාති චුත්තොවායමත්ථො.

තථා හි යෙ කෙච්චි සුත්තස්ස සංවණ්ණනාපකාරා නිද්දිසියන්ති. සෙයාථීදං – සුත්තස්ස සමුට්ඨානං චත්තබ්බං, අධිප්පායො විභාවෙනබ්බො, අනෙකධා පදත්ථො සංවණ්ණෙනබ්බො, වීධි අනුචාදො ව වෙදිතබ්බො, වීරොධො සමාධාතබ්බො, අනුසන්ධියා අනුරූපං නිගමෙනබ්බන්ති. තථා සුත්තස්ස පයොජනං පිණ්ඩත්ථො පදත්ථො අනුසන්ධි වොදනා පරිභාරො ව අත්ථං වදන්තෙන චත්තබ්බාති. තථා උපොග්ගාපදවිග්ගහපදත්ථාලනාපච්චුපට්ඨානානි චත්තබ්බානීති.

තථා තිස්සො කථා එකනාළිකා වතුරස්සා නිසින්තවත්තිකා. තත්ථ පාළිං චත්ථා එකෙකපදස්ස අත්ථකථනං එකනාළිකා නාම.

පටිපක්ඛං දස්සෙත්වා පටිපක්ඛස්ස උපමං දස්සෙත්වා සපක්ඛං දස්සෙත්වා සපක්ඛස්ස උපමං දස්සෙත්වා කථනං වතුරස්සා නාම.

විසභාගධම්මවසෙනෙව පරියොසානං ගන්ත්වා පුන සභාගධම්මවසෙනෙව පරියොසානගමනං නිසින්තවත්තිකා නාම.

භෙදකථාය තත්ථකථාය පරියායවවනෙහි ව සුත්තං සංවණ්ණෙනබ්බන්ති ව එවමාදයො. තෙසම්පි එත්ථෙව අවරොධො, යස්මා තෙ ඉධ කතිපයභාරසංඛගිතාති.

නායානං පන යස්මා උග්ගපිතක්ෂුද්ධාදයො තයො එව වෙනෙයාන සච්චාභිසමයභාගිනො තදත්ථාය ව අත්ථනයදෙසනා, තස්මා සතිපි සංකිලෙසවොදානධම්මානං යථාචුත්තමූලපදභෙදතො වඩ්ඪෙත්වා විභජිතබ්බජ්ජකාරෙ තථා මූලපදානි අවඩ්ඪෙත්වා වෙනෙයාත්තයවසෙනෙව එතපරමතා චුත්තා. නවසු නවසු එව හි මූලපදෙසු සබ්බෙසං

සංකිලෙසවොදානධම්මානං අන්තොගධභාවතො න තානි වඩ්ඪෙතඛිබ්බානි වෙනෙය්‍යත්තයාධිකාරතො න භාපෙතඛිබ්බානීති නයානං එතපරමතා දට්ඨබ්බා.

කම්මනායානං පන ආලොචනසමානායනතො අඤ්ඤස්ස පකාරන්තරස්ස අසම්භවතො එතපරමතා. හෙත්වාදීති එත්ථ ආදිසද්දෙන ඵලභූමිඋපනිසාසභාගවිසභාගලක්ඛණනායාදයො පරිග්ගහිතා. තෙසු හෙතුති කාරණං, යො ධම්මොතිපි චූචිචති, සො පන පච්චයභාවෙන එකවිධො. කාරකො සම්පාපකොති දුට්ඨො. පුන කාරකො ඤාපකො සම්පාපකොති තිවිධො. හෙතුහෙතු පච්චයහෙතු උත්තමහෙතු සාධාරණහෙතුති චතුර්විධො. පච්චයධම්මො කුසලො අකුසලො සද්දො අරියමග්ගොති පඤ්චවිධො. තථා සභාගහෙතු අසභාගහෙතු අප්ඤ්ඤාතිකහෙතු බාහිරහෙතු ජනකහෙතු පරිග්ගාහකහෙතු සාධාරණහෙතු අසාධාරණහෙතු සමනන්තරහෙතු පරම්පරහෙතු සහජාතහෙතු අසහජාතහෙතු සාසවහෙතු අනාසවහෙතුතිආදීනා අනෙකවිධො වානි වෙදිතඛිබ්බො.

ඵලම්පි පච්චයූප්පන්නභාවෙන එකවිධං. අධිගන්තඛිබ්බතොපි සම්පාපකහෙතුවසෙන ඵලපරියායො ලබ්භතීති නිබ්බත්තෙතඛිබ්බඅධිගන්තඛිබ්බභාවතො දුට්ඨං. ඤාපෙතඛිබ්බනිබ්බත්තෙතඛිබ්බපත්තඛිබ්බතො තිවිධං. පච්චයූප්පන්නවිපාකකිරියාවචනත්ථනිබ්බානවසෙන පඤ්චවිධං. සභාගහෙතුතිබ්බත්තං අසභාගහෙතුතිබ්බත්තන්ති එවමාදිවසෙන අනෙකවිධඤ්ඤාති වෙදිතඛිබ්බං. තථා ලොකියං ලොකුත්තරන්ති. තත්ථ ලොකුත්තරං වත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි. ලොකියඵලං දුට්ඨං කායිකං මානසඤ්ඤා. තත්ථ කායිකං පඤ්චද්වාරිකං, අවසිට්ඨං මානසං. යඤ්ච නාය නාය සුත්තදෙසනාය සාධෙතඛිබ්බං, තදපි ඵලන්ති.

භූමීති සාසවභූමි අනාසවභූමි සඬ්ඛතභූමි අසඬ්ඛතභූමි දස්සනභූමි භාවනාභූමි පුටුප්පනභූමි සෙක්ඛභූමි අසෙක්ඛභූමි සාවකභූමි පච්චෙකඤ්ඤාද්ධභූමි සම්මාසම්ඤ්ඤාද්ධභූමි ඤානභූමි අසමාහිතභූමි පටිපජ්ජමානභූමි පටිපන්නභූමි පයමාභූමි යාව චතුත්ථිභූමි කාමාවචරභූමි යාව ලොකුත්තරභූමීති බහුවිධා. තත්ථ සාසවභූමි පරිත්තමහග්ගතා ධම්මා. අනාසවභූමි අප්පමාණා ධම්මා. සඬ්ඛතභූමි නිබ්බානවජ්ජා සබ්බෙ සභාවධම්මා. අසඬ්ඛතභූමි අප්පච්චයා ධම්මා. දස්සනභූමි පයමග්ගඵලධම්මා. භාවනාභූමි අවසිට්ඨමග්ගඵලධම්මා. පුටුප්පනභූමි භීනමජ්ඣමා ධම්මා. සෙක්ඛභූමි වත්තාරො අරියමග්ගධම්මා හෙට්ඨිමා ච තයො ඵලධම්මා. අසෙක්ඛභූමි අග්ගඵලධම්මා. සාවකපච්චෙකඤ්ඤාද්ධඤ්ඤාද්ධධම්මා සාවකාදිභූමියො. ඤානභූමි ඤානධම්මා. අසමාහිතභූමි ඤානවජ්ජිතා ධම්මා. පටිපජ්ජමානභූමි මග්ගධම්මා. පටිපන්නභූමි ඵලධම්මා. පයමාදිභූමියො සහ ඵලෙන වත්තාරො මග්ගා අපරියාපන්නා ධම්මා “පයමාය භූමියා පත්තියා”තිආදිවචනතො. කාමාවචරාදිභූමියො කාමාවචරාදිධම්මා. යෙ ච ධම්මා තෙසං තෙසං භාරනායානං පතිට්ඨානභාවෙන සුත්තෙසු නිද්ධාරියන්ති, තෙපි භූමියොති විඤ්ඤාතඛිබ්බා.

උපනිසාති බලවකාරණං, යො උපනිස්සයපච්චයොති චූචිචති. යඤ්ච සන්ධාය සුත්තෙ “දුක්ඛූපනිසා සද්ධා සද්ධූපනිසං ‘සීල’න්ති යාව විමුත්තුපනිසං විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සන”න්ති චුත්තං. අපි ච උපනිසාති තස්මිං තස්මිං සමයෙ සිද්ධන්තෙ හදයභූතං අබ්භන්තරං චූචිචති. ඉධාපි නෙත්තිහදයං, යං සම්මා පරිග්ගණ්භන්තා ධම්මකථිකා තස්මිං තස්මිං සුත්තෙ ආගතධම්මමුඛෙන සබ්බභාරනායයොජනාය සමත්ථා භොන්ති. කිං පනෙතං නෙත්තිහදයං? යදිදං එතස්සෙව තෙත්තිංසවිධස්ස පකරණපදත්ථසොලසස්ස අට්ඨවිසතිවිධපට්ඨානවිහඩ්ගසහිතස්ස විසයො සහ නිමිත්තවිභාගෙන අසඬ්ඛකරතො වචන්තීතො.

සෙය්‍යාථිදං – දෙසනාභාරස්ස අස්සාදාදයො විසයො, තස්ස අස්සාදාදිවිභාවනලක්ඛණත්තා. තස්ස අස්සාදො සුඛං සොමනස්සන්ති එවමාදිවිභාගො, තස්ස නිමිත්තං ඉට්ඨාරම්මණාදි, අයඤ්ච අත්ථො දෙසනාභාරවිචයභාරනිද්දෙසවණ්ණනායං චිත්ථාරතො පකාසිතො එව. සුත්තෙ ආගතධම්මස්ස සභාගවිසභාගධම්මාවට්ටනවිසයො ආවට්ටනාරො, තදුභයආවට්ටනලක්ඛණත්තා. සුත්තෙ ආගතධම්මානං පච්චනිකධම්මවිසයො පරිචන්තනභාරො, පටිපක්ඛධම්මපරිචන්තනලක්ඛණත්තා. පද්ධානපරික්ඛාරෙසු ආසන්නකාරණං උපනිස්සයකාරණඤ්ඤා පද්ධානං, හෙතු පරික්ඛාරොති අයමෙතෙසං විසෙසො.

සභාගවිසභාගධම්මා ච තෙසං තෙසං ධම්මානං අනුකූලපටිකූලධම්මා යථාක්කමං වෙදිතඛිබ්බා. යථා – සම්මාදිට්ඨියා සම්මාසඬ්ඤාපො සභාගො, මිච්ඡාසඬ්ඤාපො විසභාගොති ඉමිනා නයෙන සබ්බං සභාගවිසභාගතො වෙදිතඛිබ්බං.

ලක්ඛණන්ති සභාවො. සො භාරනායානං නිද්දෙසෙ විභාවිතො එව.

යං පනෙතං හෙතුආදිවිසෙසවිනිමුත්තං භාරනායානං යොජනානිබන්ධනං, සො නයො. යථාහ – ලක්ඛණභාරෙ “එවං යෙ ධම්මා එකලක්ඛණා කිච්චතො ච ලක්ඛණතො ච සාමඤ්ඤතො වා”තිආදි. තථා විචයෙන භාරෙන විචිතිත්වා සුත්තිභාරෙන යොජෙතඛිබ්බානි. තථා සොධනභාරාදිසු සුද්ධො ආරම්භො භොති, සො පඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො හවතීති එවමාදි. එකත්තාදයොපි නයා ඉධ නයොති ගහෙතඛිබ්බා.

එවං හෙතුඵලාදීනි උපධාරෙත්වා තෙසං වසෙන තත්ථ තත්ථ සුත්තෙ ලබ්භමානපදත්ථනිද්ධාරණමුඛෙන යථාලක්ඛණං එතෙ භාරා නයා ච යොජෙතඛිබ්බා. විසෙසතො පන පද්ධානපරික්ඛාරා හෙතුවසෙන. දෙසනාවිචයචතුර්විධසමාරොපනා හෙතුඵලවසෙන. තථා වෙච්චනපඤ්ඤාත්තිඔතරණසොධනා ඵලවසෙනෙවාති කෙච්චි.

විහත්ති හෙතුභූමිවසෙන. පරිවත්තො විසභාගවසෙන. ආවට්ඨො සභාගවිසභාගවසෙන. ලක්ඛණස්සත්තිඅධිට්ඨානා
නයවසෙන යොජෙතඛ්ඛාති. එත්තාවතා ව යං චුත්තං –

“සාමඤ්ඤතො විසෙසෙන, පදත්ථො ලක්ඛණං කමො;
එත්තාවතා ව හත්වාදී, වෙදිතඛ්ඛා හි විඤ්ඤනා”ති.

අයං ගාථා චුත්තත්ථා භොති.

නිද්දෙසවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පටිනිද්දෙසවාරවණ්ණනා

1. දෙසනාභාරවිභව්වණ්ණනා

5. එවං භාරාදයො සුබග්ගණන්ථං ගාථාබන්ධවසෙන සරූපතො නිද්දිසිත්වා ඉදානි තෙසු භාරෙ තාව පටිනිද්දෙසවසෙන විහජිතුං “තත්ථ කතමො දෙසනාභාරො”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ කතමොති කට්ඨකමායනාපුච්ඡා. දෙසනාභාරොති පුච්ඡිතබ්බධම්මනිදස්සනං. කිඤ්චාපි දෙසනාභාරො නිද්දෙසවාරෙ සරූපතො දස්සිතො, පටිනිද්දෙසස්ස පන විසයං දස්සෙන්නො “අස්සාදාදිනවතා”ති ගාථං එකදෙසෙන පච්චාමසති. අයං දෙසනාභාරො පුබ්බාපරාපෙක්ඛො. තත්ථ පුබ්බාපෙක්ඛන්නෙ “කතමො දෙසනාභාරො”ති පුච්ඡිත්වා “අස්සාදාදිනවතා”ති සරූපතො දස්සිතස්ස නිගමනං හොති. පරාපෙක්ඛන්නෙ පන “අයං දෙසනාභාරො කිං දෙසයති”ති දෙසනාකිරියාය කත්තුනිද්දෙසො හොති. තෙන දෙසනාභාරස්ස අන්වත්ථසඤ්ඤතං දස්සෙති. දෙසයතීති සංවණ්ණෙති, විත්ථාරෙතිති අත්ථො.

ඉදානි අනෙත දෙසෙනබ්බධම්මෙ සරූපතො දස්සෙන්නො “අස්සාද”න්තිආදිමාහ, තං පුබ්බෙ වුත්තනයත්තා උත්තානමෙව. තස්මා ඉතො පරමපි අවුත්තමෙව වණ්ණසිස්සාම. “කත්ථ පන ආගතෙ අස්සාදාදිකෙ අයං භාරො සංවණ්ණෙති”ති අනුයොගං මනසිකත්වා දෙසනාභාරෙන සංවණ්ණෙතබ්බධම්මං දස්සෙන්නො “ධම්මං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමී”තිආදිකං සබ්බපරියත්තිධම්මසඬ්භාහකං භගවතො ඡජක්කදෙසනං එකදෙසෙන දස්සෙති.

තත්ථ ධම්මන්ති අයං ධම්ම-සද්දො පරියත්තිසච්චසමාධිපඤ්ඤාපකතිපුඤ්ඤාපත්තිඤ්ඤායාදියු බහුසු අත්ථෙසු දිට්ඨප්පයොගො. තථා හි “ඉධ, භික්ඛු, ධම්මං පරියාපුණාති”තිආදියු (අ. නි. 5.73) පරියත්තිධම්මෙ දිස්සති. “දිට්ඨධම්මො පත්තධම්මො”තිආදියු (දී. නි. 1.299; මහාව. 18) සච්චෙ. “එවංධම්මා තෙ භගවන්තො අහෙසු”න්තිආදියු (දී. නි. 2.13, 145) සමාධිමිති. “සච්චං ධම්මො ධිති වාගො”ති එවමාදියු (ජා. 1.1.57; 1.2.147-148) පඤ්ඤායං. “ජාතිධම්මානං, භික්ඛවෙ, සත්තාන”න්ති එවමාදියු (දී. නි. 2.398; ම. නි. 1.131) පකතියං. “ධම්මො භවෙ රක්ඛති ධම්මවාරි”න්තිආදියු (ජා. 1.10.102; 1.15.385) පුඤ්ඤෙ. “චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා”ති එවමාදියු (පාරා. 233) ආපත්තියං. “කුසලා ධම්මා අකුසලාධම්මා”තිආදියු (ධ. ස. තිකමාතිකා 1) ඤෙයො. ඉධ පන පරියත්තියං දිට්ඨබ්බොති (ම. නි. අට්ඨ. 1.මුලපරියායසුත්තවණ්ණනා; ධ. ස. අට්ඨ. විත්තුප්පාදකණ්ඩ 1; බු. වං. අට්ඨ. 1.1).

වොති පන අයං වො-සද්දො “හන්ද දානි, භික්ඛවෙ, පචාරෙමි වො”ති (සං. නි. 1.215) එත්ථ උපයොගත්ථෙ ආගතො. “සන්තිපතිතානං වො, භික්ඛවෙ, ද්වයං කරණිය”න්තිආදියු (ම. නි. 1.273) කරණත්ථෙ. “යෙ හි වො අරියා පරිසුද්ධකායකම්මන්තා”තිආදියු පදපුරණෙ. “ආරොවයාමි වො, භික්ඛවෙ”තිආදියු (අ. නි. 7.72) සම්පදානත්ථෙ. ඉධාපි සම්පදානත්ථෙ එවාති දිට්ඨබ්බො.

භික්ඛනසිලනාදිගුණයොගෙන භික්ඛු, භින්නකිලෙසනාදිගුණයොගෙන වා. අථ වා සංසාරෙ භයං ඉක්ඛන්තීති භික්ඛු. භික්ඛවෙති තෙසං ආලපනං. තෙන තෙ ධම්මස්සවනෙ නියොපේන්නො අත්තනො මුබාහිමුබං කරොති. දෙසෙස්සාමීති කට්ඨස්සාමී. තෙන නාහං ධම්මස්සරතාය තුම්භෙ අඤ්ඤං කිඤ්චි කාරොයාමි, අනාවරණඤ්ඤාණෙන සබ්බං ඤෙයාධම්මං පච්චක්ඛකාරිතාය පන ධම්මං දෙසෙස්සාමීති ඉදානි පවත්තියමානං ධම්මදෙසනං පටිජානාති. ආදිකල්‍යාණන්තිආදියු ආදිමිති කල්‍යාණං. ආදිකල්‍යාණං, ආදිකල්‍යාණමෙතස්සාති වා ආදිකල්‍යාණං. සෙසපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. තත්ථ සිලෙන ආදිකල්‍යාණං. සමාධිනා මජ්ඣෙකල්‍යාණං. පඤ්ඤාය පරියොසානකල්‍යාණං. බුද්ධසුබ්බද්ධතාය වා ආදිකල්‍යාණං. ධම්මසුධම්මතාය මජ්ඣෙකල්‍යාණං. සඬ්ඝසුප්පටිපත්තියා පරියොසානකල්‍යාණං. අථ වා උග්ගිභිතඤ්ඤාචනයෙන ආදිකල්‍යාණං. විපඤ්චිතඤ්ඤාචනයෙන මජ්ඣෙකල්‍යාණං නෙයායපුග්ගලචිතයෙන පරියොසානකල්‍යාණං. අයමෙවත්ථො ඉධාධිප්පෙතො.

අත්ථසම්පත්තියා සාත්ථං. බ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා සබ්‍යඤ්ජනං. සඬ්ඝසනාදිජඅත්ථපදසමායොගතො වා සාත්ථං. අක්ඛරාදිජබ්‍යඤ්ජනපදසමායොගතො සබ්‍යඤ්ජනං. අයමෙවත්ථො ඉධාධිප්පෙතො. උපනෙතබ්බාභාවතො එකන්තෙන පරිපුණ්ණන්ති කෙවලපරිපුණ්ණං. අපනෙතබ්බාභාවතො පරිසුද්ධං. සිලාදිපඤ්චධම්මක්ඛන්ධපාරිසුරියා වා පරිපුණ්ණං. චතුරොසනිත්ථරණාය පවත්තියා ලොකාමිසනිරපෙක්ඛතාය ව පරිසුද්ධං. බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං උත්තමං බ්‍රහ්මුනං වා සෙට්ඨානං අරියානං වරියං සික්ඛන්තයසඬ්භගං සාසනං බ්‍රහ්මවරියං පකාසයිස්සාමි පරිදිපයිස්සාමිති අත්ථො.

එවං භගවතා දෙසිතො පකාසිතො ව සාසනධම්මො යෙසං අස්සාදාදිනං දස්සනවසෙන පවත්තො, තෙ අස්සාදාදයො දෙසනාභාරස්ස විසයභූතා යත්ථ යත්ථ පාඨෙ සච්චෙසං වුත්තා, තතො තතො නිද්ධාරන්වා උදාහරණවසෙන ඉධානෙත්වා දස්සෙතුං “තත්ථ කතමො අස්සාදො”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ කාමන්ති මනාපියරූපාදිං තෙභූමකධම්මසඬ්භාතං වත්ථුකාමං. කාමයමානස්සාති ඉච්ඡන්තස්ස. තස්ස වෙතං සම්ප්ඤ්ඤිති තස්ස කාමයමානස්ස සත්තස්ස තං කාමසඬ්භාතං වත්ථු සම්ප්ඤ්ඤිති වෙ, සචෙ සො තං ලභතීති වුත්තං හොති. අද්ධා පීතිමතො හොතීති එකංසෙන තුට්ඨවිත්තො හොති. ලද්ධාති ලභිත්වා. මච්චොති සත්තො. යදිච්ඡතීති යං ඉච්ඡති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො,

විත්ථාරො පන නිද්දෙසෙ (මහානි. 1) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. අයං අස්සාදොති යායං අධිප්පායසම්ප්ඤ්ඤානා ඉච්ඡිතලාභෙ පිතිමනනා සොමනස්සං, අයං අස්සාදෙතබ්බතො අස්සාදො.

තස්ස වෙ කාමයානස්සාති තස්ස පුග්ගලස්ස කාමෙ ඉච්ඡමානස්ස, කාමෙන වා යායමානස්ස. ඡන්දපානස්සාති ජාතතණ්හස්ස. ඡන්තුනොති සත්තස්ස. තෙ කාමා පරිභායන්තීති තෙ වත්ථුකාමා කෙනවි අත්තරායෙන විනස්සන්ති වෙ. සල්ලවිද්ධොව රුප්පතීති අප් අයොමයාදිනා සල්ලෙන විද්ධො විය පිළියතීති අත්ථො. අයං ආදීනවොති යායං කාමානං විපරිණාමඤ්ඤාපාභාවා කාමයානස්ස සත්තස්ස රුප්පනා දොමනස්සුප්පත්ති, අයං ආදීනවො.

යො කාමෙ පරිවජ්ජෙතීති යො භික්ඛු යථාචුත්තෙ කාමෙ තත්ථ ඡන්දරාගස්ස වික්ඛම්භනෙන වා සමුච්ඡින්නෙන වා සබ්බභාගෙන වජ්ජෙති. යථා කිං? සප්පස්සෙව පදා සිරොති, යථා කොචි පුරිසො ජීවිතුකාමො කණ්හසප්පං පටිපටෙ පස්සිත්වා අත්තනො පාදෙන තස්ස සිරං පරිවජ්ජෙති, සොමං...පෙ.... සමතිවත්තතීති සො භික්ඛු සබ්බං ලොකං විසරිත්වා ධීතත්තා ලොකෙ විසත්තිකාසඨ්ඨාතං ඉමං තණ්හං සතිමා හුත්වා සමතික්කමතීති. ඉදං නිස්සරණන්ති යදිදං විසත්තිකාසඨ්ඨාතාය තණ්හාය නිබ්බානාරම්මණෙන අරියමග්ගෙන සමතිවත්තනං, ඉදං නිස්සරණං.

බෙත්තන්ති කෙදාරාදිබෙත්තං. වත්ථුන්ති සරවත්ථුආදිවත්ථුං. භිරඤ්ඤං වාති කභාපණසඨ්ඨාතං සුවණ්ණසඨ්ඨාතඤ්ඤං භිරඤ්ඤං. වා-සද්දො විකප්පනත්ථො, සො සබ්බපදෙසු යොජෙතබ්බො. ගවාස්සන්ති ගාවො ව අස්සෙ වාති ගවාස්සං. දාසපොරිසන්ති දාසෙ ව පොරිසෙ වාති දාසපොරිසං. ථීයොති ඉත්ථීයො. බත්ඬුති ඤාතිබත්ඨවො. පුටු කාමෙති අඤ්ඤෙපි වා මනාපියරුපාදිකෙ බහු කාමගුණෙ. යො නරො අනුගිප්ඤ්ඤාති යො සත්තො අනු අනු අභිකඨ්ඨති පත්ථෙතීති අත්ථො. අයං අස්සාදොති යදිදං බෙත්තාදීනං අනුගිප්ඤ්ඤානං, අයං අස්සාදෙති වත්ථුකාමෙ එතෙනාති අස්සාදො.

අබලා නං බලියන්තීති බෙත්තාදිභෙදෙ කාමෙ අනුගිප්ඤ්ඤාත්තං තං පුග්ගලං කුසලෙහි පහාතබ්බත්තා අබලසඨ්ඨාතා කිලෙසා බලියන්ති අභිභවන්ති, සද්ධාබලාදිවිරහෙන වා අබලං තං පුග්ගලං අබලා කිලෙසා බලියන්ති, අබලත්තා අභිභවන්ති අත්ථො. මද්දන්තෙනං පරිස්සයාති එනං කාමගිද්ධං කාමෙ පරියෙසන්තං රක්ඛන්තඤ්ඤං සිභාදයො ව පාකට්ඨපරිස්සයා කායදුච්චරිතාදයො ව අපාකට්ඨපරිස්සයා මද්දන්ති. තතො තං...පෙ.... දකන්ති තතො තෙහි පාකට්ඨපාකට්ඨපරිස්සයෙහි අභිභූතං තං පුග්ගලං ජාතිආදිදුක්ඛං සමුද්දෙ භින්නතාවං උදකං විය අත්ථෙති අනුගච්ඡන්ති අත්ථො. අයං ආදීනවොති ය්වායං තණ්හාදුච්චරිතසංකිලෙසහෙතුකො ජාතිආදිදුක්ඛානුබන්ධො, අයං ආදීනවො.

තස්මාති යස්මා කාමගිද්ධස්ස චුත්තනයෙන දුක්ඛානුබන්ධො විජ්ජති, තස්මා. ඡන්තුති සත්තො. සදා සතොති පුබ්බරත්තාපරරත්තං ජාගරියානුයොගෙන සතො හුත්වා. කාමාති පරිවජ්ජයෙති වික්ඛම්භනවසෙන සමුච්ඡෙදවසෙන ව රුපාදිසු වත්ථුකාමෙසු සබ්බච්ඡකාරං කිලෙසකාමං අනුප්පාදෙන්තො කාමාති පරිවජ්ජයෙ පජ්භෙය්. තෙ පහාය තරෙ ඔසන්ති එවං තෙ කාමෙ පහාය තප්පහානකරඅරියමග්ගෙනෙව වතුබ්බිධම්පි ඔසං තරෙය්, තරිතුං සක්කුණෙය්. අත්ථො. නාවං සිත්ථාව පාරගුති යථා පුරිසො උදකග්ගහණෙන ගරුභාරං නාවං උදකං බහි සිඤ්චිත්වා ලහුකාය නාවාය අප්පකසිරෙනෙව පාරගු භවෙය්, පාරං ගච්ඡෙය්, එවමෙව අත්තභාවනාවං කිලෙසුදකගරුකං සිඤ්චිත්වා ලහුකෙන අත්තභාවෙන පාරගු භවෙය්, පාරං නිබ්බානං අරහත්තප්පත්තියා ගච්ඡෙය් අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානාධාතුයා පරිනිබ්බානෙනාති අත්ථො. ඉදං නිස්සරණන්ති යං කාමප්පහානමුඛෙන වතුරොසං තරිත්වා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානාධාතුයා නිබ්බානං, ඉදං සබ්බසඨ්ඨතනිස්සරණතො නිස්සරණන්ති.

ධම්මොති දානාදිපුඤ්ඤධම්මො. භවෙති නිපාතමත්තං. රක්ඛති ධම්මොචාරිත්ති යො තං ධම්මං අප්පමත්තො වරති, තං ධම්මොචාරිං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකභෙදෙන දුට්ඨතොපි අනත්ථතො රක්ඛති පාලෙති. ඡත්තං මහන්තං යථ වස්සකාලෙති වස්සකාලෙ දෙවෙ වස්සන්තෙ යථා මහන්තං ඡත්තං කුසලෙන පුරිසෙන ධාරිතං තං වස්සතෙමනතො රක්ඛති. තත්ථ යථා තං ඡත්තං අප්පමත්තො හුත්වා අත්තානං රක්ඛන්තං ජාදෙන්තඤ්ඤං වස්සාදිතො රක්ඛති, එවං ධම්මොපි අත්තසම්මාපණ්ඩානෙන අප්පමත්තො හුත්වා ධම්මවරියාය අත්තානං රක්ඛන්තංයෙව රක්ඛතීති අධිප්පායො. එසා...පෙ.... වාරිති එතෙන චුත්තමෙවත්ථං පාකට්ඨකරං කරොති, තං සුවිඤ්ඤෙය්මෙව. ඉදං එලන්ති දිට්ඨධම්මිකෙහි සම්පරායිකෙහි ව අනත්ථෙහි යදිදං ධම්මස්ස රක්ඛණං චුත්තං රක්ඛාවසානස්ස ව අබ්භුදයස්ස නිප්පාදනං, ඉදං නිස්සරණං අනාමසිත්වා දෙසනාය නිබ්බත්තෙතබ්බතාය එලන්ති.

සබ්බෙ ධම්මාති සබ්බෙ සඨ්ඨතා ධම්මා. අනත්තාති නත්ථී එතෙසං අත්තා කාරකවෙදකසභාවො, සයං වා න අත්තාති අනත්තාති. ඉතීති එවං. යදා පඤ්ඤාය පස්සතීති යස්මිං කාලෙ විපස්සනං උස්සුක්කාපෙන්තො අනත්තානුපස්සනාසඨ්ඨාතාය පඤ්ඤාය පස්සති. අප් නිබ්බින්නදති දුක්ඛෙති අප් අනත්තානුපස්සනාය පුබ්බෙ එව අනිච්චතාදුක්ඛතානං සුපරිදිට්ඨත්තා නිබ්බිදානුපස්සනාවසෙන විපස්සනාගොචරභූතෙ පඤ්චක්ඛන්ධදුක්ඛෙ නිබ්බින්නදති නිබ්බෙදං ආපජ්ජති. එස මග්ගො විසුද්ධියාති යා චුත්තලක්ඛණා නිබ්බිදානුපස්සනා සබ්බකිලෙසවිසුප්ඤ්ඤානො විසුද්ධිසඨ්ඨාතස්ස අරියමග්ගස්ස අච්චන්තවිසුද්ධියා වා අමතධාතුයා මග්ගො උපායො. අයං උපායොති යදිදං අනත්තානුපස්සනාමුඛෙන සබ්බස්මිං වට්ඨස්මිං නිබ්බින්නදනං චුත්තං, තං විසුද්ධියා අධිගමහෙතුභාවතො උපායො.

“වක්බුමා...පෙ.... පරිවජ්ජයෙ”ති ඉමිස්සා ගාථාය අයං සඬ්ඛෙපත්තො – යථා වක්බුමා පුරිසො සරිරෙ වහන්තෙ විසමානි භූමිප්පදෙසානි වණ්ඩනාය වා විසමෙ හන්ටීආදයො පරිවජ්ජෙති, එවං ලොකෙ සප්පඤ්ඤො පුරිසො සප්පඤ්ඤනාය භිතාහිතං ජානන්තො පාපානි ලාමකානි දුච්චරිතානි පරිවජ්ජෙය්‍යාති. අයං ආණන්තිති යා අයං “පාපානි පරිවජ්ජෙතබ්බානි”ති ධම්මරාජස්ස භගවතො ආණා, අයං ආණන්තිති.

එවං විසුං විසුං සුත්තෙසු ආගතා ඵලපායාණන්තියො උදාහරණභාවෙන දස්සෙත්වා ඉදානි තා එකතො ආගතා දස්සෙතුං “සුඤ්ඤතො”ති ගාථමාහ.

තත්ථ සුඤ්ඤතො ලොකං අවෙක්ඛස්සු, මොසරාජාති ආණන්තිති “මොසරාජ, සබ්බමිපි සඬ්ඛාරලොකං අවසවන්තිතාසල්ලක්ඛණවසෙන වා තුව්ඡනාවසමනුපස්සනවසෙන වා සුඤ්ඤොති පස්සා”ති ඉදං ධම්මරාජස්ස වචනං විධානභාවතො ආණන්ති. සබ්බදා සතිකිරියාය තංසුඤ්ඤතාදස්සනං සම්පජ්ජතිති “සදා සතොති උපායො”ති වුත්තං. අත්තානුදිට්ඨිං උභවිචානි විසතිවත්ථුකං සක්කායදස්සනං උද්ධරිත්වා සමුව්ඡින්නිත්වා. එවං මච්චුතරො සියාති. ඉදං ඵලන්ති යං එවං වුත්තෙන විධිනා මච්චුතරණං මච්චුතො විසයාතික්කමනං තස්ස යං පුබ්බභාගපටිපදාපටිපජ්ජනං, ඉදං දෙසනාය ඵලන්ති අත්තො. යථා පන අස්සාදාදයො සුත්තෙ කත්ථවි සරුපතො කත්ථවි නිද්ධාරෙතබ්බතාය කත්ථවි විසුං විසුං කත්ථවි එකතො දස්සිතා, න එවං ඵලාදයො. ඵලාදයො පන සබ්බත්ථ සුත්තෙ ගාථාසු වා එකතො දස්සෙතබ්බාති ඉමස්ස නයස්ස දස්සනත්ථං විසුං විසුං උදාහරිත්වාපි පුන “සුඤ්ඤතො ලොක”න්තිආදිනා එකතො උදාහරණං කතන්ති දට්ඨබ්බං.

6. එවං අස්සාදාදයො උදාහරණවසෙන සරුපතො දස්සෙත්වා ඉදානි තත්ථ පුග්ගලවිභාගෙන දෙසනාවිභාගං දස්සෙතුං “තත්ථ භගවා”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ උග්ගිතං සට්ඨමත්තං උද්දිට්ඨමත්තං යස්ස නිද්දෙසපටිනිද්දෙසා න කතා, තං ජානාතිති උග්ගිතඤ්ඤු. උද්දෙසමත්තෙන සප්පහෙදං සවිත්ථාරමත්ථං පටිවිජ්ඣාතිති අත්තො, උග්ගිතං වා උච්චලිතං උට්ඨිතන්ති අත්තො, තං ජානාතිති උග්ගිතඤ්ඤු. ධම්මො හි දෙසියමානො දෙසකතො දෙසනාභාජනං සඬ්ඛමන්තො විය හොති, තමෙස උච්චලිතමෙව ජානාතිති අත්තො, චලිතමෙව වා උග්ගිතං. සස්සතාදිආකාරස්ස හි වෙනෙය්‍යානං ආසයස්ස බුද්ධාවෙණිකා ධම්මදෙසනා තඬ්ඛණපතිතා එව චලනාය හොති, තතො පරම්පරානුවත්තියා, තත්ථායං උග්ගිතෙ චලිතමත්තෙයෙව ආසයෙ ධම්මං ජානාති අවබුජ්ඣාතිති උග්ගිතඤ්ඤු, තස්ස උග්ගිතඤ්ඤුස්ස නිස්සරණං දෙසයති, තත්තකෙනෙව තස්ස අත්ථසිද්ධිතො. විපඤ්චිතං විත්ථාරිතං නිද්දිට්ඨං ජානාතිති විපඤ්චිතඤ්ඤු, විපඤ්චිතං වා මන්දං සණ්ඨං ධම්මං ජානාතිති විපඤ්චිතඤ්ඤු, තස්ස විපඤ්චිතඤ්ඤුස්ස ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච දෙසයති, නාතිසඬ්ඛෙපවිත්ථාරාය දෙසනාය තස්ස අත්ථසිද්ධිතො. නෙතබ්බො ධම්මස්ස පටිනිද්දිසෙන අත්ථං පාපෙතබ්බොති නෙය්‍යා, මුදිත්ථියතාය වා පටිලොමග්ගහණතො නෙතබ්බො අනුනෙතබ්බොති නෙය්‍යා, තස්ස නෙය්‍යස්ස අස්සාදං ආදීනවං නිස්සරණඤ්ච දෙසයති, අනවසෙසෙත්වාව දෙසනෙන තස්ස අත්ථසිද්ධිතො. තත්ථායං පාළි –

“කතමො ව පුග්ගලො උග්ගිතඤ්ඤු? යස්ස පුග්ගලස්ස සහ උදාහට්ඨෙලාය ධම්මාභිසමයො හොති. අයං වුව්චති පුග්ගලො උග්ගිතඤ්ඤු.

“කතමො ව පුග්ගලො විපඤ්චිතඤ්ඤු? යස්ස පුග්ගලස්ස සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස විත්ථාරෙන අත්තො විභජියමානෙ ධම්මාභිසමයො හොති. අයං වුව්චති පුග්ගලො විපඤ්චිතඤ්ඤු.

“කතමො ව පුග්ගලො නෙය්‍යා? යස්ස පුග්ගලස්ස උද්දෙසතො පරිපුච්ඡතො යොනිසොමනසිකරොතො කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවතො භජතො පරිපුච්ඡතො එවං අනුපුබ්බෙන ධම්මාභිසමයො හොති. අයං වුව්චති පුග්ගලො නෙය්‍යා”ති (පු. ප. 148-150).

පදපරමො පනෙත්ථ නෙත්තියං පටිවෙධස්ස අභාජනන්ති න ගහිතොති දට්ඨබ්බං. එත්ථ ව අස්සාදො, ආදීනවො, නිස්සරණං, අස්සාදො ව ආදීනවො ව, අස්සාදො ව නිස්සරණඤ්ච, ආදීනවො ව නිස්සරණඤ්ච, අස්සාදො ව ආදීනවො ව නිස්සරණඤ්චාති එතෙ සත්ත පට්ඨානනායා.

තෙසු තතියජට්ඨසත්තමා වෙනෙය්‍යත්තයවිනයනෙ සමත්ථතාය ගහිතා, ඉතරෙ වත්තාරො න ගහිතා. න හි කෙවලෙන අස්සාදෙන ආදීනවෙන තදුභයෙන වා කට්ඨෙන වෙනෙය්‍යවිනයනං සම්භවති, කිලෙසානං පහානාවචනතො. පඤ්චමොපි ආදීනවාවචනතො නිස්සරණස්ස අනුපායො එව. න හි විමුත්තිරියා භගවතො දෙසනා විමුත්තිං තදුපායඤ්ච අනාමසන්ති පවත්නති. තස්මා එතෙ වත්තාරො නයා අනුද්ධටා. සවෙ පන පදපරමස්ස පුග්ගලස්ස වසෙන පවත්තං සංකිලෙසභාගියං වාසනාභාගියං තදුභයභාගෙ ඨිතං දෙසනං සුත්තකදෙසං ගාථං වා තාදිසං එතෙසං නයානං උදාහරණභාවෙන උද්ධරති, එවං සති සත්තන්තම්පි නයානං ගහණං භවෙය්‍ය. වෙනෙය්‍යවිනයනං පන තෙසං සත්තානෙ අරියමග්ගස්ස උප්පාදනං. තං යථාවුත්තෙහි එව නයෙති, නාවසෙසෙහිති ඉතරෙ ඉධ න වුත්තා. යස්මා පන පෙට්ඨකෙ (පෙට්ඨකො. 23) –

“තත්ථ කතමො අස්සාදො ව ආදීනවො ව?

යානි කරොති පුරිසො, තානි අත්තනි පස්සති;
කලායාණකාරී කලායාණං, පාපකාරී ව පාපක”න්ති.

තත්ථ යං කලායාණකාරී කලායාණං පච්චනුහොති, අයං අස්සාදො. යං පාපකාරී පාපං පච්චනුහොති, අයං ආදීනවො.

අට්ඨමෙ , හික්ඛවෙ, ලොකධම්මා. කතමෙ අට්ඨ? ලාභොතිආදි (අ. නි. 8.6). තත්ථ ලාභො යසො සුඛං පසංසා, අයං අස්සාදො. අලාභො අයසො දුක්ඛං නින්දා, අයං ආදීනවො.

තත්ථ කතමො අස්සාදො ව නිස්සරණඤ්ච?

“සුඛො විපාකො පුඤ්ඤානං, අධිප්පායො ව ඉජ්ඣති;
බ්ඡ්පඤ්ච පරමං සන්තිං, නිබ්බානමධිගච්ඡති”ති. (පෙටකො. 23);

අයං අස්සාදො ව නිස්සරණඤ්ච.

ද්වත්තිංසිමානි, හික්ඛවෙ, මහාපුරිසස්ස මහාපුරිසලක්ඛණානි, යෙහි සමන්තාගතස්ස මහාපුරිසස්ස ද්වෙව ගතියො භවන්ති අනඤ්ඤා...පෙ.... විච්ච්ඡදොති සබ්බං ලක්ඛණසුත්තං, (දී. නි. 3.199) අයං අස්සාදො ව නිස්සරණඤ්ච.

තත්ථ කතමො ආදීනවො ව නිස්සරණඤ්ච?

“භාරා භවෙ පඤ්චක්ඛන්ධා, භාරභාරො ව පුග්ගලො;
භාරාදානං දුඛං ලොකෙ, භාරනික්ඛෙපනං සුඛං.

“නික්ඛිපිත්වා ගරුං භාරං, අඤ්ඤං භාරං අනාදිය;
සමුලං තණ්හමබ්බුය්හ, නිව්ඡානො පරිනිබ්බුතො”ති. (සං. නි. 3.22);

අයං ආදීනවො ව නිස්සරණඤ්ච.

තත්ථ කතමො අස්සාදො ව ආදීනවො ව නිස්සරණඤ්ච?

“කාමා හි විත්තා මධුරා මනෝරමා, විරූපරූපෙන මට්ඨන්ති විත්තං;
තස්මා අහං පබ්බජිතොම්හි රාජ, අපණ්ණකං සාමඤ්ඤමෙව සෙය්‍යානි. (ම. නි. 2.307; ථෙරගා. 787-788; පෙටකො. 23);

අයං අස්සාදො ව ආදීනවො ව නිස්සරණඤ්චා”ති වුත්තං. තස්මා තෙපි නයා ඉධ නිද්ධාරොත්වා වෙදිතබ්බා. එලාදිසුපි අයං නයො ලබ්භති එව. යස්මා පෙටකෙ (පෙටකො. 22) “තත්ථ කතමං එලඤ්ච උපායො ව? සීලෙ පතිට්ඨාය නරො සපඤ්ඤො”ති ගාථා (සං. නි. 1.23), ඉදං එලඤ්ච උපායො ව.

තත්ථ කතමං එලඤ්ච ආණන්ති ව?

“සවෙ භායථ දුක්ඛස්ස, සවෙ වො දුක්ඛමඡ්ඡියං;
මාකත්ථ පාපකං කම්මං, ආචී වා යදි වා රහොති. (උදා. 44);

ඉදං එලඤ්ච ආණන්ති ව.

තත්ථ කතමො උපායො ව ආණන්ති ව?

“කුම්භුපමං කායම්මං විදිත්වා, නගරූපමං චිත්තමිදං යපෙත්වා;
යොධෙථ මාරං පඤ්ඤාචුධෙන, ජිතඤ්ච රක්ඛෙ අනිවෙසනො සීයා”ති. (ධ. ප. 40);

අයං උපායො ව ආණන්ති ව. එවං එලාදීනං දුක්ඛසෙනපි උදාහරණං වෙදිතබ්බං. එත්ථ ව යො නිස්සරණදෙසනාය විනෝතබ්බො, සො උග්ග්හිතඤ්ඤාතිආදීනා යථා දෙසනාවිභාගෙන පුග්ගලවිභාගසිද්ධි හොති, එවං උග්ග්හිතඤ්ඤාස්ස භගවා නිස්සරණං දෙසෙතීතිආදීනා පුග්ගලවිභාගෙන දෙසනාවිභාගො සම්භවතීති සො තථා දස්සිතො.

එවං යෙසං පුග්ගලානං වසෙන දෙසනාවිභාගො දස්සිතො, තෙ පුග්ගලෙ පටිපදාවිභාගෙන විභජිත්වා දස්සෙතුං “වතස්සො පටිපදා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පටිපදාභිඤ්ඤාකතො විභාගො පටිපදාකතො භොතීති ආහ – “වතස්සො පටිපදා”ති. තා පනෙතා ව සමථවිපස්සනාපටිපත්තිවසෙන දුට්ඨා භොන්ති. කථං? සමථපක්ඛෙ තාව පඨමසමන්තාරාතො පට්ඨාය යාව තස්ස තස්ස ඤානස්ස උපචාරං උප්පජ්ජති, තාව පවත්තා සමථභාවනා “පටිපදා”ති වුච්චති. උපචාරතො පන පට්ඨාය යාව අප්පනා තාව පවත්තා පඤ්ඤා “අභිඤ්ඤා”ති වුච්චති.

සා පනායං පටිපදා එකච්චස්ස දුක්ඛා භොති නිවරණාදිපච්චනීකධම්මසමුදාචාරගහණතාය කිච්ඡා අසුඛසෙවනාති අත්ථො, එකච්චස්ස තදභාවෙන සුඛා. අභිඤ්ඤාපි එකච්චස්ස දන්ඨා භොති මන්දා අසිසප්පවත්ති, එකච්චස්ස ඛිප්පා අමන්දා සිසප්පවත්ති. තස්මා යො ආදිතො කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙන්තො දුක්ඛෙන සසඬ්ඛාරෙන සප්පයොගෙන කිලමන්තො වික්ඛම්භෙති, තස්ස දුක්ඛා පටිපදා භොති. යො පන වික්ඛම්භිතකිලෙසො අප්පනාපරිවාසං වසන්තො විරෙන අඬ්ගපාතුභාවං පාපුණාති, තස්ස දන්ධාභිඤ්ඤා නාම භොති. යො ඛිප්පං අඬ්ගපාතුභාවං පාපුණාති, තස්ස ඛිප්පාභිඤ්ඤා නාම භොති. යො කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙන්තො සුඛෙන අකිලමන්තො වික්ඛම්භෙති, තස්ස සුඛා පටිපදා නාම භොති.

විපස්සනාපක්ඛෙ පන යො රුපාරුපමුඛෙන විපස්සනං අභිනිවිසන්තො චත්තාරි මහාභුතාති පරිග්ගහෙත්වා උපාරුපං පරිග්ගණ්හාති අරුපං පරිග්ගණ්හාති, රුපාරුපං පන පරිග්ගණ්හන්තො දුක්ඛෙන කසිරෙන කිලමන්තො පරිග්ගහෙතුං සක්කොති, තස්ස දුක්ඛා පටිපදා නාම භොති. පරිග්ගහිතරුපාරුපස්ස පන විපස්සනාපරිවාසෙ මග්ගපාතුභාවදන්ධතාය දන්ධාභිඤ්ඤා නාම භොති. යොපි රුපාරුපං පරිග්ගහෙත්වා නාමරුපං වචන්ථපෙන්තො දුක්ඛෙන කසිරෙන කිලමන්තො වචන්ථපෙති, වචන්ථපිතෙ ව නාමරුපෙ විපස්සනාපරිවාසං වසන්තො විරෙන මග්ගං උප්පාදෙතුං සක්කොති. තස්සාපි දුක්ඛා පටිපදා දන්ධාභිඤ්ඤා නාම භොති.

අපරො නාමරුපමිපි වචන්ථපෙන්වා පච්චයෙ පරිග්ගණ්හන්තො දුක්ඛෙන කසිරෙන කිලමන්තො පරිග්ගණ්හාති, පච්චයෙ ව පරිග්ගහෙත්වා විපස්සනාපරිවාසං වසන්තො විරෙන මග්ගං උප්පාදෙති. එවමිපි දුක්ඛා පටිපදා දන්ධාභිඤ්ඤා නාම භොති.

අපරො පච්චයෙපි පරිග්ගහෙත්වා ලක්ඛණාති පටිච්ඡ්ඤාන්තො දුක්ඛෙන කසිරෙන කිලමන්තො පටිච්ඡ්ඤාති, පටිච්ඡ්ඤාන්තො ව විපස්සනාපරිවාසං වසන්තො විරෙන මග්ගං උප්පාදෙති. එවමිපි දුක්ඛා පටිපදා දන්ධාභිඤ්ඤා නාම භොති.

අපරො ලක්ඛණාතිපි පටිච්ඡ්ඤාත්වා විපස්සනාඤ්ඤාණෙ තික්ඛෙ සුරෙ සුප්පසන්තෙ වහන්තෙ උප්පන්නං විපස්සනානිකන්තිං පරියාදියමානො දුක්ඛෙන කසිරෙන කිලමන්තො පරියාදියති, නිකන්තිඤ්ඤා පරියාදියිත්වා විපස්සනාපරිවාසං වසන්තො විරෙන මග්ගං උප්පාදෙති. එවමිපි දුක්ඛා පටිපදා දන්ධාභිඤ්ඤා නාම භොති. ඉමිනාවුපායෙන ඉතරාපි තිස්සො පටිපදා වෙදිතඛිඛා. විපස්සනාපක්ඛිකා එව පනෙත්ථ වතස්සො පටිපදා දට්ඨඛිඛා.

වත්තාරො පුග්ගලාති යථාචුත්තපටිපදාවිභාගෙන වත්තාරො පටිපන්නකපුග්ගලා. තං පන පටිපදාවිභාගං සද්ධිං හෙතුපායථලෙහි දස්සෙතුං “තණ්හාවරිතො”තිආදි චුත්තං.

තත්ථ වරිතන්ති වරියා, චුත්තිති අත්ථො. තණ්හාය නිබ්බන්තිතං වරිතං එතස්සාති තණ්හාවරිතො, තණ්හාය වා පවත්තිතො වරිතො තණ්හාවරිතො, ලොභජ්ඣාසයොති අත්ථො. දිට්ඨිවරිතොති එත්ථාපි එසෙව නයො. මන්දොති මන්දියං වුච්චති අවිජ්ජා, තාය සමන්තාගතො මන්දො, මොහාධිකොති අත්ථො.

සතින්ද්‍රියෙනාති සතියා ආධිපච්චං කුරුමානාය. සතින්ද්‍රියමෙව භිස්ස විසදං භොති. යස්මා තණ්හාවරිතතාය පුබ්බභාගෙ කොසජ්ජාභිභවෙන න චීරියං බලවං භොති, මොහාධිකතාය න පඤ්ඤා බලවති. තදුභයෙනාපි න සමාධි බලවා භොති, තස්මා “සතින්ද්‍රියමෙව භිස්ස විසදං භොති”ති චුත්තං. තෙනෙවාහ – “සතිපට්ඨානෙහි නිස්සයෙහි”ති. තණ්හාවරිතතාය වස්ස කිලෙසවික්ඛම්භනං න සුකරන්ති දුක්ඛා පටිපදා, අවිසදඤ්ඤාණතාය දන්ධාභිඤ්ඤාති පුබ්බෙ චුත්තතායං ආනෙත්වා යොජෙතඛිඛං. නියායාතීති අරියමග්ගෙන වට්ටදුක්ඛතො නිග්ගවිජ්ජති.

උදත්ථොති උදඅත්ථො, උළාරපඤ්ඤොති අත්ථො. පඤ්ඤාසභායපටිලාහෙන වස්ස සමාධි තික්ඛො භොති සම්පයුත්තෙසු ආධිපච්චං පවත්තෙති. තෙනෙවාහ – “සමාධින්ද්‍රියෙනා”ති. විසදඤ්ඤාණතා “ඛිප්පාභිඤ්ඤායා”ති චුත්තං. සමාධිපධානත්තා ඤානානං ඤානෙහි නිස්සයෙහිති අයං විසෙසො. සෙසං පුරිමසද්ධිමෙව. දිට්ඨිවරිතො අනියානිකමග්ගමිපි නියානිකන්ති මඤ්ඤමානො තත්ථ උස්සාහබ්බුලත්තා චීරියාධිකො භොති. චීරියාධිකතායෙව වස්ස කිලෙසවික්ඛම්භනං සුකරන්ති සුඛා පටිපදා, අවිසදඤ්ඤාණතාය පන දන්ධාභිඤ්ඤාති ඉමමත්ථං දස්සෙති “දිට්ඨිවරිතො මන්දො”තිආදිනා. සෙසං චුත්තතායමෙව.

සච්චෙහිති අරියසච්චෙහි. අරියසච්චාති හි ලොකියාති පුබ්බභාගඤ්ඤාණස්ස සම්මසනට්ඨානතාය ලොකුත්තරාති අධිමුච්චනතාය මග්ගඤ්ඤාණස්ස අභිසමයට්ඨානතාය ව නිස්සයාති භොන්තිති. සෙසං චුත්තතායමෙව. එත්ථ ව

දිවයිවරිතො උදත්ථො උග්ගට්ඨකඤ්ඤා. තණ්හාවරිතො මන්දො නෙයො. ඉතරෙ ද්වෙපි විපඤ්චිතඤ්ඤාති එවං යෙන වෙනෙයාත්තයෙන පුබ්බෙ දෙසනාවිභාගො දස්සිතො, තදෙව වෙනෙයාත්තයං ඉමිනා පටිපදාවිභාගෙන දස්සිතන්ති දට්ඨබ්බං.

ඉදානි තං වෙනෙයාපුග්ගලවිභාගං අත්ථනයයොජනාය විසයං කත්වා දස්සෙතුං “උභො තණ්හාවරිතා”තිආදි වුත්තං. තණ්හාය සමාධිපටිපක්ඛන්තා තණ්හාවරිතො විසුජ්ඣමානො සමාධිමුඛෙන විසුජ්ඣතිති ආහ – “සමප්පුබ්බධගමායා”ති. “සමප්විපස්සනං යුගනද්ධං භාවෙති”ති (අ. නි. 4.170; පටි. ම. 2.1, 3) වචනතො පන සම්මාදිට්ඨිසතිතෙනෙව සම්මාසමාධිනා නියානං, න සම්මාසමාධිනා එවානි ආහ – “සමප්පුබ්බධගමාය විපස්සනායා”ති. “රාගවිරාගා වෙනොවිමුත්තිති අරහත්තඵලසමාධි”ති සධිගහෙසු වුත්තං. ඉධ පන අනාගාමිඵලසමාධිති වක්ඛති. සො හි සමාධිස්මිං පරිපුරකාරිති. තත්ථ රඤ්ජනට්ඨෙයන රාගො. සො විරජ්ජති එතායාති රාගවිරාගා, තාය රාගවිරාගාය, රාගජ්ජහායිකායාති අත්ථො.

වෙනොවිමුත්තියාති වෙනොති විත්තං, තදපදෙසෙන වෙන්ථ සමාධි වුවිච්චි “යථා විත්තං පඤ්ඤාඤ්ච භාවය”න්ති (සං. නි. 1.23). පටිපස්සද්ධිවසෙන පටිපක්ඛනො විමුවච්චිති විමුත්ති, තෙන වා විමුත්තො, තතො විමුවච්චනන්ති වා විමුත්ති, සමාධියෙව. යථා හි ලොකියකථායං සඤ්ඤා විත්තඤ්ච දෙසනාසීසං. යථාහ – “නානත්තකායා නානත්තසඤ්ඤිතො”ති (දි. නි. 3.332, 341, 357; අ. නි. 7.44; 9.24) “කිං විත්තො ත්වං, හික්ඛු”ති (පාරා. 135) ව, එවං ලොකුත්තරකථායං පඤ්ඤා සමාධි ව. යථාහ – “පඤ්චඤාණිකො සම්මාසමාධි”ති (විභ. 804) ව “සමප්විපස්සනං යුගනද්ධං භාවෙති”ති ව. තෙසු ඉධ රාගස්ස උප්ප්විපච්චනිකතො සමප්පුබ්බධගමනාවචනතො ව වෙනොග්ගහණෙන සමාධි වුත්තො. තථා විමුත්තිවචනෙන. තෙන වුත්තං “සමාධියෙවා”ති. වෙනො ව තං විමුත්ති වානි වෙනොවිමුත්ති. අථ වා වුත්තජ්ජකාරස්සෙව වෙනසො පටිපක්ඛනො විමුත්ති විමොක්ඛොති වෙනොවිමුත්ති, වෙනසි වා ඵලවිඤ්ඤාණෙ වුත්තජ්ජකාරාව විමුත්තිති වෙනොවිමුත්ති, වෙනසො වා ඵලවිඤ්ඤාණස්ස පටිපක්ඛනො විමුත්ති විමොක්ඛො එතස්මිත්ති වෙනොවිමුත්ති, සමාධියෙව. පඤ්ඤාවිමුත්තියාති එත්ථාපි අයං නයො යථාසම්භවං යොජෙතබ්බො.

දිට්ඨියා සවිසයෙ පඤ්ඤාසදිසි පවත්නිති දිට්ඨිවරිතො විසුජ්ඣමානො පඤ්ඤාමුඛෙන විසුජ්ඣතිති ආහ – “උභො දිට්ඨිවරිතා විපස්සනා”තිආදි. අවිජ්ජාවිරාගා පඤ්ඤාවිමුත්තිති අරහත්තඵලපඤ්ඤා. සමප්ග්ගහණෙන තජ්ජපටිපක්ඛනො තණ්හං විපස්සනාග්ගහණෙන අවිජ්ජඤ්ච නිද්ධාරෙත්වා පයමනායස්ස භූමිං සක්කා සුඛෙන දස්සෙතුන්ති ආහ – “යෙ සමප්...පෙ.... භාතබ්බා”ති.

තත්ථ සමප්පුබ්බධගමා පටිපදානි පුරිමා ද්වෙ පටිපදා, ඉතරා විපස්සනාපුබ්බධගමානි දට්ඨබ්බා. භාතබ්බාති ගමෙතබ්බා, නෙතබ්බාති අත්ථො. විපස්සනාය අනිච්චදුක්ඛඅනත්තසඤ්ඤාභාවතො දුක්ඛසඤ්ඤාපරිවාරත්තා ව අසුභසඤ්ඤාය ඉමා වතස්සො සඤ්ඤා දස්සිතා හොන්ති. තජ්ජපටිපක්ඛනෙ ව වත්තාරො විපල්ලාසාති සකලස්ස සිහවික්කිලිතනායස්ස භූමිං සුඛෙන සක්කා දස්සෙතුන්ති ආහ – “යෙ විපස්සනා...පෙ.... භාතබ්බා”ති.

7. එවං පටිපදාවිභාගෙන වෙනෙයාපුග්ගලවිභාගං දස්සෙත්වා ඉදානි තං ඤාණවිභාගෙන දස්සෙන්නො යස්මා හගවතො දෙසනා යාවදෙව වෙනෙයාවිනයනත්ථා, විනයනඤ්ච නෙසං සුතමයාදීනං තිස්සන්තං පඤ්ඤානං අනුක්කමෙන නිබ්බන්තනං, යථා හගවතො දෙසනාය පවත්තිභාවවිභාවනඤ්ච භාරතායබ්බාපාරො, තස්මා ඉමස්ස භාරස්ස සමුට්ඨිතජ්ජකාරං තාව පුච්ඡිත්වා යෙන පුග්ගලවිභාගදස්සනෙන දෙසනාභාජනං විභජිත්වා තත්ථ දෙසනායං දෙසනාභාරං නියොජෙතුකාමො තං දස්සෙතුං “ස්වායං භාරො කත්ථ සම්භවති”තිආදිමාහ.

තත්ථ යස්සාති යො සො අට්ඨති අක්ඛණෙහි විමුත්තො සොතාවධානපරියොසානාහි ව සම්පත්තිති සමන්තාගතො යස්ස. සත්ථානි දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි යථාරහං අනුසාසනතො සත්ථා. ධම්මන්ති යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ අපායෙසු අපතමානෙ ධාරෙතීති ධම්මො, තං ධම්මං. දෙසයතීති සධ්ධිපවිත්ථාරනයෙහි භාසති කථෙති. අඤ්ඤතරොති හගවතො සාවකෙසු අඤ්ඤතරො. ගරුට්ඨානියොති සීලසුතාදිගුණවිසෙසයොගෙන ගරුකරණියො. සබ්බුත්ථොති බ්‍රහ්මං වුවිච්චි සෙට්ඨට්ඨෙයන සකලං සත්ථුසාසනං. සමං සහ වා බ්‍රහ්මං වරති පටිපජ්ජතිති සබ්බුත්ථොති. සද්ධං පටිලභතිති “සම්මාසම්බුද්ධො වත සො හගවා යො එවරුපස්ස ධම්මස්ස දෙසෙනා”ති තථාගතෙ, “ස්වාක්ඛාතො වතායං ධම්මො යො එවං එකන්තපරිපුණ්ණො එකන්තපරිසුද්ධො”තිආදිනා ධම්මෙ ව සද්ධං ලභති උජ්ජාදෙතීති අත්ථො.

තත්ථානි තස්මිං යථාසුතෙ යථාපරියත්තෙ ධම්මෙ. වීමංසානි පාළියා පාළිඅත්ථස්ස ව වීමංසනපඤ්ඤා. සෙසං තස්සා එව වෙච්චනං. සා හි යථාවුත්තවීමංසනෙ සධ්ධිකොවං අනාපජ්ජිත්වා උස්සහනවසෙන උස්සාහනා, තුලනවසෙන තුලනා, උපපරික්ඛණවසෙන උපපරික්ඛානි ව වුත්තා. අථ වා වීමංසනීති වීමංසා, සා පදපදන්ථවිවාරණා පඤ්ඤා. උස්සාහනාති විරියෙන උපත්ථම්භිතා ධම්මස්ස ධාරණපරිවයසාධිකා පඤ්ඤා. තුලනාති පදෙන පදන්තරං, දෙසනාය වා දෙසනන්තරං තුලයිත්වා සංසන්දිත්වා ගහණපඤ්ඤා. උපපරික්ඛානි මහාපදෙසෙ ඔතාරෙත්වා පාළියා පාළිඅත්ථස්ස ව උපපරික්ඛණපඤ්ඤා. අත්තහිතං පරහිතඤ්ච ආකඩ්ඛන්තෙහි සුයානීති සුතං, කාලවච්චිවිජාය අභාවතො, යථා දුද්ධන්ති. කිං පන තන්ති? අධිකාරතො සාමන්තියතො වා පරියත්තිධම්මොති විඤ්ඤායති. අථ වා සවනං සුතං, සොතද්වාරානුසාරෙන පරියත්තිධම්මස්ස උපධාරණන්ති අත්ථො. සුතෙන හෙතුනා නිබ්බන්තා සුතමයි. පකාරෙන

ජාතාතීති පඤ්ඤා. යා වීමංසා, අයං සුතමයි පඤ්ඤාති පච්චෙකම්පි යොජෙතබ්බං. තථාති යථා සුතමයි පඤ්ඤා වීමංසාදිපරියායවතී වීමංසාදිවිභාගවතී ව, තථා චිත්තමයි වාති අත්ථො. යථා වා සුතමයි ඔරමත්තිකා අනවච්ඡිතා ව, එවං චිත්තමයි වාති දස්සෙති.

සුතෙන නිස්සයෙනාති සුතෙන පරියත්තිධම්මෙන පරියත්තිධම්මස්සවනෙන වා උපනිස්සයෙන ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ කරුණවචනං, යථාචුත්තං සුතං උපනිස්සයාති අත්ථො. වීමංසාතිආදියු “ඉදං සීලං, අයං සමාධි, ඉමෙ රුපාරුපධම්මා, ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා”ති තෙසං තෙසං ධම්මානං සභාවචිමංසනභූතා පඤ්ඤා වීමංසා. තෙසංයෙව ධම්මානං වචනත්ථං මුඤ්චිත්වා සභාවසරසලක්ඛණස්ස තුලයිත්වා විය ගහණපඤ්ඤා තුලනා. තෙසංයෙව ධම්මානං සලක්ඛණං අවිජ්ඣිත්වා අනිච්චතාදිරුප්පනසප්පච්චයාදිආකාරෙ ව තක්කෙන්වා චිත්තක්කෙන්වා ව උපපරික්ඛණපඤ්ඤා උපපරික්ඛා, තථා උපපරික්ඛිතෙ ධම්මෙ සවිග්ගහෙ විය උපට්ඨගන්තෙ එවමෙනෙහි නිජ්ඣානක්ඛමෙ කත්වා චිත්තෙන අනු අනු පෙක්ඛණා මනසානුපෙක්ඛණා. එත්ථ ව යථා සුතමයි පඤ්ඤා යථාසුතස්ස ධම්මස්ස ධාරණපරිවයවසෙන පවත්තනතො උස්සාහජාතා “උස්සාහනා”ති වත්තබ්බතං අරහති, න එවං චිත්තමයිති ඉධ “උස්සාහනා”ති පදං න චුත්තං. චිත්තනං චිත්තා, නිජ්ඣානන්ති අත්ථො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ඉමාහි ද්විති පඤ්ඤාහිති යථාචුත්තාහි ද්විති පඤ්ඤාහි කාරණභූතාහි. සුතචිත්තමයඤාණෙසු හි පතිට්ඨිතො විපස්සනං ආරහති. “ඉමාසු ද්වියු පඤ්ඤාසු”තිපි පටන්ති. “තෙහි ජාතාසු උප්පන්නාසු”ති වා වචනසෙසො යොජෙතබ්බො. මනසිකාරසම්පයුත්තස්සාති රුපාරුපපරිග්ගහාදිමනසිකාරෙ යුත්තප්පයුත්තස්ස. යං ඤාණං උප්පජ්ජති චුත්තනයෙන මනසිකාරප්පයොගෙන දිට්ඨිවිසුද්ධිකඩ්ඛාවිතරණවිසුද්ධිමග්ගාමග්ගඤාණදස්සනවිසුද්ධිපටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධිතං සම්ප ආදනෙන විපස්සනං උස්සුක්කන්තස්ස යං ඤාණදස්සනවිසුද්ධිසඩ්ඛාතං අරියමග්ගඤාණං උප්පජ්ජති, අයං භාවනාමයි පඤ්ඤාති සම්බන්ධො. තං පන දස්සනං භාවනාති දුට්ඨන්ති ආහ – “දස්සනභූමියං වා භාවනාභූමියං වා”ති. යදි දස්සනන්ති චුච්චති, කථං තත්ථ පඤ්ඤා භාවනාමයිති? භාවනාමයමෙව හි තං ඤාණං, පට්ඨං නිබ්බානදස්සනතො පන “දස්සන”න්ති චුත්තන්ති සඵලො පට්ඨමග්ගො දස්සනභූමි. සෙසා සෙක්ඛාසෙක්ඛධම්මා භාවනාභූමි.

8. ඉදාති ඉමා තිස්සො පඤ්ඤා පරියායන්තරෙන දස්සෙතුං “පරතොසොසා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පරතොති න අත්තතො, අඤ්ඤතො සත්ථුතො සාවකතො වාති අත්ථො. සොසාති තෙසං දෙසනාසොසතො, දෙසනාපච්චයාති අත්ථො. අථ වා පරතො සොසො එතිස්සාති පරතොසොසා, යා පඤ්ඤා, සා සුතමයිති යොජෙතබ්බං. පච්චත්තසමුට්ඨිතාති පච්චත්තං තස්ස තස්ස අත්තති සම්භූතා. යොනිසොමනසිකාරාති තෙසං තෙසං ධම්මානං සභාවපරිග්ගණනාදිනා යථාචුත්තෙන උපායෙන පවත්තමනසිකාරා. පරතො ව සොසෙනාති පරතොසොසෙන හෙතුභූතෙන. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ඉදාති යදත්ථං ඉමා පඤ්ඤා උද්ධටා, තමෙව වෙනෙයාපුග්ගලවිභාගං යොජෙත්වා දස්සෙතුං “යස්සා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ඉමා ද්වෙති ගණනවසෙන වත්වා පුත තා සුතමයි චිත්තමයි වාති සරුපතො දස්සෙති. අයං උග්ගපිතඤ්ඤාති අයං සුතමයචිත්තමයඤාණෙහි ආසයපයොගපබ්බොධස්ස නිජ්ඣාදිත්තා උද්දෙසමත්තෙනෙව ජානනතො “උග්ගපිතඤ්ඤා”ති චුච්චති. අයං විපඤ්චිතඤ්ඤාති චිත්තමයඤාණෙන ආසයස්ස අපරික්ඛන්තා උද්දෙසනිද්දෙසෙහි ජානනතො විපඤ්චිතඤ්ඤා. අයං නෙයොයාති සුතමයඤාණස්සාපි අභාවතො නිරවසෙසං චිත්ථාරදෙසනාය නෙතබ්බතො නෙයොයා.

9. එවං දෙසනාපටිපදාඤාණවිභාගෙහි දෙසනාභාජනං වෙනෙයාත්තයං විභජිත්වා ඉදාති තත්ථ පවත්තිතාය හගවතො ධම්මදෙසනාය දෙසනාභාරං නිද්ධාරෙත්වා යොජෙතුං “සායං ධම්මදෙසනා”තිආදි ආරද්ධං.

තත්ථ සායන්ති සා අයං. යා පුබ්බෙ “ධම්මං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි”තිආදිනා (නෙත්ති. 5) පටිනිද්දෙසවාරස්ස ආදිතො දෙසනාභාරස්ස විසයභාවෙන නික්ඛිත්තා පාළි, තමෙවෙත්ථ දෙසනාභාරං නියොජෙතුං “සායං ධම්මදෙසනා”ති පච්චාමසති. කිං දෙසයතීති කට්ඨකමායනාවසෙන දෙසනාය පිණ්ඩත්ථං පුච්ඡිත්වා තං ගණනාය පරිච්ඡිත්තවා සාමඤ්ඤතො දස්සෙති “චත්තාරි සච්චානි”ති. සච්චවිනිමුත්තා හි හගවතො දෙසනා නත්ථිති. තස්සා ව චත්තාරි සච්චානි පිණ්ඩත්ථො. පවත්තිපවත්තකනිවත්තිතදුපායවිමුත්තස්ස නෙයාස්ස අභාවතො චත්තාරි අවිපරිතභාවෙන සච්චානිති දට්ඨබ්බං. තාති “දුක්ඛං සමුදයං නිරොධං මග්ග”න්ති සරුපතො දස්සෙති.

තත්ථ අනෙකුපද්දවාධිට්ඨානභාවෙන කුච්ඡිත්තා බාලජනපරිකප්පිතධුචසුභසුඛත්තභාවචිරහෙන කුච්ඡිත්තා ව දුක්ඛං. අවසෙසපච්චයසමවායෙ දුක්ඛස්ස උප්පත්තිකාරණත්තා සමුදයො. සබ්බගතිසුඤ්ඤත්තා නත්ථි එත්ථ සංසාරචාරකසඩ්ඛාතො දුක්ඛරොධො, එතස්මිං වා අධිගතෙ සංසාරචාරකසඩ්ඛාතස්ස දුක්ඛරොධස්ස අභාවොතිපි නිරොධො, අනුප්පාදනිරොධපච්චයත්තා වා. මාරෙත්තො ගච්ඡති, නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගියතීති වා මග්ගො. තත්ථ සමුදයෙන අස්සාදො, දුක්ඛෙන ආදිනවො, මග්ගනිරොධෙහි නිස්සරණං. එවං යස්මිං සුත්තෙ චත්තාරි සච්චානි සරුපතො ආගතාති, තත්ථ යථාරුතවසෙන. යත්ථ පන සුත්තෙ චත්තාරි සච්චානි සරුපතො න ආගතාති, තත්ථ අත්ථතො චත්තාරි සච්චානි උද්ධරිත්වා තෙසං වසෙන අස්සාදාදයො නිද්ධාරෙතබ්බා. යත්ථ ව අස්සාදාදයො සරුපතො ආගතා, තත්ථ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. යත්ථ පන න ආගතා, තත්ථ අත්ථතො උද්ධරිත්වා තෙසං වසෙන චත්තාරි

සවිවානි නිද්ධාරෙතබ්බානි. ඉධ පන අස්සාදාදයො උදාහරණවසෙන සරූපතො දස්සිතානි තෙහි සවිවානි නිද්ධාරෙතුං “ආදීනවො වා”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ “සංඛිත්තෙන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛා”ති (දී. නි. 2.387; ම. නි. 1.120; 3.373; විහ. 202) වචනතො තණ්හාවජ්ජා තෙභුමකධම්මා දුක්ඛසව්චං, තෙ ව අනිච්චාදිසභාවත්තා ආදීනවො, ඵලඤ්ච දෙසනාය සාධෙතබ්බං. තත්ථ යං ලොකියං, තං සන්ධාය වුත්තං “ඵලඤ්ච දුක්ඛ”න්ති. අස්සාදොති තණ්හාවිපල්ලාසානම්පි ඉච්ඡිතත්තා තෙ සන්ධාය “අස්සාදො සමුදයො”ති වුත්තං. සහ විපස්සනාය අරියමග්ගො දෙසනා ව දෙසනාඵලාධිගමස්ස උපායොති කන්වා “උපායො ආණ්ණති ව මග්ගො”ති වුත්තං. නිස්සරණපදෙ වාපි අරියමග්ගො නිද්ධාරෙතබ්බො, න වායං සච්චිභාගො ආකුලොති දට්ඨබ්බො. යථා හි සච්චිභවිගෙ (විහ. 208) “තණ්හා අවසිට්ඨා කිලෙසා අවසිට්ඨා අකුසලා ධම්මා සාසවානි කුසලමූලානි සාසවා ව කුසලා ධම්මා සමුදයසච්චභාවෙන විහත්තා”ති තස්මිං තස්මිං නයෙ තංතංඅවසිට්ඨා තෙභුමකධම්මා දුක්ඛසච්චභාවෙන විහත්තා, ඵවම්ධාපි දට්ඨබ්බන්ති. ඉමානි වත්තාරි සවිවානීති නිගමනං. ඉදං ධම්මවක්කන්ති යායං භගවතො චතුසච්චවසෙන සාමුක්කංසිකා ධම්මදෙසනා, ඉදං ධම්මවක්කං.

ඉදානි තස්සා ධම්මදෙසනාය ධම්මවක්කභාවං සච්චිභවිගසුත්තවසෙන (ම. නි. 3.371 ආදයො) දස්සෙතුං “යථා භගවා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ඉදං දුක්ඛන්ති ඉදං ජාතිආදිභාගං සඬ්ඛෙපතො පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධසඬිගහං තණ්හාවජ්ජං තෙභුමකධම්මජාතං දුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවෙන දුක්ඛදුක්ඛාදිභාවෙන ව දුක්ඛං අරියසච්චන්ති අත්ථො. මෙති භගවා අත්තානං නිද්දිසති. බාරාණසියන්ති බාරාණසිනාමකස්ස නගරස්ස අවිදුරෙ. පච්චෙකබුද්ධඉසීනං ආකාසතො ඔතරණට්ඨානතාය ඉසීපතනං. මිගානං තත්ථ අභයස්ස දින්තත්තා මිගදායන්ති ව ලද්ධනාමෙ අස්සමෙ. උත්තරති අතික්කමති, අභිභවතිති වා උත්තරං, නත්ථි ඵතස්ස උත්තරන්ති අනුත්තරං. අනතිසයං අප්පට්ඨාගං වා. කිඤ්චාපි භගවතො ධම්මදෙසනා අනෙකාසු දෙවමනුස්සපරිසාසු අනෙකසතක්ඛන්තුං තෙසං අරියසච්චිප්පට්චෙධසම්පාදනවසෙන පවත්තිතා, තථාපි සබ්බපඨමං අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤප්පමුඛාය අට්ඨාරසපරිමාණාය බ්‍රහ්මකොට්ඨාය චතුසච්චිප්පට්චෙධවිභාවනීයා ධම්මදෙසනා, තස්සා සාතිසයා ධම්මවක්කසමඤ්ඤාති “ධම්මවක්කං පවත්තිත”න්ති වුත්තං.

තත්ථ සතිපට්ඨානාදිධම්මො ඵව පවත්තනට්ඨෙත වක්කන්ති ධම්මවක්කං, වක්කන්ති වා ආණා. ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මඤ්ච තං වක්කඤ්චාති ධම්මවක්කං. ධම්මෙන ඤායෙන වක්කන්තිපි ධම්මවක්කං. යථා භ – “ධම්මඤ්ච පවත්තෙති වක්කඤ්චාති ධම්මවක්කං, වක්කඤ්ච පවත්තෙති ධම්මඤ්චාති ධම්මවක්කං, ධම්මෙන පවත්තෙතිති ධම්මවක්ක”න්තිආදි (පටි. ම. 2.41-42). අප්පට්චන්තියන්ති ධම්මිස්සරස්ස භගවතො සම්මාසම්බුද්ධභාවතො ධම්මවක්කස්ස ව අනුත්තරභාවතො අප්පට්ඨෙධනීයං. කෙන පන අප්පට්චන්තියන්ති ආභ “සමණො වා”තිආදි. තත්ථ සමණොනාති පබ්බජ්ජං උපගතෙන. බ්‍රාහ්මණොනාති ජාතිබ්‍රාහ්මණෙන. පරමත්ථසමණබ්‍රාහ්මණානඤ්ඤි පටිලොමනවිත්තංයෙව නත්ථි. දෙවෙනාති කාමාවචරදෙවෙන. කෙනච්ඡි යෙන කෙනච්ඡි අවසිට්ඨපාරිසජ්ජෙන. ඵත්තාවතා අට්ඨන්තම්පි පරිසානං අනවසෙසපරියාදානං දට්ඨබ්බං. ලොකස්මිත්ති සත්තලොකෙ.

තත්ථානි තිස්සං චතුසච්චධම්මදෙසනායං. අපරිමාණා පදා, අපරිමාණා අක්ඛරානි උප්පට්ඨාට්චවනං යෙභුයොන පදසඬිගහිතානි අක්ඛරානීති දස්සනත්ථං. පදා අක්ඛරා බ්‍යාඤ්ජනාති ලිඬිගවිපල්ලායො කතොති දට්ඨබ්බං. අත්ථස්සානි චතුසච්චසඬිගහස්ස අත්ථස්ස. සඬිකාසනානි සඬිකාසිතබ්බාකාරො. ඵස නයො සෙසෙසුපි. අත්ථස්සානි ව සම්බන්ධෙ සාම්ච්චනං. ඉතිපිදන්ති ඉතීති පකාරත්ථො, පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, ඉමිනාපි ඉමිනාපි පකාරෙන ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චං වෙදිතබ්බන්ති අත්ථො. තෙන ජාතිආදිභෙදෙන යථාවුත්තස්ස දුක්ඛසච්චස්ස අනෙකභෙදෙනං තංදීපකානං අක්ඛරපදාදීනං වුත්තප්පකාරං අපරිමාණතඤ්ච සමත්ථෙති.

අයං දුක්ඛසමුදයොති අයං කාමතණ්හාදිභෙදා තණ්හාවට්ඨස්ස මූලභූතා යථාවුත්තස්ස දුක්ඛස්ස නිබ්බන්තිභෙතුභාවතො දුක්ඛසමුදයො. අයං දුක්ඛනිරොධොති අයං සබ්බසඬිගහනිස්සවා අසඬිගහධාතු යථාවුත්තස්ස දුක්ඛස්ස අනුප්පාදනිරොධපච්චයත්තා දුක්ඛනිරොධො. අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදානි අයං සම්මාදිට්ඨිආදිඅට්ඨසිගසමුහො දුක්ඛනිරොධසඬිගහනං නිබ්බානං ගච්ඡති ආරම්භණවසෙන තදභිමුඛිභූතත්තා පටිපදා ව හොති දුක්ඛනිරොධප්පත්තියාති දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා. ඉතිපිදන්ති පදස්ස පන සමුදයසච්චෙ අට්ඨසතතණ්හාවිචරිතෙහි, නිරොධසච්චෙ මදනිම්මදනාදිපරියායෙහි, මග්ගසච්චෙ සත්තත්ති-සබ්බොධිපක්ඛියධම්මෙහි අත්ථො විභජිත්වා වෙදිතබ්බො. සෙසං වුත්තයමෙව.

ඵවං “ද්වාදස පදානි සුත්ත”න්ති ගාථාය සකලස්ස සාසනස්ස ඡන්තං අත්ථපදානං ඡන්තඤ්ච බ්‍යාඤ්ජනපදානං වසෙන යා ද්වාදසපදනා වුත්තා, තමෙව “ධම්මං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමී”තිආදිනා දෙසනාභාරස්ස විසයදස්සනවසෙන ඡන්තකපරියායං (ම. නි. 3.420 ආදයො) ඵකදෙසෙන උද්දිස්සිත්වා ධම්මවක්කප්පවත්තනසුත්තෙන (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13; පටි. ම. 2.30) තදත්ථස්ස සඬිගහිතභාවදස්සනමුඛෙන සබ්බස්සාපි භගවතො වචනස්ස චතුසච්චදෙසනාභාවං තදත්ථස්ස ව චතුසච්චභාවං විභාවෙන්තො “ඉදං දුක්ඛන්ති මෙ, භික්ඛවෙ, බාරාණසිය”න්තිආදිනා සච්චිභවිගසුත්තං (ම. නි. 3.371 ආදයො) උද්දෙසනො දස්සෙත්වා “තත්ථ අපරිමාණා

පදා” නිදාදිනා බ්‍යාස්සනත්පදානි විභජන්තො ද්වාදසපදභාවං දිපෙත්වා ඉදානි තෙසං අක්කුමක්කුමිසයිවිසයභාවෙන සම්බන්ධභාවං දස්සෙතුං “තත්ථ භගවා අක්ඛරෙහි සඬකාසෙති” නිදාදි වුත්තං.

තත්ථ පදාවයවග්ගහණමුඛෙන පදග්ගහණං, ගහිතෙ ව පදෙ පදත්ථාවබොධො ගහිතපුබ්බසඬකෙතස්ස හොති. තත්ථ ව පදාවයවග්ගහණෙන විය පදග්ගහණස්ස, පදත්ථාවයවග්ගහණෙනාපි පදත්ථග්ගහණස්ස විසෙසාධානං ජායතිති ආහ – “අක්ඛරෙහි සඬකාසෙති” ති. යස්මා පන අක්ඛරෙහි සංඛිත්තෙන දිපියමානො අත්ථො පදපරියොසානෙ වාක්‍යස්ස අපරියොසිතත්තා පදෙනෙව පකාසිතො දිපිතො හොති, තස්මා “පදෙහි පකාසෙති” ති වුත්තං. වාක්‍යපරියොසානෙ පන සො අත්ථො විචරිතො විචටො කතො හොතිති වුත්තං “බ්‍යාස්සනෙහි විචරති” ති. යස්මා ව පකාරෙහි වාක්‍යභෙදෙ කතෙ තදත්ථො විභත්තො නාම හොති, තස්මා “ආකාරෙහි විභජති” ති වුත්තං. තථා වාක්‍යාවයවානං පච්චෙකං නිබ්බවනවිභාගෙ කතෙ සො අත්ථො පාකටො හොතිති වුත්තං “නිරුත්තිති උත්තානිකරොති” ති. කතනිබ්බවනෙහි වාක්‍යාවයවෙහි විත්ථාරවසෙන නිරවසෙසතො දෙසිතෙහි වෙනෙය්‍යානං විත්තපරිනොසනං බුද්ධිනිසානක්ඛං කතං හොතිති ආහ – “නිද්දෙසෙහි පක්කුපෙති” ති. එත්ථ ව අක්ඛරෙහි එව සඬකාසෙතිති අවධාරණං අකත්වා අක්ඛරෙහි සඬකාසෙතියෙවානි එවං අවධාරණං දට්ඨබ්බං. එවක්ඛි සති අත්ථපදානං නානාවාක්‍යවිසයනාපි සිද්ධා හොති. තෙන එකානුසන්ධිකෙ සුත්තෙ ඡළෙව අත්ථපදානි, නානානුසන්ධිකෙ පන අනුසන්ධිමිති අනුසන්ධිමිති ඡ ඡ අත්ථපදානි නිද්ධාරණබ්බානි.

“අක්ඛරෙහි ව පදෙහි ව උග්ගපෙති” නිදාදිනා බ්‍යාස්සනපදානං කිව්වසාධනං දස්සෙති. වෙනෙය්‍යත්තයවිනයමෙව හි තෙසං බ්‍යාපාරො. අට්ඨානභාවතො පන සච්චප්පට්ටෙධස්ස පදපරමො න ඉධ වුත්තො. නෙය්‍යග්ගහණෙනෙව වා තස්සාපි ඉධ ගහණං සෙක්ඛග්ගහණෙන විය කල්‍යාණපුපුච්ඡජනස්සාති දට්ඨබ්බං. අක්ඛරෙහිනිදාදිසු කරණසාධනෙ කරණවචනං, න භෙතුමිති. අක්ඛරාදීනි හි උග්ගපට්ඨාදිඅත්ථානි, න උග්ගපට්ඨාදිඅක්ඛරාදිඅත්ථං. යදත්ථා ව කිරියා සො භෙතු, යථා “අත්තෙනවසති” ති. උග්ගපෙතිති සොනාවධානං කත්වා සමාහිතවිත්තානං වෙනෙය්‍යානං සඬකාසනවසෙන අක්ඛරෙහි විසෙසං ආදහන්තො යථා පදපරියොසානෙ ආසයප්පට්ටෙධො හොති, තථා යථාධිප්පෙතං අත්ථං සඬබ්බෙපෙන කට්ඨති උද්දිසතිති අත්ථො. විපක්ඛයතිති යථාඋද්දිට්ඨං අත්ථං නිද්දිසති. විත්ථාරෙහිති විත්ථාරං කරොති, විත්ථාරං කත්වා ආචික්ඛති වා, පටිනිද්දිසතිති අත්ථො. යස්මා චෙත්ථ උග්ගපෙතිති උද්දිසනං අධිප්පෙතං. උද්දෙසො ව දෙසනාය ආදි, තස්මා වුත්තං – “උග්ගපට්ඨා ආදි” ති. තථා විපක්ඛවනං නිද්දිසනං, විත්ථාරණං පටිනිද්දිසනං, නිද්දෙසපටිනිද්දෙසා ව දෙසනාය මජ්ඣපරියොසානානි. තෙන වුත්තං – “විපක්ඛවනා මජ්ඣෙ, විත්ථාරණා පරියොසාන” නිති.

එවං “අක්ඛරෙහි සඬකාසෙති” නිදාදිනා ඡන්තං බ්‍යාස්සනපදානං බ්‍යාපාරං දස්සෙත්වා ඉදානි අත්ථපදානං බ්‍යාපාරං දස්සෙතුං “සොයං ධම්මවිනයො” නිදාදි වුත්තං. තත්ථ සීලාදිධම්මො එව පරියත්තිඅත්ථභුතො වෙනෙය්‍යවිනයනතො ධම්මවිනයො. උග්ගපට්ඨන්තොති උද්දිසියමානො. තෙනානි උග්ගපට්ඨක්කුමිතයනෙන. විපක්ඛයන්තොති නිද්දිසියමානො. විත්ථාරියන්තොති පටිනිද්දිසියමානො.

10. එත්තාවතා “ධම්මං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි” ති උද්දිට්ඨාය පාළියා තිව්ධකල්‍යාණතං දස්සෙත්වා ඉදානි අත්ථබ්‍යාස්සනසම්පත්තිං දස්සෙතුං “ඡ පදානි අත්ථො” නිදාදි වුත්තං. තං සුවික්ඛෙය්‍යං. “තෙනාහ භගවා” නිදාදිනා දෙසනාභාරස්ස විසයභාවෙන උද්දිට්ඨං පාළිං නිගමනවසෙන දස්සෙති. ලොකුත්තරන්තිආදි “කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධ” නිති පදානං අත්ථවිචරණං. තත්ථ උපට්ඨිතං සබ්බවිසෙසානන්ති සබ්බෙසං උත්තරිමනුස්සධම්මසඬබ්බානානං විසෙසානං අධිසීලසික්ඛාදිවිසෙසානං වා උපනිට්ඨනට්ඨානං. “ඉදං තෙසං පදක්කන්ත” නිතිආදිනං විය එතස්ස සද්දසිද්ධි වෙදිතබ්බං. “ඉදං වුවචති තථාගතපදං ඉතිපි” නිදාදිසු ඉදං සික්ඛන්තයසඬිගහං සාසනබ්‍රහ්මවරියං තථාගතගන්ධහත්ථිතො පටිපත්තිදෙසනාගමනෙහි කිලෙසගහනං ඔත්ථරිත්වා ගතමග්ගොතිපි. තෙන ගොවරභාවනාසෙවනාහි නිසෙවිතං හජිතන්තිපි. තස්ස මහාවජිරඤ්ඤාණසබ්බක්කුමක්කුමාණදන්තෙහි ආරක්ඛ්‍යතං තෙභුමකධම්මානං ආරක්ඛ්‍යතට්ඨානන්තිපි වුවචතිති අත්ථො. අතො චෙතන්ති යතො තථාගතපදාදිභාවෙන වුවචති, අතො අනෙතෙව කාරණෙන බ්‍රහ්මුතො සබ්බසත්තුත්තමස්ස භගවතො, බ්‍රහ්මං වා සබ්බසෙට්ඨං වරියන්ති පක්කුමායති යාවදෙව මනුස්සෙහි සුප්පකාසිතත්තා යථාවුත්තප්පකාරෙහි ඤායති. තෙනාහ භගවාති යථාවුත්තත්ථං පාළිං නිගමනවසෙන දස්සෙති.

අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථාය භගවතො දෙසනාය යාවදෙව අරියමග්ගසම්පාපනත්ථො දෙසනාභාරොති දස්සෙතුං “කෙසං අයං ධම්මදෙසනා” ති පුව්ජිත්වා “යොගීන” නිති ආහ. චතුසච්චකම්මට්ඨානභාවනාය යුත්තප්පයුත්තාති යොගිනො. තෙ හි ඉමං දෙසනාභාරං පයොපෙත්තිති. ඉදං වචනං දෙසනාභාරවිභවිගස්ස යථානුසන්ධිතා සම්මා ධජිතභාවං දස්සෙතුං පකරණං සඬිගායන්තෙහි ධජිතන්ති දට්ඨබ්බං. තථා හි වුත්තං “තෙනාහ ආයස්මා මහාකච්චායනො” ති. නියුත්තොති පාළිතො අස්සාදාදිපදත්ථෙ නිද්ධාරණත්වා යොජිතොති අත්ථො.

දෙසනාභාරවිභවිගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. විවයභාරවිභවිගවණ්ණනා

11. තත්ප් කතමො විවයො භාරොතිආදි විවයභාරවිභවිගො. තත්පායං අපුබ්බපදවණ්ණනා – කිං විචිනති එත්ප් “විචිනති”ති එතෙන විවයසද්දස්ස කත්තුනිද්දෙසනං දස්සෙති. කිත්ති පනත්පස්ස භාරස්ස විසයො පුච්ඡිතොති තං තස්ස විසයං දස්සෙතුං “පදං විචිනති”තිආදි චුත්තං. තත්ප් පදං විචිනති ආදිතො පටිඨාය යාව නිගමනා සුත්තස්ස සබ්බං පදං විචිනති. අයඤ්ච විවයො දුට්ඨො සද්දතො අත්ප්තො ව. තෙසු “ඉදං නාමපදං, ඉදං ආබ්‍යාතපදං, ඉදං උපසග්ගපදං, ඉදං නිපාතපදං, ඉදං ඉත්ථිලිඨගං, ඉදං පුරිසලිඨගං, ඉදං නපුංසකලිඨගං, ඉදං අතීතකාලං, ඉදං අනාගතකාලං, ඉදං චත්තමානකාලං, ඉදං කත්තුසාධනං, ඉදං කරණසාධනං, ඉදං කම්මසාධනං, ඉදං අධිකරණසාධනං, ඉදං පච්චත්තවචනං, ඉදං උපයොගවචනං, යාව ඉදං භුම්මවචනං, ඉදං එකවචනං, ඉදං අනෙකවචනං”න්ති එවමාදිවිභාගවචනං, අයං සද්දතො පදවිවයො. සො පනායං පදවිවයො අවිපරිතසභාවනිරුත්තිසල්ලක්ඛණෙනෙව සම්පජ්ජති දට්ඨබ්බං. අත්ප්තො පන විවයො තෙන තෙන පදෙන චත්තබ්බඅත්ප්තංවණ්ණනා. සචෙ පන පදං පුච්ඡාදිවසෙන පචත්තං, තස්ස තදත්පස්ස ව පුච්ඡාදිභාවො විවෙතබ්බොති ඉමමත්ප්තං දස්සෙත්තො “පඤ්ඤං විචිනති”තිආදිමාහ.

යස්මා ව සබ්බො දෙසනාභාරො විවයභාරස්ස විසයො සුත්තස්ස විවයොති කත්වා, තස්මා චුත්තං – “අස්සාදං විචිනති”තිආදි. යස්මා පන අනුගිතීති එත්ප් අනුරූපා ගිති අනුගිතීති අයම්පි අත්ප්තො ඉච්ඡිතො, තස්මා විවිසමානස්ස සුත්තපදස්ස අනුරූපතො සුත්තත්තරපදානිපි අත්ප්ප්ඨාරවසෙන වා පද්ද්ධාරවසෙන වා ආනෙත්වා විවෙතබ්බානීති දස්සෙත්තො “සබ්බෙ නව සුත්තත්තෙ විචිනති”ති ආහ. නව සුත්තත්තෙති සුත්තගෙය්‍යාදිකෙ නව සුත්තෙ, යථාසම්භවතොති අධිප්පායො. අයං විවයභාරස්ස පදත්ප්තද්දෙසො.

එවං නිද්දෙසවාරො විවයභාරො සබ්බෙපතො නිද්දිට්ඨොති තං විභාගෙන නිද්දිස්සිත්වා පටිනිද්දෙසවසෙන විභජන්තො යස්මා පදවිවයො සුත්තස්ස අනුපදං පචත්තෙතබ්බතාය අතිභාරිකො න සුකරො වාති තං අනාමස්සිත්වා පඤ්ඤවිස්සජ්ජනවිවයෙ තාව දස්සෙත්තො “යථා කිං භවෙ”තිආදිමාහ. තත්ප් යථා කිං භවෙති යෙන පකාරෙන සො විවයො පචත්තෙතබ්බො, තං පකාරජාතං කිං භවෙ, කිදිසං භවෙය්‍යාති අත්ප්තො. “යථා කිං භවෙය්‍යා”තිපි පායො. පුන යථාති නිපාතමත්තං. ආයස්මාති පියවචනං අජිතොති බාවරිබ්‍රාහ්මණස්ස පරිවාරකභූතානං සොළසන්තං අඤ්ඤතරො. පාරායනෙති පාරං චූච්චති නිබ්බානං, තස්ස අධිගමුපායදෙසනත්තා කිඤ්චාපි සබ්බං භගවතො වචනං “පාරායන”න්ති චත්තබ්බතං අරහති, සබ්බගිතිකාරෙහි පන චත්ප්‍රගාථානුගිතිගාථාදීහි සද්ධිං අජිතසුත්තාදීනං (සු. නි. 1038 ආදයො; චූළනි. අජිතමාණවපුච්ඡා 57 ආදයො, අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 1 ආදයො) සොළසන්තං සුත්තානං ඉදං නාමං කතන්ති තෙසඤ්ඤෙව පාරායනසමඤ්ඤාති ආහ “පාරායනෙ”ති. කෙචි “පාරායනිකො”ති පටන්ති. තෙ කිර තාපසපබ්බජ්ජපගමනතො පුබ්බෙ පාරායනං අධියන්තා විවරිංසු. තස්මා අයම්පි පාරායනං චත්තෙතිති පාරායනිකොති චුත්තො. පුච්ඡතිති කස්මා චුත්තං, නනු පුච්ඡානිබ්බත්තත්තා අතීතාති? සච්චමෙතං, පුච්ඡනාකාරං පන බුද්ධියං විපරිචත්තමානං කත්වා එවමාහ.

පුච්ඡා ව නාමෙසා අදිට්ඨපොතනාපුච්ඡා දිට්ඨසංසන්දනා විමතිවිඡෙදනා අනුමතිපුච්ඡා කට්ඨකමානාපුච්ඡා එකංසබ්‍යාකරණියා විභජ්ජබ්‍යාකරණියා පටිපුච්ඡාබ්‍යාකරණියා යපනියා ධම්මාධිට්ඨානා සත්තාධිට්ඨානාති අනෙකවිධා. තස්මා “කිමයං පුච්ඡා අදිට්ඨපොතනා”තිආදිනා යථාසම්භවං පුච්ඡා විවෙතබ්බො. යථා චෙත්ප් පුච්ඡා විභාගො, එවං විස්සජ්ජනවිභාගොපි විස්සජ්ජනවිවයෙ යථාසම්භවං චත්තබ්බො. පුච්ඡාසභාගෙන හි විස්සජ්ජනන්ති. ඉධ පන විමතිවිඡෙදනං සත්තාධිට්ඨානං පුච්ඡං උදාහරිත්වා තත්ප් විවයනාකාරං දස්සෙතුං “කෙනස්සු නිවුතො ලොකො”තිආදිමාහ.

තත්ප් කෙනාති කත්තරි කරණවචනං. සුති නිපාතමත්තං, සුති වා සංසයෙ නිපාතො, තෙනස්ස පඤ්ඤස්ස විමතිවිඡෙදනපුච්ඡාභාවං දස්සෙති. නිවුතොති පටිච්ඡාදිතො. ලොකොති සත්තලොකො. ඉච්චායස්මා අජිතොති සබ්බගිතිකාරකවචනං. නප්පකාසනීති න පඤ්ඤායති. කිස්සාහිලෙපනං බුඞ්ඞිති කිං අස්ස ලොකස්ස අභිලෙපනං වදසී. “කිං ස්වාභිලෙපන”න්තිපි පායො, තස්ස කිං සු අභිලෙපනන්ති පදවිභාගො.

පදානීති පජ්ජති එතෙහි අත්ප්තොති පදානි, වාක්‍යානි. පුච්ඡිතානීති පුච්ඡාභාවෙන චුත්තානීති අත්ප්තො. එකො පඤ්ඤොති යදිපි චත්තාරි පදානි පුච්ඡනවසෙන චුත්තානි, ඤාතුං ඉච්ඡිතො පන අත්ප්තො එකො එවාති “එකො පඤ්ඤො”ති චුත්තං. තත්ප් කාරණමාහ “එකවත්ප්පරිග්ගහ”ති. ඉදං චුත්තං හොති – කිඤ්චාපි නිවාරණඅප්පකාසනඅභිලෙපනමභාහයසබ්බානා පුච්ඡාය ගතිනා චත්තාරො එතෙ අත්ප්තො, තෙ පනෙකං ලොකං පතිගුණභූතා, ලොකො පධානභාවෙන ගතිතොති තබ්බසෙන එකොවායං පඤ්ඤොති. තෙනෙවාහ “ලොකාධිට්ඨාන”න්තිආදි. කො පන සො ලොකොති? ආහ “ලොකො තිව්ධො”තිආදි.

තත්ප් රාගාදිකිලෙසබහුලතාය කාමාවචරසත්තා කිලෙසලොකො. ක්‍යානාහිඤ්ඤාපරිබුද්ධියා රූපාවචරසත්තා භවලොකො. ආනෙඤ්ජසමාධිබහුලතාය විසදිත්දියත්තා අරූපාවචරසත්තා ඉන්ද්‍රියලොකො. අප් වා කිලිස්සනං කිලෙසො, විපාකදුක්ඛන්ති අත්ප්තො. තස්මා දුක්ඛබහුලතාය අපායෙසු සත්තා කිලෙසලොකො. තදඤ්ඤෙ සත්තා සම්පත්තිභවභාවතො භවලොකො. තත්ප් යෙ විමුත්තිපරිපාවකෙහි ඉන්ද්‍රියෙහි සමන්තාගතා සත්තා, සො ඉන්ද්‍රියලොකොති වෙදිතබ්බං. පරියාපන්තධම්මවසෙන ලොකසමඤ්ඤාති අරියපුග්ගලා ඉධ න සබ්බග්ගන්ති.

අවිජ්ජාය නිවුනො ලොකොති චතුරභිගමන්තාගතෙන අන්ධකාරෙන විය
රථසංගාධිධම්මසභාවජ්ජවිජ්ජාදනලක්ඛණාය අවිජ්ජාය නිවුනො පටිච්ඡාදිනො ලොකො. විවිච්ඡාති විවිකිච්ඡාගෙනු.
“විවිච්ඡා මච්ඡරිය”න්ති සඬගහෙ චුත්තං. පමාදාති පමාදගෙනු. ජප්පාභිලෙපනන්ති ජප්පා තණ්හා අස්ස ලොකස්ස
මක්කටාලෙපො විය මක්කටස්ස අභිලෙපනං සිලෙසොති වුම්. දුක්ඛන්ති ජාතිආදිකං වට්ටදුක්ඛන්ති අයං පදත්ථො.
සෙසං පාළියා එව විඤ්ඤායති. ඉමාති චත්තාරි පදානි පුච්ඡාගාථායං චුත්තාති “ඉමෙහි”ති විස්සජ්ජනගාථායං චුත්තෙහි
ඉමෙහි චතුහි පදෙහි විස්සජ්ජනාති. කථන්ති ආහ “පඨම”න්තිආදිං. තෙන යථාක්කමං පුච්ඡා විස්සජ්ජනාති
වෙදිතබ්බානිති දස්සෙති.

ඉදාති තං යථාක්කමං පුච්ඡං විස්සජ්ජනඤ්ච සරුපතො දස්සෙතුං ගාථාය ව අත්ථං විවරිතුං “කෙනස්සු”තිආදි
චුත්තං. තත්ථ “නිවරණෙහි”ති පදෙන චුත්තමෙවත්ථං පාකටං කත්වා දස්සෙතුං “අවිජ්ජානිවරණා හි සබ්බෙ
සත්තා”තිආදි චුත්තං. එත්ථ ව “යථාහ”තිආදිනා සුත්තන්තරදස්සනෙන ඉමස්මිං පඤ්ඤා විස්සජ්ජනවිවයෙ
අනුගිතිවිවයං දස්සෙතිති දට්ඨබ්බං. තත්ථ පරියායතොති කාරණතො. නිවරණසංඛිතානං කාමච්ඡන්දාදිනම්පි
කාරණභාවතො පටිච්ඡාදනභාවතො ව එකංයෙව නිවරණං වදාමි, න පන අඤ්ඤෙසං නිවරණසභාවානං අභාවාති
අත්ථො. යථා ව අවිජ්ජාය සති නිවරණානං භාවො, එවං අවිජ්ජාය අසති න සන්ති නිවරණානිති දස්සෙතුං
“සබ්බසො”තිආදි චුත්තං.

තෙනාති “අවිජ්ජාය නිවුනො ලොකො”ති පදෙන. පඨමස්ස පදස්සාති “කෙනස්සු නිවුනො ලොකො”ති පදස්ස.
යුත්තාති යොජිතා, අනුරූපාති වා අත්ථො. එතෙන පුච්ඡානුරූපතා විස්සජ්ජනස්ස දස්සිතාති පුබ්බාපරවිවයො චුත්තොති
වෙදිතබ්බං. “යො පුග්ගලො නිවරණෙහි නිවුනො”තිආදිනා විවිච්ඡාපමාදානං අවිජ්ජාය පව්වයභාවං දස්සෙති. නිවුනො
එව හි නප්පකාසති. විවිච්ඡාති විවිකිච්ඡා. තෙනෙවාහ – “විවිච්ඡා නාම චුච්චති විවිකිච්ඡා”ති. තත්තායං පදස්සිද්ධි – යථා
මිච්ඡාදිට්ඨිසම්මාදිට්ඨියො “නිච්චං අනිච්ච”න්තිආදිනා එකංසග්ගාභාවතො පවත්තන්ති, න එවමයං. අයං පන
අනෙකංසග්ගාභාවතො “නිච්චං නු ඛො අනිච්චං නු ඛො”තිආදිනා විවිධං විරුද්ධං වා ඉච්ඡති එසතිති විවිච්ඡාති.
“සො විවිකිච්ඡන්තො”තිආදිනා අප්පකාසනස්ස විවිච්ඡාපමාදානං කාරණභාවං විවරති. සුක්කෙ ධම්මෙ න
උප්පාදියතිති න සමාදාය වත්තති. නප්පකාසන්තිති තෙ අත්තතො සන්තානො අනුප්පාදියමානා කුසලා ධම්මා තං
පුග්ගලං පකාසං ලොකෙ අභිඤ්ඤාතං න කරොන්තිති අත්ථො. අභිලිම්පතිති මක්කටාලෙපො විය මක්කටං
දාරුසිලාදිසු පුරිසං රූපාදිවිසයෙ අල්ලියාපෙතිති අත්ථො. ආසත්තිබහුලස්සාති ආසංගිබහුලස්ස. එවං අභිජප්පාති
කරිත්වාති එවං පරිශුට්ඨානට්ඨාසිනිති ඉමිනා කාරණෙන. තත්ථාති තාය තණ්හාය. ලොකො අභිලිත්තො සිලෙසෙන
මක්කිතො විය හොතිති අත්ථො.

භායති එතස්මාති භයං. මහන්තං භයං මහබ්භයං. තෙනෙවාහ – “දුක්ඛමස්ස මහබ්භය”න්ති. දුක්ඛං
දොමනස්සන්ති දුක්ඛමෙව විභත්තන්ති සබ්බං දුක්ඛං විභජ්ඨවා දස්සෙතුං “කිස්සො දුක්ඛතා”තිආදි චුත්තං. ඔධසොති
කදාචි අත්තුපක්කමමුලාය කදාචි පරුපක්කමමුලායාතිආදිනා විභාගෙන දුක්ඛදුක්ඛතාය මුච්චනකා විසෙසෙන
රූපාවචරා. තථාති ඔධසො කදාචි කරහවිති එවං ආකඨස්සති. විපරිණාමදුක්ඛතාය මුච්චනකා උපෙක්ඛාසමාපත්තිබහුලා
විසෙසෙන අරූපාවචරසත්තා. අප්පාඛාධාති පදං දුක්ඛදුක්ඛතාය මුච්චනස්ස කාරණවචනං. දීඝායුකාති
විපරිණාමදුක්ඛතාය. අරූපදෙවා හි ලොකෙ විසෙසතො දීඝායුකාති. ඉදඤ්ච මුච්චනමච්චන්තිකං. යස්මා ව දුක්ඛා
වෙදනාපි සංඛිතත්තා අනිච්චතාදිසංඛිතාරදුක්ඛසභාවා එව, තස්මා යතො මුච්චනමච්චන්තිකං, තං
අනවසෙසපරියාදානවසෙන සංඛිගණිත්වා දස්සෙතුං “සංඛිතාරදුක්ඛතාය පනා”තිආදිමාහ.

තත්ථ උපාදියතිති උපාදි, විපාකක්ඛන්ධා කටත්තා ව රූපං. උපාදිස්ස සෙසං උපාදිසෙසං, තං නත්ථි එතිස්සාති
අනුපාදිසෙසා, නිබ්බානධාතු, තාය අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා, ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ වායං කරණනිද්දෙසො.
නිබ්බානධාතුති ව නිබ්බායනමත්තං. තස්මාති යස්මා සකලලොකඛායිනී සබ්බසංඛිතාහිති ව සංඛිතාරදුක්ඛතා, තස්මා.
ලොකස්සාති සම්බන්ධෙ සාම්ච්චනං. තෙන “දුක්ඛමස්සා”ති පදස්ස අත්ථං දස්සෙති. එවමෙත්ථ ලොකස්ස
නිවරණාදිති අජානන්තෙන, සමයන්තරපරිවයෙන වා තත්ථ සංසයපක්ඛන්දෙන එකංසෙනෙව ඛායාතබ්බත්තා
සත්තාධිට්ඨානා පුච්ඡා කතා, සා ව අජානනස්ස, සංසයස්ස වා නිවරණාදිවිසයතාය චතුබ්බිධා. පාළියං පන නිවරණාදිනං
ලොකො ආධාරභාවෙන ගාථායං චුත්තොති එකො පඤ්ඤොති දස්සිතන්ති. අයමෙත්ථ පුච්ඡාවිවයො.
විස්සජ්ජනවිවයොපි අදිට්ඨිචොතිති විස්සජ්ජනා විමතිච්ඡෙදිනී වාතිආදිනා පුච්ඡාවිවයෙ චුත්තනායානුසාරෙන
වෙදිතබ්බො.

එවං එකාධාරං පුච්ඡං දස්සෙත්වා ඉදාති අනෙකාධාරං දස්සෙතුං “සචන්ති සබ්බධි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සචන්තිති
සන්දන්ති. සබ්බධිති සබ්බෙසු රූපාදිසු ආයතනෙසු. සොනාති තණ්හාදිසොනා. කිං නිවාරණන්ති තෙසං කිං ආවරණං
කා රක්ඛා. සංවරං බුහිති තං නෙසං නිවරණසංඛිතානං සංවරං කථෙහි. කෙන සොනා පිටියරෙති කෙන ධම්මෙන
තණ්හාදිසොනා පිටියාන්ති පච්ඡිජ්ජන්තිති අයමෙත්ථ පදත්ථො. සෙසං පාළිවසෙනෙව ආචි භවිස්සති.

තෙ ද්වෙ පඤ්ඤාති යදිපි ඉමිස්සා ගාථාය පුච්ඡාවසෙන පවත්තාය චත්තාරි පදානි චත්තාරි වාක්‍යානි. ඤාතුං
ඉච්ඡිතස්ස පන අත්ථස්ස දුට්ඨත්තා තෙ ද්වෙ පඤ්ඤා. කස්මාති වෙ? “ඉමෙහි බ්භවාධිවචනෙන පුච්ඡිතා”ති ආහ.
තත්ථායං සබ්බෙපත්ථො – ඉමෙ එතාය ගාථාය ගතිතා අත්ථා යස්මා බහුනි අධිකිච්ච පවත්තවචනෙන පුච්ඡිතා, තස්මා

තෙ ද්වෙ පඤ්ඤාති. එකතො උපරි බහුති හි සාසනවොභාරො, තමෙව පුච්ඡාය දුට්ඨත්ථවිසයනං විවරිතුං “එව”න්තිආදි වුත්තං. තස්සත්ථො – යාහි ඤාතිබ්බාසනාදිසංඛිතානි පාණවධාදීහි එව වා දුග්ගතිහෙතුභූතාහි ආපදාහි සමං සහ, සබ්බථා වා අයං ලොකො ආපන්නො අප්ඤ්ඤාත්ථො. තංනිමිත්තෙහි දසහි කිලෙසවත්ථුහි සංකිලිට්ඨො ව, තස්ස තං ආපන්නාකාරං සංකිලිට්ඨාකාරඤ්ඤා වුද්ධියං කත්වා ආහ – “එවං සමාපන්නස්ස එවං සංකිලිට්ඨස්සා”ති. වොදායති සුප්ඤ්ඤාති එතෙනාති වොදානං, සමථවිපස්සනා. වුට්ඨාති එතෙන නිමිත්තතො පවත්තතො වාති වුට්ඨානං, අරියමග්ගො.

අසමාහිතස්සාති නානාරම්මණෙසු වික්ඛිත්තවිත්තස්ස. සවන්තිති පවත්තන්ති. අභිප්ඤ්ඤාතිආදි අසමාධානහෙතුදස්සනං. තෙනෙවාහ – “එවං අසමාහිතස්සා”ති. “යථාහ භගවා”තිආදිනා ඉධාපි අනුගිතිවිවයං දස්සෙති. සොතානං සවනං යෙභුයොන අනුරොධවසෙනෙවාති ආහ – “සවති මනාපිකෙසු රූපෙසු”ති. එත්ථ ව චක්ඛාදයො සොතානං ද්වාරභාවෙන පවත්තමානා උපවාරවසෙන සයං සවන්තා විය වුත්තා. ඉතීති එවං. සබ්බාති සබ්බස්මා. සබ්බථාති සබ්බප්පකාරෙන. ඉදං වොදානන්ති ඉදං “පරිසුට්ඨානවිසාන”න්ති වුත්තං පරිසුට්ඨානප්පහානං වොදානං.

විස්සජ්ජනගාථාය සති තෙසං නිවාරණන්ති විපස්සනාසම්පයුත්තා සති කුසලාකුසලානං ධම්මානං ගතියො සමන්වෙසමානා තෙසං සොතානං නිවාරණන්ති. සොතානං සංවරං බුමිති තමෙව සතිං සොතානං සංවරං බුමි. පඤ්ඤායෙන පිටියරෙති රූපාදියු අනිවිච්ඡාදිපටිවෙධසාධිකාය මග්ගපඤ්ඤාය එතෙ සොතා සබ්බසො පිටියාන්ති, උප්පජ්ජිතුං අප්පදානවසෙන සමුච්ඡිජ්ජන්තිති අත්ථො.

නාවිඤ්ඤාති අභිප්ඤ්ඤාදිප්පවත්තිද්වාරභාවෙන විත්තසන්නානං, පුග්ගලං වා නාකඩ්ඪති. අනුසයප්පහානං ඉධ පිධානං අධිප්පෙතන්ති ආහ – “පඤ්ඤාය අනුසයා පභීයන්ති”ති. යස්මා අනුසයනිමිත්තං පරිසුට්ඨානං අනුසයාභාවෙන හොතිති ආහ “අනුසයෙසු”තිආදි. ඉදානි තමෙවත්ථං උපමාය විභාවෙන්තො “තං යථා ඛන්ධවත්තස්සා”තිආදිමාහ. එත්ථාපි සොතානං නිවාරණසංඛිතානං සංවරං පිධානඤ්ඤා අජානන්තෙන තත්ථ වා සංසයිතෙන එකංසිකත්තා ධම්මාධිට්ඨානා පුච්ඡා කතාති ඉධ පුච්ඡාච්චයො වුත්තනායෙනෙව විස්සජ්ජනවිචයො ව වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ව යෙන අධිප්පායෙන “කෙනස්සු නිවුතො ලොකො”ති ගාථාය (සු. නි. 1038; වුළුති. අජිතමාණවපුච්ඡා 57, අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 1; තෙත්ති. 45) සතිපි නිවාරණාදීනං චතුත්තං පුච්ඡිතබ්බභාවෙ එකො පඤ්ඤාති වුත්තං. තෙන තාව සොතානංයෙව සංවරො පිධානඤ්ඤා පුච්ඡිතන්ති සොතෙ එකත්ථවසෙන ගහෙන්වා පුච්ඡාය එකාධිට්ඨානභාවතො එකො පඤ්ඤාති චත්තබ්බං සියා. සොතානං වා බහුභාවතො බහුති යත්තකා සොතා, තත්තකා පඤ්ඤාති. යෙන පන අධිප්පායෙන “සවන්ති සබ්බධි සොතා”ති ගාථායං (සු. නි. 1040; වුළුති. අජිතමාණවපුච්ඡා 59, අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 3; තෙත්ති. 45) සොතෙ අනාමසිත්වා සංවරපිධානානං වසෙන “ද්වෙ පඤ්ඤා”ති වුත්තං. තෙන පඨමගාථායං සතිපි නිවාරණාදීනං ලොකාධාරභාවෙ ලොකං අනාමසිත්වා නිවාරණාදීනං විභාගෙන චත්තාරො පඤ්ඤාතිපි චත්තබ්බන්ති අයං නයො දස්සිතොති දට්ඨබ්බං.

ඉදානි යස්මා පුච්ඡන්තො න කෙවලං පුබ්බෙ අත්තනා රචිතනියාමෙනෙව පුච්ඡති, අථ බො දෙසනාකාලෙ වුත්තධම්මස්ස අනුසන්ධිං ගහෙන්වාපි පුච්ඡති, තස්මා තස්ස අනුසන්ධිං පුච්ඡාය විචෙතබ්බාකාරං දස්සෙන්තො “යාහි සොතානි”ති ගාථාය අනන්තරං “පඤ්ඤා වෙව සති වා”ති ගාථාමාහ. තස්සායං සබ්බෙපත්ථො – යායං භගවතා වුත්තා පඤ්ඤා, යා ව සති යඤ්ඤා තදවසෙසං නාමරූපං, එතං සබ්බමිපි කත්ථ නිරුප්ඤ්ඤාති, එතං මෙ පුට්ඨො පබ්බුහිති.

විස්සජ්ජනගාථායං පනස්ස යස්මා පඤ්ඤාසතියො නාමෙනෙව සඬගහං ගච්ඡන්ති, තස්මා තා විසුං න වුත්තා. අයඤ්ඤෙත්ථ සබ්බෙපත්ථො – යං මං ත්වං, අජිත, එතං පඤ්ඤං අපුච්ඡි – “කත්ථෙතං උපරුප්ඤ්ඤාති”ති අනන්තරගාථායං (සු. නි. 1042; වුළුති. අජිතමාණවපුච්ඡා 61, අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 5; තෙත්ති. 11, 45), යත්ථ තං අසෙසං උපරුප්ඤ්ඤාති, තං තෙ වදාමි. තස්ස තස්ස හි විඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙන සහෙව අපුබ්බං අවරිමං එත්ථෙතං උපරුප්ඤ්ඤාති, එත්ථෙව විඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙන නිරුප්ඤ්ඤාති, එතං විඤ්ඤාණනිරොධං තස්ස නිරොධො නාතිචත්තනීති වුත්තං හොතිති. අයං පඤ්ඤෙ අනුසන්ධිං පුච්ඡතිති අනන්තරගාථායං සොතානං පරිසුට්ඨානානුසයප්පහානකිච්චෙන සද්ධිං සති පඤ්ඤා ව වුත්තා, තං සුත්වා තප්පහානෙ පඤ්ඤාසතිසු තිට්ඨන්තිසු තාසං සන්තිස්සයෙන නාමරූපෙන භවිතබ්බං, තථා ව සති වට්ටති එව. කත්ථ නු බො ඉමාසං සනිස්සයානං පඤ්ඤාසතිනං අසෙසනිරොධොති ඉමිනා අධිප්පායෙන අයං පුච්ඡා කතාති ආහ – “අයං පඤ්ඤෙ...පෙ.... ධාතු”න්ති. තත්ථ අනුසන්ධියති දෙසනා එතායාති අනුසන්ධි.

යාය පටිපදාය අනුපාදිසෙසං නිබ්බානධාතුං අධිගච්ඡන්ති, තං චතුසච්චකම්මට්ඨානභාවනාසංඛිතානං පටිපදං සහ විසයෙන දස්සෙතුං “නිඤ්ඤා ව සච්චානි”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සඬබ්බානීති සමෙච්ච සම්භූය පච්චයෙහි කතානීති සඬබ්බානී. නිරොධධම්මානීති නිරුප්ඤ්ඤානසභාවානි. දුක්ඛං සමුදයො මග්ගොති තෙසං සරූපදස්සනං. නිරොධො පන කථන්ති ආහ “නිරොධො අසඬබ්බතො”ති. සො හි කෙනචි පච්චයෙන න සඬබ්බතොති අසඬබ්බතො. සහ විසයෙන පහාතබ්බපහායකසභාවෙසු අරියසච්චෙසු පහායකවිභාගමුඛෙන පහාතබ්බවිභාගං දස්සෙතුං “තත්ථ සමුදයො”තිආදි වුත්තං.

තත්ප් අවිජ්ජාවසෙසාති දස්සනමග්ගෙන පහිනාවසෙසා අවිජ්ජාති අත්පො. අයඤ්ච සෙස-සද්දො කාමච්ඡන්දො බ්‍යාපාදො මානො උද්ධච්චන්ති එත්ථාපි යොජෙනබ්බො. යථා හි අවිජ්ජා, එවං එතෙපි ධම්මා අපායගමනීයසභාවා පට්මමග්ගෙන පහීයන්ති එවාති. “අවිජ්ජාතිරවසෙසා”තිපි පාඨො, එත්ථාපි යථාචුත්තෙසු කාමච්ඡන්දාදිපදෙසුපි නිරවසෙස-සද්දො යොජෙනබ්බො. සාවසෙසඤ්ඤි පුරිමමග්ගද්වයෙන කාමච්ඡන්දාදයො පහීයන්ති, ඉතරෙහි පන නිරවසෙසන්ති. තෙධාතුකෙ ඉමානි දස සංයොජනානීති එත්ප් තෙධාතුකෙති සංයොජනානං විසයදස්සනං. තත්ප් හි තානි සංයොජනවසෙන පවත්තන්ති.

12. අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතින්ද්‍රියං අධිට්ඨායාති තං පභායකං පත්වා. යං පනාති එත්ප් යන්ති හෙතුඅත්පො නිපානො. ඉදං බයෙ ඤාණන්ති යෙන ඤාණෙන හෙතුභූතෙන “බිණා මෙ ජාති”ති අත්තනො ජාතියා බිණභාවං ජානාති, ඉදං එවං පච්චචෙක්ඛණස්ස නිමිත්තභූතං අරහත්තඵලඤාණං බයෙ ඤාණං නාම. නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති එත්ථාපි යන්ති ආනෙතබ්බං “යං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාති”ති. ඉදං අනුප්පාදෙ ඤාණන්ති ඉධාපි පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව අරහත්තඵලඤාණවසෙන අත්පො යොජෙනබ්බො. අට්ඨසාලිනියං (ධ. ස. අට්ඨ. චිත්තුප්පාදක්කණ්ඩ 135-142) පන “බයෙ ඤාණං කිලෙසක්ඛයකරෙ අරියමග්ගෙ ඤාණන්ති චුත්තං. අනුප්පාදෙ ඤාණං පටිසන්ධිවසෙන අනුප්පාදභූතෙ තංතංග්ගඵළ්ඤාකිලෙසානං අනුප්පාදපරියොසානෙ උප්පන්නෙ අරියඵලෙ ඤාණං”න්ති චුත්තං. ඉධ පන උභයමපි අරහත්තඵලඤාණවසෙනෙව විභත්තං. තෙනෙවාහ – “ඉමානි ද්වෙ ඤාණානි අඤ්ඤාතාවන්ද්‍රිය”න්ති, “ආරම්මණසඬකෙතෙන ද්වෙ නාමානි ලබ්භන්ති”ති ව.

අඤ්ඤින්ද්‍රියං හෙට්ඨිමෙසු තිසු ඵලෙසු, උපරිමෙසු ව තිසු මග්ගෙසු උප්පත්තියා සුනස්සුතං උප්පජ්ජමානමපි අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතින්ද්‍රියං විය පට්ඨඵලුප්පත්තියා අග්ගඵලුප්පත්තියා අනුප්පාදනිරොධෙන නිරුජ්ඣන්ති ආහ – “යඤ්ච අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතින්ද්‍රිය”න්තිආදි. එතෙන පභාතබ්බධම්මා විය දස්සනභාවනාහි අග්ගඵලුප්පත්තියා තදවසෙසඵලධම්මාපි අනුප්පාදනිරොධෙන නිරුජ්ඣන්ති. කො පන වාදො තෙභූමකධම්මානන්ති දස්සෙති, එකා පඤ්ඤා අඤ්ඤාතාවන්ද්‍රියත්තා. යදි එකා, කථං ද්විධා චුත්තානි ආහ “අපි වා”තිආදි. ආරම්මණසඬකෙතෙනාති බයෙ අනුප්පාදෙති ඉමාය ආරම්මණසමඤ්ඤාය. සා පජානනට්ඨෙන පඤ්ඤාති යා පුබ්බෙ සොතානං පිධානකිව්වා චුත්තා පඤ්ඤා, සා පජානනසභාවෙන පඤ්ඤා. ඉතරා පන යථාදිට්ඨං යථාගහිතං ආරම්මණං අපිලාපනට්ඨෙන ඔගාහනට්ඨෙන සතීති.

13. එවං “පඤ්ඤා වෙව සති වා”ති පදස්ස අත්පං විචරිත්වා ඉදානි “නාමරූප”න්ති පදස්ස අත්පං විචරන්තො “තත්ප් යෙ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා, ඉදං නාමරූප”න්ති ආහ. නාමරූපඤ්ච විභාගෙන දස්සෙන්නො සුඛග්ගණත්පං පාකට්ඨනාමරූපමෙව විභාවෙතුං “තත්ප් යෙ”තිආදිමාහ. තග්ගහණෙනෙව හි සහවරණාදිනා තදඤ්ඤෙ චිත්තවෙතසිකා රූපධම්මා ව ගහිතා භොන්තිති. නාමග්ගහණෙන වෙන්ප් ඛන්ධත්තයමෙව ගහිතන්ති “නාමරූපං විඤ්ඤාණසම්පයුත්ත”න්ති චුත්තං. තං පන රූපං සම්පයුත්තන්ති? නයිදං සම්පයුත්තපච්චයවසෙන චුත්තං. පචුරප්පත්තිය පන අවිභාගෙන ගහණීයසභාවං සන්ධාය චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

ගාථාය අනුපාදිසෙසා නිබ්බානධාතු පුච්ඡිතාති තං චතුර්ද්ධිපාදමුඛෙන අරියමග්ගාධිගමෙන පත්තබ්බන්ති දස්සෙන්නො ඉද්ධිපාදභාවනාමුලභූතානි ඉන්ද්‍රියානි සතිපඤ්ඤාහි නිද්ධාරොතුං “තත්ප් සති ව පඤ්ඤා ව චත්තාරි ඉන්ද්‍රියානී”ති ආහ. කුසලාකුසලානං ධම්මානං ගතියො සමන්වෙසමානා සති සිජ්ඣන්ති එකන්තෙන සමාධිං නිජ්ඣාදෙති. සතිග්ගහණෙන වෙන්ප් පරිසුට්ඨානප්පහානං ඉධාධිප්පෙතන්ති ආහ – “සති ද්වෙ ඉන්ද්‍රියානි, සතින්ද්‍රියඤ්ච සමාධින්ද්‍රියඤ්ච”ති. තථා අනුසයසමුග්ගානවිධායීති පඤ්ඤා සිජ්ඣමානා න විනා චතුර්ධ්වසම්මප්පධානවිරියං සිජ්ඣන්ති චුත්තං – “පඤ්ඤා ද්වෙ ඉන්ද්‍රියානි පඤ්ඤින්ද්‍රියඤ්ච විරිසින්ද්‍රියඤ්ච”ති.

යා ඉමෙසු චතුසු ඉන්ද්‍රියෙසුති ඉමෙසු සතිආදියු චතුසු ඉන්ද්‍රියෙසු නිස්සයපච්චයනය අධිට්ඨානභූතෙසු තංසහජාතා එව යා සද්දහනා. “ඉමෙහි චතුහි ඉන්ද්‍රියෙහි”තිපි පාළි, තස්සා ඉමෙහි චතුහි ඉන්ද්‍රියෙහි සම්පයුත්තාති වචනසෙසො, ආරම්මණ අභිජ්ජසාදලක්ඛණා සද්ධා කත්තුකාමතාසභාවස්ස ඡන්දස්ස විසෙසපච්චයො භොතිති ආහ – “යා සද්ධාධිපතෙය්‍යා චිත්තකග්ගතා, අයං ඡන්දසමාධී”ති. සමාහිතෙ චිත්තෙති විපස්සනාසමාධිනා සමාහිතෙ චිත්තෙ. ඉදං පභානන්ති වික්ඛම්භනප්පහානසාධකො සමාධි පභානන්ති චුත්තො පප්පති එතෙනාති කත්වා. “පධාන”න්තිපි පාඨො, අග්ගොති අත්පො. තථා හි “සමාධි එකොදී”ති වුවවති.

“අස්සාසපස්සාසා”තිආදිනා කායච්චිචිත්තසඬාරසීසෙන තංසමුට්ඨාපකා විරියසඬාරාව ගහිතා. තෙ හි යාව භාවනානිජ්ජන්ති තාව එකරසෙන සරණතො සඬකප්පෙනබ්බතො ව සරසඬකප්පා”ති චුත්තා “එවං මෙ භාවනා භොතු”ති යථා ඉච්ඡිතා, තථා පවත්තියා හෙතුභාවතො. තදුභයන්ති ඡන්දසමාධිසඬාරකඤ්ච පධානසඬාරසඬාරකඤ්ච විරියන්ති තං උභයං. උභයමෙව හි උපචාරවසෙන අඤ්ඤං විය කත්වා “ඡන්දසමාධිප්පධානසඬාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාද”න්ති චුත්තං. අභින්නමපි හි උපචාරවසෙන හින්තං විය කත්වා වොහරන්ති, යථා “සිලාපුත්තකස්ස සරිර”න්ති.

තත්ප් ඉප්කුතිනි ඉද්ධි, සමිප්කුති නිප්ප්ප්ප්තිනි අත්පො. ඉප්කුතිනි වා තාය සත්තා ඉද්ධා වුද්ධා උක්කංසගතා හොන්තිනි ඉද්ධි, පප්ප්ති එතෙනානි පාදො, පයමෙන අත්පොන ඉද්ධි එව පාදො ඉද්ධිපාදො, ඉද්ධිකොට්ඨාසොනි අත්පො. දුතියෙන අත්පොන ඉද්ධියා පාදො පතිට්ඨා අධිගමුපායොනි ඉද්ධිපාදො. තෙන හි උපරුපරිවිසෙසසඬිබානං ඉද්ධිං පප්ප්තිනි පාපුණන්ති. විවෙකනිස්සිතන්ති තද්ධිගවිවෙකනිස්සිතං සමුච්ඡෙදවිවෙකනිස්සිතං නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතඤ්ච ඉද්ධිපාදං භාවෙතිනි අත්පො. තථා හි අයං ඉද්ධිපාදභාවනානුයුත්තො යොගී විපස්සනාක්ඛණෙ කිච්චතො තද්ධිගවිවෙකනිස්සිතං අප්ප්කාසයතො නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතං. මග්ගක්ඛණෙ පන කිච්චතො සමුච්ඡෙදවිවෙකනිස්සිතං ආරම්මණතො නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතං ඉද්ධිපාදං භාවෙතිනි. එස නයො විරාගනිස්සිතන්තිආදිසු.

විවෙකත්තා එව හි විරාගාදයො, කෙවලඤ්චෙත්ථ වොස්සග්ගො දුට්ඨො පරිච්චාගවොස්සග්ගො ව පක්ඛන්දනවොස්සග්ගො වානි. තත්ප් පරිච්චාගවොස්සග්ගො විපස්සනාක්ඛණෙ තද්ධිගවසෙන, මග්ගක්ඛණෙ සමුච්ඡෙදවසෙන කිලෙසප්පහානං. පක්ඛන්දනවොස්සග්ගො විපස්සනාක්ඛණෙ තන්තින්නභාවෙන, මග්ගක්ඛණෙ ආරම්මණකරණවසෙන නිබ්බානපක්ඛන්දනං. තදුභයමිපි ඉමස්මිං ලොකියලොකුත්තරමිස්සකෙ අත්ප්පංචණ්ණනානායෙ යුප්ප්ති. තථා හි අයං පට්ඨිද්ධිපාදො යථාචුත්තෙන පකාරෙන කිලෙසෙ පරිච්චප්ති නිබ්බානඤ්ච පක්ඛන්දති. වොස්සග්ගපරිණාමිත්ති ඉමිනා පන වචනෙන වොස්සග්ගත්ථං පරිණමන්තං පරිණතඤ්ච පරිපච්චන්තං පරිපක්කඤ්චානි අත්පො. අයඤ්චි ඉද්ධිපාදභාවනානුයුත්තො යොගී යථා පට්ඨො ඉද්ධිපාදො කිලෙසපරිච්චාගවොස්සග්ගත්ථං නිබ්බානපක්ඛන්දනවොස්සග්ගත්ථඤ්ච පරිපච්චති, යථා ව පරිපක්කො හොති, තථා නං භාවෙතිනි. සෙසිද්ධිපාදෙසුපි එසෙව නයො. අයං පන විසෙසො — යථා ඡන්දං ජෙට්ඨකං කත්වා පචත්තිතො සමාධි ඡන්දසමාධි. එවං චිරියං චිත්තං විමංසං ජෙට්ඨකං කත්වා පචත්තිතො සමාධි විමංසාසමාධිති.

14. න කෙවලං චතුත්ථඉද්ධිපාදො එව සමාධිඤ්ඤාණමූලකො, අථ ඛො සබ්බොපිති දස්සෙතුං “සබ්බො සමාධි ඤ්ඤාණමූලකො ඤ්ඤාණපුබ්බධිගමො ඤ්ඤාණානුපරිචත්ති”ති වුත්තං. යදි එවං කස්මා සො එව විමංසාසමාධිති වුත්තොති? විමංසං ජෙට්ඨකං කත්වා පචත්තිතත්තාති වුත්තොවායමත්පො. තත්ප් පුබ්බභාගපඤ්ඤාය ඤ්ඤාණමූලකො. අධිගමපඤ්ඤාය ඤ්ඤාණපුබ්බධිගමො. පච්චිවෙක්ඛණපඤ්ඤාය ඤ්ඤාණානුපරිචත්ති. අථ වා පුබ්බභාගපඤ්ඤාය ඤ්ඤාණමූලකො. උපචාරපඤ්ඤාය ඤ්ඤාණපුබ්බධිගමො. අප්පනාපඤ්ඤාය ඤ්ඤාණානුපරිචත්ති. උපචාරපඤ්ඤාය වා ඤ්ඤාණමූලකො. අප්පනාපඤ්ඤාය ඤ්ඤාණපුබ්බධිගමො. අභිඤ්ඤාපඤ්ඤාය ඤ්ඤාණානුපරිචත්තිති වෙදිතබ්බං.

යථා පුරෙති යථා සමාධිස්ස පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණානුපරිචත්තිභාවෙන පුරෙ පුබ්බෙ අනිතාසු ජාතිසු අසඬ්ඛොයොසුපි සංචට්ටච්චට්ටෙසු අත්තනො පරෙසඤ්ච බන්ධං බන්ධුපනිබ්ද්ධඤ්ච දුප්පට්ඨිප්ප්කං නාම නත්ථි, තථා පච්ඡා සමාධිස්ස අනාගතංසඤ්ඤාණානුපරිචත්තිභාවෙන අනාගතාසු ජාතිසු අසඬ්ඛොයොසුපි සංචට්ටච්චට්ටෙසු අත්තනො පරෙසඤ්ච බන්ධං බන්ධුපනිබ්ද්ධඤ්ච දුප්පට්ඨිප්ප්කං නාම නත්ථිති අත්පො.

යථා පච්ඡානි යථා සමාධිස්ස වෙනොපරියඤ්ඤාණානුපරිචත්තිභාවෙන අනාගතෙසු සත්තසු දිවසෙසු පරසත්තානං චිත්තං දුප්පට්ඨිප්ප්කං නාම නත්ථි, තථා පුරෙ අනිතෙසු සත්තසු දිවසෙසු පරසත්තානං චිත්තං දුප්පට්ඨිප්ප්කං නාම නත්ථිති අත්පො. යථා දිවානි යථා දිවසභාගෙ සුරියාලොකෙන අන්ධකාරස්ස විධම්මත්තා වක්ඛුමන්තානං සත්තානං ආපාටගතං වක්ඛුමිඤ්ඤෙයං රූපං සුච්ඤ්ඤෙයං. තථා රත්තින්ති තථා රත්තිභාගෙ චතුර්ධගසමන්තාගතෙපි අන්ධකාරෙ වත්තමානෙ සමාධිස්ස දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණානුපරිචත්තිතාය දුප්පට්ඨිප්ප්කං රූපායතනං නත්ථි.

යථා රත්තිං තථා දිවානි යථා ව රත්තියං තථා දිවාපි අතිසුබ්බං කෙනචි තිරොහිතං යඤ්ච අතිදුරෙ, තං සබ්බරූපං දුප්පට්ඨිප්ප්කං නාම නත්ථි. යථා ව රූපායතනෙ වුත්තං, තථා සමාධිස්ස දිබ්බසොතඤ්ඤාණානුපරිචත්තිතාය සද්දායතනෙ ව තෙනබ්බං. තෙනෙවාහ “ඉති විචටෙන වෙනසා”තිආදි. තත්ප් අපරියොනද්ධෙනානි අභිඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස පාරිබන්ධකකිලෙසෙහි අනප්ප්කොත්ථටෙන, අපරියොනද්ධත්තා එව සප්පහාසං චිත්තං. එතෙනෙව සමාධිස්ස ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණානුපරිචත්තිතාපි වුත්තා එවානි දට්ඨබ්බං. පඤ්චන්ද්‍රියානිති ඉද්ධිපාදසම්පයුත්තානි සෙක්ඛස්ස පඤ්චන්ද්‍රියානි අධිප්පෙතානිති ආහ “කුසලානි”ති. චිත්තසහභූතීතිආදි තෙසං විඤ්ඤාණනිරොධෙන නිරොධදස්සනත්ථං ආරද්ධං. තථා “නාමරූපඤ්චා”තිආදි. තෙනෙතං දස්සෙති “න කෙවලං පඤ්චන්ද්‍රියානි එව, අථ ඛො නාමරූපඤ්ච විඤ්ඤාණහෙතුකං විඤ්ඤාණස්ස නිරොධා නිරුප්කුති”ති.

තස්සාති විඤ්ඤාණස්ස. හෙතුති තණ්හාඅවිජ්ජාදිකො. අනාභාරන්ති පදස්ස අත්ථවිචරණං. අනභිනන්දිතන්ති අභිනන්දනභූතාය තණ්හාය පභිනත්තා එව අපත්ථිතං. තතො එව අප්පට්ඨසන්ධිකං විඤ්ඤාණං තං නිරුප්කුති. යථා ව විඤ්ඤාණං, එවං නාමරූපමිපි විඤ්ඤාණසඬ්ඛාතස්ස හෙතූනො පච්චයස්ස ව අභාවා තප්පච්චයානං සඬ්ඛාරාදීනං අභාවා අහෙතු අප්පච්චයං. සෙසං පාකට්ටෙව. පුච්ඡාචිස්සප්ප්පනවිචයොපි වුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බො.

එවං අනුසන්ධිපුච්ඡමිපි දස්සෙත්වා හෙට්ඨා සත්තාධිට්ඨානා ධම්මාධිට්ඨානා ව පුච්ඡා විසුං විසුං දස්සිතානි ඉදානි තා සහ දස්සෙතුං “යෙ ව සඬ්ඛාතධම්මාසෙ”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථායං පදත්පො — සඬ්ඛාතධම්මානි අනිච්චාදිවසෙන පරිච්චිමංසිතධම්මා, අරහතං එතං අධිවචනං. සෙක්ඛාති සීලාදීනි සික්ඛමානා අවසෙසා අරියපුග්ගලා. පුච්ඡති බහු

සත්තජනා. තෙසං මෙ නිපකො ඉරියං, පුට්ඨො පබ්බතී තෙසං සෙබ්බසෙබ්බානං නිපකො පණ්ඩිතො ත්වං භගවා පටිපත්තිං පුට්ඨො මෙ බුභිති. සෙසං පාළිවසෙනෙව විඤ්ඤායති.

15. කිස්සාති කිස්ස හෙනු, කෙන කාරණෙනාති අත්ථො. සෙබ්බසෙබ්බවිපස්සනා පුබ්බභිගමප්පභානායොගෙනාති සෙබ්බෙ අසෙබ්බෙ විපස්සනාපුබ්බභිගමප්පභානෙ ව පුච්ඡනායොගෙන, පුච්ඡාච්චිනාති අත්ථො.

විස්සජ්ජනගාථායං කාමෙසු නාභිගිජ්ඣෙය්‍යාති චන්ද්‍රිකාමෙසු කිලෙසකාමෙන න අභිගිජ්ඣෙය්‍ය. මනසානාවිලො සියාති බ්‍යාපාදවිතක්කාදයො කායදුච්චරිතාදයො ච මනසො ආවිලභාවකරෙ ධම්මෙ පජ්ඣන්තො චිත්තෙන අනාවිලො භවෙය්‍ය. යස්මා පන අසෙක්ඛො අනිච්චතාදිවසෙන සබ්බධම්මානං පරිතුලිතත්තා කුසලො සබ්බධම්මෙසු කායානුපස්සනාසතිආදීහි ව සතො සබ්බකිලෙසානං භින්තත්තා උත්තමභික්ඛුභාවං පත්තො ව හුත්වා සබ්බඉරියාපට්ඨ පවත්තති, තස්මා “කුසලො...පෙ.... පරිබ්බපේ”ති ආභාති අයං සඬ්ඛෙපත්ථො.

තත්ථ යං පුච්ඡාගාථායං “නිපකො”ති පදං වුත්තං, තං භගවන්තං සන්ධාය වුත්තං, භගවතො ව නෙපක්කං උක්කංසපාරම්ප්පත්තං අනාවරණඤ්ඤාණදස්සනෙන දීපෙනබ්බන්ති අනාවරණඤ්ඤාණං තාව කම්මද්ථාරහෙදෙහි විභජිත්වා සෙබ්බසෙබ්බපටිපදං දස්සෙතුං “භගවතො සබ්බං කායකම්ම”න්තිආදි වුත්තං. තෙන සබ්බත්ථ අප්පට්භතඤ්ඤාණදස්සනෙන තථාගතස්ස සෙබ්බසෙබ්බපටිපත්තිදෙසනාකොසල්ලමෙව විභාවෙති. තත්ථ කො වාති ක්ව ච, කස්මිං විසයෙති අත්ථො. තං විසයං දස්සෙති “යං අනිච්චෙ දුක්ඛෙ අනත්තති වා”ති. ඉදං වුත්තං හොති – ඤ්ඤාණදස්සනං නාම උප්පජ්ජමානං “සබ්බං සඬ්ඛතං අනිච්චං දුක්ඛං සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති උප්පජ්ජති, තස්ස පන තස්මිං විසයෙ යෙන අප්පවත්ති, සො පටිඝාතොති, එතෙන ලක්ඛණත්තයප්පට්චෙධස්ස දුරභිසම්භවනං අනඤ්ඤසාධාරණතඤ්ඤාදි දස්සෙති. ලක්ඛණත්තයවිභාවනෙන හි භගවතො චතුසව්ච්ඡප්පට්චෙධං සම්මාසම්බොධිඤ්ඤා පණ්ඩිතා පටිජානන්ති.

අඤ්ඤාණං අදස්සනන්ති තං පටිඝාතං සරූපතො දස්සෙති. ඡළාරම්මණසභාවප්පට්ච්ඡාදකො හි සම්මොහො ඤ්ඤාණදස්සනස්ස පටිඝාතොති. යස්මිං විසයෙ ඤ්ඤාණදස්සනං උප්පත්තිරහං, තත්ථෙව තස්ස පටිඝාතෙන භවිතබ්බන්ති ආහ – “යං අනිච්චෙ දුක්ඛෙ අනත්තති වා”ති. යථා ඉධ පුරිසොතිආදි උපමාදස්සනං. තත්‍රිදං ඔපම්මසංසන්දනං – පුරිසො විය සබ්බො ලොකො, තාරකරූපාති විය ඡ ආරම්මණාති, තස්ස පුරිසස්ස තාරකරූපානං දස්සනං විය ලොකස්ස චක්ඛුචිඤ්ඤාණාදීහි යථාරහං ඡළාරම්මණජානනං, තස්ස පුරිසස්ස තාරකරූපාති පස්සන්තස්සාපි “එත්තකාති සතාති, එත්තකාති සහස්සාති”තිආදිනා ගණනාසඬ්ඛෙතෙන අජානනං විය ලොකස්ස රූපාදිආරම්මණං කට්ඨචි ජානන්තස්සාපි අනිච්චාදිලක්ඛණත්තයානවබ්බොධොති. සෙසං පාකට්ඨමෙව.

ඉදාහි යෙහි පදෙහි භගවතා ආයස්මතො අජිතස්ස සෙබ්බසෙබ්බපටිපදා වුත්තා, තෙසං පදානං අත්ථං විභජිතුං “තත්ථ සෙබ්බෙන”තිආදිමාහ. තත්ථ තත්ථාති නිපාතමත්තං, තස්මිං වා විස්සජ්ජනෙ. සෙබ්බෙනාති සික්ඛා එතස්ස සීලන්ති සෙබ්බො, තෙන සෙබ්බෙන. ද්විසු ධම්මෙසුති දුච්චෙසු ධම්මෙසුති අධිප්පායො. පරිසුට්ඨානීයෙසුති දොසෙන පරිසුට්ඨිතෙන යත්ථ පරිචන්තිතබ්බං, තෙසු ආඝාතචන්ද්‍රසුති අත්ථො. “පටිසට්ඨානීයෙසු”තිපි පාඨො, සොයෙවත්ථො.

එත්ථ ව ගෙධපටිසෙධවොදනායං ගෙධනිමිත්තො දොසො ගෙධෙ සති හොතීති තතොපි චිත්තස්ස රක්ඛිතබ්බතා නිද්ධාරෙත්වා වුත්තා. යස්මා පන භගවතා “කාමෙසු නාභිගිජ්ඣෙය්‍යා”ති (සු. නි. 1045; වුළුති. අජිතමාණවපුච්ඡා 64, අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 8; නෙත්ති. 15-17) වුත්තං, තස්මා “තත්ථ යා ඉච්ඡා”තිආදිනා ගෙධවසෙන නිද්දෙසො කතො. අථ වා දොසතො චිත්තස්ස රක්ඛිතබ්බතා ගාථාය දුතියපාදෙන වුත්තායෙවාති දට්ඨබ්බා. දුතියපාදෙන හි සෙසකිලෙසවොදානධම්මා දස්සිතා. තථා හි උප්පන්නානුප්පන්නහෙදතො සම්මාචායාමස්ස විසයභාවෙන සබ්බෙ සංකිලෙසවොදානධම්මෙ චතුර්ධා විභජිත්වා සම්මප්පධානමුඛෙන සෙබ්බපටිපදං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙතුං “සෙබ්බො අභිගිජ්ඣන්තො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අනාවිලසඬ්ඛකප්පොති ආවිලානං කාමසඬ්ඛකප්පාදීනං අභාවෙන අනාවිලසඬ්ඛකප්පො. තතො එව ච අනභිගිජ්ඣන්තො වායමති, වීරියං පවත්තෙති. කථං වායමතිති ආහ – “සො අනුප්පන්නාන”න්තිආදි.

තත්ථ සොති උත්තරිවිසෙසත්ථාය පටිපජ්ජමානො සෙක්ඛො. අනුප්පන්නානන්ති අනිබ්බත්තානං. පාපකානන්ති ලාමකානං. අකුසලානං ධම්මානන්ති අකොසල්ලසම්භූතානං ධම්මානං. අනුප්පාදායාති න උප්පාදනත්ථාය. ඡන්දං ජනෙතීති කත්තුකමාතාසඬ්ඛතං කුසලච්ඡන්දං උප්පාදෙති. වායමතිති පයොගපරක්කමං කරොති. වීරියං ආරභතීති කායිකචෙතසිකවීරියං කරොති. චිත්තං පග්ගණ්හතීති තෙනෙව සහජාතවීරියෙන චිත්තං උක්ඛිපති. පදහතීති පධානවීරියං කරොති. වායමතිතිආදීනි පන චත්තාරි පදාති ආසෙවනාභාවනාබහුලිකම්මසාතච්චකිරියාහි යොජෙතබ්බාති. උප්පන්නානං පාපකානන්ති අනුප්පන්නාති අවත්තබ්බතං ආපන්නානං පාපධම්මානං. පභානායාති පජ්ඣනත්ථාය. අනුප්පන්නානං කුසලානන්ති අනිබ්බත්තානං කොසල්ලසම්භූතානං ධම්මානං. උප්පාදායාති උප්පාදනත්ථාය. උප්පන්නානන්ති නිබ්බත්තානං. ධීතියාති ධීතත්ථං. අසම්මොසායාති අනස්සනත්ථං. භියොසාභාවායාති පුනඡපුනං භාවාය. චෙසුල්ලායාති විපුලභාවාය. භාවනායාති වඩ්ඪියා. පාරිසුරියාති පරිසුරණත්ථායාති අයං තාව පදත්ථො.

16. “කතමෙ අනුප්පන්නා” ත්ථාදි අකුසලධම්මා කුසලධම්මා ව යාදිසා අනුප්පන්නා යාදිසා ව උප්පන්නා, තෙ දස්සෙතුං ආරද්ධං. තත්ථ ඉමෙ අනුප්පන්නාති ඉමෙ කාමචිතක්කාදයො අසමුදාවාරවසෙන වා අනනුභූතාරම්මණවසෙන වා අනුප්පන්නා නාම. අඤ්ඤාං හි අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අනුප්පන්නා නාම අකුසලා ධම්මා නත්ථි. චිතක්කත්තයග්ගහණඤ්ඤවෙන්ථ නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. අකුසලමූලානීති අනුසයා එව සබ්බෙසං අකුසලානං මූලභාවතො එවං වුත්තා, න ලොභාදයො එව. ඉමෙ උප්පන්නා අනුසයා භූමිලද්ධුප්පන්නා අසමුත්ඝාටිතූප්පන්නාතිආදිඋප්පන්නපරියායසබ්භාවතො නාමවසෙන උප්පන්නා නාම, න චත්තමානභාවෙනාති අත්ථො. ඉමෙ අනුප්පන්නා කුසලා ධම්මාති ඉමෙ සොතාපන්නස්ස සද්ධාදයො සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නස්ස අනුප්පන්නා කුසලා ධම්මා නාම, කො පන වාදො පුට්ඨප්පන්නානත්ති දස්සෙති. කුසලසද්දො වෙන්ථ බාහිතිකසුත්තෙ (ම. නි. 2.358 ආදයො) විය අනවජ්ජපරියායො දට්ඨබ්බො. ඉමෙ උප්පන්නා කුසලා ධම්මාති ඉමෙ පට්ඨමග්ගෙ සද්ධාදයො සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නස්ස උප්පන්නා කුසලා ධම්මා නාම.

සතිපට්ඨානභාවනාය සුනිග්ගහිතො කාමචිතක්කොති ආහ – “යෙන කාමචිතක්කං වාරෙති, ඉදං සතින්ද්‍රිය”න්ති. අනවජ්ජසුඛපදට්ඨානෙන අවික්ඛෙපෙන වෙතොදුක්ඛසන්නිස්සයො වික්ඛෙපපච්චයො බ්‍යාපාදචිතක්කො සුනිග්ගහිතොති වුත්තං – “යෙන බ්‍යාපාදචිතක්කං වාරෙති, ඉදං සමාධින්ද්‍රිය”න්ති. කුසලෙසු ධම්මෙසු ආරද්ධවිරියො පරාපරාධං සුඛෙන සහතිති විරියෙන විහිංසාවිතක්කො සුනිග්ගහිතොති ආහ – “යෙන විහිංසාවිතක්කං වාරෙති, ඉදං විරිසින්ද්‍රිය”න්ති. සමාධිආදිනම්පි යථාසකංපටිපක්ඛප්පහානං පඤ්ඤවන්තස්සෙව ඉප්ඤ්ඤාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො ආහ – “යෙන උප්පන්නුප්පන්නෙ”ත්ථාදි.

එතෙසං යථානිද්ධාරිතානං පඤ්ඤවන්තං ඉන්ද්‍රියානං සවිසයෙ ඡෙට්ඨකභාවං දස්සෙතුං “සද්ධින්ද්‍රියං කත්ථ දට්ඨබ්බ”න්තිආදි වුත්තං. තං සුච්ඤ්ඤයාමෙව. ඉමෙසඤ්ඤ සද්ධාදිනං සෙබානං ඉන්ද්‍රියානං නිබ්බත්තියා සබ්බෙපි සෙබා ධම්මා මත්ථකප්පත්තා භොන්තිති දස්සෙන්නො “එවං සෙබො”ත්ථාදිනා සෙබපටිපදං නිගමෙති.

17. එවං සෙබපටිපදං විහජිත්වා ඉදානි අසෙබපටිපදං විහජිතුං “කුසලො සබ්බධම්මාන”න්තිආදිමාහ . තත්ථ සබ්බධම්මානන්ති ඉමිනා පදෙන වුත්තධම්මෙ තාව විහජිත්වා තත්ථ අසෙක්ඛස්ස කොසල්ලං දස්සෙතුං “ලොකො නාමා”ත්ථාදි වුත්තං. තං වුත්තත්ථමෙව. කිලෙසලොකෙන භවලොකො සමුදාගච්ඡතිති කාමාවචරධම්මං නිස්සාය රූපාරූපාවචරධම්මෙ සමුදාගමෙතිති අත්ථො. සොති සො මහග්ගතධම්මෙසු, පරිත්තමහග්ගතධම්මෙසු වා සීතො. ඉන්ද්‍රියානි නිබ්බත්තෙතිති සීලසමාධයො නිබ්බෙධභාගියෙ කත්වා විමුත්තිපරිපාචනියානි සද්ධාදිනි ඉන්ද්‍රියානි උප්පාදෙති. ඉන්ද්‍රියෙසු භාවියමානෙසුති යථාවුත්තඉන්ද්‍රියෙසු වඩ්ඪියමානෙසු රූපාරූපපරිග්ගහාදිවසෙන නෙය්‍යස්ස පරිඤ්ඤා භවති.

දස්සනපරිඤ්ඤාති ඤාතපරිඤ්ඤා. භාවනාපරිඤ්ඤාති තීරණපරිඤ්ඤා පහානපරිඤ්ඤා ව. “සා දුට්ඨො”ත්ථාදිනා සඬ්ඛෙපතො වුත්තමත්ථං “යදා හි සෙබො”ත්ථාදිනා විවරති. තත්ථ “නිබ්බිදාසහගතෙහි සඤ්ඤාමනසිකාරෙහි”ති ඉමිනා බලවටිපස්සනං දස්සෙති. යදා හි සෙබොති වෙන්ථ සික්ඛනසීලනාය කල්‍යාණපුට්ඨප්පනොපි සෙබපදෙන සඬ්ඛහිතොති කත්වා “ද්දවෙ ධම්මා කොසල්ලං ගච්ඡන්ති දස්සනකොසල්ලඤ්ඤා”ත්ථාදි වුත්තං. අයමෙන්ථ අධිප්පායො – යදා කල්‍යාණපුට්ඨප්පනො පුබ්බභාගසික්ඛං සික්ඛන්තො නිබ්බිදාසහගතෙහි සඤ්ඤාමනසිකාරෙහි ඤෙය්‍යං පරිජානාති, තදා තස්ස තෙ විපස්සනාධම්මා දස්සනකොසල්ලං පට්ඨමග්ගඤ්ඤාණං ගච්ඡන්ති සම්පාපුණන්ති තෙන සද්ධිං සට්ඨන්ති. යදා පන සොතාපන්නාදිසෙබො වුත්තනෙයෙන නෙය්‍යං පරිජානාති, තදා තස්ස තෙ විපස්සනාධම්මා භාවනාකොසල්ලං ගච්ඡන්තිති.

තං ඤාණන්ති යා පුබ්බෙ නෙය්‍යස්ස පරිඤ්ඤා වුත්තා, තං නෙය්‍යපරිජානනඤ්ඤාණං. පඤ්ඤවිධෙන වෙදිතබ්බන්ති විසයභෙදෙන තස්ස භෙදං දස්සෙති. ධම්මානං සලක්ඛණෙ ඤාණන්ති රූපාරූපධම්මානං කක්ඛලච්ඡිසනාදිසලක්ඛණෙ ඤාණං. තං පන යස්මා සබ්බං නෙය්‍යං භෙතුභෙතුඵලභෙදතො දුට්ඨමෙව භොති, තස්මා “ධම්මපටිසම්භිදා ව අත්ථපටිසම්භිදා වා”ති නිද්දිට්ඨං.

පරිඤ්ඤාති තීරණපරිඤ්ඤා අධිප්පෙනා. යස්මා පනස්ස රූපාරූපධම්මෙ සලක්ඛණතො පච්චයතො ව අභිජානිත්වා කුසලාදිභාගෙහි තෙ පරිග්ගහෙන්වා අනිච්චාදිවසෙන ජානනා භොති, තස්මා “එවං අභිජානිත්වා යා පරිජානනා, ඉදං කුසල”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ එවංගහිතාති එවං අනිච්චාදිතො කල්‍යාණසම්මසනාදිවසෙන ගහිතා සම්මසිතා. ඉදං එලං නිබ්බත්තෙන්නීති ඉදං උදයබ්බයඤ්ඤාණාදිකං එලං පටිපාටියා උප්පාදෙන්නී , නිමිත්තස්ස කත්තුභාවෙන උපවරණතො යථා අරියභාවකරානි සච්චානි අරියසච්චානීති. තෙසන්ති උදයබ්බයඤ්ඤාණාදිනං . එවංගහිතානන්ති එවංපවත්තිතානං. අයං අත්ථොති අයං සච්චානං අනුබොධපටිවෙධො අත්ථො. යථා හි පරිඤ්ඤාපඤ්ඤා සම්මසිතබ්බධම්මෙ සම්මසනධම්මෙ තත්ථ සම්මසනාකාරං පරිජානාති, එවං සම්මසනඵලම්පි පරිජානාතිති කත්වා අයං නෙය්‍යා දස්සිතො.

යෙ අකුසලානි සමුදයසච්චමාහ. සබ්බෙ හි අකුසලා සමුදයපක්ඛියාති. යෙ කුසලානි මග්ගධම්මා සම්මාදිට්ඨිආදයො. යදිපි ඵලධම්මාපි සච්ඡිකාතබ්බා, වතුසච්චප්පටිවෙධස්ස පන අධිප්පෙනත්තා “කතමෙ ධම්මා

සවිජ්ජාතබ්බා, යං අසඬබ්බ”න්ති වුත්තං. අත්ථකුසලොති පච්චයුජ්ජන්තෙසු අත්ථෙසු කුසලො. ධම්මකුසලොති පච්චයධම්මෙසු කුසලො. පාළිඅත්ථපාළිධම්මා වා අත්ථධම්මා. කල්‍යාණකාකුසලොති යුත්තතාකුසලො, චතුරායකොච්ඡොති අත්ථො, දෙසනායුත්තිකුසලො වා. ඵලතාකුසලොති ඛිණ්ණසච්චලකුසලො. “ආයකුසලො”තිආදීසු ආයොති වඩ්ඪී. සා අනත්ථභානිතො අට්ඨජ්ජන්තිතො ව දුට්ඨා. අපායාති අවඩ්ඪී. සාපි අත්ථභානිතො අනට්ඨජ්ජන්තිතො ව දුට්ඨා. උපායොති සත්තානං අවිවායිකෙ කිච්චෙ වා භයෙ වා උජ්ජන්තෙ තස්ස තිකිච්ඡන්සමත්ථං ධානුජ්ජන්තිකාරණං, තත්ථ කුසලොති අත්ථො. ඛිණ්ණසච්චො හි සබ්බසො අවිජ්ජාය පභීනත්තා පඤ්ඤාවෙපුල්ලජ්ජන්තො ඵතෙසු ආයාදීසු කුසලොති. ඵචං අසෙබ්බස්ස කොසල්ලං එකදෙසෙන විභාවෙන්වා පුන අනවසෙසතො දස්සෙන්තො “මහතා කොසල්ලෙන සමන්තාගතො”ති ආහ.

පරිනිව්ඨිතසික්ඛස්ස අසෙබ්බස්ස සතොකාරිතාය අඤ්ඤං පයොජනං නත්ථීති වුත්තං. “දිට්ඨධම්මසුඛච්චාරත්ථ”න්ති. ඉදානි යථානිද්දිට්ඨං සෙබ්බසෙබ්බපටිපදං නිගමෙන්තො “ඉමා ද්වෙ වරියා”තිආදිමාහ. තත්ථ බොජ්ඣන්ති බුජ්ඣන්තිබ්බං. තං චතුබ්බිධන්ති තං බොජ්ඣං චතුබ්බිධං, චතුසච්චභාවතො. ඵචං ජානාතීති ඵචං පරිඤ්ඤාභිසමයාදිවසෙන යො ජානාති. අයං වුවචතීති අයං අසෙබ්බො සතිවෙපුල්ලජ්ජන්තො නිජ්ජරියායෙන “සතො අභික්කමති”තිආදිනා වුවචතීති. සෙසං උත්තානත්ථමෙව. ඉධාපි පුච්ඡාච්ඡස්සජ්ජන්තවිවයා පුබ්බෙ වුත්තතායානුසාරෙන වෙදිතබ්බා.

එත්තාවතා ව මහාටෙරො විවයහාරං විභජන්තො අජිතසුත්තවසෙන (සු. නි. 103 ආදයො; වුළුති. අජිතමාණවපුච්ඡා 57 ආදයො, අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 1 ආදයො) පුච්ඡාච්චයං විස්සජ්ජන්තවිවයඤ්ච දස්සෙන්වා ඉදානි සුත්තන්තරෙසුපි පුච්ඡාච්ඡස්සජ්ජන්තවිවයානං නයං දස්සෙන්තො “ඵචං පුච්ඡිතබ්බං, ඵචං විස්සජ්ජිතබ්බං”න්ති ආහ. තත්ථ ඵචන්ති ඉමිනා නයෙන. පුච්ඡිතබ්බන්ති පුච්ඡා කාතබ්බා, ආචික්ඛිතබ්බා වා, විචෙවෙතබ්බාති අත්ථො. ඵචං විස්සජ්ජිතන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. සුත්තස්ස වාතිආදි අනුගීතිවිවයනිදස්සනං. අනුගීති අත්ථතො ව බ්‍යඤ්ජනතො ව සමානෙතබ්බාති සුත්තන්තරදෙසනාසඬබ්බානා අනුගීති අත්ථතො බ්‍යඤ්ජනතො ව සංවණ්ණියමානෙන සුත්තෙන සමානා සදිසි කාතබ්බා, තස්මිං වා සුත්තෙ සමිමා ආනෙතබ්බා. අත්ථාපගතන්ති අත්ථතො අපෙනං, අසම්බන්ධත්ථං වා දසදාළිමාදිවචනං විය. තෙනෙවාහ “සම්පජ්ජලාපං භවතී”ති. එතෙන අත්ථස්ස සමානෙතබ්බතාය කාරණමාහ. දුන්නික්ඛිත්තස්සාති අසම්මාචුත්තස්ස. දුන්නයොති දුක්ඛෙන නෙතබ්බො, නෙතුං වා අසක්කුණෙය්‍යා. බ්‍යඤ්ජනුපෙතන්ති සභාවනිරුත්තිසමුපෙතං.

ඵචං අනුගීතිවිවයං දස්සෙන්වා නිද්දෙසවාරෙ “සුත්තස්ස යො පච්චයො”ති සංඛිත්තෙන වුත්තමත්ථං විභජිතුං. “සුත්තඤ්ච පච්චිනිතබ්බං”න්ති චත්ථා තස්ස විචිතනාකාරං දස්සෙන්තො “කිං ඉදං සුත්තං ආහච්චවචන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ආහච්චවචනන්ති භගවතො ධානකරණානි ආහච්ච අභිභන්ත්වා පවත්තවචනං, සම්මාසම්බුද්ධෙන සාමං දෙසිතසුත්තන්ති අත්ථො. අනුසන්ධිවචනන්ති සාවකභාසිතං. තඤ්ඤි භගවතො වචනං අනුසන්ධෙත්වා පවත්තනතො “අනුසන්ධිවචන”න්ති වුත්තන්ති. නිත්තත්ථානි යථාරුතවසෙන ඤාතබ්බත්ථං. නෙය්‍යත්ථන්ති නිද්ධාරෙන්වා ගහෙතබ්බත්ථං. සංකිලෙසභාගියන්තිආදීනං පදානං අත්ථො පටිධානවාරවණ්ණනායං ආචි භවිස්සති. යස්මා පන භගවතො දෙසනා සොළසවිධෙ සාසනපටිධානෙ එකං භාගං අභජන්ති නාම නත්ථී, තස්මා සොපි නයො විචෙතබ්බභාවෙන ඉධ නික්ඛිත්තො.

කුභිං ඉමස්ස සුත්තස්සාති ඉමස්ස සුත්තස්ස කස්මිං පදෙසෙ ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු. සබ්බානි සච්චානි පස්සිතබ්බානීති දුක්ඛසච්චං සුත්තස්ස “කුභිං කස්මිං පදෙසෙ කස්මිං වා පදෙ පස්සිතබ්බං නිද්ධාරෙන්වා විචෙතුං, සමුදයසච්චං නිරොධසච්චං මග්ගසච්චං කුභිං පස්සිතබ්බං දට්ඨබ්බං නිද්ධාරෙන්වා විචෙතු”න්ති ඵචං සබ්බානි සච්චානි උද්ධරිත්වා විචෙතබ්බානීති අධිජ්ජායො. ආදිමජ්ඣපරියොසානෙති ඵචං සුත්තං පච්චෙතබ්බන්ති ආදිතො මජ්ඣිමනිකායෙ පරියොසානතො ව ඵචං ඉමිනා පුච්ඡාච්චයාදිනයෙන සුත්තං පච්චිතබ්බන්ති අත්ථො. එත්ථ ව පුච්ඡාච්ඡස්සජ්ජන්තපුබ්බාපරානුගීතිවිවයා පාළියං සරුපෙනෙව දස්සිතා. අස්සාදාදිවිවයො පන සච්චනිද්ධාරණමුඛෙන නයතො දස්සිතො, සො නිද්දෙසවාරෙ වුත්තතයෙනෙව වෙදිතබ්බො. තබ්බිවයෙනෙව ව පදවිවයො සිද්ධොති.

විවයහාරවිභඩ්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. යුත්තිහාරවිභඩ්ගවණ්ණනා

18. තත්ථ කතමො යුත්තිහාරොතිආදි යුත්තිහාරවිභඩ්ගො. තත්ථ කිං යොජයතීති යුත්තිහාරස්ස විසයං පුච්ඡති. කො පනෙතස්ස විසයො? අනථාකාරෙන ගය්භමානා සුත්තත්ථා විසයො, තෙ හි තෙන සාතිසයං යාථාවතො යුත්තිනිද්ධාරණෙන යොජෙතබ්බා. ඉතරෙසුපි අයං භාරො ඉච්ඡිතො ඵච. තං පන භූතකට්ඨමත්තං හොති. යස්මා පනායං යුත්තිගවෙසනා නාම න මහාපදෙසෙන විනා, තස්මා යුත්තිහාරං විභජන්තො තස්ස ලක්ඛණං තාව උපදිසිතුං “චත්තාරො මහාපදෙසා”තිආදිමාහ.

තත්ප් මහාපදෙසාති මහාඅපදෙසා, බුද්ධාදයො මහන්තෙ අපදිසිත්වා චුත්තානි මහාකාරණානිති අත්ථො. අප් වා මහාපදෙසාති මහාඔකාසා, මහන්තානි ධම්මස්ස පතිට්ඨානානිති චුත්තං හොති. තත්තායං වචනත්ථො – අපදිස්සතිති අපදෙසො, බුද්ධො අපදෙසො එතස්සාති බුද්ධාපදෙසො. එස නයො සෙසෙසුපි. “සම්මුඛා මෙතං භගවතො සුත”න්තිආදිනා කෙනවි ආභතස්ස ගන්ථස්ස ධම්මොති වා අධම්මොති වා චිතිච්ඡයනෙ කාරණං. කිං පන තන්ති? තස්ස තථා ආභතස්ස සුත්තොතරණාදි එව. යදි එවං කපං වත්තාරොති? අපදිසිතප්පහෙදතො. ධම්මස්ස හි ද්වෙ සම්පදායො භගවා සාවකා ව. තෙසු සාවකා සඤ්ඤාසුග්ගලවසෙන තිට්ඨා. “එවමමුඛි මයායං ධම්මො පටිග්ගහිතො”ති අපදිසිතබ්බානං හෙදෙන වත්තාරො. තෙනාහ – “බුද්ධාපදෙසො...පෙ... එකත්ථෙරාපදෙසො”ති. තානි පදබ්බාසනානිති කෙනවි ආභතසුත්තස්ස පදානි බ්බාසනානි ව, අත්ථපදානි වෙව බ්බාසනපදානි වාති අත්ථො. සංවණ්ණකෙන වා සංවණ්ණනාවසෙන ආභරියමානානි පදබ්බාසනානි. සුත්තෙ ඔතාරයිතබ්බානිති සුත්තෙ අනුප්පවෙසිතබ්බානි. සන්දස්සයිතබ්බානිති සංසන්දෙනබ්බානි. උපනික්ඛිපිතබ්බානිති පක්ඛිපිතබ්බානි.

සුත්තාදිති දස්සෙතුං “කතමස්මි”න්තිආදි චුත්තං. තත්ප් යස්මා භගවතො වචනං එකගාථාමත්තම්පි සච්චිතිමුත්තං නත්ථි, තස්මා සුත්තෙති පදස්ස අත්ථං දස්සෙතුං “චතුසු අරියසච්චෙසු”ති චුත්තං. අට්ඨකථායං පන තිණ් පිටකානි සුත්තන්ති චුත්තං, තං ඉමිනා තෙත්තිවචනෙන අඤ්ඤදත්ථු සංසන්දති වෙව සමෙති වාති දට්ඨබ්බං. යාවදෙව අනුපාදාපරිතිබ්බානත්ථා භගවතො දෙසනා, සා එකත්තෙන රාගාදිකිලෙසවූපසමං වදනිති විනයෙතිපදස්ස අත්ථං දස්සෙත්තො “රාගවිනයෙ”තිආදිමාහ. විනයොති හි කාරණං රාගාදිවූපසමනිමිත්තං ඉධාධිප්පෙනං. යථාහ –

“යෙ බො ත්වං, ගොතමි, ධම්මෙ ජානෙය්‍යාසි, ඉමෙ ධම්මා සරාගාය සංවත්තන්ති නො විරාගාය, සඤ්ඤාගාය සංවත්තන්ති නො විසඤ්ඤාගාය, ආවයාය සංවත්තන්ති නො අපවයාය, මහිච්ඡතාය සංවත්තන්ති නො අප්පිච්ඡතාය, අසන්තුට්ඨියා සංවත්තන්ති නො සන්තුට්ඨියා, සඤ්ඤාකාය සංවත්තන්ති නො පච්චෙකාය, කොසජ්ජාය සංවත්තන්ති නො විරියාරම්භාය, දුබ්භරතාය සංවත්තන්ති නො සුභරතාය, එකංසෙන ගොතමි ධාරෙය්‍යාසි ‘නෙසො ධම්මො, නෙසො විනයො, නෙතං සත්ථුසාසන’න්ති. යෙ ව බො ත්වං, ගොතමි, ධම්මෙ ජානෙය්‍යාසි ඉමෙ ධම්මා විරාගාය සංවත්තන්ති නො සරාගාය, විසඤ්ඤාගාය සංවත්තන්ති නො සඤ්ඤාගාය, අපවයාය සංවත්තන්ති නො ආවයාය, අප්පිච්ඡතාය සංවත්තන්ති නො මහිච්ඡතාය, සන්තුට්ඨියා සංවත්තන්ති නො අසන්තුට්ඨියා පච්චෙකාය සංවත්තන්ති නො සඤ්ඤාකාය, විරියාරම්භාය සංවත්තන්ති නො කොසජ්ජාය, සුභරතාය සංවත්තන්ති නො දුබ්භරතාය, එකංසෙන ගොතමි ධාරෙය්‍යාසි ‘එසො ධම්මො, එසො විනයො, එතං සත්ථුසාසන’”න්ති (චූළව. 406).

ධම්මතායන්තිපදස්ස අත්ථං දස්සෙතුං “පට්චිවසමුප්පාදෙ”ති චුත්තං. පට්චිවසමුප්පාදො හි යිතාව සා ධාතු ධම්මට්ඨිතතා ධම්මනියාමතානි (අ. නි. 3.137) චුත්තො. “ධම්මතායං උපනික්ඛිපිතබ්බානි”ති ඉදං පාළියං නත්ථි, අත්ථදස්සනාවසෙන පන ඉධ චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. එත්ථ ව පවත්තිං නිවත්තිං තදුපායඤ්ඤාධිකාරිකාවෙ නියතං පරිදිපෙත්තො සුත්තෙ ඔතරති නාම. එකත්තෙන රාගාදිකිලෙසවිනයං වදන්තො විනයෙ සන්දිස්සති නාම. තථා සස්සතං උච්ඡේදඤ්ඤාධිකාරිකාවෙ එකත්තතායාදිපරිදිපනෙන සභාවධම්මානං පට්චයපට්චසුප්පන්තභාවං විභාවෙත්තො ධම්මතං න විලොමෙති නාම.

එවංවිධො ව කාමාසවාදිකං ආසවං න උප්පාදෙතිති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො “යදි චතුසු අරියසච්චෙසු”තිආදිමාහ. නනු ව අනුලොමතො පට්චිවසමුප්පාදො පවත්ති, පටිලොමතො නිවත්තිති සො වත්තාරි අරියසච්චානි අනුපට්චියො කස්මා ඉධ විසුං ගහිතොති? සච්චමෙනං. ඉධ පන විසුං ගහණං ධම්මානං පට්චයායත්තචුත්තිදස්සනෙන අනිච්චපට්චයලක්ඛණං අසමත්ථපට්චයලක්ඛණං නිර්භපට්චයලක්ඛණඤ්ඤාධිකාරිකාවෙතො තෙසං උදයවත්තතා තතො එව වයවත්තතා තදුභයෙන අනිච්චතා උදයබ්බයපට්චිලනෙන දුක්ඛතා අනත්තතානි තිලක්ඛණසමායොගපරිදිපනි සබ්බදිට්ඨිගතකුමතිවිද්ධංසනි අනඤ්ඤාසාධාරණා සාසනසම්පත්ති පකාසිතා හොතිති දස්සනත්ථං.

එත්ථ ව සුත්තං සුත්තානුලොමං ආවරියවාදො අත්තනොමතිති ඉදං චතුක්කං වෙදිතබ්බං – තත්ප් සුත්තං නාම තිස්සො සඤ්ඤානිසො ආරුල්භානි තිණ් පිටකානි. සුත්තානුලොමං නාම මහාපදෙසා, යං “අනුලොමකප්පිය”න්ති චූච්චති. ආවරියවාදො නාම අට්ඨකථා. අත්තනොමති නාම නයග්ගාහෙන අනුබුද්ධියා අත්තනො පටිභානං. තත්ප් සුත්තං අප්පට්ඨානියං, තං පට්ඨානන්තෙන සත්ථාව පට්ඨානිතො හොති. අනුලොමකප්පියං පන සුත්තෙන සමෙත්තමෙව ගහෙතබ්බං, න ඉතරං. ආවරියවාදොපි සුත්තෙන සමෙත්තො එව ගහෙතබ්බො, න ඉතරො. තථා අත්තනොමති, සා පන සබ්බදුබ්බලානි.

ඉදානි යදත්ථං ඉධ වත්තාරො මහාපදෙසා ආභතා, තං දස්සෙතුං “චතුහි මහාපදෙසෙහි”තිආදි චුත්තං. තත්ප් යං යන්ති යං යං අත්ථජාතඤ්ඤාධිකාරිකාවෙ චතුහි මහාපදෙසෙහි යුජ්ජති. යෙන යෙනානි යෙන යෙන කාරණෙන. යථා යථානි යෙන යෙන පකාරෙන. තං තං ගහෙතබ්බන්ති සංවණ්ණියමානෙ සුත්තෙ ආභතෙන කාරණෙන පසඤ්ඤානෙ පකාරෙන ව සුත්තතො උද්ධරිත්වා සංවණ්ණනාවසෙන ගහෙතබ්බන්ති අත්ථො. තෙන චතුමහාපදෙසාවරුද්ධාය යුත්තිසා සුත්තතො අත්ථෙ නිද්ධාරෙත්වා යුත්තිභාරයොජනා කාතබ්බානි දස්සෙති.

19. ඉදානි තං යුත්තිනිද්ධාරණං දස්සෙතුං “පඤ්ඤාං පුච්ඡිතො”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ කති පදානීති කිත්තකානි පදානි. පරියොගාහිතබ්බන්ති පදස්ස අත්ථං දස්සෙතුං “විවෙකබ්බ”න්ති වුත්තං. යත්තකානි පදානි යථාධිප්පෙන අත්ථං අභිවදන්ති, තත්තකානි පදානි තදත්ථස්සෙකස්ස ඤාතුං ඉච්ඡිතත්තා “එකො පඤ්ඤො”ති වුච්චති, තානි පන එකගාථායං යදි වා සබ්බානි පදානි යාව යදි වා එකං පදං එකං අත්ථං අභිවදති, එකොයෙව සො පඤ්ඤොති ඉමමත්ථං දස්සෙති “යදි සබ්බානී”තිආදිනා. තත්ති තං පඤ්ඤං. අඤ්ඤාතබ්බන්ති ආජානිතබ්බං. කිං ඉමෙ ධම්මානිආදි ආජානනාකාරදස්සනං. තත්ථ ධම්මානි පරියන්තිධම්මා. නානත්ථානි නානා අත්ථා.

පුච්ඡාගාථායං අයං පදත්ථො – කෙනස්සුබ්බාහතො ලොකොති අයං සත්තලොකො වොරො විය වොරසාතකෙන කෙන අභිහතො වධියතීති අත්ථො. කෙනස්සු පරිවාරිතොති මාලුවලනය විය නිස්සිතරුක්කො කෙන ලොකො අප්ඤ්ඤාත්ථො. කෙන සල්ලෙන ඔතිණ්ණොති කෙන විසජිතබුරුප්පෙන විය සරිරිභින්නරනිමුග්ගෙන සල්ලෙන අනුපවිට්ඨො. කිස්ස ධූපායිතොති කිස්ස කෙන කාරණෙන ධූපායිතො සත්තාපිතො ලොකො. සදානි පදං සබ්බත්ථං යොජෙතබ්බං. තෙති වත්තාරි පදානි. පඤ්ඤාසද්දාපෙක්ඛාය පුල්ලිඨගනිද්දෙසො. “විස්සජ්ජෙති”ති එතෙන විස්සජ්ජනතො තයො පඤ්ඤාති ඤායතීති දස්සෙති.

20. තත්ථානි විස්සජ්ජනගාථායං දුතියපාදෙ වුත්තා ජරා ව පඨමපාදෙ වුත්තං මරණඤ්ඤාති ඉමානි ද්වෙ සඬ්ඛතස්ස පඤ්ඤාත්ථානි “සඬ්ඛතො”ති ලක්ඛියානි එතෙහිති සඬ්ඛතලක්ඛණානි. වුත්තඤ්ඤෙන භගවතා – “තිණ්ණානි, භික්ඛවෙ, සඬ්ඛතස්ස සඬ්ඛතලක්ඛණානි. කතමානි තිණ්? උප්පාදො පඤ්ඤායති, වයො පඤ්ඤායති, ධීතස්ස අඤ්ඤාත්තං පඤ්ඤායති”ති (අ. නි. 3.47; කථා. 214). තෙන වුත්තං – “ජරායං ධීතස්ස අඤ්ඤාත්තං, මරණං වයො”ති. එත්ථ ව “ධීතස්ස අඤ්ඤාත්තං”න්ති එතෙන බන්ධප්පබන්ධස්ස පුබ්බාපරවිසෙසො ඉධ ජරා, න ඛණට්ඨිතීති දස්සෙති. “මරණං වයො”ති ඉමිතා ව “තිස්සො මනො, චුස්සො මනො”ති එවං ලොකෙ වුත්තං සම්මුතිමරණං දස්සෙති, න ඛණකමරණං, සමුවිජෙදමරණං වා.

ඉදානි “තෙ තයො පඤ්ඤා”ති වුත්තමත්ථං යුත්තිවසෙන දස්සෙතුං “ජරාය වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ යෙභුයොන ජිණ්ණස්ස මරණදස්සනතො ජරාමරණානං නානත්තං අසම්පට්ඨිමානං පති තෙසං නානත්තදස්සනත්ථං “ගබ්භගතාපි හි මීයන්ති”ති වුත්තං. ඉදං වුත්තං හොති – යථාධිප්පෙනජරාවිරහිතස්ස මරණස්ස දස්සනතො අඤ්ඤා ජරා අඤ්ඤා මරණන්ති. තෙනෙවාහ – “න ව තෙ ජිණ්ණා භවන්ති”ති. කිඤ්ච භියො? කෙවලස්ස මරණස්ස දිට්ඨත්තා අඤ්ඤාව ජරා අඤ්ඤා මරණං, යථා තං දෙවානන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙති “අත්ථි ව දෙවාන”න්තිආදිනා. අනුත්තරිමනුස්සධම්මෙන ව තිකිච්ඡනෙන සක්කා ජරාය පටිකාරං කාතුං, න තථා මරණස්සානි එවම්පි ජරාමරණානං අත්ථො නානත්තං අසම්පට්ඨිතබ්බන්ති දස්සෙතුං “සක්කතො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සක්කතෙති සකායෙන, සක්කාති අත්ථො. පටිකම්මන්ති පටිකාරණං. නනු ව මරණස්සාපි පටිකාරං කාතුං සක්කා ඉද්ධිපාදභාවනාය වසිභාවෙ සතීති වොදනං මනසි කත්වා ආහ – “අඤ්ඤත්ව ඉද්ධිමත්තානං ඉද්ධිවිසයා”ති. වුත්තඤ්ඤෙන භගවතා –

“යස්ස කස්සචි, ආනන්ද, වත්තාරො ඉද්ධිපාදා භාවිතා බහුලිකතා යානිකතා වත්ථුකතා අනුට්ඨිතා පරිචිතා සුඝමාරද්ධා, සො ආකඬ්ඛමානො කප්පං වා තිට්ඨෙය්‍ය කප්පාවසෙසං වා”ති (දී. නි. 2.166, 182; සං. නි. 5.822; කථා. 623; උදා. 51).

කො පනෙත්ථ කප්පො, කො වා කප්පාවසෙසොති? කප්පොති ආයුකප්පො, යස්මිං තස්මිඤ්චි කාලෙ යං මනුස්සානං ආයුෂ්පමාණං, තං පරිපුණ්ණං කරොන්තො කප්පං තිට්ඨති නාම. “අප්පං වා භියො”ති (දී. නි. 2.7; අ. නි. 7.74) වුත්තං පන වස්සසතාදිතො අතිරෙකං තිට්ඨන්තො කප්පාවසෙසං තිට්ඨති නාම. යදි එවං කස්මා ඉද්ධිමත්තො වෙතොවසිප්පත්තා බිණ්ණසවා ලොකහිතත්ථං තථා න තිට්ඨන්ති? බන්ධසඬ්ඛතස්ස දුක්ඛාරස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා අනුස්සුක්කතාය ව. පටිප්පස්සද්ධසබ්බස්සුක්කා හි තෙ උත්තමපුරිසානි. වුත්තඤ්ඤෙන ධම්මසෙනාපතිනා –

“නාහිනන්දාමි මරණං, නාහිකඬ්ඛාමි ජීවිතං;
කාලඤ්ච පටිකඬ්ඛාමි, වෙනනං භතකො යථා”ති. (ථෙරගා. 654; මි. ප. 2.2.4);

යථා ජරාමරණානං අඤ්ඤාමඤ්ඤං අත්ථො නානත්තං, එවං තෙහි තණ්හාය ව නානත්තෙ දස්සිතෙ “තයො පඤ්ඤා”ති ඉදං සිජ්ඣුතීති තං දස්සෙතුං “යං පනා”තිආදිමාහ.

තත්ථ යස්මා තණ්හාය අභාවෙපි සති ජරාමරණං ලබ්භති බිණ්ණසවසන්තානෙ, තස්මා අඤ්ඤං ජරාමරණං අඤ්ඤා තණ්හානි ඉමමත්ථමාහ “දිස්සන්ති විතරගා ජීරන්තාපි මීයන්තාපි”ති. නනු ව තණ්හාපි ජීරණභිජ්ජනසභාවානි? සච්චං, න ඉදං ජරාමරණං ඉධාධිප්පෙනන්ති වුත්තොවායමත්ථො. “යදි වා”තිආදිනා ජරාමරණතො තණ්හාය අනඤ්ඤත්තෙ දොසං දස්සෙති. යොබ්බනට්ඨාපි විගතතණ්හා සිද්ධං, න ඉදං යුත්තන්ති අධිප්පායො. ජරාමරණම්පි සියා දුක්ඛස්ස සමුදයො තණ්හාය අනඤ්ඤත්තෙ සතීති අධිප්පායො. න ව සියා තණ්හා දුක්ඛස්ස සමුදයො ජරාමරණතො අනඤ්ඤත්තෙ සතීති භාවො. න හි ජරාමරණං දුක්ඛස්ස සමුදයො, තණ්හා දුක්ඛස්ස සමුදයො, තස්මා වෙදිතබ්බං එතෙසමත්ථො නානත්තන්ති අධිප්පායො. යථා ව තණ්හා මග්ගවජ්ඣං, එවං ජරාමරණම්පි සියා මග්ගවජ්ඣං තණ්හාය අනඤ්ඤත්තෙ සතී. යථා ව ජරාමරණං න මග්ගවජ්ඣං, තථා තණ්හාපි සියාති අයම්පි තයො වුත්තො එවානි

ද්විධ්වනි. ඉමාය යුක්තියානි ඉමාය යථාච්ඡිදාය උපපත්තියා. අඤ්ඤමඤ්ඤෙහිති අඤ්ඤාහි අඤ්ඤාහි කාරණුපපත්තීහි අත්ථනො වෙ අඤ්ඤත්තං, තදඤ්ඤමපි බාඤ්ඤත්තො ගවෙසිතබ්බන්ති අත්ථො.

ඉමෙසං ධම්මානං අත්ථනො එකත්තන්ති ඉමමෙවත්ථං “න හි යුජ්ජති” තිආදිනා විවරති. තණ්හාය අධිප්පායෙ අපරිපූර්මානෙනි ඉච්ඡිතාලාභමාහ. තෙන ඉච්ඡාතණ්හානං අත්ථනො එකත්තං චුත්තං හොතිති. එතෙන න හි යුජ්ජති ඉච්ඡාය ව තණ්හාය ව අත්ථනො අඤ්ඤත්තන්ති. යථා ඉදං වචනං සමත්ථනං හොති, එවං ඉච්ඡාවිපරියායෙ ආසාදවත්ථුසු කොධො ව උපනාහො ව උප්පජ්ජතිති ඉදමපි සමත්ථනං හොති, න තථා ජරාමරණවිපරියායෙහි ජරාමරණතණ්හානං අත්ථනො අඤ්ඤත්තමපි සමත්ථිතං හොතිති එතමත්ථං දස්සෙති “ඉමාය යුක්තියා” තිආදිනා.

යදි ඉච්ඡාතණ්හානං අත්ථනො අනඤ්ඤත්තං, අථ කස්මා භගවතා ඉමිස්සා ගාථාය ද්විධා චුත්තාති? තත්ථ පරිහාරමාහ “යං පනිද” තිආදිනා. තත්ථ යන්ති කිරියාපරාමසනං. අභිලපිතන්ති චුත්තං යං ඉදං අභිලපනං, ඉදං බාහිරානං රූපාදිනං වත්ථුනං ආරම්මණවසෙන, ආරම්මණකරණවසෙන වා යොජෙතබ්බං. ද්විති ධම්මෙහිති ද්විති පකතිහි. කා පන තා පකතියොති? අප්පත්තස්ස විසයස්ස එසනවසෙන ඉච්ඡා, පත්තස්ස අප්පත්තස්ස වා පාතුකාමතාවසෙන තණ්හා, අයමෙනාසං විසෙසො. යදිපි එවං, තථාපි සබ්බා තණ්හා රූපාදිවිසයං ගිලිත්වා පරිනිව්ඨපෙත්වා ගහණෙන එකසභාවා එවාති දස්සෙත්තො “සබ්බා හි තණ්හා අප්ප්කොසානලක්ඛණෙන එකලක්ඛණා” ති ආහ. ඉදානි තමත්ථං උපමාය පකාසෙත්තො “සබ්බො අග්ගි” තිආදිමාහ, තං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

අයං පන න කෙවලං තණ්හා ආරම්මණෙ පවත්තිවිසෙසෙන ද්විති එව නාමෙහි චුත්තා, අථ බො අනෙකෙහිපි පරියායෙහිති දස්සනත්ථං “ඉච්ඡාඉතිපි” තිආදි චුත්තං.

තත්ථ ඉච්ඡන්ති තාය ආරම්මණානීති ඉච්ඡා. තණ්හායනට්ඨෙන තණ්හා. පිළාජනනතො දුරුද්ධාරණතො ව විසපිතං සල්ලං වියාති සල්ලං. සන්තාපනට්ඨෙන ධූපායනා. ආකඩ්ඪනට්ඨෙන සීසසොතා සරිතා වියාති සරිතා, අල්ලට්ඨෙන වා සරිතා, “සරිතානි සිනෙහිතානි ව, සොමනස්සානි භවන්ති ජන්තුනො” ති (ධ. ප. 341) හි චුත්තං. අල්ලානි වෙව සිනිද්ධානි වාති අයමෙත්ථ අත්ථො. විසත්තිකානි විසතානි විසත්තිකා. විසටානි විසත්තිකා. විසමානි විසත්තිකා. විසාලානි විසත්තිකා. විසක්කතිති විසත්තිකා. විසංවාදිකානි විසත්තිකා. විසංහරතිති විසත්තිකා. විසමුලානි විසත්තිකා. විසඵලානි විසත්තිකා. විසපරිභොගානි විසත්තිකා. විසතා වා පන සා තණ්හා රූපෙ සද්දෙ ගන්ධෙ රසෙ ඵොට්ඨබ්බෙ ධම්මෙ කුලෙ ගණෙ විසතා විත්ථතානි විසත්තිකා.

සිනෙහනවසෙන සිනෙහො. නානාගතිසු කිලමථුප්පාදනෙන කිලමථො. පලිවෙයනට්ඨෙන ලතා වියාති ලතා. “ලතා උප්පජ්ජ තිට්ඨති” ති (ධ. ප. 340) හි චුත්තං. මමන්ති මඤ්ඤනවසෙන මඤ්ඤනා. දුරගතමපි ආකඩ්ඪිත්වා බන්ධනට්ඨෙන බන්ධො. ආසීසනට්ඨෙන ආසා. ආරම්මණරසං පාතුකාමතාවසෙන පිපාසා. අභිනන්දනට්ඨෙන අභිනන්දනා. ඉතීති එවං ආරම්මණෙ පවත්තිවිසෙසෙන අනෙකෙහි නාමෙහි ගස්භමානාපි සබ්බා තණ්හා අප්ප්කොසානලක්ඛණෙන එකලක්ඛණානි යථාච්ඡිතමත්ථං නිගමෙති.

පුන තණ්හාය අනෙකෙහි නාමෙහි ගතිතභාවමෙව “යථා වා” තිආදිනා උපවයෙන දස්සෙති. තත්ථ වෙවචනෙහි වෙවචනභාරවිභවිගෙ. “ආසා ව පිභා” ති ගාථාය (තෙත්ති. 37; පෙටකො. 11) අත්ථං තත්ථෙව වණ්ණයිස්සාම. අවිගතරාගස්සාතිආදීසු රඤ්ජනට්ඨෙන රාගො, ඡන්දනට්ඨෙන ඡන්දො, පියායනට්ඨෙන පෙමං, පරිදහනට්ඨෙන පරිදාහොති තණ්හාව චුත්තා. තෙනෙවාහ – “තණ්හායෙනං වෙවචන” ති. එවං යුජ්ජතිති එවං ඉච්ඡාතණ්හානං අත්ථනො අනඤ්ඤත්තා “තයො පඤ්ඤා” ති යං චුත්තං, තං යුජ්ජති යුක්තියා සඛිගවිජ්ජිති අත්ථො.

21. එවං “කෙනස්සුබ්බාහතො ලොකො” ති (සං. නි. 1.66) ගාථාය “තයො පඤ්ඤා” ති පඤ්ඤත්තයභාවෙ යුක්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි අඤ්ඤෙහි පකාරෙහි යුක්තිගවෙසනං දස්සෙත්තො “සබ්බො දුක්ඛුප්පවාරො” තිආදිමාහ. තත්ථ දුක්ඛුප්පවාරොති දුක්ඛප්පවත්ති. කාමතණ්හාසඛිධාරමූලකොති කාමතණ්හාපච්චයසඛිධාරහෙතුකොති යුජ්ජතිති අධිප්පායො. නිබ්බිදුප්පවාරොති නිබ්බිදාපවත්ති කාමානං විපරිණාමඤ්ඤථාභාවා උප්පජ්ජමානා අනභිරති ඤාණනිබ්බිදා ව. කාමතණ්හාපරික්ඛාරමූලකොති කාමතණ්හාය පරික්ඛාරභූතවත්ථුකාමහෙතුකො. තත්ථ අනභිරතිසඛිධානා නිබ්බිදා කාමතණ්හාපරික්ඛාරමූලිකා, න ඤාණනිබ්බිදානි සබ්බො නිබ්බිදුප්පවාරො කාමතණ්හාපරික්ඛාරමූලකොති න පන යුජ්ජතිති චුත්තං. ඉමාය යුක්තියානි නයං දස්සෙති. ඉදං චුත්තං හොති – යථා පඤ්ඤත්තයභාවෙ යුක්ති චුත්තා, යථා ව දුක්ඛුප්පවාරනිබ්බිදුප්පවාරෙසු, එවං ඉමාය යුක්තියා ඉමිනා යොගෙන නයෙන අඤ්ඤමඤ්ඤෙහි කාරණෙහි තංතංපාළිප්පදෙසෙ අනුරූපෙහි අඤ්ඤථා අඤ්ඤෙහි හෙතුහි යුක්ති ගවෙසිතබ්බානි.

ඉදානි තං නයදස්සනං සංඛිත්තන්ති විත්ථාරතො විභජිත්වා දස්සෙතුං “යථා හි භගවා” තිආදි ආරද්ධං. තත්ථායං සඛිබෙපත්ථො – රාගදොසමොභවරිතානං යථාක්කමං අසුභමෙත්තාපච්චයාකාරකථා රාගාදිවිනායනතො සප්පායානි අයං සාසනායුක්ති. එවමචට්ඨිතෙ යදි රාගවරිතස්ස මෙත්තාවෙතොවිමුත්තිං දෙසෙය්‍යා, සා දෙසනා න යුජ්ජති අසප්පායභාවතො. තථා සුබාපටිපදාදයොති. නනු ව සුබාපටිපදාදයො පටිපත්තියා සම්භවන්ති, න දෙසනායානි? සච්චමෙතං, ඉධ පන රාගවරිතොති නිබ්බකිලෙසො රාගවරිතොති අධිප්පෙතො. තස්ස දුක්ඛාය පටිපදාය භාවනා සම්ප්ප්ඤ්ඤා. යස්ස ව දුක්ඛාය පටිපදාය භාවනා සම්ප්ප්ඤ්ඤා, තස්ස ගරුතරා අසුභදෙසනා සප්පායා, යස්ස ගරුතරා

අසුභදෙසනා සප්පායා, න තස්ස මන්දකිලෙසස්ස විය ලහුකතරාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො ආහ – “සුඛං වා පටිපදං... පෙ.... දෙසෙය්‍යා න යුජ්ජති දෙසනා”ති. ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි යථාසම්භවං අත්ථො වත්තබ්බො. එත්ථ ව අයුත්තපරිහාරෙන යුත්තිසම්මගමොති යුත්තිවිචාරණාය අයුත්තිපි ගවෙසිතබ්බාති චුත්තං – “යදි හි...පෙ.... න යුජ්ජති දෙසනා”ති. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. එවං යං කිඤ්චිතිආදි යුත්තිභාරයොජනාය නයදස්සනමෙව.

තත්ථ එවන්ති ඉමිනා නයෙන. යං කිඤ්චිති අඤ්ඤම්පි යං කිඤ්චි. අනුලොමජ්ජහානන්ති පහානස්ස අනුරූපං, පහානසමත්ථන්ති අත්ථො. සුත්තෙ අනවසෙසානං පදත්ථානං අනුපදවිචාරණා විවයො භාරො, විවයභාරසංවණ්ණනාය නිද්ධාරිතෙසු අත්ථෙසු යුත්තිගවෙසනං සුකරන්ති ආහ – “සබ්බං තං විවයෙන භාරෙන විචිතිත්වා යුත්තිභාරෙන යොජෙතබ්බ”න්ති. යාවතිකා ඤාණස්ස භූමීති සංවණ්ණෙන්තස්ස ආවරියස්ස යං ඤාණං යං පටිහානං, තස්ස යත්තකො විසයො, තත්තකො යුත්තිභාරවිචාරොති අත්ථො. තං කිස්ස හෙතු? අනන්තනායො සමන්තභද්දකො විමද්දක්ඛමො විචිත්තදෙසනො ව සද්ධම්මොති.

එවං නයදස්සනවසෙනෙව යුත්තිභාරයොජනා දස්සිතාති තං භූමිවිභාරඵලසමාපත්තිනවානුපුබ්බසමාපත්තිවසිභාවෙහි විහජිත්වා දස්සෙතුං “මෙත්තාවිහාරිස්ස සතො”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ මෙත්තාවිහාරිස්සාති මෙත්තාවිහාරලාභිනො. සතොති සමානස්ස, තථාභූතස්සාති අත්ථො. බ්‍යාපාදොති පදොසො. චිත්තං පරියාදාය යස්සතිති චිත්තං අභිභවිස්සති. යස්මා පන කුසලාකුසලානං ධම්මානං අපුබ්බං අවරිමං පවත්ති නාම තත්ථී, තස්මා සමාපත්තිනො චුට්ඨානස්ස අපරහාගෙහි දස්සනත්ථං “යස්සති”ති චුත්තං. න යුජ්ජති දෙසනාති බ්‍යාපාදපටිපක්ඛන්තා මෙත්තාය තාදිසි කථා න යුත්තාති අත්ථො. බ්‍යාපාදො පහානං අබ්භත්ථං ගච්ජතිති යුජ්ජති දෙසනාති යථාචුත්තකාරණතො එව අයං කථා යුත්තාති. සෙසවාරෙසුපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අනුත්තානං එව වණ්ණයිස්සාම.

අනිමිත්තවිහාරිස්සාති අනිව්වානුපස්සනාමුඛෙන පටිලද්ධඵලසමාපත්තිවිහාරස්ස. නිමිත්තානුසාරිති සබ්බාරනිමිත්තානුසාරී. තෙන තෙනෙවාති නිව්වාදිසු යං යං පභීනං, තෙන තෙනෙව නිමිත්තෙන. අස්මිති විගතන්ති පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු දිට්ඨිමානවසෙන යං අස්මිති මඤ්ඤිතං, තං විගතං. තමෙවත්ථං විවරති “අයමහමස්මිති න සමනුපස්සාමි”ති. විචිකිච්ඡාකථංකථාසල්ලන්ති විනයකුක්කුච්චස්සාපි කථං කථන්ති පවත්තිසබ්භාවතො විචිකිච්ඡාපදෙන විසෙසිතං. න යුජ්ජති දෙසනාති විචිකිච්ඡාය පහානෙකට්ඨභාවතො න යුත්තායං කථා.

පඨමං ඤානං සමාපන්නස්සාති පඨමජ්ඣානසමඬ්භිතො. කාමරාගබ්‍යාපාදා විසෙසාය සංවත්තන්තිති න යුජ්ජතිති යස්මා නිවරණෙසු අප්පභීතෙසු පඨමජ්ඣානස්ස උපචාරම්පි න සම්පජ්ජති, පගෙව ඤානං, තස්මා කාමරාගබ්‍යාපාදා විසෙසාය දුතියජ්ඣානාය සංවත්තන්තිති න යුත්තායං කථා. යථාලද්ධස්ස පන පඨමජ්ඣානස්ස කාමරාගබ්‍යාපාදා පරිසුට්ඨානප්පත්තා භානාය සංවත්තන්තිති යුජ්ජති දෙසනා යුත්තා කථාති, එවං සබ්බත්ථං යොජෙතබ්බං. අවිතක්කසහගතා සඤ්ඤාමනසිකාරා නාම සහ උපචාරෙන දුතියජ්ඣානධම්මා, ආරම්මණකරණත්ථො හෙත්ථ සහගත-සද්දො. භානායාති පඨමජ්ඣානතො පරිහානාය. විසෙසායාති දුතියජ්ඣානාය. ඉමිනා නයෙන තත්ථ තත්ථ භානන්ති, විසෙසොති ව චුත්තධම්මා වෙදිතබ්බො. විතක්කවිචාරසහගතාති පඨමජ්ඣානධම්මා, කාමාවචරධම්මා එව වා. උපෙක්ඛාසුඛසහගතාති උපචාරෙන සද්ධිං දුතියජ්ඣානධම්මා, තත්ත්වජ්ඣාත්තපෙක්ඛා හි ඉධ උපෙක්ඛාති අධිප්පෙනා. පිතිසුඛසහගතාති සහ උපචාරෙන තතියජ්ඣානධම්මා. උපෙක්ඛාසනිපාරිසුද්ධිසහගතාති චතුත්ථජ්ඣානධම්මා.

සඤ්ඤාපචාරාති පටුසඤ්ඤාකිව්චං කරොන්තා එව යෙ කෙවි චිත්තූප්පාදා, “ආකිඤ්චඤ්ඤායතනධම්මා”තිපි වදන්ති. සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධසහගතාති “සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං උපසම්පජ්ජ විහරිස්සාමි”ති තස්ස පරිකම්මවසෙන පවත්තධම්මා. තෙ පන යස්මා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියං ධීතෙනෙව සක්කා සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං උපසම්පජ්ජ විහරිතුං, න තතො පරිභීතෙන, තස්මා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියා භානාය සංවත්තන්තිති න යුත්තා කථා. විසෙසාය සංවත්තන්තිති පන යුත්තා කථාති ආහ – “භානාය...පෙ.... දෙසනා”ති. කල්ලතාපරිචිතන්ති සමත්ථභාවෙන පරිචිතං, යථාචුත්තසමාපත්තිසු වසිභාවෙන පරිචිතන්ති අත්ථො. තෙනෙවාහ – “අභිනීභාරං බමති”ති. සෙසං සබ්බං උත්තානමෙව.

අපි චෙත්ථ අප්පටික්කුලසඤ්ඤාමුඛෙන කාමච්ඡන්දො වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. පටික්කුලසඤ්ඤාපතිරූපනාය බ්‍යාපාදො වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. සමාධිමුඛෙන ජිනමිද්ධං වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. විරියාරම්භමුඛෙන උද්ධව්චං වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. සික්ඛාකාමනාමුඛෙන කුක්කුච්චං වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. උභයපක්ඛසන්තිරණමුඛෙන විචිකිච්ඡා වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. ඉට්ඨානිට්ඨසමුපෙක්ඛනමුඛෙන සම්මොහො වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. අත්තඤ්ඤානාමුඛෙන අත්තති අපරිහවනෙ මානො වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. වීමංසාමුඛෙන හෙතුපතිරූපකපරිග්ගහෙන මිච්ඡාදිට්ඨි වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. විරත්තතාපතිරූපකෙන සත්තෙසු අදයාපන්නතා වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. අනුඤ්ඤාතපටිසෙවනපතිරූපනාය කාමසුඛල්ලිකානුයොගො වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. ආජීවපාරිසුද්ධිපතිරූපනාය අසංවිභාගසීලතා වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. සංවිභාගසීලතාපතිරූපනාය මිච්ඡාජීවො වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. අසංසග්ගවිහාරිතාපතිරූපනාය අසඬ්ගහසීලතා වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. සඬ්ගහසීලතාපතිරූපනාය අනනුලොමිකසංසග්ගො වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. සච්චවාදිතාපතිරූපනාය පිසුණවාචා වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. අපිසුණවාදිතාපතිරූපනාය අනත්ථකාමතා වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. පියවාදිතාපතිරූපනාය වාටුකමානා

වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. මිත්තභාණිකාපතිරූපතාය අසම්මොදනසීලතා වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. සම්මොදනසීලතාපතිරූපතාය මායා සායෙයාඤ්ච වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. නිග්ගේහවාදිතාපතිරූපතාය ඵරුසවාචනා වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. පාපගර්හිතාපතිරූපතාය පරවජ්ජානුපස්සිතා වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. කුලානුද්ධයතාපතිරූපතාය කුලමච්ඡරියං වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. ආවාසවිරට්ඨිතිකාමනාමුඛෙන ආවාසමච්ඡරියං වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. ධම්මපරිබන්ධපරිහරණමුඛෙන ධම්මමච්ඡරියං වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. ධම්මදෙසනාහිරතිමුඛෙන භස්සාරාමනා වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. අඵරුසවාචනාගණානුග්ගහකරණමුඛෙන සඬගණිකාරාමනා වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. පුඤ්ඤකාමනාපතිරූපතාය කම්මාරාමනා වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. සංවෙගපතිරූපෙන චිත්තසන්තාපො වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. සද්ධාලුතාපතිරූපතාය අපරික්ඛතා වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. විමංසනාපතිරූපෙන අස්සද්ධියං වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. අත්තාධිපතෙයාපතිරූපෙන ගරුතං අනුසාසනියා අප්පදක්ඛිණග්ගාහිතා වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. ධම්මාධිපතෙයාපතිරූපෙන සමුග්ගොචාරිසු අගාරවං වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. ලොකාධිපතෙයාපතිරූපෙන අත්තති ධම්මෙ ව පරිභවො වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. මෙත්තායනාමුඛෙන රාගො වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. කරුණායනාපතිරූපෙන සොකො වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. මුදිතාවිහාරපතිරූපෙන පහාසො වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. උපෙක්ඛාවිහාරපතිරූපෙන කුසලෙසු ධම්මෙසු නික්ඛිත්තජන්දනා වඤ්චෙතිති යුජ්ජති. එවං ආගමපතිරූපකඅධගමපතිරූපකාදීනම්පි තථා තථා වඤ්චනසභාවො යුත්තිනො වෙදිතබ්බො. එවං ආගමානුසාරෙන යුත්තිගවෙසනා කාතබ්බාති.

යුත්තිභාරවිහඬගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පදට්ඨානභාරවිහඬගවණ්ණනා

22. තත්ථ කතමො පදට්ඨානො භාරොතිආදි පදට්ඨානභාරවිහඬගවණ්ණනා. තත්ථ යස්මා “ඉදං ඉමස්ස පදට්ඨානං, ඉදං ඉමස්ස පදට්ඨානං”න්ති තෙසං තෙසං ධම්මානං පදට්ඨානභාරවිහඬගවණ්ණනා පදට්ඨානො භාරො, තස්මා පවත්නියා මූලභූතං අවිජ්ජං ආදිං කත්වා සභාවධම්මානං පදට්ඨානං ආසන්නකාරණං නිද්ධාරොත්තො අවිජ්ජාය සභාවං නිද්දිසති “සබ්බධම්මයාථාවඅසම්පට්ඨෙධලක්ඛණා අවිජ්ජා”ති. තස්සත්ථො – සබ්බෙසං ධම්මානං අවිජ්ජිතසභාවො න සම්පට්ඨිජ්ඣියති එතෙනාති සබ්බධම්මයාථාවඅසම්පට්ඨෙධො. සො ලක්ඛණං එතිස්සාති සා තථා චුත්තා. එතෙන ධම්මසභාවජ්ජට්ඨිජාදනලක්ඛණා අවිජ්ජාති චුත්තං හොති. අථ වා සම්මා පට්ඨෙධො සම්පට්ඨෙධො. තස්ස පට්ඨකම්මො අසම්පට්ඨෙධො. කත්ථ පන සො සම්පට්ඨෙධස්ස පට්ඨකම්මොති ආහ – “සබ්බ...පෙ.... ලක්ඛණා”ති. යස්මා පන අසුභෙ සුභන්තිආදිවිපල්ලාසෙ සති තත්ථ සම්මොහො උපරුපරි ජායතියෙව න භායති, තස්මා “තස්සා විපල්ලාසා පදට්ඨානං”න්ති චුත්තං.

පියරූපං සාතරූපන්ති පියායිතබ්බජාතියං ඉට්ඨජාතියඤ්ච පදට්ඨානං. “යං ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උජ්ජජ්ජමානා උජ්ජජ්ජති”ති (දී. නි. 2.400; ම. නි. 1.133; විහ. 203) හි චුත්තං. අදින්නාදානන්ති අදින්නාදානවෙනනා. සා හි එකවාරං උජ්ජන්නාපි අනාදිනවදස්සිතාය ලොහස්ස උජ්ජන්තිකාරණං හොතිති තස්ස පදට්ඨානං චුත්තං. දොසස්ස පාණාතිපාතො පදට්ඨානං, මොහස්ස මිච්ඡාපට්ඨානං පදට්ඨානන්ති එත්ථාපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. වණ්ණසංස්ථානාඤ්ඤාපනග්ගහණලක්ඛණාති නිමිත්තානුබ්බාද්ධපනග්ගහණලක්ඛණා. සුඛසඤ්ඤාය එස්සස්ස උපගමනලක්ඛණතා එස්සපච්චයතාව චුත්තා. “ථුට්ඨො සඤ්ජානාති”ති (සං. නි. 4.93) හි චුත්තං. අස්සාදොති තණ්හා. සඬබ්බලක්ඛණාති උජ්ජාදවයඤ්ඤාඋත්තාති. යෙහුයොන නිව්චග්ගහණං විඤ්ඤාණාධිනන්ති නිව්චසඤ්ඤාය විඤ්ඤාණපදට්ඨානතා චුත්තා. තථා හි සො හික්ඛු තංයෙව විඤ්ඤාණං සන්ධාවති සංසර්ගිති විඤ්ඤාණවිසයමෙව අත්තනො නිව්චග්ගහණං පවෙදෙසි. පඤ්චන්තං බන්ධානං යදි අනිව්චතා දුක්ඛතා ව සුදිට්ඨා, අත්තසඤ්ඤා සුඛසඤ්ඤා අනවකාසාති ආහ – “අනිව්චසඤ්ඤාදුක්ඛසඤ්ඤාඅසමනුපස්සනලක්ඛණා අත්තසඤ්ඤා”ති. “යදනිව්චං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනන්තා”ති (සං. නි. 3.15) හි චුත්තං.

යෙහුයොන අත්තාහිනිවෙසො අරුපධම්මෙසුති ආහ – “තස්සා නාමකායො පදට්ඨානං”න්ති. සබ්බං නෙය්‍යන්ති වත්තාරි සච්චාති වතුසච්චවිනිමුත්තස්ස ඤෙය්‍යස්ස අභාවතො. චිත්තචික්ඛෙපපට්ඨංගරණං උද්ධවච්චික්ඛමිහනං. අසුභාති අසුභානුපස්සනා, පටිභාගනිමිත්තභූතා අසුභා එව වා, තණ්හාපට්ඨකම්මත්තා සමට්ඨස්ස අසුභා පදට්ඨානන්ති චුත්තං. අභිජ්ඣාය තනුකරණතො අදින්නාදානාවෙරමණී අලොහස්ස පදට්ඨානන්ති චුත්තා. තථා බ්‍යාපාදස්ස තනුකරණතො පාණාතිපාතාවෙරමණී අදොසස්ස පදට්ඨානන්ති චුත්තා. වත්ථුඅවිජ්ජපට්ඨකම්ම විසයසභාවපට්ඨෙධො, සම්මාපට්ඨකම්ම සීලසමාධිසම්පදානං නිබ්බිදාඤ්ඤාණෙන අනභිරතිඤ්ඤාණමෙව වා තථා පවත්තං. සබ්බාපි වෙදනා දුක්ඛදුක්ඛතාදිභාවතො දුක්ඛන්ති කත්වා චුත්තං – “දුක්ඛසඤ්ඤාය වෙදනා පදට්ඨානං”න්ති. ධම්මසඤ්ඤාති ධම්මමත්තන්ති සඤ්ඤා.

සත්තානං කායෙ අවිතරාගතා පඤ්චන්තං අජ්ඣත්තිකායතනානං වසෙන හොතිති ආහ – “පඤ්චන්ද්‍රියානි රූපිනි රූපරාගස්ස පදට්ඨානං”න්ති. කායො හි ඉධ රූපන්ති අධිජ්ජෙතො. විසෙසතො ක්‍රිකානිස්සයහුතෙ මනායතනෙ ව නිකන්ති හොතිති ආහ – “ඡට්ඨායතනං භවරාගස්ස පදට්ඨානං”න්ති. එදිසං මා රූපං නිබ්බත්තත්තු, මා එදිසි වෙදනාති එවං පවත්තා රූපාදිඅභිනන්දනා නිබ්බත්තභවානුපස්සිතා. ඤාණදස්සනස්සාති කම්මස්සකතඤ්ඤාණදස්සනස්ස. යොනිසොමනසිකාරවතො හි පුබ්බෙතිවාසානුස්සති කම්මස්සකතඤ්ඤාණස්ස කාරණං හොති, න අයොනිසො උම්මුජ්ජන්තස්ස. ඉමස්ස ව අත්ථස්ස විභාවනත්ථං මහානාරදකස්සපජාතකං (ජා. 2.22.1153 ආදයො), බ්‍රහ්මජාලෙ (දී.

නි. 1.38 ආදයො) එකච්චසස්සතවාදො ච උදාහරිතබ්බො. “ඔකප්පනලක්ඛණා”තිආදිනා සද්ධාපසාදානං විසෙසං දස්සෙති. සො පන සද්ධායයෙව අවත්ථාවිසෙසො දට්ඨබ්බො. තත්ථ ඔකප්පනං සද්දහනවසෙන ආරම්මණස්ස ඔගාහණං නිවිජයො. අනාවිලකා අස්සද්ධියාපගමෙන චිත්තස්ස අකාලුස්සියතා. අභිපත්ථියනා සද්දහනමෙව. අවෙච්චපසාදො පඤ්ඤාසහිතො ආයතනගතො අභිප්පසාදො. අපිලාපනං අසම්මොසො නිමුප්පිත්වා විය ආරම්මණස්ස ඔගාහණං වා, එත්ථ ව සද්ධාදිනං පසාදසද්ධාසම්මප්පධානසතිපට්ඨානඤ්ඤානි යථාක්කමං පදට්ඨානන්ති වදන්තෙන අවත්ථාවිසෙසවසෙන පදට්ඨානභාවො චුත්තොති දට්ඨබ්බං. සතිසමාධිනං වා කායාදයො සතිපට්ඨානානි. විතක්කාදයො ච ක්කානානීති පදට්ඨානභාවෙන චුත්තා.

අස්සාදමනසිකාරො සංයොජනියෙසු ධම්මෙසු අස්සාදානුපස්සිතා. පුනඛභවවිරොහණාති පුනඛභවාය විරොහණා, පුනඛභවනිබ්බත්තනාරහතා විපාකධම්මතාති අත්ථො. ඔපපච්චයිකනිබ්බත්තිලක්ඛණන්ති උපපත්තිභවභාවෙන නිබ්බත්තනසභාවං. නාමකායරූපකායසඬ්ඝාතලක්ඛණන්ති අරූපරූපකායානං සමුභියභාවං. ඉන්ද්‍රියවචත්ථානන්ති චක්ඛාදිනං ඡන්තං ඉන්ද්‍රියානං වචන්ථිතභාවො. ඔපපච්චයිකනන්ති උපපත්තික්ඛන්ධනිබ්බත්තකං. උපධිති අත්තභාවො. අත්තනො පියස්ස මරණං චිත්තෙන්තස්ස බාලස්ස යෙභුයොන සොකො උප්පජ්ජති මරණං සොකස්ස පදට්ඨානන්ති චුත්තං. උස්සුක්කං වෙනසො සන්තාපො. ඔදහනන්ති අවදහනං. අත්තනො නිස්සයස්ස සන්තපනමෙව භවස්සාති චුත්තං භවං දස්සෙතුං “ඉමානී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ භවස්ස අධිගාති භවසඬ්ඛාතාති ව අධිගාති භවධිගාති. තෙසු කිලෙසා භවස්ස අධිගාති. කම්මචිපාකවට්ටං භවසඬ්ඛාතාති අධිගාති. සමග්ගානීති සබ්බානි. බන්ධායතනාදිනං අපරාපරුප්පත්තිසංසරණං සංසාරො. තස්ස පුරිමපුරිමජාතිනිප්ඵන්තං කිලෙසාදිවට්ටං කාරණන්ති ආහ – “භවො සංසාරස්ස පදට්ඨාන”න්ති. සම්පාපකහෙතුභාවං සන්ධාය “මග්ගො නිරොධස්ස පදට්ඨාන”න්ති චුත්තං.

කම්මට්ඨානොගාහකස්ස ඔතරණට්ඨානතාය බහුස්සුතො තිත්ථං නාම, තස්ස සම්මාපයිරූපාසනා තිත්ථඤ්ඤතා. ධම්මුපසඤ්ඤිතං පාමොජ්ජං පිතං නාම, සප්පායධම්මස්සවනෙන තං උප්පාදෙත්වා කම්මට්ඨානස්ස බුහනා පිතඤ්ඤතා, භාවනාය ථොකම්පි ලොපත්තියා උද්ධංපත්තියා ව ජානනා පත්තඤ්ඤතා. අත්තනො පඤ්චභි පධානියධිගෙහි සමන්තාගතස්ස ජානනා අත්තඤ්ඤතා, තෙසු පුරිමානං පුරිමානං පච්ඡිමස්ස පච්ඡිමස්ස පදට්ඨානභාවො සුවිඤ්ඤෙයො ඵෙව. කතපුඤ්ඤස්සෙව පතිරූපදෙසවාසො සම්භවති, න ඉතරස්සාති “පුබ්බෙකතපුඤ්ඤතා පතිරූපදෙසවාසස්ස පදට්ඨාන”න්ති චුත්තං. යථාභූතඤ්ඤාණදස්සනං සහ අධිට්ඨානෙන තරුණවිපස්සනා. නිබ්බදාති බලවච්චස්සනා. විරාගොති මග්ගො. විමුත්තිති ඵලං. ඵවන්ති යදිදං “තස්සා විපල්ලාසා පදට්ඨාන”න්තිආදිනා අවිජ්ජාදිනං පදට්ඨානං දස්සිතං, ඉමිනා නයෙන අථාපි යො කොචි උපනිස්සයො බලවපච්චයොති යො කොචි අවසෙසපච්චයො, සබ්බො සො පදට්ඨානං කාරණන්ති වෙදිතබ්බං. “ඵවං යා කාචි උපනිසා යොගතො ව පච්චයතො වා”තිපි පදන්ති. තත්ථ උපනිසාති කාරණං, යොගතොති යුත්තිතො, පච්චයතොති පච්චයභාවමත්තතොති අත්ථො වෙදිතබ්බො. යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විහන්තං, තං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

පදට්ඨානභාරවිභවිගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. ලක්ඛණභාරවිභවිගවණ්ණනා

23. තත්ථ කතමො ලක්ඛණො භාරොතිආදි ලක්ඛණභාරවිභවිගො. තත්ථ කිං ලක්ඛයතීති ලක්ඛණභාරස්ස විසයං පුච්ඡති. “යෙ ධම්මා”තිආදිනා ලක්ඛණභාරං සඬ්ඛෙපතො දස්සෙත්වා තං උදාහරණෙහි විභජිතුං “චක්ඛු”න්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ “වධකට්ඨෙන එකලක්ඛණානී”ති ඉමිනා අනවට්ඨිතභාවාදිනාපි එකලක්ඛණතා චුත්තා ඵවාති දට්ඨබ්බං.

ඵවං ආයතනවසෙන එකලක්ඛණතං දස්සෙත්වා ඉදානි බන්ධාදිවසෙන දස්සෙතුං “අතීතෙ, රාධ, රූපෙ අනපෙක්ඛො භොතී”තිආදි සුත්තං ආහතං. යමකොවාදසුත්තෙ (සං. නි. 3.85) වධකට්ඨෙන එකලක්ඛණා චුත්තාති තස්මිං සුත්තෙ “වධකං රූපං වධකං රූපන්ති යථාභූතං නප්පජානාති”තිආදිනා ආගතත්තා චුත්තං. ඉතීති ඵවං, ඉමිස්සං ගාථායං කායගතාය සතියා චුත්තාය සති වෙදනාගතා සති චිත්තගතා සති ධම්මගතා ව සති චුත්තා භවති සතිපට්ඨානභාවෙන එකලක්ඛණත්තාති අධිප්පායො. දිට්ඨන්තිආදිනං අත්ථං පරතො වණ්ණයිස්සාම.

කායෙ කායානුපස්සි විහරාහීති එත්ථ කායෙති රූපකායෙ. රූපකායො හි ඉධ අධිගපච්චධිගානං කෙසාදිනඤ්ච සමුහට්ඨෙන කායොති අධිප්පෙතො. යථා ව සමුහට්ඨෙන, ඵවං කුච්ඡිතානං ආයට්ඨෙන. කුච්ඡිතානඤ්චි පරමජෙගුච්ඡානං සො ආයොතිපි කායො, ආයොති උප්පත්තිදෙසො. තත්‍රායං වචනත්ථො – ආයන්ති තතොති ආයො. කෙ ආයන්ති? කුච්ඡිතා කෙසාදයො, ඉති කුච්ඡිතානං ආයොති කායො.

කායානුපස්සිති කායං අනුපස්සනසිලො, කායං වා අනුපස්සමානො. “කායෙ”ති ව වත්වා පුන “කායානුපස්සි”ති දුතියං කායග්ගහණං අසම්මිස්සතො වචත්ථානසනවිතිබ්බොගාදිදස්සනත්ථං. තෙන න කායෙ වෙදනානුපස්සි චිත්තධම්මානුපස්සි වා, අථ බො කායානුපස්සි ඵවාති කායසඬ්ඛාතෙ වත්ථුස්මිං කායානුපස්සනාකාරස්සෙව දස්සනෙන

අසම්මිසිතො වචන්ථානං දස්සිතං හොති. තථා න කායෙ අභිගප්චච්චගිනිමුත්තථකධම්මානුපස්සි, නාපි කෙසලොමාදිවිනිමුත්තඉත්ථිපුරිසානුපස්සි.

යොපි චේත්ථ කෙසලොමාදිකො භුතූපාදායසමුහසඬ්ඛානො කායො, තත්ථපි න භුතූපාදායවිනිමුත්තථකධම්මානුපස්සි, අථ ඛො රථසම්භාරානුපස්සකො විය අභිගප්චච්චගිනිමුහානුපස්සි, නගරාවයවානුපස්සකො විය කෙසලොමාදිසමුහානුපස්සි, කදලික්ඛන්ධපත්තවට්ඨිවිනිබ්භුජ්ජකො විය රිත්තමුට්ඨිවිනිවේදකො විය ච භුතූපාදායසමුහානුපස්සි ඵවාති නානප්පකාරතො සමුහවසෙනෙව කායසඬ්ඛාතස්ස වත්ථුනො දස්සනෙන සනවිනිබ්භොගො දස්සිතො හොති. න හෙත්ථ යථාචුත්තසමුහවිනිමුත්තො කායො වා අඤ්ඤො වා කොපි ධම්මො දිස්සති, යථාචුත්තධම්මසමුහමත්තෙ ඵව පන තථා තථා සත්තා මිථෂාහිනිවෙසං කරොන්ති. තෙනාහු පොරාණා –

“යං පස්සති න තං දිට්ඨං, යං දිට්ඨං තං න පස්සති;
අපස්සං ඛජ්ඣකෙන මුල්ලො, ඛජ්ඣමානො න මුච්චති”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 2.373; ම. නි. අට්ඨ. 1.106; පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.36; මහානි. අට්ඨ. 3);

සනවිනිබ්භොගාදිදස්සනත්ථන්ති ආදිසද්දෙන අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. අයඤ්ඤි ඵතස්මිං කායෙ කායානුපස්සියෙව, න අඤ්ඤධම්මානුපස්සි.

ඉදං චුත්තං හොති – යථා අනුදකභූතායපි මරිචියා උදකානුපස්සිතො හොන්ති, න ඵවං අනිච්චදුක්ඛාන්තතඤ්ඤභූතෙ ඵව ඉමස්මිං කායෙ නිච්චසුඛඅත්තසුභවානුපස්සි, අථ ඛො කායානුපස්සි අනිච්චදුක්ඛඅන්තතඤ්ඤභාකාරසමුහානුපස්සිති අත්ථො. අථ වා ය්වායං මහාසතිපට්ඨානෙන (දී. නි. 2.374 ආදයො) අස්සාසපස්සාසාදිචුණ්ණිකජාතඅට්ඨිකපරියොසානො කායො චුත්තො, යො ච “ඉධෙකච්චො පට්ඨිකායං අනිච්චතො අනුපස්සති, ආපොකායං තෙපොකායං වායොකායං කෙසකායං...පෙ.... අට්ඨිමිඤ්ජකාය”න්ති පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 3.34 ආදයො) කායො චුත්තො, තස්ස සබ්බස්ස ඉමස්මිංයෙව කායෙ අනුපස්සනතො කායෙ කායානුපස්සිති ඵවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

අථ වා කායෙ අහන්ති වා මමන්ති වා ගහෙනබ්බස්ස කස්සවි අනුපස්සනතො, තස්ස පන කෙසලොමාදිකස්ස නානාධම්මසමුහස්ස අනුපස්සනතො කායෙ කෙසාදිධම්මසමුහසඬ්ඛාතෙ කායානුපස්සිති අත්ථො දට්ඨබ්බො. අපි ච “ඉමස්මිං කායෙ අනිච්චතො අනුපස්සති නො නිච්චතො”තිආදිනා අනුක්කමෙන පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 3.34 ආදයො) ආගතනයස්ස සබ්බස්සෙව අනිච්චලක්ඛණාදිකස්ස ආකාරසමුහසඬ්ඛාතස්ස කායස්ස අනුපස්සනතො කායෙ කායානුපස්සිති අත්ථො.

විහරාහීති වත්තාහි. ආතාපීති තිසු භවෙසු කිලෙසෙ ආතාපෙතීති ආතාපො, සො අස්ස අත්ථිති ආතාපී. සම්පජානොති සම්පජ්ඤ්ඤසඬ්ඛාතෙන ඤාණෙන සමන්තාගතො. සතිමාති කායපරිග්ගාහිකාය සතියා සමන්තාගතො. අයං පන යස්මා සතියා ආරම්මණං පරිග්ගහෙත්ථා පඤ්ඤාය අනුපස්සති, න හි සතිවිරහිතා අනුපස්සනා අත්ථි, තෙනෙවාහ – “සතිඤ්ච බ්වාහං, හික්ඛෙව, සබ්බත්ථිකං වදාමි”ති (සං. නි. 5.234). අනාතාපිතො ච අන්තො සඬ්ඛොවො අන්තරායකරො හොති, කම්මට්ඨානං න සම්පජ්ජති. තස්මා යෙසං ධම්මානං ආනුභාවෙන තං සම්පජ්ජති, තං දස්සනත්ථං “ආතාපී”තිආදි චුත්තං.

තත්ථ විනෙය්‍යාති තදභිග්ගිනියෙන වා වික්ඛම්භනවිනියෙන වා විනයිත්වා. ලොකෙති තස්මිංයෙව කායෙ. කායො හි ඉධ ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙන ලොකොති අධිප්පෙනො. අභිජ්ඣාග්ගහණෙන චේත්ථ කාමච්ඡන්දො, දොමනස්සග්ගහණෙන බ්‍යාපාදො ගහිතොති නිවරණෙසු බලවධම්මද්වයස්පහානදස්සනෙන නිවරණස්පහානං චුත්තන්ති කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානස්ස පහානභිගං දස්සිතං. “ආතාපී”තිආදිනා පන සම්පයොගභිගං දස්සිතන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං. “ආතාපී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අභිජ්ඣාදොමනස්සානං සමථො උජුපට්ඨන්තොති අභිජ්ඣාදොමනස්සවිනියො චූච්චමානො සමාධිත්ථියං දීපෙතීති ආහ – “විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති සමාධිත්ථිය”න්ති (සං. නි. අට්ඨ. 3.5.367). ඵකලක්ඛණත්තා චතුත්තං ඉන්ද්‍රියානන්ති යථා විරියපඤ්ඤාසමාධිත්ථියෙහි කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං ඉජ්ඣති, ඵවං වෙදනාවිත්තධම්මානුපස්සනාසතිපට්ඨානානිපි තෙහි ඉජ්ඣන්තිති චතුසතිපට්ඨානසාධනෙ ඉමෙසං ඉන්ද්‍රියානං සභාවභෙදාභාවතො සමානලක්ඛණත්තා ඉතරානි සතිපට්ඨානානිපි චුත්තානි ඵව හොන්තිති අත්ථො.

24. ඉදානි සතිපට්ඨානෙසු ගහිතෙසු සබ්බෙසං බොධිපක්ඛියධම්මානං ගහිතභාවං දස්සෙතුං “චතුසු සතිපට්ඨානෙසු”තිආදි චුත්තං. තත්ථ බොධිගම්මාති බොධං අරියමග්ගඤාණං ගච්ඡන්තිති බොධිගම්මා. යථාචුත්තස්ස බොධස්ස පක්ඛෙ භවාති බොධිපක්ඛියා. නෙය්‍යාතිකලක්ඛණොති ඵත්ථ නිමිත්තතො පචත්තතො ච චූච්චානං නිය්‍යානං, නිය්‍යානෙ නියුත්තාති නෙය්‍යානිකා, යථා දොවාරිකොති. නිය්‍යානසඬ්ඛාතං වා ඵලං අරහන්තිති නෙය්‍යානිකා. නිය්‍යානං පයොජනං ඵතෙසන්ති වා නෙය්‍යානිකා. “නිය්‍යානිකා”තිපි පාඨො, තත්ථ නිය්‍යානං ඵතෙසං අත්ථිති නිය්‍යානිකාති අත්ථො. “නිය්‍යානියා”තිපි පාඨො, තස්ස නිය්‍යන්තිති නිය්‍යානියාති අත්ථො දට්ඨබ්බො. නිය්‍යානිකලක්ඛණොති නිය්‍යානිකසභාවෙන.

එවං අකුසලාපි ධම්මාති යථා කුසලා ධම්මා එකලක්ඛණභාවෙන නිද්ධාරිතා, එවං අකුසලාපි ධම්මා එකලක්ඛණවිකල්පෙන නිද්ධාරෙතබ්බා. කථං? පහනෙකට්ඨතාවසෙනාති දස්සෙත්තො “පහනං අබ්භත්ථං ගච්ඡන්ති”ති ආහ. ඉදානි තං පහනං දස්සෙතුං “චතුසු සතිපට්ඨානෙසු”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ කායානුපස්සනාදිසු චතුසු සතිපට්ඨානෙසු භාවියමානෙසු අසුභෙ සුභන්තිආදයො චත්තාරො විපල්ලාසා පභීයන්ති, කබලිකාරාභාරාදයො චත්තාරො ආභාරා චස්ස පරිඤ්ඤං ගච්ඡන්ති, තෙසං පරිජානනස්ස පරිබන්ධිතො කාමරාගාදයො බ්‍යන්තිකතා භොන්තිති අත්ථො, කස්මා? තෙහි පහතබ්බභාවෙන එකලක්ඛණත්තාති. එවං සබ්බත්ථ අත්ථො යොජෙතබ්බො. තෙනෙවාහ – “එවං අකුසලාපි ධම්මා එකලක්ඛණත්තා පහනං අබ්භත්ථං ගච්ඡන්ති”ති.

ඉදානි අඤ්ඤාපි පරියායෙන ලක්ඛණභාරස්ස උදාහරණාති දස්සෙතුං “යත්ථ වා පනා”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ යත්ථාති යස්සං දෙසනායං. වා-සද්දො විකප්පත්ථො. පනාති පදපුරණො. රුපින්ද්‍රියන්ති රුප්පනසභාවං අට්ඨවිධං ඉන්ද්‍රියං. තත්ථාති තස්සං දෙසනායං. රුපධාතුති රුප්පනසභාවා දස ධාතුයො. රූපායතනන්ති රුප්පනසභාවං දසායතනං, රුපිනි දසායතනානිති අත්ථො. රුප්පනලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා ඉමානි දෙසිතානිති අධිප්පායො. දෙසිතං තත්ථ සුඛින්ද්‍රියං සොමනස්සින්ද්‍රියං සුඛවෙදනාභාවෙන එකලක්ඛණත්තාති අධිප්පායො.

දුක්ඛසමුදයො ච අරියසච්චන්ති ඉදං අකුසලස්ස සොමනස්සස්ස වසෙන වුත්තං, සාසවකුසලස්සාපි වසෙන යුජ්ජති එව. සබ්බො ච පටිච්චසමුප්පාදො දෙසිතොති සම්බන්ධො. අවිජ්ජානුසයිතත්තා අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය. වුත්තඤ්ඤෙන – “අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය අවිජ්ජානුසයො අනුසෙති”ති (ම. නි. 1.465). තථා ච වුත්තං “අදුක්ඛමසුඛාය හි වෙදනාය අවිජ්ජා අනුසෙති”ති. එතෙන අදුක්ඛමසුඛාවෙදනාග්ගහණෙන අවිජ්ජා ගහිතාති දස්සෙති. සති ච අවිජ්ජාග්ගහණෙන සබ්බො පටිච්චසමුප්පාදො දෙසිතොති දස්සෙතුං “අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා”ති ආදි වුත්තං. සො වාති එත්ථ ච-සද්දො බ්‍යතිරෙකත්ථො, තෙන සො පටිච්චසමුප්පාදො අනුලොමපටිලොමවසෙන දුට්ඨොති ඉමං චක්ඛමානවිසෙසං ජොතෙති. තෙසු අනුලොමතො පටිච්චසමුප්පාදො යථාදස්සිතො සරාගසදොසසමොහසංකිලෙසපක්ඛෙන භාතබ්බොති වුත්තො, පටිලොමතො පන පටිච්චසමුප්පාදො යො “අවිජ්ජායත්ථෙව අසෙසවිරාගනිරොධා”ති ආදිනා පාළියං (ම. නි. 3.126; මහාව. 1) වුත්තො, තං සන්ධාය “චිත්තරාගචිතදොසචිතමොහඅරියධම්මෙහි භාතබ්බො”ති වුත්තං.

ඉදානි එකලක්ඛණතාවිභාවනෙන ලක්ඛණභාරයොජනාය නයං දස්සෙතුං “එවං යෙ ධම්මා”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ කිච්චතොති පට්ඨිආදීනං එස්සාදීනඤ්ච රූපාරූපධම්මානං සන්ධාරණසඬ්ඝට්ටනාදිකිච්චතො, තෙසං තෙසං වා පච්චයධම්මානං තංතංපච්චයුජ්ජන්තධම්මස්ස පච්චයභාවසඬ්ඛාතකිච්චතො. ලක්ඛණතොති කක්ඛළුප්පසාදිසභාවතො. සාමඤ්ඤතොති රුප්පනනමනාදිතො අනිච්චතාදිතො බන්ධායතනාදිතො ච. චුතුපපාතතොති සඬ්ඛතධම්මානං හඬගතො උප්පාදතො ච, සමානනිරොධතො සමානුප්පාදතො වාති අත්ථො. එත්ථ ච සහවරණං සමානගෙතුතා සමානඵලතා සමානභූමිතා සමානවිසයතා සමානාරම්මණතාති එවමාදයොපි ච-සද්දෙන සඬ්ඛහිතාති දට්ඨබ්බං. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

ලක්ඛණභාරවිභව්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. චතුබ්‍යුහභාරවිභව්ගවණ්ණනා

25. තත්ථ කතමො චතුබ්‍යුහො භාරොති චතුබ්‍යුහභාරවිභව්ගො. තත්ථ බ්‍යඤ්ජනෙන සුත්තස්ස නෙරුත්තඤ්ච අධිප්පායො ච නිදානඤ්ච පුබ්බාපරසන්ධි ච ගවෙසිතබ්බොති සඬ්ඛෙපෙන තාව චතුබ්‍යුහං දස්සෙති. “බ්‍යඤ්ජනෙන”ති ඉමිතා භාරානං සුත්තස්ස බ්‍යඤ්ජනවිවයභාවතො බ්‍යඤ්ජනමුඛෙනෙව එතෙ චතුබ්‍යුහභාරපදත්ථා නිද්ධාරෙතබ්බාති දස්සෙති. නෙරුත්තන්ති නිරුත්තං නිබ්බවනන්ති අත්ථො. නිරුත්තමෙව නෙරුත්තං. තෙනෙවාහ – “යා නිරුත්තිපදසංහිතා”ති. තස්සත්ථො – යා නිරුත්ති, ඉදං නෙරුත්තං. කා පන සා නිරුත්ති? පදසංහිතාති පදෙසු සංහිතා යුත්තා, ලිඬගවචනකාලසාධනපුරිසාදිවිසෙසයොගෙන යො යො අත්ථො යථා යථා චත්තබ්බො, තථා තථා පචත්තසභාවනිරුත්තිති අත්ථො. තථා හි වුත්තං “යං ධම්මානං නාමසො ඤාණ”න්ති.

තත්ථ යන්ති හෙතුඅත්ථෙ නිපාතො, යාය කාරණභූතායාති අත්ථො. ධම්මානන්ති ඤෙයාධම්මානං. නාමසොති පට්ඨි එස්සො බන්ධා ධාතු තිස්සො ඵුස්සොති එවමාදිනාමවිසෙසෙන ඤාණං පචත්තති, අයං සභාවනිරුත්ති නාම. පට්ඨිති හි එවමාදිකං සද්දං ගහෙත්වා තතො පරං සඬ්ඛෙතද්ධාරෙන තදත්ථපටිපත්ති තංතංඅනියතනාමපඤ්ඤත්තිග්ගහණවසෙනෙව භොතිති. අට්ඨ වා පදසංහිතාති පදෙන සංහිතා . පදතො හි පදත්ථාවබොධො. සො පනස්ස අත්ථෙ පචත්තිනිමිත්තභූතාය පඤ්ඤත්තියා ගහිතාය එව භොතිති සා පන පඤ්ඤත්ති නිරුත්තිසඬ්ඛාතපදෙන සංහිතා පදත්ථං බොධෙතිති පදසංහිතාති වුත්තා. “යදා හි හික්ඛු”ති ආදිනා “ධම්මානං නාමසො ඤාණ”න්ති පදස්ස අත්ථං විවරති.

තත්ථ අත්ථස්සාති සද්දාහිධෙයාස්ස අත්ථස්ස. නාමං ජානාතීති නාමපඤ්ඤත්තිවසෙන අයං නාමාති නාමං ජානාති. ධම්මස්සාති සභාවධම්මස්ස. තථා තථා තං අහිනිරොපෙතිති යො යො අත්ථො ධම්මො ච යථා යථා ච

වොහරිතබ්බො, තථා තථා නං නාමං වොහාරං අභිනිරොපෙති දෙසෙතිති අත්ථො. එත්තාවතා ව අයං භික්ඛු අත්ථකුසලො යාව අනෙකාධිවචනකුසලොති වුවිච්ඡිති සම්බන්ධිතබ්බං.

තත්ථ අත්ථකුසලොති පාළිඅත්ථෙ කුසලො. ධම්මකුසලොති පාළියං කුසලො. බ්‍යඤ්ජනකුසලොති අක්ඛරෙසු ව වාක්‍යෙසු ව කුසලො. නිරුත්තිකුසලොති නිබ්බවනෙ කුසලො. පුබ්බාපරකුසලොති දෙසනාය පුබ්බාපරකුසලො. දෙසනාකුසලොති ධම්මස්ස දෙසනාය කුසලො. අතීතාධිවචනකුසලොති අතීතපඤ්ඤත්තිකුසලො. එස නයො සෙසෙසුපි. එවං සබ්බානි කාතබ්බානි, ජනපදනිරුත්තානීති යත්තකානි සත්තවොහාරපදානි, තානි සබ්බානි යථාසම්භවං සුත්තෙ නිබ්බවනවසෙන කාතබ්බානි වත්තබ්බානීති අත්ථො. සබ්බා ව ජනපදනිරුත්තියොති සබ්බා ව ලොකසම්ඤ්ඤායො යථාරහං කාතබ්බා. “සම්ඤ්ඤං නාතිධාවෙය්‍යා”ති භි වුත්තං. තථා භි සම්මුතිසච්චමුඛෙනෙව පරමත්ථසච්චාධිගමො හොතිති.

අධිප්පායකණ්ඩෙ අනුත්තානං නාම නත්ථි.
26.

27. නිදානකණ්ඩෙ ඉමීනා වත්ථුනාති ඉමීනා පුත්තගවාදිකිත්තසඬ්ඛාතෙන කාරණෙන. කාරණඤ්ඤත්ථ වත්ථු නිදානන්ති ව වුත්තං. ඉමීනා නයෙන සබ්බත්ථ නිදානනිද්ධාරණං වෙදිතබ්බං.

කාමන්ධාති කිලෙසකාමෙන අත්ථා. ජාලසඤ්ජන්තාති තණ්හාජාලපලිගුණධීතා. තණ්හාජදනජාදිතාති තණ්හාසඬ්ඛාතෙන අත්ථකාරෙන පිහිතා. බන්ධනාබද්ධාති කාමගුණසඬ්ඛාතෙන බන්ධනෙන බද්ධා. “පමත්තබන්ධනා”තිපි පායො, පමාදෙනාති අත්ථො. පුබ්බාපරෙනාති පුබ්බෙන වා අපරෙන වා දෙසනන්තරෙනාති අධිප්පායො. යුජ්ජනීති යොගං උපෙති, සමෙතීති අත්ථො. ඉමෙහි පදෙහි පරිපූර්ණානෙහිති ඉමෙහි යථාවුත්තෙහි ගාථාපදෙහි තණ්හාපරිපූර්ණානෙහිති. සායෙව තණ්හාති යා පුරිමගාථාය වුත්තා, සායෙව තණ්හා. “යඤ්චාහා”තිආදිනා ද්විත්තමිපි ගාථානං අත්ථසංසන්දනෙන පුබ්බාපරං විභාවෙති. පයොගෙනාති සමුදාවාරෙන. තස්මාති යත්ථ සයං උප්පන්නා, තං සන්නානං නිස්සරිතුං අදෙන්ති නානාරම්මණෙහි පලොභයමානා කිලෙසෙහි විත්තං පරියාදාය තිට්ඨති. තස්මා කිලෙසවසෙන ව පරිපූර්ණානවසෙන ව තණ්හාබන්ධනං වුත්තා.

පපඤ්චෙන්ති සංසාරෙ වීරං ය්‍යපෙන්තිති පපඤ්චා. තිට්ඨන්ති එතාහිති ධීතී. බන්ධනට්ඨෙන සන්දානං වියාති සන්දානං. නිබ්බානනගරප්පවෙසස්ස පටිසෙධනතො පලිසං වියාති පලිසං. අනවසෙසතණ්හාපහානෙන නිත්තණ්හො. අත්තභිතපරහිතානං ඉධලොකපරලොකානාඤ්ච මුනනතො මුනීති එවං ගාථාය පදන්ථො වෙදිතබ්බො. පපඤ්චාදිඅත්ථා පන පාළියං විභත්තා එවාති. තත්ථ යස්සෙතෙ පපඤ්චාදයො අබ්භත්ථං ගතා, තස්ස තණ්හාය ලෙසොපි න භවති. තෙන වුත්තං – “යො එතං සබ්බං සමිතික්කන්තො, අයං වුවිච්ඡිති නිත්තණ්හො”ති.

28. පරිපූර්ණානන්ති “තණ්හාය පරිපූර්ණාන”න්ති වුත්තාති තණ්හාවිවරිතාති. සඬ්ඛාරාති “තදභිසඬ්ඛතා සඬ්ඛාරා”ති වුත්තා තණ්හාදිට්ඨිමානහෙතුකා සඬ්ඛාරා. තෙ පන යස්මා සත්තස්ස ජවනචෙතනාස්ස පඨමචෙතනා සති පච්චයසම්චායෙ ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ එලං දෙති. පච්ඡිමචෙතනා අනන්තරෙ අත්තභාවෙ. උභිත්තං වෙමජ්ඣමචෙතනා යත්ථ කත්ථවි එලං දෙති, තස්මා විපච්චනොකාසවසෙන විභජිත්වා දස්සෙතුං “දිට්ඨධම්මවෙදනීයා වා”තිආදි වුත්තං. යස්මා පන තංතංචෙතනාසම්පයුත්තා තණ්හාපි චෙතනා විය දිට්ඨධම්මවෙදනීයාදිවසෙන තිධා හොති, තස්මා වුත්තං – “එවං තණ්හා තිට්ඨං එලං දෙති”ති. පුබ්බාපරෙන යුජ්ජනීති යං පුබ්බං පුරිමං සඬ්ඛාරානං දිට්ඨධම්මවෙදනීයතාදිවචනං වුත්තං, තං ඉමීනා අපරෙන කම්මස්ස දිට්ඨධම්මවෙදනීයතාදිවචනෙන යුජ්ජනී ගඬිගොදකං විය යමුනොදකෙන සංසන්දනී සමෙතීති අත්ථො.

සඬ්ඛාරා දස්සනබලෙනාති වතුසු දිට්ඨිගතසම්පයුත්තෙසු විචිකිච්ඡාසම්පයුත්තෙ වාති පඤ්චස්ස විත්තුප්පාදෙසු සඬ්ඛාරා පඨමමග්ගපඤ්ඤාබලෙන. ඡන්තිංස තණ්හාවිවරිතාති භාවනාබලෙනාති පඨමමග්ගෙන පහිනාවසෙසවසෙන වුත්තං, න සබ්බෙසං වසෙන.

අනුබන්ධොති තණ්හාදිනං අනුප්පබන්ධෙන පවත්ති. යො වාපි පපඤ්චොතිආදිනා “පපඤ්චෙති”තිආදිනා වුත්තං රාධසුත්තඤ්චසංසන්දනී. තෙනෙවාහ – “ඉදං එකත්ථ”න්ති. යදිපි අත්ථතො එකං, දෙසනාය පන විසෙසො විජ්ජනීති දස්සෙතුං “අපි වා”තිආදි වුත්තං. එවන්ති ඉමීනා වුත්තප්පකාරෙන. සුත්තෙනාති සංවණ්ණියමානෙන සුත්තෙන. සුත්තන්ති සුත්තන්තරං. සංසන්දයිත්වාති විමිසයිත්වා අත්ථතො අභිත්තං කත්වා. පුබ්බාපරෙන සද්ධිං යොජයිත්වාති පුබ්බෙන වා අපරෙන වා සුත්තෙන සද්ධිං අත්ථතො සම්බන්ධං යොජෙත්වා. වුත්තමෙවත්ථං පාකටං කරොති තෙන සුත්තස්ස අත්ථො නිද්දිට්ඨො හොති විත්ථාරිතො සුත්තන්තරදස්සනෙන.

න කෙවලං සුත්තන්තරසංසන්දනමෙව පුබ්බාපරසන්ධි, අථ බො අඤ්ඤොපි අත්ථීති දස්සෙතුං “සො වාය”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ අත්ථසන්ධීති කිරියාකාරකාදිවසෙන අත්ථස්ස සම්බන්ධො. සො පන යස්මා සඬ්ඛාසනාදිනං ඡන්තං අත්ථපදානංයෙව හොති, සබ්බස්සාපි පදන්ථස්ස තදවරොධතො.

සම්බන්ධයෙන් නාම න කොට්ඨාසය අත්පො. තස්මා “අත්පොසන්ධි ජප්පදානි” තිආදි වුත්තං. බ්‍යාඤ්ජනසන්ධි පදස්ස පදන්තරෙන සම්බන්ධය. යස්මා පන සබ්බමිති නාමාදිපදං ජහි බ්‍යාඤ්ජනපදෙහි අසඬිගහිතං නාම නත්ථි, තස්මා “බ්‍යාඤ්ජනසන්ධි ජප්පදානි” තිආදි වුත්තං.

දෙසනාසන්ධි යථා වුත්තදෙසනන්තරෙන දෙසනාය සංසන්දනං. න ච පථවිං නිස්සායානි පථවිං විසයසඬිබ්‍යානං නිස්සයං කත්වා, පථවිං ආලම්බිත්වානි අත්පො. ක්‍රියානි ඵලසමාපත්තික්‍රියානොන ක්‍රියානි. සො හි සබ්බසඬිබ්‍යානිස්සං නිබ්බානං ආලම්බිත්වා සමාපජ්ජනවසෙන ක්‍රියානි, න පථවිං නිස්සාය ක්‍රියානිති වුත්තො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. එත්ථ ච චතුර්ති මහාභුතෙහි රූපජපටිබ්ද්ධවුත්තිතාය සබ්බො කාමභවො රූපභවො ච ගහිතා. අරූපභවො පන සරූපෙනෙව ගහිතොති සබ්බං ලොකං පරියාදිසිත්වා පුන අඤ්ඤානපි පරියායෙන තං දස්සෙතුං “න ච ඉමං ලොකං” න්තිආදිමාහ. සබ්බො හි ලොකො ඉධලොකො පරලොකො වානි ද්වෙව කොට්ඨාසා භොන්ති. යස්මා පන “ඉධලොකො” ති විසෙසතො දිට්ඨධම්මභුතො සත්තසන්තානො වුවවති. “පරලොකො” ති භවන්තරසඬිබ්‍යෙවගතො සත්තසන්තානො තද්‍රුහයවිනිවුත්තො අනිත්ථියබ්ද්ධො රූපසන්තානො. තස්මා තං සන්ධාය “යමිදං උභයමන්තරෙනා” තිආදි වුත්තං.

යෙ පන “උභයමන්තරෙනා” ති වචනං ගහෙත්වා අන්තරාභවං ඉච්ඡන්ති, තෙසං තං මිච්ඡා. අන්තරාභවො හි අභිධම්මෙ පටික්ඛිත්තොති. දිට්ඨන්ති රූපායතනං. සුත්තන්ති සද්දායතනං. මුත්තන්ති පත්වා ගහෙතබ්බතො ගන්ධායතනං රසායතනං ථොට්ඨබ්බායතනාදි. විඤ්ඤාතන්ති අවසිට්ඨං ධම්මාරම්මණපරියාපන්තරූපං. පත්තන්ති පරියෙසිත්වා වා අපරියෙසිත්වා වා පත්තං. පරියෙසිතන්ති පත්තං වා අප්පත්තං වා පරියෙසිතං. විතක්කිතං විචාරිතන්ති විතක්කනවසෙන අනුමජ්ජනවසෙන ච ආලම්බිතං. මනසානුවිත්තිතන්ති විත්තෙන අනු අනු විත්තිතං. අයං සදෙවකෙ...පෙ.... අනිස්සිතෙන විත්තෙන න ඤායති ක්‍රියායන්තොති අයං බිණාසවො ඵලසමාපත්තික්‍රියානොන ක්‍රියායන්තො පුබ්බෙව තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයානං සුට්ඨු පහිනන්තා සදෙවකෙ ලොකෙ...පෙ.... මනුස්සාය යත්ථ කත්ථවිපි අනිස්සිතෙන විත්තෙන ක්‍රියානි නාම. තතො එව ලොකෙ කෙනවිපි න ඤායති “අයං ඉදං නාම නිස්සාය ක්‍රියානි” ති. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“නමො තෙ පුරිසාජඤ්ඤා, නමො තෙ පුරිසුත්තම;
යස්ස තෙ නාහිජානාම, කිං ත්වං නිස්සාය ක්‍රියාසි” ති. (නෙත්ති. 104);

ඉදානි බිණාසවචිත්තස්ස කත්ථවිපි අනිස්සිතභාවං ගොධිකසුත්තෙන (සං. නි. 1.159) වක්කලිසුත්තෙන (සං. නි. 3.87) ව විභාවෙතුං “යථා මාරො” තිආදි වුත්තං. විඤ්ඤාණං සමන්වෙසන්තොති පරිනිබ්බානතො උද්ධං විඤ්ඤාණං පරියෙසන්තො. “පපඤ්චානිතො” තිආදිනා අදස්සනස්ස කාරණමාහ. අනිස්සිතචිත්තා න ඤායන්ති ක්‍රියාමානානි න කෙවලං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා බිණාසවස්ස චිත්තගතිං මාරාදයො න ජානන්ති, අපි ච බො සඋපාදිසෙසායපි නිබ්බානධාතුයා තස්ස තං න ජානන්තිති අත්පො. අයං දෙසනාසන්ධි ගොධිකසුත්තවක්කලිසුත්තානං විය සුත්තන්තානං අඤ්ඤාමඤ්ඤාඅත්ථසංසන්දනා දෙසනාසන්ධි නාම.

නිද්දෙසසන්ධි නිද්දෙසස්ස සන්ධි නිද්දෙසසන්ධි, නිද්දෙසෙන වා සන්ධි නිද්දෙසසන්ධි. පුරිමෙන සුත්තස්ස නිද්දෙසෙන තස්සෙව පච්ඡිමස්ස නිද්දෙසස්ස, පච්ඡිමෙන වා පුරිමස්ස සම්බන්ධනන්ති අත්පො. තං දස්සෙතුං යස්මා භගවා යෙභුයොන පඨමං වට්ඨං දස්සෙත්වා පච්ඡා විවට්ඨං දස්සෙති, තස්මා “නිස්සිතචිත්තා” තිආදි වුත්තං. තත්ථ නිස්සිතං චිත්තං එතෙසන්ති නිස්සිතචිත්තා, පුරිගලා, නිද්දිසිතබ්බා පුරිගලාධිට්ඨානාය දෙසනායානි අධිප්පායො. ධම්මාධිට්ඨානාය පන නිස්සිතං චිත්තං එත්ථානි නිස්සිතචිත්තා, නිස්සිතචිත්තවන්තො තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයවසෙන පවත්තා සුත්තපදෙසා. සෙසමෙත්ථ සබ්බං පාකට්ඨෙව.

චතුබ්‍රහ්මභාරවිහඬිගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ආවට්ටභාරවිහඬිගවණ්ණනා

29. තත්ථ කතමො ආවට්ටො භාරොති ආවට්ටභාරවිහඬිගො. තත්ථ ආරම්භථානි ආරම්භධාතුසඬිබ්‍යානං වීරියං කරොථ. නික්කමථානි කොසජ්ජපක්ඛිනො නික්ඛන්තන්තා නික්කමධාතුසඬිබ්‍යානං තද්‍රුත්තරිවීරියං කරොථ. යුඤ්ජථ බුද්ධසාසනෙති යස්මා සිලසංවරො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා භොජනෙ මත්තඤ්ඤානා සතිසම්පජඤ්ඤන්ති ඉමෙසු ධම්මෙසු පතිට්ඨිතානං ජාගරියානුයොගවසෙන ආරම්භනික්කමධාතුයො සම්පජ්ජන්ති, තස්මා තථාභුතසම්ථවිපස්සනාසඬිබ්‍යාතෙ භගවතො සාසනෙ යුත්තජ්ජයුත්තා භොථ. ධුතාථ මව්චුතො සෙනං, නළාගාරංව කුඤ්ජරොති එවං පටිපජ්ජන්තා ච තෙධාතුඉස්සරස්ස මව්චුරාජස්ස වසං සත්තෙ නෙතිති තස්ස සෙනාසඬිබ්‍යානං අබලං දුබ්බලං යථා නාම බලපපන්තො කුඤ්ජරො නළෙහි කතං අගාරං බණෙනෙව විද්ධංසෙති, එවමෙව කිලෙසගණං ධුතාථ විධමථ විද්ධංසෙථානි අත්පො (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.185).

ඉදානි යදන්ථං අයං ගාථා නික්ඛිත්තා, තං යොජෙත්වා දස්සෙතුං “ආරම්භට් නික්කමථානි වීරියස්ස පදට්ඨාන”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ ආරම්භට් නික්කමථානි ඉදං වචනං වීරියස්ස පදට්ඨානං වීරියපයොගස්ස කාරණං වීරියාරම්භෙ නියොජනතො, “යොගා වෙ ජායති භූරි”ති (ධ. ප. 282) වචනතො යොගො භාවනා. තත්ථ විපස්සනාභාවනාය චක්ඛමානත්තා සමාධිභාවනා ඉධාධිප්පෙනාති වුත්තං – “යුඤ්ජ්ජ චූද්ධසාසනෙනි සමාධිස්ස පදට්ඨාන”න්ති. “මච්චුනො සෙන”න්ති වුත්තාය කිලෙසසෙනාය සම්මා ධුතනං ඤාණෙනෙව හොතිති ආහ – “ධුතාථ...පෙ.... පදට්ඨාන”න්ති. පුත යථාචුත්තවීරියසමාධිපඤ්ඤාසම්පයුත්තෙසු ආධිපච්චිකිච්චනාය පපඤ්චප්පභානසමත්ථා වට්ටමුලං ඡිත්තදිත්වා විචට්ටං පාපෙන්ති වානි දස්සනත්ථං “ආරම්භට් නික්කමථානි වීරියන්ත්රියස්ස පදට්ඨාන”න්තිආදි වුත්තං. ඉමානි පදට්ඨානානි දෙසනානි “යානිමානි වීරියස්ස පදට්ඨාන”න්තිආදිනා වීරියාදීනං පදට්ඨානානි වුත්තානි, සා ආරම්භට් නික්කමථානි ආදිදෙසනා, න වීරියාරම්භවත්ථුආදීනිති අත්ථො. තථා වෙච සංවණ්ණිතං.

එවං යථානික්ඛිත්තාය දෙසනාය පදට්ඨානවසෙන අත්ථං නිද්ධාරෙත්වා ඉදානි තං සභාගවිසභාගධම්මවසෙන ආචට්ටෙකුකාමො තස්ස භූමිං දස්සෙතුං “අයුඤ්ජන්තානං වා සත්තානං යොගෙ යුඤ්ජන්තානං වා ආරම්භො”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – යොගෙ භාවනායං තං අයුඤ්ජන්තානං වා සත්තානං අපරිපක්කඤ්ඤාණානං වාසනාභාගෙන ආයතිං විජානනත්ථං අයං දෙසනාරම්භො යුඤ්ජන්තානං වා පරිපක්කඤ්ඤාණානන්ති.

සො පමාදො දුච්චොති යෙන පමාදෙන භාවනං නානුයුඤ්ජන්ති, සො පමාදො අත්තනො කාරණභෙදෙන දුච්චො. අඤ්ඤාණෙනාති පඤ්චන්තං ඛන්ධානං සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණපට්ඨිජාදකෙන සම්මොහෙන. නිවුතොති ඡාදිතො. ඤෙය්‍යට්ඨානන්ති ඤෙය්‍යඤ්ච තං “ඉති රූපං, ඉති රූපස්ස සමුදයො”තිආදිනා ඤාණස්ස පචත්තනට්ඨානඤ්චාති ඤෙය්‍යට්ඨානං. අනෙකභෙදත්තා පාපධම්මානං තබ්බසෙන අනෙකභෙදොපි පමාදො මූලභූතාය අවිජ්ජාය වසෙන එකො එවාති ආහ – “එකච්චො අවිජ්ජායා”ති. ලාභවිනිච්ජයපරිග්ගහමච්ජරියානි පරියෙසනාආරක්ඛාපරිභොගෙසු අත්තොගධානි. ඡන්දරාගප්ඤ්ඤාසානා තණ්හා එවාති තණ්හාමූලකෙපි ධම්මෙ එත්ථෙව පක්ඛිපිත්වා “තිච්චො තණ්හායා”ති වුත්තං.

රූපීසු භවෙසුති රූපධම්මෙසු. අප්ඤ්ඤාසානන්ති තණ්හාහිනිවෙසො. එතෙන “තණ්හාය රූපකායො පදට්ඨාන”න්ති පදස්ස අත්ථං විවරති. අනාදිමති හි සංසාරෙ ඉත්ථිපුරිසා අඤ්ඤාමඤ්ඤරූපාභිරාමා, අයඤ්චත්ථො චිත්තපරියාදානසුත්තෙන (අ. නි. 1.1-10) දිපෙනබ්බො. අරූපීසු සම්මොහොති එස්සාදීනං අනිසුබ්බසභාවත්තා සන්තතිසමුහකිච්චාරම්මණසනවිනිබ්බොගස්ස දුක්කරත්තා ව අරූපධම්මෙසු සම්මොහො, සත්තානං පතිට්ඨිතොති වචනසෙසො. එවං නිද්ධාරිතෙ රූපකායනාමකායසඬ්ඛාතෙ උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකෙ ආරම්මණකරණවසෙන පචත්තං තණ්හඤ්ච අවිජ්ජඤ්ච අවිසෙසෙන වුත්තං චතුපාදානානං වසෙන විහජිත්වා තෙසං ඛන්ධානං උපාදානානඤ්ච දුක්ඛසමුදයභාවෙන සහපරිඤ්ඤෙය්‍යපභාතබ්බතාවං දස්සෙති “තත්ථ රූපකායො”තිආදිනා.

30. එවං පමාදමුඛෙන පුරිමසච්චද්වයං නිද්ධාරෙත්වා පමාදමුඛෙනෙව අපරම්පි සච්චද්වයං නිද්ධාරෙතුං “තත්ථ යො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ තස්සාති තස්ස පමාදස්ස. සම්පට්ඨෙධෙනාති සම්මා පරිජානනෙන අස්සාදාදීනං ජානනෙන. රක්ඛණා පටිසංභරණාති අත්තනො චිත්තස්ස රක්ඛණසඬ්ඛාතා පමාදස්ස පටිසංභරණා, තප්පටිපක්ඛෙන සඬ්ඛොචනා අප්පමාදානුයොගෙන යා ඛෙපනා. අයං සමථොති කිච්චෙන සමාධිං දස්සෙති. අයං වොදානපක්ඛිවිසභාගධම්මවසෙන ආචට්ටනා. “යදා ජානාති කාමානං...පෙ.... ආනිසංස”න්ති ඉමිනා සමථාධිගමස්ස උපායං දස්සෙති.

තත්ථ කාමානන්ති වත්ථුකාමානඤ්ච කිලෙසකාමානඤ්ච. අස්සාදඤ්ච අස්සාදතොති කාමෙ පට්ච්ච උප්පජ්ජමානං සුඛසොමනස්සසඬ්ඛාතං අස්සාදං අස්සාදනාය අස්සාදමත්තතො. ආදීනවන්ති “අප්පස්සාදා කාමා ඛුදුක්ඛා”තිආදිනා (ම. නි. 1.236) වුත්තං ආදීනවං දොසං. නිස්සරණන්ති පට්ඨමජ්ඣානං. වුත්තඤ්ඤෙන – “කාමානමෙනං නිස්සරණං යදිදං නෙක්ඛම්ම”න්ති (ඉතිවු. 72). ඔකාරන්ති ලාමකභාවං. සංකිලෙසන්ති සංකිලිස්සනං. කාමභෙතු හි සත්තා සංකිලිස්සන්ති. වොදානන්ති විසුජ්ඣානං. නෙක්ඛම්මෙ ව ආනිසංසන්ති නිවරණප්පභානාදිගුණවිසෙසයොගං. තත්ථානි තස්මිං යථාචුත්තෙ සමථෙ සති. යා විමංසාති යා පඤ්ඤා. “සමාහිතො, හික්ඛෙව, හික්ඛු යථාභූතං පජානාති”ති (සං. නි. 5.1071) හි වුත්තං. යථා තණ්හාසහිතාව අවිජ්ජා සඬ්ඛාරානං පච්චයො, එවං අවිජ්ජාසහිතාව තණ්හා උපාදානානං පච්චයො. තාසු නිරුද්ධාසු උපාදානාදීනං අභාවො එවාති තණ්හාඅවිජ්ජාපභානෙන සකලවට්ටදුක්ඛනිරොධං දස්සෙන්නො “ඉමෙසු ද්විසු ධම්මෙසු පභීනෙසු”තිආදිමාහ. ඉමානි චත්තාරි සච්චානි විසභාගසභාගධම්මාවට්ටනවසෙන නිද්ධාරිතානිති අධිජ්ජායො.

එවං වොදානපක්ඛං නික්ඛිපිත්වා තස්ස විසභාගධම්මවසෙන සභාගධම්මවසෙන ව ආචට්ටනං දස්සෙත්වා ඉදානි සංකිලෙසපක්ඛං නික්ඛිපිත්වා තස්ස විසභාගධම්මවසෙන සභාගධම්මවසෙන ව ආචට්ටනං දස්සෙතුං “යථාපි මූලෙ”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යථා නාම පතිට්ඨාභෙතුභාවෙන මූලන්ති ලද්ධවොහාරෙ භූමිගතෙ රුක්ඛස්ස අවයවෙ ඵරසුෂ්ඨදිඅන්තරායභාවෙන අනුපද්දවෙ තතො එව දළ්ලෙ ටීරෙ සති ඛන්ධෙ ඡින්නෙපි අස්සත්ථාදිරුක්ඛො රුහති, එවමෙව තණ්හානුසයසඬ්ඛාතෙ අත්තභාවරුක්ඛස්ස මූලෙ මග්ගඤ්ඤාණඵරසුනා අනුපච්ඡින්නෙ තයිදං දුක්ඛං පුනජ්ජනං අපරාපරභාවෙන නිබ්බන්තති න නිරුජ්ඣති. කාමතණ්හාදිචිත්තනත්ථං “භවතණ්හායා”ති වුත්තං. එතස්ස

ධම්මස්ස පච්චයෝති එතස්ස භවතණ්හාසඬ්ඛාතස්ස ධම්මස්ස භවෙසු ආදීනවජ්ජට්ඨිජාදනාදිවසෙන අස්සාදග්ගහණස්ස පච්චයෝ. චුත්තඤ්ඤෙනං – “සංයොජනීයෙසු, භික්ඛවෙ, ධම්මෙසු අස්සාදානුපස්සිනො තණ්හා පවඩ්ඪති”ති (සං. නි. 2.57). තෙනෙවාහ – “අවිජ්ජාපච්චයා හි භවතණ්හා”ති. ඉධ සමථො විපස්සනා ච මග්ගසමාධි මග්ගපඤ්ඤා ච අධිජ්ජෙතාති ආහ – “යෙන තණ්හානුසයං සමුහනති”තිආදි. ඉමානි චත්තාරි සච්චානීති විසභාගසභාගධම්මාවට්ටනවසෙන නිද්ධාරිතානීති. සෙසං චුත්තතයමෙව.

ඉදානි න කෙවලං නිද්ධාරිතෙහෙව විසභාගසභාගධම්මෙහි ආවට්ටනං, අථ බො පාළිආගතෙහිපි තෙහි ආවට්ටනං ආවට්ටනාරොති දස්සනත්ථං “සබ්බපාපස්ස අකරණ”න්ති ගාථමාහ . තත්ථ සබ්බපාපස්සාති සබ්බාකුසලස්ස. අකරණන්ති අනුප්පාදනං. කුසලස්සාති චතුමුක්කකුසලස්ස. උපසම්පදාති පටිලාභො. සචිත්තපරියොදාපනන්ති අත්තනො චිත්තවොදානං, තං පන අරහත්තෙන හොති. ඉති සීලසංවරෙන සබ්බපාපං පහාය සමථවිපස්සනාහි කුසලං සම්පාදෙත්වා අරහත්තඵලෙන චිත්තං පරියොදපෙතබ්බන්ති එතං බුද්ධාන සාසනං ඔවාදො අනුසිට්ඨිති අයං සඬ්ඛෙපත්ථො, චිත්ථාරතො පන අත්ථො පාළිතො එව විඤ්ඤායති.

තත්ථ “සබ්බපාපං නාමා”තිආදීසු දොසසමුට්ඨානන්ති දොසො සමුට්ඨානමෙව එතස්සාති දොසසමුට්ඨානං, න දොසො එව සමුට්ඨානන්ති. ලොභසමුට්ඨානායපි පිසුණවාචාය සම්භවතො. කායදුච්චරිතන්ති පදං අපෙක්ඛිත්වා “දොසසමුට්ඨාන”න්ති නපුංසකනිද්දෙසො. ලොභසමුට්ඨානං මොහසමුට්ඨානන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. සම්ඵජ්ජලාපො උද්ධච්චිත්තෙන පචිත්තයතිති අධිජ්ජායෙන තස්ස මොහසමුට්ඨානතා චුත්තා.

එවං දුච්චරිතඅකුසලකම්මපට්කම්මවිභාගෙන “සබ්බපාප”න්ති එත්ථ චුත්තපාපං විභජිත්වා ඉදානිස්ස අකුසලමූලවසෙන අගතිගමනවිභාගමපි දස්සෙතුං “අකුසලමූල”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ අකුසලමූලං පයොගං ගච්ඡන්තන්ති ලොභාදිඅකුසලාති කායච්චිපයොගං ගච්ඡන්තාති, කායච්චිපයොගං සමුට්ඨාපෙන්නානීති අත්ථො. ඡන්දාති ඡන්දහෙතු. යං ඡන්දා අගතිං ගච්ඡති, ඉදං ලොභසමුට්ඨානන්ති ඡන්දා අගතිං ගච්ඡතිති යදෙනං අගතිගමනං, ඉදං ලොභසමුට්ඨානන්ති. එවං සෙසෙසුපි අත්ථො දට්ඨබ්බො. එත්තාවතා “සබ්බපාපස්ස අකරණ”න්ති එත්ථ පාපං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්ස අකරණං දස්සෙත්තො “ලොභො...පෙ.... පඤ්ඤායා”ති තිහි කුසලමූලෙහි තිණ්ණං අකුසලමූලානං පහානවසෙන සබ්බපාපස්ස අකරණං අනුප්පාදනමාහ. තථා ලොභො උපෙක්ඛායාතිආදීනා බ්‍රහ්මවිභාරෙහි. තත්ථ අරතිං වූපසමෙන්නී මුදිතා තස්සා මූලභූතං මොහං පජහතිති කත්වා චුත්තං – “මොහො මුදිතාය පහානං අබ්භත්ථං ගච්ඡති”ති.

31. ඉදානි අඤ්ඤෙනපි පරියායෙන පාපං තස්ස අකරණඤ්ච දස්සෙත්වා සෙසපදානඤ්ච අත්ථවිභාවනමුඛෙන සභාගවිසභාගධම්මාවට්ටනං දස්සෙතුං “සබ්බපාපං නාම අට්ඨ මිච්ඡන්තානී”තිආදි චුත්තං. අකිරියා අකරණං අනඡ්ඤාලාරොති තිහිපි පදෙහි මිච්ඡන්තානං අනුප්පාදනමෙව වදති. තථා කිරියා කරණං අඡ්ඤාලාරොති තිහිපි පදෙහි උප්පාදනමෙව වදති. අඡ්ඤාලාරොති අධිට්ඨතිත්වා ආවරණං. අතීතස්සාති විරකාලප්පචිත්තිවසෙන පුරාණස්ස. මග්ගස්සාති අරියමග්ගස්ස. චුත්තඤ්ඤෙනං – “පුරාණමග්ගං පුරාණං අඤ්ජන්ති බො අරියස්සෙනං අට්ඨඬ්ඛිකස්ස මග්ගස්ස අධිවචන”න්ති (සං. නි. 2.65 අත්ථතො සමානං). අතීතෙන වා විපස්සිනා භගවතා යථාධිගතං දෙසිතභාවං සන්ධාය “අතීතස්ස මග්ගස්සා”ති චුත්තං. විපස්සිනො හි අයං භගවතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස පාතිමොක්ඛබුද්දෙසගාථාති.

යං පටිච්චෙධෙනාති යස්ස පරිඤ්ඤාහිසමයෙන. යං පරියොදාපිතං, අයං නිරොධොති යදිපි අසඬ්ඛතා ධාතු කෙනවි සංකිලෙසෙන න සංකිලිස්සති, අධිගච්ඡන්තස්ස පන පුග්ගලස්ස වසෙන එවං චුත්තං. තස්ස හි යාව සංකිලෙසා න විගච්ඡන්ති, තාව අසඬ්ඛතා ධාතු අපරියොදපිතාති වූවිචි. යථා නිබ්බානාධිගමෙන යෙ බන්ධා වූපසමෙතබ්බො, තෙසං සෙසභාවෙන අසෙසභාවෙන ච “සඋපාදිසෙසා”ති ව, “අනුපාදිසෙසා”ති ව වූවිචි, එවංසම්පදමීදං දට්ඨබ්බං.

ඉමානි පාළිආගතධම්මානං සභාගවිසභාගධම්මාවට්ටනවසෙන නිද්ධාරිතානි චත්තාරි සච්චානි පුනපි පාළිආගතධම්මානං සභාගවිසභාගධම්මාවට්ටනෙන ආවට්ටනාරං දස්සෙතුං “ධම්මො භවෙ රක්ඛති”ති ගාථමාහ. තස්සා පදත්ථො පුබ්බෙ චුත්තො එව. ධම්මොති පුඤ්ඤධම්මො ඉධාධිජ්ජෙතො. තං විභජිත්වා දස්සෙත්තො “ධම්මො නාම දුච්චිධො ඉන්ද්‍රියසංවරො මග්ගො වා”ති ආහ. ඉන්ද්‍රියසංවරසීසෙන චෙත්ථ සබ්බමිපි සීලං ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං . සබ්බා උපපත්තියො දුග්ගති දුක්ඛදුක්ඛතාදියොගෙන දුක්ඛා ගතියොති කත්වා. යථාචුත්තෙ දුච්චිධො ධම්මෙ පඨමො ධම්මො යථා සුචිණ්ණො හොති, යතො ව සො රක්ඛති, යත්ථ ව පතිට්ඨාපෙති, තං සබ්බං දස්සෙතුං “තත්ථ යා සංවරසීලෙ අඛණ්ඩකාරිතා”තිආදි චුත්තං. ඉදානි තස්ස ධම්මස්ස අපායතො රක්ඛණෙ එකන්තිකභාවං විභාවෙතුං ගාමණිසංයුත්තෙ (සං. නි. 4.358) අසිබන්ධකපුත්තසුත්තං ආහතං.

තත්ථ එවන්ති පකාරෙන. ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනෙ, ඉමිනාපි පකාරෙන අයමත්ථො වෙදිතබ්බොති අධිජ්ජායො. අසිබන්ධකපුත්තොති අසිබන්ධකස්ස නාම පුත්තො. ගාමෙ ජෙට්ඨකතාය ගාමණී. පච්ඡාභූමකාති පච්ඡාභූමිවාසිනො. කාමණ්ඩලකාති සකමණ්ඩලෙනො. සෙවාලමාලිකාති පාතොව උදකතො සෙවාලඤ්චෙව උප්පලාදීනි ව ගහෙත්වා උදකසුද්ධිභාවජානනත්ථං මාලං කත්වා පිළන්ධනකා. උදකොරොහකාති සායං පාතං උදකං ඔරොහණකා.

උයාපෙන්ති උපරියාපෙන්ති. සඤ්ඤාපෙන්ති සම්මා යාපෙන්ති. සග්ගං නාම ඔක්කාමෙන්ති පරිවාරෙන්වා ධීතාව “ගච්ඡ, භො, බ්‍රහ්මලොකං, ගච්ඡ, භො, බ්‍රහ්මලොක”න්ති වදන්තා සග්ගං පවෙසෙන්ති.

අනුපරිසක්කෙය්‍යාති අනුපරිගච්ඡෙය්‍යා. උම්මුජ්ජාති උට්ඨං. උජ්ඣවාති ජලස්ස උපරිජ්ඣ. ටලමුජ්ඣවාති ටලං අභිරුහ. තත්‍ර යාස්සාති තත්‍ර යං අස්ස, යං භවෙය්‍යා. සක්ඛරකය්‍යලන්ති සක්ඛරා වා කය්‍යලා වා. සා අධොගාමී අස්සාති සා අධො ගච්ඡෙය්‍යා, හෙට්ඨාගාමී භවෙය්‍යා. අධො ගච්ඡෙය්‍යාති හෙට්ඨා ගච්ඡෙය්‍යා. මග්ගස්සාති අරියමග්ගස්ස. තික්ඛතාති තික්ඛතා. සා ච බො න සත්ථකස්ස විය නිසිතකරණතා, අථ බො ඉන්ද්‍රියානං පටුභාවොති දස්සෙතුං “අධිමත්තතා”ති ආහ. නනු ච අරියමග්ගො අත්තතා පභාතබ්බකිලෙසෙ අනවසෙසං සමුච්ඡින්නදිති අතිබ්බෙතො නාම තත්ථිති? සච්චමෙතං, තථාපි නො ච බො “යථා දිට්ඨිපත්තස්සා”ති වචනතො සද්ධාවිමුත්තදිට්ඨිපත්තානං කිලෙසප්පභානං පති අත්ථි කාවි විසෙසමත්තාති සක්කා වත්තුං. අයං පන විසෙසො න ඉධාධිප්පෙතො, සබ්බුපපත්තිසමතික්කමනස්ස අධිප්පෙතත්තා. යස්මා පන අරියමග්ගෙන ඔධිසො කිලෙසා පභීයන්ති, තඤ්ච නෙසං තථාපභානං මග්ගධම්මෙසු ඉන්ද්‍රියානං අපාටවපාටවතරපාටවතමභාවෙන භොතිති යො වජිරූපමධම්මෙසු මත්ථකප්පත්තානං අග්ගමග්ගධම්මානං පටුතමභාවො. අයං ඉධ මග්ගස්ස තික්ඛතාති අධිප්පෙතා. තෙනෙවාහ – “අයං ධම්මො සුචිණ්ණො සබ්බාහි උපපත්තිති රක්ඛති”ති. “තස්මා රක්ඛිතචිත්තස්සා”තිආදිනා සුත්තන්තරෙන (උදා. 32) සුගතිසඤ්ඤිතනාමපි උපපත්තිනං දුග්ගතිභාවං සාධෙති.

32. ඉදාති යථාචුත්තස්ස ධම්මස්ස විසභාගධම්මානං තණ්හාවිජ්ජාදිනං සභාගධම්මානඤ්ච සමථවිපස්සනාදිනං නිද්ධාරණවසෙන ආවට්ඨාරං යොජෙන්වා දස්සෙතුං “තත්ථ දුග්ගතිනං හෙතු තණ්හා ච අවිජ්ජා වා”තිආදිමාහ. තං පුබ්බෙ චුත්තනයත්තා සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව. ඉදං චුච්චති බ්‍රහ්මවරියන්ති ඉදං අරියං සමථවිපස්සනාසඬ්ඛානං මග්ගබ්‍රහ්මවරියන්ති චුච්චති. යං රක්ඛතිති සබ්බාහි දුග්ගතිති රක්ඛන්තස්ස අරියමග්ගස්ස ආරම්මණභූතො නිරොධො රක්ඛන්තො විය චුත්තො, නිමිත්තස්ස කත්තුභාවෙන උපවරිතත්තා. ඉමාති වත්තාරි සච්චාති විසභාගසභාගධම්මාවට්ඨනවසෙන නිද්ධාරිතාතිති අධිප්පායො.

ආවට්ඨාරවිහඬගවණ්ණතා නිට්ඨිතා.

8. විහත්තිභාරවිහඬගවණ්ණතා

33. තත්ථ කතමො විහත්තිභාරොති විහත්තිභාරවිහඬගො. තත්ථ ධම්මවිහත්තිභූමිවිහත්තිපදට්ඨානවිහත්තිති නිව්ධා විහත්ති. තාසු යස්මා ධම්මෙසු විභාගතො නිද්දිට්ඨෙසු තත්ථ ලබ්භමානො භූමිවිභාගො පදට්ඨානවිභාගො ච නිද්දිසියමානො සුචිඤ්ඤෙය්‍යො හොති, තස්මා ධම්මවිහත්තිං තාව නිද්දිසන්තො සොළසවිධෙ පට්ඨානෙ යෙසං සුත්තානං වසෙන විසෙසතො විහජ්ඣිතබ්බා, තාති සුත්තාති දස්සෙතුං “ද්වෙ සුත්තාති වාසනාභාගියඤ්ච නිබ්බේධභාගියඤ්ච”ති චුත්තං. තත්ථ වාසනා පුඤ්ඤභාවනා, තස්සා භාගො කොට්ඨාසො වාසනාභාගො, තස්ස භිතන්ති වාසනාභාගියං, සුත්තං. නිබ්බේඤ්ඤානං ලොභක්ඛන්ධාදීනං පදාලනං නිබ්බේධො, තස්ස භාගොති සෙසං පුරිමසදිසමෙව. යස්මිං සුත්තෙ තිණ්ණ පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි දෙසිතාති, තං සුත්තං වාසනාභාගියං. යස්මිං පන සෙක්ඛාසෙක්ඛා දෙසිතා, තං නිබ්බේධභාගියං. අයඤ්ච අත්ථො පාළියංයෙව ආගමිස්සති.

පුඤ්ඤභාගියාති පුඤ්ඤභාගෙ භවා. තථා ඵලභාගියා වෙදිතබ්බා. ඵලන්ති පන සාමඤ්ඤඵලං. සංවරසීලන්ති පාතිමොක්ඛසංවරො, සතිසංවරො, ඤාණසංවරො, ඛන්තිසංවරො, වීරියසංවරොති පඤ්ච සංවරා සංවරසීලං. පභානසීලන්ති තද්ධිතප්පභානං, චික්ඛම්භනප්පභානං, සමුච්ඡෙදප්පභානං, පටිප්පස්සද්ධිප්පභානං, නිස්සරණප්පභානන්ති පඤ්චප්පභානාති. තෙසු නිස්සරණප්පභානවජ්ජානං පභානානං වසෙන පභානසීලං වෙදිතබ්බං. සොති යො වාසනාභාගියසුත්තසම්පට්ඨගාහකො, සො. තෙන බ්‍රහ්මවරියෙනාති තෙන සංවරසීලසඬ්ඛාතෙන සෙට්ඨවරියෙන කාරණභූතෙන බ්‍රහ්මවාරි භවති. ඵත්ථ ච අට්ඨසමාපත්තිබ්‍රහ්මවරියස්ස න පටික්ඛෙපො, කෙච්චි පන “තෙනෙව බ්‍රහ්මවරියෙනා”ති පඨන්ති, තෙසං මතෙන සියා තස්ස පටික්ඛෙපො.

පභානසීලෙ ධීතොති සමුච්ඡෙදපටිප්පස්සද්ධිප්පභානානං වසෙන පභානසීලෙ ධීතො. තෙන බ්‍රහ්මවරියෙනාති තෙන පභානසීලෙන විසෙසභූතෙන මග්ගබ්‍රහ්මවරියෙන. යෙ පන “තෙනෙව බ්‍රහ්මවරියෙනා”ති පඨන්ති, තෙසං අයං පායො “වාසනාභාගියං නාම සුත්තං දානකථා, සීලකථා, සග්ගකථා, පුඤ්ඤවිපාකකථා”ති. යෙ පන “තෙන බ්‍රහ්මවරියෙනා”ති පඨන්ති, තෙසං අයං පායො – “වාසනාභාගියං නාම සුත්තං දානකථා, සීලකථා, සග්ගකථා කාමානං ආදීනවො නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසො”ති. තත්ථ කතමො පායො සුත්තතරොති? පච්ඡිමො පායොති නිට්ඨං ගන්තබ්බං. යස්මා “නිබ්බේධභාගියං නාම සුත්තං යා වතුසච්චප්පකාසනා”ති වක්ඛති, න භි මහාපෙරො සාවසෙසං කත්වා ධම්මං දෙසෙසීති.

“තත්ථි පජානනා”තිආදිනා උභින්නං සුත්තානං සාතිසයං අසඬ්ඤාකරණං දස්සෙති. තත්ථ පජානනාති අරියමග්ගස්ස පදට්ඨානභූතා චුට්ඨානගාමීති විපස්සනාපඤ්ඤා. ඉමාති වත්තාරි සුත්තාතිති ඉමෙසං සුත්තානං වාසනාභාගියනිබ්බේධභාගියානං වක්ඛමානානඤ්ච සංකිලෙසභාගියඅසෙක්ඛාගියානං වසෙන වත්තාරි සුත්තාති.

දෙසනායානි දෙසනානෙයෙන. සබ්බතො විවයෙන භාරෙන විචිතිත්වානි සබ්බතොභාගෙන එකාදසසු යානෙසු පක්ඛිපිත්වා විවයෙන භාරෙන විචිතිත්වා. “යුත්තිභාරෙන යොජෙතබ්බානී”ති එතෙන විවයභාරයුත්තිභාරා විහත්තිභාරස්ස පරිකම්මට්ඨානන්ති දස්සෙති. “යාවතිකා ඤාණස්ස භූමී”ති ඉමිනා විහත්තිභාරස්ස මහාවිසයනං දස්සෙති.

34. එවං වාසනාභාගියනිබ්බෙධභාගියභාවෙහි ධම්මෙ එකදෙසෙන විහජිත්වා ඉදානි තෙසං කිලෙසභාගියඅසෙක්ඛනාගියභාවෙහි සාධාරණාසාධාරණභාවෙහි විහජිතුං “තත්ථ කතමෙ ධම්මා සාධාරණා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ කතමෙ ධම්මාති කතමෙ සභාවධම්මා. සාධාරණාති අවිසිට්ඨා, සමානාති අත්ථො. ද්වෙ ධම්මාති ද්වෙ පකතියො. පකතිඅත්ථො හි අයං ධම්ම-සද්දො “ජාතිධම්මානං සත්තාන”න්තිආදිසු (පටි. ම. 1.33) විය. නාමසාධාරණාති නාමෙන සාධාරණා, කුසලාකුසලාති සමානනාමාති අත්ථො. වත්ථුසාධාරණාති වත්ථුනා නිස්සයෙන සාධාරණා, එකසන්නතිපතිතයා සමානවත්ථුකාති අත්ථො. විසෙසතො සංකිලෙසපක්ඛෙ පහානෙකට්ඨා නාමසාධාරණා, සහජෙකට්ඨා වත්ථුසාධාරණා. අඤ්ඤමපි එවං ජාතියන්ති කිව්වපව්වයපටිපක්ඛාදීහි සමානං සඬගණ්හාති. මිච්ඡත්තනියතානං අනියතානන්ති ඉදං පුට්ඨජනානං උපලක්ඛණං. තස්මා සස්සතවාදා උච්ඡෙදවාදාති ආදිකො සබ්බො පුට්ඨජනගෙදො ආහරිත්වා වත්තබ්බො. දසනප්පහාතබ්බා කිලෙසා සාධාරණා මිච්ඡත්තනියතානං අනියතානං එව ව සම්භවතො සම්මත්තනියතානං අසම්භවතො ව. ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අරියසාවකොති සෙක්ඛං සන්ධාය වදති. සබ්බා සා අවිතරාගෙහි සාධාරණාති ලොකියසමාපත්ති රූපාවචරා අරූපාවචරා දිබ්බවිභාරො බ්‍රහ්මවිභාරො පඨමජ්ඣානසමාපත්තිති එවමාදිති පරියායෙහි සාධාරණා. කුසලසමාපත්ති පන ඉමිනා පරියායෙන සියා අසාධාරණා , ඉමං පන දොසං පස්සන්තා කෙවි “යං කිඤ්චි...පෙ.... සබ්බා සා අවිතරාගෙහි සාධාරණා”ති පඨන්ති. කථං තෙ ඔධිසො ගහිතා, අථ ඔධිසො ගහෙනබ්බා, කථං සාධාරණාති? අනුයොගං මනසිකත්වා තං විසොධෙන්තො ආහ – “සාධාරණා හි ධම්මා එවං අඤ්ඤමඤ්ඤ”න්තිආදි. තස්සත්ථො – යථා මිච්ඡත්තනියතානං අනියතානඤ්ච සාධාරණාති වුත්තං, එවං සාධාරණා ධම්මා න සබ්බසත්තානං සාධාරණයා සාධාරණා, කස්මා? යස්මා අඤ්ඤමඤ්ඤං පරං පරං සකං සකං විසයං නාතිවත්තන්ති. පටිනිසතඤ්ඤි තෙසං පවත්තිට්ඨානං, ඉතරථා තථා වොභාරො එව න සියාති අධිප්පායො. යස්මා ව එතෙ එව ධම්මා එවං නියතා විසයා, තස්මා “යොපි ඉමෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො න සො තං ධම්මං උපාතිවත්තති”ති ආහ. න හි මිච්ඡත්තනියතානං අනියතානඤ්ච දස්සනෙන පහාතබ්බා කිලෙසා න සන්ති, අඤ්ඤෙසං වා සන්තිති එවං සෙසෙපි වත්තබ්බං.

අසාධාරණො නාම ධම්මො තස්ස තස්ස පුග්ගලස්ස පච්චත්තනියතො අරියෙසු සෙක්ඛාසෙක්ඛධම්මවසෙන අනරියෙසු සබ්බාහබ්බපහාතබ්බවසෙන ගවෙසිතබ්බො, ඉතරස්ස තථා නිද්දිසිතබ්බභාවාභාවතො. සො ව බො සාධාරණාවිධුරතය තං තං උපාදාය තථාවුත්තදෙසනානුසාරනාති ඉමමත්ථං දස්සෙති “කතමෙ ධම්මා අසාධාරණා යාව දෙසනං උපාදාය ගවෙසිතබ්බා සෙක්ඛාසෙක්ඛා හබ්බාහබ්බා”ති ඉමිනා. අට්ඨමකස්සාති සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නස්ස. ධම්මතාති ධම්මසභාවො පඨමස්ස මග්ගට්ඨතා දුතියස්ස ඵලට්ඨතා. පඨමස්ස වා පභීයමානකිලෙසතා. දුතියස්ස පභීනකිලෙසතා. පුන අට්ඨමකස්සාති අනාගාමිමග්ගට්ඨස්ස. නාමන්ති සෙක්ඛාති නාමං. ධම්මතාති තංතංමග්ගට්ඨතා හෙට්ඨිමඵලට්ඨතා ව. පටිපන්නකානන්ති මග්ගසමඬිගීනං. නාමන්ති පටිපන්නකාති නාමං. එවං “අට්ඨමකස්සා”තිආදිනා අරියපුග්ගලෙසු අසාධාරණධම්මං දස්සෙත්වා ඉතරෙසු නයදස්සනත්ථං “එවං විසෙසානුපස්සිනා”තිආදි වුත්තං. ලොකියධම්මෙසු එව හි භීනාදිභාවො. තත්ථ විසෙසානුපස්සිනාති අසාධාරණධම්මානුපස්සිනා. මිච්ඡත්තනියතානං අනියතා ධම්මා සාධාරණා මිච්ඡත්තනියතා ධම්මා අසාධාරණා. මිච්ඡත්තනියතෙසුපි නියතමිච්ඡාදිට්ඨිකානං අනියතා ධම්මා සාධාරණා. නියතමිච්ඡාදිට්ඨි අසාධාරණාති ඉමිනා නයෙන විසෙසානුපස්සිනා වෙදිතබ්බා.

එවං නානානයෙහි ධම්මවිහත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි භූමිවිහත්තිං පදට්ඨානවිහත්තිඤ්ච විහජිත්වා දස්සෙතුං “දස්සනභූමී”තිආදිමාහ. තත්ථ දස්සනභූමීති පඨමමග්ගො. යස්මා පන පඨමමග්ගක්ඛණෙ අරියසාවකො සම්මත්තනියාමං ඔක්කමන්තො නාම හොති, තතො පරං ඔක්කන්තො , තස්මා “දස්සනභූමී නියාමාවක්කන්තියා පදට්ඨාන”න්ති වුත්තං. කිඤ්චාපි හෙට්ඨිමො හෙට්ඨිමො මග්ගො උපරිඋපරිමග්ගාධිගමස්ස කාරණං හොති, සක්කායදිට්ඨිආදීනි අප්පහාය කාමරාගඛාපාදාදිප්පහානස්ස අසක්කුණෙයාත්තා. තථාපි අරියමග්ගො අත්තතො ඵලස්ස විසෙසකාරණං ආසන්නකාරණඤ්චාති දස්සෙතුං “භාවනාභූමී උත්තරිකානං ඵලානං පත්තියා පදට්ඨාන”න්ති වුත්තං. සුඛා පටිපදා ඛිප්පාහිඤ්ඤා ඤාණුත්තරස්ස තථාවිධපව්වයසමායොගෙ ව හොතිති සා විපස්සනාය පදට්ඨානන්ති වුත්තා. ඉතරා පන තිස්සොපි පටිපදා සමථං ආවහන්ති එව. තාසු සබ්බමුදුතාය දස්සිතාය සෙසාපි දස්සිතා ඵවාති ආහ – “දුක්ඛා පටිපදා දන්ධාහිඤ්ඤා සමථස්ස පදට්ඨාන”න්ති.

දානමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථුති දානමෙව දානමයං, පුජ්ජඵලනිබ්බත්තනට්ඨෙන පුඤ්ඤං, තදෙව කත්තබ්බතො කිරියා, පයොගසම්පත්තියාදීනං අධිට්ඨානභාවතො වත්ථු වාති දානමයපුඤ්ඤකිරියවත්ථු. පරතොසොසස්සාති ධම්මස්සවනස්ස. සාධාරණන්ති න ඛිපං විය අඬුරුස්ස, දස්සනභූමීආදයො විය වා නියාමාවක්කන්තිආදීනං ආවෙණිකං, අථ බො සාධාරණං, තදඤ්ඤකාරණෙහිපි පරතොසොසස්ස පවත්තනතොති අධිප්පායො. තත්ථ කෙවි දායකස්ස දානානුමොදනං ආවිණිණන්ති දානං පරතොසොසස්ස කාරණන්ති වදන්ති. දායකො පන දක්ඛිණාවිසුද්ධිං ආකඬ්ඛන්තො දානසීලාදිගුණවිසෙසානං සවනෙ යුත්තප්පයුත්තො හොතිති දානං ධම්මස්සවනස්ස කාරණං වුත්තං.

සිලසම්පන්නෝ විජපටිසාරාභාවෙන සමාහිතො ධම්මවිත්තාසමත්ථො භොතිති සිලං විත්තාමයඤ්ඤාණස්ස කාරණන්ති ආහ “සිලමය”න්තිආදි. භාවනාමයන්ති සමපසාදිතං භාවනාමයං. භාවනාමයියාති උපරික්ඛානසංඛිතාය විපස්සනාසංඛිතාය ව භාවනාමයියා. පුරිමං පුරිමඤ්ඤි පච්ඡිමස්ස පච්ඡිමස්ස පදට්ඨානං. ඉදානි යස්මා දානං සිලං ලොකියභාවනා ව න කෙවලං යථාචුත්තපරතොසොසාදිනංයෙව, අප්ථං බො යථාක්කමං පරියන්තිබාහුසච්චකම්මට්ඨානානුයොගමග්ගසම්මාදිට්ඨිනම්පි පච්චයා භොන්ති, තස්මා තම්පි නයං දස්සෙතුං පුන “දානමය”න්තිආදිනා දෙසනං වඩ්ඪෙසි. තථා පතිරුපදෙසවාසාදයො කායච්චෙකචිත්තච්චෙකාදිනං කාරණං භොතිති ඉමං නයං දස්සෙතුං “පතිරුපදෙසවාසො”තිආදිමාහ. තත්ථ කුසලච්චිමංසායාති පටිසංඛිතානුපස්සනාය. අකුසලපරිච්චාගොති ඉමිනා පභානපරිඤ්ඤා චුත්තාති. සමාධිත්ථියස්සාති මග්ගසමාධිත්ථියස්ස. සෙසං සුචිඤ්ඤායාමෙව.

විභත්තිභාරවිභවිගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. පරිවත්තනභාරවිභවිගවණ්ණනා

35. තත්ථ කතමො පරිවත්තනො භාරොති පරිවත්තනභාරවිභවිගවණ්ණනා. තත්ථ යස්මා සංවණ්ණියමානෙ සුත්තෙ යථානිද්දිට්ඨානං කුසලාකුසලධම්මානං පටිපක්ඛතුනෙ අකුසලකුසලධම්මෙ පභාතබ්බභාවාදිවසෙන නිද්ධාරණං පටිපක්ඛතො පරිවත්තනං, තස්මා “සම්මාදිට්ඨිස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස මිච්ඡාදිට්ඨි නිජ්ජණ්ණා භවති”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ සම්මා පසත්ථා, සුන්දරා දිට්ඨි ඵතස්සාති සම්මාදිට්ඨි, තස්ස. සා පනස්ස සම්මාදිට්ඨිතා පුබ්බභාගසම්මාදිට්ඨියා වා ලොකුත්තරසම්මාදිට්ඨියා වා වෙදිතබ්බා. මිච්ඡාදිට්ඨි නිජ්ජණ්ණා භවතිති පුරිමනායෙ විපස්සනාසම්මාදිට්ඨියා පභිනා භොති, වික්ඛම්භිතාති අත්ථො. පච්ඡිමනායෙ පඨමමග්ගසම්මාදිට්ඨියා පභිනා සමුච්ඡින්නාති අත්ථො.

යෙ වස්ස මිච්ඡාදිට්ඨිපච්චයාති මිච්ඡාහිනිවෙසහෙතු යෙ අරියානං අදස්සනකාමතාදයො ලොභාදයො පාණාතිපාතාදයො ව අනෙකෙ ලාමකට්ඨේන පාපකා අකොසල්ලසම්භුතට්ඨේන අකුසලා ධම්මා උප්පජ්ජෙය්‍යුං. ඉමස්ස ආරද්ධවිපස්සකස්ස අරියස්ස ව. ධම්මාති සමපවිපස්සනාධම්මා, සත්තත්තිංසබොධිපක්ඛියධම්මා වා අනුප්පන්නා වා සම්භවන්ති උප්පන්නා, භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡන්ති. සම්මාසංකප්පස්සාතිආදිනම්පි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො – සම්මාවිමුත්තිආදිනං මිච්ඡාවිමුත්ති අවිමුත්තාව සමානා “විමුත්තා මය”න්ති ඵවංසඤ්ඤිතො අවිමුත්තියං වා විමුත්තිසඤ්ඤිතො. තත්‍රායං වචනත්ථො – මිච්ඡා පාපිකා විමුත්ති විමොක්ඛො ඵතස්සාති මිච්ඡාවිමුත්ති. අට්ඨංඛිතා ව මිච්ඡාවිමුත්ති යථාචුත්තෙතනාකාරෙන මිච්ඡාහිනිවෙසවසෙන ව පවත්තා අන්තද්වයලක්ඛණා. සම්මාවිමුත්ති පන ඵලධම්මා, මිච්ඡාදිට්ඨිකෙ සමාසෙවතො මිච්ඡාවිමොක්ඛො වා මිච්ඡාවිමුත්ති. මිච්ඡාවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං පන මිච්ඡාවිමොක්ඛෙ මිච්ඡාදිට්ඨියා ව සාරන්ති ගහණවසෙන පවත්තො අකුසලචිත්තූප්පාදො අන්තමයො පාපං කත්වා “සුකතං මයා”ති පච්චවෙක්ඛතො උප්පන්නමොහො ව. සම්මාවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනස්සාති ඵත්ථ සෙක්ඛානං පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණං සම්මාවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනන්ති අධිජ්ජෙතං. තඤ්ඤි උත්තරිභාවනාපාරිසුරියා සංවත්තති.

36. ඵවං සම්මාදිට්ඨිආදිමුඛෙන මිච්ඡාදිට්ඨිආදිං දස්සෙත්වා පුන පාණාතිපාතඅදින්නාදානකාමෙසු මිච්ඡාවාරාදිතො වෙරමණියාදිහි පාණාතිපාතාදිනං පරිවත්තනං දස්සෙතුං “යස්සා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ කාලවාදිස්සාති ලක්ඛණවචනං. කාලෙන සාපදෙසං පරියන්තවතිං අත්ථසඤ්ඤිතන්ති සො සම්ඵප්පලාපස්ස පභානාය පටිපන්නො භොතිති චුත්තං.

පුන “යෙ ව බො කෙව්”තිආදිනා සම්මාදිට්ඨිආදිමුඛෙනෙව මිච්ඡාදිට්ඨිආදිහි ඵව පරිවත්තනං පකාරන්තරෙන දස්සෙති. තත්ථ සන්දිට්ඨිකාති පච්චක්ඛා. සහධම්මිකාති සකාරණා. ගාරය්භාති ගරහිතබ්බසුත්තා. වාදානුචාදාති වාදා වෙව අනුචාදා ව. “වාදානුපාතා”තිපි පාඨො, වාදානුපවත්තියොති අත්ථො. පුජ්ජාති පුජ්ජියා. පාසංසාති පසංසිතබ්බා.

පුන “යෙ ව බො කෙව්”තිආදිනා මජ්ඣිමාය පටිපත්තියා අන්තද්වයපරිවත්තනං දස්සෙති. තත්ථ භුඤ්ජිතබ්බාතිආදිහි වත්තාරි පදානි වත්ථුකාමවසෙන යොජෙතබ්බාති. භාවයිතබ්බා බහුලිකාතබ්බාති පදද්වයං කිලෙසකාමවසෙන. තෙසං අධම්මොති භාවෙනබ්බො නාම ධම්මො සියා, කාමා ව තෙසං භාවෙනබ්බා ඉච්ඡිතා, කාමෙහි ව වෙරමණි කාමානං පටිපක්ඛො, ඉති සා තෙසං අධම්මො ආපජ්ජතිති අධිජ්ජායො.

නියානානිකො ධම්මොති සහ විපස්සනාය අරියමග්ගො. දුක්ඛොති පාපං නිජ්ජරාපෙස්සාමාති පවත්තිතං සරිරතාපනං වදති. සුබොති අනවජ්ජපච්චයපරිභොගසුඛං. ඵතෙසුපි වාරෙසු චුත්තනායෙනෙව අධම්මභාවාපත්ති වත්තබ්බා. ඉදානි අසුභසඤ්ඤාදිමුඛෙන සුභසඤ්ඤාදිපරිවත්තනං දස්සෙතුං “යථා වා පනා”තිආදි චුත්තං. ආරද්ධවිපස්සකස්ස කිලෙසාසුච්ඡිපග්ගරණවසෙන තෙභුමකසංඛිතාරා අසුභතො උපට්ඨගන්තිති කත්වා චුත්තං “සබ්බසංඛාරෙසු අසුභානුපස්සිතො විහරතො”ති. “යං යං වා පනා”තිආදිනා පටිපක්ඛස්ස ලක්ඛණං විභාවෙති. තත්ථ අජ්ඣාපන්නොති අධිජ්ජාපන්නො, අභිඋපගතො පරිඤ්ඤාතොති අත්ථො.

පරිවත්තනභාරවිභවිගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. වෙවචනභාරවිභවිතවණ්ණනා

37. තත්ථ කතමො වෙවචනො භාරොති වෙවචනභාරවිභවිතො. තත්ථ යථා වෙවචනනිද්දෙසො හොති, තං දස්සෙතුං “එකං හගවා ධම්මං අඤ්ඤාමඤ්ඤාහි වෙවචනෙහි නිද්දිසති”ති චුත්තං. වෙවචනෙහි පරියායසද්දෙහි අත්ථො. පදත්ථො පුබ්බෙ චුත්තො එව. කස්මා පන හගවා එකං ධම්මං අනෙකපරියායෙහි නිද්දිසති? චුච්චනෙ – දෙසනාකාලෙ ආයතිඤ්ඤා කස්සචි කපඤ්චි තදත්ථපට්ඨොධො සියාති පරියායවචනං, තස්මිං බණෙ චිත්තිත්තචිත්තානං අඤ්ඤාචිත්තානං අඤ්ඤාන පරියායෙන තදත්ථාවබ්බොධනත්ථං පරියායවචනං. තෙනෙව පදෙන පුන වචනෙ තදඤ්ඤාසං තත්ථ අධිගතතා සියාති මන්දබුද්ධිනං පුනස්පුනං තදත්ථසල්ලක්ඛණෙ අසම්මොසනත්ථං පරියායවචනං. අනෙකෙපි අත්ථා සමානත්වයාසන්නා හොත්තිති යා අත්ථන්තරපරිකප්පනා සියා, තස්සා පරිවජ්ජනත්ථම්පි පරියායවචනං අනඤ්ඤාස්ස වචනෙ අනෙකාහි තාහි තාහි සඤ්ඤාහි තෙසං තෙසං අත්ථානං ඤාපනත්ථම්පි පරියායවචනං සෙය්‍යාපාපි නිසංශ්‍රිතස්ත්වො. ධම්මකථිකානං තත්තිඅත්ථප්පනිකන්ධනපරාවබ්බොධනානං සුබසිද්ධියාපි පරියායවචනං. අත්තනො ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාප්පත්තියා විභාවනත්ථං, වෙනෙය්‍යානං තත්ථ ඛිජාචාපනත්ථං වා පරියායවචනං හගවා නිද්දිසති.

කිං බහුතා යස්සා ධම්මධාතුයා සුප්පට්ඨිද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධා යථා සබ්බස්මිං අත්ථො අප්පට්ඨනඤ්ඤාණාචාරා, තථා සබ්බස්මිං සද්දවොහාරෙති එකම්පි අත්ථං අනෙකෙහි පරියායෙහි බොධෙති, න තත්ථ දන්ධාසිතත්තං චිත්ථාසිතත්තං අත්ථස්ස. නාපි ධම්මදෙසනාහානි, ආවෙණිකොචායං බුද්ධධම්මොති පරියායදෙසනං දස්සෙත්තො “ආසා”තිආදිමාහ. තත්ථ අත්ථං දස්සෙත්තො “ආසා නාම චුච්චති යා හවිස්සස්ස අත්ථස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ හවිස්සස්ස අත්ථස්සාති අනාගතස්ස ඉච්ඡිතබ්බස්ස අත්ථස්ස. “අවස්සං ආගම්ස්සති”තිආදිනා තස්සා පවත්තියාකාරං දස්සෙති. අනාගතත්ථවිසයා තණ්හා ආසා. අනාගතපච්චුප්පන්තත්ථවිසයා තණ්හා පිභාති අයමෙතාසං විසෙසො.

අත්ථනිප්ඵත්තිපටිපාලනාති යාය ඉච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස නිප්ඵත්තිං පටිපාලෙති ආගමෙති, යාය වා නිප්ඵන්තං අත්ථං පටිපාලෙති රක්ඛති. අයං අභිනන්දනා නාම, යථාලද්ධස්ස අත්ථස්ස කෙලායනා නාමාති අත්ථො. තං අත්ථනිප්ඵත්තිං සත්තසංඛාරවසෙන විහජිත්වා දස්සෙත්තො “පියං වා ඤාති”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ධම්මන්ති රූපාදිආරම්මණධම්මං, අතිඉට්ඨාරම්මණං අභිනන්දති, අතිට්ඨාරම්මණෙහිපි තං දස්සෙතුං “අප්පට්ඨකුලතො වා අභිනන්දති”ති චුත්තං. පට්ඨකුලෙපි හි විපල්ලාසවසෙන සත්තං, සංඛාරං වා අප්පට්ඨකුලතො අභිනන්දති.

යාසු අනෙකධාතුසු පවත්තියා තණ්හා “අනෙකධාතුසු සරා”ති චුත්තා, තා ධාතුයො විභාගෙන දස්සෙතුං “චක්ඛුධාතු”තිආදි චුත්තං. කිඤ්චාපි ධාතුච්චිතාදියු (විභ. 172 ආදයො) කාමධාතුආදයො අඤ්ඤාපි අනෙකධාතුයො ආගතා, තාසම්පි එත්ථෙව සමවරොධොති දස්සනත්ථං අට්ඨාරසෙවෙත්ථ දස්සිතා. කෙච්චි රූපාධිමුක්තාතිආදි තාසු ධාතුසු තණ්හාය පවත්තිදස්සනං. තත්ථ යස්මා පඤ්ච අප්ඤ්ඤාතිකා ධාතුයො සත්ත ව විඤ්ඤාණධාතුයො ධම්මධාතු ව ධම්මාරම්මණෙනෙව සම්ගහිතා, තස්මා අට්ඨාරස ධාතුයො උද්දිසිත්වා ඡළෙව තණ්හාය පවත්තිට්ඨානාති විභත්තානිති දට්ඨබ්බං. තණ්හාපක්ඛා නෙක්ඛම්මස්සිතාපි දොමනස්සුප්පට්ඨාරා තස්ස අනුත්තරෙසු විමොක්ඛෙසු පිහං උපට්ඨාපයතො උප්පජ්ජති “පිහප්පට්ඨයා දොමනස්ස”න්ති වචනතො, කො පන වාදො ගෙහස්සිතෙසු දොමනස්සුප්පට්ඨාරෙසුති ඉමාති වතුච්චිති පදාති “තණ්හාපක්ඛො”ති චුත්තං. ගෙහස්සිතා පන උපෙක්ඛා අඤ්ඤාණුපෙක්ඛතාය යථාහිතිවෙසස්ස පට්ඨයො හොතිති “යා ඡ උපෙක්ඛා ගෙහස්සිතා, අයං දිට්ඨිපක්ඛො”ති චුත්තං.

38. ඉදානි තෙසං උපට්ඨාරානං තණ්හාපරියායං දස්සෙත්තො “සායෙව පත්ථනාකාරෙන ධම්මනන්දි”තිආදිමාහ. පුන චිත්තං පඤ්ඤා හගවා ධම්මො සංඛිසො සීලං වාගොති ඉමෙසං පරියායවචනනිද්ධාරණෙන වෙවචනභාරං විහජිත්වා දස්සෙතුං “චිත්තං මනො විඤ්ඤාණං”න්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ “අඤ්ඤාමිපි එවං ජාතිය”න්ති ඉමිනා පඤ්ඤා පජානනා විචයො පට්ඨයො ධම්මවිචයො සල්ලක්ඛණා උපලක්ඛණා පච්චුපලක්ඛණා පණ්ඩිතවං කොසල්ලං නෙපුඤ්ඤං වෙහඛ්‍යා චිත්තා උපපරික්ඛා භූරි මෙධා පරිණායිකා විපස්සනා සම්පජ්ඤාං පනොදො පඤ්ඤා පඤ්ඤන්ද්‍රියං පඤ්ඤාබලං පඤ්ඤාසත්ථං පඤ්ඤාපාසාදො පඤ්ඤාආලොකො පඤ්ඤාඛිභාසො පඤ්ඤාපජ්ජොතො පඤ්ඤාරතනං අමොහොති (මහානි. 149) එවමාදිනම්පි පඤ්ඤාය පරියායසද්දානං සම්ගහො දට්ඨබ්බො.

පඤ්චන්ද්‍රියාති ලොකුත්තරානිති බයෙ ඤාණන්තිආදිති පඤ්චන්ද්‍රියාති ලොකුත්තරානි, ලොකුත්තරපඤ්ඤාය වෙවචනානිති අත්ථො. සබ්බා පඤ්ඤාති ඉතරෙහි වෙවචනෙහි චුත්තා සබ්බා පඤ්ඤා ලොකියලොකුත්තරම්සිසිකාති අත්ථො. “අපි වා”තිආදිනා ඉමිනාපි පරියායෙන වෙවචනං චත්තබ්බන්ති දස්සෙති. ආධිපතෙය්‍යවිධෙය්‍යාති අධිමොක්ඛලක්ඛණෙ ආධිපතෙය්‍යවිධෙය්‍ය. යථා ව බුද්ධානුස්සතියං චුත්තන්ති යථා බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.123) “ඉතිපි සො හගවා”තිආදිනා පාළියා සො හගවා ඉතිපි අරහං...පෙ.... ඉතිපි හගවාති අනෙකෙහි වෙවචනෙහි හගවා අනුස්සරිතබ්බොති චුත්තං. ඉමිනා ව නයෙන බලනිප්ඵත්තිගතො වෙසාරජ්ජපත්තො යාව ධම්මොභාසප්පජ්ජොතකරොති, එතෙහි පරියායෙහි බුද්ධස්ස හගවතො වෙවචනං බුද්ධානුස්සතියං චත්තබ්බන්ති පදං ආහරිත්වා සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. එතානිපි කතිපයානි එව හගවතො වෙවචනානි. අසංඛිතෙය්‍යා හි බුද්ධගුණා ගුණනෙමිත්තකානි ව හගවතො නාමානි. චුත්තඤ්ඤෙනං ධම්මසෙනාපතිනා –

“අසඬුබොයානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසිනො; ගුණෙන නාමමුද්ධෙයාං, අපි නාම සහස්සනො”ති. (උදා. අට්ඨ. 53);

ධම්මානුස්සනියං “අසඬුබත”න්තිආදිසු න කෙනවි පච්චයෙන සඬුබතන්ති අසඬුබතං. නත්ථි එතස්ස අන්තො විනාසොති අනන්තං. ආසවානං අනාරම්මණතො අනාසවං. අවිජරිතසභාවත්තා සව්වං. සංසාරස්ස පරතීරභාවතො පාරං. නිපුණඤාණවිසයත්තා සුමුමසභාවත්තා ච නිපුණං. අනුපච්චිතඤාණසම්භාරෙහි දට්ඨං න සක්කාති සුදුද්දසං. උප්පාදපරාහි අනබ්භාහතත්තා අපජ්ජරං. ටීරභාවෙන ධුවං. ජරාමරණෙහි අපලුප්පනතො අපලොකිකං. මංසවක්ඛුනා දිබ්බවක්ඛුනා ච අපස්සිතබ්බත්තා අනිදස්සනං. රාගාදිපපඤ්චාභාවෙන නිප්පපඤ්චං. කිලෙසාහිසඬුබාරානං වූපසමහෙතුතාය සන්තං.

අමතහෙතුතාය භඩ්ගාභාවතො ච අමතං. උත්තමට්ඨෙයන අත්ථපකට්ඨෙයන ච පණ්ණිකං. අසිවානං කම්මකිලෙසවිපාකවට්ටානං අභාවෙන සිවං. චතුහි යොගෙහි අනුපද්දවභාවෙන බෙමං. තණ්හා බියති එත්ථාති තණ්හක්ඛයො. කතපුඤ්ඤෙහිපි කදාවදෙව පස්සිතබ්බත්තා අවිජරියං. අභුතපුබ්බත්තා අබිභූතං. අනන්තරායත්තා අනීතිකං. අනන්තරායභාවහෙතුතො අනීතිකධම්මං (සං. නි. අට්ඨ. 3.5.377-409).

අනිබ්බත්තිසභාවත්තා අජාතං. තතො එව අභූතං. උභයෙනාපි උප්පාදරහිතන්ති චුත්තං හොති. කෙනවි අනුපද්දුතත්තා අනුපද්දවං. න කෙනවි පච්චයෙන කතන්ති අකතං. නත්ථි එත්ථ සොකොති අසොකං. සොකහෙතුට්ඨමෙන විසොකං. කෙනවි අනුපසජ්ජිතබ්බත්තා අනුපසග්ගං. අනුපසග්ගභාවහෙතුතො අනුපසග්ගධම්මං.

ගම්භීරඤාණගොචරතො ගම්භීරං. සම්මාපටිපත්තිං විනා පස්සිතුං පත්තුං අසක්කුණෙයාත්තා දුප්පස්සං. සබ්බලොකං උත්තරිත්වා ධීතන්ති උත්තරං. නත්ථි එතස්ස උත්තරන්ති අනුත්තරං. සමස්ස සද්දිස්ස අභාවෙන අසමං. පටිභාගාභාවෙන අප්පට්ඨමං. උත්තමට්ඨෙයන ජෙට්ඨං, පාසංසතමත්තා චා ජෙට්ඨං. සංසාරදුක්ඛට්ටිතෙහි ලෙතබ්බතො ලෙණං. තතො රක්ඛණතො තාණං. රණාභාවෙන අරණං. අඬ්ගණාභාවෙන අනඬ්ගණං. නිද්දොසතාය අකාවං. රාගාදිමලාපගමෙන විමලං. චතුහි ඔසෙහි අනප්ඤ්ඤාත්ථරණියතො දීපො. සංසාරවූපසමසුඛතාය සුඛං. පමාණකරධම්මාභාවතො අප්පමාණං, ගණෙතුං එතස්ස න සක්කාති ච අප්පමාණං. සංසාරසමුද්දෙ අනොසිදනට්ඨානතාය පතිට්ඨා. රාගාදිකිඤ්චනාභාවෙන පරිග්ගහාභාවෙන ච අකිඤ්චනන්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

සඬුබානුස්සනියං සත්තානං සාරොති සීලසාරාදිසාරගුණයොගතො සත්තෙසු සාරභූතො. සත්තානං මණ්ඩොති ගොරසෙසු සප්පිමණ්ඩො විය සත්තෙසු මණ්ඩභූතො. සාරගුණවසෙනෙව සත්තෙසු උද්ධරිතබ්බතො සත්තානං උද්ධාරො. නිව්චලගුණතාය සත්තානං එසිකා. ගුණසොභාසුරහිභාවෙන සත්තානං පසුනං සුරහි කුසුමන්ති අත්ථො.

ගුණෙසු උත්තමඬ්ගං පඤ්ඤා තස්සා උපසොභාහෙතුතාය සීලං උත්තමඬ්ගොපසොභනං චුත්තං. සීලෙසු පරිපූරකාරිතො අනිජ්ඣත්තා නාම ගුණා නත්ථි “නිධානඤ්ච සීලං සබ්බදොහග්ගසමතික්කමනට්ඨෙයා”ති චුත්තං. අයඤ්ච අත්ථො ආකඬ්බෙයාසුත්තෙන (ම. නි. 1.64 ආදයො) දිපෙනබ්බො. අපරම්පි චුත්තං – “ඉජ්ඣති, හික්ඛවෙ, සීලවතො වෙතොපණ්ඩි විසුද්ධත්තා”ති (දී. නි. 3.337; සං. නි. 4.352; අ. නි. 8.35). සිප්පන්ති ධනුසිප්පං. ධඤ්ඤන්ති ධනායිතබ්බං. ධම්මවොලොකනතායාති සමට්ඨිපස්සනාදිධම්මස්ස වොලොකනභාවෙන . වොලොකනට්ඨෙයාති සත්තභූමකාදිපාසාදෙ විය සීලෙ යත්ථා අභිඤ්ඤාවක්ඛුනා ලොකස්ස වොලොකෙතුං සක්කාති චුත්තං. සබ්බභූමානුපරිවත්ති ච සීලං චතුභූමකකුසලස්සාපි තදනුවත්තනතො. සෙසං උත්තානමෙවාති.

වෙච්චනභාරවිභඩ්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. පඤ්ඤත්තිභාරවිභඩ්ගවණ්ණනා

39. තත්ථ කතමො පඤ්ඤත්තිභාරොති පඤ්ඤත්තිභාරවිභඩ්ගො. තත්ථ කා පනායං පඤ්ඤත්තිති? ආහ “යා පකතිකථාය දෙසනා”ති. ඉදං චුත්තං හොති – යා දෙසනාභාරාදයො විය අස්සාදාදිපදත්ථවිසෙසනිද්ධාරණං අකත්ථා භගවතො සාභාවිකධම්මකථාය දෙසනා. යා තස්සා පඤ්ඤාපනා, අයං පඤ්ඤත්තිභාරො. යස්මා පන සා භගවතො තථා තථා වෙනෙයාසත්තානෙ යථාධිප්පෙනමත්ථං නික්ඛිපතීති නික්ඛෙපො. තස්ස වායං භාරො දුක්ඛාදිසඬුබාතෙ භාගෙ පකාරෙහි ඤාපෙති, අසඬුකරතො චා යපෙති, තස්මා “නික්ඛෙපපඤ්ඤත්ති”ති චුත්තො. ඉති පකතිකථාය දෙසනාති සඬුබෙපෙන චුත්තමත්ථං විත්ථාරෙන විභජ්තුං “කා ච පකතිකථාය දෙසනා”ති පුච්ඡිත්ථා “චත්තාරි සව්වානි”තිආදිමාහ.

තත්ථ ඉදං දුක්ඛන්ති අයං පඤ්ඤත්තිති කක්ඛළුප්පනාදිසභාවෙ රූපාරූපධම්මෙ අතීතාදිවසෙන අනෙකභෙදහින්තෙ අහින්දිත්ථා පීළනසඬුබතසත්තාපට්ඨපරිණාමට්ඨිකාසාමඤ්ඤෙන යා කුච්ඡිතභාවාදිමුඛෙන එකජ්ඣං ගහණස්ස කාරණභූතා පඤ්ඤත්ති, කා පන සාති? නාමපඤ්ඤත්තිනිබන්ධනා තප්පාපඤ්ඤත්ති. “විඤ්ඤත්තිවිකාරසහිතො සද්දො එවා”ති අපරෙ. ඉමිනා නයෙන තත්ථ තත්ථ පඤ්ඤත්තිඅත්ථො වෙදිතබ්බො.

“පඤ්චන්තං ඛන්ධාන” න්ති ආදිනා තස්සා පඤ්ඤාත්තියා උපාදානං දස්සෙති. දසන්තං ඉන්ද්‍රියානන්ති අට්ඨ රුපිනද්‍රියානි මනින්ද්‍රියං චෙදනින්ද්‍රියන්ති එවං දසන්තං. අනුභවනසාමඤ්ඤෙන හි චෙදනා එකමිත්තද්‍රියං කතා, තථා සද්ධාදයො ච මග්ගපක්ඛියාති.

කබලං කරියතීති කබලිකාරොති වත්ථුවසෙන අයං නිද්දෙසො. යාය ඔජාය සත්තා යාපෙන්ති, තස්සායෙනං අධිවචනං. සා හි ඔජට්ඨමකස්ස රූපස්ස ආහරණතො ආභාරො. අත්ථිති මග්ගෙන අසමුච්ඡින්නතාය විජ්ජති. රාගොති රඤ්ජනට්ඨෙත රාගො. නන්දනට්ඨෙත නන්දි. තණ්හායනට්ඨෙත තණ්හා. සබ්බානෙතානි ලොභස්සෙව නාමානි. පතිට්ඨිතං තත්ථ විඤ්ඤාණං විරුල්ලන්ති කම්මං ජවාපෙන්වා පටිසන්ධිආකඩ්ඪනසමත්ථතාය පතිට්ඨිතඤ්චෙව විඤ්ඤාණං විරුල්ලඤ්ච. යත්ථාති තෙභුමකවට්ටෙ භුමිමං, සබ්බත්ථ වා පුරිමපුරිමපදෙ එතං භුමිමං. අත්ථි තත්ථ සබ්බාරානං වුද්ධිති යෙ ඉමස්මිං විපාකවට්ටෙ ධීතස්ස ආයතිං වඩ්ඪනහෙතුකා සබ්බාරා, තෙ සන්ධාය වුත්තං – “යත්ථ අත්ථි ආයතිං පුනබ්බවාහිනිබ්බත්ති” ති යස්මිං යානෙ ආයතිං පුනබ්බවාහිනිබ්බත්ති අත්ථි. අත්ථි තත්ථ ආයතිං ජාතිජරාමරණන්ති යත්ථ පටිසන්ධිග්ගහණං, තත්ථ ඛන්ධානං අභිනිබ්බත්තිලක්ඛණා ජාති, පරිපාකලක්ඛණා ජරා, හෙදනලක්ඛණං මරණඤ්ච අත්ථි. අයං පභාවපඤ්ඤාත්තී දුක්ඛස්ස ච සමුදයස්ස වාති අයං යථාචුත්තා දෙසනා දුක්ඛස්වචස්ස සමුදයස්වචස්ස ච සමුට්ඨානපඤ්ඤාත්තී, විපාකවට්ටස්ස සබ්බාරානඤ්ච තණ්හාපච්චයනිද්දෙසනොති අධිජ්ජායො.

නත්ථි රාගොති අග්ගමග්ගභාවනාය සමුච්ඡින්නත්තා නත්ථි චෙ රාගො. අජ්ජතිට්ඨිතං තත්ථ විඤ්ඤාණං අවිරුල්ලන්ති කම්මං ජවාපෙන්වා පටිසන්ධිආකඩ්ඪනසමත්ථතායාභාවෙන අජ්ජතිට්ඨිතඤ්චෙව අවිරුල්ලඤ්චාති වුත්තපටිපක්ඛනෙයන අත්ථො චෙදිතබ්බො.

“අයං පරිඤ්ඤාපඤ්ඤාත්තී” න්ති ආදිනා එකාභිසමයවසෙනෙව මග්ගසම්මාදිට්ඨි වතුසු අරියසච්චෙසු පවත්තතීති දස්සෙති. අයං භාවනාපඤ්ඤාත්තීති අයං ද්වාරාරම්මණෙනි ඡද්වාරජ්ජවත්තනධම්මානං අනිච්චානුපස්සනා මග්ගස්ස භාවනාපඤ්ඤාත්තී. නිරොධපඤ්ඤාත්තී නිරොධස්සාති රොධසබ්බානාය තණ්හාය මග්ගෙන අනවසෙසනිරොධපඤ්ඤාත්තී. උප්පාදපඤ්ඤාත්තීති උප්පන්නස්ස පඤ්ඤාපනා. ඔකාසපඤ්ඤාත්තීති යානස්ස පඤ්ඤාපනා. ආභට්ඨනාපඤ්ඤාත්තීති නිහරණපඤ්ඤාත්තී. ආසාධිකානන්ති ගුන්තං වණෙසු නිලමක්ඛිකාහි යපිතඅණ්ඩකා ආසාධිකා නාම. එත්ථ යස්ස උප්පන්නා, තස්ස සත්තස්ස අනායබ්බසනහෙතුකාය ආසාධිකා වියාති ආසාධිකා, කිලෙසා, තෙසං ආසාධිකානං. අභිනිසානපඤ්ඤාත්තීති සමුග්ගසානපඤ්ඤාත්තී.

41. එවං වට්ටවිට්ටමුඛෙන සම්මසනඋපාදානක්ඛන්ධමුඛෙනෙව සච්චෙසු පඤ්ඤාත්තීවිභාගං දස්සෙත්ථා ඉදානි තෙපරිවට්ටවසෙන දස්සෙතුං “ඉදං ‘දුක්ඛ’න්ති මෙ, භික්ඛවෙ” න්ති ආදි ආරද්ධං. තත්ථ දස්සනට්ඨෙත වක්ඛු. යථාසභාවතො ජානනට්ඨෙත ඤාණං. පටිවිජ්ඣනට්ඨෙත පඤ්ඤා. විදිතකරණට්ඨෙත විජ්ජා. ඔභාසනට්ඨෙත ආලොකො. සබ්බං පඤ්ඤාවෙවචනමෙව. අයං වෙවචනපඤ්ඤාත්තී. සච්ඡිකිරියාපඤ්ඤාත්තීති පච්චක්ඛකරණපඤ්ඤාත්තී.

තුලමතුලඤ්චාති ගාථාය පවුරජනානං පච්චක්ඛනාවතො තුලිතං පරිච්ඡින්නන්ති තුලං, කාමාවචරං. න තුලන්ති අතුලං, තුලං වා සද්දිසමස්ස අඤ්ඤං ලොකියකම්මං නත්ථිති අතුලං, මහග්ගතකම්මං. කාමාවචරරූපාවචරකම්මං වා තුලං, අරූපාවචරං අතුලං, අජ්ජපිපාකං වා තුලං. බහුවිපාකං අතුලං. සම්භවති එතෙනානි සම්භවං, සම්භවහෙතුභුතං. භවසබ්බාරං පුනබ්බභවසබ්බරණකං. අවස්සජීති විස්සජ්ජෙසි. මුනීති බුද්ධමුනී. අජ්ඣත්තරතොති නියකජ්ඣත්තරතො. සමාහිතොති උපචාරජ්ජනාසමාධිවසෙන සමාහිතො. අභින්දි කවචමිවාති කවචං විය භින්දි. අත්තසම්භවන්ති අත්තනි සඤ්ජානං කිලෙසං. ඉදං වුත්තං හොති – සවිපාකට්ඨෙත සම්භවං භවාභිසබ්බරණට්ඨෙත භවසබ්බාරන්ති ව ලද්ධනාමං තුලාතුලසබ්බාතං ලොකියකම්මඤ්ච ඔස්සජී, සබ්බගාමසීසෙ මහායොධො කවචං විය අත්තසම්භවං කිලෙසඤ්ච අජ්ඣත්තරතො සමාහිතො හුත්ථා අභින්දිති.

අථ වා තුලන්ති තුලයන්තො තීරෙන්තො. අතුලඤ්ච සම්භවන්ති නිබ්බානඤ්චෙව සම්භවඤ්ච. භවසබ්බාරන්ති භවගාමිකම්මං. අවස්සජී මුනීති “පඤ්චක්ඛන්ධා අනිච්චා, තෙසං නිරොධො නිබ්බානං නිච්ච” න්ති ආදිනා (පටි. ම. 3.38 අත්ථතො සමානං) නයෙන තුලයන්තො බුද්ධමුනි භවෙ ආදිනවං නිබ්බානෙ ආනිසංසඤ්ච දිස්වා තං ඛන්ධානං මුලභුතං භවසබ්බාරං කම්මක්ඛයකරෙන අරියමග්ගෙන අවස්සජී. කථං? අජ්ඣත්තරතො. සො හි විපස්සනාවසෙන අජ්ඣත්තරතො සමථවසෙන සමාහිතො කවචමිව අත්තභාවං පරියොනන්ධිත්ථා ධීතං අත්තනි සම්භවත්තා “අත්තසම්භව”න්ති ලද්ධනාමං සබ්බං කිලෙසජානං අභින්දි, කිලෙසාභාවෙ කම්මං අජ්ජපටිසන්ධිකත්තා අවස්සට්ඨං නාම හොති, කිලෙසාභාවෙන කම්මං ජනීති අත්ථො (දී. නි. අට්ඨ. 2.169; උදා. අට්ඨ. 51).

සබ්බතාසබ්බතධාතුවනිමුත්තස්ස අභිඤ්ඤායාස්ස අභාවතො වුත්තං “තුල...පෙ.... ධම්මාන”න්ති. තෙන ධම්මපටිසම්භිදා වුත්තා හොතිති ආහ – “නික්ඛෙපපඤ්ඤාත්තී ධම්මපටිසම්භිදායා”ති. භවසබ්බාරෙ සමුදයපක්ඛියං සන්ධායාහ “පරිච්චාගපඤ්ඤාත්තී”ති. දුක්ඛස්වචපක්ඛියවසෙන “පරිඤ්ඤාපඤ්ඤාත්තී”ති. සමාධානවිසිට්ඨස්ස අජ්ඣත්තරතභාවස්ස වසෙන “භාවනාපඤ්ඤාත්තී කායගතාය සතියා”ති වුත්තං. අජ්ඣත්තරතතාවිසිට්ඨස්ස පන

42. තත්ප් කතමො ඔතරණො භාරොති ඔතරණභාරවිහඨිගො. තත්ප් අසෙක්ඛා විමුත්තීති අයං තෙධාතුකෙ විතරාගතා අසෙක්ඛා ඵලවිමුත්ති. තානියෙවාති තානි අසෙක්ඛායං විමුත්තියං සද්ධාදීනි . අයං ඉන්ද්‍රියෙහි ඔතරණාති

අසෙක්බාය විමුක්තියා නිද්ධාරිතෙහි සද්ධාදීහි ඉන්ද්‍රියෙහි සංවණ්ණනාය ඔතරණා.

පඤ්චන්ද්‍රියානි විජ්ජාති සම්මාසඤ්ඤාපො විය සම්මාදිට්ඨියා උපකාරකත්තා පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ සද්ධාදීහි චත්තාරි ඉන්ද්‍රියානි විජ්ජාය උපකාරකත්තා සඤ්ඤානිවසෙන වුත්තානි. සඤ්ඤාපරිපාටනානිති පඤ්චසු ඛන්ධෙසු සඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ අන්තොගධානි. යෙ සඤ්ඤා අනාසවානි තං සඤ්ඤාක්ඛන්ධං විසෙසෙති, අග්ගඵලස්ස අධිප්පෙතත්තා. තතො ඵල ව නො භවති. ධම්මධාතුසඤ්ඤානි අට්ඨාරසධාතුසු ධම්මධාතුසඤ්ඤානි. යදිපි පුබ්බෙ චිත්තරාගතා අසෙක්බා විමුක්ති දස්සිතා, තස්සා පන පටිපත්තිදස්සනත්ථං “අයං අභමස්මිති අනානුපස්සි”ති දස්සනමග්ගො ඉධ වුත්තොති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “අයං අභමස්මිති අනානුපස්සි”තිආදි වුත්තං. සබ්බං වුත්තනයමෙව.

43. නිස්සිතස්ස වලිකන්ති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන කම්මං අනවට්ඨානං. චුතුපපාතොති අපරාපරං වචනං. උපපතනඤ්ච. නිස්සිතපදෙ ලබ්භමානං නිස්සයනං උද්ධරන්තො ආහ – “නිස්සයො නාමා”ති. තණ්හානිස්සයොති තණ්හාහිනිවෙසො. සො හි තණ්හාවරිතස්ස පතිට්ඨාභාවෙන තථා වුත්තො. ඵලං දිට්ඨිනිස්සයොපි දට්ඨබ්බො. රත්තස්ස චෙතනාති චෙතනාපධානත්තා සඤ්ඤාක්ඛන්ධධම්මානං චෙතනාසිසෙන තණ්හං ඵල වදති. තෙනෙවාහ – “අයං තණ්හානිස්සයො”ති. යස්මා පන විපරිතාහිනිවෙසො මොහස්ස ඛලවභාවෙ ඵල හොති, තස්මා “යා මුල්භස්ස චෙතනා, අයං දිට්ඨිනිස්සයො”ති වුත්තං.

ඵලං චෙතනාසිසෙන තණ්හාදිට්ඨියො චත්වා ඉදානි තත්ථ නිප්පරියායෙන චෙතනංයෙව ගණ්හන්තො “චෙතනා පන සඤ්ඤා”ති ආහ. යා රත්තස්ස වෙදනා, අයං සුඛා වෙදනාති සුඛාය වෙදනාය රාගො අනුසෙතිති කත්වා වුත්තං. තථා අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය අවිජ්ජා අනුසෙතිති ආහ – “යා සම්මුල්භස්ස වෙදනා, අයං අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා”ති. ඉධ වෙදනාසිසෙන චෙතනා වුත්තා. තණ්හායාති තණ්හං. දිට්ඨියාති දිට්ඨිං. යථා වා සෙසධම්මානං තණ්හාය නිස්සයභාවෙ පුග්ගලො තණ්හාය නිස්සිතොති වුව්චති. ඵලං තණ්හාය සෙසධම්මානං පච්චයභාවෙ පුග්ගලො තණ්හාය නිස්සිතොති වුව්චතිති ආහ – “තණ්හාය අනිස්සිතො”ති.

පස්සද්ධිති දරථපටිප්පස්සම්භනා. කායිකාති කරජකායසන්තිස්සිතා. චෙතසිකාති චිත්තසන්තිස්සිතා. යස්මා පන සා දරථපටිප්පස්සද්ධි කායචිත්තානං සුඛෙ සති පාකටා හොති, තස්මා “යං කායිකං සුඛං”න්තිආදිනා ඵලූපවාරෙන වුත්තාය පස්සද්ධියා නතිඅභාවස්ස කාරණභාවං දස්සෙතුං “පස්සද්ධිකායො”තිආදි වුත්තං. සොති ඵලං විමුක්තචිත්තො බිණ්ණසවො. රූපසඤ්ඤාය විමුක්තොති රූපානං සඤ්ඤාසඤ්ඤානෙ නිබ්බානෙ විමුක්තො. අත්ථිතිපි න උපෙතිති සස්සතො අත්තා ව ලොකො වානිපි තණ්හාදිට්ඨිඋපයෙන න උපෙති න ගණ්හාති. නත්ථිති අසස්සතොති. අත්ථි නත්ථිති ඵකච්චං සස්සතං ඵකච්චං අසස්සතන්ති. නෙවත්ථි නො නත්ථිති අමරාවික්ඛෙපවසෙන. ගම්භිරොති උත්තානභාවහෙතුනං කිලෙසානං අභාවෙන ගම්භිරො. නිබ්බුතොති අත්ථිතිආදිනා උපගමනකිලෙසානං වූපසමෙන පරිනිබ්බුතො සිතිභුතො.

ඉධාගතීති පරලොකතො ඉධ ආගති. ගතීති ඉධලොකතො පරලොකගමනං. තං පන පුනබ්භවොති ආහ “පෙච්චභවො”ති. ඉධ හුරන්ති ද්වාරාරම්මණධම්මා දස්සිතාති “උභයමන්තරො”ති පදෙන ද්වාරප්පචත්තධම්මෙ දස්සෙන්නො “ඵස්සසමුදිතෙසු ධම්මෙසු”ති ආහ. තස්සත්ථො – ඵස්සෙන සද්ධිං ඵස්සෙන කාරණභුතෙන ව සමුදිතෙසු සම්භුතෙසු විඤ්ඤාණවෙදනාසඤ්ඤාවෙතනාවිතක්කච්චාරාදිධම්මෙසු. අත්තානං න පස්සතීති තෙසං ධම්මානං අනත්තභාවෙනෙව තත්ථ අත්තානං න පස්සති. විරජ්ජති විරාගා විමුච්චතිති පදෙහි ලොකුත්තරධම්මානං පටිච්චසමුප්පාදභාවං දස්සෙන්නො තදත්ථතාය සීලාදීනම්පි පරියායෙන තබ්භාවමාහ “ලොකුත්තරො”තිආදිනා.

44. නාමසම්පයුත්තොති නාමෙන මිස්සිතො. සලපාදිසෙසා නිබ්බානධාතුති අරහත්තඵලං අධිප්පෙතං. තඤ්ච පඤ්ඤාපධානන්ති ආහ – “සලපාදිසෙසා නිබ්බානධාතු විජ්ජාති. සෙසං සබ්බං උත්තානමෙව.

ඔතරණභාරවිභවිගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. සොධනභාරවිභවිගවණ්ණනා

45. තත්ථ කතමො සොධනො භාරොති සොධනභාරවිභවිගො. තත්ථ භගවා පදං සොධෙතීති “අවිජ්ජාය නිවුතො ලොකො”ති (සු. නි. 1039; වුළුති. අජිතමාණවපුච්ඡා 58, අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 2) වදන්තො භගවා – “කෙනස්සු නිවුතො ලොකො”ති (සු. නි. 1038; වුළුති. අජිතමාණවපුච්ඡා 57, අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 1) ආයස්මතා අජිතෙන පුච්ඡාවසෙන වුත්තං. පදං සොධෙති නාම, තදත්ථස්ස විස්සජ්ජනතො. නො ව ආරම්භන්ති න තාව ආරම්භං සොධෙති, ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස අපරියොසිතත්තා. සුද්ධො ආරම්භොති ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස පබොධිතත්තා සොධිතො ආරම්භොති අත්ථො. අඤ්ඤාණපක්ඛන්දානං ද්වෙල්භකජානානං වා පුච්ඡනකාලෙ පුච්ඡිතානං පුච්ඡාවිසයො අවිජ්ජං මහාගහනං විය මහාදුග්ගං විය ව අන්ධකාරං අවිභූතං හොති. යදා ව භගවතා පණ්ඩිතෙහි වා භගවතො සාවකෙහි අපදෙ පදං දස්සෙන්නෙහි නිජ්ජටං නිගුම්ඛං කත්වා පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජිතෙ මහතා ගන්ධහත්ථිතා අභිභවිත්වා ඔහග්ගපදාලිතො ගහනප්පදෙසො විය විගතන්ධකාරො විභූතො උපට්ඨභමානො විසොධිතො නාම හොති.

48. එවං සච්චමග්ගරූපධම්මවසෙන අධිට්ඨානභාරං දස්සෙත්වා ඉදානි අවිජ්ජාවිජ්ජාදීනම්පි වසෙන තං දස්සෙතුං “අවිජ්ජාති එකක්කතා”නිආදි වුත්තං. තත්ථ “දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණං”නතිආදීසු යස්මා අවිජ්ජා දුක්ඛසච්චවස්ස යාථාවසරසලක්ඛණං ඡානිතුං පටිච්ඡේදිත්තුං න දෙනි ඡාදෙත්වා පරියොනන්ධිත්වා තිට්ඨති, තස්මා “දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණං”නති වුච්චති. තථා යස්මා දුක්ඛසමුදයස්ස දුක්ඛනිරොධස්ස දුක්ඛනිරොධගාමිනියා පටිපදාය යාථාවසරසලක්ඛණං ඡානිතුං පටිච්ඡේදිත්තුං න දෙනි ඡාදෙත්වා පරියොනන්ධිත්වා තිට්ඨති, තස්මා “දුක්ඛනිරොධගාමිනියා පටිපදාය අඤ්ඤාණං”නති වුච්චති. පුබ්බන්තො අනීතද්ධභූතා ඛන්ධායතනධාතුයො. අපරන්තො අනාගතද්ධභූතා. පුබ්බන්තාපරන්තො තද්දුහයං. ඉදස්ථව්වයනා සඬබ්බාරාදිනං කාරණානි අවිජ්ජාදීනි. පටිච්චසමුප්පන්නා ධම්මා අවිජ්ජාදීනි නිබ්බත්තා සඬබ්බාරාදිධම්මා.

තත්ථායං අවිජ්ජා යස්මා අතීතානං බන්ධාදීනං යාව පටිච්චසමුප්පන්නානං ධම්මානං යාථාවසරසලක්ඛණං ජානිතුං පටිච්ච්ඤානං න දෙනි ඡාදෙන්වා පරියොනන්ධන්වා තිට්ඨති, තස්මා “පුබ්බන්තෙ අඤ්ඤාණං යාව පටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු අඤ්ඤාණං”න්ති වුවවති, එවායං අවිජ්ජා කිච්චතො ජාතිතොපි කටීනා. අයඤ්ඤි ඉමානි අට්ඨ යානානි ජානිතුං පටිච්ච්ඤානං න දෙනිති කිච්චතො කටීනා. උප්පජ්ජමානාපි ඉමෙසු අට්ඨසු යානෙසු උප්පජ්ජතිති ජාතිතො කටීනා. එවං කිච්චතො ජාතිතො ව කටීනාපි ලක්ඛණතො කටීනෙ එව සුකටීනා හොතිති ලක්ඛණතො දස්සෙතුං “අඤ්ඤාණං”න්තිආදි වුත්තං.

තත්ථ ඤාණං අත්ථානත්ථං කාරණාකාරණං චතුසච්චධම්මං විදිතං පාකටං කරොති. අයං පන අවිජ්ජා උප්පජ්ජන්වා තං විදිතං පාකටං කාතුං න දෙනිති ඤාණපච්චනිකතො අඤ්ඤාණං. දස්සනන්තිපි පඤ්ඤා, සා හි තං ආකාරං පස්සති. අවිජ්ජා පන උප්පජ්ජන්වා පස්සිතුං න දෙනිති අදස්සනං. අභිසමයොතිපි පඤ්ඤා, සා තං ආකාරං අභිසමෙති. අවිජ්ජා පන උප්පජ්ජන්වා තං අභිසමෙතුං න දෙනිති අනභිසමයො. අනුබොධො සම්බොධො පටිච්චෙධොතිපි පඤ්ඤා, සා තං ආකාරං අනුබුද්ධිකි සම්බුද්ධිකි පටිච්ච්ඤාති. අවිජ්ජා පන උප්පජ්ජන්වා තං අනුබුද්ධිකි සම්බුද්ධිකි පටිච්ච්ඤානං න දෙනිති අනනුබොධො අසම්බොධො අප්පට්චෙධො. තථා සල්ලක්ඛණං උපලක්ඛණං පච්චුපලක්ඛණං සමපෙක්ඛණන්තිපි පඤ්ඤා, සා තං ආකාරං සල්ලක්ඛති උපලක්ඛති පච්චුපලක්ඛති සමං සම්මා ව අපෙක්ඛති. අවිජ්ජා පන උප්පජ්ජන්වා තස්ස තථා කාතුං න දෙනිති අසල්ලක්ඛණං අනුපලක්ඛණං අපච්චුපලක්ඛණං අසමපෙක්ඛණන්ති ව වුවවති.

නාස්ස කිඤ්චි පච්චක්ඛකම්මං අත්ථි, සයඤ්ච අප්පච්චවෙක්ඛන්වා කතකම්මන්ති අප්පච්චක්ඛකම්මං. දුම්මෙධානං භාවො දුම්මෙජ්ඣං. බාලානං භාවො බාලාං. සම්පජ්ඤාන්ති පඤ්ඤා, සා අත්ථානත්ථං කාරණාකාරණං චතුසච්චධම්මං සම්පජානාති. අවිජ්ජා පන උප්පජ්ජන්වා තං කාරණං පජානිතුං න දෙනිති අසම්පජ්ඤා. මොහනවසෙන මොහො. පමොහනවසෙන පමොහො. සම්මොහනවසෙන සම්මොහො. අවින්දියං වින්දති, වින්දියං න වින්දතිති අවිජ්ජා. චට්ටස්මිං ඔහනති ඔතරතිති අවිජ්ජොසො. චට්ටස්මිං යොජෙතිති අවිජ්ජායොගො. අප්පභීනට්ඨෙත වෙච පුනප්පුනං උප්පජ්ජනතො ව අවිජ්ජානුසයො. මග්ගෙ පරියුට්ඨිතවොරා විය අද්ධිකෙ කුසලවින්තං පරියුට්ඨාති විලුප්පතිති අවිජ්ජාපරියුට්ඨානං. යථා නගරද්වාරෙ පලිසසඬ්ඛාතාය ලභියා පතිතාය මනුස්සානං නගරප්පවෙසො පච්චිජ්ජති, එවමෙව යස්ස සක්කායනගරෙ අයං පතිතා, තස්ස නිබ්බානසම්පාපකං ඤාණගමනං පච්චිජ්ජතිති අවිජ්ජාලඬ්ඨි නාම හොති. අකුසලඤ්ච තං මූලඤ්ච, අකුසලානං වා මූලන්ති අකුසලමූලං. තං පන න අඤ්ඤං, ඉධාධිප්පෙතො මොහොති මොහො අකුසලමූලන්ති අයං එකපදිකො අවිජ්ජාය අත්ථුද්ධාරො. අයං වෙමන්තතාති අයං අවිජ්ජාය වෙමන්තතා.

විජ්ජාති වින්දියං වින්දතිති විජ්ජා, විජ්ඣනට්ඨෙත විජ්ජා, විදිතකරණට්ඨෙත විජ්ජා. “දුක්ඛෙ ඤාණං”න්තිආදීසු දුක්ඛසච්චස්ස යාථාවසරසලක්ඛණං ජානාති පස්සති පටිච්ච්ඤාතිති දුක්ඛෙ අරියසච්චෙ විසයභූතෙ ඤාණං “දුක්ඛෙ ඤාණං”න්ති වුත්තං. එස නයො සෙසෙසුපි. පඤ්ඤාති තස්ස තස්ස අත්ථස්ස පාකටකරණසඬ්ඛාතෙන පඤ්ඤාපනට්ඨෙත පඤ්ඤා, තෙන තෙන වා අනිච්චාදීනා පකාරෙන ධම්මෙ ජානාතිති පඤ්ඤා. පජානනාකාරො පජානනා. අනිච්චාදීනි විචිනතිති විචයො. පකාරෙහි විචිනතිති පච්චයො. චතුසච්චධම්මෙ විචිනතිති ධම්මච්චයො. අනිච්චාදීනං සල්ලක්ඛණවසෙන සල්ලක්ඛණා. තෙසංයෙව පති පති උපලක්ඛණවසෙන පච්චුපලක්ඛණා. පණ්ඩිතභාවො පණ්ඩිච්චං. කුසලභාවො කොසල්ලං. නිපුණභාවො නෙපුඤ්ඤං. අනිච්චාදීනං විභාවනවසෙන වෙහඛ්ඤා. තෙසංයෙව වින්තනවසෙන වින්තා. අනිච්චාදීනි උපපරික්ඛතිති උපපරික්ඛා. භූරිති පට්ඨියා නාමං, අයම්පි සණ්භට්ඨෙත විත්ථතට්ඨෙත ව භූරි වියාති භූරි. තෙන වුත්තං – “භූරි වුවවති පට්ඨි, තාය පට්ඨසමාය විත්ථතාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතොති භූරිපඤ්ඤා”ති (මහානි. 27). අපි ව භූරිති පඤ්ඤායෙවෙතං අධිවචනං. භූතෙ අත්ථෙ රමතිති භූරි.

කිලෙසෙ මෙධති හිංසතිති මෙධා, ඛිප්පං ගහණධාරණට්ඨෙත වා මෙධා. යස්සුප්පජ්ජති, තං සත්තං හිතපට්පත්තියං සම්පයුත්තං වා යාථාවලක්ඛණපට්චෙධෙ පරිණෙතිති පරිණායිකා. අනිච්චාදිවසෙන ධම්මෙ විපස්සතිති විපස්සනා. සම්මා පකාරෙහි අනිච්චාදීනි ජානාතිති සම්පජ්ඤා. උප්පට්පට්පන්නෙ සින්ධවෙ වීථිආරොපනත්ථං පනොදො විය උප්පට්ඨෙත ධාවනකුට්ඨන්තං වීථිආරොපනත්ථං විජ්ඣතිති පනොදො වියාති පනොදො. දස්සනලක්ඛණෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙතිති ඉන්ද්‍රියං, පඤ්ඤාසඬ්ඛාතං ඉන්ද්‍රියං පඤ්ඤන්ද්‍රියං. අවිජ්ජාය න කම්පතිති පඤ්ඤාබලං. කිලෙසච්ඡෙදනට්ඨෙත පඤ්ඤාව සත්ථං පඤ්ඤාසත්ථං. අච්චුග්ගනට්ඨෙත පඤ්ඤාව පාසාදො පඤ්ඤාපාසාදො. ආලොකනට්ඨෙත පඤ්ඤාව ආලොකො පඤ්ඤාආලොකො.

ඔභාසනට්ඨෙත පඤ්ඤාව ඔභාසො පඤ්ඤාඔභාසො. පජ්ජොතනට්ඨෙත පඤ්ඤාව පජ්ජොතො පඤ්ඤාපජ්ජොතො. රතිකරණට්ඨෙත රතිදායකට්ඨෙත රතිජනකට්ඨෙත විත්තිකතට්ඨෙත දුල්ලහපාතුභාවට්ඨෙත අතුලට්ඨෙත අනොමස්තපරිභොගට්ඨෙත ව පඤ්ඤාව රතනං පඤ්ඤාරතනං. න තෙන සත්තා මුය්හන්ති, සයං වා ආරම්මණෙ න මුය්හතිති අමොහො. ධම්මච්චයපදං වුත්තත්ථමෙව. කස්මා පනෙතං පුන වුත්තන්ති? අමොහස්ස මොහපට්පක්ඛභාවදීපනත්ථං. තෙනෙතං දීපෙති – ය්වායං අමොහො, සො න කෙවලං මොහතො අඤ්ඤො ධම්මො, මොහස්ස පට්පක්ඛො ධම්මච්චයසඬ්ඛාතො අමොහොව ඉධාධිප්පෙතොති. සම්මාදිට්ඨිති යාථාවනියානිකකුසලදිට්ඨි.

ධම්මවිවයසඬ්ඛානො පසත්ථො සුන්දරො වා බොජ්ඣංගිධානොති ධම්මවිවයසමබොජ්ඣංගිධානො. මග්ගඬ්ඛනාති අරියමග්ගස්ස අඬ්ඛං කාරණන්ති මග්ගඬ්ඛං. අරියමග්ගස්ස අන්තොගධන්තා මග්ගපරියාපන්නන්ති.

අසඤ්ඤාසමාපත්තීති සඤ්ඤාචාරාගභාවනාවසෙන පවත්තිතා අසඤ්ඤාභූතපත්තිනිබ්බන්තනසමාපත්ති. අනුප්පන්නො හි බුද්ධෙ එකච්චෙ තිත්ථායනනෙ පබ්බජිත්වා වායොකසිණෙ පරිකම්මං කත්වා චතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බන්තෙත්වා ඤානා වුට්ඨාය සඤ්ඤාය දොසං පස්සන්ති, සඤ්ඤාය සති හත්ථවිජෙදාදිදුක්ඛඤ්චෙව සබ්බභයානි ව භොන්ති, “අලං ඉමාය සඤ්ඤාය, සඤ්ඤාභාවො සන්නො”ති එවං සඤ්ඤාය දොසං පස්සිත්වා සඤ්ඤාචාරාගවසෙන චතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බන්තෙත්වා අපරිහීනජ්ඣානා කාලං කත්වා අසඤ්ඤිසු නිබ්බන්තන්ති. චිත්තං නෙසං චුතිචිත්තනිරොධෙනෙව ඉධ නිවත්තති, රූපක්ඛන්ධමත්තමෙව තත්ථ නිබ්බන්තති.

තෙ යථා නාම ජියාවෙගුක්ඛිත්තො සරො යත්තකො ජියාවෙගො, තත්තකමෙව ආකාසෙ ගච්ඡති, එවමෙවං ඤානවෙගුක්ඛිත්තා උපපජ්ජිත්වා යත්තකො ඤානාවෙගො, තත්තකමෙව කාලං තිට්ඨන්ති. ඤානාවෙගෙ පන පරික්ඛිණෙ තත්ථ රූපක්ඛන්ධො අන්තරධායති, ඉධ පටිසන්ධිසඤ්ඤා උප්පජ්ජති, තං සන්ධාය චුත්තං – “අසඤ්ඤාභූතපත්තිනිබ්බන්තනසමාපත්ති”ති. විභූතසඤ්ඤාසමාපත්තීති විඤ්ඤාණඤ්චායනනසමාපත්ති. සා හි පඨමාරූප්පවිඤ්ඤාණස්ස පඨමාරූප්පසඤ්ඤායපි විභාවනතො “විභූතසඤ්ඤා”ති වුච්චති. කෙච්චි “විභූතරූපසඤ්ඤා”ති පඨන්ති, තෙසං මතෙන විභූතරූපසමාපත්ති නාම සෙසාරූප්පසමාපත්තියො. සෙසා සමාපත්තියො සුවිඤ්ඤෙය්‍යාව.

නෙවසෙක්ඛනාසෙක්ඛො ඤායීති ඤානලාභී පුට්ඨජ්ජනො. ආජානියො ඤායීති අරහා, සබ්බෙපි වා අරියපුග්ගලා. අස්සබ්බුඬ්ඛකො ඤායීති බ්බුඬ්ඛස්සසදිසො ඤායී. තථා හි බ්බුඬ්ඛකො අස්සො දමථං න උපෙති ඉතො චිතො ව යථාරූචි ධාවති, එවමෙවං යො පුට්ඨජ්ජනො අභිඤ්ඤාලාභී, සො අභිඤ්ඤා අස්සාදෙන්වා “අලමෙත්තාවතා, කතමෙත්තාවතා”ති උත්තරිදමථාය අපරිසක්කන්තො අභිඤ්ඤාචිත්තවසෙන ඉතො චිතො ව ධාවති පවත්තති, සො “අස්සබ්බුඬ්ඛකො ඤායී”ති චුත්තො. දිට්ඨත්තරො ඤායීති ඤානලාභී දිට්ඨිගතිකො. පඤ්ඤත්තරො ඤායීති ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන ඤායී, සබ්බො එව වා පඤ්ඤාධිකො ඤායී.

සරණො සමාධිති අකුසලචිත්තෙකග්ගතා, සබ්බොපි වා සාසවො සමාධි. අරණො සමාධිති සබ්බො කුසලාභ්‍යාකතො සමාධි, ලොකුත්තරො එව වා. සවෙරො සමාධිති පටිසචිත්තෙසු එකග්ගතා. අවෙරො සමාධිති මෙත්තාවෙතොච්ඡුත්ති. අනන්තරදුකෙපි එසෙව නයො. සාමිසො සමාධිති ලොකියසමාධි. සො හි අනතික්කන්තවට්ඨාමිසලොකාමිසත්‍යාය සාමිසො. නිරාමිසො සමාධිති ලොකුත්තරො සමාධි. සසඬ්ඛාරො සමාධිති දුක්ඛාපට්ඨපදො දන්ධාභිඤ්ඤො සුඛාපට්ඨපදො ව දන්ධාභිඤ්ඤො. සො හි සසඬ්ඛාරෙන සප්පයොගෙන චිත්තෙන පච්චනිකධම්මෙ කිව්ණෙන කසිරෙන නිග්ගහෙත්වා අධිගන්තබ්බො. ඉතරො අසඬ්ඛාරො සමාධි. එකංසභාවිතො සමාධිති සුක්ඛවිපස්සකස්ස සමාධි. උභයංසභාවිතො සමාධිති සමථයානිකස්ස සමාධි. උභයතො භාවිතභාවනො සමාධිති කායසක්ඛිතො උභයතොභාවච්ඡුත්තස්ස ව සමාධි. සො හි උභයතො භාගෙහි උභයතො භාවිතභාවනො.

ආගාළ්භපට්ඨපදාති කාමානං ඔරොහනපට්ඨපත්ති, කාමසුඛානුයොගොති අත්ථො. නිජ්ඣාමපට්ඨපදාති කාමස්ස නිජ්ඣාපනවසෙන බෙදනවසෙන පවත්තා පට්ඨපත්ති, අත්තකිලමථානුයොගොති අත්ථො. අක්ඛමා පට්ඨපදාතිආදීසු පධානකරණකාලෙ සිතාදීනි අසහන්තස්ස පට්ඨපදා, තානි නක්ඛමතීති අක්ඛමා. සහන්තස්ස පන තානි ඛමතීති ඛමා. “උප්පන්නං කාමචිත්තක්කං නාධිවාසෙති”තිආදිනා (ම. නි. 1.26; අ. නි. 4.14; 6.58) නයෙන මිථිචාචිත්තක්කෙ සමෙතීති සමා. මනච්ඡට්ඨානි ඉන්ද්‍රියානි දමෙතීති දමා පට්ඨපදා.

එවන්ති ඉමිනා චුත්තනායෙන. යො ධම්මොති යො කොච්ච ජාතිආදිධම්මො. යස්ස ධම්මස්සාති තතො අඤ්ඤස්ස ජරාදිධම්මස්ස. සමානභාවොති දුක්ඛාදිභාවෙන සමානභාවො. එකත්තතායාති සමානතාය දුක්ඛාදිභාවානං එකිභාවෙන. එකී භවතීති අනෙකොපි “දුක්ඛ”න්තිආදිනා එකසද්දාහිධෙය්‍යත්‍යාය එකී භවති. එතෙන එකත්තතාය ලක්ඛණමාහ. යෙන යෙන වා පන විලක්ඛණොති යො ධම්මො යස්ස ධම්මස්ස යෙන යෙන භාවෙන විසදිසො. තෙන තෙන වෙමත්තං ගච්ඡතීති තෙන තෙන භාවෙන සො ධම්මො තස්ස ධම්මස්ස වෙමත්තං විසදිසත්තං ගච්ඡති, දුක්ඛභාවෙන සමානොපි ජාතිආදිකො අභිනිබ්බන්තිආදිභාවෙන ජරාදිකස්ස විසිට්ඨතං ගච්ඡතීති අත්ථො. ඉමිනා වෙමත්තතාය ලක්ඛණමාහ.

ඉදානි තාව එකත්තවෙමත්තතාවිසයෙ නියොජෙත්වා දස්සෙතුං. “සුත්තෙ වා වෙය්‍යාකරණෙ වා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පුච්ඡිතන්ති පුච්ඡාවසෙන දෙසිතසුත්තවසෙන චුත්තං, න පන අධිට්ඨානභාරස්ස පුච්ඡාවිසයත්‍යාය. සෙසං උත්තානමෙව.

අධිට්ඨානභාරවිභවිගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

15. පරික්ඛාරභාරවිභවිගවණ්ණනා

49. තත්ථ කතමො පරික්ඛාරො භාරොති පරික්ඛාරභාරවිභවිගො. තත්ථ යො ධම්මො යං ධම්මං ජනයති, තස්ස සො පරික්ඛාරොති සඞ්ඛෙපනො පරික්ඛාරලක්ඛණං වත්වා තං විභාගෙන දස්සෙතුං “කිංලක්ඛණො”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ හිනොති අත්තනො ඵලං පටිකාරණභාවං ගවිජ්ඣිති හෙතු. පටිච්ච එතස්මා ඵලං එතීති පටිච්චයො. කිඤ්චාපි හෙතුපටිච්චයසද්දෙහි කාරණමෙව වුච්චති, තථාපි තත්ථ විසෙසං විභාගෙන දස්සෙතුං “අසාධාරණලක්ඛණො”ති ආදි වුත්තං. සභාවො හෙතුති සමානභාවො ඛිජං හෙතු. නනු ච ඛිජං අභිකුරාදිසදිසං න හොතිති? නො න හොති, අඤ්ඤානො හි තාදිසස්ස අනුප්පජ්ජනනො.

“යථා වා පනා”ති ආදිනාපි උදාහරණන්තරදස්සනෙන හෙතුපටිච්චයානං විසෙසමෙව විභාවෙති. තත්ථ දුද්ධන්ති ඛිරං. දධි භවතීති එකත්තනයෙන අභෙදොපචාරෙන වා වුත්තං, න අඤ්ඤාථා. න හි ඛිරං දධි හොති. තෙනවාහ – “න වත්ථි එකකාලසමවධානං දුද්ධස්ස ච දධිස්ස වා”ති. අථ වා සට්ඨෙ දුද්ධං පක්ඛිත්තං දධි භවති, දධි තත්ථ කාලන්තරෙ ජායති පටිච්චයන්තරසමායොගෙන, තස්මා න වත්ථි එකකාලසමවධානං දුද්ධස්ස ච දධිස්ස ච රසඛිරවිපාකාදිහි හින්තසභාවත්තා. එවමෙවන්ති යථා හෙතුභූතස්ස ඛිරස්ස ඵලභූතෙන දධිනා න එකකාලසමවධානං, එවමඤ්ඤස්සාපි හෙතුස්ස ඵලෙන න එකකාලසමවධානං, න තථා පටිච්චයස්ස, න හි පටිච්චයො එකන්තෙන ඵලෙන හින්තකාලො එවාති. එවමිති හෙතුපටිච්චයානං විසෙසො වෙදිතඛිබොති අධිප්පායො.

එවං බාහිරං හෙතුපටිච්චයවිභාගං දස්සෙත්වා ඉදානි අප්ඤ්ඤාත්තිකං දස්සෙතුං “අයඤ්ඤි සංසාරො”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ “අවිජ්ජා අවිජ්ජාය හෙතු”ති වුත්තෙ කිං එකස්මිං චිත්තූප්පාදෙ අනෙකා අවිජ්ජා විජ්ජන්තිති? ආහ “පුරිමිකා අවිජ්ජා පච්ඡිමිකාය අවිජ්ජාය හෙතු”ති. තෙන එකස්මිං කාලෙ හෙතුඵලානං සමවධානං නත්ථිති එතමෙවත්ථං සමත්ථෙති. තත්ථ “පුරිමිකා අවිජ්ජා”ති ආදිනා හෙතුඵලභූතානං අවිජ්ජානං විභාගං දස්සෙති. “ඛිජ්ඣකුරො වියා”ති ආදිනා ඉමමත්ථං දස්සෙති – යථා ඛිජං අභිකුරස්ස හෙතු හොත්තං සමන්තන්තරහෙතුතාය හෙතු හොති. යං පන ඛිජතො ඵලං නිබ්බත්තති, තස්ස ඛිජං පරමිපරහෙතුතාය හෙතු හොති. එවං අවිජ්ජායපි හෙතුභාවෙ දට්ඨබ්බන්ති.

පුන “යථා වා පනා”ති ආදිනාපි හෙතුපටිච්චයවිභාගමෙව දස්සෙති. තත්ථ ථාලකන්ති දීපකපල්ලිකා. අනග්ගිකන්ති අග්ගිං විනා. දීපෙතූන්ති ජාලෙතුං. ඉති සභාවො හෙතුති එවං පදිපුජ්ජාලනාදිසු අග්ගිආදිපදිපසදිසං කාරණං සභාවො හෙතු. පරභාවො පටිච්චයොති තත්ථෙව කපල්ලිකාවට්ටිතෙලාදිසදිසො අග්ගිතො අඤ්ඤො සභාවො පටිච්චයො. අප්ඤ්ඤාත්තිකොති නියකප්ඤ්ඤාත්තිකො නියකප්ඤ්ඤාත්තෙ භවො. බාහිරොති තතො බහිභූතො. ජනකොති නිබ්බත්තකො. පරිග්ගාහකොති උපත්ථම්භකො. අසාධාරණොති ආවෙණිකො. සාධාරණොති අඤ්ඤෙසමිපි පටිච්චයුප්පන්නානං සමානො.

ඉදානි යස්මා කාරණං “පරික්ඛාරො”ති වුත්තං, කාරණභාවො ච ඵලාපෙක්ඛාය, තස්මා කාරණස්ස යො කාරණභාවො යථා ව සො හොති, යඤ්ච ඵලං යො ච තස්ස විසෙසො, යො ච කාරණඵලානං සම්බන්ධො, තං සබ්බං විභාවෙතුං “අවුපච්ඡෙදත්ථො”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ කාරණඵලභාවෙන සම්බන්ධතා සන්තති. කො ච තත්ථ සම්බන්ධො, කො කාරණඵලභාවො ව? සො එව අවුපච්ඡෙදත්ථො. යො ඵලභූතො අඤ්ඤස්ස අකාරණං හුත්වා නිරුප්ඤ්ඤාති, සො වුපච්ඡින්නො නාම හොති, යථා තං අරහතො වුත්තිත්තං. යො පන අත්තනො අනුරූපස්ස ඵලස්ස හෙතු හුත්වා නිරුප්ඤ්ඤාති, සො අනුපච්ඡින්නො එව නාම හොති, හෙතුඵලසම්බන්ධස්ස විජ්ජමානත්තාති ආහ – “අවුපච්ඡෙදත්ථො සන්තතිඅත්ථො”ති.

යස්මා ච කාරණතො නිබ්බත්තං ඵලං නාම, න අනිබ්බත්තං, තස්මා “නිබ්බත්තිඅත්ථො ඵලත්ථො”ති වුත්තං. යස්මා පන පුරිමිභවෙන අනන්තරභවපටිසන්ධානවසෙන පවත්තා උපපත්තික්ඛන්ධා පුනඛිභවො, තස්මා වුත්තං – “පටිසන්ධිඅත්ථො පුනඛිභවත්ථො”ති. තථා යස්ස පුත්ගලස්ස කිලෙසා උප්පජ්ජන්ති, තං පලිබුන්ධෙන්ති සම්මා පටිපජ්ජිතුං න දෙන්ති. යාව ච මග්ගෙන අසමුග්ගාතිතා, තාව අනුසෙන්ති නාම, තෙන වුත්තං – “පලිබොධත්ථො පරිසුට්ඨානත්ථො, අසමුග්ගානත්ථො අනුසයත්ථො”ති. පරිඤ්ඤාභිසමයවසෙන පරිඤ්ඤාතෙ න කදාචි තං නාමරූපභිකුරස්ස කාරණං හෙස්සතිති ආහ – “අපරිඤ්ඤාතත්ථො විඤ්ඤාණස්ස ඛිජත්ථො”ති. යත්ථ අවුපච්ඡෙදො තත්ථ සන්තතිති යත්ථ රූපාරූපජ්ජවත්තියං යථාවුත්තො අවුපච්ඡෙදො, තත්ථ සන්තතිවොහාරො. යත්ථ සන්තති තත්ථ නිබ්බත්තිති ආදි පටිච්චයපරමිපරදස්සනං හෙතුඵලසම්බන්ධවිභාවනමෙව.

“යථා වා පන වක්ඛුඤ්ච පටිච්චා”ති ආදිනා “සභාවො හෙතු”ති වුත්තමෙවත්ථං විභාගෙන දස්සෙති. තත්ථ සන්තිස්සයතායාති උපතිස්සයපටිච්චයතාය. මනසිකාරොති කිරියාමනොධාතු. සා හි වක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස විඤ්ඤාණභාවෙන සමානජාතිතාය සභාවො හෙතු. සඞ්ඛාරා විඤ්ඤාණස්ස පටිච්චයො සභාවො හෙතුති පුඤ්ඤාදිඅභිසඞ්ඛාරා පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණස්ස පටිච්චයො, තත්ථ යො සභාවො, සො හෙතුති. සඞ්ඛාරාති වෙන්ථ සබ්බො ලොකියො කුසලාකුසලචිත්තූප්පාදො අධිප්පෙනො. ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි අත්ථො වෙදිතඛිබො. එවං යො කොච්චි උපතිස්සයො සබ්බො සො පරික්ඛාරොති යථාවුත්තප්පහෙදො යො කොච්චි පටිච්චයො, සො සබ්බො අත්තනො ඵලස්ස පරික්ඛරණතො අභිසඞ්ඛරණතො පරික්ඛාරො. තස්ස නිද්ධාරෙන්වා කථනං පරික්ඛාරො භාරොති.

16. සමාරොපනභාරවිභවිභවණ්ණනා

50. තත්ථ කතමො සමාරොපනො භාරොති සමාරොපනභාරවිභවිභගො. තත්ථ එකස්මිං පදට්ඨානෙති යස්මිං කිස්මිඤ්චි එකස්මිං කාරණභූතෙ ධම්මෙ සුත්තෙන ගතිතෙ. යත්තකානි පදට්ඨානානි ඔතරන්තීති යත්තකානි අඤ්ඤාසං කාරණභූතානි තස්මිං ධම්මෙ සමොසරන්ති. සබ්බානි තානි සමාරොපයිතබ්බානීති සබ්බානි තානි පදට්ඨානානි පදට්ඨානභූතා ධම්මා සම්මා නිද්ධාරණවසෙන ආනෙත්වා දෙසනාය ආරොපෙතබ්බා, දෙසනාරුළුභෙ විය කත්වා කට්ඨෙතබ්බාති අත්ථො. යථා ආවට්ටෙ භාරෙ “එකමිති පදට්ඨානෙ, පරියෙසනි සෙසකං පදට්ඨාන”න්ති (නෙත්ති. 4 නිද්දෙසවාර) වචනතො අනෙකෙසං පදට්ඨානානං පරියෙසනා චූත්තා, එවමිධාපි බහුතං පදට්ඨානානං සමාරොපනා කාතබ්බාති දස්සෙන්නො “යථා ආවට්ටෙ භාරෙ”ති ආහ. න කෙවලං පදට්ඨානවසෙනෙව සමාරොපනා, අථ බො වෙවචනභාවනාපභානවසෙනපි සමාරොපනා කාතබ්බාති දස්සෙන්නො “තත්ථ සමාරොපනා චතුබ්බිධා”තිආදිමහ.

කස්මා පනෙත්ථ පදට්ඨානවෙවචනානි ගතිතානි, නනු පදට්ඨානවෙවචනභාරෙ එව අයමත්ථො විභාවිතොති? සච්චමෙතං, ඉධ පන පදට්ඨානවෙවචනග්ගහණං භාවනාපභානානං අධිට්ඨානවිසයදස්සනත්ථඤ්චෙව තෙසං අධිවචනවිභාගදස්සනත්ථඤ්ච. එවඤ්ඤි භාවනාපභානානි සුවිඤ්ඤායානි හොන්ති සුකරානි ව පඤ්ඤාපෙතුං. ඉදං පදට්ඨානන්ති ඉදං තිවිධං සුවරිතං බුද්ධානං සාසනස්ස ඔවාදස්ස විසයාධිට්ඨානභාවතො පදට්ඨානං. තත්ථ “කායික”න්තිආදිනා තීහි සුවරිතෙහි සීලාදයො තයො බන්ධෙ සමථිපස්සනා තතියචතුත්ථලානි ව නිද්ධාරෙත්වා දස්සෙති, තං සුවිඤ්ඤායාමෙව. වතීයතීති වනං, වනති, වනුතෙ ඉති වා වනං. තත්ථ යස්මා පඤ්ච කාමගුණා කාමතණ්හාය, නිමිත්තග්ගාහො අනුබ්බාසජනග්ගාහස්ස, අප්ඤ්ඤාතිකබාහිරානි ආයතනානි තප්පට්ඨන්ධන්දරාගාදීනං, අනුසයා ව පරිසුට්ඨානානං කාරණානි හොන්ති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙතුං “පඤ්ච කාමගුණා”තිආදි චූත්තං.

51. අයං වෙවචනෙන සමාරොපනාති යො “රාගචිරාගා වෙතොවිමුත්ති සෙක්ඛඵලං, අනාගාමීඵලං, කාමධාතුසමතික්කමන”න්ති එතෙහි පරියායවචනෙහි තතියඵලස්ස නිද්දෙසො, තථා යො “අවිජ්ජාචිරාගා පඤ්ඤාවිමුත්ති අසෙක්ඛඵලං, අග්ගඵලං අරහත්තං, තෙධාතුකසමතික්කමන”න්ති එතෙහි පරියායවචනෙහි චතුත්ථඵලස්ස නිද්දෙසො, යො ව “පඤ්ඤන්ද්‍රිය”න්තිආදීහි පරියායවචනෙහි පඤ්ඤාය නිද්දෙසො, අයං වෙවචනෙහි ව සමාරොපනා.

තස්මාතිහ ත්වං, භික්ඛු, කායෙ කායානුපස්සී විහරාහීතිආදි ලක්ඛණභාරවිභවිභවණ්ණනායං චූත්තනයෙන වෙදිතබ්බං. කෙවලං තත්ථ එකලක්ඛණත්තා අචූත්තානම්පි චූත්තභාවදස්සනවසෙනෙව ආගතං, ඉධ භාවනාසමාරොපනවසෙනාති අයමෙව විසෙසො. කායානුපස්සනා විසෙසතො අසුභානුපස්සනා එව කාමරාගතදෙකට්ඨකිලෙසානං එකන්තපට්පක්ඛාති අසුභසඤ්ඤා කබලීකාරාභාරපරිඤ්ඤාය පරිබන්ධකිලෙසා කාමුපාදානං කාමයොගො අභිජ්ඣාකායගන්ථො කාමාසවො කාමොසො රාගසල්ලං රූපධම්මපරිඤ්ඤාය පට්පක්ඛකිලෙසා රූපධම්මෙසු රාගො ඡන්දාගතිගමනන්ති එතෙසං පාපධම්මානං පභානාය සංවත්තතිති ඉමමත්ථං දස්සෙති “කායෙ කායානුපස්සී විහරන්තො”තිආදිනා.

තථා වෙදනානුපස්සනා විසෙසතො දුක්ඛානුපස්සනාති, සා –

“යො සුඛං දුක්ඛතො අද්ද, දුක්ඛමද්දක්ඛි සල්ලතො;
අදුක්ඛමසුඛං සන්තං, අදක්ඛි නං අනිච්චතො”ති. (සං. නි. 4.253; ඉතිවු. 53) –

ආදිවචනතො සබ්බං වෙදනං “දුක්ඛ”න්ති පස්සන්ති සුඛසඤ්ඤාය වෙදනාහෙතුපරිඤ්ඤාය පරිබන්ධකිලෙසානං ගොසීලාදීහි භවසුද්ධි හොතිති වෙදනාස්සාදෙන පවත්තස්ස භවුපාදානසංඛාතස්ස සීලබ්බතුපාදානස්ස වෙදනාවසෙන “අනත්ථං මෙ අවරි”තිආදිනායප්පවත්තස්ස (දී. නි. 3.340; අ. නි. 9.29; 10.79; ධ. ස. 1237; විහ. 909, 960) බ්‍යාපාදකායගන්ථස්ස දොසසල්ලස්ස වෙදනාස්සාදවසෙනෙව පවත්තස්ස භවයොගභවාභවභවොසසංඛාතස්ස භවරාගස්ස භවපරිඤ්ඤාය පරිබන්ධකකිලෙසානං වෙදනාවිසයස්ස රාගස්ස දොසාගතිගමනස්ස ව පභානාය සංවත්තතිති එතමත්ථං දස්සෙති “වෙදනාසු වෙදනානුපස්සී”තිආදිනා.

තථා චිත්තානුපස්සනා විසෙසතො අනිච්චානුපස්සනාති, සා චිත්තං “අනිච්ච”න්ති පස්සන්ති තත්ථ යෙභුයොන සත්තා නිච්චසඤ්ඤිතොති නිච්චසඤ්ඤාය විඤ්ඤාණාභාරපරිඤ්ඤාය පරිබන්ධකිලෙසානං නිච්චාහිනිවෙසපට්පක්ඛතො එව දිට්ඨිපාදානං දිට්ඨියොගසීලබ්බතපරාමාසකායගන්ථදිට්ඨාසවදිට්ඨියසංඛාතාය දිට්ඨියා නිච්චසඤ්ඤානිමිත්තස්ස “සෙයොගාහමස්මි”තිආදිනායප්පවත්තස්ස (ධ. ස. 1239; විහ. 832, 866, 962) මානසල්ලස්ස සඤ්ඤාපරිඤ්ඤාය පට්පක්ඛකිලෙසානං සඤ්ඤාය රාගස්ස දිට්ඨාහිනිවෙසස්ස අප්පහීනත්තා උප්පජ්ජනකස්ස භයාගතිගමනස්ස ව පභානාය සංවත්තතිති ඉමමත්ථං දස්සෙති “චිත්තෙ චිත්තානුපස්සී”තිආදිනා.

තලා ධම්මානුපස්සනා විසෙසනො අනත්තසඤ්ඤාති, සා සඬ්ඛාරෙසු අත්තසඤ්ඤාය
මනොසඤ්චෙනනාහාරපරිඤ්ඤාය පටිපක්ඛකිලෙසානං සක්කායදිට්ඨියා “ඉදමෙව සච්ච”න්ති (ම. නි. 2.187, 202-
203; 3.27) පවත්තස්ස මිච්ඡාහිනිවෙසස්ස මිච්ඡාහිනිවෙසහෙතුකාය
අවිජ්ජායොගඅවිජ්ජාසවඅවිජ්ජොසමොහසල්ලසඬ්ඛාතාය අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරපරිඤ්ඤාය පරිබන්ධකිලෙසානං
සඬ්ඛාරෙසු රාගස්ස මොහාගතිගමනස්ස ච පනානාය සංවත්තතිති ඉමමත්ථං දස්සෙති “ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී
විහරන්තො”තිආදිනා. සෙසං උත්තානමෙව.

සමාරොපනහාරවිහඬගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ච හාරවිහඬගවණ්ණනා.

1. දෙසනාහාරසම්පාතවණ්ණනා

එවං සුපරිකම්මකතාය භූමියා නානාවණ්ණානි මුත්තපුප්ඵානි පකිරන්තො විය සුසික්ඛිතසිප්පාවරියච්චාරිතෙසු
සුරත්තසුවණ්ණාලඬකාරෙසු නානාවිධරංසිජාලසමුප්ප්ලානි විවිධානි මණ්ණරනානි බන්ධන්තො විය මහාපථවිං
පරිවත්තෙන්වා පප්පටකොපං බාදාපෙන්තො විය යොජනිකමධුගණ්ඩං පිළෙන්වා සුමධුරසං පායෙන්තො විය ච
ආයස්මා මහාකච්චානො නානාසුත්තපදෙසෙ උදාහරන්තො සොළස හාරෙ විහජිත්වා ඉදානි තෙ එකස්මිංයෙව සුත්තෙ
යොජෙන්වා දස්සෙන්තො හාරසම්පාතවාරං ආරභි. ආරභන්තො ච යායං නිද්දෙසවාරෙ –

“සොළස හාරා පඨමං, දිසලොචනතො දිසා විලොකෙන්වා.
52.

සඬ්ඛිපිය අඬකුසෙන හි, නයෙහි තිහි නිද්දිසෙ සුත්ත”න්ති. –

ගාථා වුත්තා. යස්මා තං හාරවිහඬගවාරො නප්පයොජෙති, විජ්ජනිණ්ණවිසයත්තා, නයච්චාරස්ස ච අත්තරිතත්තා .
අනෙකෙහි සුත්තපදෙසෙහි හාරානං විහාගදස්සනමෙව හි හාරවිහඬගවාරො. හාරසම්පාතවාරො පන තං පයොජෙති,
එකස්මිංයෙව සුත්තපදෙසෙ සොළස හාරෙ යොජෙන්වාච තදනන්තරං නයසමුට්ඨානස්ස කට්ඨිතත්තා. තස්මා “සොළස
හාරා පඨම”න්ති ගාථං පච්චාමසිත්වා “තස්සා නිද්දෙසො කුභිං දට්ඨබ්බො, හාරසම්පාතෙ”ති ආහ. තස්සත්ථො –
“තස්සා ගාථාය නිද්දෙසො කත්ථ දට්ඨබ්බො”ති. එතෙන සුත්තෙසු හාරානං යොජනානායදස්සනං හාරසම්පාතවාරොති
දස්සෙති. හාරසම්පාතපදස්ස අත්ථො වුත්තො එව.

අරක්ඛිතෙන චිත්තෙනාති වක්ඛුද්ද්වාරාදිසු සතිආරක්ඛාභාවෙන අගුත්තෙන චිත්තෙන. මිච්ඡාදිට්ඨිහතෙනාති
සස්සනාදිමිච්ඡාහිනිවෙසසුසිතෙන. ථිනමිද්ධාහිභුතෙනාති චිත්තස්ස කායස්ස ච අකල්යාණාලක්ඛණෙහි ථිනමිද්ධෙහි
අප්ඤ්ඤාත්ථටෙන. වසං මාරස්ස ගච්ඡතිති කිලෙසමාරාදීනං යථාකාමං කරණියො හොතිති අයං තාව ගාථාය පදන්ථො.

පමාදන්ති “අරක්ඛිතෙන චිත්තෙනා”ති ඉදං පදං ඡසු ද්වාරෙසු සතිවොසග්ගලක්ඛණං පමාදං කථෙති. තං
මච්චුතො පදන්ති තං පමජ්ජනං ගුණමාරණතො මච්චුසඬ්ඛාතස්ස මාරස්ස වසවත්තනට්ඨානං, තෙන “අරක්ඛිතෙන
චිත්තෙන, වසං මාරස්ස ගච්ඡති”ති පඨමපාදං චතුත්ථපාදෙන සම්බන්ධිත්වා දස්සෙති. සො විපල්ලාසොති යං
අනිච්චස්ස බන්ධපඤ්චකස්ස “නිච්ච”න්ති දස්සනං, සො විපල්ලාසො විපරියෙසග්ගාහො. තෙනෙවාහ –
“විපරිතග්ගාහලක්ඛණො විපල්ලාසො”ති. සබ්බං විපල්ලාසසාමඤ්ඤෙන ගහෙන්වා තස්ස අධිට්ඨානං පුච්ඡති “කිං
විපල්ලාසයති”ති. සාමඤ්ඤස්ස ච විසෙසො අධිට්ඨානභාවෙන වොහරියතිති ආහ – “සඤ්ඤං චිත්තං දිට්ඨිමිති”ති. තං
“විපල්ලාසයති”ති පදෙන සම්බන්ධිතබ්බං. තෙසු සඤ්ඤාවිපල්ලාසො සබ්බමුදුකො, අනිච්චාදිකස්ස විසයස්ස
මිච්ඡාවසෙන උපට්ඨිතාකාරග්ගහණමත්තං මිගපොතකානං තිණපුරිසකෙසු පුරිසොති උප්පන්තසඤ්ඤා විය.
චිත්තවිපල්ලාසො තතො බලවතරො, අමණිආදිකෙ විසයෙ මණිආදිආකාරෙන උපට්ඨහන්තෙ තථා සන්තිට්ඨානං විය
නිච්චාදිතො සන්තිට්ඨානමත්තං. දිට්ඨිවිපල්ලාසො පන සබ්බබලවතරො යං යං ආරම්මණං යථා යථා උපට්ඨාති, තථා
තථා නං සස්සනාදිවසෙන “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති අභිනිවිසන්තො පවත්තති. තත්ථ සඤ්ඤාවිපල්ලාසො
චිත්තවිපල්ලාසස්ස කාරණං, චිත්තවිපල්ලාසො දිට්ඨිවිපල්ලාසස්ස කාරණං හොති.

ඉදානි විපල්ලාසානං පවත්තිට්ඨානං විසයං දස්සෙතුං “සො කුභිං විපල්ලාසයති, චතුසු අත්තභාවචන්දුසු”ති ආහ.
තත්ථ අත්තභාවචන්දුසුති පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු. තෙ හි ආභිතො අහං මානො එත්ථාති අත්තා, “අත්තා”ති භවති
එත්ථ බුද්ධි වොහාරො වාති අත්තභාවො, සො එව සුභාදීනං විපල්ලාසස්ස ච අධිට්ඨානභාවතො චන්දු වාති
“අත්තභාවචන්දු”ති වුවචති. “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”තිආදිනා තෙසං සබ්බවිපල්ලාසමූලභූතාය
සක්කායදිට්ඨියා පවත්තිට්ඨානභාවෙන අත්තභාවචන්දුතං දස්සෙන්වා පුන විපල්ලාසානං පවත්තිආකාරෙන සද්ධිං
විසයං විහජිත්වා දස්සෙතුං “රූපං පඨමං විපල්ලාසවන්දු අසුහෙ සුභ”න්ති වුත්තං. තං සබ්බං සුවිඤ්ඤායං. පුන
මූලකාරණවසෙන විපල්ලාසෙ විහජිත්වා දස්සෙතුං “ද්වෙ ධම්මා චිත්තස්ස සංකිලෙසා”තිආදිමාහ. තත්ථ කිඤ්චාපි
අවිජ්ජාරහිතා තණ්හා නත්ථි, අවිජ්ජා ච සුභසුඛසඤ්ඤානම්පි පච්චයො එව, තථාපි තණ්හා එතාසං සාතිසයං පච්චයොති
දස්සෙතුං “තණ්හානිවුතං...පෙ.... දුක්ඛෙ සුඛ”න්ති වුත්තං. දිට්ඨිනිවුතන්ති දිට්ඨිසිසෙන අවිජ්ජා වුත්තාති
අවිජ්ජානිවුතන්ති අත්ථො. කාමඤ්චෙන්ථ තණ්හාරහිතා දිට්ඨි නත්ථි, තණ්හාපි දිට්ඨියා පච්චයො එව. තණ්හාපි

“නිව්වං අත්තා” ති අයොනියො උම්මුජ්ජන්තානං තථාපචත්තම්භිනිවෙසස්ස මොහො විසෙසපච්චයොති දස්සෙතුං “දිට්ඨිනිවුතං...පෙ.... අත්තා” ති වුත්තං.

යො දිට්ඨිවිපල්ලාසොති “අනිව්වෙ නිව්වං, අනත්තනි අත්තා” ති පචත්තම්භි විපල්ලාසද්වයං සන්ධායාහ – “සො අතිතං රූපං...පෙ.... අතිතං විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති” ති. එතෙන අට්ඨාරසවිධොපි පුබ්බන්තානුකප්පිකවාදො පච්ඡිමානං ද්වින්තං විපල්ලාසානං වසෙන හොතිති දස්සෙති. තණ්හාවිපල්ලාසොති තණ්හාමුලකො විපල්ලාසො. “අසුභෙ සුභං, දුක්ඛෙ සුඛං” න්ති එතං විපල්ලාසද්වයං සන්ධාය වදති. අනාගතං රූපං අභිනන්දනීති අනාගතං රූපං දිට්ඨාභිනන්දනවසෙන අභිනන්දති. අනාගතං වෙදනං, සඤ්ඤං, සංඛාරො, විඤ්ඤාණං අභිනන්දනීති එත්ථාපි එසෙව නයො. එතෙන චතුර්වත්තාලියවිධොපි අපරන්තානුකප්පිකවාදො යෙභුයොන පුරිමානං ද්වින්තං විපල්ලාසානං වසෙන හොතිති දස්සෙති. ද්වෙ ධම්මා චිත්තස්ස උපක්කිලෙසාති එවං පරමසාවජ්ජස්ස විපල්ලාසස්ස මූලකාරණන්ති විසෙසතො ද්වෙ ධම්මා චිත්තස්ස උපක්කිලෙසා තණ්හා ව අවිජ්ජා වාති තෙ සරූපතො දස්සෙති. තාහි විසුජ්ඣානං චිත්තං විසුජ්ඣානීති පටිපක්ඛවසෙනපි තාසං උපක්කිලෙසභාවංයෙව විභාවෙති, න හි තණ්හාඅවිජ්ජාසු පභිනාසු කොච සංකිලෙසධම්මො න පභියතීති. යථා ව විපල්ලාසානං මූලකාරණං තණ්හාවිජ්ජා, එවං සකලස්සාපි වට්ටස්ස මූලකාරණන්ති යථානුසන්ධිතාව ගාථං නිව්ඨපෙතුං “තෙස” න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ තෙසන්ති යෙසං අරක්ඛිතං චිත්තං මිභිදිට්ඨිහතඤ්ච, තෙසං. “අවිජ්ජානීවරණාන” න්තිආදිනා මාරස්ස වසගමනෙන අනාදිමතිසංසාරෙ සංසරණන්ති දස්සෙති.

ථිනමිද්ධාභිභූතෙනාති එත්ථ “ථිනං නාමා” තිආදිනා ථිනමිද්ධානං සරූපං දස්සෙති. තෙහි චිත්තස්ස අභිභූතතා සුවිඤ්ඤෙය්‍යාවාති තං අනාමසිත්වා කිලෙසමාරග්ගහණෙනෙව තංනිමිත්තා අභිසංඛාරමාරබන්ධමාරම්ච්චුමාරා ගහිතා එවාති “කිලෙසමාරස්ස ව සත්තමාරස්ස වා” ති ව-සද්දෙන වා තෙසම්භි ගහණං කතන්ති දට්ඨබ්බං. සො හි නිවුතො සංසාරාභිමුඛොති සො මාරවසං ගතො, තතො එව නිවුතො කිලෙසෙහි යාව න මාරබන්ධනං ඡිජ්ජති, තාව සංසාරාභිමුඛොව හොති, න විසංඛාරාභිමුඛොති අධිප්පායො. ඉමානි භගවතා ද්වෙ සච්චාති දෙසිතානි. කථං දෙසිතානි?

තත්ථ දුට්ඨා කථා අභිධම්මනිස්සිතා ව සුත්තන්තනිස්සිතා ව. තාසු අභිධම්මනිස්සිතා නාම අරක්ඛිතෙන චිත්තෙනාති රත්තම්භි චිත්තං අරක්ඛිතං, දුට්ඨම්භි චිත්තං අරක්ඛිතං, මුල්භම්භි චිත්තං අරක්ඛිතං. තත්ථ රත්තං චිත්තං අට්ඨන්තං ලොභසහගතචිත්තූප්පාදානං වසෙන වෙදිතබ්බං, දුට්ඨං චිත්තං ද්වින්තං පටිසම්භිත්තූප්පාදානං වසෙන වෙදිතබ්බං, මුල්භං චිත්තං ද්වින්තං මොඝුභචිත්තූප්පාදානං වසෙන වෙදිතබ්බං. යාව ඉමෙසං චිත්තූප්පාදානං වසෙන ඉන්ද්‍රියානං අගුත්ති අගොපායනා අපාලනා අනාරක්ඛා සතිවොසග්ගො පමාදො චිත්තස්ස අසංවරො, එවං අරක්ඛිතං චිත්තං හොති. මිභිදිට්ඨිහතං නාම චිත්තං චතුර්තං දිට්ඨිසම්පයුත්තචිත්තූප්පාදානං වසෙන වෙදිතබ්බං, ථිනමිද්ධාභිභූතං නාම චිත්තං පඤ්චන්තං සසංඛාරිකාකුසලචිත්තූප්පාදානං වසෙන වෙදිතබ්බං. එවං සබ්බෙපි අග්ගහිතග්ගහණෙන ද්වාදස අකුසලචිත්තූප්පාදා හොන්ති. තෙ “කතමෙ ධම්මා අකුසලා? යස්මිං සමයෙ අකුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති” තිආදිනා චිත්තූප්පාදකණ්ඩෙ (ධ. ස. 365) අකුසලචිත්තූප්පාදදෙසනාවසෙන චිත්ථාරතො වත්තබ්බො. මාරස්සාති එත්ථ පඤ්ච මාරා. තෙසු කිලෙසමාරස්ස චතුර්තං ආසවානං චතුර්තං ඕසානං චතුර්තං යොගානං චතුර්තං ගන්ථානං චතුර්තං උපාදානානං අට්ඨන්තං නීවරණානං දසන්තං කිලෙසවත්ථුනං වසෙන ආසවගොච්ඡකාදිසු (ධ. ස. දුකමානිකා 14-19, 1102) වුත්තනයෙන, තථා “ජාතිමදො ගොත්තමදො ආරොග්‍යමදො” තිආදිනා බුද්දකචත්ථුචිහඩ්ගෙ (විහ. 832) ආගතානං සත්තන්තං කිලෙසානඤ්ච වසෙන විභාගො වත්තබ්බො. අයං තාවෙත්ථ අභිධම්මනිස්සිතා කථා.

සුත්තන්තනිස්සිතා (ම. නි. 1.347; අ. නි. 11.17) පන අරක්ඛිතෙන චිත්තෙනාති වක්ඛුනා රූපං දිස්වා නිමිත්තග්ගාහි හොති අනුබ්‍යාඤ්ජනග්ගාහි, යත්ථාධිකරණමෙතං වක්ඛුන්ද්‍රියං අසංවුතං විහරන්තං අභිජ්ඣාදොමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවෙය්‍යං, තස්ස සංවරාය න පටිපජ්ජති, න රක්ඛති වක්ඛුන්ද්‍රියං, වක්ඛුන්ද්‍රියෙ න සංවරං ආපජ්ජති. සොතෙන ...පෙ.... සාතෙන... ඡීවිහාය... කායෙන... මනසා...පෙ.... මනින්ද්‍රියෙන සංවරං ආපජ්ජති (ම. නි. 1.347, 411, 421; 2.419; 3.15, 75). එවං අරක්ඛිතං චිත්තං හොති. මිභිදිට්ඨිහතෙන වාති මිභිදිට්ඨිහතං නාම චිත්තං පුබ්බන්තකප්පනවසෙන වා අපරන්තකප්පනවසෙන වා පුබ්බන්තාපරන්තකප්පනවසෙන වා මිභිදිට්ඨිහතවිසන්තස්ස අයොනියො උම්මුජ්ජන්තස්ස “සස්සතො ලොකොති වා...පෙ.... නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණං” ති (විහ. 937; පටි. ම. 1.140) වා යා දිට්ඨි, තාය හතං උපහතං. යා ව බො “ඉමා චත්තාරො සස්සතවාදා...පෙ.... පඤ්ච පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදා” ති බ්‍රහ්මජාලෙ (දී. නි. 1.30 ආදයො) පඤ්චත්තයෙ (ම. නි. 3.21 ආදයො) ව ආගතා ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො, තාසං වසෙන චිත්තස්ස මිභිදිට්ඨිහතභාවො කට්ඨෙතබ්බො.

ථිනමිද්ධාභිභූතෙනාති ථිනං නාම චිත්තස්ස අකම්මඤ්ඤතා. මිද්ධං නාම වෙදනාදික්ඛන්ධත්තයස්ස අකම්මඤ්ඤතා. තථා ථිනං අනුස්සාහසංහතනං. මිද්ධං අසත්තිවිසාතො. ඉති ථිනෙන මිද්ධෙන ව චිත්තං අභිභූතං අජ්ඣොත්ථං උපද්දුතං සංඛිකොචනප්පත්තං ලයාපන්නං. වසං මාරස්ස ගච්ඡතීති වසො නාම ඉච්ඡා ලොභො අධිප්පායො රූපි ආකඩ්ඛා ආණා ආණත්ති. මාරොති පඤ්ච මාරා – බන්ධමාරො අභිසංඛාරමාරො මච්චුමාරො දෙවපුත්තමාරො කිලෙසමාරොති. ගච්ඡතීති තෙසං වසං ඉච්ඡං...පෙ.... ආණත්ති. ගච්ඡති උපගච්ඡති උපෙති වත්තති අනුචත්තති නාතික්කමතීති. තෙන වුවචි – “වසං මාරස්ස ගච්ඡතී” ති.

තත්ථ යථාච්ඡිත්තා අකුසලා ධම්මා, තණ්හාවිජ්ජා එව වා සමුදයසම්මං. යො සො “වසං මාරස්ස ගච්ඡති”ති චුත්තො, සො යෙ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ උපාදාය පඤ්ඤත්තො, තෙ පඤ්චක්ඛන්ධා දුක්ඛසම්මං. එවං භගවතා ඉධ ද්වෙ සම්මානි දෙසිතානි. තෙනෙවාහ – “දුක්ඛං සමුදයො වා”ති. තෙසං භගවා පරිඤ්ඤාය ව පහානාය ව ධම්මං දෙසෙතීති චුත්තමෙවත්ථං පාකටතරං කාතුං “දුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාය සමුදයස්ස පහානායා”ති චුත්තං. කථං දෙසෙතීති වෙ –

“තස්මා රක්ඛිතචිත්තස්ස, සම්මාසඬ්ඤාප්පගොචරො;
සම්මාදිට්ඨිං පුරක්ඛන්වා, ඤත්වාන උදයබ්බයං;
ථිතමිද්ධාභිභූ භික්ඛු, සබ්බා දුග්ගතියො ජහෙ”ති. (උදා. 32) –

ගාථාය . තස්සත්ථො – යස්මා අරක්ඛිතෙන චිත්තෙන වසං මාරස්ස ගච්ඡති, තස්මා සතිසංවරෙන මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං රක්ඛණෙන රක්ඛිතචිත්තො අස්ස. සම්මාසඬ්ඤාප්පගොචරොති යස්මා කාමසඬ්ඤාප්පාදිමිච්ඡාසඬ්ඤාප්පගොචරො තථා තථා අයොනියො විකප්පෙන්වා නානාවිධානි මිච්ඡාදස්සනානි ගණ්හාති. තතො එව ව මිච්ඡාදිට්ඨිතෙන චිත්තෙන වසං මාරස්ස ගච්ඡති, තස්මා යොනියොමනසිකාරෙන කම්මං කරොන්තො නෙක්ඛම්මසඬ්ඤාප්පාදිසම්මාසඬ්ඤාප්පගොචරො අස්ස. සම්මාදිට්ඨිං පුරක්ඛන්වාති සම්මාසඬ්ඤාප්පගොචරතාය විධුතමිච්ඡාදස්සනො කම්මස්සකතාලක්ඛණං යථාභූතඤාණලක්ඛණඤ්ච සම්මාදිට්ඨිං පුබ්බධිගමං කත්වා සීලසමාධිසු යුත්තප්පයුත්තො. තතො එව ව ඤත්වාන උදයබ්බයං පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු සමපඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි උප්පාදං නිරොධඤ්ච ඤත්වා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙන්වා අනුක්කමෙන අරියමග්ගෙ ගණ්හන්තො අග්ගමග්ගෙන ථිතමිද්ධාභිභූ භික්ඛු සබ්බා දුග්ගතියො ජහෙති එවං සබ්බසො භින්තකිලෙසන්තා භික්ඛු ඛිණ්ණසවො යථාසම්භවං නිව්ඤ්ඤානායොගෙන දුග්ගතිසඬ්ඤාතා සබ්බාපි ගතියො ජහෙය්, තාසං පරභාගෙ නිබ්බානෙ නිට්ඨෙය්සාති අත්ථො.

යං තණ්හාය අවිජ්ජාය ව පහානං, අයං නිරොධොති පහානස්ස නිරොධස්ස පච්චයභාවතො අසඬ්ඤාතානු පහානං නිරොධොති ව චුත්තා. ඉමානි චත්තාරි සම්මානිති පුරිමගාථාය පුරිමානි ද්වෙ, පච්ඡිමගාථාය පච්ඡිමානි ද්වෙති ද්විති ගාථාහි භාසිතානි ඉමානි චත්තාරි අරියසම්මානි. තෙසු සමුදයෙන අස්සාදො, දුක්ඛෙන ආදීනවො, මග්ගනිරොධෙහි නිස්සරණං, සබ්බගතිජහනං ඵලං, රක්ඛිතචිත්තතාදිකො උපායො, අරක්ඛිතචිත්තතාදිනිසෙධනමුඛෙන රක්ඛිතචිත්තතාදීසු නියොජනං භගවතො ආණන්තීති. එවං දෙසනාභාරපදන්ථා අස්සාදාදයො නිද්ධාරෙතබ්බා. තෙනෙවාහ – “නියුත්තො දෙසනාභාරසම්පාතො”ති.

දෙසනාභාරසම්පාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. විවයභාරසම්පාතවණ්ණනා

53. එවං දෙසනාභාරසම්පාතං දස්සෙත්වා ඉදානි විවයභාරසම්පාතං දස්සෙත්තො යස්මා දෙසනාභාරපදන්ථවිචයො විවයභාරො, තස්මා දෙසනාභාරෙ විපල්ලාසහෙතුභාවෙන නිද්ධාරිතාය තණ්හාය කුසලාදිච්ඡාගපච්චයමුඛෙන විවයභාරසම්පාතං දස්සෙතුං “තත්ථ තණ්හා දුට්ඨා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ කුසලානි කුසලධම්මාරම්මණා. කුසල-සද්දො වෙන්ථ බාහිතිකසුත්තෙ (ම. නි. 2.358 ආදයො) විය අනවජ්ජන්ථෙ දට්ඨබ්බො. කස්මා පනෙත්ථ තණ්හා කුසලපරියායෙන උද්ධවා? හෙට්ඨා දෙසනාභාරෙ විපල්ලාසහෙතුභාවෙන තණ්හං උද්ධරිත්වා තස්සා වසෙන සංකිලෙසපක්ඛො දස්සිතො. විචිත්තපටිනානතාය පන ඉධාපි තණ්හාමුඛෙනෙව වොදානපක්ඛං දස්සෙතුං කුසලපරියායෙන තණ්හා උද්ධවා. තත්ථ සංසාරං ගමෙතීති සංසාරගාමිනී, සංසාරනායිකානි අත්ථො. අපවයං නිබ්බානං ගමෙතීති අපවයගාමිනී. කථං පන තණ්හා අපවයගාමිනීති? ආහ “පහානතණ්හා”ති. තදධිගාදිප්පහානස්ස හෙතුභූතා තණ්හා. කථං පන එකත්තසාවජ්ජාය තණ්හාය කුසලභාවොති? සෙවිතබ්බභාවතො. යථා තණ්හා, එවං මානොපි දුට්ඨො කුසලොපි අකුසලොපි, න තණ්හා එවානි තණ්හාය නිදස්සනභාවෙන මානො චුත්තො.

තත්ථ මානස්ස යථාධිප්පෙන කුසලාදිභාවං දස්සෙතුං “යං මානං නිස්සායා”තිආදිමාහ. චුත්තඤ්ඤෙන භගවතා – “මානමහං, දෙවානම්න්ද, දුට්ඨොන වදාමි සෙවිතබ්බම්පි අසෙවිතබ්බම්පි”තිආදි. යං නෙක්ඛම්මස්සිතං දොමනස්සන්තිආදි “කුසලා”ති චුත්තතණ්හාය සරූපදස්සනත්ථං චුත්තං. තත්ථ නෙක්ඛම්මස්සිතං දොමනස්සං නාම –

“තත්ථ කතමානි ඡ නෙක්ඛම්මස්සිතානි දොමනස්සානි? රූපානංත්වෙව අනිච්චතං විදිත්වා විපරිණාමවිරාගනිරොධං ‘පුබ්බෙ වෙව රූපා එතරහි ව, සබ්බෙනෙ රූපා අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා’ති එවමෙන යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දිස්වා අනුත්තරෙසු විමොක්ඛෙසු පිහං උපට්ඨාපෙති ‘කුදාස්සු නාමාහං තදායතනං උපසම්පජ්ජ විහරිස්සාමි, යදරියා එතරහි ආයතනං උපසම්පජ්ජ විහරන්තී’ති. ඉති අනුත්තරෙසු විමොක්ඛෙසු පිහං උපට්ඨාපයතො උප්පජ්ජති පිහා, පිහාපච්චයා දොමනස්සං. යං එවරූපං දොමනස්සං, ඉදං චූච්චති නෙක්ඛම්මස්සිතං දොමනස්ස”න්ති (ම. නි. 3.307) –

එවං ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාඨගතෙ අනුත්තරවිමොක්ඛසඬ්ඤාතාඅරියඵලධම්මෙසු පිහං උපට්ඨාපෙන්වා තදධිගමාය අනිච්චාදිවසෙන විපස්සනං උපට්ඨාපෙන්වා උස්සුක්කාපෙන අසක්කොන්තස්ස “ඉමම්පි පක්ඛං ඉමම්පි

මාස, ඉමම්පි සංවච්ඡරං, විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරියභූමිං සම්පාපුණිකං නාසක්ඛි”න්ති අනුසොවනො උප්පන්නං දොමනස්සං නෙක්ඛම්මවසෙන විපස්සනාවසෙන අනුස්සතිවසෙන පටිමජ්ඣානාදිවසෙන පටිපත්තියා හෙතුභාවෙන උප්පජ්ජනතො නෙක්ඛම්මස්සිතං දොමනස්සං නාම. අයං තණ්හා කුසලාති අයං “පිභා”ති චුත්තා තණ්හා කුසලා. කථං? රාගචිරාගා වෙතොවිමුත්ති, තදාරම්මණා කුසලාති. ඉදං චුත්තං හොති – රාගචිරාගා වෙතොවිමුත්ති, න සභාවෙන කුසලා, අනවජ්ජට්ඨෙන කුසලා. තං උද්දිස්ස පවත්තියා තදාරම්මණා පන තණ්හා කුසලාරම්මණතාය කුසලාති. අවිජ්ජාචිරාගා පඤ්ඤාවිමුත්ති අනවජ්ජට්ඨෙන කුසලා. තස්සාති පඤ්ඤාවිමුත්තියා . යාය වසෙන “තස්මා රක්ඛිතචිත්තස්සා”ති ගාථායං “සබ්බා දුග්ගතියො ජහෙ”ති චුත්තං.

ඉති චිරතරං විපස්සනාපරිවාසං පරිවසිත්වා දුක්ඛාපටිපදාදන්ධානිඤ්ඤාය අධිගතාය පඤ්ඤාවිමුත්තියා වසෙන විවයහාරසම්පාතං දස්සෙතුං “තස්සා කො පටිවයො”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ යස්මා පඤ්ඤාවිමුත්ති අරියමග්ගමූලිකා, තස්මා චතුත්ථජ්ඣානපාදකෙ අරියමග්ගධම්මෙ උද්දිස්සිත්වා තෙසං ආගමනපටිපදං දස්සෙතුං “කත්ථ දට්ඨබ්බො, චතුත්ථෙ ඤානෙ”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පාරමිතායාති උක්කංසගතාය චතුත්ථජ්ඣානභාවනාය. යෙහි අට්ඨති අභිගෙහි සමන්තාගතං චතුත්ථජ්ඣානචිත්තං චුත්තං, තාති අභිගාති දස්සෙතුං “පරිසුද්ධ”න්තිආදි චුත්තං.

තත්ථ උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිභාවෙන පරිසුද්ධං. පරිසුද්ධත්තා එව පරියොදාතං, පහස්සරන්ති චුත්තං හොති. සුඛාදීනං පටිවයසාතෙන චිත්තරාගාදිඅභිගණත්තා අනභිගණං. අනභිගණත්තා එව විගතපක්කිලෙසං, අභිගණෙන හි චිත්තං උපක්කිලිස්සති, සුභාවිතත්තා මුදුභුතං වසිභාවජ්ජත්තන්ති අත්ථො. වසෙ වත්තමානඤ්ඤි චිත්තං “මුදු”ති චුච්චති. මුදුත්තා එව ව කම්මනියං, කම්මක්ඛමං කම්මයොග්ගන්ති අත්ථො. මුදුඤ්ඤි චිත්තං කම්මනියං හොති , එව භාවිතං මුදුඤ්ඤි හොති කම්මනියඤ්ඤි, යට්ඨිදං, භික්ඛවෙ, චිත්ත”න්ති (අ. නි. 1.22). එතෙසු පරිසුද්ධභාවාදිසු ධීතත්තා ධීතං. ධීතත්තායෙව ආනෙඤ්ජප්පත්තං, අවලං නිරිඤ්ජනන්ති අත්ථො. මුදුකම්මඤ්ඤාභාවෙන වා අත්තතො වසෙ ධීතත්තා ධීතං. සද්ධාදීහි පරිග්ගහිතත්තා ආනෙඤ්ජප්පත්තං. සද්ධාපරිග්ගහිතඤ්ඤි චිත්තං අස්සද්ධියෙන න ඉඤ්ජති, චිරියපරිග්ගහිතං කොසජ්ජෙන න ඉඤ්ජති, සතිපරිග්ගහිතං පමාදෙන න ඉඤ්ජති, සමාධිපරිග්ගහිතං උද්ධව්වෙන න ඉඤ්ජති, පඤ්ඤාපරිග්ගහිතං අවිජ්ජාය න ඉඤ්ජති, ඔභාසගතං කිලෙසන්ධකාරෙන න ඉඤ්ජති. ඉමෙහි ඡති ධම්මෙහි පරිග්ගහිතං ආනෙඤ්ජප්පත්තං හොති. එවං අට්ඨබ්බසමන්තාගතං චිත්තං අභිනීභාරක්ඛමං හොති. අභිඤ්ඤාසවිජ්ජකරණියානං ධම්මානං අභිඤ්ඤාසවිජ්ජකිරියාය.

අපරො නයො – චතුත්ථජ්ඣානසමාධිතා සමාහිතං චිත්තං නිවරණදුර්භාවෙන පරිසුද්ධං. විතක්කාදිසමතික්කමෙන පරියොදාතං. ඤානපටිලාභපටිච්ඡිකානං පාපකානං ඉච්ඡාවචරානං අභාවෙන අනභිගණං. ඉච්ඡාවචරානන්ති ඉච්ඡාය අවචරානං ඉච්ඡාවසෙන ඔතිණ්ණානං පවත්තානං නානජ්ජකාරානං කොපඅපට්ඨයානන්ති අත්ථො. අභිජ්ඣාදීනං චිත්තපක්කිලෙසානං විගමෙන විගතපක්කිලෙසං. උභයම්පි වෙනං අනභිගණසුත්තචතුත්ථසුත්තානං (ම. නි. 1.57 ආදයො; 70 ආදයො) වසෙන වෙදිතබ්බං. වසිජ්ජත්තියා මුදුභුතං. ඉද්ධිපාදභාවුපගමෙන කම්මනියං. භාවනාපාරිසුරියා පණිතභාවුපගමෙන ධීතං ආනෙඤ්ජප්පත්තං. යථා ආනෙඤ්ජභාවජ්ජත්තං ආනෙඤ්ජප්පත්තං හොති, එවං ධීතන්ති අත්ථො. එවම්පි අට්ඨබ්බසමන්තාගතං චිත්තං අභිනීභාරක්ඛමං හොති. අභිඤ්ඤාසවිජ්ජකරණියානං ධම්මානං අභිඤ්ඤාසවිජ්ජකිරියාය පාදකං පදට්ඨානභුතං. තෙනෙවාහ – “සො තත්ථ අට්ඨවිධං අධිගච්ඡති ඡ අභිඤ්ඤා ද්වෙ ව විසෙසෙ”ති.

තත්ථ සොති අධිගතචතුත්ථජ්ඣානො යොගී. තත්ථාති තස්මිං චතුත්ථජ්ඣානෙ අධිට්ඨානභූතෙ. අට්ඨවිධං අධිගච්ඡතිති අට්ඨවිධං ගුණං අධිගච්ඡති. කො පන සො අට්ඨවිධො ගුණොති? ආහ “ඡ අභිඤ්ඤා ද්වෙ ව විසෙසෙ”ති. මනොමයිද්ධි විපස්සනාඤ්ඤාඤ්ඤි. තං චිත්තන්ති චතුත්ථජ්ඣානචිත්තං. “යතො පරිසුද්ධං, තතො පරියොදාත”න්තිආදිනා පුරිමං පුරිමං පච්ඡිමස්ස පච්ඡිමස්ස කාරණවචනන්ති දස්සෙති. තදුභයන්ති යෙසං රාගාදිඅභිගණානං අභිජ්ඣාදිඋපක්කිලෙසානඤ්ඤි අභාවෙන “අනභිගණං විගතපක්කිලෙස”න්ති ව චුත්තං. තාති අභිගණාති උපක්කිලෙසා වාති තං උභයං. තදුභයං තණ්හාසභාවත්තා තණ්හාය අනුලොමනතො ව තණ්හාපක්ඛො. යා ව ඉඤ්ජනාති යා ව චිත්තස්ස අසමාදානෙන එන්දනා. අට්ඨිතිති අනවට්ඨානං. අයං දිට්ඨිපක්ඛොති යා ඉඤ්ජනා අට්ඨිති ව, අයං මිච්ඡාහිනිවෙසහෙතුතාය දිට්ඨිපක්ඛො.

“චත්තාරි ඉන්ද්‍රියානි”තිආදිනා වෙදනාතොපි චතුත්ථජ්ඣානං විභාවෙති. එවං අට්ඨබ්බසමන්තාගතං චතුත්ථජ්ඣානචිත්තං උපරි අභිඤ්ඤාධිගමාය අභිනීභාරක්ඛමං හොති. සා ව අභිනීභාරක්ඛමතා චුද්දසහි ආකාරෙහි විණ්ණවසිභාවස්සෙව හොති. සො ව වසිභාවො අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො, න රූපාවචරජ්ඣානමත්තලාභිනොති ආරුජ්ජසමාපත්තියා මනසිකාරවිධිං දස්සෙන්නො “සො උපරිමං සමාපත්තිං සන්තතො මනසිකරොති”තිආදිමාහ. තත්ථ උපරිමං සමාපත්තින්ති ආකාසානඤ්ඤායතනසමාපත්තිං. සන්තතො මනසිකරොතිති අධිගසන්තතායපි ආරම්මණසන්තතායපි “සන්තා”ති මනසිකරොති. යතො යතො හි ආරුජ්ජසමාපත්තිං සන්තතො මනසිකරොති, තතො තතො රූපාවචරජ්ඣානං අවුපසන්තං හුත්වා උපට්ඨාති. තෙනෙවාහ – “තස්ස උපරිමං...පෙ.... සණ්ඨහති”ති. උක්කණ්ඨා ව පටිසසඤ්ඤාති පටිසසඤ්ඤාසබ්බාතාසු පඤ්චවිඤ්ඤාණසඤ්ඤාසු අනභිග්ගි සණ්ඨහති. “සො සබ්බසො”තිආදිනා එකදෙසෙන ආරුජ්ජසමාපත්තිං දස්සෙති. අභිඤ්ඤාහිනීභාරො රූපසඤ්ඤාති රූපාවචරසඤ්ඤා නාමෙනා යාවදෙව අභිඤ්ඤත්ථාහිනීභාරමත්තං, න පන අරූපාවචරසමාපත්තියො විය සන්තාති අධිජ්ජායො. වොකාරො නානත්තසඤ්ඤාති නානත්තසඤ්ඤා නාමෙනා නානාරම්මණෙසු වොකාරො, තත්ථ චිත්තස්ස

ආකූලප්පවත්තීති අත්ථො. සමතික්කමති එවං තත්ථ ආදීනවදස්සි හුත්වා තා සමතික්කමති. පටිසසඤ්ඤා වස්ස අබ්භත්ථං ගච්ඡතීති අස්ස ආකාසානඤ්චායනනසමාපත්තිං අධිගච්ඡන්තස්ස යොගිනො දසපි පටිසසඤ්ඤා විගච්ඡන්ති. ඉමිනා පටිමාරුප්පසමාපත්තිමාහ.

එවං සමාහිතස්සාති එවං ඉමිනා චුත්තනසෙන රූපාවචරප්ඤානෙ විත්තෙකග්ගතායපි සමතික්කමෙන සමාහිතස්ස. සමාහිතස්සාති ආරුප්පසමාධිනා සන්තචුත්තිනා සමාහිතස්ස. ඔභාසොති යො පුරෙ රූපාවචරප්ඤානොභාසො. අන්තරධායතීති සො රූපාවචරප්ඤානොභාසො අරූපාවචරප්ඤානසමාපජ්ජනකාලෙ විගච්ඡති. දස්සනඤ්චාති රූපාවචරප්ඤානවක්ඛුනා දස්සනඤ්ච අන්තරධායති. සො සමාධිති සො යථාචුත්තො රූපාරූපසමාධි. ඡලභිගසමන්තාගතොති උපකාරකපරික්ඛාරසභාවභූතෙහි ඡහි අභිගෙහි සමන්තාගතො. පච්චචෙක්ඛිතබ්බොති පති අචෙක්ඛිතබ්බො, පුනප්පුනං විත්තෙතබ්බොති අත්ථො. පච්චචෙක්ඛිතාකාරං සහ විසයෙන දස්සෙතුං “අනභිප්ඤාසහගත”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ සබ්බලොකෙති සබ්බස්මිං පියරූපෙ සාතරූපෙ සන්තලොකෙ සඬ්ඛාරලොකෙ ව. තෙන කාමච්ඡන්දස්ස පහානමාහ. තථා “අඛ්‍යාපන්ත”න්තිආදිනා ඛ්‍යාපාදකොසප්පසාරම්භසාධෙය්‍යවික්ඛෙපසම්මොසානං පහානං. පුන තාති ඡ අභිගාති සමථවිපස්සනාවසෙන විහජිත්වා දස්සෙතුං “යඤ්ච අනභිප්ඤාසහගත”න්තිආදි චුත්තං. තං සබ්බං සුච්ඤ්ඤායං.

54. එත්තාවතා “පඤ්ඤාවිමුත්ති”ති චුත්තස්ස අරහත්තඵලස්ස සමාධිමුඛෙන පුබ්බභාගපටිපදං දස්සෙත්වා ඉදාති අරහත්තඵලසමාධිං දස්සෙතුං “සො සමාධි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සො සමාධිති යො සො සමමාසමාධි. පුබ්බෙ චුත්තස්ස අරියග්ගසමාධිස්ස ඵලභූතො සමාධි පඤ්චවිධෙන වෙදිතබ්බො ඉදාති චුච්චමානෙහි පඤ්චහි පච්චචෙක්ඛිතඤ්ඤාණෙහි අත්තනො පච්චචෙක්ඛිතබ්බාකාරසඬ්ඛාතෙන පඤ්චවිධෙන වෙදිතබ්බො. “අයං සමාධි පච්චුප්පන්තසුඛො”තිආදිසු අරහත්තඵලසමාධි අප්පිතප්පිතක්ඛණෙ සුඛත්තා පච්චුප්පන්තසුඛො. පුරිමො පුරිමො පච්ඡිමස්ස පච්ඡිමස්ස සමාධිසුඛස්ස පච්චයත්තා ආයතිං සුඛවිපාකො. කිලෙසෙහි ආරකත්තා අරියො. කාමාමිසවට්ඨාමිසලොකාමිසානං අභාවා නිරාමිසො. බුද්ධාදීහි මහාපුරිසෙහි සෙවිතත්තා අකාපුරිසසෙවිතො. අභිගසන්තතාය සබ්බකිලෙසදරුප්පන්තතාය ව සන්තො. අතිත්තිකරට්ඨෙන පණිතො. කිලෙසපටිපස්සද්ධියා ලද්ධත්තා, කිලෙසපටිපස්සද්ධිභාවෙන වා ලද්ධත්තා පටිපස්සද්ධිලද්ධො. පස්සද්ධං පස්සද්ධිති ඉදං අත්ථනො එකං. පටිපස්සද්ධිකිලෙසෙන වා අරහතා ලද්ධත්තාපි පටිපස්සද්ධිලද්ධො . එකොදිභාවෙන අධිගතත්තා, එකොදිභාවමෙව වා අධිගතත්තා එකොදිභාවාධිගතො. අප්පගුණසාසවසමාධි විය සසඬ්ඛාරෙන සප්පයොගෙන පච්චනිකම්මෙ නිග්ගස්ස කිලෙසෙ වාරෙත්වා අනධිගතත්තා නසසඬ්ඛාරනිග්ගස්සවාරිතගතොති.

යතො යතො භාගතො තඤ්ච සමාධිං සමාපජ්ජන්තො, තතො වා චුට්ඨහන්තො සතිවෙසුල්ලප්පන්තො සතොව සමාපජ්ජති සතොව චුට්ඨහති, යථාපරිච්ඡින්නකාලවසෙන වා සතො සමාපජ්ජති සතො චුට්ඨහති. තස්මා යදෙත්ථ “අයං සමාධි පච්චුප්පන්තසුඛො වෙව ආයතිඤ්ච සුඛවිපාකො”ති එවං පච්චචෙක්ඛිතත්තස්ස පච්චත්තමෙව අපරප්පච්චයඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති, අයමෙකො ආකාරො. එස නයො සෙසෙසුපි. එවමෙනෙසං පඤ්චන්තං පච්චචෙක්ඛිතබ්බාකාරානං වසෙන සමාධි පඤ්චවිධෙන වෙදිතබ්බො.

පුන “යො ව සමාධි”තිආදිනා අරහත්තඵලෙ සමථවිපස්සනාවිභාගං දස්සෙති. තත්ථ සමාධිසුඛස්ස “සුඛ”න්ති අධිප්පෙතත්තා “යො ව සමාධි පච්චුප්පන්තසුඛො, යො ව සමාධි ආයතිං සුඛවිපාකො, අයං සමථො”ති චුත්තං. අරියනිරාමිසාදිභාවො පන පඤ්ඤානුභාවෙන නිප්ඵජ්ජතිති ආහ – “යො ව සමාධි අරියො...පෙ.... අයං විපස්සනා”ති.

එවං අරහත්තඵලසමාධිං විභාගෙන දස්සෙත්වා ඉදාති තස්ස පුබ්බභාගපටිපදං සමාධිවිභාගෙන දස්සෙතුං “සො සමාධි”ති චුත්තං. තත්ථ සො සමාධිති යො සො අරහත්තඵලසමාධිස්ස පුබ්බභාගපටිපදායං චුත්තො රූපාවචරවතුත්ථප්ඤානසමාධි, සො සමාධි. පඤ්චවිධෙනාති වක්ඛමානෙන පඤ්චප්පකාරෙන වෙදිතබ්බො. “පිතිඵරණතා”තිආදිසු පිතිං ඵරමානා උප්පජ්ජතිති ද්විසු ඤානෙසු පඤ්ඤා පිතිඵරණතා නාම. සුඛං ඵරමානා උප්පජ්ජතිති තිසු ඤානෙසු පඤ්ඤා සුඛඵරණතා නාම. පරෙසං වෙනො ඵරමානා උප්පජ්ජතිති වෙනොපරියපඤ්ඤා වෙනොඵරණතා නාම. ආලොකඵරණෙ උප්පජ්ජතිති දිබ්බවක්ඛුපඤ්ඤා ආලොකඵරණතා නාම. පච්චචෙක්ඛිතඤ්ඤාණං පච්චචෙක්ඛිතඤ්ඤාණානිමිත්තං නාම. චුත්තමිපි වෙන “ද්විසු ඤානෙසු පඤ්ඤා පිතිඵරණතා, තිසු ඤානෙසු පඤ්ඤා සුඛඵරණතා, පරවිත්තෙ ඤාණං වෙනොඵරණතා, දිබ්බවක්ඛු ආලොකඵරණතා, තමිභා තමිභා සමාධිමිභා චුට්ඨිතස්ස පච්චචෙක්ඛිතඤ්ඤාණං පච්චචෙක්ඛිතඤ්ඤාණානිමිත්ත”න්ති (විභ. 804).

ඉධ සමථවිපස්සනාවිභාගං දස්සෙතුං “යො ව පිතිඵරණතා”තිආදි චුත්තං. එත්ථ ව පඤ්ඤාසිසෙන දෙසනා කතාති පඤ්ඤාවසෙන සංවණ්ණනා කතා. පඤ්ඤා පිතිඵරණතාතිආදිසු සමාධිසහගතා එවාති තත්ථ සමාධිවසෙන සමථො උද්ධටො. තස්මා පිතිසුඛවෙනොඵරණතා විසෙසතො සමාධිවිප්ථාරවසෙන ඉප්ඤ්ඤාතිති තා “සමථො”ති චුත්තා. ඉතරාති ඤාණවිප්ථාරවසෙනාති තාති “විපස්සනා”ති චුත්තාති.

55. ඉදාති තං සමාධිං ආරම්භණවසෙන විහජිත්වා දස්සෙතුං “දස කසිණායතනාති”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කසිණප්ඤානසඬ්ඛාතාති කසිණාති ව තාති යොගිනො සුඛවිසෙසානං අධිට්ඨානභාවතො,

මනායතනධම්මායතනභාවතො ව ආයතනානි වාති කසිණායතනානි. පථවිකසිණන්ති කතපරිකම්මං පථවිමණ්ඩලම්පි, තත්ථ පචත්තං උග්ගහපටිභාගනිමිත්තම්පි, තස්මිං නිමිත්තෙ උප්පන්නස්සානම්පි වුවවති. තෙසු ඝාතං ඉධාධිප්පෙනං. ආකාසකසිණන්ති කසිණුග්ගාටිමාකාසෙ පචත්තපඨමාරුප්පස්සානං. විඤ්ඤාණකසිණන්ති පඨමාරුප්පවිඤ්ඤාණාරම්මණං දුතියාරුප්පස්සානං. පථවිකසිණාදිකෙ සුද්ධසමථභාවනාවසෙන පචත්තිතෙ සන්ධාය “ඉමානි අට්ඨ කසිණානි සමථො”ති වුත්තං. සෙසකසිණද්වයං විපස්සනාධිට්ඨානභාවෙන පචත්තං “විපස්සනා”ති වුත්තං.

එවන්ති ඉමිනා නයෙන. සබ්බො අරියමග්ගොති සම්මාදිට්ඨිආදිභාවෙන අභින්නොපි අරියමග්ගො සතිපට්ඨානාදිසුබ්බභාගපටිපදාහෙදෙන අනෙකහෙදභින්නො නිරවසෙසො අරියමග්ගො. යෙන යෙන ආකාරොනාති අනභිප්සාදිසු, පච්චුප්පන්නසුබ්බාදිසු ව ආකාරෙසු යෙන යෙන ආකාරෙන වුත්තො. තෙන තෙනාති තෙසු තෙසු ආකාරෙසු යෙ යෙ සමථවසෙන, යෙ ව යෙ ව විපස්සනාවසෙන යොජෙතුං සම්භවන්ති, තෙන තෙන ආකාරෙන සමථවිපස්සනාහි අරියමග්ගො විචිතිත්වා යොජෙතබ්බො. තෙති සමථාධිට්ඨානවිපස්සනාධම්මො. තිහි ධම්මෙහි සඬගහිතාති තිහි අනුපස්සනාධම්මෙහි සඬගහිතා, ගණනං ගතාති අත්ථො. කතමෙහි තිහිති? ආහ “අනිච්චතාය දුක්ඛතාය අනත්තතායා”ති. අනිච්චතාය සභවරණතො විපස්සනා “අනිච්චතා”ති වුත්තා. එස නයො සෙසෙසුපි.

සො සමථවිපස්සනං භාවයමානො තිණි විමොක්ඛමුඛානි භාවයතීති සො අරියමග්ගාධිගමාය යුත්තප්පයුත්තො යොගී කාලෙන සමථං සමාපජ්ජනවසෙන කාලෙන විපස්සනං සම්මසනවසෙන වඩ්ඪයමානො අනිමිත්තවිමොක්ඛමුඛාදිසඬබ්බාතා තිස්සො අනුපස්සනා බුහෙති. තයො ඛන්ධෙ භාවයතීති තිස්සො අනුපස්සනා උපරුපරිවිසෙසං පාපෙන්තො සීලක්ඛන්ධො සමාධික්ඛන්ධො පඤ්ඤාක්ඛන්ධොති එතෙ තයො ඛන්ධෙ වඩ්ඪෙති. යස්මා පන තිහි ඛන්ධෙහි අරියො අට්ඨබ්බිගිකො මග්ගො සඬගහිතො, තස්මා “තයො ඛන්ධෙ භාවයන්තො අරියං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං භාවයති”ති වුත්තං.

ඉදානි යෙසං පුග්ගලානං යත්ථ සික්ඛන්තානං විසෙසතො නියානනමුඛානි යෙසඤ්ච කිලෙසානං පටිපක්ඛභුතානි තිණි විමොක්ඛමුඛානි, තෙහි සද්ධිං තානි දස්සෙතුං “රාගවරිතො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අනිමිත්තෙන විමොක්ඛමුඛෙතොති අනිච්චානුපස්සනාය. සා හි නිච්චනිමිත්තාදිසමුග්ගාටනෙන අනිමිත්තො, රාගාදීනං සමුච්ඡේදවිමුක්තියා විමොක්ඛොති ලද්ධනාමස්ස අරියමග්ගස්ස මුඛභාවතො ද්වාරභාවතො “අනිමිත්තවිමොක්ඛමුඛ”න්ති වුවවති. අධිචිත්තසික්ඛායානි සමාධිස්මිං. සුඛවේදනීයං එස්සං අනුපගච්ඡන්තොති සුඛවේදනාය හිතං සුඛවේදනාකාරණතො එස්සං තණ්හාය අනුපගච්ඡන්තො. සුඛං වේදනං පරිජානන්තොති “අයං සුඛා වේදනා විපරිණාමාදිනා දුක්ඛා”ති පරිජානන්තො, සවිසයං රාගං සමතික්කන්තො. “රාගමලං පවාහෙන්තො”තිආදිනා තෙහි පරියායෙහි රාගස්සෙව පහානමාහ. “දොසවරිතො පුග්ගලො”තිආදිසුපි වුත්තනායානුසාරෙන අත්ථො වේදිතබ්බො.

පඤ්ඤාධිකස්ස සන්තතිසමුහකිච්චාරම්මණාදිසනවිනිබ්භොගෙන සඬබ්බාරෙසු අත්තසුඤ්ඤා පාකටා භොතීති විසෙසතො අනත්තානුපස්සනා පඤ්ඤාපට්ඨානාති ආහ – “සුඤ්ඤතවිමොක්ඛමුඛං පඤ්ඤාක්ඛන්ධො”ති. තථා සඬබ්බාරානං සරසපහඬගුතාය ඉන්තරක්ඛන්තා උප්පන්නානං තත්ථ තත්ථෙව හිප්පනං සම්මා සමාහිතස්සෙව පාකටං භොතීති විසෙසතො අනිච්චානුපස්සනා සමාධිප්පට්ඨානාති ආහ – “අනිමිත්තවිමොක්ඛමුඛං සමාධික්ඛන්ධො”ති. තථා සීලෙසු පරිපුරකාරිතො ඛන්තිබ්බුලස්ස උප්පන්නං දුක්ඛං අරතිඤ්ච අභිභුයා විහරතො සඬබ්බාරානං දුක්ඛතා චිභුතා භොතීති දුක්ඛානුපස්සනා සීලප්පට්ඨානාති ආහ – “අප්පණ්ණිකවිමොක්ඛමුඛං සීලක්ඛන්ධො”ති. ඉති තිහි විමොක්ඛමුඛෙහි තිණිණං ඛන්ධානං සඬගහිතන්තා වුත්තං – “සො තිණි විමොක්ඛමුඛානි භාවයන්තො තයො ඛන්ධෙ භාවයති”ති. යස්මා ව තිහි ව ඛන්ධෙහි අරියස්ස අට්ඨබ්බිගිකස්ස මග්ගස්ස සඬගහිතන්තා තයො ඛන්ධෙ භාවයන්තො “අරියං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං භාවයති”ති වුත්තං. තස්මා තෙහි තස්ස සඬගහං දස්සෙන්තො “යා ව සම්මාවාචා”තිආදිමාහ.

පුන තිණිණං ඛන්ධානං සමථවිපස්සනාභාවං දස්සෙතුං “සීලක්ඛන්ධො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සීලක්ඛන්ධස්ස ඛන්තිපට්ඨානන්තා, සමාධිස්ස බ්බුපකාරන්තා ව සමථපක්ඛන්තං දට්ඨබ්බං. භවඬගානීති උප්පත්තිභවස්ස අඬගානි. ද්වෙ පදානීති ද්වෙ පාදා. යෙභුයොන හි පඤ්චදස වරණධම්මා සීලසමාධිසඬගහිතානි. භාවිතකායොති ආහිසමාවාරිකසීලස්ස පාරිපුරියා භාවිතකායො. ආදිබ්බුමචරියකසීලස්ස පාරිපුරියා භාවිතසීලො. අථ වා භාවිතකායොති ඉන්ද්‍රියසංවරෙන භාවිතපඤ්චද්වාරකායො. භාවිතසීලොති අවසිට්ඨසීලවසෙන භාවිතසීලො. සම්මා කායභාවනාය සති අච්චන්තං කායදුච්චරිතප්පහානං අනවප්පඤ්ච උට්ඨානං සම්පජ්ජති. තථා අනුත්තරෙ සීලෙ සිප්ඤ්ඤාමානෙ අනවසෙසතො මිච්ඡාවාචාය මිච්ඡාජීවස්ස ව පහානං සම්පජ්ජති. චිත්තපඤ්ඤාසු ව භාවිතාසු සම්මාසතිසම්මාසමාධිසම්මාදිට්ඨිසම්මාසඬකප්පා භාවනාපාරිපුරිං ගතා එව භොන්ති තංසභාවන්තා තදුභයකාරණන්තා වාති ඉමමත්ථං දස්සෙති “කායෙ භාවියමානෙ”තිආදිනා.

පඤ්චවිධං අධිගමං ගච්ඡතීති අරියමග්ගාධිගමමෙව අච්චන්තාවිසෙසවසෙන පඤ්චධා විභජිත්වා දස්සෙති. අරියමග්ගො හි බ්ප්පං සකිං එකචිත්තක්ඛණෙනෙව චතුසු සච්චෙසු අත්තනා අධිගන්තබ්බං අධිගච්ඡතීති න තස්ස

ලෝකියසමාපත්තියා විය වසිභාවනාකිවචං අත්ථිති ඛිජ්ජාධිගමො ව හොති. පජහිතබ්බානං අවචන්තවිමුත්තිවසෙන පජහනතො විමුත්තාධිගමො ව. ලෝකියෙහි මහන්තානං සීලක්ඛන්ධාදීනං අධිගමනභාවතො මහාධිගමො ව. තෙසංයෙව විපුලඵලානං අධිගමනතො විපුලාධිගමො ව. අත්තනා කත්තබ්බස්ස කස්සවි අනවසෙසතො අනවසෙසාධිගමො ව හොතීති. කෙ පනෙන අධිගමා? කෙවි සමථානුභාවෙන, කෙවි විපස්සනානුභාවෙනාති ඉමං විභාගං දස්සෙතුං “තත්ථ සමථෙතා”තිආදි වුත්තං.

56. ඉති මහාථෙරො “තස්මා රක්ඛිතචිත්තස්සා”ති ගාථාය වසෙන අරහත්තඵලවිමුත්තිමුඛෙන විවයභාරසම්පාතං නිද්දිසන්තො දෙසනාකුසලතාය අනෙකෙහි සුත්තප්පදෙසෙහි තස්සා පුබ්බභාගපටිපදාය භාවනාවිසෙසානං භාවනානිසංසානඤ්ච විහජනවසෙන නානප්පකාරතො විවයභාරං දස්සෙත්වා ඉදානි දසන්තං තථාගතබලානම්පි වසෙන තං දස්සෙතුං “තත්ථ යො දෙසයති”තිආදිමාහ. ඔවාදෙන සාවකෙ න විසංවාදයතීති අත්තනො අනුසිට්ඨියා ධම්මස්ස සවනතො “සාවකා”ති ලද්ධනාමෙ වෙනෙයො න විප්පලම්භෙහි න වඤ්චෙහි, විසංවාදනභෙතුනං පාපධම්මානං අරියමග්ගෙන බොධිමුලෙ ඵව සුප්පහිනත්තා. තිව්ධන්ති තිප්පකාරං, තිහි ආකාරෙහිති අත්ථො. ඉදං කරොථාති ඉමං සරණගමනං සීලාදිඤ්ච උපසම්පජ්ජ විහරට්. ඉමිනා උපායෙන කරොථාති අනෙතපි විධිනා සරණානි සොධෙත්තා සීලාදීනි පරිපුරෙත්තා සම්පාදෙට්. ඉදං වො කුරුමානානන්ති ඉදං සරණගමනං සීලාදිඤ්ච තුම්භාකං අනුතිට්ඨන්තානං දිට්ඨධම්මසම්පරායනිබ්බානානං වසෙන භික්ඛාය සුඛාය ච භවිස්සති, තානි සම්පාදෙථාති අත්ථො.

ඵවං ඔවදනාකාරං දස්සෙත්වා යං වුත්තං – “ඔවාදෙන සාවකෙ න විසංවාදයති”ති, තං තථාගතබලෙහි විහජිත්වා දස්සෙතුං “සො තථා ඔවදිතො”තිආදිමාහ. තත්ථ තථාති තෙන පකාරෙන “ඉදං කරොට්, ඉමිනා උපායෙන කරොථා”තිආදිනා වුත්තප්පකාරෙන. ඔවදිතොති ධම්මදෙසනාය සාසිතො. අනුසිට්ඨොති තස්සෙව වෙච්චනං. තථා කරොත්තොති යථානුසිට්ඨං තථා කරොත්තො. තං භුමිත්ති යස්සා භුමියා අධිගමන්ථාය ඔවදිතො, තං දස්සනභුමිඤ්ච භාවනාභුමිඤ්ච. නෙතං යානං විජ්ජතීති ඵතං කාරණං න විජ්ජති. කාරණඤ්ච තිට්ඨති ඵත්ථ ඵලං තදායත්තවුත්තිතායාති “යාන”න්ති වුච්චති. දුතියවාරෙ භුමිත්ති සීලක්ඛන්ධෙන පත්තබ්බං සම්පත්තිභවසඬ්ඛානං භුමිං.

ඉදානි යස්මා භගවතො චතුර්වේසාරජ්ජානිපි අවිපරිතසභාවතාය පට්ඨඵලඤ්ඤාණස්ස විසයවිසෙසො හොති, තස්මා තානිපි තස්ස විසයභාවෙන දස්සෙතුං “සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ සතො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ සතොති අහං සම්මාසම්බුද්ධො, මයා සබ්බෙ ධම්මා අභිසම්බුද්ධාති පටිජානනෙන සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ සතො. ඉමෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධාති නෙතං යානං විජ්ජතීති “ඉමෙ නාම තයා ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා”ති කොවි සහධම්මෙන සභෙතුනා සකාරණෙන වචනෙන, සුනක්ඛන්තො (දී. නි. 3.1 ආදයො; ම. නි. 1.146 ආදයො) විය විප්පලපත්තා පන අප්පමාණං. තස්මා සහධම්මෙන පටිචොදෙස්සතීති ඵතං කාරණං න විජ්ජති. ඵස නයො සෙසපදෙසුපි. යස්ස තෙ අත්ථාය ධම්මො දෙසිතොති රාගාදිසු යස්ස යස්ස පභානත්ථාය අසුභභාවනාදිධම්මො කථිතො. තක්කරස්සාති තථා පටිපන්නස්ස. විසෙසාධිගමන්ති අභිඤ්ඤාපටිසම්භිදාදිවිසෙසාධිගමං.

අන්තරායිකාති අන්තරායකරණං අන්තරායො, සො සීලං ඵතෙසන්ති අන්තරායිකා. අන්තරායෙ නියුත්තා, අන්තරායං වා ඵලං අරහන්ති, අන්තරායප්පයොජනාති වා අන්තරායිකා. තෙ පන කම්මකිලෙසාදිභෙදෙන පඤ්චවිධා. අනියායානිකාති අරියමග්ගඵජ්ජා සබ්බෙ ධම්මා.

දිට්ඨිසම්පන්නොති මග්ගදිට්ඨියා සම්පන්නො සොතාපන්නො අරියසාවකො. සුභතන්ති අතිවධිතං. ඉදම්පි එකදෙසකථනමෙව. මතකපෙතාදිදානම්පි සො න කරොති ඵව. පුපුජ්ජනොති පුපුනං කිලෙසාභිසඬ්ඛාරාදීනං ජනනාදීහි කාරණෙහි පුපුජ්ජනො. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“පුපුනං ජනනාදීහි, කාරණෙහි පුපුජ්ජනො;
පුපුජ්ජනන්තොගත්තා, පුපුචායං ජනො ඉති”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.7; ම. නි. අට්ඨ. 1.2; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.51; ධ. ස. අට්ඨ. 1007; පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.130);

“මාතර”න්තිආදිසු ජනිකා මාතා. ජනකො ව පිතා. මනුස්සභූතො බිණ්ණසවො අරභාති අධිප්පෙතො. කිං පන අරියසාවකො අඤ්ඤෙ ජීවිතා වොරොපෙයාති? ඵතම්පි අට්ඨානං. සවෙපි භවන්තරගතං අරියසාවකං අත්තනො අරියසාවකභාවං අජානන්තම්පි කොවි ඵවං වදෙයා “ඉදං කුන්ථකිපිල්ලිකං ජීවිතා වොරොපෙත්වා සකලවක්කවාලගබ්භෙ වක්කවත්තිරජ්ජං පටිපජ්ජාහි”ති, නෙව සො නං ජීවිතා වොරොපෙයා. අථාපි ඵවං වදෙයානුං – “සවෙ ඉමං න ඝාතෙස්සසි, සිසං තෙ ඡින්දිස්සාමා”ති, සිසමෙවස්ස ඡින්දෙයානුං, නෙව සො තං ඝාතෙයා. පුපුජ්ජනභාවස්ස පන මහාසාවජ්ජභාවදස්සනත්ථං අරියභාවස්ස ව බලදීපනත්ථං ඵවං වුත්තං. අයඤ්ඤත්ථ අධිප්පායො – සාවජ්ජො වත පුපුජ්ජනභාවො. යත්ර හි නාම මාතුසාකාදීනිපි ආනන්තරියානි කරිස්සති, මහාබලොව ච අරියභාවො, යො ඵතානි කම්මානි න කරොතිති.

සඬ්ඝං භින්දෙයාති සමානසංවාසකං සමානසිමායං ඨිතං පඤ්චහි කාරණෙහි සඬ්ඝං භින්දෙයා. වුත්තඤ්ඤෙනං – “පඤ්චගුපාලි, ආකාරෙහි සඬ්ඝො භිජ්ජති කම්මෙන උද්දෙසෙන වොහරන්තො අනුස්සාවනෙන සලාකග්ගාභෙනා”ති (පටි. 458).

අප්‍රබ්බං අවරිමන්ති අපුරෙ අපච්ඡා එකතො න උප්පජ්ජන්ති, පුරෙ වා පච්ඡා වා උප්පජ්ජන්තිති වුත්තං හොති. තත්ථ ගබ්භොක්කන්තිතො පුබ්බෙ පුරෙති වෙදිතබ්බං. තතො පට්ඨාය හි දසසහස්සිවක්කවාළකම්පනෙන

බෙත්තපරිග්ගහො කතො නාම හොති, අඤ්ඤස්ස බුද්ධස්ස උප්පත්ති නත්ථි. ධාතුපරිනිබ්බානතො පරං පන පච්ඡා, තතො හෙට්ඨාපි අඤ්ඤස්ස බුද්ධස්ස උප්පත්ති නත්ථි, උද්ධං න වාරිතා.

කස්මා පන අපුබ්බං අවරිමං න උප්පජ්ජන්තිති? අනච්ඡරියන්තා. අච්ඡරියමනුස්සා හි බුද්ධා භගවන්තො. යථාහ – “එකපුග්ගලො, හික්ඛවෙ, ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති අච්ඡරියමනුස්සො”තිආදි (අ. නි. 1.171). යදි ව අනෙකෙ බුද්ධා එකතො උප්පජ්ජෙය්‍යං, අනච්ඡරියා භවෙය්‍යං. දෙසනාය ව විසෙසාභාවතො. යඤ්ඨි සතිපට්ඨානාදිහෙදං ධම්මං එකො දෙසෙති, අඤ්ඤෙනාපි සො එව දෙසෙතඛිබ්බො සීයා, විවාදභාවතො ව. බහුසු හි බුද්ධෙසු එකතො උප්පන්නෙසු බහුනං ආවරියානං අන්තෙවාසිකා විය “අමිභාකං බුද්ධො පාසාදිකො”තිආදිනා තෙසං සාවකා විවදෙය්‍යං. කිං වා එතෙන කාරණගවෙසනෙන, ධම්මතාවෙසා යං එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්වෙ තථාගතා එකතො න උප්පජ්ජන්තිති (මි. ප. 5.1.1).

යථා නිබ්බන්ධකොසාතකිඤ්ජාදිනි මධුරං ඵලං න නිබ්බන්තෙන්ති, අසාතං අමධුරමෙව ඵලං නිබ්බන්තෙන්ති, එවං කායදුච්චරිතාදිනි මධුරවිපාකං න නිබ්බන්තෙන්ති අමධුරමෙව නිබ්බන්තෙන්ති. යථා ව උච්ඡුඤ්ඤාදිඤ්ජාදිනි මධුරං සාදුරසමෙව ඵලං නිබ්බන්තෙන්ති න අසාතං කටුකං. එවං කායසුච්චරිතාදිනි මධුරමෙව විපාකං නිබ්බන්තෙන්ති න අමධුරං. චුත්තම්පි වෙතං –

“යාදිසං වපනෙ ඤීජං, තාදිසං භරනෙ ඵලං;
කල්‍යාණකාරී කල්‍යාණං, පාපකාරී ව පාපක”න්ති. (සං. නි. 1.256; නෙත්ති. 122);

තස්මා “තිශ්ණං දුච්චරිතාන”න්තිආදි චුත්තං.

අඤ්ඤතරො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වාති යො කොචි පබ්බජ්ජාමත්තෙන සමණො වා ජාතිමත්තෙන බ්‍රාහ්මණො වා, පාපිච්ඡො සම්භාවනාධිප්පායෙන විම්භාපනතො කුහකො. පච්චයසන්නිස්සිතාය පසුත්තවාචාය වසෙන ලපකො. පච්චයනිබ්බන්තකනිමිත්තාවචරතො නෙමිත්තකො. කුහනලපනනෙමිත්තකත්තං පුබ්බභිගමං කත්වාති කුහනාදිභාවමෙව පුරක්ඛන්වා සන්නිද්ධියො සත්තමානසො විය වරන්තො. පඤ්ච නිවරණෙති කාමච්ඡන්දාදිකෙ පඤ්ච නිවරණෙ. අප්පභාය අසමුච්ඡින්නිද්ධිවා, වෙතසො උපක්කිලෙසෙති නිවරණෙ. නිවරණා හි චිත්තං උපක්කිලෙසෙන්නි කිලිට්ඨං කරොන්ති විබාධෙන්ති උපතාපෙන්ති ව. තස්මා “වෙතසො උපක්කිලෙසා”ති චුච්චන්ති. පඤ්ඤාය දුබ්බලිකරණෙති නිවරණෙ. නිවරණා හි උප්පජ්ජමානා අනුප්පන්නාය පඤ්ඤාය උප්පජ්ජන්තං න දෙන්ති. තස්මා “පඤ්ඤාය දුබ්බලිකරණා”ති චුච්චන්ති. අනුපට්ඨිතස්සතිති වතුසු සතිපට්ඨානෙසු න උපට්ඨිතස්සති. අභාවයිත්වාති අවභිසයිත්වා. අනුත්තරං සම්මාසම්බොධින්නි අරහත්තපදට්ඨානං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං.

පච්ඡිමවාරෙ අඤ්ඤතරො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වාති සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තං සන්ධාය වදති. තත්ථ සබ්බදොසාපගතොති සබ්බෙහි පාරමිතාපටිපක්ඛනෙහි දොසෙහි අපගතො. එතෙන පරිපූරිතපාරමිභාවං දස්සෙති. සතිපට්ඨානානි විපස්සනා, බොජ්ඣංගිගො මග්ගො, අනුත්තරා සම්මාසම්බොධි අරහත්තං. සතිපට්ඨානානි වා විපස්සනා, බොජ්ඣංගිගා මිස්සකා, සම්මාසම්බොධි අරහත්තමෙව. සෙසං අනන්තරවාරෙ චුත්තපටිපක්ඛතො වෙදිතඛිබ්බං. යං එත්ථ ඤාණන්ති යං එතස්මිං යථාචුත්තෙ යානෙ ව යානං, අට්ඨානෙ ව අට්ඨානන්ති පචිත්තං ඤාණං. හෙතුසොති තස්ස යානස්ස අට්ඨානස්ස ව හෙතුතො. යානසොති තඬ්ඬණෙ එව ආවජ්ජනසමනන්තරං. අනොධිසොති ඔධිඅභාවෙන, කිඤ්චි අනවසෙසෙන්වාති අත්ථො.

ඉති යානාට්ඨානගතානිආදියු ඵලං යානාට්ඨානභාවං ගතා. සබ්බෙති බයවයවිරජ්ජනනිරුජ්ඣනසභාවා සඬ්ඛතධම්මා, තෙ එව ව සත්තපඤ්ඤත්තියා උපාදානභූතා කෙච්චි සන්ගුපගා යෙ ධම්මවාරිනො, කෙච්චි අපායුපගා යෙ අධම්මවාරිනො, කෙච්චි නිබ්බානුපගා යෙ කම්මක්ඛයකරං අරියමග්ගං පටිපන්නා.

58. ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං විවරන්තො “සබ්බෙ සත්තා මරිස්සන්ති”ති ගාථාද්වයමාහ. තස්ස අත්ථං “සබ්බෙ සත්තාති අරියා ව අනරියා වා”තිආදිනා සයමෙව නිද්දිසති. තත්ථ ජීවිතපරියන්තො මරණපරියන්තොති ජීවිතස්ස පරියන්තො නාම මරණසංඛිතො අන්තො. යථාකම්මං ගම්ප්පන්තිති එත්ථ යදෙනං සත්තානං යථාකම්මං ගමනං, අයං කම්මස්සකතාති අත්ථො . කම්මානං ඵලදස්සාවිතා ව අවිජ්ජවාසො වාති “පුඤ්ඤපාපඵලූපගා”ති ඉමිනා වචනෙන කම්මානං ඵලස්ස පච්චක්ඛකාරිතා, කතුපච්චිතානං කම්මානං අත්තතො ඵලස්ස අප්පදානාභාවො ව දස්සිතොති අත්ථො.

කම්මමෙව කම්මන්තං, පාපං කම්මන්තං එතෙසන්නි පාපකම්මන්තා, තස්ස අත්ථං දස්සෙතුං “අපුඤ්ඤසංඛාරා”ති චුත්තං. අපුඤ්ඤො සංඛාරො එතෙසන්නි අපුඤ්ඤසංඛාරා. පාපකම්මන්තාති වා නිස්සක්කවචනං, පාපකම්මන්තහෙතුති අත්ථො. තථා පුඤ්ඤසංඛාරානිආදියුපි. පුන “නිරයං පාපකම්මන්තා”තිආදිනා අන්තද්වයෙන සද්ධිං මජ්ඣිමපට්ටදං දස්සෙති. තථා “අයං සංකිලෙසො”තිආදිනා වට්ටවිට්ටවසෙන ආදිනවස්සාදනිස්සරණවසෙන හෙතුඵලවසෙන ව ගාථායං තයො අත්ථවිකප්පා දස්සිතා. පුන “නිරයං පාපකම්මන්තාති අයං සංකිලෙසො”තිආදිනා වොදානවසෙන ගාථාය අත්ථං දස්සෙති.

59. තෙන තෙනාති තෙන තෙන අජ්ඣාසිතවත්ථුනා රූපභවඅරූපභවාදිනා. ඡත්තිංසාති කාමතණ්හා තාව රූපාදිවිසයභෙදෙන ඡ, තථා භවතණ්හා විභවතණ්හා වාති අට්ඨාරස. තා එව අජ්ඣාත්තිකෙසු රූපාදිසු අට්ඨාරස, බාහිරෙසු රූපාදිසු අට්ඨාරසාති එවං ඡත්තිංස. යෙන යෙනාති “සුභං සුඛං”න්තිආදිනා.

වොදානං තිව්ධං ඛන්ධන්තයවසෙනාති තං දස්සෙතුං “තණ්හාසංකිලෙසො”තිආදි වුත්තං. සුත “සබ්බෙ සත්තා මරිස්සන්ති”තිආදි පටිපදාවිභාගෙන ගාථානමත්ථං දස්සෙතුං වුත්තං. තත්ථ තත්ථ ගාමිනීති තත්ථ තත්ථෙව නිබ්බානෙ ගාමිනී, නිබ්බානස්ස ගමනසීලාති අත්ථො.

සුත තත්ථතත්ථගාමිනීසබ්බත්ථගාමිනීනං පටිපදානං විභාගං දස්සෙතුං “තයො රාසී”තිආදි වුත්තං. යන්ති යං නිරයාදි. තං තං යානං යථාරහං ගමෙතිති සබ්බත්ථගාමිනී. පටිපදාසඬ්ඛානෙ අපුඤ්ඤකම්මෙ පුඤ්ඤකම්මෙ ව කම්මක්කියකරණකම්මෙ ව විභාගසො භගවතො පවත්තනඤාණං. ඉදං සබ්බත්ථගාමිනී පටිපදාඤාණං නාම තථාගතබලං. ඉමිනා හි ඤාණෙන භගවා සබ්බමිපි පටිපදං යථාභූතං පජානාති.

කථං? සකලගාමවාසිකෙසුපි එකං සුකරං වා මීගං වා මාරොන්තෙසු සබ්බෙසං වෙනනා පරස්ස ජීවිතින්ද්‍රියාරම්මණාව භොති, තං පන කම්මං තෙසං ආයුහනක්කිණෙයෙව නානා භොති. තෙසු හි එකො ආදරෙන කරොති, එකො “ත්වමිපි කරොති”ති පරෙහි නිජපිළිතො කරොති, එකො සමානච්ඡන්දො විය හුත්වා අජපටිබාහමානො විවරති. තෙසු එකො තෙනෙව කම්මෙන නිරයෙ නිබ්බත්තති, එකො තිරවිජානයොනියං, එකො පෙත්තිවිසයෙ, තං තථාගතො ආයුහනක්කිණෙ එව “ඉමිනා නිභාරෙන ආයුහිත්තා එස නිරයෙ නිබ්බත්තිස්සති, එස තිරවිජානයොනියං, එස පෙත්තිවිසයෙ”ති ජානාති. නිරයෙ නිබ්බත්තනකම්මිපි “එස අට්ඨසු මහානිරයෙසු නිබ්බත්තිස්සති, එස සොළසසු උස්සදෙසු”ති ජානාති. තිරවිජානයොනියං නිබ්බත්තනකම්මිපි “එස අපාදකො භවිස්සති, එස ද්විපාදකො, එස චතුස්පාදකො, එස ඛණ්ඩපාදකො”ති ජානාති. පෙත්තිවිසයෙ නිබ්බත්තනකම්මිපි “එස නිජ්ඣාමතණ්හිකො භවිස්සති, එස බුප්පිපාසිකො, එස පරදත්තුපජීවී”ති ජානාති.

“තෙසු ව කම්මෙසු ඉදං කම්මං පටිසන්ධිං ආකඩ්ඪිස්සති, ඉදං නාකඩ්ඪිස්සති දුබ්බලං දින්නාය පටිසන්ධියා උපධිවෙපක්කමත්තං භවිස්සති”ති ජානාති. තථා සකලගාමවාසිකෙසු එකතො දානං දදමානෙසු සබ්බෙසමිපි වෙනනා දෙයාධම්මාරම්මණාව භොති, තං පන කම්මං තෙසං ආයුහනක්කිණෙ එව නානං භොති. තෙසු හි කෙවි දෙවලොකෙ නිබ්බත්තන්ති, කෙවි මනුස්සලොකෙ, තං තථාගතො ආයුහනක්කිණෙ එව “ඉමිනා නිභාරෙන ආයුහිත්තා එස මනුස්සලොකෙ නිබ්බත්තිස්සති, එස දෙවලොකෙ”ති ජානාති. තත්ථපි “එස පරනිම්මිතවසවත්තිසු නිබ්බත්තිස්සති, එස භූමිමදෙවෙසු නිබ්බත්තිස්සති, එස ජෙට්ඨකදෙවරාජා හුත්වා, එස තස්ස දුතියං තතියං වා යානන්තරං කරොන්තො පරිවාරකො හුත්වා නිබ්බත්තිස්සති”ති ජානාති.

“තෙසු ව කම්මෙසු ඉදං පටිසන්ධිං ආකඩ්ඪිතුං සක්ඛිස්සති, ඉදං න සක්ඛිස්සති දුබ්බලං දින්නාය පටිසන්ධියා උපධිවෙපක්කමත්තං භවිස්සති”ති ජානාති. තථා “විපස්සනං පට්ඨපෙන්තෙසු ව එස ඉමිනා නිභාරෙන විපස්සනාය ආරද්ධන්තා අරහා භවිස්සති, එස අනාගාමී, එස සකදාගාමී, එස සොනාපන්තො, එකබ්ඪී කොලංකොලො සත්තක්කිණපරමො, එස මග්ගං පත්තුං න සක්ඛිස්සති ලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනායමෙව යස්සති, එස පච්චයපරිග්ගහෙ, එස නාමරූපපරිග්ගහෙ, අරූපපරිග්ගහෙ ව යස්සති, එස මහාභූතමත්තමෙව වචන්ථපෙස්සති, එස කිඤ්චි සල්ලක්කෙතුං න සක්ඛිස්සති”ති ජානාති. “කසිණපරිකම්මං කරොන්තෙසුපි එස පරිකම්මමත්තෙ එව යස්සති, එස නිමිත්තං උප්පාදෙතුං සක්ඛිස්සති, න අප්පනං. එස අප්පනමිපි උප්පාදෙස්සති, එස ඤානං අධිගමිස්සති, න උපරිවිසෙසං. එස උපරිවිසෙසමිපි අධිගමිස්සති”ති ජානාති.

අනෙකධාතුති අනෙකා චක්ඛාදයො පථවාදයො ව ධාතුයො එතස්සාති අනෙකධාතු, බහුධාතුති අත්ථො. ලොකොති ඛන්ධායතනාදිලොකො. චක්ඛුධාතුතිආදි යාහි ධාතුහි “අනෙකධාතු”ති ලොකො වුත්තො, තාසං සරූපතො දස්සනං. තත්ථ සභාවට්ඨෙන නිස්සත්තට්ඨෙන ව ධාතු. චක්ඛු එව ධාතු චක්ඛුධාතු. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. කාමධාතුති එත්ථ ද්වෙ කාමා කිලෙසකාමො ව වත්ථුකාමො ව. කිලෙසකාමපක්කෙ කාමපට්ඨංයුත්තො ධාතු කාමධාතු, කාමචිතක්කස්සෙතං නාමං. වත්ථුකාමපක්කෙ පන කාමාවචරධම්මා කාමො උත්තරපදලොපෙන, කාමො ව සො ධාතු වාති කාමධාතු. බ්‍යාපාදපට්ඨංයුත්තො ධාතු බ්‍යාපාදධාතු, බ්‍යාපාදචිතක්කස්සෙතං නාමං. බ්‍යාපාදොව ධාතු බ්‍යාපාදධාතු, දසආඝාතවත්ථුපියස්ස පටිසස්සෙතං නාමං. විහිංසාපට්ඨංයුත්තො ධාතු විහිංසාධාතු, විහිංසාවිතක්කො. විහිංසා එව වා ධාතු විහිංසාධාතු, පරසත්තවිභෙසනස්සෙතං නාමං. නෙක්ඛම්මඅබ්‍යාපාදඅවිහිංසාධාතුයො නෙක්ඛම්මචිතක්කාදයො සබ්බකුසලධම්මා මෙත්තාකරුණා වාති වෙදිතබ්බං. රූපධාතුති රූපභවො, සබ්බෙ වා රූපධම්මා. අරූපධාතුති අරූපභවො, අරූපධම්මා වා. නිරොධධාතුති නිරොධතණ්හා. සඬ්ඛාරධාතුති සබ්බෙ සඬ්ඛතධම්මා. සෙසං සුවිඤ්ඤායං.

අඤ්ඤමඤ්ඤවිලක්ඛණන්තා නානප්පකාරා ධාතුයො එතස්මිත්ති නානාධාතු, ලොකො. තෙනෙවාහ – “අඤ්ඤා චක්ඛුධාතු යාව අඤ්ඤා නිබ්බානධාතු”ති, යථා ව ඉදං ඤාණං චක්ඛුධාතුආදිභෙදෙන උපාදින්නකසඬ්ඛාරලොකස්ස වසෙන අනෙකධාතුනානාධාතුලොකං පජානාති, එවං අනුපාදින්නකසඬ්ඛාරලොකස්සපි වසෙන තං පජානාති. පච්චෙකබුද්ධා හි ද්වෙ ව අග්ගසාවකා උපාදින්නකසඬ්ඛාරලොකස්සෙව නානත්තං ජානන්ති, තමිපි එකදෙසෙනෙව,

න නිප්පදෙසනො. අනුපාදින්නකසංඛාරලොකස්ස පන නානත්තං න ජානන්ති. භගවා පන “ඉමාය නාම ධාතුයා උස්සන්තාය ඉමස්ස රුක්ඛස්ස ඛන්ධො සෙතො හොති, ඉමස්ස කාලො, ඉමස්ස මට්ඨො, ඉමස්ස ඵරුසො, ඉමස්ස බහලො, ඉමස්ස තනුත්තවො. ඉමාය නාම ධාතුයා උස්සන්තාය ඉමස්ස රුක්ඛස්ස පත්තං චණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන ඵචරුපං නාම හොති, ඉමාය නාම ධාතුයා උස්සන්තාය ඉමස්ස රුක්ඛස්ස පුප්ඵං නීලං හොති පීතකං ලොභිතකං ඔදානං සුගන්ධං දුග්ගන්ධං, ඉමාය නාම ධාතුයා උස්සන්තාය ඵලං බුද්දකං මහන්නං දීඝං වට්ටං සුසණ්ඨානං දුස්සණ්ඨානං මට්ඨං ඵරුසං සුගන්ධං දුග්ගන්ධං තිත්තං මධුරං කටුකං අමිඛිලං කසාවං හොති, ඉමාය නාම ධාතුයා උස්සන්තාය ඉමස්ස රුක්ඛස්ස කණ්ටකො තිබ්ණො හොති, අතිබ්ණො උජුකො කුටිලො කණ්හො නිලො ඔදාතො හොති”ති ඵචං අනුපාදින්නසංඛාරලොකස්සාපි වසෙන අනෙකධාතුනානාධාතුභාවං ජානාති. සබ්බඤ්ඤබුද්ධානං ඵච හි එතං බලං, න අඤ්ඤෙසං.

60. යං යදෙව ධාතුන්ති යං කිඤ්චි භීතාදිසභාවං. යස්මා අධිමුත්ති නාම අප්ඤ්ඤාසයධාතු, තස්මා අධිමුච්චනං අප්ඤ්ඤාසයස්ස භීතාදිසභාවෙන පචත්තනං. තං පන තස්ස තං තං අධිට්ඨහනං අභිනිවිසනඤ්ච හොතිති ආහ – “අධිමුච්චන්ති, තං තදෙව අධිට්ඨහන්ති අභිනිවිසන්ති”ති. අධිමුච්චනස්ස විසයං විභාගෙන දස්සෙතුං “කෙච්චි රූපාධිමුත්තං”තිආදි වුත්තං. තං සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව. නානාධිමුත්තිකතාඤ්ඤාණන්ති භීතාදිවසෙන නානාධිමුත්තිකතාය ඤ්ඤාණං.

තෙ යථාධිමුත්තං ච භවන්තිති තෙ භීතාධිමුත්තිකා පණ්ණාධිමුත්තිකා සත්තා යථා යථා අධිමුත්තා හොන්ති. තං තං කම්මසමාදානං සමාදියන්තිති අධිමුත්තිඅනුරූපං තං තං අත්තනා සමාදියිතබ්බං කත්තබ්බං කම්මං කරොන්ති, තානි කම්මසමාදානානි සමුට්ඨානවසෙන විභජන්තො “තෙ ඡබ්බිධං කම්මං”න්තිආදිමාහ. තත්ථ කෙච්චි ලොභවසෙන කම්මං සමාදියන්තිති සම්බන්ධිතබ්බං. එස නයො සෙසෙසුපි. තං විභජ්ජමානන්ති තං සමුට්ඨානවසෙන ඡබ්බිධං පුන පචත්තිනිවත්තිවසෙන විභජ්ජමානං දුට්ඨං.

යං ලොභවසෙන දොසවසෙන මොහවසෙන ච කම්මං කරොතිති දසඅකුසලකම්මපථකම්මං සන්ධාය වදන්ති. තඤ්ඤි සංකිලිට්ඨතාය කාලකන්ති කණ්හං. අපායෙසු නිබ්බත්තාපනතො කාලකච්චාකන්ති කණ්හවිපාකං. යං සද්ධාවසෙන කම්මං කරොතිති දසකුසලකම්මපථකම්මං. තඤ්ඤි අසංකිලිට්ඨත්තා පණ්ඩරන්ති සුක්කං. සග්ගෙ නිබ්බත්තාපනතො පණ්ඩරවිපාකන්ති සුක්කච්චාකං. යං ලොභවසෙන දොසවසෙන මොහවසෙන සද්ධාවසෙන ච කම්මං කරොති, ඉදං කණ්හසුක්කන්ති වොමිස්සකකම්මං. කණ්හසුක්කච්චාකන්ති සුබදුක්ඛවිපාකං. මිස්සකකම්මඤ්ඤි කත්වා අකුසලවලෙන තිරවිජානගොනියං මඬගලහත්ථිභාවං උපපන්නො කුසලෙන පචත්තෙ සුබං අනුභවති, කුසලෙන රාජකුලෙ නිබ්බත්තොපි අකුසලෙන දුක්ඛං වෙදයති. යං වීරියවසෙන පඤ්ඤාවසෙන ච කම්මං කරොති, ඉදං කම්මං අකණ්හං අසුක්කං අකණ්හඅසුක්කච්චාකන්ති කම්මක්ඛයකරා චතුමග්ගවෙනනා. තඤ්ඤි යදි කණ්හං භවෙය්‍ය, කණ්හවිපාකං දදෙය්‍ය. යදි සුක්කං භවෙය්‍ය, සුක්කඋපපත්තිපරියාපන්නං විපාකං දදෙය්‍ය. උභයවිපාකස්ස පන අප්පදානතො අකණ්හඅසුක්කච්චාකන්ති අයමෙත්ථ අත්ථො.

කම්මසමාදානෙ පට්ඨං අවෙලකපට්පදා කාමෙසු පාතබ්‍යතා, දුතියං තිබ්බකිලෙසස්ස අස්සුමුඛස්සාපි රුදතො පරිසුද්ධබ්‍රහ්මචරියවරණං, තතියං කාමෙසු අපාතබ්‍යතා අවෙලකපට්පදා, චතුත්ථං පච්චයෙ අලභමානස්සාපි ක්කානවිපස්සනාසුඛසම්භිතො සාසනබ්‍රහ්මචරියවරණං. යං ඵචං ජාතියං කම්මසමාදානන්ති යං අඤ්ඤම්පි ඵචංපකාරං කම්මං. ඉමිනා පුග්ගලෙනානිආදි තස්මිං කම්මවිපාකෙ භගවතො ඤ්ඤාණස්ස පචත්තනාකාරදස්සනං. තත්ථ උපචිතන්ති යථා කතං කම්මං ඵලදානසමත්ථං හොති, තථා කතං උපචිතං. අවිපක්කන්ති න විපක්කවිපාකං. විපාකාය පච්චුපට්ඨිතන්ති විපාකදානාය කතොකාසං. න ච භබ්බො අභිනිබ්බිධා ගන්තුන්ති කිලෙසාභිසංඛාරානං අභිනිබ්බිජ්ඣානතො අභිනිබ්බිධාසංඛාරානං අරියමග්ගං අධිගන්තුං න ච භබ්බො. තං භගවා න ඔවදන්ති තං විපාකාවරණෙන නිවුතං පුග්ගලං භගවා සච්චපට්චෙධං පුරක්ඛන්වා න ඔවදති, වාසනත්ථං පන තාදිසානම්පි ධම්මං දෙසෙති ඵච, අජාතසත්තුආදිනං වීය.

උපචිතන්ති කාතුං ආරද්ධං. තෙනෙවාහ – “න ච තාව පාරිපූරිං ගත”න්ති. තෙන මිච්ඡත්තනියාමස්ස අසමත්ථතං දස්සෙති. පුරා පාරිපූරිං ගච්ඡන්ති පාරිපූරිං ඵලනිප්ථාදනසමත්ථතං ගච්ඡති පුරා අධිගච්ඡෙය්‍ය. මිච්ඡත්තනියතතාය සප්පුකං ඵලධම්මස්ස අභාජනභාවං නිබ්බත්තයති පුරා. තෙනෙවාහ – “පුරා වෙනෙය්‍යත්තං සමතික්කමති”ති. “පුරා අනියතං සමතික්කමති”තිපි පායො, සො ඵචත්ථො. අසමත්තෙති කම්මෙ අසම්පුණ්ණො, තෙ අසම්පුණ්ණො වා.

61. ඵචං කිලෙසන්තරායමිස්සකං කම්මන්තරායං දස්සෙත්වා ඉදානි අමිස්සකං කම්මන්තරායං දස්සෙතුං “ඉමස්ස ච පුග්ගලස්සා”තිආදි වුත්තං. තං වුත්තනයමෙව.

සබ්බෙසන්ති ඉමස්මිං බලනිද්දෙසෙ වුත්තානං සබ්බෙසං කම්මානං. මුදුමජ්ඣාධිමත්තතානි මුදුමජ්ඣාධිබ්බතාවො. කම්මානඤ්ඤි මුදුආදිභාවෙන තංවිපාකානං මුදුමජ්ඣාධිබ්බතාවො විඤ්ඤායතිති අධිප්පායො. දිට්ඨධම්මවෙදනීයන්තිආදීසු දිට්ඨධම්මෙ ඉමස්මිං අත්තභාවෙ වෙදිතබ්බං ඵලං දිට්ඨධම්මවෙදනීයං. උපපජ්ජෙ අනන්තරෙ අත්තභාවෙ වෙදිතබ්බං ඵලං උපපජ්ජවෙදනීයං. අපරස්මිං අත්තභාවෙ ඉතො අඤ්ඤස්මිං යස්මිං කස්මිඤ්ච අත්තභාවෙ වෙදිතබ්බං ඵලං අපරාපරියවෙදනීයං. එකජවනවාරස්මිඤ්ඤි සත්තසු වෙනනාසු පට්ඨමවෙනනා

දිට්‍ඨාන්තවේදනීයං නාම. පරියොසානවෙනනා උපපජ්ජවේදනීයං නාම. මජ්ඣෙ පඤ්ච වෙනනා අපරාපරියවේදනීයං නාම. විපාකවේගත්තකාණ්ණන්ති විපාකවේගත්තකාය විපාකවිසේසෙ ඤාණං. ඉමස්ස පන කම්මවිපාකස්ස ගතිසම්පත්ති ගතිවිපත්ති, උපධිසම්පත්ති උපධිවිපත්ති, කාලසම්පත්ති කාලවිපත්ති, පයොගසම්පත්ති පයොගවිපත්තියො කාරණං. සො ච නෙසං කාරණභාවො “අත්ථෙකච්චානි පාපකානි කම්මසමාදානානි ගතිසම්පත්තිපටිබාළුහානි න විපච්චන්ති” තිආදිපාළිවසෙන (විභ. 810) වේදිතබ්බො.

62. අනන්තරබලනිද්දෙසෙ චුත්තකම්මසමාදානපදෙනෙව ක්‍රිත්තාදිති සඨගහෙත්වා දස්සෙතුං “තථා සමාදින්නානං කම්මාන”න්තිආදි චුත්තං. සෙක්ඛපුට්ඨප්පනසන්නානෙසු පචත්තානි ක්‍රිත්තාදිති කම්මං හොත්ති. තත්ථ තථා සමාදින්නානන්ති “සුක්කං සුක්කවිපාකං පච්චුප්පන්නසුඛං, ආයතිං සුඛවිපාක”න්ති ඵලමාදිප්පකාරෙහි සමාදින්නෙසු කම්මෙසු. සංකිලෙසොති පටිපක්ඛධම්මවසෙන කිලිට්ඨභාවො. වොදානං පටිපක්ඛධම්මෙහි විසුප්ඤ්ඤානං. චුට්ඨානං පගුණවොදානං භවභිග්‍රට්ඨානඤ්ඤානං. ඵලං සංකිලිස්සනීතිආදිසු අයමෙවත්ථො – ඉමිනා ආකාරෙන ක්‍රිත්තාදි සංකිලිස්සනි වොදායති චුට්ඨගතිති ජානනඤාණං භගවතො අනාවරණඤාණං, න තස්ස ආවරණං අත්ථිති.

කති ක්‍රිත්තානීතිආදි ක්‍රිත්තාදයො විභාගෙන දස්සෙතුං ආරද්ධං. වත්තාරි ක්‍රිත්තානීති චතුක්කනයවසෙන රූපාවචරජ්ඣානානි සන්ධායාහ. එකාදසාති “රූපි රූපානි පස්සති”තිආදිනා (දී. නි. 2.129, 174; 3.339, 358; ම. නි. 2.248; 3.312) අට්ඨන්තං තිණ්ණඤ්ඤානං සුඤ්ඤානවිමොක්ඛාදිනං වසෙන චුත්තං. අට්ඨානි තෙසු යපෙත්වා ලොකුත්තරෙ විමොක්ඛෙ අට්ඨං. සත්තාති තෙසු ඵල නිරොධසමාපත්තිං යපෙත්වා සත්තං. තයොති සුත්තන්තපරියායෙන සුඤ්ඤානවිමොක්ඛාදයො තයො. ද්වෙති අභිධම්මපරියායෙන අනිමිත්තවිමොක්ඛස්සාසම්භවතො අවසෙසා ද්වෙ. එත්ථ ච පටිපාටියා සත්ත අප්පිතප්පිතක්ඛණෙ වික්ඛම්භනවසෙන පච්චනිකධම්මෙහි විමුච්චනතො, ආරම්මණෙ අධිමුච්චනතො ච විමොක්ඛා. නිරොධසමාපත්ති පන සබ්බසො සඤ්ඤාවෙදයිතෙහි විමුත්තන්තා අපගමවිමොක්ඛො නාම. ලොකුත්තරා ච තංතංග්ගථජ්ඣානිලෙසෙහි සමුච්චෙදවසෙන විමුත්තන්තා විමොක්ඛොති අයං විසෙසො වේදිතබ්බො.

සමාධිසු චතුක්කනයපඤ්චකනයෙසු පයමජ්ඣානසමාධි සචිතක්කො සච්චාරො සමාධි නාම. පඤ්චකනයෙ දුතියජ්ඣානසමාධි අචිතක්කො විචාරමත්තො සමාධි නාම. චතුක්කනයෙ පඤ්චකනයෙපි සෙසක්කානෙසු සමාධි අචිතක්කො අච්චාරො සමාධි නාම.

සමාපත්තිසු පටිපාටියා අට්ඨන්තං සමාපත්තිනං “සමාධි”තිපි නාමං “සමාපත්ති”තිපි. කස්මා? චිත්තකග්ගතාසම්භාවතො. නිරොධසමාපත්තියා තදභාවතො න “සමාධි”ති නාමං. සඤ්ඤාසමාපත්තිආදි හෙට්ඨා චුත්තමෙව.

භානභාගියො සමාධිති අප්පගුණෙහි පයමජ්ඣානාදිහි චුට්ඨිතස්ස සඤ්ඤාමනසිකාරානං කාමාදිඅනුපක්ඛන්දනං පයමජ්ඣානාදිසමාධිස්ස භානභාගියනා. “පයමජ්ඣානස්ස කාමරාගඛ්‍යාපාදා සංකිලෙසො”ති චුත්තන්තා දුතියජ්ඣානාදිවසෙන යොජෙතබ්බං. කුක්කුටං චුච්චති අප්පඤ්ඤාභිග්‍රහිතමුඛෙන තප්පරමනා. කුක්කුටක්කායීති පුග්ගලාධිට්ඨානෙන ක්‍රිත්තානි චුත්තානි, ද්වෙ පයමදුතියජ්ඣානානීති චුත්තං හොති. යො පයමං දුතියං වා ක්‍රිත්තං නිබ්බත්තෙත්වා “අලමෙත්තාවතා”ති සඨකොචං ආපජ්ජති, උත්තරි න වායමති, තස්ස තානි ක්‍රිත්තානි වත්තාරිපි “කුක්කුටක්කානී”ති චුච්චන්ති, තංසමඬගිතො ච කුක්කුටක්කායී. තෙසු පුරිමානි ද්වෙ ආසන්නබලවපච්චත්ථිකත්තා විසෙසභාගියතාභාවතො ච සංකිලෙසභාවෙන චුත්තානි. ඉතරානි පන විසෙසභාගියතාභාවෙපි මන්දපච්චත්ථිකත්තා වොදානභාවෙන චුත්තානීති දට්ඨබ්බං.

විසෙසභාගියො සමාධිති පගුණෙහි පයමජ්ඣානාදිහි චුට්ඨිතස්ස සඤ්ඤාමනසිකාරානං දුතියජ්ඣානාදිපක්ඛන්දනං, පගුණවොදානං භවභිග්‍රට්ඨානඤ්ඤානං “චුට්ඨාන”න්ති චුත්තං. හෙට්ඨිමං හෙට්ඨිමඤ්ඤි පගුණජ්ඣානං උපරිමස්ස උපරිමස්ස පදට්ඨානං හොති. තස්මා වොදානමිපි “චුට්ඨාන”න්ති චුත්තං. භවභිග්‍රවසෙන සබ්බක්කානෙහි චුට්ඨානං හොතිති භවභිග්‍රඤ්ඤානං වොදානං චුට්ඨානං. යස්මා පන චුට්ඨානවසිභාවෙන යථාපරිච්ඡින්නකාලං සමාපත්තිතො චුට්ඨානං හොති, තස්මා සමාපත්තිචුට්ඨානකොසල්ලං ඉධ “චුට්ඨාන”න්ති චුත්තං.

63. තස්සෙව සමාධිස්සාති තස්ස අනන්තරබලනිද්දෙසෙ ක්‍රිත්තාදිපරියායෙහි චුත්තසමාධිස්ස. පරිවාරානි පරික්ඛාරා. ඉන්ද්‍රියානීති සද්ධාසතිපඤ්ඤිත්ථියානි. බලානීති හිරොත්තප්පෙහි සද්ධිං තානියෙව. චිරියස්ස විසුං ගහණං බලානං බහුපකාරදස්සන්තං. චිරියුපත්ථම්භෙන හි සද්ධාදයො පටිපක්ඛෙන අකම්පනියා හොත්ති. තෙනෙවාහ – “චිරියවසෙන බලානි භවන්ති”ති. තෙසන්ති ඉන්ද්‍රියානං. මුදුමජ්ඣානිමත්තතානි අවිසදං මුදු. නාතිවිසදං මජ්ඣං. අතිවිසදං අධිමත්තං බලවං “තික්ඛ”න්ති චුච්චති.

වෙනෙය්‍යානං ඉන්ද්‍රියානුරූපං භගවතො දෙසනාපචත්තිති දස්සෙතුං “තත්ථ භගවා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සංඛිත්තචිත්ථාරෙන්නාති සංඛිත්තස්ස චිත්ථාරෙන. අථ වා සංඛිත්තෙන්නාති උද්දිට්ඨමත්තෙන. සංඛිත්තචිත්ථාරෙන්නාති උද්දෙසෙන නිද්දෙසෙන ව. චිත්ථාරෙන්නාති උද්දෙසනිද්දෙසපටිනිද්දෙසෙහි. මුදුකන්ති ලහුකං අපායභයවට්ඨභයාදිහි

සත්තප්පනවසෙන භාරියං අකත්වා. මුදුතික්කන්ති නාතිතික්කං. සංවෙගවත්ථුහි සංවෙගජනනාදිවසෙන භාරියං කත්වා. සමථං උපදිසතීති සමථං අධිකං කත්වා උපදිසති, න තථා විපස්සනන්ති අධිප්පායො. න හි කෙවලෙන සමථෙන සච්චප්පිවෙධො සම්භවති. සමථවිපස්සනන්ති සමධුරං සමථවිපස්සනං. විපස්සනන්ති සාතිසයං විපස්සනං උපදිසති. යස්මා චෙත්ථ තික්ඛිත්ථියාදයො උග්ගට්ඨකඤ්ඤාදයොව, තස්මා “තික්ඛිත්ථියස්ස නිස්සරණං උපදිසතී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අධිපඤ්ඤාසික්ඛායාති අධිපඤ්ඤාසික්කං.

යං එත්ථ ඤාණන්ති එත්ථ ඉන්ද්‍රියානං මුදුමප්ඤ්ඤාමත්තතාය යං ඤාණං, ඉදං වුව්චති පරසත්තානං පරපුග්ගලානං ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තවෙමත්තතාඤාණන්ති සම්බන්ධිතබ්බං. තස්ස ඤාණස්ස පවත්තනාකාරං දස්සෙතුං “අයං ඉමං භූමි”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ අයං ඉමං භූමිං භාවනාඤ්ච ගතොති අයං පුග්ගලො එවමිමං සංකිලෙසවාසනං වොදානං භවභිගඤ්ච ගතො ගච්ඡති ගමිස්සති ව, කාලවචනිවිජාය අභාවතො, යථා දුද්ධන්ති. ඉමාය වෙලාය ඉමස්මිං සමයෙ ඉමාය මුදුමප්ඤ්ඤාමත්තතාය අනුසාසනියා. එවංධාතුකොති භීනාදිවසෙන එවංඅප්ඤ්ඤාසයො එවංඅධිමුත්තකො. අයඤ්චස්ස ආසයොති ඉමස්ස පුග්ගලස්ස අයං සස්සතුච්ඡෙදප්පකාරො, යථාභූතඤාණානුලොමබන්තිප්පකාරො වා ආසයො. ඉදඤ්ච චතුබ්බිධං ආසයන්ති එත්ථ සත්තා වසන්තීති ආසයොති වුව්චති. ඉමං පන භගවා සත්තානං ආසයං ජානන්තො තෙසං දිට්ඨිගතානං විපස්සනාඤාණකම්මස්සකතඤ්ඤාණානඤ්ච අප්පවත්තික්කණ්ඨෙ ජානාති එව. වුත්තමිපි චෙතං – “කාමං සෙවන්තඤ්ඤෙව ජානාති ‘අයං පුග්ගලො කාමගරුකො කාමාසයො කාමාධිමුත්තො’ති. කාමං සෙවන්තඤ්ඤෙව ජානාති ‘අයං පුග්ගලො තෙක්ඛම්මගරුකො තෙක්ඛම්මාසයො තෙක්ඛම්මාධිමුත්තො’ති. තෙක්ඛම්මං සෙවන්තඤ්ඤෙව ජානාති... බ්‍යාපාදං... අබ්‍යාපාදං... ථීනමිද්ධං... ආලොකසඤ්ඤං සෙවන්තඤ්ඤෙව ජානාති ‘අයං පුග්ගලො ථීනමිද්ධගරුකො ථීනමිද්ධාසයො ථීනමිද්ධාධිමුත්තො’”ති (පටි. ම. 1.113).

අයං අනුසයොති අයං ඉමස්ස පුග්ගලස්ස කාමරාගාදිකො අප්පභීනොයෙව අනුසයිතකිලෙසො. අප්පභීනොයෙව හි ථාගගතො කිලෙසො අනුසයො. පරසත්තානන්ති පධානසත්තානං. පරපුග්ගලානන්ති තතො පරෙසං සත්තානං, භීනසත්තානන්ති අත්ථො. එකත්ථමෙව වා එතං පද්ද්වයං වෙනෙයාවසෙන ද්විධා වුත්තං. ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තවෙමත්තතාඤාණන්ති පරභාවො ව අපරභාවො ව පරොපරියත්තං අ-කාරස්ස ඔකාරං කත්වා, තස්ස වෙමත්තතා පරොපරියත්තවෙමත්තතා. සද්ධාදීනං ඉන්ද්‍රියානං පරොපරියත්තවෙමත්තතාය ඤාණං ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තවෙමත්තතාඤාණන්ති පද්විභාගො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ යන්ති යං අනෙකච්ඡිතස්ස පුබ්බෙතිවාසස්ස අනුස්සරණවසෙන භගවතො ඤාණං, ඉදං අට්ඨමං තථාගතබලන්ති සම්බන්ධො. අනෙකච්ඡිතන්ති අනෙකවිධං, අනෙකෙහි වා පකාරෙහි පවත්තිතං. පුබ්බෙතිවාසන්ති අනුස්සරණං ඉච්ඡිතං අත්තතො පරෙසඤ්ච සමනන්තරාතීතං භවං ආදිං කත්වා තත්ථ තත්ථ නිවුත්ථස්සත්තානං. අනුස්සරණීති “එකමිපි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො”ති එවං ජාතිපටිපාටියා අනුගන්ත්වා සරති, අනුදෙව වා සරති, චිත්තෙ අභිනින්නාමිතමත්තෙ එව සරතිති අත්ථො. භගවතො හි පරිකම්මකිව්චං නත්ථී, ආවප්පනමත්තෙනෙව සරති. සෙයාථීදන්ති ආරද්ධප්පකාරනිදස්සනත්ථෙ නිපාතො. එකමිපි ජාතීන්ති එකමිපි පටිසන්ධිමූලං වුත්තරියොසානං එකභවපරියාපන්තං බන්ධස්සත්තානං. එස නයො ද්වෙපි ජාතියොතිආදියුපි.

අනෙකෙපි සංවට්ඨකප්පෙතිආදියු පන පරිභායමානො කප්පො සංවට්ඨකප්පො, වඩ්ඪමානො විවට්ඨකප්පොති වෙදිතබ්බො. තත්ථ සංවට්ඨෙන සංවට්ඨට්ඨායී ගහිතො තංමූලත්තා, විවට්ඨෙන ව විවට්ඨට්ඨායී. එවඤ්ච සති යාති “චත්තාරිමාති, හික්ඛෙව, කප්පස්ස අසඬ්ඛොයායාති. කතමාති චත්තාරි? සංවට්ඨො සංවට්ඨට්ඨායී විවට්ඨො විවට්ඨට්ඨායී”ති (අ. නි. 4.156) වුත්තාති, තාති සබ්බාති පරිග්ගහිතාති හොන්ති. අමුත්‍රාසින්නිආදි සරණාකාරදස්සනං. තත්ථ අමුත්‍රාසින්නි අමුමිහි සංවට්ඨකප්පෙ, අමුමිහි භවෙ වා යොනියං වා ගතියං වා විඤ්ඤාණට්ඨිතියං වා සත්තාවාසෙ වා සත්තනිකායෙ වා. එවංනාමොති තිස්සො වා පුස්සො වා. එවංගොත්තොති භග්ගවො වා ගොතමො වා. එවංවණ්ණොති ඔදාතො වා සාමො වා. එවමාභාරොති සාලිමංසොදනාභාරො වා පවත්තඵලභොජනො වා. එවංසුඛදුක්ඛප්පට්ඨංවෙදීති අනෙකප්පකාරෙන කායිකවෙතසිකානං සාමිසනිරාමිසප්පභෙදානං වා සුඛදුක්ඛානං පටිසංවෙදී. එවමාසුපරියන්තොති එවං වස්සසතපරමාසුපරියන්තො වා චතුරාසිතිකප්පසහස්සපරමාසුපරියන්තො වා. සො තතො වුතො අමුත්‍ර උද්දාදින්නි සො තතො භවතො, සත්තනිකායතො වා වුතො පුන අමුකස්මිං නාම සත්තනිකායෙ උද්දාදිං. අථ වා තත්‍රාපි භවෙ වා සත්තනිකායෙ වා අහොසිං. එවංනාමොතිආදි වුත්තත්ථමෙව.

64. දිබ්බෙනාතිආදියු දිබ්බසදිසත්තා දිබ්බං. දෙවතානඤ්චි සුවරිතකම්මනිබ්බත්තමිපි පිත්තසෙම්භරුහිරාදීහි අපලිඤ්ඳං උපක්කිලෙසවිමුත්තත්තා දුරෙපි ආරම්මණග්ගහණසමත්ථං දිබ්බං පසාදවක්ඛු හොති. ඉදමිපි විරියභාවනාබලනිබ්බත්තං ඤාණවක්ඛු තාදිසමෙවාති දිබ්බසදිසත්තා දිබ්බං, දිබ්බවිහාරවසෙන වා පටිලද්ධත්තා, අත්තතා ව දිබ්බවිහාරසන්තිස්සිතත්තාපි දිබ්බං, ආලොකපරිග්ගහෙන මහාජුතිකත්තාපි දිබ්බං, තිරොකුට්ටාදිගතරුපදස්සනෙන මහාගතිකත්තාපි දිබ්බං. තං සබ්බං සද්දසත්ථානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. දස්සනට්ඨෙත වක්ඛු. වක්ඛුකිව්චකරණෙන වක්ඛුමිවාතිපි වක්ඛු. වුත්තප්පාතදස්සනෙන දිට්ඨිවිසුද්ධිභෙතුත්තා විසුද්ධං. යො හි වුත්තමත්තමෙව පස්සති, න උපපාතං, සො උච්ඡෙදදිට්ඨිං ගණ්භාති. යො උපපාතමත්තමෙව පස්සති න වුත්තං, සො නවසත්තපාතුභාවදිට්ඨිං ගණ්භාති. යො පන තදුභයං පස්සති, සො යස්මා දුට්ඨමිපි තං දිට්ඨිගතං අතිවත්තති. තස්මාස්ස තං දස්සනං දිට්ඨිවිසුද්ධිභෙතු හොති. තදුභයඤ්ච භගවා පස්සති. තෙන වුත්තං – “වුත්තප්පාතදස්සනෙන දිට්ඨිවිසුද්ධිභෙතුත්තා විසුද්ධ”න්ති.

එකාදසඋපක්කිලෙසවිරහතො වා විසුද්ධං. යථාහ –

“සො බො අහං අනුරුද්ධා ‘විච්චිච්ඡා විත්තස්ස උපක්කිලෙසො’ති ඉති විදිත්වා විච්චිච්ඡං විත්තස්ස උපක්කිලෙසං පජ්ඣිං. ‘අමනසිකාරො විත්තස්ස උපක්කිලෙසො... ථිනමිද්ධං... ඡම්භිතත්තං... උජ්ජිලං... දුට්ඨුල්ලං... අව්චාරද්ධවිරියං... අතිලීනවිරියං... අභිජජ්ජා... නානත්තසඤ්ඤා... අතිනිජ්ඣායිතත්තං රූපානං විත්තස්ස උපක්කිලෙසො’ති ඉති විදිත්වා අතිනිජ්ඣායිතත්තං රූපානං විත්තස්ස උපක්කිලෙසං පජ්ඣි”න්ති (ම. නි. 3.242) එවමාදි.

තදෙවං එකාදසඋපක්කිලෙසවිරහතො වා විසුද්ධං. මනුස්සපචාරං අතික්කමිත්වා රූපදස්සනෙන අතික්කන්තමානුසකං, මංසවක්ඛුං අතික්කන්තත්තං වා අතික්කන්තමානුසකං. තෙන දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන.

සත්තෙ පස්සතීති මනුස්සො මනුස්සං මංසවක්ඛුනා විය සත්තෙ පස්සති ඔලොකෙති. වචමානෙ උපපජ්ජමානෙති එත්ථ චුතික්ඛණෙ උපපත්තික්ඛණෙ වා දිබ්බචක්ඛුනාපි දට්ඨුං න සක්කා. යෙ පන ආසන්නචුතිකා ඉදානි වචස්සන්ති, යෙ ච ගහිතපටිසන්ධිකා සමපති නිබ්බත්තා, තෙ “වචමානා උපපජ්ජමානා”ති අධිජ්ජෙතා. තෙ එවරූපෙ වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ. භීතෙති මොහනිස්සන්දයුත්තත්තං භීතජාතිකුලභොගාදිවසෙන භීළිතෙ පරිභූතෙ. පණිතෙති අමොහනිස්සන්දයුත්තත්තං තබ්බිපරිතෙ. සුවණ්ණෙති අදොසනිස්සන්දයුත්තත්තං ඉට්ඨකන්තමනාපවණ්ණයුත්තෙ. දුබ්බණ්ණෙති දොසනිස්සන්දයුත්තත්තං අතිට්ඨාකන්තමනාපවණ්ණයුත්තෙ අභිරූපෙ විරූපෙ වාති අත්ථො. සුගතෙති සුගතිගතෙ, අලොහනිස්සන්දයුත්තත්තං වා අභිසං මහද්ධතො. දුග්ගතෙති දුග්ගතිගතෙ, ලොහනිස්සන්දයුත්තත්තං වා දලිද්දෙ අජ්ජන්තපානභොජනෙ. යථාකම්මුපගෙති යං යං කම්මං උපචිතං, තෙන තෙන උපගතෙ. තත්ථ පුරිමෙහි “වචමානෙ”තිආදීහි දිබ්බචක්ඛුතිච්චං චුත්තං. ඉමිනා පන පදෙන යථාකම්මුපගඤ්ඤාණකිච්චං. යථාකම්මුපගඤ්ඤාණඅනාගතංසඤ්ඤාණානි ච දිබ්බචක්ඛුපාදකානෙව දිබ්බචක්ඛුනා සහෙව ඉජ්ඣන්ති.

කායදුච්චරිතෙනානිආදීසු දුට්ඨු වරිතං, දුට්ඨං වා වරිතං කිලෙසසුතිකත්තං දුච්චරිතං. කායෙන දුච්චරිතං, කායතො වා පචන්තං දුච්චරිතං කායදුච්චරිතං. එවං වච්චමනොදුච්චරිතානිපි දට්ඨබ්බානි. සමන්තාගතානි සමඬ්භිභූතා. අරියානං උපවාදකානි බුද්ධාදීනං අරියානං, අන්තමසො ගිහිසොතාපන්නානම්පි අන්තිමචන්ත්රිනා වා ගුණපරිධංසනෙන වා උපවාදකා අක්කොසකා ගරහකා. මිච්ඡාදිට්ඨිකානි විපරිතදස්සනා. මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මසමාදානානි මිච්ඡාදිට්ඨිහෙතුභූතසමාදන්තනානාවිධකම්මා. යෙ ච මිච්ඡාදිට්ඨිමූලකෙසු කායකම්මාදීසු අඤ්ඤෙපි සමාදපෙත්ති. තත්ථ වච්චමනොදුච්චරිතග්ගහණෙන අරියුපවාදමිච්ඡාදිට්ඨිසු ගහිතාසුපි තෙසං පුන වචනං මහාසාවජ්ජනාවදස්සනත්ථං. මහාසාවජ්ජො හි අරියුපවාදො ආනන්තරියසදිසො. යථාහ –

“සෙය්‍යාපාපි , සාරිපුත්ත, භික්ඛු සීලසම්පන්නො සමාධිසම්පන්නො පඤ්ඤාසම්පන්නො දිට්ඨෙව ධම්මෙ අඤ්ඤං ආරාධෙය්‍ය, එවංසම්පදමිදං, සාරිපුත්ත, වදාමි තං වාචං අජ්ජභාය තං චිත්තං අජ්ජභාය තං දිට්ඨිං අජ්ජට්ඨිස්සජ්ජන්තා යථාහතං නික්ඛිත්තො එවං නිරයෙ”ති (ම. නි. 1.149).

මිච්ඡාදිට්ඨිතො ච මහාසාවජ්ජතරං නාම අඤ්ඤං නත්ථි. යථාහ –

“නාහං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මම්පි සමනුපස්සාමි එවං මහාසාවජ්ජතරං, යථාසිද්ධං, භික්ඛවෙ, මිච්ඡාදිට්ඨි. මිච්ඡාදිට්ඨිපරමානි, භික්ඛවෙ, වජ්ජානි”ති (අ. නි. 1.310).

කායස්ස හෙදානි උපාදින්නක්ඛන්ධපරිච්චාගා. පරං මරණානි තදනන්තරං අභිනිබ්බත්තක්ඛන්ධග්ගහණෙ. අථ වා කායස්ස හෙදානි ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදා. පරං මරණානි චුතිතො උද්ධං. අපායන්තිආදි සබ්බං නිරයවෙච්චනං. නිරයො හි සග්ගමොක්ඛහෙතුභූතා පුඤ්ඤසම්මතා අයා අපෙතත්තා, සුඛානං වා ආයස්ස අභාවා අපායො. දුක්ඛස්ස ගති පටිසරණන්ති දුග්ගති, දොසබ්බුලතාය වා දුට්ඨෙන කම්මුනා නිබ්බත්තා ගති දුග්ගති. විවසා නිපතන්ති තත්ථ දුක්කට්ඨාරිතොති විනිපාතො. නත්ථි එත්ථ අස්සාදසඤ්ඤිතො අයොති නිරයො.

අථ වා අපායග්ගහණෙන නිරව්ඡානායොනිං දීපෙති, නිරව්ඡානායොනි හි අපායො, සුගතිතො අපෙතත්තා. න දුග්ගති, මහෙසක්ඛානං නාගරාජාදීනං සමිහවතො. දුග්ගතිග්ගහණෙන පෙත්තිවිසයං දීපෙති, සො හි අපායො වෙච්ච දුග්ගති ච සුගතිතො අපෙතත්තා, දුක්ඛස්ස ච ගතිභූතත්තා. න තු විනිපාතො අසුරසදිසං අවිනිපතිතත්තා. පෙතමහිද්ධිකානඤ්ඤි විමානානිපි නිබ්බත්තන්ති. විනිපාතග්ගහණෙන අසුරකායං දීපෙති, සො හි යථාචුත්තෙනත්ථෙන අපායො වෙච්ච දුග්ගති ච සුබසමුස්සයෙහි විනිපාතත්තා විනිපාතොති චුච්චති. නිරයග්ගහණෙන අවිච්ඡාදිඅනෙකජ්ජකාරං නිරයමෙව දීපෙති. උපපන්නානි උපගතා, තත්ථ අභිනිබ්බත්තානි අධිජ්ජායො. චුත්තවිපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො.

අයං පන විසෙසො – එත්ථ සුගතිග්ගහණෙන මනුස්සගතිම්පි සඬ්ගණ්භානි. සග්ගග්ගහණෙන දෙවගතිං එව. තත්ථ සුන්දරා ගතීති සුගති. රූපාදීහි විසයෙහි සුට්ඨු අග්ගොති සග්ගො. සො සබ්බොපි ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙන

ලොකොති අයං වචනත්ථො. අමුක්කාය කප්පකොට්ඨං උපචිතං තෙනායං එතරහි, අනාගතෙ වා සග්ගුපගො අපායුපගො වාති අවධිමනවමබ්බඤ්ඤාණකිව්වං එකප්ඤ්ඤා කත්වා දස්සිතං. තථා කප්පසහසහස්සෙවාතිආදියුපි. තෙනෙනවාහ – “ඉමානි හගවතො ද්වෙ ඤාණානි”ති.

නිහතො මාරො බොධිමුලෙති නිහතො සමුච්ඡින්නො කිලෙසමාරො බොධිරුක්ඛමුලෙ. ඉදං හගවතො දසමං බලන්ති ඉදං කිලෙසමාරස්ස හනනං සමුච්ඡින්නදනං හගවතො දසමං බලං. තෙනෙනවාහ – “සබ්බාසවපරික්ඛයං ඤාණං”න්ති. යස්මා පන යදා අරහත්තමග්ගෙන සවාසනා සබ්බෙ ආසවා බෙදිතා, තදා හගවතා සබ්බඤ්ඤාඤාණං අධිගතං නාම, තස්මා “යං සබ්බඤ්ඤානා පත්තා”තිආදි වුත්තං.

අයං තාවෙන්ථ ආවරියානං සමානත්ථකථා. පරවාදී පනාහ – “දසබ්බඤ්ඤාණං නාම පාටිච්ඡිකං නත්ථි, යස්මා ‘සබ්බඤ්ඤානා පත්තා විදිතා සබ්බධම්මා’ති වුත්තං, තස්මා සබ්බඤ්ඤාඤාණස්සෙවායං පහෙදො”ති, තං න තථා අවධිබ්බං. අඤ්ඤාමෙව හි දසබ්බඤ්ඤාණං, අඤ්ඤං සබ්බඤ්ඤාඤාණං. දසබ්බඤ්ඤාණස්ස සකසකකිව්වමෙව ජානාති, සබ්බඤ්ඤාඤාණං තම්පි තතො අවසෙසම්පි ජානාති. දසබ්බඤ්ඤාණස්ස හි පධමං කාරණාකාරණමෙව ජානාති. දුතියං කම්මපරිවිජේදමෙව, තතියං ධාතුනානත්තකාරණමෙව, චතුත්ථං අප්ඤ්ඤාසයාධිමුත්තමෙව, පඤ්චමං කම්මවිපාකත්තරමෙව, ඡට්ඨං කුමානාදිහි සද්ධිං තෙසං සංකිලෙසාදිමෙව, සත්තමං ඉන්ද්‍රියානං තික්ඛමුද්දහාවමෙව, අවධිමං පුබ්බෙනිවුත්ථක්ඛන්ධසන්තතිමෙව, නවමං සත්තානං චුතුපපාතමෙව, දසමං සව්වපරිවිජේදමෙව. සබ්බඤ්ඤාඤාණං පන එතෙහි ජාතිතබ්බඤ්ඤා තතො උත්තරිඤ්ඤා පජානාති. එතෙසං පන කිව්වං සබ්බං න කරොති. තඤ්ඤි කුමානං හුත්වා අප්පෙතුං න සක්කොති, ඉද්ධි හුත්වා විකුබ්බිතුං න සක්කොති, මග්ගො හුත්වා කිලෙසෙ බෙදෙතුං න සක්කොති.

අපිව පරවාදී එවං පුච්ඡිතබ්බො “දසබ්බඤ්ඤාණං නාමෙතං සවිතක්කසව්වාරං අවිතක්කසව්වාරමත්තං අවිතක්කසව්වාරං කාමාවචරං රූපාවචරං අරූපාවචරං ලොකියං ලොකුත්තරං”න්ති. ජානන්තො “පටිපාටියා සත්ත සවිතක්කසව්වාරානි”ති වක්ඛති, තතො පරානි ද්වෙ අවිතක්කසව්වාරානිති, ආසවක්ඛයඤාණං සියා සවිතක්කසව්වාරං, සියා අවිතක්කසව්වාරමත්තං, සියා අවිතක්කසව්වාරන්ති. තථා පටිපාටියා සත්ත කාමාවචරානි, තතො ද්වෙ රූපාවචරානි, අවසානෙ එකං ලොකුත්තරන්ති වක්ඛති. සබ්බඤ්ඤාඤාණං පන සවිතක්කසව්වාරමෙව කාමාවචරමෙව ලොකියමෙවාති නිට්ඨමෙන්ථ ගත්තබ්බං.

විවයභාරසම්පාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. යුත්තිභාරසම්පාතවණ්ණනා

65. එවං නානානායෙහි විවයභාරසම්පාතං විත්ථාරෙන්වා ඉදානි යුත්තිභාරසම්පාතාදිනි දස්සෙතුං “තත්ථ කතමො යුත්තිභාරසම්පාතො”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ “තස්මා රක්ඛිතචිත්තස්සා”ති ගාථාය පදන්ථො විත්ථාරිතොයෙව. රක්ඛිතචිත්තස්ස සම්මාසඬකප්පගොවරො හවිස්සතිති යුජ්ජතිති මනවිජට්ඨානි ද්වාරානි සතිකවාටෙන පිදහිත්වා විහරන්තස්ස කාමචිත්තකාදිනං මිච්ඡාසඬකප්පානං අවසරො එව නත්ථිති නෙක්ඛම්මචිත්තකාදිකො සම්මාසඬකප්පො එව තස්ස ගොවරො පවත්තිට්ඨානං හවිස්සතිති අයමන්ථො යුජ්ජති. යුත්තියා සටෙති සංසන්දති සමෙතිති අත්ථො. සම්මාසඬකප්පගොවරො සම්මාදිට්ඨි හවිස්සතිති වුත්තනායෙන සම්මාසඬකප්පගොවරො පුග්ගලො අවිපරිතමෙව චිත්තකතො සම්මාදිට්ඨි හවිස්සති. සම්මාදිට්ඨිසඬකානං විපස්සනාඤාණං පුරක්ඛන්වා විහරන්තො මග්ගඤාණෙන පඤ්චන්තං බන්ධානං උදයබ්බයං අසම්මොහතො පටිච්ඡික්ඛිස්සති. තථා පටිච්ඡික්ඛන්තො ව දුක්ඛසහාවත්තා දුග්ගතිසඬකානා සබ්බා හවගතියො ඡහිස්සති, තතො එව සබ්බං විනිපාතහයං සංසාරහයඤ්ඤා සමතික්කම්ඝිස්සතිති සබ්බොපි වායමන්ථො යුත්තො එවාති.

යුත්තිභාරසම්පාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පදට්ඨානභාරසම්පාතවණ්ණනා

66. සකසම්පත්තියා විය සුසංවිහිතසඬකප්පො හවති. ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා සුවරිතපාරිපුරියා ආසන්නකාරණන්ති ආහ – “රක්ඛිතචිත්තස්සානි තිණ්ණං සුවරිතානං පදට්ඨානං”න්ති. තස්සන්ථො – “රක්ඛිතචිත්තස්සා”ති ඉදං තිණ්ණං සුවරිතානං පදට්ඨානවචනන්ති. නෙක්ඛම්මසඬකප්පාදිබ්බලස්ස කාමචිත්තදාදිනිවරණප්පහානං සුකරන්ති නෙක්ඛම්මසඬකප්පාදයො සමථස්ස ආසන්නකාරණන්ති ආහ – “සම්මාසඬකප්පගොවරොති සමථස්ස පදට්ඨානං”න්ති. කම්මස්සකතාසම්මාදිට්ඨියං සප්පව්වයනාමරූපදස්සනසම්මාදිට්ඨියඤ්ඤා ධීතො අත්තාධිතං සංසාරදුක්ඛං පස්සන්තො තදතික්කමනුපායං විපස්සනං ආරහතිති සම්මාදිට්ඨිවිපස්සනාය විසෙසකාරණන්ති ආහ – “සම්මාදිට්ඨිපුරෙක්ඛාරොති විපස්සනාය පදට්ඨානං”න්ති. උදයබ්බයදස්සනං උස්සුක්කාපෙන්තො සම්මත්තනියාමං ඔක්කමතිති තං පධමමග්ගාධිගමස්ස කාරණන්ති ආහ – “ඤ්ඤානා උදයබ්බයන්ති දස්සනභූමියා පදට්ඨානං”න්ති. ආලොකසඤ්ඤාමනසිකාරාදිහි ථිතම්ඤ්ඤා අභිභවනං විරියස්ස ආසන්නකාරණන්ති ආහ – “ථිතම්ඤ්ඤා භික්ඛුති විරියස්ස පදට්ඨානං”න්ති. යදිපි අරියමග්ගක්ඛණෙ

පහානභාවනා සමානකාලා එකාභිසමයස්ස ඉච්ඡිතත්තා, තථාපි පහාතඛිබස්ස පහානාභාවෙ භාවනාපාරිපුරි නත්ථිති පහානනිමිත්තා විය කත්වා භාවනා චුත්තා “සබ්බා දුග්ගතියො ජහෙති භාවනාය පදට්ඨාන”න්ති. අප් වා “සබ්බා දුග්ගතියො ජහෙ”ති ඉදං භගවතො වචනං යොගීනං උස්සාහජනනත්ථං ආනිසංසකිත්තනං හොතිති භාවනාය විසෙසකාරණන්ති චුත්තං “සබ්බා...පෙ.... පදට්ඨාන”න්ති.

පදට්ඨානභාරසම්පාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. ලක්ඛණභාරසම්පාතවණ්ණනා

67. ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්ථාරතා සතිසංවරො, සතිබලෙන ව නෙක්ඛම්මචිතක්කාදිබහුලො හොතිති චුත්තං – “තස්මා රක්ඛිතචිත්තස්ස සම්මාසඬකප්පගොවරොති ඉදං සතින්ද්‍රිය”න්ති. තස්සත්ථො – “තස්මා රක්ඛිතචිත්තස්ස සම්මාසඬකප්පගොවරො”ති එත්ථ රක්ඛිතචිත්තතාය ව සම්මාසඬකප්පගොවරතා කාරණූපවාරෙන ඉදං සතින්ද්‍රියං, ගහිතානි භවන්ති පඤ්චන්ද්‍රියානි ඉන්ද්‍රියලක්ඛණෙන විමුත්තිපරිපාචනභාවෙන වා එකලක්ඛණත්තාති අධිජ්ජායො. ගහිතො භවතිති එත්ථ මග්ගලක්ඛණෙන ගහණං සුවිඤ්ඤෙය්‍යන්ති තං යපෙත්වා කාරණතො ගහණං දස්සෙතුං “සම්මාදිට්ඨිකො හි සම්මාසඬකප්පො පභවති”තිආදි චුත්තං. තතො එව ගහිතො භවති අරියො අට්ඨංඞිගිකො මග්ගොති වත්වා විමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනානිපි චුත්තානි.

ලක්ඛණභාරසම්පාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. චතුබ්‍රහ්මභාරසම්පාතවණ්ණනා

68. රක්ඛියතිති රක්ඛිතං. ඉදං පදවසෙන නිබ්බවනං. යස්මා පන අත්ථවසෙන නිබ්බවනෙ චුත්තෙ පදවසෙන නිබ්බවනං චුත්තමෙව හොති, තස්මා “රක්ඛිතං පරිපාලියතිති එසා නිරුත්ති”ති චුත්තං. තත්ථ ඉති-සද්දො ආදාත්ථො, පකාරෙ වා. තෙන එවමාදිකා එවංපකාරා වා එසා නිරුත්තිති චුත්තං හොති. තස්මා චිත්තෙතිති චිත්තං. අත්තනො සන්තානං විනොතිති චිත්තං, පච්චයෙහි චිත්තති චිත්තං, චිත්තචිත්තට්ඨයෙන චිත්තං, චිත්තකරණට්ඨයෙන චිත්තං. සම්මා සඬකප්පෙතිති සම්මාසඬකප්පොතිආදිනා නිරුත්ති වෙදිතබ්බා.

අයං එත්ථ භගවතො අධිජ්ජායොති “රක්ඛිතචිත්තො අස්සා”තිආදිනා ඉන්ද්‍රියසංවරාදයො දුග්ගතිපහානඤ්ච වදනො භගවතො එත්ථ ගාථායං අධිජ්ජායො. කොකාලිකො භීතිආදි නිදානනිද්දෙසො. තත්ථ හි-සද්දො කාරණං. ඉදං චුත්තං හොති – යස්මා කොකාලිකො (සං. නි. 1.181; අ. නි. 10.89; සු. නි. කොකාලිකසුත්ත) අරක්ඛිතචිත්තතාය අග්ගසාවකෙසු චිත්තං පදොසෙත්වා පදුමනිරයං උපපන්නො, තස්මා දුග්ගතියො ජහිතුකාමො රක්ඛිතචිත්තො අස්සාති භගවා සතිආරක්ඛෙන වෙතසා සමන්තාගතො සබ්බා දුග්ගතියො ජහතිති අත්ථො. සුත්තමිති චුත්තං “සතියා චිත්තං රක්ඛිතබ්බ”න්ති දෙසනානුසන්ධිදස්සනං.

චතුබ්‍රහ්මභාරසම්පාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ආවට්ඨභාරසම්පාතවණ්ණනා

69. නෙක්ඛම්මසඬකප්පබහුලො කසිණවසෙන මෙත්තාදිවසෙන වා ලද්ධාය චිත්තෙකග්ගතාසඬබ්බතාය චිත්තමඤ්ඤ්ඤාය චිත්තං යපෙත්වා සමාධිංයෙව වා යථාලද්ධං සංකිලෙසතො රක්ඛිතචිත්තො නාම හොතිති චුත්තං – “තස්මා රක්ඛිතචිත්තස්ස සම්මාසඬකප්පගොවරොති අයං සමථො”ති. පඤ්ඤාපට්ඨානා විපස්සනාති ආහ – “සම්මාදිට්ඨිපුරෙක්ඛාරොති අයං විපස්සනා”ති. අරියමග්ගෙන දුක්ඛසච්චෙ පරිඤ්ඤාතෙ උදයබ්බයදස්සනං මත්ථකප්පත්තං නාම හොතිති චුත්තං – “ඤ්ඤාතො උදයබ්බයන්ති දුක්ඛපරිඤ්ඤා”ති. “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්ම”න්ති හි මග්ගඤ්ඤාණස්ස පචත්තිදස්සනාති. ඉමානි වත්තාරි සච්චානීති චතුසච්චධම්මවසෙන ආවට්ඨනං නිට්ඨයෙති. තත්ථ පුරිමෙන සච්චද්වයට්ඨයෙන විසභාගධම්මවසෙන, පච්ඡිමෙන සභාගධම්මවසෙන ආවට්ඨනන්ති දට්ඨබ්බං.

ආවට්ඨභාරසම්පාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. විභත්තිභාරසම්පාතවණ්ණනා

70. කුසලපක්ඛො කුසලපක්ඛෙන නිද්දිසිතබ්බොති රක්ඛිතචිත්තස්සාති සතිසංවරො, සො ජබ්බිධො ද්ථාරවසෙන වක්ඛුද්ධාරසංවරො යාව මනොද්ධාරසංවරොති. සම්මාසඬකප්පො නිවිධො – නෙක්ඛම්මසඬකප්පො, අබ්‍යාපාදසඬකප්පො, අවිහිංසාසඬකප්පොති. සම්මාදිට්ඨි අට්ඨංඞිගිකො දුක්ඛෙ ඤාණං...පෙ.... ඉදජ්ජවිචයතාපට්චිවසමුජ්ජන්තෙසු ධම්මෙසු ඤාණන්ති. උදයබ්බයඤාණං පඤ්ඤාසච්චං අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො...පෙ.... විපරිණාමලක්ඛණං පස්සන්තොපි විඤ්ඤාණක්ඛන්ධස්ස වයං පස්සති. ථිතමිද්ධාහිභවනං

වතුබිබිධං වතුමග්ගවසෙන. තත්ථ සතිසංවරො ලොකියලොකුත්තරවසෙන දුට්ඨො. තෙසු ලොකියො කාමාවචරොව, ලොකුත්තරො දස්සනභාවනාහෙදතො දුට්ඨො. එකමෙකො චෙත්ථ වතුසතිපට්ඨානහෙදතො වතුබිබිධො. එස නයො සම්මාසඬිකප්පාදිසුපි.

අයං පන විසෙසො – සම්මාසඬිකප්පො පට්ඨමජ්ඣානවසෙන රූපාවචරොතිපි නිහරිතබ්බො. පදට්ඨානවිභාගො පදට්ඨානභාරසම්පාතෙ වුත්තනයෙන වත්තබ්බො . අකුසලපක්ඛෙ අසංවරො චක්ඛුඅසංවරො...පෙ.... කායඅසංවරො, වොපනකායඅසංවරො, වාචාඅසංවරො, මනොඅසංවරොති අට්ඨවිධො. මිච්ඡාසඬිකප්පො කාමචිත්තකාදිවසෙන තිවිධො. අඤ්ඤාණං “දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණං”න්තිආදිනා අට්ඨවිධා විහත්තං. සම්මාදිට්ඨිපටිපක්ඛතො මිච්ඡාදිට්ඨි ද්වාසට්ඨිවිධෙන වෙදිතබ්බො. ටීනමිද්ධං උප්පත්තිභූමිතො පඤ්ඤවිධන්ති එවං අකුසලපක්ඛෙ විහත්ති වෙදිතබ්බො.

විහත්තිභාරසම්පාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. පරිවත්තනභාරසම්පාතවණ්ණනා

71. පරිවත්තනභාරෙ ආවට්ඨනාරෙ වුත්තනයෙන සමට්ඨිපස්සනානිද්ධාරණං අකත්වා “සමට්ඨිපස්සනාය භාවිතායා”ති ආහ. ලොකියා චෙත්ථ සමට්ඨිපස්සනා දට්ඨබ්බා. පටිපක්ඛෙනාති “අරක්ඛිතෙන චිත්තෙනා”ති ගාථාය පටිපක්ඛෙනාති අධිප්පායො. අථ වා විහත්තිභාරෙ නිද්දිට්ඨස්ස අකුසලපක්ඛස්ස පටිපක්ඛෙනාති අත්ථො.

පරිවත්තනභාරසම්පාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. වෙච්චනභාරසම්පාතවණ්ණනා

72. “මානසං හදයං පණ්ඩරං විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණක්ඛන්තොධො මනොවිඤ්ඤාණධාතු”ති (ධ. ස. 6) ව චිත්තස්ස වෙච්චනං. “තක්කො චිත්තකො සඬිකප්පො අප්පනා ඛාප්පනා චෙතසො අභිනිරොපනා”ති ව සම්මාසඬිකප්පස්ස. “පඤ්ඤා පජානනා විචයො පච්චයො”තිආදිනා (ධ. ස. 16) සම්මාදිට්ඨියා. “ටීනං ටීයනා ටීයිතත්තං චිත්තස්ස අකල්ලනා අකම්මඤ්ඤනා ඔනාහො පරිනාහො අන්තොසඬිකොවො”ති ටීනස්ස. “අකල්ලනා අකම්මඤ්ඤනා කායාලසියං සුපාං සුපානා සුපිත්තත්”න්ති (ධ. ස. 1163) මිද්ධස්ස. “භික්ඛකො භික්ඛු”තිආදිනා (පාරා. 45) භික්ඛුපදස්ස. “දුග්ගති අපායො විනිපාතො වට්ටදුක්ඛං සංසාරො”තිආදිනා දුග්ගතියා වෙච්චනං වෙදිතබ්බං.

වෙච්චනභාරසම්පාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. පඤ්ඤත්තිභාරසම්පාතවණ්ණනා

73. අධිට්ඨතිත්වා රක්ඛන්තියා සතියා රක්ඛියමානං චිත්තං තස්සා අධිට්ඨානං විය භොතීති කත්වා වුත්තං – “රක්ඛිතචිත්තස්සාති පදට්ඨානපඤ්ඤත්ති සතියා”ති. සෙසං ඉමස්මිං පඤ්ඤත්තිභාරසම්පාතෙ ඉතො පරෙසු ඔතරණසොධනභාරසම්පාතෙසුපි අපුබ්බං නත්ථි. හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

පඤ්ඤත්තිභාරසම්පාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. අධිට්ඨානභාරසම්පාතවණ්ණනා

76. අධිට්ඨානභාරසම්පාතෙ සම්මාදිට්ඨි නාම යං දුක්ඛෙ ඤාණන්තිආදිනා වතුසච්චහෙතුහෙතුසමුප්පන්නපච්චයපච්චයුප්පන්නසඬිඛාතස්ස විසයස්ස වසෙන වෙමත්තතං දස්සෙත්වා පුන යං තත්ථ තත්ථ යථාභූතං ඤාණදස්සනන්ති පාළිපාළිඅත්ථානං අවසිට්ඨිවිසයවසෙනෙව වෙමත්තතං දීපෙති. තත්ථ යං සච්චාගමනන්ති යං සච්චතො අවිපරිතතො විසයස්ස ආගමනං, අධිගමොති අත්ථො. “යං පච්චාගමන”න්තිපි පායො, තස්ස යං පටිපාටිවිසයස්ස ආගමනං, තංතංවිසයාධිගමොති අත්ථො . සෙසමෙත්ථ පරික්ඛාරසමාරොපනභාරසම්පාතෙසු යං වත්තබ්බං, තං පුබ්බෙ වුත්තනයත්තා උත්තානමෙව.

අධිට්ඨානභාරසම්පාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මිස්සකභාරසම්පාතවණ්ණනා

අපි චෙත්ථ භාරසම්පාතනිද්දෙසො ඉමිනාපි නයෙන වෙදිතබ්බො –

“මනොපුබ්බඬිගමා ධම්මා, මනොසෙට්ඨා මනොමයා;
මනසා වෙ පසන්තෙන, භාසති වා කරොති වා;

තතො නං සුඛමන්වෙති, ඡායාව අනපායිනී”ති. (ධ. ප. 2);

තත්ථ කතමො දෙසනාභාරසම්පාතො? මනොපුබ්බභිගමා ධම්මාති මනොති ඛන්ධවචන්ථානෙන විඤ්ඤාණක්ඛන්ධං දෙසෙති. ආයතනවචන්ථානෙන මනායතනං, ධාතුවචන්ථානෙන විඤ්ඤාණධාතූං, ඉන්ද්‍රියවචන්ථානෙන මනින්ද්‍රියං. කතමෙ ධම්මා පුබ්බභිගමා? ඡ ධම්මා පුබ්බභිගමා, කුසලානං කුසලමූලානි, අකුසලානං අකුසලමූලානි, සාධිපතිකානං අධිපති, සබ්බචිත්තුප්පාදානං ඉන්ද්‍රියානි. අපි ච ඉමස්මිං සුත්තෙ මනො අධිප්පෙතො. යථා බලග්ගස්ස රාජා පුබ්බභිගමො, එවමෙවං ධම්මානං මනො පුබ්බභිගමො. තත්ථ තිව්ධෙන මනො පුබ්බභිගමො නෙක්ඛම්මජන්දෙන අබ්‍යාපාදජන්දෙන අවිහිංසාජන්දෙන. තත්ථ අලොභස්ස නෙක්ඛම්මජන්දෙන මනොපුබ්බභිගමං, අදොසස්ස අබ්‍යාපාදජන්දෙන මනොපුබ්බභිගමං, අමොහස්ස අවිහිංසාජන්දෙන මනොපුබ්බභිගමං.

මනොසෙට්ඨාති මනො තෙසං ධම්මානං සෙට්ඨං විසිට්ඨං උත්තමං පවරං මූලං පමුඛං පාමොක්ඛං, තෙන වුව්චති “මනොසෙට්ඨා”ති. මනොමයාති මනෙන කතා, මනෙන නිමිථිතා, මනෙන නිබ්බන්තා, මනො තෙසං පව්චයො, තෙන වුව්චති “මනොමයා”ති. තෙ පන ධම්මා ඡන්දසමුදානිතා අනාවිලසඬකප්පසමුට්ඨානා එස්සසමොධානා වෙදනාක්ඛන්ධො සඤ්ඤාක්ඛන්ධො සඬබාරක්ඛන්ධො. මනසා වෙ පසන්තෙනාති යා සද්ධා සද්දහනා ඔක්ඛප්පනා අභිප්පසාදො. ඉති ඉමිනා පසාදෙන උපෙතො සමුපෙතො උපගතො සමුපගතො සම්පන්නො සමන්තාගතො, තෙන වුව්චති “පසන්තෙනා”ති ඉදං මනොකම්මං. භාසති වාති වචිකම්මං. කරොති වාති කායකම්මං. ඉති දසකුසලකම්මපථා දස්සිතා.

තතොති දසවිධස්ස කුසලකම්මස්ස කතත්තා උපවිතත්තා. නන්ති යො සො කතපුඤ්ඤො කතකුසලො කතභිරුත්තාණො, තං පුග්ගලං. සුඛන්ති දුට්ඨං සුඛං කායිකං චෙතසිකඤ්ච. අන්වෙතීති අනුගච්ඡති.

ඉධස්සු පුරිසො අප්පභිනානුසයො සංයොජනියෙසු ධම්මෙසු අස්සාදං අනුපස්සති, සො සංයොජනියෙසු ධම්මෙසු අස්සාදං අනුපස්සන්තො යථාදිට්ඨං යථාසුතං සම්පත්තිභවං පත්ථෙති. ඉව්චස්ස අවිජ්ජා ච භවතණ්හා ච අනුබද්ධා හොන්ති, සො යථාදිට්ඨං යථාසුතං සම්පත්තිභවං පත්ථෙත්තො පසාදනීයවත්ථුස්මිං චිත්තං පසාදෙති සද්දහති ඔක්ඛප්පෙති. සො පසන්තචිත්තො තිව්ධං පුඤ්ඤකිරියවත්ථුං අනුතිට්ඨති දානමයං සීලමයං භාවනාමයං කායෙන වාචාය මනසා. සො තස්ස විපාකං පච්චනුහොති දිට්ඨෙව ධම්මෙ උපපජ්ජෙ වා අපරාපරෙ වා පරියායෙ. ඉති ඛො පනස්ස අවිජ්ජාපච්චයා සඬබාරා, සඬබාරපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං, නාමරූපපච්චයා සළායතනං, සළායතනපච්චයා සුඛවෙදනීයො එස්සො, එස්සපච්චයා වෙදනාති එවං සන්තං තං සුඛමන්වෙති. තස්සෙවං වෙදනාය අපරාපරං පරිවත්තමානාය උප්පජ්ජති තණ්හා. තණ්හාපච්චයා උපාදානං...පෙ.... සමුදයො හොතීති.

තත්ථ යං මනො, යෙ ච මනොපුබ්බභිගමා ධම්මා, යඤ්ච සුඛං, ඉමෙ වුව්චන්ති පඤ්චක්ඛන්ධා, තෙ දුක්ඛසච්චං. තෙසං පුරිමකාරණභූතා අවිජ්ජා භවතණ්හා ච සමුදයසච්චං. තෙසං පරිඤ්ඤාය පහානාය භගවා ධම්මං දෙසෙති, දුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාය සමුදයස්ස පහානාය. යෙන පරිජානාති, යෙන පජ්හති, අයං මග්ගො. යත්ථ ච මග්ගො පවත්තති, අයං නිරොධො. ඉමානි චත්තාරි සච්චානි එවං ආයතනධාතූඉන්ද්‍රියමුඛෙනාපි නිද්ධාරෙතබ්බානි. තත්ථ සමුදයෙන අස්සාදො, දුක්ඛෙන ආදීනවො, මග්ගනිරොධෙති නිස්සරණං, සුඛස්ස අන්වයො එලං, මනසා පසන්තෙන කායච්චිසම්භා උපායො, මනොපුබ්බභිගමන්තා ධම්මානං අත්තනො සුඛකාමෙන පසන්තෙන මනසා වචිකම්මං කායකම්මඤ්ච පවත්තෙතබ්බන්ති අයං භගවතො ආණන්ති. අයං දෙසනාභාරසම්පාතො.

තත්ථ කතමො විවයභාරසම්පාතො? මනනතො ආරම්මණවිජානනතො මනො. මනනලක්ඛණෙ සම්පයුත්තෙසු ආධිපච්චකරණතො පුබ්බභිගමො ඊභාභාවතො නිස්සත්තනිජ්ජීවට්ඨෙත ධම්මා. ගාමෙසු ගාමණී විය පධානට්ඨෙත මනො සෙට්ඨො එතෙසන්ති මනොසෙට්ඨා. සහජාතාදිපච්චයභූතෙන මනසා නිබ්බන්තාති මනොමයා. අකාලුස්සියතො, ආරම්මණස්ස ඔක්ඛප්පනතො ච පසන්තෙන වචිවිඤ්ඤත්තිවිජ්ජාරතො තථා සාදියනතො ච භාසති. වොපනකායවිජ්ජාරතො තථා සාදියනතො ච කරොති. තථා පසුතත්තා අනඤ්ඤත්තා ච “තතො”ති චුත්තං. සුඛතො සාතභාවතො ඉට්ඨභාවතො ච “සුඛ”න්ති චුත්තං. කතුපචිතත්තා අවිපක්කවිපාකත්තා ච “අන්වෙතී”ති චුත්තං. කාරණායත්තචුත්තීතො අසඬකන්තිතො ච “ඡායාව අනපායිනී”ති චුත්තං. අයං අනුපදව්චයතො විවයභාරසම්පාතො.

තත්ථ කතමො යුත්තිභාරසම්පාතො? මනස්ස ධම්මානං ආධිපච්චයොගතො පුබ්බභිගමතා යුජ්ජති. තතො එව තෙසං මනස්ස අනුවත්තනතො ධම්මානං මනොසෙට්ඨානා යුජ්ජති. සහජාතාදිපච්චයවසෙන මනසා නිබ්බන්තත්තා ධම්මානං මනොමයනා යුජ්ජති. මනසා පසන්තෙන සමුට්ඨානානං කායච්චිකම්මානං කුසලභාවො යුජ්ජති. යෙන කුසලකම්මං උපවිතං, තං ඡායා විය සුඛං අන්වෙතීති යුජ්ජති. අයං යුත්තිභාරසම්පාතො.

තත්ථ කතමො පදට්ඨානො භාරසම්පාතො? මනො මනොපච්චාරානං පදට්ඨානං. මනොපුබ්බභිගමා ධම්මා සබ්බස්ස කුසලපක්ඛස්ස පදට්ඨානං. “භාසතී”ති සම්මාචාචා, “කරොතී”ති සම්මාකම්මන්තො, තෙ සම්මාආජීවස්ස පදට්ඨානං. සම්මාආජීවො සම්මාචායාමස්ස පදට්ඨානං. සම්මාචායාමො සම්මාසනියා පදට්ඨානං. සම්මාසනි සම්මාසමාධිස්ස පදට්ඨානං. “මනසා පසන්තෙනා”ති එත්ථ පසාදො සද්ධිත්තියං, තං සීලස්ස පදට්ඨානං. සීලං සමාධිස්ස පදට්ඨානං. සමාධි පඤ්ඤායාති යාව විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනා යොජෙතබ්බං. අයං පදට්ඨානභාරසම්පාතො.

තත්ප් කතමො ලක්ඛණො භාරසම්පාතො? “මනොපුබ්බභිගමා ධම්මා”ති මනොපුබ්බභිගමනාවචනෙන ධම්මානං ඡන්දපුබ්බභිගමනාපි වීරියපුබ්බභිගමනාපි වීමංසාපුබ්බභිගමනාපි චුත්තා හොති ආධිපතෙයාලක්ඛණෙන ඡන්දාදිනං මනසා එකලක්ඛණත්තා. තථා නෙසං සද්ධාදිපුබ්බභිගමනාපි චුත්තා හොති ඉන්ද්‍රියලක්ඛණෙන සද්ධාදිනං මනසා එකලක්ඛණත්තා. “මනසා වෙ පසන්නෙනා”ති යථා මනස්ස පසාදසමන්තාගමො තංසමුට්ඨානානං කායචචිකම්මානං අනවජ්ජභාවලක්ඛණං. එවං චිත්තස්ස සතිආදිසමන්තාගමොපි නෙසං අනවජ්ජභාවලක්ඛණං යොනිසොමනසිකාරසමුට්ඨානභාවෙන එකලක්ඛණත්තා. “සුඛමන්වෙති”ති සුඛානුගමනවචනෙන සුඛස්ස පච්චයභුතානං මනාපියරූපාදිනං අනුගමො චුත්තො හොති තෙසම්පි කම්මපච්චයතාය එකලක්ඛණත්තාති. අයං ලක්ඛණභාරසම්පාතො.

තත්ප් කතමො චතුක්ඛණො භාරසම්පාතො? “මනොපුබ්බභිගමා”තිආදිසු “මනො”තිආදිනං පදානං නිබ්බවනං නිරුත්තං, තං පදත්ප්පතිද්දෙසවසෙන වෙදිතබ්බං. පදත්ථො ච චුත්තනසෙන සුවිඤ්ඤෙයොව. යෙ සුඛෙන අත්ථිකා, තෙහි පසන්නෙන මනසා කායචචිමනොකම්මානි පවත්තෙතබ්බානීති අයමෙත්ප් හගවතො අධිජ්ජායො. පුඤ්ඤකිරියාය අඤ්ඤෙසම්පි පුබ්බභිගමා හුත්වා තත්ප් තෙසං සම්මා උපනෙතාරො ඉමිස්සා දෙසනාය නිදානං. “ඡද්ධාරාධිපතී රාජා (ධ. ප. අට්ඨ. 2.181 ඵරකපත්තනාගරාජවත්ථු), චිත්තානුපරිවත්තීනො ධම්මා (ධ. ස. දුක්ඛානිකා 62; 1205-1206), චිත්තස්ස එකධම්මස්ස, සබ්බෙව වසමන්වගු”ති (සං. නි. 1.62) එවමාදිසමානායනෙන ඉමිස්සා දෙසනාය සංසන්දනා දෙසනානුසන්ධි. පදානුසන්ධියො පන සුවිඤ්ඤෙයොවාති. අයං චතුක්ඛණො භාරසම්පාතො.

තත්ප් කතමො ආවට්ටො භාරසම්පාතො? “මනොපුබ්බභිගමා ධම්මා”ති තත්ප් යාති තිණි කුසලමූලානි, තානි අට්ඨන්තං සම්මත්තානං හෙතු. යෙ සම්මත්තා, අයං අට්ඨංභිගිකො මග්ගො. යං මනොසහජනාමරූපං, ඉදං දුක්ඛං. අසමුච්ඡින්නා පුරිමනිජ්ජන්තා අවිජ්ජා භවතණ්භා, අයං සමුදයො. යත්ප් තෙසං පභානං, අයං නිරොධොති ඉමානි වත්තාරි සච්චාති. අයං ආවට්ටො භාරසම්පාතො.

තත්ප් කතමො චිහත්තිභාරසම්පාතො? “මනොපුබ්බභිගමා ධම්මා, මනසා වෙ පසන්නෙන, තතො නං සුඛමන්වෙති”ති නයිදං යථාරුතවසෙන ගහෙතබ්බං. යො හි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා පාණාතිපාතීම්හි මිච්ඡාදිට්ඨිකෙ මිච්ඡාපටිපන්නෙ සකං චිත්තං පසාදෙති, පසන්නෙන ච චිත්තෙන අභුතගුණාහිත්ප්වනවසෙන භාසති වා නිපච්චකාරං වාස්ස යං කරොති, න තතො නං සුඛමන්වෙති. දුක්ඛමෙව පන තං තතො වක්කංව වහතො පදමන්වෙති. ඉති හි ඉදං චිහත්තිභාරසම්පාතො. යං මනසා වෙ පසන්නෙන භාසති වා කරොති වා, තඤ්චෙව චචිකම්මං කායකම්මඤ්ච සුඛවෙදනීයන්ති. තං කිස්ස හෙතු? සම්මත්තගතෙහි සුඛවෙදනීයං මිච්ඡාගතෙහි දුක්ඛවෙදනීයන්ති. කප්පං පනායං පසාදො දට්ඨංබ්බො? නායං පසාදො, පසාදපතිරූපකො පන මිච්ඡාධිමොක්ඛොති වදාමි. අයං චිහත්තිභාරසම්පාතො.

තත්ප් කතමො පරිවත්තනො භාරසම්පාතො? මනොපුබ්බභිගමාතිආදි. යං මනසා පදුට්ඨෙන භාසති වා කරොති වා දුක්ඛස්සානුගාමි. ඉදඤ්චි සුත්තං එතස්ස උජුපටිපක්ඛො. අයං පරිවත්තනො භාරසම්පාතො.

තත්ප් කතමො වෙච්චනො භාරසම්පාතො? “මනොපුබ්බභිගමා”ති මනො චිත්තං මනායතනං මනින්ද්‍රියං මනොවිඤ්ඤාණං මනොවිඤ්ඤාණධාතුනි පරියායවචනං. පුබ්බභිගමා පුරෙචාරිනො පුරෙගාමීනොති පරියායවචනං. ධම්මා අත්තා සභාවාති පරියායවචනං. සෙට්ඨං පධානං පවරන්ති පරියායවචනං. මනොමයා මනොනිබ්බත්තා මනොසම්භුතාති පරියායවචනං. පසන්නෙන සද්දහන්තෙන ඔකප්පෙන්නෙතාති පරියායවචනං. සුඛං සාතං වෙදයිතන්ති පරියායවචනං. අන්වෙති අනුගච්ඡති අනුබන්ධතීති පරියායවචනං. අයං වෙච්චනො භාරසම්පාතො.

තත්ප් කතමො පඤ්ඤත්තිභාරසම්පාතො? මනොපුබ්බභිගමාති අයං මනසො කිච්චපඤ්ඤත්ති. ධම්මාති සභාවපඤ්ඤත්ති, කුසලකම්මපපඤ්ඤත්ති. මනොසෙට්ඨාති පධානපඤ්ඤත්ති. මනොමයාති සහජාතපඤ්ඤත්ති. පසන්නෙනාති සද්ධිත්තියෙන සමන්තාගතපඤ්ඤත්ති, අස්සද්ධියස්ස පටික්ඛෙපපඤ්ඤත්ති. භාසති වා කරොති වාති සම්මාචාචාසම්මාකම්මන්තානං නික්ඛෙපපඤ්ඤත්ති. තතො නං සුඛමන්වෙතිති කම්මස්ස ඵලානුබන්ධපඤ්ඤත්ති, කම්මස්ස අවිනාසපඤ්ඤත්ති. අයං පඤ්ඤත්තිභාරසම්පාතො.

තත්ප් කතමො ඔතරණො භාරසම්පාතො? මනොති විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො. ධම්මාති වෙදනාසඤ්ඤාසංඛාරක්ඛන්ධා. භාසති වා කරොති වාති කායචචිවිඤ්ඤත්තියො. තාසං නිස්සයා වත්තාරො මහාභුතාති රූපක්ඛන්ධොති අයං ඛන්ධෙහි ඔතරණො. මනොති අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණන්ති මනොග්ගහණෙන අවිජ්ජාපච්චයා සංඛාරා ගහිතාති. සංඛාරාපච්චයා විඤ්ඤාණං...පෙ.... සමුදයො හොතිති අයං පටිච්චසමුප්පාදෙන ඔතරණොති. අයං ඔතරණො භාරසම්පාතො.

තත්ප් කතමො සොධනො භාරසම්පාතො? මනොති ආරම්භො නෙව පදසුද්ධි, න ආරම්භසුද්ධි. මනොපුබ්බභිගමාති පදසුද්ධි, න ආරම්භසුද්ධි. තථා ධම්මාති යාව සුඛන්ති පදසුද්ධි, න ආරම්භසුද්ධි. සුඛමන්වෙතිති පන පදසුද්ධි වෙච්ච ආරම්භසුද්ධි වාති. අයං සොධනො භාරසම්පාතො.

තත්ප් කතමො අධිට්ඨානො භාරසම්පාතො? මනොපුබ්බභිගමා ධම්මා, මනොසෙට්ඨා මනොමයාති එකත්තතා. මනසා වෙ පසන්නෙනාති වෙමත්තතා, තථා මනසා වෙ පසන්නෙනාති එකත්තතා. භාසති වා කරොති වාති

වෙමත්තනා, තථා මනසා වෙ පසන්තෙනාති එකත්තනා. සො පසාදො දුට්ඨො අජ්ඣන්තස්ස ධ්‍යාපාදවික්ඛම්භනතො, ඛනිද්ධා ව ඔකප්පනතො. තථා සම්පත්තිභවනෙතුහුතොපි වඩ්ඪිනෙතුහුතොවාති අයං වෙමත්තනා. තයිදං සුත්තං ද්විති ආකාරෙහි අධිට්ඨාතබ්බං හෙතුනා ව යො පසන්තමානසො, විපාකෙන ව යො සුඛවෙදනීයොති. අයං අධිට්ඨානො භාරසම්පාතො.

තත්ථ කතමො පරික්ඛාරො භාරසම්පාතො? මනොපුබ්බිගමාති එත්ථ මනොති කුසලවිඤ්ඤාණං. තස්ස ව ඤාණසම්පයුත්තස්ස අලොභො අදොසො අමොහොති තයො සම්පයුත්තා හෙතු, ඤාණවිප්පයුත්තස්ස අලොභො අදොසොති ද්වෙ සම්පයුත්තා හෙතු. සබ්බෙසං අවිසෙසෙන යොනිසොමනසිකාරො හෙතු, චත්තාරි සම්පත්තිවක්කානි පච්චයො. තථා සද්ධම්මස්සවනං, තස්ස ව දානාදිවසෙන පවත්තමානස්ස දෙයාධම්මාදයො පච්චයො. ධම්මාති චෙත්ථ වෙදනාදිනං ඉට්ඨාරම්මණාදයො. තථා තයො විඤ්ඤාණස්ස, වෙදනාදයො පසාදස්ස, සද්ධෙයාචත්ථුකුසලාභිසම්බාරො විපාකසුඛස්ස පච්චයොති. අයං පරික්ඛාරො භාරසම්පාතො.

තත්ථ කතමො සමාරොපනො භාරසම්පාතො? මනොපුබ්බිගමා ධම්මාති මනොති පුඤ්ඤචිත්තං, තං තිව්ධං – දානමයං, සීලමයං, භාවනාමයන්ති. තත්ථ දානමයස්ස අලොභො පදට්ඨානං, සීලමයස්ස අදොසො පදට්ඨානං, භාවනාමයස්ස අමොහො පදට්ඨානං. සබ්බෙසං අභිප්පසාදො පදට්ඨානං, “සද්ධාපාතො උපසඩ්ධකමති, උපසඩ්ධකමත්තො පයිරුපාසති”ති (ම. නි. 2.183) සුත්තං විත්ථාරෙතබ්බං. කුසලචිත්තං සුඛස්ස ඉට්ඨවිපාකස්ස පදට්ඨානං. යොනිසොමනසිකාරො කුසලචිත්තස්ස පදට්ඨානං. යොනිසො හි මනසි කරොන්තො කුසලචිත්තං අධිට්ඨාති කුසලචිත්තං භාවෙති, සො අනුප්පන්තානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදාය ඡන්දං ජනෙති, උප්පන්තානං කුසලානං ධම්මානං...පෙ.... පදහති. තස්සෙවං චතුසු සම්මප්පධානෙසු භාවියමානෙසු චත්තාරො සතිපට්ඨානා යාව අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති අයං භාවනාය සමාරොපනා. සති ව භාවනාය පභානස්ස සිද්ධිමෙවාති. අයං සමාරොපනො භාරසම්පාතො.

තථා –

“දදතො පුඤ්ඤං පවඩ්ඪති, සංයමනො වෙරං න වීයති;
කුසලො ව ජහාති පාපකං, රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බුතො”ති. (දී. නි. 2.197; උදා. 75; පෙටකො. 16);

තත්ථ දදතො පුඤ්ඤං පවඩ්ඪති දානමයං පුඤ්ඤකිරියචත්ථු චුත්තං. සංයමනො වෙරං න වීයති සීලමයං පුඤ්ඤකිරියචත්ථු චුත්තං. කුසලො ව ජහාති පාපකන්ති ලොභස්ස ව දොසස්ස ව මොහස්ස ව පභානමාහ. තෙන භාවනාමයං පුඤ්ඤකිරියචත්ථු චුත්තං. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බුතොති අනුපාදාපරිනිබ්බානමාහ.

දදතො පුඤ්ඤං පවඩ්ඪති අලොභො කුසලමූලං. සංයමනො වෙරං න වීයති අදොසො කුසලමූලං. කුසලො ව ජහාති පාපකන්ති අමොහො කුසලමූලං. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බුතොති තෙසං නිස්සරණං චුත්තං.

දදතො පුඤ්ඤං පවඩ්ඪති සීලක්ඛන්ධස්ස පදට්ඨානං. සංයමනො වෙරං න වීයති සමාධික්ඛන්ධස්ස පදට්ඨානං. කුසලො ව ජහාති පාපකන්ති පඤ්ඤාක්ඛන්ධස්ස විමුත්තික්ඛන්ධස්ස පදට්ඨානං. දානෙන ඔළාරිකානං කිලෙසානං පහානං, සීලෙන මජ්ඣමානං, පඤ්ඤාය සුමුචානං. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බුතොති කතාවිභූමි දස්සෙති.

දදතො පුඤ්ඤං...පෙ.... ජහාති පාපකන්ති සෙක්ඛභූමි දස්සිතා. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බුතොති අග්ගඵලං චුත්තං.

තථා දදතො පුඤ්ඤං...පෙ.... න වීයති ලොකියකුසලමූලං චුත්තං. කුසලො ව ජහාති පාපකන්ති ලොකුත්තරකුසලමූලං චුත්තං. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බුතොති ලොකුත්තරස්ස කුසලමූලස්ස ඵලං චුත්තං.

දදතො...පෙ.... න වීයති පුපුප්පනභූමි දස්සිතා. කුසලො ව ජහාති පාපකන්ති සෙක්ඛභූමි දස්සිතා. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බුතොති අසෙක්ඛභූමි දස්සිතා.

දදතො ...පෙ.... න වීයති සග්ගමානි පටිපදා චුත්තා. කුසලො ව ජහාති පාපකන්ති සෙක්ඛවිමුත්ති. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බුතොති අසෙක්ඛවිමුත්ති චුත්තා.

දදතො...පෙ.... න වීයති දානකථං සීලකථං සග්ගකථං ලොකියානං ධම්මානං දෙසනමාහ. කුසලො ව ජහාති පාපකන්ති ලොකෙ ආදීනවානුපස්සනාය සද්ධං සාමුක්ඛිකංසිකං ධම්මදෙසනමාහ. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බුතොති තස්සා දෙසනාය ඵලමාහ.

දදතො පුඤ්ඤං පවඩ්ඪති ධම්මදානං ආමිසදානස්ස වදති. සංයමනො වෙරං න වීයති පාණානිපානා වෙරමණියා සත්තානං අභයදානං වදති. ඵලං සබ්බානිපි සික්ඛාපදානි විත්ථාරෙතබ්බානි. තෙන ව සීලසංයමෙන සීලෙ පතිට්ඨිතො චිත්තං සංයමෙති, තස්ස සමථො පාරිපුරිං ගච්ඡති. ඵලං සො සමථෙ ධීතො විපස්සනාකොසල්ලයොගතො

කුසලො ව ජහානි පාපකං රාගං ජහානි, දොසං ජහානි, මොහං ජහානි, අරියමග්ගෙන සබ්බෙපි පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ ජහානි. එවං පටිපත්තො ව රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බූතොති රාගාදීනං පරික්ඛයා ද්වෙපි විමුක්තියො අධිගච්ඡති අයං සුත්තනිද්දෙසො.

තත්ථ කතමො දෙසනාභාරසම්පාතො? ඉමස්මිං සුත්තෙ කිං දෙසිතං? ද්වෙ සුගතියො දෙවා ව මනුස්සා ව, දිබ්බා ව පඤ්ච කාමගුණා, මානුසකා ව පඤ්ච කාමගුණා, දිබ්බා ව පඤ්චපාදානක්ඛන්ධා, මානුසකා ව පඤ්චපාදානක්ඛන්ධා. ඉදං වුච්චති දුක්ඛං අරියසච්චං. තස්ස කාරණභාවෙන පුරිමපුරිමනිජ්ඣන්තා තණ්හා සමුදයො අරියසච්චං. තයිදං වුච්චති අස්සාදො ව ආදීනවො ව. සබ්බස්ස පුරිමෙහි ද්විති පදෙහි නිද්දෙසො “දදතො...පෙ.... න වියති”ති. කුසලො ව ජහානි පාපකන්ති මග්ගො වුත්තො. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බූතොති ද්වෙ නිබ්බානධාතුයො සඋපාදිසෙසා ව අනුපාදිසෙසා ව. ඉදං නිස්සරණං. එලාදීනි පන යථාරහං වෙදිතබ්බානිති. අයං දෙසනාභාරසම්පාතො.

විවයොති “දදතො පුඤ්ඤං පවඩ්ඪති”ති ඉමිනා පඨමෙන පදෙන තිව්ධම්පි දානමයං සීලමයං භාවනාමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු වුත්තං. දසවිධස්සපි දෙයාධම්මස්ස පරිච්චාගො වුත්තො. තථා ඡබ්බිධස්සපි රුපාදිආරම්මණස්ස. “සංයමතො වෙරං න වියති”ති දුතියෙන පදෙන අවෙරා අසපත්තා අබ්‍යාපාදා ව පටිපදා වුත්තා. “කුසලො ව ජහානි පාපක”න්ති තතියෙන පදෙන ඤාණුප්පාදො අඤ්ඤාණනිරොධො සබ්බෙපි අරියො අට්ඨංඞිගිකො මග්ගො සබ්බෙපි බොධිපක්ඛියා ධම්මා වුත්තා. “රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බූතො”ති රාගක්ඛයෙන රාගචිරාගා වෙනොවිමුත්ති, මොහක්ඛයෙන අච්ඡාචිරාගා පඤ්ඤාවිමුත්ති වුත්තාති. අයං විවයො භාරසම්පාතො.

යුත්තීති දානෙ ධීතො උභයං පරිපුරෙති මච්ඡරියප්පහානඤ්ච පුඤ්ඤාභිසන්දඤ්චාති අත්ථෙසා යුත්ති. සීලසංයමෙ ධීතො උභයං පරිපුරෙති උපචාරසමාධිං අප්පනාසමාධිඤ්චාති අත්ථෙසා යුත්ති. පාපකෙ ධම්මෙ පඡහන්තො දුක්ඛං පරිජානාති, නිරොධං සච්ඡිකරොති, මග්ගං භාවෙතීති අත්ථෙසා යුත්ති. රාගදොසමොහෙසු සබ්බෙපි පරික්ඛිණෙසු අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායතීති අත්ථෙසා යුත්තීති. අයං යුත්තිභාරසම්පාතො.

පදට්ඨානන්ති දදතො පුඤ්ඤං පවඩ්ඪතීති වාගාධිට්ඨානස්ස පදට්ඨානං. සංයමතො වෙරං න වියතීති සච්චාධිට්ඨානස්ස පදට්ඨානං. කුසලො ව ජහානි පාපකන්ති පඤ්ඤාධිට්ඨානස්ස පදට්ඨානං. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බූතොති උපසමාධිට්ඨානස්ස පදට්ඨානන්ති. අයං පදට්ඨානො භාරසම්පාතො.

ලක්ඛණොති “දදතො”ති එතෙන පෙයාවජ්ජං අත්ථවරියං සමානත්තතා ව දස්සිතාති වෙදිතබ්බා සඞ්ගහවත්ථුභාවෙන එකලක්ඛණත්තා. “සංයමතො”ති එතෙන ඛන්තිමෙත්තාඅවිහිංසාඅනුද්දයාදයො දස්සිතාති වෙදිතබ්බා වෙරානුප්පාදනලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. “වෙරං න වියති”ති එතෙන හිරිමත්තප්පජ්ජිව්ජනාසන්තුට්ඨිතාදයො දස්සිතා වෙරාවඩ්ඪිතෙන එකලක්ඛණත්තා. තථා අහිරිකානොත්තප්පාදයො අවෙනබ්බභාවෙන එකලක්ඛණත්තා. “කුසලො”ති එතෙන කොසල්ලදීපනෙන සම්මාසඞ්ඝප්පාදයො දස්සිතා මග්ගඞ්චාදිභාවෙන එකලක්ඛණත්තා. “ජහානි පාපක”න්ති එතෙන පරිඤ්ඤාභිසමයාදයොපි දස්සිතා අභිසමයලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. “රාගදොසමොහක්ඛයා”ති එතෙන අවසිට්ඨකිලෙසාදීනම්පි ඛයා දස්සිතා බෙපෙනබ්බභාවෙන එකලක්ඛණත්තාති අයං ලක්ඛණො.

චතුබ්‍යුහොති දදතොති ගාථායං භගවතො කො අධිප්පායො? යෙ මහාභොගතං පත්ථයිස්සන්ති, තෙ දානං දස්සන්ති දාලිද්දියප්පහානාය. යෙ අවෙරතං ඉච්ඡන්ති, තෙ පඤ්ච වෙරානි පඡහිස්සන්ති. යෙ කුසලධම්මෙහි ඡන්දකාමා, තෙ අට්ඨංඞිකං මග්ගං භාවෙස්සන්ති. යෙ නිබ්බායිතුකාමා, තෙ රාගදොසමොහං පඡහිස්සන්තිති අයමෙත්ථ භගවතො අධිප්පායො. එවං නිබ්බවනනිදානසන්ධයො චත්තබ්බාති. අයං චතුබ්‍යුහො.

ආචට්ටොති යඤ්ච අදදතො මච්ඡරියං, යඤ්ච අසංයමතො වෙරං, යඤ්ච අකුසලස්ස පාපස්ස අප්පහානං, අයං පටිපක්ඛනිද්දෙසෙන සමුදයො. තස්ස අලොභෙන ව අදොසෙන ව අමොහෙන ව දානාදීහි පහානං, ඉමානි තීණි කුසලමූලානි. තෙසං පච්චයො අට්ඨ සම්මත්තානි, අයං මග්ගො. යො රාගදොසමොහානං ඛයො, අයං නිරොධොති. අයං ආචට්ටො.

විහන්තීති දදතො පුඤ්ඤං පවඩ්ඪතීති එකංසෙන යො භයහෙතු දෙති, රාගහෙතු දෙති, ආමිසකිඤ්චික්ඛහෙතු දෙති, න තස්ස පුඤ්ඤං වඩ්ඪති. යඤ්ච දණ්ඩදානං සන්ථදානං පරවිහෙයන්තත්ථං අපුඤ්ඤං අස්ස පවඩ්ඪති. යං පන කුසලෙන විත්තෙන අනුකම්පන්තො වා අපවායමානො වා අන්තං දෙති, පානං වත්ථං යානං මාලාගන්ධවිලෙපනං සෙයාවසථං පදිපෙයාං දෙති, සබ්බසත්තානං වා අභයදානං දෙති, මෙත්තවිත්තො හිතජ්ඣාසයො නිස්සරණසඤ්ඤී ධම්මං දෙසෙති. සංයමතො වෙරං න වියතීති එකංසෙන අභයුපරතස්ස වියති, කිංකාරණං? යං අසමත්ථො, භයුපරතො දිට්ඨධම්මිකස්ස භායති “මා මං රාජානො ගහෙන්වා හත්ථං වා ඡන්දෙය්‍යං...පෙ.... ඡීවන්තම්පි සුලෙ උත්තාසෙය්‍ය”න්ති, තෙන සංයමෙන අවෙරං වියති. යො පන එවං සමානො වෙරං න වියති. යො පන එවං සමාදියති, පාණාතිපාතස්ස පාපකො විපාකො දිට්ඨෙ වෙච ධම්මෙ අභිසම්පරායෙ ව, එවං සබ්බස්ස අකුසලස්ස, සො තතො ආරමති, ඉමිනා සංයමෙන වෙරං න වියති. සංයමො නාම සීලං. තං චතුබ්බිධං වෙනනා සීලං, වෙනසිකං සීලං, සංවරො සීලං, අවිතික්කමො සීලන්ති. කුසලො ව ජහානි පාපකන්ති පාපපහායකා සත්තත්තිංස බොධිපක්ඛියා ධම්මා චත්තබ්බාති. අයං විහන්ති.

පරිවත්තනොති දදතො පුඤ්ඤං පවඩ්ඪති, අදදතොපි පුඤ්ඤං පවඩ්ඪති, න දානමයිකං. සංයමනො වෙරං න වීයති අසංයමනොපි වෙරං න වීයති, යං දානෙන පටිසම්බානාබලෙන භාවනාබලෙන. කුසලො ව ජහාති පාපකං, අකුසලො පන න ජහාති. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බුතො, තෙසං අපරික්ඛයා නත්ථි නිබ්බුතීති. අයං පරිවත්තනො.

වෙවචනොති දදතො පුඤ්ඤං පවඩ්ඪති. පරිච්චාගනො කුසලං උපවීයති. අනුමොදනොපි පුඤ්ඤං පවඩ්ඪති චිත්තජපසාදනොපි වෙය්‍යාවච්චකිරියායපි. සංයමනොති සීලසංවරනො සොරච්චනො. වෙරං න වීයතීති පාපං න වඩ්ඪති, අකුසලං න වඩ්ඪති. කුසලොති පණ්ඩිතො නිපුණො මෙධාවී පරික්ඛකො. ජහාතීති සමුච්ඡින්නද්වි සමුග්ගාටෙති. අයං වෙවචනො.

පඤ්ඤත්තීති දදතො පුඤ්ඤං පවඩ්ඪතීති ලොභස්ස පටිනිස්සග්ගපඤ්ඤත්තී, අලොභස්ස නික්ඛෙපපඤ්ඤත්තී. සංයමනො වෙරං න වීයතීති දොසස්ස වික්ඛම්භනපඤ්ඤත්තී, අදොසස්ස නික්ඛෙපපඤ්ඤත්තී. කුසලො ව ජහාති පාපකන්ති මොහස්ස සමුග්ගානපඤ්ඤත්තී, අමොහස්ස භාවනාපඤ්ඤත්තී. රාගදොසමොහස්ස පහනපඤ්ඤත්තී, අලොභාදොසාමොහස්ස භාවනාපඤ්ඤත්තී. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බුතොති කිලෙසානං පටිජපස්සද්ධිපඤ්ඤත්තී, නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියපඤ්ඤත්තීති. අයං පඤ්ඤත්තී.

ඔතරණොති දදතො පුඤ්ඤං පවඩ්ඪතීති දානං නාම සද්ධාදීහි ඉන්ද්‍රියෙහි හොතීති අයං ඉන්ද්‍රියෙහි ඔතරණො. සංයමනො වෙරං න වීයතීති සංයමො නාම සීලක්ඛන්ධොති අයං ඛන්ධෙහි ඔතරණො. කුසලො ව ජහාති පාපකන්ති පාපජපහනං නාම තීහි විමොක්ඛෙහි හොතී. තෙසං උපායභූතානි තීණි විමොක්ඛමුඛානීති අයං විමොක්ඛමුඛෙහි ඔතරණො. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බුතොති විමුක්තික්ඛන්ධො. සො ව ධම්මධාතු ධම්මායතනඤ්චාති අයං ධාතුහි ව ආයතනෙහි ව ඔතරණොති. අයං ඔතරණො.

සොධනොති දදතොතිආදිකා පදසුද්ධි, නො ආරම්භසුද්ධි. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බුතොති අයං පදසුද්ධි ව ආරම්භසුද්ධි වාති. අයං සොධනො.

අධිට්ඨානොති දදතොති අයං එකත්තතා, වාගො පරිච්චාගො ධම්මදානං ආමිසදානං අභයදානං, අට්ඨ දානානි චිත්ථාරෙතබ්බානි. අයං වෙමත්තතා. සංයමොති අයං එකත්තතා. පාතිමොක්ඛසංවරො සතිසංවරොති අයං වෙමත්තතා. කුසලො ව ජහාති පාපකන්ති අයං එකත්තතා. සක්කායදිට්ඨිං පජහති විච්චිච්ඡං පජහතීතිආදිකා අයං වෙමත්තතා. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බුතොති අයං එකත්තතා. සඋපාදිසෙසා නිබ්බානධාතු අනුපාදිසෙසා නිබ්බානධාතුති අයං වෙමත්තතාති. අයං අධිට්ඨානො.

පරික්ඛාරොති දානස්ස පාමොජ්ජං පච්චයො. අලොභො හෙතු, සංයමස්ස හිරොත්තජපාදයො පච්චයො. යොනිසොමනසිකාරො අදොසො ව හෙතු, පාපජපහනස්ස සමාධි යථාභූතඤ්ඤාණදස්සනඤ්ච පච්චයො. තිස්සො අනුපස්සනා හෙතු, නිබ්බුතියා මග්ගසම්මාදිට්ඨි හෙතු, සම්මාසඬ්ඤාප්පාදයො පච්චයොති. අයං පරික්ඛාරො.

සමාරොපනො භාරසම්පානොති දදතො පුඤ්ඤං පවඩ්ඪතීති දානමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු, තං සීලස්ස පදට්ඨානං. සංයමනො වෙරං න වීයතීති සීලමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු, තං සමාධිස්ස පදට්ඨානං. සීලෙන හි ක්කානෙනපි රාගාදිකිලෙසා න වීයන්ති. යෙපිස්ස තජ්ජවචයා උජ්ජපජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසානපරිලාභා, තෙපිස්ස න හොන්ති. කුසලො ව ජහාති පාපකන්ති පහනපරිඤ්ඤා, තං භාවනාමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බුතොති රාගස්සපි ඛයා දොසස්සපි ඛයා මොහස්සපි ඛයා. තත්ථ රාගොති යො රාගො සාරාගො වෙනසො සාරජ්ජනා ලොභො ලුඛිනා ලුඛිතිතත්තං අභිජ්ඣා ලොභො අකුසලමූලං. දොසොති යො දොසො දුස්සනා දුස්සිතත්තං බ්‍යාපාදො වෙනසො බ්‍යාපජ්ජනා දොසො අකුසලමූලං. මොහොති යං අඤ්ඤාණං අදස්සනං අනභිසමයො අසම්බොධො අජ්ජට්ඨෙධො දුම්මෙජ්ඣං බාලාං අසම්පජ්ඤං මොහො අකුසලමූලං. ඉති ඉමෙසං රාගාදීනං ඛයො නිරොධො පටිනිස්සග්ගො නිබ්බුති නිබ්බායනා පරිනිබ්බානං සඋපාදිසෙසා නිබ්බානධාතු අනුපාදිසෙසා නිබ්බානධාතුති. අයං සමාරොපනො භාරසම්පානො.

මිස්සකභාරසම්පාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නයසමුට්ඨානවාරවණ්ණනා

79. එවං නානාසුත්තවසෙන එකසුත්තවසෙන ව භාරවිචාරං දස්සෙත්වා ඉදානි නයවිචාරං දස්සෙතුං “තත්ථ කතමං නයසමුට්ඨාන”න්තිආදි ආරද්ධං. කස්මා පනෙත්ථ යථා “තත්ථ කතමො දෙසනාභාරො, අස්සාදාදිනවතානි ගාථා. අයං දෙසනාභාරො කිං දෙසයති”තිආදිනා භාරනිද්දෙසො ආරද්ධො, එවං “තත්ථ කතමො නන්දියාවට්ටො, තණ්හඤ්ච අවිජ්ජමිච්චාති ගාථා, අයං නන්දියාවට්ටො කිං නයති”තිආදිනා අනාරහිත්වා සමුට්ඨානමුඛෙන ආරද්ධන්ති? චූච්චතෙ – භාරනායානං විසයභෙදතො. යථා හි භාරා බ්‍යඤ්ජනමුඛෙන සුත්තස්ස අත්ථසංවණ්ණනා, න එවං නයා. නයා පන නානාසුත්තතො නිද්ධාරිතෙහි තණ්හාවිජ්ජාදීහි මූලපදෙහි චතුසච්චයොජනාය නයතො අනුබුජ්ඣියමානො දුක්ඛාදිඅත්ථො. සො හි මග්ගඤ්ඤාණං නයති සම්පාපෙතිති නයො. පටිච්ඡක්ඛන්තානං පන උග්ගච්ඡාදිඤ්ඤාදීනං තිණ්ණං වෙනෙය්‍යානං වසෙන මූලපදවිභාගතො තිඨා විහත්තා. එකමෙකො චෙත්ථ යතො නෙති, යඤ්ච නෙති, තෙසං සංකිලෙසවොදානානං විභාගතො ද්විසංඛිග්ගො චතුෂ්ඨාදියො වාති හින්තො භාරනායානං විසයො. තථා හි චුත්තං – “භාරා බ්‍යඤ්ජනවිචයො, සුත්තස්ස නයා තයො ච සුත්තත්ථො”ති (නෙත්ති. සංඛිග්ගවාර). එවං විසිට්ඨවිසයත්තා භාරනායානං භාරෙහි අඤ්ඤාදා නයෙ නිද්දිසන්තො “තත්ථ කතමං නයසමුට්ඨාන”න්තිආදිමාහ.

තත්ථායං චචනත්ථො – සමුට්ඨහන්ති එතෙනානි සමුට්ඨානං. කෙ සමුට්ඨහන්ති? නයා. නයානං සමුට්ඨානං නයසමුට්ඨානං. කිං පන තං? තංතංමූලපදෙහි චතුසච්චයොජනා. සා හි නන්දියාවට්ටාදිනං නයානං උප්පත්තිට්ඨානතාය සමුට්ඨානං භූමිති ච චූච්චති. තථා ච චක්ඛති – “අයං චූච්චති නන්දියාවට්ටස්ස නයස්ස භූමිති”ති (නෙත්ති. 81). පුබ්බා කොට්ඨි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජාය ච භවතණ්හාය වාතිආදි නන්දියාවට්ටස්ස නයස්ස භූමිදස්සනං. තත්ථ පුබ්බා කොට්ඨි න පඤ්ඤායති අසුකස්ස නාම බුද්ධස්ස භගවතො, අසුකස්ස වා චක්ඛවත්තිතො කාලෙ අවිජ්ජා භවතණ්හා ච උප්පන්නා. තතො පුබ්බෙ නාහොසිති එවං අවිජ්ජාභවතණ්හානං න කාචි පුරිමා මරියාදා උපලබ්භති. කස්මා? අනමතග්ගත්තා සංසාරස්ස. චුත්තඤ්ඤෙතං – “අනමතග්ගොයං, හික්ඛවෙ, සංසාරො, පුබ්බා කොට්ඨි න පඤ්ඤායති”ති (සං. නි. 2.124; කථා. 75) විත්ථාරො. තත්ථානි අවිජ්ජාභවතණ්හාසු. යදිපි අවිජ්ජාය සංයොජනභාවො, තණ්හාය ච නිවරණභාවො පාළියං චුත්තො, තථාපි අවිජ්ජාය පටිච්ඡාදිකාදිනවෙහි භවෙහි තණ්හා සංයොජෙතිති ඉමස්ස අත්ථස්ස දස්සනත්ථං “අවිජ්ජානිවරණං තණ්හාසංයොජන”න්ති චුත්තං.

අවිජ්ජාසංයුත්තානි අවිජ්ජාය මිස්සිතා, අවිජ්ජාය වා අභිනිවෙසවත්ථුසු බද්ධා. අවිජ්ජාපක්ඛෙන විවරන්තිති අවිජ්ජාපක්ඛෙන අවිජ්ජාසභායෙන ද්වාදසවිධෙන විපල්ලාසෙන අභිනිවෙසවත්ථුහුතෙ ආරම්මණෙ පවත්තන්ති. තෙ චූච්චන්ති දිට්ඨිවරිතානි තෙ අවිජ්ජාභිභූතා රූපාදීනි නිව්වාදිතො අභිනිවිසන්තා දිට්ඨිවරිතානි චූච්චන්ති, දිට්ඨිවරිතා නාමානි අත්ථො. තණ්හාපක්ඛෙනානි අවිජ්ජාසභායෙහිවරිතෙන. දිට්ඨිවරිතෙ තණ්හාවිවරිතෙ ච පටිපත්තියා විභජිත්වා දස්සෙතුං “දිට්ඨිවරිතා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අත්තකිලමථානුයොගන්ති අත්තතො කායස්ස කිලිස්සනපයොගං අත්තපරිනාපනපටිපත්තිං. කාමසුඛල්ලිකානුයොගන්ති කාමසුඛස්ස අල්ලියනපයොගං කාමෙසු පාතබ්‍යතං.

යදිපි බාහිරකා “දුක්ඛං තණ්හා”ති ව ජානන්ති “ඉදං දුක්ඛං, එත්තකං දුක්ඛ”න්ති, “අයං තණ්හා, අයං තස්සා විරාගො”ති පරිඤ්ඤෙය්‍යාපහාතබ්බභාවෙන පන න ජානන්ති, ඉති පවත්තිපවත්තිහෙතුමත්තමිච්චි න ජානන්ති. කා පන කථා නිවත්තිනිවත්තිහෙතුසුති ආහ – “ඉතො බහිද්ධා තත්ථි සච්චවචන්ථාන”න්තිආදි. තත්ථ සච්චප්පකාසනානි සච්චදෙසනා. සමථවිපස්සනාකොසල්ලන්ති සමථවිපස්සනාසු භාවනාකොසල්ලං, තාසු උග්ගහපරිපුච්ඡාසවනමනසිකාරකොසල්ලං වා. විපස්සනාධිට්ඨානඤ්ඤෙත්ථ සමථං අධිප්පෙනං. උපසමසුඛප්පත්තිති කිලෙසානං චූපසමසුඛාධිගමො. විපරිතචෙතානි මිච්ඡාහිනිවිට්ඨවෙතා. තත්ථි සුඛෙන සුඛන්ති යං අනවජ්ජපච්චයපරිභොගසුඛෙන කායං චිත්තඤ්ච පටිප්පස්සද්ධදරථං කත්වා අරියෙහි පත්තබ්බං උපසමසුඛං, තං පටික්ඛිපති. දුක්ඛෙනානි කායබෙදනදුක්ඛෙන.

සො ලොකං වඩ්ඪයතිති සො කාමෙ පටිසෙවෙන්නො අත්තභාවසංඛිතං ලොකං වඩ්ඪෙති පිනෙති. පුත්තනත්තපරමිපරාය වා සංසාරස්ස අනුපවිජ්ජෙදනතො සත්තලොකං වඩ්ඪෙති. බහුං පුඤ්ඤං පසවතිති අත්තතො පඤ්චහි කාමගුණෙහි සන්තප්පෙනෙත පුත්තමුඛදස්සෙනෙත ව බහුං පුඤ්ඤං උප්පාදෙති. අභිනිවෙසස්ස නානිදල්භතාය එවංසඤ්ඤී. දල්භතාය එවංදිට්ඨි දුක්ඛෙන සුඛං පත්ථයමානා අත්තකිලමථානුයොගමනුයුත්තා කාමෙසු පුඤ්ඤසඤ්ඤී කාමසුඛල්ලිකානුයොගමනුයුත්තා ව විහරන්තිති යොජෙතබ්බං.

තදහිඤ්ඤා සන්තානි තථාසඤ්ඤීතො සමානා. රොගමෙව වඩ්ඪයන්තිති අත්තභාවරොගමෙව කිලෙසරොගමෙව වා අපරාපරං වඩ්ඪෙත්ති. ගණ්ඩසල්ලෙසුපි එසෙව නයො. රොගාභිතුන්නානි යථාචුත්තරොගබ්‍යාධිතා. ගණ්ඩපටිපිළිතානි යථාචුත්තගණ්ඩබ්‍යාධිතා. සල්ලානුවිද්ධානි යථාචුත්තසල්ලෙන අනුපවිට්ඨා. උම්මුජ්ජනිමුජ්ජානිති උපපජ්ජනවචනානි. උග්ගානනිග්ගානන්ති උච්චාවචනානි. රොගගණ්ඩසල්ලභෙසජ්ජන්ති යථාචුත්තරොගාදිතිකිවිජ්ජනං, සමථවිපස්සනං සන්ධාය වදති. තෙනෙවාහ – “සමථවිපස්සනා රොගනිග්ගානකභෙසජ්ජ”න්ති. තත්ථ රොගනිග්ගානකන්ති රොගචූපසමනං. “සංකිලෙසො දුක්ඛ”න්තිආදිනා සච්චානි තෙසං පරිඤ්ඤෙය්‍යාදිභාවෙන කට්ඨෙති.

තත්ප් සංකිලෙසො දුක්ඛන්ති අත්තකිලමථානුයොගකාමසුබල්ලිකානුයොගසංකිලෙසවන්තො, තෙහි වා සංකිලිස්සමානො රූපාරූපකායො දුක්ඛං අරියසච්චං. තදභිසඬගො තණ්හාති තත්ප් අභිසඬගො ආසඬගොති ලද්ධනාමා තණ්හා.

80. ඉදානි දිට්ඨිවර්තනණ්භාවර්තනං සක්කායදිට්ඨිදස්සෙන පවත්තිහෙදං දස්සෙතුං “දිට්ඨිවර්තනා”තිආදි වුත්තං. තත්ප් දිට්ඨිවර්තනා රූපං අත්තතො උපගච්ඡන්තිති දිට්ඨිවර්තනා දිට්ඨාභිතිවෙසස්ස බලවභාවතො රූපං “අත්තනා”ති ගණ්හන්ති. තෙසඤ්ඤි අත්තාභිතිවෙසො බලවා, න තථා අත්තනියාභිතිවෙසො. එස නයො වෙදනන්තිආදිසුපි. තණ්භාවර්තනා රූපවත්තං අත්තනන්ති තණ්භාවර්තනා තණ්භාභිතිවෙසස්ස බලවභාවතො රූපං අත්තතො කිඤ්චනපලිබොධභාවෙ යපෙත්වා අවසෙසං වෙදනාදිං “අත්තනා”ති ගණ්හන්ති. අත්තනි වා රූපන්ති අත්තාධාරං වා රූපං. රූපස්මිං වා අත්තනන්ති රූපාධාරං වා අත්තනං. වෙදනාවත්තන්තිආදිසුපි එසෙව නයො. එතෙසඤ්ඤි අත්තනියාභිතිවෙසො බලවා, න තථා අත්තාභිතිවෙසො. තස්මා යථාලද්ධං අත්තනියන්ති කප්පෙත්වා තදඤ්ඤං “අත්තනා”ති ගණ්හන්ති. අයං වුවච්ඡි විසතිවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨිති අයං පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු එකෙකස්මිං චතුත්තං චතුත්තං ගාභානං වසෙන විසතිවත්ථුකා සති විජ්ජමානෙ ඛන්ධපඤ්චකසඬධානෙ කායෙ, සති වා විජ්ජමානා තත්ප් දිට්ඨිති සක්කායදිට්ඨි.

ලොකුත්තරා සම්මාදිට්ඨිති පඨමග්ගසම්මාදිට්ඨි. අත්වායිකාති සම්මාදිට්ඨියා අනුගාමිනො. යදා සම්මාදිට්ඨි සක්කායදිට්ඨියා පඡනනවසෙන පවත්තා, තදා තස්සා අනුගුණභාවෙන පවත්තමානකාති අත්ථො. කෙ පන තෙති? ආහ “සම්මාසඬකප්පො”තිආදි. “තෙ තයො ඛන්ධා”තිආදිනා අරියමග්ගතො ඛන්ධමුඛෙන සමථවිපස්සනා නිද්ධාරෙති. “තත්ප් සක්කායො”තිආදි චතුසච්චනිද්ධාරණං. තං සබ්බං සුවඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

පුන “තත්ප් යෙ රූපං අත්තතො උපගච්ඡන්ති”තිආදිනා සක්කායදස්සනමුඛෙන උච්ඡේදාදිඅත්තද්වයං, මජ්ඣිමඤ්ච පටිපදං නිද්ධාරෙති. තත්ප් ඉමෙ වුවච්ඡන්ති උච්ඡේදවාදිනොති ඉමෙ රූපාදිකෙ පඤ්චක්ඛන්ධෙ අත්තතො උපගච්ඡන්තා රූපාදිනං අනිච්චභාවතො උච්ඡිජ්ජති අත්තා විනස්සති න හොති පරං මරණාති එවං අභිනිවිසනතො “උච්ඡේදවාදිනො”ති වුවච්ඡන්ති. ඉමෙ වුවච්ඡන්ති සස්සතවාදිනොති ඉමෙ “රූපවත්තං වා අත්තනා”න්තිආදිනා රූපාදිච්ඡිමුත්තො අඤ්ඤො කොචි අත්තාති උපගච්ඡන්තා “සො නිච්චො ධූවො සස්සතො”ති අභිනිවිසනතො “සස්සතවාදිනො”ති වුවච්ඡන්ති. “උච්ඡේදසස්සතවාදා උභො අත්තා, අයං සංසාරපවත්ති”තිආදි සච්චනිද්ධාරණං, තං සුවඤ්ඤෙය්‍යං.

උච්ඡේදසස්සතං සමාසතො විසතිවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨිති අත්තා උච්ඡිජ්ජති අත්තා නිච්චොති ව ආදිප්පවත්තතො උච්ඡේදසස්සතදස්සනං සඬබ්බෙපතො විසතිවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨි එව හොති. සබ්බොපි හි අත්තවාදො සක්කායදිට්ඨිඅත්තොගධො එවාති. විත්ථාරතො ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතානිති උච්ඡේදසස්සතදස්සනං විත්ථාරෙත බ්‍රහ්මජාලෙ (දී. නි. 1.28 ආදයො) ආගතානි ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතානි. තෙසන්ති එවං සඬබ්බෙපවිත්ථාරවත්තනං උච්ඡේදසස්සතදස්සනං. පටිපක්ඛොති පභායකපටිපක්ඛො. තෙවත්තාලීසං බොධිපක්ඛියා ධම්මාති අනිච්චසඤ්ඤා දුක්ඛසඤ්ඤා අනත්තසඤ්ඤා පභානසඤ්ඤා විරාගසඤ්ඤා නිරොධසඤ්ඤා චත්තාරො සතිපට්ඨානා...පෙ.... අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගොති එතෙ තෙවත්තාලීසං බොධිපක්ඛියා ධම්මා.

එවං විපස්සනාවසෙන පටිපක්ඛං දස්සෙත්වා පුන සමථවසෙන දස්සෙතුං “අට්ඨ විමොක්ඛා දස ව කසිණායතනානි”ති වුත්තං. ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතානි මොහජාලන්ති ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතානි මොහජාලහෙතුකත්තා මොහජාලඤ්ච. අනාදිඅනිධනප්පවත්තන්ති පුරිමාය කොටියා අභාවතො අනාදි. අසති පටිපක්ඛාධිගමෙ සන්තානවසෙන අනුපච්ඡේදෙන පවත්තනතො අනිධනප්පවත්තං. යස්මා පන මොහජාලහෙතුකානි දිට්ඨිගතානි මොහජාලෙ පදාලිතෙ පදාලිතාති හොන්ති, තස්මා වුත්තං – “තෙවත්තාලීසං බොධිපක්ඛියා ධම්මා ඤාණචරිං මොහජාලප්පදාලන”න්ති.

තත්ප් ඤාණචරිත්ති වර්ජ්‍යමඤ්ඤාණං. අට්ඨ සමාපත්තියො සමාපජ්ජිත්වා තෙපෙත්වා තික්ඛසභාවං ආපාදිතං විපස්සනාඤ්ඤාණං මග්ගඤ්ඤාණඤ්ච ඤාණචරිං. ඉදමෙව හි ඤාණං භගවතො පවත්තං “මහාවර්ජ්‍යඤ්ඤාණ”න්ති වුවච්ඡි. තං පන සසම්භාරං කත්වා දස්සෙත්තො “තෙවත්තාලීසං බොධිපක්ඛියා ධම්මා”ති ආහ. මොහජාලප්පදාලනන්ති පුබ්බභාගෙ වික්ඛම්භනවසෙන මග්ගක්ඛණෙ සමුව්ඡේදවසෙන අවිජ්ජාභවතණ්භානං පදාලනං. අනිතාදිහෙදභින්තෙසු රූපාදිසු සකඅත්තභාවාදිසු ව සංසිඛිතවසෙන පවත්තනතො ජාලං භවතණ්භා. තස්සා හි තණ්හා ජාලිනි සිඛිනි ජාලන්ති ව අධිවචනන්ති. එවං අත්තකිලමථානුයොගකාමසුබල්ලිකානුයොගදිට්ඨිතණ්භාභිතිවෙසසස්සතුච්ඡේදානං නිද්ධාරණවසෙන මොහජාලපරියායවිසෙසතො අවිජ්ජාතණ්භා විහජිත්වා යථානුසන්ධිනා සංකිලෙසපක්ඛං නිගමෙත්තො “තෙන වුවච්ඡි පුබ්බා කොටි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජාය ව භවතණ්භාය වා”ති ආහ.

81. “තත්ප් දිට්ඨිවර්තනො”තිආදිනා වොදානපක්ඛං දස්සෙති. තත්ප් සල්ලෙබ්බානුසන්තකවුත්තීති අනුපද්දුතසල්ලෙබ්බවුත්තී. කස්මා? යස්මා සල්ලෙබ්බෙ තිබ්බගාරවො. දිට්ඨිවර්තනො හි තපොජිගුච්ඡාදිනා අනුපායෙනපි යෙභුයොන කිලෙසානං සල්ලෙබ්බානුසන්තකයෙන වරති, තස්මා සො සාසනෙ පබ්බජිතො ධූතධම්මවසෙන

සල්ලෙබපටිපදං පුරෙති. සික්කානුසන්තකවුත්තීති අවිජ්ජදවතුපාරිසුද්ධිසිලවුත්තීති. දිට්ඨියා සවිසයෙ පඤ්ඤාසදිසි පවත්තීති සො විසුජ්ඣමානො පඤ්ඤාධිකො හොතීති ආහ – “දිට්ඨිවරිතො සම්මත්තනියාමං ඔක්කමන්තො ධම්මානුසාරී භවති”ති. තණ්හාවසෙන මිච්ඡාවිමොක්ඛො හොතීති තණ්හාවරිතො විසුජ්ඣමානො සද්ධාධිකොව හොති, තස්මා වුත්තං – “තණ්හාවරිතො සම්මත්තනියාමං ඔක්කමන්තො සද්ධානුසාරී භවති”ති. දිට්ඨිවරිතො සුඛාය පටිපදායාතිආදි පටිපදානිද්දෙසො හෙට්ඨා දෙසනාභාරවිභවිගෙ (නෙත්ති. 5 ආදයො) ආගතො එව, අත්ථොපි තත්ථ සබ්බජ්ජකාරතො වුත්තො එව.

අපුබ්බපදෙසු පන විවෙචියමානොති විමොචියමානො. පටිනිස්සරතීති නියායාති විමුච්චතීති අත්ථො. දන්ධඤ්ච ධම්මං ආජානාතීති තණ්හාවරිතස්ස මන්දපඤ්ඤස්ස වසෙන වුත්තං. තික්ඛපඤ්ඤො පන ඛිප්පං ධම්මං ආජානාතීති. “සත්තාපි දුට්ඨා”තිආදිනා ඉන්ද්‍රියවිභාගෙන පුන පටිපදාවිභාගං දස්සෙති, තං සුවිඤ්ඤෙයාං.

“යෙ හි කෙව්”තිආදිනා තාසං පටිපදානං නියායානෙ තිසුපි කාලෙසු එකන්තිකභාවං දස්සෙති. තත්ථ ඉමාහි එව චතුහි පටිපදාහිති ඉමාහි එව චතුහි පටිපදාහි, තබ්බිනිමුත්තාය අඤ්ඤාය පටිපදාය අභාවතො. චතුක්කමග්ගන්ති පටිපදාවතුක්කං, පටිපදා හි මග්ගොති. අථ වා චතුක්කමග්ගන්ති නන්දියාවට්ටස්ස චතුද්දිසාසඬ්ඛාතං මග්ගං. තා පන චතස්සො දිසා දිසාලොචනනයෙ ආගමිස්සන්ති. කිමත්ථං පන චතුක්කමග්ගං පඤ්ඤපෙන්නීති ආහ “අබ්බධජනසෙවිතායා”තිආදි. තත්ථ අබ්බධජනසෙවිතායාති අපණ්ඩිතජනසෙවිතාය. බාලකන්තායාති බාලජනකාමිතාය. රත්තවාසිනියාති රත්තෙසු රාගාහිභූතෙසු වසතීති රත්තවාසිනී, තස්සා. නන්දියාති තත්‍ර තත්‍රාහිනන්දනට්ඨෙන නන්දිසඬ්ඛාතාය. අවට්ටනත්ථන්ති සමුවිජ්ජන්දනත්ථං. අයං වුවචති නන්දියාවට්ටස්ස නයස්ස භූමීති අයං තණ්හාවිජ්ජානං වසෙන සංකිලෙසපක්ඛෙ ද්වෙ දිසා සමට්ඨිපස්සනානං වසෙන වොදානපක්ඛෙපි ද්වෙ දිසා චතුසච්චයොජනා නන්දියාවට්ටස්ස නයස්ස සමුට්ඨානතාය භූමීති.

82. එවං නන්දියාවට්ටස්ස නයස්ස භූමිං නිද්දිසිත්වා ඉදානි තස්ස දිසාභූතධම්මෙ නිද්දිසන්තෙන යස්මා වස්ස දිසාභූතධම්මෙසු වුත්තෙසු දිසාලොචනනයො වුත්තොයෙව හොති, තස්මා “වෙය්‍යාකරණෙසු හි යෙ කුසලාකුසලා”ති දිසාලොචනලක්ඛණං එකදෙසෙන පච්චාමසිත්වා “තෙ දුට්ඨා උපපරික්ඛිතබ්බා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ තෙති දිසාභූතධම්මා. දුට්ඨාති “ඉමෙ සංකිලෙසධම්මා, ඉමෙ වොදානධම්මා”ති එවං දුට්ඨොති. උපපරික්ඛිතබ්බාති උපපත්තිතො පරිතො ඉක්ඛිතබ්බා, ධම්මයුත්තිතො තංතංදිසාභාවෙන පෙක්ඛිතබ්බා ආලොචිතබ්බාති අත්ථො.

යං පකාරං සන්ධාය “දුට්ඨා උපපරික්ඛිතබ්බා”ති වුත්තං, තං දස්සෙති “ලොකච්චට්ඨානුසාරී ව ලොකච්චට්ඨානුසාරී වා”ති. තස්සත්ථො – ලොකො එව චට්ටං ලොකච්චට්ටං. ලොකච්චට්ඨාවෙන අනුසරති පවත්තතීති ලොකච්චට්ඨානුසාරී, සංකිලෙසධම්මොති අත්ථො. ලොකස්ස, ලොකතො වා විචට්ටං ලොකච්චට්ටං, නිබ්බානං. තං අනුසරති අනුලොමනවසෙන ගච්ඡතීති ලොකච්චට්ඨානුසාරී, වොදානධම්මොති අත්ථො. තෙනෙවාහ – “චට්ටං නාම සංසාරො, විචට්ටං නිබ්බාන”න්ති.

තං කථං දට්ඨබ්බන්ති තං කථං කෙන පකාරෙන දට්ඨබ්බන්ති වෙ? උපවයෙන. යථා කතං කම්මං ඵලදානසමත්ථං හොති, තථා කතං උපචිතන්ති වුවචති. එවං උපචිතභාවෙ කම්මං නාම හොති, විපාකච්චට්ටස්ස කාරණං හොතීති අත්ථො. සබ්බෙපි කිලෙසා චතුහි විපල්ලාසෙහි නිද්දිසිතබ්බා, දසන්තම්පි කිලෙසානං විපල්ලාසහෙතුභාවතො. තෙ කත්ථ දට්ඨබ්බාති තෙ පන විපල්ලාසා කත්ථ පස්සිතබ්බාති ආහ – “දස වත්ථුකෙ කිලෙසපුඤ්ජෙ”ති. දසවිධකාරණෙ කිලෙසසමුහෙති අත්ථො. තත්ථ කිලෙසාපි කිලෙසවත්ථු, කිලෙසානං පච්චයධම්මාපි කිලෙසවත්ථු. තෙසු කාරණභාවෙන පුරිමසිද්ධා කිලෙසා පරතො පරෙසං කිලෙසානං පච්චයභාවතො කිලෙසාපි කිලෙසවත්ථු. අයොනිසොමනසිකාරො, අයොනිසොමනසිකාරපරික්ඛතා ව ධම්මා කිලෙසුප්පත්තිහෙතුභාවතො කිලෙසප්පච්චයාපි කිලෙසවත්ථුති දට්ඨබ්බං.

වත්තාරො ආභාරාති එත්ථ ආභාරසීසෙන තබ්බිසයා කිලෙසාපි අධිප්පෙනා. චතස්සො විඤ්ඤාණට්ඨිතියොති එත්ථාපි එසෙව නයො. “පඨමෙ ආභාරෙ”තිආදිනා දසවත්ථුකෙ කිලෙසපුඤ්ජෙ පුරිමං පුරිමං පච්ඡිමස්ස පච්ඡිමස්ස කාරණන්ති දස්සෙති. තත්ථ පඨමෙ ආභාරෙති විසයභූතෙ පඨමෙ ආභාරෙ පඨමො විපල්ලාසො පවත්තතීති අත්ථො. සෙසාභාරෙසුපි එසෙව නයො. පඨමෙ විපල්ලාසෙහි පඨමෙ විපල්ලාසෙ අප්පභීතෙ සති පඨමං උපාදානං පවත්තතීති අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං නිද්දෙසෙයෙව කථයිස්සාම.

83. ඉදානි දසවත්ථුකං කිලෙසපුඤ්ජං තණ්හාවිජ්ජාවසෙන ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කරොන්තො “යො ව කබ්බිකාරො ආභාරො”තිආදිමාහ. තත්ථ කබ්බිකාරාභාරං එස්සාභාරඤ්ච අපරිජානන්තස්ස තණ්හාවරිතස්ස යථාක්කමං කායවෙදනාසු තිබ්බො ඡන්දරාගො හොති, ඉති උපක්කිලෙසස්ස ඡන්දරාගස්ස හෙතුභාවතො යො ව කබ්බිකාරො ආභාරො, යො ව එස්සො ආභාරො, ඉමෙ තණ්හාවරිතස්ස පුග්ගලස්ස උපක්කිලෙසාති වුත්තා. තථා මනොසඤ්චෙතනාභාරං විඤ්ඤාණාභාරඤ්ච අපරිජානන්තො දිට්ඨිවරිතො තෙසු අත්තසඤ්ඤී නිව්වසඤ්ඤී ව හොතීති වුත්තනායෙනෙව තෙ දිට්ඨිවරිතස්ස පුග්ගලස්ස උපක්කිලෙසාති වුත්තා. තථා පුරිමකා ද්වෙ විපල්ලාසා පුරිමකාති එව ද්වෙ ද්වෙ උපාදානයොගගන්ථාසවඞ්ඝසල්ලවිඤ්ඤාණට්ඨිතීගගන්තාති තණ්හාපධානන්තා තණ්හාසභාවන්තා

තණ්හාවිසයන්නා ව තණ්හාවර්තස්ස උපක්කිලෙසාති වුත්තා. පච්ඡිමකානි පන තානි දිට්ඨිපධානන්නා දිට්ඨිසභාවන්නා දිට්ඨිවිසයන්නා ව දිට්ඨිවර්තස්ස උපක්කිලෙසාති වුත්තාති දට්ඨබ්බා.

84. කබළිකාරෙ ආහාරෙ “අසුභෙ සුභ”න්ති විපල්ලාසොති චතුසු ආහාරෙසු කබළිකාරෙ ආහාරෙ චතුසු ව විපල්ලාසෙසු “අසුභෙ සුභ”න්ති විපල්ලාසො දට්ඨබ්බො කබළිකාරාහාරස්ස අසුභසභාවන්නා අසුභසමුට්ඨානන්නා ව. තථා එස්සාහාරස්ස දුක්ඛසභාවන්නා දුක්ඛපච්චයන්නා ව විසෙසතො තත්ථ “දුක්ඛෙ සුඛ”න්ති විපල්ලාසො. තථා යෙභුයොන සත්තා විඤ්ඤාණෙ නිව්වසඤ්ඤිනො, සඬ්ඛාරෙසු ව අත්තසඤ්ඤිනො, චෙතනාපධානා ව සඬ්ඛාරාති වුත්තං – “විඤ්ඤාණෙ ආහාරෙ...පෙ.... අත්තාති විපල්ලාසො”ති. පඨමෙ විපල්ලාසෙ ධීතො කාමෙ උපාදියතීති “අසුභෙ සුභ”න්ති විපරියෙසග්ගාහි කිලෙසකාමෙන චත්ථුකාමෙ දළ්භං ගණ්හාති . ඉදං වුවචති කාමුපාදානන්ති යං තථා කාමානං ගහණං, ඉදං වුවචති කාමුපාදානං. “දුක්ඛෙ සුඛ”න්ති විපරියෙසග්ගාහි “සීලබ්බතෙහි අනාගතෙ භවවිසුද්ධිති තං නිබ්බුතිසුඛ”න්ති දළ්භං ගණ්හාති. “අනිච්චෙ නිච්ච”න්ති විපරියෙසග්ගාහි “සබ්බෙ භවා නිච්චා ධුවා සස්සතා අවිපරිණාමධම්මා”ති සංසාරාභිනන්දිනි භවදිට්ඨිං දළ්භං ගණ්හාති. “අනත්තනි අත්තා”ති විපරියෙසග්ගාහි “අසති අත්තනි කස්සිදං කම්මඵලං, තස්මා සො කරොති, සො පට්ඨංවෙදෙති”ති අත්තදිට්ඨිං දළ්භං ගණ්හාතිති ඉමමත්ථං දස්සෙති “දුතියෙ විපල්ලාසෙ ධීතො”තිආදිනා.

අයං වුවචති කාමයොගොති යෙන කාමරාගසඬ්ඛාතෙන කාමුපාදානෙන චත්ථුකාමෙහි සහ සත්තො සංයොජීයති, අයං කාමරාගො “කාමයොගො”ති වුවචති. අයං වුවචති භවයොගොති යතො සීලබ්බතුපාදානසඬ්ඛාතෙන භවුපාදානෙන භවෙන සහ සත්තො සංයොජීයති, අයං භවරාගො “භවයොගො”ති වුවචති. අයං වුවචති දිට්ඨියොගොති යාය අහෙතුකදිට්ඨිආදිසඬ්ඛාතාය පාපිකාය දිට්ඨියා, සක්කායදිට්ඨිආදිඅවසිට්ඨිදිට්ඨියා ව සත්තො දුක්ඛෙන සහ සංයොජීයති, අයං පාපිකා දිට්ඨි “දිට්ඨියොගො”ති වුවචති. අයං වුවචති අවිජ්ජායොගොති යාය අත්තවාදුපාදානෙන සකලවට්ටදුක්ඛෙන ව සහ සත්තො සංයොජීයති, අයං අවිජ්ජා “අවිජ්ජායොගො”ති වුවචති.

යස්මා පන කාමයොගාදයො අභිජ්ඣාකායගන්ථාදිනං පච්චයා භොන්ති, තස්මා “පඨමෙ යොගෙ ධීතො අභිජ්ඣාය කායං ගන්ථති”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අභිජ්ඣාය කායං ගන්ථතීති පරාභිජ්ඣායනලක්ඛණාය අභිජ්ඣාය නාමකායං ගන්ථති සට්ටෙතීති අත්ථො. තථා භවපත්ථනාය අප්පභීනන්නා භවදිට්ඨිභවරාගවසෙන ආසාතචත්ථුසු සත්තා චිත්තාති පදුසෙන්නීති ආහ – “දුතියෙ යොගෙ ධීතො ඛ්‍යාපාදෙන කායං ගන්ථති”ති. තථා දිට්ඨිවසෙන අවිජ්ජාවසෙන ව සීලබ්බතෙහි සුජ්ඣති, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති ව අභිනිවිසතිති ආහ – “තතියෙ...පෙ.... ඉදංසච්චාභිනිවෙසෙන කායං ගන්ථති”ති.

තස්සාති තස්ස අභිජ්ඣාදීහි සමන්තාගතස්ස පුග්ගලස්ස. එවං ගන්ථිතාති එවං අභිජ්ඣායනාදිවසෙන නාමකායං ගන්ථිත්වා ධීතා. ආසවන්තීති ආසවභාවෙන පචත්තන්ති. කුතො ව වුවචති ආසවන්තීති කුතො පන හෙතුතො තෙ කිලෙසා ආසවන්තීති ආසවහෙතුං පුච්ඡති. යස්මා පන කිලෙසා කුසලප්පවන්තිං නිවාරන්ථා චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨන්නා, මග්ගෙන අසමුච්ඡින්නා එව වා ආසවානං උප්පන්නිහෙතු භොන්ති, තස්මා “අනුසයතො වා පරිඤ්චානතො වා”ති වුත්තං. අභිජ්ඣාකායගන්ථෙත කාමාසවොති අභිජ්ඣාකායගන්ථෙත සිද්ධෙත කාමරාගසභාවන්නා කාමාසවො සිද්ධො භොති. කත්ථවිදෙව විසයෙ දොමනස්සිතො තප්පට්ඨකේ විසයෙ තබ්බිසයබ්බුලෙ ව භවෙ පත්ථෙතීති ආහ – “ඛ්‍යාපාදකායගන්ථෙත භවාසවො”ති. පරාමාසකායගන්ථෙත දිට්ඨාසවොති සීලබ්බතපරාමාසකායගන්ථෙත සිද්ධෙත තංසභාවන්නා අපරාපරං වා දිට්ඨියො ගන්ථෙත්තස්ස දිට්ඨාසවො සිද්ධො භොති. ඉදංසච්චාභිනිවෙසකායගන්ථෙත අවිජ්ජාසවොති “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති අභිනිවිසන්තස්ස අයොනිසොමනසිකාරතො අනෙකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි සද්ධිං අවිජ්ජාසවො උප්පජ්ජති, සබ්බෙසං වා අකුසලධම්මානං අවිජ්ජාපුබ්බධිගමන්තා ඉදංසච්චාභිනිවෙසකායගන්ථෙත සිද්ධෙත තස්ස හෙතුහුතො අවිජ්ජාසවො සිද්ධො භොති.

යස්මා පන ආසවා එව පරිබුද්ධා වට්ටස්මී. ඔහනන්ති ඔසාදෙන්තීති “ඔසා”ති වුවචන්ති, තස්මා වුත්තං – “තස්ස ඉමෙ චත්තාරො ආසවා”තිආදි.

අනුසයසහගතාති අනුසයභාවං අප්පට්ඨිකිත්වා ගතා පචත්තා, අනුසයහුතා වා. අජ්ඣාසයන්ති චිත්තං. අනුපච්චියාති ඔගාල්භා. හදයං ආභච්ච තිට්ඨන්තීති චිත්තස්ස අබ්භන්තරසඬ්ඛාතං හදයං ආභන්ත්වා තිට්ඨන්ති. තථා හි වුත්තං අට්ඨසාලිනියං (ධ. ස. අට්ඨ. 5) “අබ්භන්තරට්ඨෙත හදය”න්ති. තෙන වුවචන්ති සල්ලාති යස්මා අජ්ඣාසයං අනුපච්චියා හදයං ආභච්ච තිට්ඨන්ති, තෙන වුවචන්ති “සල්ලා”ති. පිළාපනනං දුරුද්ධරණතා ව සල්ලට්ඨො. “එසො මෙ අත්තා”ති ගහණමුඛෙන “එසොහමස්මී”ති ගහණං භොතීති දිට්ඨිං නිස්සායපි මානං ජප්පෙන්නීති ආහ “දිට්ඨොසෙන මානසල්ලො”ති.

පරියාදින්නන්ති අඤ්ඤස්ස ඔකාසං අදන්වා සමන්තතො ගහිතං. චතුසු ධම්මෙසු සණ්ඨහතීති ආරම්මණපච්චයනාය ආරම්මණහුතෙසු චතුසු ධම්මෙසු පතිට්ඨහති. තානි සරූපතො දස්සෙති “රූපෙ වෙදනාය සඤ්ඤාය සඬ්ඛාරෙසු”ති. නන්දුපසෙවනෙනාති ලොභසහගතස්ස සම්පයුත්තා නන්දි සහජාතකොට්ඨා , ඉතරස්ස

උපනිස්සයකොටියා උපසෙවනන්නි නන්දුපසෙවනං, තෙන නන්දුපසෙවනෙන. කෙන පන තං නන්දුපසෙවනන්නි ආහ – “රාගසල්ලෙන නන්දුපසෙවනෙන විඤ්ඤාණෙනා”ති.

තත්ථ රාගසල්ලෙනාති රාගසල්ලෙන හෙතුභූතෙන නන්දුපසෙවනෙන විඤ්ඤාණෙනාති ඉත්ථම්භූතලක්ඛණෙ කරුණවචනං. රුපුපගා විඤ්ඤාණට්ඨිති රූපමෙව ආරම්මණකරුණවසෙන උපගන්තබ්බතො, විඤ්ඤාණස්ස පතිට්ඨාභාවතො ව රුපුපගා විඤ්ඤාණට්ඨිති. තිට්ඨති එත්ථාති ධීති. පඤ්චවොකාරහවස්මිඤ්ඤි අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණං රූපක්ඛන්ධං නිස්සාය තිට්ඨති. දොසසල්ලෙනාති සහජාතෙන දොසසල්ලෙන. යදා වෙදනුපගා විඤ්ඤාණට්ඨිති වුව්වති, තදා උපනිස්සයකොටියාව නන්දියා උපසිත්තං විඤ්ඤාණං දට්ඨබ්බං. වෙදනාපි දොමනස්සවෙදනාව. යදා ව උපනිස්සයපච්චයභූතෙන දොසසල්ලෙන වෙදනුපගා විඤ්ඤාණට්ඨිති වුව්වති, තදා සහජාතකොටියා, උපනිස්සයකොටියා වා නන්දියා උපසිත්තං විඤ්ඤාණං දට්ඨබ්බං. වෙදනා පන තිස්සොපි තිස්සන්තං වෙදනානං ආරම්මණුපනිස්සයභාවතො. තත්ථ පයමනසො දොමනස්සාරම්මණස්ස අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණස්ස වසෙන වුත්තො. දුතියො සබ්බවෙදනාරම්මණස්ස වසෙනාපි දට්ඨබ්බං.

මානසල්ලෙනාති මානසල්ලෙන සහජාතෙන, උපනිස්සයභූතෙන වා. මොහසල්ලෙනාති එත්ථාපි එසෙව නයො. එත්ථ ව අනාදිමතිසංසාරෙ ඉත්ථිපුරිසා රූපාභිරාමාති රාගසල්ලවසෙන පයමා විඤ්ඤාණට්ඨිති යොජිතා. සබ්බායපි වෙදනාය දුක්ඛපරියායසබ්භාවතො දුක්ඛාය ව දොසො අනුසෙතිති දොසසල්ලවසෙන දුතියා, සඤ්ඤාවසෙන “සෙය්‍යාහමස්මි”ති මඤ්ඤනා භොතිති මානසල්ලවසෙන තතියා, සංඛාරෙසු සමුහස්ස දුබ්බිතිබ්බොගන්ති මොහසල්ලවසෙන චතුත්ථි විඤ්ඤාණට්ඨිති යොජිතාති දට්ඨබ්බා.

උපත්ථද්ධන්ති ඔලුබ්භාරම්මණභූතාහි විඤ්ඤාණට්ඨිතිහි උපත්ථම්භිතං. තඤ්ච කම්මන්ති යං “වෙනනා වෙනසික”න්ති පුබ්බෙ (නෙත්ති. 82) වුත්තං. ඉමෙ ව කිලෙසාති ඉමෙ ව දසවත්ථුකා කිලෙසා. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

85. ඉදාති ආභාරාදයො නයානං සංකිලෙසපක්ඛෙ දිසාභාවෙන වචන්ථපෙනුං “ඉමා වතස්සො දිසා”තිආදි ආරද්ධං, තං උත්තානමෙව. පුන කබ්බිකාරො ආභාරොතිආදි ආභාරාදිසුයෙව යස්ස පුග්ගලස්ස උපක්කිලෙසා, තං විභජිත්වා දස්සෙනුං ආරද්ධං. තත්ථ දසන්තං සුත්තානන්ති එකදෙසෙසු සමුදායවොහාරෙන වුත්තං. සමුදායෙසු හි පචත්තා සමඤ්ඤා අවයවෙසුපි දිස්සති, “යථා පටො දඩ්ඪො, සමුද්දො දිට්ඨො”ති ව. එකො අත්ථොති එකස්ස අත්ථස්ස නිජ්ඣාදනතො වුත්තං. බ්‍යඤ්ජනමෙව නානන්ති එත්ථ බ්‍යඤ්ජනග්ගහණෙන බ්‍යඤ්ජනත්ථොපි ගතිතොති දට්ඨබ්බං. දසහිපි සුත්තපදෙහි සචත්ථුකා තණ්හා වුත්තා. තණ්හා ව රාගවරිතං. පුග්ගලං බිජ්ජං දුසෙතිති ආහ – “ඉමෙ රාගවරිතස්ස පුග්ගලස්ස උපක්කිලෙසා”ති. යථා ව පයමදිසාභාවෙන වුත්තධම්මා රාගවරිතස්ස උපක්කිලෙසා, එවං දුතියදිසාභාවෙන වුත්තධම්මා දොසවරිතස්ස. තතියචතුත්ථදිසාභාවෙන වුත්තධම්මා යථාක්කමං දිට්ඨිවරිතස්ස මන්දස්ස තික්ඛස්ස ව උපක්කිලෙසා වුත්තා. තෙසං උපක්කිලෙසභාවො වුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බො.

ආභාරවිපල්ලාසාදයො යදිපි සබ්බෙහි තිහි විමොක්ඛමුඛෙහි පුබ්බභාගෙ යථාරහං පරිඤ්ඤෙය්‍යා පහාතබ්බා ව. යස්ස පන දුක්ඛානුපස්සනා පුරිමෙ ආභාරද්වයෙ දුක්ඛාකාරෙන බහුලං පචත්තති, තස්ස වසෙන යො ව කබ්බිකාරො ආභාරො, යො ව එස්සො ආභාරො, ඉමෙ අප්පණ්ණිතෙන විමොක්ඛමුඛෙන පරිඤ්ඤං ගච්ඡන්තිති වුත්තං. එස නයො සෙසෙසු. එවඤ්චෙනං, න අඤ්ඤා. න හි අරියමග්ගානං විය පහාතබ්බෙසු විමොක්ඛමුඛානං පරිඤ්ඤෙය්‍යපහාතබ්බෙසු කොචි නියමො සම්භවති. ඉති සබ්බෙ ලොකචට්ටානුසාරිනො ධම්මා නියාන්ති, තෙ ලොකා තිහි විමොක්ඛමුඛෙහි නිගමනං. තස්සත්ථො – ඉති එවං වුත්තප්පකාරා සබ්බෙ ආභාරාදයො ලොකසංඛාරචට්ටානුසාරිනො ධම්මා තෙ ලොකභූතා වට්ටනො නියාන්ති අනිච්චානුපස්සනාදිහි තිහි විමොක්ඛමුඛෙහි.

86. එවං සංකිලෙසපක්ඛෙ දිසාභූතධම්මෙ නිද්දිස්සිත්වා ඉදාති වොදානපක්ඛෙ දිසාභූතධම්මෙ දස්සෙනුං “වතස්සො පටිපදා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ දිබ්බබ්‍රහ්මඅරියආනෙඤ්ජවිභාරොති වත්තාරො විභාරා. මානප්පහානආලයසමුග්ගානඅවිජ්ජාපහානභූපසමා වත්තාරො අච්ඡරියා අබ්භූතා ධම්මා. සච්චාධිට්ඨානාදිහි වත්තාරි අධිට්ඨානාති. ඡන්දසමාධිභාවනාදයො වතස්සො සමාධිභාවනා. ඉන්ද්‍රියසංවරො තපසංඛාරො පුඤ්ඤධම්මො බොජ්ඣංගභාවනා සබ්බුපධිපටිනිස්සග්ගසංඛාරං නිබ්බානඤ්චාති වත්තාරො සුඛභාගියා ධම්මා වෙදිතබ්බාති.

පයමා පටිපදාතිආදි පටිපදාසතිපට්ඨානාදිනං අහෙදසන්දස්සනං. යදි එවං කස්මා විසුං ගහණං කතන්ති? දසචත්ථුකස්ස කිලෙසපුඤ්ජස්ස පටිපක්ඛනවදස්සනත්ථං පටිපදාදිදසකනිද්දෙසො. තථා හි වක්ඛති – “වත්තාරො ආභාරා තෙසං පටිපක්ඛො වතස්සො පටිපදා”තිආදි (නෙත්ති. 87). කිඤ්චාපි චතුසු සතිපට්ඨානෙසු “ඉදං නාම සතිපට්ඨානං ඉමාය එව පටිපදාය ඉජ්ඣති”ති නියමො නත්ථි, තථාපි පයමාය පටිපදාය පයමං සතිපට්ඨානං සම්භවතිති සම්භවවසෙන එවං වුත්තං – “පයමා පටිපදා, පයමං සතිපට්ඨාන”න්ති. යස්මා පන ආභාරවිපල්ලාසාදිනං විය පටිපදාසතිපට්ඨානාදිනං අත්ථතො නානත්තං නත්ථි. සතිපට්ඨානානියෙව හි තථා තථා පටිපජ්ජමානාති දුක්ඛාපටිපදාදන්ධාහිඤ්ඤාදිනාමකාති භොන්ති, තස්මා යථා සංකිලෙසපක්ඛෙ “පයමෙ ආභාරෙ පයමො

විපල්ලාසෝ” ත්‍රිආදිනා අධිකරණහෙදෙන වුත්තං, එවං අධිකරණහෙදං අකත්වා “පයමා පටිපදා, පයමං සතිපට්ඨාන” ත්‍රිආදි වුත්තං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

අන්ධස්ස පබ්බතාරොහනං විය කදාවිදෙව උප්පජ්ජනකං අච්ඡරියං, අච්ඡරායොග්ගං අච්ඡරියන්ති පොරාණා. අභුතපුබ්බං භූතන්ති අබ්භූතං. උභයමිපෙනං විමිහයාවහස්ස අධිවචනං. න හි මානප්පභානාදිතො අඤ්ඤං දුරහිසම්භවතරං විමිහනියඤ්ච උපලබ්භන්ති අධිතිට්ඨති එතෙන, එත්ථ වා අධිට්ඨානමත්තමෙව වා තන්ති අධිට්ඨානං. සච්චඤ්ච තං අධිට්ඨානඤ්ච, සච්චස්ස වා අධිට්ඨානං, සච්චං අධිට්ඨානං එතස්සාති වා සච්චාධිට්ඨානං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. සමාධි එව භාවෙනබ්බතාය සමාධිභාවනා. සුඛං හප්පිති සුඛභාගියො, සුඛභාගස්ස වා සුඛකොට්ඨාසස්ස හිතොති සුඛභාගියො. එකස්සපි සත්තස්ස අසුභභාවනාදයො විය එකදෙසෙ අවත්තිත්වා අනවසෙසපරියාදානතො නත්ථි එතිස්සා පමාණන්ති අප්පමඤ්ඤා.

පයමා පටිපදා භාවිතා බහුලිකතා පයමං සතිපට්ඨානං පරිපූරෙති පයමාය පටිපදාය භාවනාබහුලිකාරො පයමස්ස සතිපට්ඨානස්ස භාවනාපාරිපූරිති අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. යථා හි අරියමග්ගෙ භාවිතෙ සතිපට්ඨානාදයො බොධිපක්ඛියධම්මා සබ්බෙපි භාවිතා එව භොන්ති, එවංසම්පදමීදං දට්ඨබ්බං.

කායානුපස්සනාය කාමරාගස්ස උජුච්චවචනිකභාවතො “පයමො සතිපට්ඨානො භාවිතො බහුලිකතො කාමපටිපක්ඛං පයමං ඤානං පරිපූරෙති” ති වුත්තං. තථා පිතිපටිසංවෙදනාදිවසෙන පවත්තමානං දුතියං සතිපට්ඨානං, සප්පිතිකස්ස දුතියජ්ඣානස්ස චිත්තස්ස අභිප්පමොදනවසෙන පවත්තමානං තතියං සතිපට්ඨානං උක්කංසගතසුඛස්ස තතියජ්ඣානස්ස අනිච්චරිගාදිවසෙන පවත්තියා සඬ්ඛාරෙසු උපෙක්ඛකං චතුත්ථං සතිපට්ඨානං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිභාවතො චතුත්ථජ්ඣානස්ස පාරිපූරියා සංවත්තති.

යස්මා පන රූපාවචරපයමජ්ඣානං රූපාවචරසමාපත්තිනං, දුතියජ්ඣානං ඛ්‍යාපාදවිතක්කාදිදුර්භාවෙන බුඞ්මචිහාරානං, තතියජ්ඣානං පිතිවිරාගෙන සුඛෙන විපස්සනාය අධිට්ඨානභූතං අරියචිහාරානං, චතුත්ථජ්ඣානං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිආනෙඤ්ජප්පත්තං ආනෙඤ්ජචිහාරානං විසෙසතො පච්චයො භොති, තස්මා “පයමං ඤානං භාවිතං බහුලිකතං පයමං චිහාරං පරිපූරෙති” ත්‍රිආදි වුත්තං. ඉති යො යස්ස විසෙසපච්චයො, සො තං පරිපූරෙතිති වුත්තොති දට්ඨබ්බං.

87. ඉදානි පටිපදාදයො වොදානපක්ඛෙ දිසාභාවෙන වචන්ථපෙතුං “තත්ථ ඉමා චතස්සො දිසා” ත්‍රිආදි වුත්තං. තං සුච්ඤ්ඤොයාමෙව. පුන “පයමා පටිපදා” ත්‍රිආදි පටිපදාවතුක්කාදිසු යෙන යස්ස පුග්ගලස්ස වොදානං, තං චිහරිත්වා දස්සෙතුං ආරද්ධං. තං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව. යදිපි තිසු විමොක්ඛමුඛෙසු “ඉදං නාම විමොක්ඛමුඛං ඉමාය එව පටිපදාය ඉජ්ඣති” ති නියමො නත්ථි. යෙසං පන පුග්ගලානං පුරිමාහි ද්විති පටිපදාහි අප්පණ්ණිතෙන විමොක්ඛමුඛෙන අරියමග්ගාධිගමො. තථා යස්ස තතියාය පටිපදාය සුඤ්ඤතවිමොක්ඛමුඛෙන, යස්ස ව චතුත්ථාය පටිපදාය අනිමිත්තවිමොක්ඛමුඛෙන අරියමග්ගාධිගමො, තෙසං පුග්ගලානං වසෙන අයං පටිපදාවිමොක්ඛමුඛසංසන්දනා. සතිපට්ඨානාදිහි විමොක්ඛමුඛසංසන්දනායපි එසෙව නයො.

තෙසං චික්ඛිලිතන්ති තෙසං අසන්තාසනප්පරක්කමාදිවිසෙසයොගෙන සිහානං බුද්ධානං පච්චෙකබුද්ධානං බුද්ධසාවකානඤ්ච චික්ඛිලිතං චිහරණං. යදිදං ආභාරාදිකිලෙසවත්ථුසමතික්කමනමුඛෙන සපරසන්තානෙ පටිපදාදිසම්පාදනා. ඉදානි ආභාරාදිනං පටිපදාදිහි යෙන සමතික්කමනං, තං තෙසං පටිපක්ඛභාවං දස්සෙන්නො “චත්තාරො ආභාරා තෙසං පටිපක්ඛො චතස්සො පටිපදා” ත්‍රිආදිමාහ. තත්ථ තෙසං පටිපක්ඛභාවො පභාතබ්බභාවො පභායකභාවො ව ආභාරවිඤ්ඤාණධර්මිනිනඤ්චෙත්ථ පභාතබ්බභාවො තප්පට්ඨන්ධන්දරාගවසෙන දට්ඨබ්බො. තත්ථ “චික්ඛිලිතං භාවනා සච්ඡිකිරියා වා” ත්‍රිආදි තස්සායං සඬ්ඛෙපත්ථො – තෙසං චික්ඛිලිතන්ති එත්ථ යදෙන චික්ඛිලිතං නාම භාවෙනබ්බානං බොධිපක්ඛියධම්මානං භාවනා, සච්ඡිකාතබ්බානං ඵලනිබ්බානානං සච්ඡිකිරියා ව. තථා පභාතබ්බස්ස දසවත්ථුකස්ස කිලෙසපුඤ්ජස්ස තද්ධිගාදිවසෙන පභානං ඛ්‍යන්තිකිරියා අනවසෙසනන්ති. ඉදානි තං සඬ්ඛෙපෙන දස්සෙන්නො “ඉන්ද්‍රියාධිට්ඨානං චික්ඛිලිතං විපරියාසානධිට්ඨාන” ත්‍රිආදි ආහ.

ඉන්ද්‍රියාධිට්ඨානන්ති ඉන්ද්‍රියානං පවත්තනං භාවනා සච්ඡිකිරියා ව. විපරියාසානධිට්ඨානන්ති විපල්ලාසානං අපවත්තනං පභානං අනුප්පාදනං. ඉන්ද්‍රියානි සද්ධම්මගොචරොති ඉන්ද්‍රියානි චෙත්ථ සද්ධම්මස්ස ගොචරභූතානි පවත්තිහෙතුති අධිප්පෙනානි සද්ධන්ද්‍රියාදිනිති අත්ථො. විපරියාසා කිලෙසගොචරොති විපල්ලාසා සංකිලෙසපක්ඛස්ස පවත්තිට්ඨානං පවත්තිහෙතුති. අයං වුවචති සිහවික්ඛිලිතස්ස නයස්ස භූමිති යායං “චත්තාරො ආභාරා” ත්‍රිආදිනා සංකිලෙසපක්ඛෙ දසන්තං චතුක්කානං, “චතස්සො පටිපදා” ත්‍රිආදිනා වොදානපක්ඛෙපි දසන්තං චතුක්කානං තණ්හාවරිතාදිනං උපක්කිලෙසවොදානචිහාවනාමුඛෙන නිද්ධාරණා, අයං සිහවික්ඛිලිතස්ස නයස්ස භූමි නාම.

88. ඉදානි උග්ගට්ඨකඤ්ඤාදිපුග්ගලත්තයවසෙන තිපුක්ඛලනයස්ස භූමිං චිහාවෙතුකාමො යස්මා පන නයානං අඤ්ඤමඤ්ඤානුප්පවෙසස්ස ඉච්ඡිතත්තා සිහවික්ඛිලිතනයතො තිපුක්ඛලනයො නිග්ගච්ඡති, තස්මා පටිපදාචිහාගතො චත්තාරො පුග්ගලෙ සිහවික්ඛිලිතනයස්ස භූමිං නිද්දිසිත්වා තතො එව උග්ගට්ඨකඤ්ඤාදිපුග්ගලත්තයෙ නිද්ධාරෙතුං “තත්ථ යෙ දුක්ඛාය පටිපදායා” ත්‍රිආදි ආරද්ධං. තත්ථ ඉමෙ ද්වෙ පුග්ගලානි ඉමෙ පුරිමානං ද්විත්තං පටිපදානං වසෙන

ද්වේ පුග්ගලා. එස නයො ඉතරත්ථාපි. පුන “තත්ථ යෙ දුක්ඛාය පටිපදායා”තිආදි යථාචුත්තපුග්ගලවතුක්කතො උග්ගච්ඡාදිසුග්ගලත්තයං නිද්ධාරෙතං චුත්තං. තත්ථ යො සාධාරණායාති දුක්ඛාපටිපදාය ඛිප්පාභික්ඛාය, සුඛාපටිපදාය දන්ධාභික්ඛාය ව නියායාති සම්බන්ධො. කථං පන පටිපදාද්වයං එකස්ස සම්භවතීති? නයිදමෙවං දට්ඨබ්බං. එකස්ස පුග්ගලස්ස එකස්මිං ද්වේ පටිපදා සම්භවන්තීති. යථාචුත්තාසු පන ද්විසු පටිපදාසු යො යාය කායචි නියායාති, අයං විපක්ඛිතක්ඛාය අයමෙත්ථ අධිප්පායො. යස්මා පන අට්ඨසාලිනියං (ධ. ස. අට්ඨ. 350) පටිපදා වලති න වලති විචාරණායං “වලති”ති චුත්තං, තස්මා එකස්සපි පුග්ගලස්ස කුමන්තරමග්ගන්තරෙසු පටිපදාභෙදො ඉච්ඡිතොවාති.

“තත්ථ භගවා”තිආදිනා දෙසනාවිභාගෙහිපි තමෙව පුග්ගලවිභාගං විභාවෙති. තං භෙට්ඨා චුත්තනයමෙව. තත්ථ අධිචිත්තන්ති අධිචිත්තසික්ඛක්ඛායාති ව-සද්දො ලුත්තනිද්දට්ඨො. තෙන අධිචිත්තසික්ඛක්ඛාය අධිපක්ඛායසික්ඛක්ඛාය විපක්ඛිතක්ඛායස්ස පක්ඛායපෙතිති අත්ථො. අධිසිලන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. අධිසිලසික්ඛං අධිචිත්තසික්ඛං අධිපක්ඛායසික්ඛක්ඛායාති යොපෙතබ්බං.

වත්තාරි හුත්වා තිණි භවන්තීති ලිඛිතපල්ලාසෙන චුත්තං, වත්තාරො පුග්ගලා හුත්වා තයො පුග්ගලා භොන්තීති අත්ථො.

අයං සංකිලෙසොති අයං අකුසලමූලාදිද්වාදසත්තිකසංඛගො සංකිලිස්සති එතෙනාති සංකිලෙසොති කත්වා. ඉදං වොදානන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො.

තිණි හුත්වා ද්වේ භවන්තීති නන්දියාවට්ටනයස්ස දිසාභුතධම්මදස්සනත්ථං චුත්තං. තෙනොවාහ – “තණ්හා ව අච්ඡා වා”තිආදි, තං සබ්බං සුවික්ඛෙය්ගමෙව.

කස්මා පනෙත්ථ නයානං උද්දෙසානුක්කමෙන නිද්දෙසො න කතොති? නයානං නයෙහි සම්භවදස්සනත්ථං. පට්ඨනායතො හි පුග්ගලාධිට්ඨානවසෙන තතියනයස්ස, තතියනයතො ව දුතියනයස්ස සම්භවොති ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්ථං පට්ඨනායානන්තරං තතියනයො, තතියනයානන්තරස්ස දුතියනයො නිද්දට්ඨො. ධම්මාධිට්ඨානවසෙන පන තතියනයතො දුතියනයො, දුතියනයතො පට්ඨනායොපි සම්භවතීති ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්ථං අන්තෙ “තණ්හා ව අච්ඡා වා”තිආදිනා පට්ඨනායස්ස භූමි දස්සිතා. තෙනෙව හි “වත්තාරි හුත්වා තිණි භවන්ති, තිණි හුත්වා ද්වේ භවන්ති”ති චුත්තං. යදි එවං “ද්වේ හුත්වා වත්තාරි භවන්ති, ද්වේ හුත්වා තිණි භවන්ති, තිණි හුත්වා වත්තාරි භවන්ති”ති අයම්පි නයො වත්තබ්බො සියාති? සච්චමෙතං, අයං පන නයො අත්ථතො දස්සිතො එවාති කත්වා න චුත්තො. යස්මා තිණ්ණං අත්ථනායානං අක්ඛෙය්ගමස්ස අනුප්පවෙසො ඉච්ඡිතො, සති ව අනුප්පවෙසෙ තතො විනිග්ගමොපි සම්භවති එවාති. අයස්ස අත්ථො පෙට්කොපදෙසෙන විභාවෙතබ්බො.

තත්ථායං ආදිතො පට්ඨාය විභාවනා – වත්තාරො පුග්ගලා තණ්හාවරිතො දුට්ඨො මුදින්ද්‍රියො තික්ඛින්ද්‍රියො ව. තථා දිට්ඨිවරිතොති. තත්ථ තණ්හාවරිතො මුදින්ද්‍රියො දුක්ඛාය පටිපදාය දන්ධාභික්ඛාය නියායාති, තික්ඛින්ද්‍රියො දුක්ඛාය පටිපදාය ඛිප්පාභික්ඛාය නියායාති, දිට්ඨිවරිතො පන මුදින්ද්‍රියො සුඛාය පටිපදාය දන්ධාභික්ඛාය නියායාති, තික්ඛින්ද්‍රියො සුඛාය පටිපදාය ඛිප්පාභික්ඛාය නියායාති. ඉති ඉමාසු පටිපදාසු යථාරහං ධීතෙහි තණ්හාවරිතදිට්ඨිවරිතෙහි වත්තාරො ආහාරා තප්පට්ඨන්ධන්දරාගප්පහානෙන පහාතබ්බො. වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙත්වා වත්තාරො විපල්ලාසා දට්ඨබ්බාති සබ්බො යථාචුත්තනයො අනුගන්තබ්බො.

තත්ථායං පාළි – තත්ථ යෙ දිට්ඨිවරිතා සත්තා, තෙ කාමෙසු දොසදිට්ඨි, න ව යෙ කාමෙසු අනුසයා සමුහතා, තෙ අත්තකිලමථානුයොගමනුයුත්තා විහරන්ති. තෙසං සත්ථා වා ධම්මං දෙසෙති අක්ඛෙය්ගමො වා ගරුට්ඨානියො සබ්බන්තො “කාමෙහි නන්තී අත්ථො”ති, තෙ ව පුබ්බෙයෙව කාමෙහි අනන්තීකා, ඉති කාමෙ අප්පකසිරෙන පටිනිස්සප්පන්ති, තෙ වෙතසිකෙන දුක්ඛෙන අනප්ඤ්ඤාසිතා. තෙන චූච්චති “සුඛා පටිපදා”ති. යෙ පන තණ්හාවරිතා සත්තා, තෙ කාමෙසු අප්ඤ්ඤාසිතා, තෙසං සත්ථා වා ධම්මං දෙසෙති අක්ඛෙය්ගමො වා භික්ඛු “කාමෙහි නන්තී අත්ථො”ති, තෙ පියරූපං දුක්ඛෙන පටිනිස්සප්පන්ති. තෙන චූච්චති “දුක්ඛා පටිපදා”ති. ඉති ඉමෙ සබ්බෙ සත්තා ද්විසු පටිපදාසු සමොසරණං ගච්ඡන්ති දුක්ඛායස්ස සුඛායස්ස.

තත්ථ යෙ දිට්ඨිවරිතා සත්තා, තෙ ද්විධා තික්ඛින්ද්‍රියා ව මුදින්ද්‍රියා ව. තත්ථ යෙ දිට්ඨිවරිතා සත්තා තික්ඛින්ද්‍රියා, තෙ සුඛෙන පටිනිස්සප්පන්ති, ඛිප්පස්ස අභිසමෙන්නි. තෙන චූච්චති – “සුඛා පටිපදා ඛිප්පාභික්ඛාය”ති. තත්ථ යෙ දිට්ඨිවරිතා සත්තා මුදින්ද්‍රියා පට්ඨං තික්ඛින්ද්‍රියං උපාදාය දන්ධතරං අභිසමෙන්නි, තෙ සුඛෙන පටිනිස්සප්පන්ති, දන්ධස්ස අභිසමෙන්නි. තෙන චූච්චති – “සුඛා පටිපදා දන්ධාභික්ඛාය”ති. තත්ථ තණ්හාවරිතා සත්තා දුට්ඨා තික්ඛින්ද්‍රියා ව මුදින්ද්‍රියා ව. තත්ථ යෙ තණ්හාවරිතා සත්තා තික්ඛින්ද්‍රියා, තෙ දුක්ඛෙන පටිනිස්සප්පන්ති, ඛිප්පස්ස අභිසමෙන්නි. තෙන චූච්චති – “දුක්ඛා පටිපදා ඛිප්පාභික්ඛාය”ති. තත්ථ යෙ තණ්හාවරිතා සත්තා මුදින්ද්‍රියා පට්ඨං තික්ඛින්ද්‍රියං උපාදාය දන්ධතරං අභිසමෙන්නි, තෙ දුක්ඛෙන පටිනිස්සප්පන්ති, දන්ධස්ස අභිසමෙන්නි. තෙන චූච්චති – “දුක්ඛා පටිපදා දන්ධාභික්ඛාය”ති. ඉමා වතස්සො පටිපදායො අපස්සන්තා අප්පට්ඨා. යෙ හි කෙච්චි නිබ්බුතා නිබ්බායන්ති නිබ්බායස්සන්ති වා ඉමාහි වතුහි පටිපදාහි අනක්ඛායාහි, අයං පටිපදා වතුක්කමග්ගෙන කිලෙසෙ නිද්දිසති. යා වතුක්කමග්ගෙන අරියධම්මෙසු නිද්දිසිතබ්බා, අයං චූච්චති සිහිවික්කිලිතො නාම නයො.

තත්‍රීමේ වත්තාරො ආභාරා, වත්තාරො විපල්ලාසා උපාදානා යොගා ගන්ථා ආසවා ඔසා සල්ලා විඤ්ඤාණට්ඨිතියො අගතිගමනානීති එවං ඉමානි සබ්බානි දස පදානි. අයං සුත්තස්ස සංසන්දනා.

වත්තාරො ආභාරා, තත්ථ යො ව කබළීකාරො ආභාරො, යො ව එස්සො ආභාරො, ඉමෙ තණ්හාවරිතෙන පහාතබ්බා. තත්ථ යො ව මනොසඤ්චෙනනාභාරො, යො ව විඤ්ඤාණාභාරො, ඉමෙ දිට්ඨිවරිතෙන පහාතබ්බා.

තත්ථ පයමො ආභාරො පයමො විපල්ලාසො, දුතියො ආභාරො දුතියො විපල්ලාසො, තතියො ආභාරො තතියො විපල්ලාසො, චතුත්ථො ආභාරො චතුත්ථො විපල්ලාසො, ඉමෙ වත්තාරො විපල්ලාසා අපඤ්චමා අපට්ඨා. ඉදඤ්ච පමාණා වත්තාරො ආභාරා.

තත්ථ පයමෙ විපල්ලාසෙ ධීතො කාමෙ උපාදියති, ඉදං කාමුපාදානං. දුතියෙ විපල්ලාසෙ ධීතො අනාගතං භවං උපාදියති, ඉදං සීලබ්බකුපාදානං. තතියෙ විපල්ලාසෙ ධීතො විපරිතදිට්ඨිං උපාදියති, ඉදං දිට්ඨුපාදානං. චතුත්ථෙ විපල්ලාසෙ ධීතො ඛන්ධෙ අත්තතො උපාදියති, ඉදං අත්තවාදුපාදානං.

තත්ථ කාමුපාදානෙ ධීතො කාමෙ අභිජ්ඣාය ගන්ථති, අයං අභිජ්ඣාකායගන්ථො. සීලබ්බකුපාදානෙ ධීතො ඛ්‍යාපාදං ගන්ථති, අයං ඛ්‍යාපාදකායගන්ථො. දිට්ඨුපාදානෙ ධීතො පරාමාසං ගන්ථති, අයං පරාමාසකායගන්ථො. අත්තවාදුපාදානෙ ධීතො පපඤ්චෙන්තො ගන්ථති, අයං ඉදංසච්චාභිනිවෙසකායගන්ථො.

තස්ස ගන්ථගන්ථිතා කිලෙසා ආසවන්ති. කිං පන වුච්චති ආසවන්ති? විජ්ජට්ඨාරා, යෙ විජ්ජට්ඨාරා, තෙ අනුසයා. තත්ථ අභිජ්ඣාකායගන්ථෙන කාමාසවො, ඛ්‍යාපාදකායගන්ථෙන භවාසවො, පරාමාසකායගන්ථෙන දිට්ඨාසවො, ඉදංසච්චාභිනිවෙසකායගන්ථෙන අවිජ්ජාසවො.

තෙ වත්තාරො ආසවා වෙපුල්ලං ගතා ඔසා හොන්ති, තෙන වුච්චන්ති “ඔසා”ති. තත්ථ කාමාසවො කාමොසො, භවාසවො භවොසො, අවිජ්ජාසවො අවිජ්ජොසො, දිට්ඨාසවො දිට්ඨොසො.

තෙ වත්තාරො ඔසා ආසයමනුපට්ඨා අනුසයසහගතා වුච්චන්ති සල්ලාති හදයමාහව්ව තිට්ඨන්ති. තත්ථ කාමොසො රාගසල්ලං, භවොසො දොසසල්ලං, අවිජ්ජොසො මොහසල්ලං, දිට්ඨොසො දිට්ඨිසල්ලං.

ඉමෙහි චතුහි සල්ලෙහි පරියාදින්නං විඤ්ඤාණං චතුසු ධම්මෙසු තිට්ඨති රූපෙ වෙදනාය සඤ්ඤාය සඬ්ඛාරෙසු. ඉමා චතස්සො විඤ්ඤාණට්ඨිතියො. තත්ථ රාගසල්ලෙන නන්දුපසෙවනං රූපුපගං විඤ්ඤාණං තිට්ඨති. දොසසල්ලෙන වෙදනුපගං. මොහසල්ලෙන සඤ්ඤුපගං. දිට්ඨිසල්ලෙන නන්දුපසෙවනං සඬ්ඛාරූපගං විඤ්ඤාණං තිට්ඨති.

චතුහි විඤ්ඤාණට්ඨිතීහි චතුබ්බිධං අගතිං ගච්ඡන්ති ඡන්දා දොසා භයා මොහා. රාගෙන ඡන්දා අගතිං ගච්ඡති, දොසෙන දොසා අගතිං ගච්ඡති, මොහෙන මොහා අගතිං ගච්ඡති, දිට්ඨියා භයා අගතිං ගච්ඡති, ඉති ඉමානි ව කම්මානි ඉමෙ ව කිලෙසා අයං සංසාරහෙතු.

තත්ථිමා චතස්සො දිසා කබළීකාරො ආභාරො “අසුභෙ සුභ”න්ති විපල්ලාසො කාමුපාදානං කාමයොගො අභිජ්ඣාකායගන්ථො කාමාසවො කාමොසො රාගසල්ලං රූපුපගා විඤ්ඤාණට්ඨිතී ඡන්දා අගතිගමනං, අයං පයමා දිසා.

එස්සො ආභාරො “දුක්ඛෙ සුඛ”න්ති විපල්ලාසො සීලබ්බකුපාදානං භවයොගො ඛ්‍යාපාදකායගන්ථො භවාසවො භවොසො දොසසල්ලං වෙදනුපගා විඤ්ඤාණට්ඨිතී දොසා අගතිගමනං, අයං දුතියා දිසා.

මනොසඤ්චෙනනාභාරො “අනත්තනි අත්තා”ති විපල්ලාසො දිට්ඨුපාදානං දිට්ඨියොගො පරාමාසකායගන්ථො දිට්ඨාසවො දිට්ඨොසො දිට්ඨිසල්ලං සඤ්ඤුපගා විඤ්ඤාණට්ඨිතී භයා අගතිගමනං, අයං තතියා දිසා.

විඤ්ඤාණාභාරො “අනිවච්ච නිවච්ච”න්ති විපල්ලාසො අත්තවාදුපාදානං අවිජ්ජායොගො ඉදංසච්චාභිනිවෙසකායගන්ථො අවිජ්ජාසවො අවිජ්ජොසො මොහසල්ලං සඬ්ඛාරූපගා විඤ්ඤාණට්ඨිතී මොහා අගතිගමනං, අයං චතුත්ථි දිසා. ඉති ඉමෙසං දසන්තං සුත්තානං පයමෙන පදෙන පයමාය දිසාය ආලොකනං, දුතියෙන පදෙන දුතියාය දිසාය, තතියෙන පදෙන තතියාය දිසාය, චතුත්ථෙන පදෙන චතුත්ථියා දිසාය ආලොකනං, අයං වුච්චති දිසා ආලොකනා. ඉමිනා නයෙන සබ්බෙ කිලෙසා චතුසු පදෙසු පක්ඛිපිතබ්බා. අයං අකුසලපක්ඛො.

චතස්සො පටිපදා, වත්තාරි කුමානානි, වත්තාරො සතිපට්ඨානා, වත්තාරො විහාරා දිබ්බො බ්‍රහ්මා අරියො ආනෙඤ්ජො, වත්තාරො සම්මප්පධානා, වත්තාරො අච්ඡරියා අබ්භුතා ධම්මා, වත්තාරො අධිට්ඨානා, වත්තාරො සමාධයො ඡන්දසමාධි විරියසමාධි චිත්තසමාධි විමංසාසමාධි, වත්තාරො ධම්මා සුබ්බාගියා නාඤ්ඤත්‍ර ඛොජ්ඣාදිගා නාඤ්ඤත්‍ර තපසා නාඤ්ඤත්‍ර ඉන්ද්‍රියසංවරා නාඤ්ඤත්‍ර සබ්බනිස්සග්ගා, වත්තාරි අප්පමාණානි.

තත්ප් දුක්ඛා පටිපදා දන්ධාහික්ඛා භාවියමානා බහුලිකරියමානා පයමං ඝානං පරිපුරෙති, පයමං ඝානං පරිපුරෙණං පයමං සතිපට්ඨානං පරිපුරෙති, පයමං සතිපට්ඨානං පරිපුරෙණං පයමං විහාරං පරිපුරෙති, පයමො විහාරො පරිපුරෙණො පයමං සම්මප්පධානං පරිපුරෙති, පයමං සම්මප්පධානං පරිපුරෙණං පයමං අව්ඡරියං අබ්භුතං ධම්මං පරිපුරෙති, පයමො අව්ඡරියො අබ්භුතො ධම්මො පරිපුරෙණො පයමං අධිට්ඨානං පරිපුරෙති, පයමං අධිට්ඨානං පරිපුරෙණං ඡන්දසමාධිං පරිපුරෙති, ඡන්දසමාධි පරිපුරෙණො ඉන්ද්‍රියසංවරං පරිපුරෙති, ඉන්ද්‍රියසංවරො පරිපුරෙණො පයමං අප්පමාණං පරිපුරෙති. එවං යාව සබ්බනිස්සග්ගා චතුත්ථං අප්පමාණං පරිපුරෙති.

තත්ප් පයමො ච පටිපදා පයමඤ්ච ඝානං පයමඤ්ච සතිපට්ඨානං දිබ්බො ච විහාරො පයමඤ්ච සම්මප්පධානං පයමො ච අව්ඡරියො අබ්භුතො ධම්මො සච්චාධිට්ඨානඤ්ච ඡන්දසමාධි ච ඉන්ද්‍රියසංවරො ච මෙත්තා ච අප්පමාණං. අයං පයමා දිසා.

දුතියා ච පටිපදා ඛිප්පාහික්ඛා දුතියඤ්ච ඝානං දුතියඤ්ච සතිපට්ඨානං බ්‍රහ්මා ච විහාරො දුතියඤ්ච සම්මප්පධානං දුතියො ච අව්ඡරියො අබ්භුතො ධම්මො චාගාධිට්ඨානඤ්ච චිත්තසමාධි ච තපො ච කරුණා ච අප්පමාණං. අයං දුතියා දිසා.

තතියා ච පටිපදා දන්ධාහික්ඛා තතියඤ්ච ඝානං තතියඤ්ච සතිපට්ඨානං අරියො ච විහාරො තතියඤ්ච සම්මප්පධානං තතියො ච අව්ඡරියො අබ්භුතො ධම්මො සච්චාධිට්ඨානඤ්ච වීරියසමාධි ච බොජ්ඣංගිකා ච මුද්දිතා ච අප්පමාණං. අයං තතියා දිසා.

චතුත්ථි ච පටිපදා ඛිප්පාහික්ඛා චතුත්ථඤ්ච ඝානං චතුත්ථඤ්ච සතිපට්ඨානං ආනෙඤ්ජො ච විහාරො චතුත්ථඤ්ච සම්මප්පධානං චතුත්ථො ච අව්ඡරියො අබ්භුතො ධම්මො උපසමාධිට්ඨානඤ්ච වීමංසාසමාධි ච සබ්බනිස්සග්ගො ච උපෙක්ඛා ච අප්පමාණං. අයං චතුත්ථි දිසා. ඉමාසං චතුත්තං දිසානං යා ආලොකනා, අයං චූච්චති දිසාලොචනො නාම නයො.

තත්ථායං යොජනා – චත්තාරො ච ආභාරා, චතස්සො ච පටිපදා, චත්තාරො ච විපල්ලාසා, චත්තාරො ච සතිපට්ඨානා, චත්තාරි ච උපාදානානි, චත්තාරි ච ඝානානි, චත්තාරො ච යොගා, චත්තාරො ච විහාරා, චත්තාරො ච ගත්ථා, චත්තාරො ච සම්මප්පධානා, චත්තාරො ච ආසවා, චත්තාරො ච අව්ඡරියා අබ්භුතා ධම්මා, චත්තාරො ච ඔසා, චත්තාරි ච අධිට්ඨානානි, චත්තාරි ච සල්ලානි, චත්තාරො ච සමාධියො, චතස්සො ච වික්ඛාණං ධීතියො, චත්තාරො ච සුඛභාගියා ධම්මා, චත්තාරි ච අගතිගමනානි චත්තාරි ච අප්පමාණානි. ඉති කුසලාකුසලානං පක්ඛපටිපක්ඛවසෙන යොජනා. අයං සීහවික්කිලිතෙ දිසාලොචනො නයො.

තස්ස චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි පරියොසානං, තත්ප් පයමාය දිසාය සොතාපත්තිඵලං පරියොසානං, දුතියාය සකදාගාමිඵලං, තතියාය අනාගාමිඵලං, චතුත්ථියා අරහත්තඵලං පරියොසානන්ති.

තත්ප් කතමො තිපුක්ඛලනයො? පටිපදාවිභාගෙන චතුසු පුග්ගලෙසු යො සුඛාය පටිපදාය ඛිප්පාහික්ඛාය නියානි, අයං උග්ගට්ඨකඤ්ඤ. යො සුඛාය චා පටිපදාය, දන්ධාහික්ඛාය, දුක්ඛාය චා පටිපදාය ඛිප්පාහික්ඛාය නියානි, අයං විපඤ්චිතඤ්ඤ. යො දුක්ඛාය පටිපදාය දන්ධාහික්ඛාය නියානි, අයං නෙය්‍යා. ඉති චත්තාරො හුත්වා තයො භොන්ති. තත්ප් උග්ගට්ඨකඤ්ඤස්ස සමප්පුබ්බගිගමා විපස්සනා සප්පායා . නෙය්‍යස්ස විපස්සනාපුබ්බගිගමො සමථො, විපඤ්චිතඤ්ඤස්ස සමප්පස්සනා යුගනද්ධා. උග්ගට්ඨකඤ්ඤස්ස මුදුකා දෙසනා, නෙය්‍යස්ස තික්ඛා දෙසනා, විපඤ්චිතඤ්ඤස්ස තික්ඛමුදුකා දෙසනා.

උග්ගට්ඨකඤ්ඤස්ස අධිපඤ්ඤාසික්ඛා, විපඤ්චිතඤ්ඤස්ස අධිචිත්තසික්ඛා ච අධිපඤ්ඤාසික්ඛා ච, නෙය්‍යස්ස අධිසීලසික්ඛා ච අධිචිත්තසික්ඛා ච අධිපඤ්ඤාසික්ඛා ච. ඉති ඉමෙසං පුග්ගලානං චතුහි පටිපදාහි නියානං.

තත්ථායං සංකිලෙසපක්ඛො, තිණි අකුසලමූලානි, තයො ඵස්සා, තිස්සො වෙදනා, තයො උපච්චාරා, තයො කිලෙසා, තයො චිතක්කා, තයො පරිලාභා, තිණි සඬ්ඛතලක්ඛණානි, තිස්සො දුක්ඛතා.

තිණි අකුසලමූලානීති ලොභො අකුසලමූලං, දොසො අකුසලමූලං, මොහො අකුසලමූලං. තයො ඵස්සානි සුඛවෙදනීයො ඵස්සො, දුක්ඛවෙදනීයො ඵස්සො, අදුක්ඛමසුඛවෙදනීයො ඵස්සො. තිස්සො වෙදනානි සුඛා වෙදනා, දුක්ඛා වෙදනා, අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා. තයො උපච්චාරානි සොමනස්සුපච්චාරො, දොමනස්සුපච්චාරො, උපෙක්ඛුපච්චාරො. තයො කිලෙසානි ලොභො, දොසො, මොහො. තයො චිතක්කානි කාමචිතක්කො, ඛ්‍යාපාදචිතක්කො, විහිංසාචිතක්කො. තයො පරිලාභානි රාගජො, දොසජො, මොහජො. තිණි සඬ්ඛතලක්ඛණානීති උප්පාදො, ධීති, වයො. තිස්සො දුක්ඛතානි දුක්ඛදුක්ඛතා, විපරිණාමදුක්ඛතා, සඬ්ඛාරදුක්ඛතා.

තත්ප් ලොභො අකුසලමූලං මනාපිකෙන ආරම්මණෙන සමුට්ඨගති. තදෙව මනාපිකාරම්මණං පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛවෙදනීයො ඵස්සො, සුඛවෙදනීයං ඵස්සං පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛා වෙදනා, සුඛං වෙදනං පටිච්ච උප්පජ්ජති සොමනස්සුපච්චාරො, සොමනස්සුපච්චාරං පටිච්ච උප්පජ්ජති රාගො, රාගං පටිච්ච උප්පජ්ජති කාමචිතක්කො,

කාමවිතක්කං පටිච්ච උප්පජ්ජති රාගජො පරිලාභො, රාගජං පරිලාභං පටිච්ච උප්පජ්ජති උප්පාදො සඬබ්බලක්ඛණං, උප්පාදං සඬබ්බලක්ඛණං පටිච්ච උප්පජ්ජති විපරිණාමදුක්ඛතා.

දොසො අකුසලමූලං අමනාපිකෙන ආරම්මණෙන සමුට්ඨහති. තදෙව අමනාපිකාරම්මණං පටිච්ච උප්පජ්ජති දුක්ඛවෙදනියො එස්සො, දුක්ඛවෙදනියං එස්සං පටිච්ච උප්පජ්ජති දුක්ඛා වෙදනා, දුක්ඛං වෙදනං පටිච්ච උප්පජ්ජති දොමනස්සුප්චාරො, දොමනස්සුප්චාරං පටිච්ච උප්පජ්ජති දොසො, දොසං පටිච්ච උප්පජ්ජති බ්‍යාපාදවිතක්කො, බ්‍යාපාදවිතක්කං පටිච්ච උප්පජ්ජති දොසජො පරිලාභො, දොසජං පරිලාභං පටිච්ච උප්පජ්ජති ධීතස්ස අඤ්ඤාප්තං සඬබ්බලක්ඛණං, ධීතස්ස අඤ්ඤාප්තං සඬබ්බලක්ඛණං පටිච්ච උප්පජ්ජති දුක්ඛදුක්ඛතා.

මොහො අකුසලමූලං උපෙක්ඛායානියං ආරම්මණෙන සමුට්ඨහති. තදෙව උපෙක්ඛායානියං ආරම්මණං පටිච්ච උප්පජ්ජති අදුක්ඛමසුඛවෙදනියො එස්සො, අදුක්ඛමසුඛවෙදනියං එස්සං පටිච්ච උප්පජ්ජති අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා, අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං පටිච්ච උප්පජ්ජති උපෙක්ඛුප්චාරො, උපෙක්ඛුප්චාරං පටිච්ච උප්පජ්ජති මොහො, මොහං පටිච්ච උප්පජ්ජති විහිංසාවිතක්කො, විහිංසාවිතක්කං පටිච්ච උප්පජ්ජති මොහජො පරිලාභො, මොහජං පරිලාභං පටිච්ච උප්පජ්ජති වයො සඬබ්බලක්ඛණං, වයං සඬබ්බලක්ඛණං පටිච්ච උප්පජ්ජති සඬබ්බරදුක්ඛතා. ඉති අයං නිහි ආකාරෙහි කිලෙසානං නිද්දෙසො. යො කොචි අකුසලපක්ඛො, සබ්බො සො තිසු අකුසලමූලෙසු සමොසරතිති.

තත්ථ කතමො කුසලපක්ඛො? තිණි කුසලමූලානි අලොභො, අදොසො, අමොහො. තිස්සො පඤ්ඤා සුතමයි, චිත්තමයි, භාවනාමයි. තයො සමාධි සවිතක්කසච්චාරො, අවිතක්කච්චාරමත්තො, අවිතක්කඅච්චාරො. තිස්සො සික්ඛා අධිසිලසික්ඛා, අධිචිත්තසික්ඛා, අධිපඤ්ඤාසික්ඛා. තිණි නිමිත්තානි සමථනිමිත්තං, පග්ගහනිමිත්තං, උපෙක්ඛානිමිත්තං. තයො විතක්කා නෙක්ඛම්මවිතක්කො, අබ්‍යාපාදවිතක්කො, අවිහිංසාවිතක්කො. තිණි ඉන්ද්‍රියානි අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතින්ද්‍රියං, අඤ්ඤින්ද්‍රියං, අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියං. තයො උපච්චාරා නෙක්ඛම්මුප්චාරො, අබ්‍යාපාදුප්චාරො, අවිහිංසුප්චාරො තිස්සො එසනා කාමෙසනා, භවෙසනා, බ්‍රහ්මවරියෙසනා. තයො ඛන්ධා සිලක්ඛන්ධො, සමාධික්ඛන්ධො, පඤ්ඤාක්ඛන්ධො.

තත්ථ අලොභො කුසලමූලං සුතමයිපඤ්ඤං පරිපුරෙති. සුතමයි පඤ්ඤා පරිපුරණො සවිතක්කසච්චාරං සමාධිං පරිපුරෙති, සවිතක්කසච්චාරො සමාධි පරිපුරණො අධිසිලසික්ඛං පරිපුරෙති, අධිචිත්තසික්ඛා පරිපුරණො සමථනිමිත්තං පරිපුරෙති, සමථනිමිත්තං පරිපුරණං නෙක්ඛම්මවිතක්කං පරිපුරෙති, නෙක්ඛම්මවිතක්කො පරිපුරණො අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතින්ද්‍රියං පරිපුරෙති, අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතින්ද්‍රියං පරිපුරණං නෙක්ඛම්මසිතූප්චාරං පරිපුරෙති, නෙක්ඛම්මුප්චාරං පරිපුරණො කාමෙසනං පජහති. කාමෙසනප්පහානං සිලක්ඛන්ධං පරිපුරෙති.

අදොසො කුසලමූලං චිත්තමයිපඤ්ඤං පරිපුරෙති, චිත්තමයිපඤ්ඤා පරිපුරණො අවිතක්කච්චාරමත්තං සමාධිං පරිපුරෙති, අවිතක්කච්චාරමත්තො සමාධි පරිපුරණො අධිචිත්තසික්ඛං පරිපුරෙති, අධිචිත්තසික්ඛා පරිපුරණො උපෙක්ඛානිමිත්තං පරිපුරෙති, උපෙක්ඛානිමිත්තං පරිපුරණං අබ්‍යාපාදවිතක්කං පරිපුරෙති, අබ්‍යාපාදවිතක්කො පරිපුරණො අඤ්ඤින්ද්‍රියං පරිපුරෙති, අඤ්ඤින්ද්‍රියං පරිපුරණං අබ්‍යාපාදුප්චාරං පරිපුරෙති, අබ්‍යාපාදුප්චාරො පරිපුරණො භවෙසනං පජහති, භවෙසනප්පහානං සමාධික්ඛන්ධං පරිපුරෙති.

අමොහො කුසලමූලං භාවනාමයිපඤ්ඤං පරිපුරෙති, භාවනාමයිපඤ්ඤා පරිපුරණො අවිතක්කඅච්චාරං සමාධිං පරිපුරෙති, අවිතක්කඅච්චාරො සමාධි පරිපුරණො අධිපඤ්ඤාසික්ඛං පරිපුරෙති, අධිපඤ්ඤාසික්ඛා පරිපුරණො පග්ගහනිමිත්තං පරිපුරෙති, පග්ගහනිමිත්තං පරිපුරණං අවිහිංසාවිතක්කං පරිපුරෙති, අවිහිංසාවිතක්කො පරිපුරණො අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියං පරිපුරෙති, අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියං පරිපුරණං අවිහිංසුප්චාරං පරිපුරෙති, අවිහිංසුප්චාරො පරිපුරණො බ්‍රහ්මවරියෙසනං පරිපුරෙති, බ්‍රහ්මවරියෙසනා පරිපුරණො පඤ්ඤාක්ඛන්ධං පරිපුරෙති.

ඉති ඉමෙ තයො ධම්මා අකුසලපක්ඛිකා කුසලපක්ඛිකා ව තිකනිද්දෙසෙහි නිද්දිට්ඨා තිපුක්ඛලනයස්ස දිසා නාම. තස්ස පරියොසානං තයො විමොක්ඛා අප්පණ්හිතො සුඤ්ඤතො අනිමිත්තො, අයං තිපුක්ඛලො නාම දුතියො නයො.

තත්ථ යෙ ඉමෙ තයො පුග්ගලා උග්ගට්ඨකඤ්ඤා විපඤ්චිතඤ්ඤා නෙයොයාති ඉමෙසං තිණිණං පුග්ගලානං ද්වෙ පුග්ගලා සුඛාය පටිපදාය ඛිප්පාහිඤ්ඤාය, සුඛාය පටිපදාය දන්ධාහිඤ්ඤාය ව නියාන්ති, ද්වෙයෙව පුග්ගලා දුක්ඛාය පටිපදාය ඛිප්පාහිඤ්ඤාය, දුක්ඛාය පටිපදාය දන්ධාහිඤ්ඤාය ව නියාන්ති, ඉමෙ චත්තාරො. තෙ විසෙසෙන ද්වෙ භොන්ති දිට්ඨිවරිතො ච තණ්හාවරිතො ච. ඉමෙ චත්තාරො හුත්වා තයො භොන්ති, තයො හුත්වා ද්වෙ භොන්ති. ඉමෙසං ද්විත්තං පුග්ගලානං අයං සංකිලෙසො – අවිජ්ජා ච තණ්හා ච අහිරිකඤ්ඤා අනොත්තප්පඤ්ඤා අසති ච අසම්පජ්ඤාඤ්ඤා නිවරණානි ච සංයොජනානි ච අප්ඤ්ඤාසානඤ්ඤා අහිනිවෙසො ච අභංකාරො ච මමංකාරො ච අස්සද්ධියඤ්ඤා දොවචස්සනා ච කොසජ්ජඤ්ඤා අයොනිසොමනසිකාරො ච විචිකිච්ජා ච අවිජ්ජා ච අසද්ධම්මස්සවනඤ්ඤා අසමාපත්ති ච.

තත්ථ අවිජ්ජා ච අහිරිකඤ්ඤා අසති ච නිවරණානි ච අප්ඤ්ඤාසානඤ්ඤා අභංකාරො ච අස්සද්ධියඤ්ඤා කොසජ්ජඤ්ඤා විචිකිච්ජා ච අසද්ධම්මස්සවනඤ්ඤා, අයං එකා දිසා.

තණ්හා ව අනොත්තප්පඤ්ච අසම්පජ්ඤඤාඤ්ච සංයොජනානි ව අභිනිවෙසො ව මමංකාරො ව දොවචස්සනා ව අයොනිසොමනසිකාරො ව අවිජ්ජා ව අසමාපත්ති ව, අයං දුතියා දිසා. දසන්තං දුකානං දස පදානි පටමා දිසාති කාතබ්බාති. සංඛ්තෙන අත්ථං ඤාපෙත්ති පටිපක්ඛෙ කණ්හපක්ඛස්ස දසන්තං දුකානං දස පදානි දුතියකානි, අයං දුතියා දිසා.

තත්ථ කතමො කුසලපක්ඛො? සමථො ව විපස්සනා ව විජ්ජා ව චරණඤ්ච සති ව සම්පජ්ඤඤාඤ්ච හිරි ව ඔත්තප්පඤ්ච අභංකාරප්පහානඤ්ච මමංකාරප්පහානඤ්ච සම්මාචායාමො ව යොනිසොමනසිකාරො ව සම්මාසති ව සම්මාසමාධි ව පඤ්ඤා ව නිබ්බිදා ව සමාපත්ති ව සද්ධම්මස්සවනඤ්ච සොමනස්සඤ්ච ධම්මානුධම්මපටිපත්ති ව.

දසන්තං දුකානං සමථාදීනි සොමනස්සපරියොසානානි පටමානි දස පදානි පටමා දිසා, විපස්සනාදීනි ධම්මානුධම්මපටිපත්තිපරියොසානානි දුතියානි දස පදානි දුතියා දිසා. ඉති අකුසලපක්ඛෙ කුසලපක්ඛෙ ව නන්දියාවට්ටස්ස නයස්ස වතස්සො දිසා.

තාසු කුසලපක්ඛෙ සමථාදීනි අකුසලපක්ඛෙ තණ්හාදයො පහානං ගච්ඡන්ති, තෙසං පහානා රාගචිරාගා වෙතොවිමුත්ති, කුසලපක්ඛෙ විපස්සනාදීනි අකුසලපක්ඛෙ අවිජ්ජාදයො පහානං ගච්ඡන්ති, තෙසං පහානා අවිජ්ජාචිරාගා පඤ්ඤාවිමුත්ති. ඉති ඉමා ද්වෙ විමුත්තියො නන්දියාවට්ටනයෙ පරියොසානං.

තත්ථ තණ්හා අවිජ්ජා සමථො විපස්සනාති චත්තාරි පදානි, තෙසු අට්ඨාරස මූලපදානි සමොසරන්ති. කථං? සමථො ව අලොභො ව අදොසො ව අසුභසඤ්ඤා ව දුක්ඛසඤ්ඤා වාති ඉමානි පඤ්ච පදානි සමථං භජන්ති, විපස්සනා ව අමොහො ව අනිච්චසඤ්ඤා ව අනත්තසඤ්ඤා වාති ඉමානි චත්තාරි පදානි විපස්සනං භජන්ති. එවං නව පදානි කුසලානි ද්විසු පදෙසු සමොසරන්ති. තණ්හා ව ලොභො ව දොසො ව සුභසඤ්ඤා ව සුඛසඤ්ඤා වාති ඉමානි පඤ්ච පදානි තණ්හං භජන්ති, අවිජ්ජා ව මොහො ව නිච්චසඤ්ඤා ව අත්තසඤ්ඤා වාති ඉමානි චත්තාරි පදානි අවිජ්ජං භජන්ති. එවං නව පදානි අකුසලානි ද්විසු පදෙසු සමොසරන්ති. ඉති තිපුක්ඛලො ව සිහවික්කිළිතො ව නන්දියාවට්ටනයං අනුප්පවිසන්ති.

කථං තිපුක්ඛලෙ නයෙ ඉතරෙ ද්වෙ නයා අනුප්පවිසන්ති? විපස්සනා ව අමොහො ව අනිච්චසඤ්ඤා ව අනත්තසඤ්ඤා වාති ඉමානි චත්තාරි පදානි අමොහො, සමථො ව අලොභො ව අසුභසඤ්ඤා ව දුක්ඛසඤ්ඤා වාති ඉමානි චත්තාරි පදානි අලොභො, අදොසො අදොසො එව. එවං නව පදානි කුසලානි තිසු පදෙසු සමොසරන්ති. තණ්හා ව ලොභො ව සුභසඤ්ඤා ව සුඛසඤ්ඤා වාති ඉමානි චත්තාරි පදානි ලොභො, අවිජ්ජා ව මොහො ව නිච්චසඤ්ඤා ව අත්තසඤ්ඤා වාති ඉමානි චත්තාරි පදානි මොහො, දොසො දොසො එව. එවං නව පදානි අකුසලානි තිසු පදෙසු සමොසරන්ති. ඉති තිපුක්ඛලෙ නයෙ ඉතරෙ ද්වෙ නයා අනුප්පවිසන්ති.

කථං චතුසු පදෙසු අට්ඨාරස මූලපදානි සමොසරන්ති? තණ්හා ව සුභසඤ්ඤා ව, අයං පටමො විපල්ලාසො. ලොභො ව සුඛසඤ්ඤා ව, අයං දුතියො විපල්ලාසො. අවිජ්ජා ව නිච්චසඤ්ඤා ව, අයං තතියො විපල්ලාසො. මොහො ව අත්තසඤ්ඤා ව, අයං චතුත්ථො විපල්ලාසො. ඉති නව පදානි අකුසලානි චතුසු පදෙසු සමොසරන්ති. සමථො ව අසුභසඤ්ඤා ව පටමං සතිපට්ඨානං, අලොභො ව දුක්ඛසඤ්ඤා ව දුතියං සතිපට්ඨානං, විපස්සනා ව අනිච්චසඤ්ඤා ව තතියං සතිපට්ඨානං, අමොහො ව අනත්තසඤ්ඤා ව චතුත්ථං සතිපට්ඨානං. ඉති නව පදානි කුසලානි චතුසු පදෙසු සමොසරන්ති. එවං සිහවික්කිළිතනයෙ ඉතරෙ ද්වෙ නයා අනුප්පවිසන්ති. තිණ්ණඤ්ඤි නයානං යා භූමියො ගොචරො, සො එකෙකං නයං අනුප්පවිසති. තස්මා එකෙකස්ස නයස්ස අකුසලෙ වා ධම්මෙ විඤ්ඤාතෙ කුසලෙ වා පටිපක්ඛො අන්වෙසිතබ්බො. පටිපක්ඛං අන්වෙසිත්වා සො නයො නිද්දිසිතබ්බො. තම්භි නයෙ නිද්දිට්ඨෙ යථා එකම්භි නයෙ ඉතරෙසං නයානං මූලපදානි අනුප්පවිට්ඨානි, තතො තතො නීහරිත්වා නිද්දිසිතබ්බානි. එකෙකස්මිඤ්ඤි නයෙ අට්ඨාරස මූලපදානි අනුප්පවිට්ඨානි.

තත්ථ එකෙකස්මිං ධම්මෙ විඤ්ඤාතෙ සබ්බෙ ධම්මා විඤ්ඤාතා භොන්ති. ඉමෙසං තිණ්ණං නයානං සිහවික්කිළිතස්ස නයස්ස චත්තාරි ඵලානි පරියොසානං පටමාය දිසාය පටමං ඵලං, දුතියාය දිසාය දුතියං ඵලං, තතියාය දිසාය තතියං ඵලං, චතුත්ථාය දිසාය චතුත්ථං ඵලං පරියොසානං.

තිපුක්ඛලස්ස නයස්ස තයො විමොක්ඛා පරියොසානං පටමාය දිසාය අප්පණ්හිතො, දුතියාය සුඤ්ඤතො, තතියාය අනිම්ඤ්තො විමොක්ඛො පරියොසානං.

නන්දියාවට්ටස්ස නයස්ස ද්වෙ විමුත්තියො පරියොසානං පටමාය දිසාය තණ්හාචිරාගා වෙතොවිමුත්ති, දුතියාය දිසාය අවිජ්ජාචිරාගා පඤ්ඤාවිමුත්ති පරියොසානං. ඉමෙසු තිසු නයෙසු යා අට්ඨාරසන්තං පදානං ආලොචනා, අයං දිසාලොචනො නයො. යා ආලොකෙත්වා කුසලපක්ඛෙ අකුසලපක්ඛෙ ව “අයං ධම්මො ඉමං ධම්මං භජති”ති ජානන්තෙන සම්මා යොජනා, අයං අභිකුසො නයොති ඉමෙ පඤ්ච නයා.

නයසමුට්ඨානචාරවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

සාසනපටිඨානවාරවණ්ණනා

89
ඵ්වං සබ්බථා නයසමුට්ඨානං විහජිත්වා ඉදානි සාසනපටිඨානං විහජන්තො යස්මා සඛිගභවාරාදිසු මූලපදෙහෙව පටිඨානං සඛිගභෙත්වා සරූපතො න දස්සිතං, තස්මා යථා මූලපදෙහි පටිඨානං නිද්ධාරෙතබ්බං, එවං පටිඨානතොපි මූලපදානි නිද්ධාරෙතබ්බානිති දස්සනත්ථං. “අට්ඨාරස මූලපදා කුභිං දට්ඨබ්බා? සාසනපටිඨානෙ”ති ආහ. මූලපදසාසනපටිඨානානස්ථි අස්ඤ්ඤාමස්ඤ්ඤාසඛිගහො පුබ්බෙ දස්සිතො ඵවාති. අප් සාසනපටිඨානන්ති කො වචනත්ථො? සාසනස්ස පටිඨානන්ති සාසනපටිඨානං, සාසනං දෙසනා, තස්සා වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසානුරූපං තෙසං භික්ඛුබ්බජ්ජාදනත්ථං පකාරෙහි යානං පවත්ති සාසනපටිඨානං. ඉධ පන තස්ස තථාභාවදීපනං “සාසනපටිඨාන”න්ති වෙදිතබ්බං. අප් වා සාසනං අධිසීලසික්ඛාදයො. තෙසං පවත්තනුපායභාවතො පතිට්ඨහන්ති එතෙහිති පටිඨානානි, සංකිලෙසාදිධම්මා. තෙසං පවෙදනතො තදුපචාරෙත සුත්තානි පටිඨානානි. තෙසං පන සමුභවාතො අයං පකරණප්පදෙසො පටිඨානං නාම.

අපරො නයො – කෙනටියෙන පටිඨානං? පටිඨිතටියෙන ගමනටියෙනාති අත්ථො. “යෙ තෙ ගොටියා පටිඨිතගාවො”ති (ම. නි. 1.156) ආගතටියානස්මිඤ්ඤි යෙන පටිඨානෙන තෙ “ගොටියා පටිඨිතගාවො”ති චුත්තා, තං අත්ථතො ගමනං හොති. ඉති නාතිවිත්ථාරිතනයෙසු භාරනයෙසු අනිස්සඛිගමනස්ස දෙසනාඤ්ඤාණස්ස සංකිලෙසභාගියාදිලොකියාදිභෙදෙසු තදුභයවොම්ප්පකභෙදෙසු ව විත්ථාරිතනයලාභතො නිස්සඛිගවසෙන පවත්තගමනත්තා තෙ සංකිලෙසභාගියාදයො ලොකියාදයො ව විසුං විසුං වොම්ප්පා ව අධිකරණවසෙන පටිඨානං නාම. තෙසං පකාසනතො අයං පකරණප්පදෙසො පටිඨානන්ති වෙදිතබ්බං.

“සංකිලෙසභාගිය”න්තිආදිසු සංකිලිස්සති එතෙනාති සංකිලෙසො. සංකිලෙසභාගෙ සංකිලෙසකොටියාසෙ පවත්තං සංකිලෙසභාගියං. වාසනා පුඤ්ඤභාවනා, වාසනාභාගෙ පවත්තං වාසනාභාගියං, වාසනං භජාපෙතීති වා වාසනාභාගියං. නිබ්බිජ්ඣනං ලොභක්ඛන්ධාදීනං පදාලනං නිබ්බෙධො. නිබ්බෙධභාගෙ පවත්තං, නිබ්බෙධං භජාපෙතීති වා නිබ්බෙධභාගියං. පරිනිට්ඨිතසික්ඛාධම්මා අසෙක්ඛා, අසෙක්ඛභාවෙ පවත්තං, අසෙක්ඛෙ භජාපෙතීති වා අසෙක්ඛභාගියං. තෙසු යත්ථ තණ්හාදිසංකිලෙසො විහන්තො, ඉදං සංකිලෙසභාගියං. යත්ථ දානාදිපුඤ්ඤාකිරියවත්ථු විහන්තං, ඉදං වාසනාභාගියං. යත්ථ සෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදයො විහන්තා, ඉදං නිබ්බෙධභාගියං. යත්ථ පන අසෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදයො විහන්තා, ඉදං අසෙක්ඛභාගියං. ඉතරානි තෙසං වොම්ප්පකනයවසෙන චුත්තානි.

තානි පන ඡ දුකා වත්තාරො තිකා එකං චතුක්කං අපරම්පි එකං චතුක්කන්ති ද්වාදස හොන්ති. තෙසු වත්තාරො දුකා ද්වෙ ව තිකා උද්ධටා, ඉතරෙ න උද්ධටා, අනුද්ධරණෙ කාරණං නත්ථි. ඉමිනා නයෙන තෙපි ගහෙතුං සක්කාති පාළියං සංඛිත්තාති දට්ඨබ්බං. තථා හි වක්ඛති – “ඉමානි වත්තාරි සුත්තානි, සාධාරණානි කතානි අට්ඨ භවන්ති”තිආදි. තත්ථ යස්මා කත්ථවි සුත්තෙ තණ්හාසංකිලෙසොව නිද්දිසියති, කත්ථවි දිට්ඨිසංකිලෙසොව, කත්ථවි දුච්චරිතසංකිලෙසොව නිද්දිසියති, තස්මා සංකිලෙසභාගියං සුත්තං තිධා විහජිත්වා උද්දිට්ඨං “තණ්හාසංකිලෙසභාගියං සුත්ත”න්තිආදිනා. තථා වොදානං නාම සංකිලෙසෙ සති හොතීති වොදානභාගියං සුත්තං සංකිලෙසවිභාගෙන තිධාව උද්දිට්ඨං “තණ්හාවොදානභාගියං සුත්ත”න්තිආදිනා. තං පන අත්ථතො වාසනාභාගියාදි එව හොති. අයස්ථ නයො කෙසුචි පොත්ථකෙසු නත්ථි.

“තත්ථ සංකිලෙසො තිව්ධො”තිආදි සංකිලෙසපටිපක්ඛතො සමථාදිනිද්ධාරණවසෙන වාසනාභාගියාදිසුත්තානං විසයදස්සනත්ථං ආරද්ධං. තත්ථ යදි ආසත්ති උප්පජ්ජති භවෙසුති භවෙසු ඡන්දරාගං පජ්ජිතුං අසක්කොන්තස්ස යදි භවපත්ථනා උප්පජ්ජති. එවං සායන්ති එවමස්ස පුග්ගලස්ස අයං සමථවිපස්සනාභාවනාමයං පුඤ්ඤාකිරියවත්ථු භවති පුජ්ජභවඵලනිබ්බන්තනතො. තනුපපත්තියා සංවත්තතීති තනු තනු භවෙ උපපත්තියා සංවත්තති. ඉමානි වත්තාරි සුත්තානිති ඉමානි සංකිලෙසභාගියාදිනි වත්තාරි සුත්තානි. සාධාරණානි කතානිති සංකිලෙසභාගියස්ථ වාසනාභාගියස්ථ, සංකිලෙසභාගියස්ථ නිබ්බෙධභාගියස්ථ, සංකිලෙසභාගියස්ථ අසෙක්ඛභාගියස්ථ, වාසනාභාගියස්ථ නිබ්බෙධභාගියස්ථවාති එවං පදන්තරසංයොජනවසෙන මිස්සිතානි කතානි. අට්ඨ භවන්තීති පුරිමානි වත්තාරි ඉමානි වත්තාරිති එවං අට්ඨ භවන්ති.

තානියෙව අට්ඨ සුත්තානි සාධාරණානි කතානි සොළස භවන්තීති තානියෙව යථාචුත්තානි අට්ඨ සුත්තානි වාසනාභාගියස්ථ අසෙක්ඛභාගියස්ථ නිබ්බෙධභාගියස්ථ, අසෙක්ඛභාගියස්ථ සංකිලෙසභාගියස්ථ වාසනාභාගියස්ථ, නිබ්බෙධභාගියස්ථ සංකිලෙසභාගියස්ථ වාසනාභාගියස්ථ, අසෙක්ඛභාගියස්ථ සංකිලෙසභාගියස්ථ නිබ්බෙධභාගියස්ථ, අසෙක්ඛභාගියස්ථ වාසනාභාගියස්ථ නිබ්බෙධභාගියස්ථ, අසෙක්ඛභාගියස්ථ සංකිලෙසභාගියස්ථ වාසනාභාගියස්ථ, නිබ්බෙධභාගියස්ථ අසෙක්ඛභාගියස්ථ නෙවසංකිලෙසභාගියස්ථ, නවාසනාභාගියස්ථ නනිබ්බෙධභාගියස්ථ න අසෙක්ඛභාගියස්ථවාති එවං සාධාරණානි කතානි පුරිමානි අට්ඨ ඉමානි අට්ඨානි සොළස භවන්ති. තෙසු වත්තාරො එකකා, ඡ දුකා, වත්තාරො තිකා, එකො චතුක්කො, අපරොපි එකො චතුක්කොති අයම්පි විභාගො වෙදිතබ්බො. තත්ථාපි ද්වෙ දුකා, ද්වෙ තිකා, ද්වෙ චතුක්කා ව පාළියං අනාගතාති වෙදිතබ්බා.

ඉදානි ඉමස්ස පටිඨානස්ස සකලසාසනසංඛගතිතභාවං විභාවෙතුං “ඉමෙහි සොළසහි සුත්තෙහි හින්තෙහි නවවිධං සුත්තං හින්තං භවති”ති වුත්තං. තස්සත්ථො – ඉමෙහි සංකිලෙසභාගියාදීහි සොළසහි සුත්තෙහි පටිඨානනයෙන විභත්තෙහි සුත්තගෙය්‍යාදිනවවිධං පරියත්තිසාසනසංඛාතං සුත්තං හින්තං සොළසධා විභත්තං හොති. ඉමිනා සොළසවිධෙන පටිඨානෙන අසංඛගතිතො පරියත්තිසාසනස්ස පදෙසො නත්ථිති අධිප්පායො. කථං පන සංකිලෙසභාගියාදිභාවො ගහෙතඛිබොති? ආහ “ගාථාය ගාථා අනුමිතිතඛිබා”තිආදි. තත්ථ ගාථාය ගාථා අනුමිතිතඛිබාති අයං ගාථා විය ගාථා සංකිලෙසභාගියාති වා වාසනාභාගියාති වා නිබ්බේධභාගියාති වා අසෙක්ඛභාගියාති වා අනුමිතිතඛිබා, අනු අනු මිතිත්වා තක්කෙන්වා ජානිතඛිබාති අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. එත්ථ ව ගාථාවෙය්‍යාකරණවිනිමුත්තා සබ්බා පරියත්ති “සුත්තෙනා”තිපදෙන සංඛගතිතාති දට්ඨබ්බා.

ඉදානි සංකිලෙසභාගියාදීහි සුත්තානි යථානිද්දිට්ඨානි උදාහරණවසෙන විභාවෙතුං “තත්ථ කතමං සංකිලෙසභාගියං සුත්ත”න්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ “කාමන්ධා ජාලසඤ්ජන්තා”ති ගාථාය අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව. යථා ඉමස්ස, එවං ඉතො පරානම්පි හෙට්ඨා වුත්තත්ථානං උත්තානපදානඤ්ච අත්ථං න වණ්ණයිස්සාම.

අගතිගමනානීති කායාදීහි අයුත්තගමනානි, අකත්තඛිබකරණානිති අත්ථො. ඡන්දානි ඡන්දහෙතු ඉච්ඡාපච්චයා. අගතිං ගච්ඡතීති අගන්තඛිබං ගතිං ගච්ඡති, අකත්තඛිබං කරොතීති අත්ථො. ධම්මන්ති සාධුනං අරියානං ධම්මං. අතිවත්තතීති අතිමද්දිත්වා චිතික්කමති. නිභියතීති භායති. යසොති කිත්ති ව පරිවාරො ව.

“මනොපුබ්බඛගමා ධම්මා”ති ගාථායං මනොති යදිපි කාමාවචරකුසලාදිහෙදං සබ්බම්පි චතුභුමකචිත්තං මනො, ඉමස්මිං පන යානෙ චක්ඛුපාලත්ථෙරස්ස (ධ. ප. 1-2; ථෙරගා. 95) පුරිමජාතියං චෙජ්ජභුතස්ස උප්පන්නවසෙන නියමියමානං පටිසසම්පයුත්තචිත්තමෙව ලබ්භති. සො මනො පුබ්බඛගමො එතෙසන්ති මනොපුබ්බඛගමා, මනසා පඨමගාමිනා සමන්තාගතාති අත්ථො. ධම්මාති නිස්සන්තනිජ්ජීවට්ඨෙත ධම්මා, තෙ පන වෙදනාදයො තයො අරුපිනො ඛන්ධා. එතෙ හි මනොපුබ්බඛගමා. කථං පනෙතෙහි සද්ධිං එකස්මිං චත්ථස්මිං එකස්මිඤ්ච ආරම්මණෙ එකක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානො මනො පුබ්බඛගමො නාම හොතීති? උප්පාදපච්චයට්ඨෙත. යථා හි බහුසු එකතො ගාමසාතාදිකම්මානි කරොන්තෙසු “කො එතෙසං පුබ්බඛගමො”ති වුත්තෙ යො තෙසං පච්චයො හොති, යං යං නිස්සාය තෙ තං කම්මං කරොන්ති, සො දත්තො වා මිත්තො වා තෙසං පුබ්බඛගමොති වුවචති, එවංසම්පදමිදං දට්ඨබ්බං. ඉති උප්පාදපච්චයට්ඨෙත මනො පුබ්බඛගමො එතෙසන්ති මනොපුබ්බඛගමා. න හි තෙ මනෙ අනුප්පජ්ජන්තෙ උප්පජ්ජිතුං සක්කුණන්ති, මනො පන එකච්චෙසු වෙතසිකෙසු අනුප්පජ්ජන්තෙසුපි උප්පජ්ජති එව.

අධිපතිවසෙන මනො සෙට්ඨො එතෙසන්ති මනොසෙට්ඨා. යථා හි වොරාදිතං වොරපෙට්ඨකාදයො අධිපතිනො සෙට්ඨා, තථා තෙසම්පි මනො සෙට්ඨො. යථා පන දාරුආදීහි නිප්ඵන්තානි භණ්ඩානි දාරුමයාදීනි නාම හොන්ති, තථා එතෙපි මනතො නිප්ඵන්තන්තා මනොමයා නාම. පද්ධට්ඨෙතාති අභිජ්ඣාදීහි දොසෙහි පද්ධට්ඨෙත දුෂිතෙන භාසති වා කරොති වා. සො හි භාසන්තො චතුබ්බිධං චිද්ද්විවර්තමෙව භාසති, කරොන්තොපි තිවිධං කායද්විවර්තමෙව කරොති, අභාසන්තො අකරොන්තො තෙහි අභිජ්ඣාදීහි පද්ධට්ඨමනාය තිවිධං මනොද්විවර්තං පුරෙති. එවමස්ස දස අකුසලකම්මපථා පාරිසුරිං ගච්ඡන්ති. තතො තං දුක්ඛමන්වෙතීති තතො තිවිධද්විවර්තතො තං පුග්ගලං දුක්ඛං අන්වෙති ද්විවර්තානුභාවෙන චතුසු අපායෙසු දුක්ඛං අනුගච්ඡති. යථා කිං? වක්කංව වහතො පදන්ති, යථා නාම සකටං වහතො ලලිඛද්දස්ස පදං පහරන්තං වක්කං අනුගච්ඡති, එවං තං පුග්ගලං දුක්ඛමනුගච්ඡති.

“මිද්ධි යදා හොති”ති ගාථායං මිද්ධිති ථිතමිද්ධාහිභුතො. මහග්ගසොති මහාභොජනො ආහරහත්ථකඅලංසාටකතවුට්ඨකකාකමාසකභුත්තවමිතකානං අඤ්ඤතරො විය. නිද්දායිතානි සුපනසීලො. සම්පරිවත්තසායිති සෙය්‍යාසුඛපස්සසුඛානං අනුසුඤ්ජනවසෙන සම්පරිවත්තකසයනසීලො . නිවාපපුට්ඨොති කුණ්ඩකාදිනා සුකරහත්තෙන පුට්ඨො. සරසුකරො හි බාලකාලතො පට්ඨාය පොසියමානො පුලසරිකාලෙ ගෙහතො බහි නික්ඛමිතුං අලහන්තො හෙට්ඨාමඤ්චාදීසු සම්පරිවත්තිත්වා සම්පරිවත්තිත්වා අස්සසන්තො පස්සසන්තො සයතෙව. ඉදං වුත්තං හොති – යදා පුරිසො මිද්ධි ව හොති මහග්ගසො ව, නිවාපපුට්ඨො මහාවරාහො විය අඤ්ඤෙන ඉරියාපථෙන යාපෙතුං අසක්කොන්තො නිද්දායිලො සංපරිවත්තසායි, තදා සො “අනිච්චං දුක්ඛං අනන්තා”ති තීණි ලක්ඛණානි මනසි කාතුං න සක්කොති. තෙසං අමනසිකාරා මන්දපඤ්ඤො පුනප්පුනං ගබ්භං උපෙති, ගබ්භවාසතො න පරිමුවච්ඡති.

“අයසාව මල”න්ති ගාථායං අයසාති අයතො. සමුට්ඨිතන්ති ජාතං. තතුට්ඨායාති තතො උට්ඨහිත්වා. අතිධොනවාරිතන්ති ධොනා වුවචති වත්තාරො පච්චයෙ ඉදමත්ථිතාය අලමෙනෙතානි පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජනපඤ්ඤා, තං අතික්කමිත්වා වරන්තො අතිධොනවාරි නාම. ඉදං වුත්තං හොති – යථා අයතො මලං සමුට්ඨාය යතො තං සමුට්ඨිතං, තමෙව බාදති විනාසෙති, එවමෙවං වත්තාරො පච්චයෙ අප්පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජන්තං අතිධොනවාරිතං සානි කම්මානි අත්තතො සන්තානෙ උට්ඨිතන්තා අත්තතො සන්තකානෙව තානි කම්මානි දුග්ගතිං නයන්තිති.

“වොරො යථා”ති ගාථායං වොරො යථා සන්ධිමුඛෙ ගතිතොති යථා වොරො සරසන්ධිං ඡින්දිත්වා ගෙහං පච්චසන්තො සරසන්ධිමුඛෙ එව රාජපුරිසෙහි ගතිතො. සකම්මුනා භඤ්ඤති බජ්ඣතෙ වාති තෙන අත්තනා

කතකම්මෙන කසාහිතාළනාදිනා භඤ්ඤාති වෙව අද්දුබන්ධනාදිනා බජ්ඣති ව. එවං අයං පෙච්ච පජා පරත්ථාති එවම්පි අයං පාපකාරීති පජා ඉතො වචිත්වා පරලොකෙ. සකම්මුතා භඤ්ඤාති බජ්ඣතො වාති අත්තනාව කතෙන පාපකම්මෙන නිරයාදිසු නානප්පකාරෙහි කම්මකාරණාදිහි භඤ්ඤාති වෙව පරිබජ්ඣති වාති.

“සුඛකාමාති”ති ගාථායං යො දණ්ඨෙන විහිංසතීති යො පුග්ගලො දණ්ඨෙන වා ලෙඩ්ඛුආදීහි වා විබාධති. පෙච්ච සො න ලභෙ සුඛන්ති සො පුග්ගලො පරලොකෙ මනුස්සසුඛං වා දිබ්බසුඛං වා න ලභති, නිබ්බානසුඛෙ පන වත්තබ්බමෙව නත්ථි.

ගුන්තං වෙ තරමානානන්ති ගාවිසු මහොසං තරන්තිසු. ජිම්භං ගච්ඡති පුඬ්ගවොති යදි යුථපති උසහො කුටිලං ගච්ඡති. සබ්බා තා ජිම්භං ගච්ඡන්තීති සබ්බාපි තා ගාවියො කුටිලමෙව ගච්ඡන්ති. කස්මා? නෙත්තෙ ජිම්භං ගතෙ සතීති නෙත්තරි කුටිලං ගතෙ සති, නෙත්තස්ස කුටිලං ගතත්තාති අත්ථො. සො හි තාසං පච්චයිකො උපද්දවහරො ව.

“එවමෙව”න්ති ගාථායං යථා වෙනං, එවමෙවං යො මනුස්සෙසු පධානසම්මතො, යදි සො අධම්මචාරී සීයා. යෙ තස්ස අනුජීවිනො, සබ්බෙපි අධම්මිකාව භොන්ති. සාමීසම්පදා හි පකතිසම්පදං සම්පාදෙති. යස්මා ව එතදෙව, තස්මා සබ්බං රට්ඨං දුක්ඛං සෙති, රාජා වෙ භොති අධම්මිකො. සුඤ්ච්ඡරූපා වතාති සුට්ඨු කිච්ඡාපන්නරූපා වත. උපධිසුති කාමගුණුපධිසු. රත්තාති රාගාහිභූතා. කටුකන්ති දුක්ඛං.

කුක්කුච්චජනකෙනෙව පත්තවට්ටිප්පභවස්ස උපච්ඡින්නත්තා එලුප්පත්ති කදලියා පරාභවාය භොතීති ආහ – “එලං වෙ කදලිං හන්ති”ති. තථා එලපරියොසානත්තා ඔසධිනං “එලං වෙචං එලං නළ”න්ති චුත්තං. වළවාය කුච්ඡිස්මිං ගදුභස්ස ජාතා අස්සතරි නාම, සා ගබ්භං ගණ්හිත්වා කාලෙ සම්පත්තෙ විජායිතුං න සක්කොති. පාදෙහි භූමිං පහරන්ති තිට්ඨති, අථස්ස චත්තාරො පාදෙ වතුසු බාණුකෙසු බන්ධිත්වා කුච්ඡිං ඵාලෙත්වා පොතකං නීහරන්ති, සා තත්ථෙව මරති. තෙන චුත්තං – “ගබ්භො අස්සතරිං යථා”ති. ඉදං චුත්තං භොති – යථා අත්තනො එලං කදලිවෙච්ඡනළෙපි විනාසෙති, ගබ්භො ව අස්සතරිං, එවං අත්තනො කම්මඵලභූතො සක්කාරො අසප්පුරිසං විනාසෙතිති.

කොධමක්ඛගරුති කුජ්ඣනලක්ඛණං කොධං, පරගුණමක්ඛනලක්ඛණං මක්ඛඤ්ච ගරුං කත්වා උද්ධං කත්වා උක්ඛිපිත්වා වරන්තො. සුඛෙත්තෙති සුඛෙත්තෙපි. පුතිබ්බිජංවාති පුතිභාවං ගතං බ්බිජං විය. ඡකණරසාදිපරිභාවනසුක්ඛාපනසුඛසයාදීහි අකරණෙන බ්බිජොසදුට්ඨන්ති අත්ථො.

ඉඵතසාති අත්තනො විත්තෙන. වෙනොති තස්ස පුග්ගලස්ස විත්තං. පරිච්චාති පරිච්ඡින්නිත්වා. ඉරියතීති පචත්තති. යථාභතන්ති යථා කිඤ්චි ආහරිත්වා යපිතං.

මාකත්ථාති මා අකත්ථ. න පමුත්තස්ථිති පමොක්ඛො නත්ථි. උපෙච්චාපීති සඤ්චිච්චාපි, බුද්ධිපුබ්බෙනාපීති අත්ථො.

“අධම්මෙනා”ති වත්ථාපි “මුසාවාදෙනා”ති වචනං මුසාවාදස්ස මහාසාවජ්ජභාවදස්සනත්ථං. තෙනෙවාහ – “එකං ධම්මං අතීතස්සා”තිආදි (ධ. ප. 176), තථා “එවං පරිත්තං බො, රාහුල, තෙසං සාමඤ්ඤං, යෙසං නත්ථි සම්පජානමුසාවාදෙ ලජ්ජා”තිආදි (ම. නි. 2.108). තං කථං නු භවිස්සතීති තං ධනං කෙන නු පකාරෙන තෙසං භවිස්සති. අධම්මෙන තෙසං සම්භතත්තා තෙසු නචිරට්ඨිතිකං භොතීති අත්ථො. අන්තරායා සු භවිස්සන්තීති අධම්මියවොභාරාදිතො රාජන්තරායාදයො භවිස්සන්ති. සුති නිපාතමත්තං. සම්භතස්ස විනස්සතීති ඉමස්ස සම්භතං සජ්ජිතං විනස්සති. සග්ගන්ති සුගතිං. සා හි රූපාදිහි සොභනෙහි අග්ගොති සග්ගොති අධිප්පෙනා. එත්තාවතාති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකානං අත්ථානං භානියා. හතාති විනට්ඨා.

විචට්ටතෙති නිවට්ටති. ලොභා ඛණති අත්තානන්ති ලොභහෙතු අපුඤ්ඤාති කරොන්තො කායවිසමාදියොගෙන අත්තානං ඛණති නාම. මිත්තෙහි ජීරතීති මිත්තභාවෙහි භායති.

වරන්තීති වතුහි ඉරියාපථෙහි අකුසලමෙව කරොන්තා විවරන්ති. බාලාති ඉධලොකත්ථං පරලොකත්ථඤ්ච අජානන්තා ඉධ බාලා නාම. දුම්මෙධාති නිප්පඤ්ඤා. න හි පඤ්ඤාය දුට්ඨත්තං නාම අත්ථි. අමිත්තෙනෙවාති අමිත්තභූතෙන විය වෙරිනා විය හුත්වා. කටුකප්ඵලන්ති තිබ්බෙඵලං, දුක්ඛඵලන්ති අත්ථො. න තං කම්මං කතං සාධු, යං කත්වා අනුතප්පතීති යං කම්මං නිරයාදිසු නිබ්බත්තනසමත්ථං දුක්ඛුදයං කත්වා අනුස්සරිතානුස්සරිතක්ඛණෙ අනුතප්පති අනුසොචති, තං කතං න සාධු න සුන්දරං න හද්දකං. යස්ස අස්සුමුඛොති යස්ස අස්සුහි තිත්තමුඛො රොදන්තො විපාකං පටිසෙචති අනුභොති.

දුක්කරන්ති වත්තපට්චත්තපුරණාදිවසෙන ආභිසමාචාරිකසීලස්ස කාතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තාය දුක්කරං. සමාදානතො පට්ඨාය ඛණ්ඩං අකත්වා විසෙසතො ආදිබ්‍රහ්මවරියකස්ස වරිමකචිත්තං පාපෙතබ්බත්තාය දුක්තිතික්ඛං, සීලසංවරාදයො වා අපරික්ඛතෙ කත්වා සම්පාදෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තාය දුක්කරං. අධිවාසෙනබ්බානං පන

දුස්සහනතො ඛන්තිසංවරංවසෙන දුන්නිතික්ඛං. අඛ්‍යත්තෙනාති මන්දපඤ්ඤෙන. සාමඤ්ඤන්ති සමණභාවො. තත්ථාති තස්ස සාමඤ්ඤස්ස. සම්බාධාති දුන්නිවත්ථදුප්පාරුතමාතුගාමාදිසම්මද්දා. යත්ථාති සීලසංවරාදීනං පරිබන්ධභූතෙසු සම්බාධසංඛ්‍යාතෙසු විසභාගාරම්මණාදිසු . අථ වා දුක්කරන්තිපදස්ස අත්ථං දස්සෙතුං දුන්නිතික්ඛන්ති චුත්තං. දුන්නිතික්ඛන්ති දුක්ඛමං දුරධිවාසියං. අඛ්‍යත්තෙනාති බාලෙන. සාමඤ්ඤන්ති සමණධම්මො. ඉදං චුත්තං හොති – යං පණ්ඩිතා කුලපුත්තා දසපි වස්සානි විසතිපි...පෙ.... සට්ඨිපි වස්සානි දන්තෙහි දන්තමාධාය ජීවිභාය තාලුං ආභවිව චෙතසා චිත්තං අභිනිග්ගණ්හිත්වා එකාසනං එකභත්තං පටිසෙවමානා ආපාණකොට්ඨකං බ්‍රහ්මචරියං වරන්තා සාමඤ්ඤං කරොන්ති, තං බාලා අඛ්‍යත්තා කාතුං න සක්කොන්තිති. බහුහි තත්ථ සම්බාධාති තස්මිං සාමඤ්ඤසංඛ්‍යාතෙ අරියමග්ගෙ බහු සම්බාධා, මග්ගාධිගමාය පටිපත්තස්ස බහු පරිස්සයාති අත්ථො.

අප්පමෙයාං පමිනන්තොති අප්පමෙයාං බිණ්ණසවුග්ගලං “එත්තකසීලො අයං එත්තකසමාධි එත්තකපඤ්ඤො”ති එවං මිනන්තො. කොධ විද්වා විකප්පයෙති කො ඉධ විද්වා මෙධාවි විකප්පෙයා, බිණ්ණසවොව බිණ්ණසවං මිනන්තො විකප්පෙයානි දීපෙති. නිවුතං මඤ්ඤෙති යො පන පුපුඡ්ජනො මිනෙතුං ආරභති, තං නිවුතං අවකුඡ්ජපඤ්ඤං මඤ්ඤාමි. අකිස්සවන්ති කිස්සවා චුච්චති පඤ්ඤා, නිප්පඤ්ඤන්ති අත්ථො.

කුයාරිති අත්තච්ඡෙදකට්ඨෙත කුයාරිසදිසි ඵරුසවාවා. ඡන්දනීති කුසලමූලසංඛ්‍යාතෙ මූලෙයෙව නිකන්තති. විසං හලාහලං ඉවාති හලාහලසංඛ්‍යාතං විසං ඉව. එවං විරද්ධං පාතෙතීති විරද්ධං අපරද්ධං බලිතපුග්ගලං එවං අපායෙසු විනිපාතෙති. වාචා දුබ්භාසිතා යථාති යථා වාචා අරියුපවාදනවසෙන දුබ්භාසිතා.

නින්දියන්ති නින්දනීයං. තං වා නින්දනී යො පසංසියොති යො ගුණවිසිට්ඨතාය පසංසාරහො පුග්ගලො, තං වා සො පාපිච්ඡතාදීනි ආරොපෙත්වා ගරභති. විචිතාතීති උපචිතාති. කලින්නි අපරාධං. අයං කලිනි අයං අපරාධො. අක්ඛෙසුති පුතකිලනක්ඛෙසු. සබ්බස්සාපි සභාපි අත්තනාති සබ්බෙන අත්තනො ධනෙනාපි අත්තනාපි සද්ධිං. සුගතෙසුති සොභනගමනත්තා, සුන්දරං යානං ගතත්තා, සම්මා ගතත්තා, සම්මා ව ගදත්තා සුගතසංඛ්‍යාතෙසු බුද්ධාදිසු. මනං පදොසයෙති යො මනං පදොසෙයා, තස්ස අයං මනොපදොසො එව මහත්තරො කලිනි චුත්තං හොති. කස්මා? යස්මා සතං සහස්සානං...පෙ.... පාපකන්ති. තත්ථ සතං සහස්සානන්ති නිරිබ්බුදගුණනාය සතසහස්සං. ඡත්තිංසනීති අපරානි ඡත්තිංසනි නිරිබ්බුදානි. පඤ්ච වානි අබ්බුදගුණනාය පඤ්ච ව අබ්බුදානි. තස්මා වස්සගුණනාය එත්තකො සො කාලො, යං කාලං අරියගර්භිවාචං මනඤ්ච පණ්ඩාය පාපකං නිරයං උපෙති, තත්ථ පච්චතීති චුත්තං හොති. ඉදඤ්ච සංඛ්‍යාතෙ පද්මනිරයෙ ආයුජ්ජමාණං, විත්ථාරෙන පන පරතො ආගමිස්සති.

ලොභගුණෙති “ගුණො”ති බාලෙහි දිට්ඨත්තා, අනෙකක්ඛන්තුං පවත්තිත්තත්තා ව ලොභොයෙව ලොභගුණො, තස්මිං ලොභගුණො, තණ්හායාති අත්ථො. අනුයුත්තොති අනු අනු යුත්තො. අවදඤ්ඤති අවචනඤ්ඤ, බුද්ධානම්පි ඔවාදස්ස අග්ගහණතො. මච්ඡරීති පඤ්චවිධමච්ඡරියෙන මච්ඡරී. පෙසුණියං අනුයුත්තොති පෙසුණියස්මිං අනුයුත්තො අග්ගසාවකානං හෙදනෙන. කොකාලිකඤ්ඤි මීයමානං ඔවදන්තෙන ආයස්මතා මහාමොග්ගල්ලානෙන භාසිතා ඉමා ගාථාති. මුඛදුග්ගාති මුඛවිසම. විභූතාති විගතභූත අලිකවාදි. අනරියාති අසප්පුරිස. භූතභූති භූතිභනක අත්තනො බුද්ධිවිනාසක. පුරිසන්තාති පුරිසාධම. කලිනි අලක්ඛිපුරිස. අවජාතකපුත්තාති බුද්ධස්ස භගවතො අවජාතපුත්ත. මා බහුභාණිධ නෙරයිකොසීති ඉදානි බහුභාණි මා හොති, නෙරයිකො අසි ජාතො. රජමාකිරසීති කිලෙසරජං අත්තනි පක්ඛිපසි. සන්තෙති සමිතකිලෙසෙ බිණ්ණසවෙ. කිබ්බිසකාරිති පාපකාරි. පපතන්ති නරකං.

ඉදං සංකිලෙසභාගියන්ති ඉදං තණ්හාදීනං සභාවහෙදතො අවත්ථාහෙදතො ව අනෙකහෙදකං දස්සෙතුං අනෙකෙහි සුත්තපදෙහි උදාහරණවසෙන දස්සිතං සංකිලෙසභාගියං සුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

පසන්තෙනාති කම්මකම්මඵලාදීනි සද්දහන්තෙන.

ඉද්ධන්ති හත්ථුපගසිසුපගාදිඅලඛකාරෙහි මණ්ඩකාදීනි ව සමිද්ධං. ඒතන්ති තෙලමධුඵාණිතාදීනි ව ධනධඤ්ඤාදීනි ව විපුලං. ආකිණ්ණමනුස්සන්ති නිරන්තරමනුස්සං. සම්බාධබ්‍රහ්මන්ති බ්‍රහ්මා චුච්චන්ති අනිබ්බිද්ධරච්ඡායො. යෙසු පටිට්ඨමග්ගෙනෙව නිග්ගච්ඡන්ති, තෙ සම්බාධා බ්‍රහ්මකා එත්ථාති සම්බාධබ්‍රහ්මං. ඉමිනාපි තස්ස නගරස්ස සනවාසමෙව දීපෙති. හන්තෙනාති දමථං අනුපගතෙන, ඉතො විතො ව පරිබ්බමන්තෙන වා. අපාපකන්ති අලාමකං. අවෙච්චජ්ජසාදෙනාති අවලජ්ජසාදෙන, සච්චජ්ජට්ටෙධතො ආගතෙන පසාදෙන.

පෙච්ච සො ලභතෙති යො භූතෙ දණ්ඨෙන න හිංසනි, සො පුග්ගලො පරලොකෙ මනුස්සභූතො මනුස්සසුඛං දෙවභූතො දිබ්බසුඛං උභයං අනික්කන්තො නිබ්බානසුඛං ලභතීති අත්ථො.

චාරිකං පක්කම්ස්සනීති ජනපදචාරිකං ගමිස්සති. කස්මා පන භගවා ජනපදචාරිකං වරතීති? සත්තහි කාරණෙහි බුද්ධා භගවන්තො ජනපදචාරිකං වරන්ති – දෙසන්තරගතානං වෙනෙය්‍යානං විනයනත්තං, තත්‍ර ධිතානං උස්සක්කසමුප්පාදනං, භාවකානං එකස්මිං යානෙ නිබ්බද්ධාසපරිහරණං අත්තනො ව තත්ථ අනාසංඛිගදස්සනං, සම්බුද්ධවසිතට්ඨානතාය දෙසානං චෙතිසභාවසම්පාදනං, බහුතං සත්තානං දස්සනුපසංකිමනාදීනි පුඤ්ඤාසප්පසවනං, අචුට්ඨිආදිඋපද්දවුපසමනඤ්චාති ඉමෙහි සත්තහි කාරණෙහි බුද්ධා භගවන්තො ජනපදචාරිකං වරන්තිති වෙදිතබ්බං.

ඉසිදත්තපුරාණානි ඉසිදත්තො ව පුරාණො ව, තෙසු ඉසිදත්තො සකදාගාමී. පුරාණො සොතාපන්නො. සාකෙතෙනි “සාකෙතො”නි ලද්ධනාමෙ අත්තනො භොගගාමකෙ. මග්ගෙ පුරිසං යපෙසුන්ති තෙසං කිර ගාමද්වාරෙන භගවතො ගමනමග්ගො, තස්මා “සවෙ භගවා අමිහාකං සුත්තානං වා පමත්තානං වා ගව්ඡෙය්‍යා, අප්පස්සිතුං න ලභෙය්‍යාමා”නි මග්ගමජ්ඣෙ පුරිසං යපෙසුං. අනුබන්ධිංසුති න දුරතොව, පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධිංසු. භගවා හි සකටමග්ගස්ස මජ්ඣෙ ජඩ්ඝමග්ගෙන අගමාසි, ඉතරෙ උභොසු පස්සෙසු අනුගච්ඡන්තා අගමංසු. මග්ගා ඔක්කම්මානි බුද්ධා හි කෙනවි සද්ධිං ගච්ඡන්තාව පටිසන්ථාරං කරොන්ති කෙනවි සද්ධිං යිතා කෙනවි සද්ධිං දිවසභාගමි නිසින්තා, තස්මා භගවා වින්තෙසි – “ඉමෙ මය්හං සාසනෙ වල්ලභා ආගතඵලා, ඉමෙහි සද්ධිං නිසිදිත්වා දිවසභාගං පටිසන්ථාරං කරිස්සාමි”නි. මග්ගතො ඔක්කම්මිත්වා යෙනඤ්ඤතරං රුක්ඛමූලං තෙනුපසඬිකම්. පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදිති තෙ කිර ඡත්තුපාහනකත්තරදණ්ඩපාදබ්භකඤ්ජනතෙලානි වෙව අට්ඨවිධඤ්ච පානකං සරභපාදපල්ලඬිකඤ්ච ගාභාපෙත්වා ආගමංසු. අප්ප නං පල්ලඬිකං පඤ්ඤපෙත්වා අදංසු. සත්ථා තත්ථ නිසිදි. එකමන්තං නිසිදිංසුති “ඡත්තුපාහනාදිති භික්ඛුසඬ්ඝස්ස දෙථා”නි වත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිංසු.

සාවත්ථියා කොසලෙසු වාරිකං පක්කම්මස්සතිතීආදි සබ්බං මජ්ඣිමදෙසවසෙනෙව චුත්තං. කස්මා? නියතාවිණ්ණත්තා. භගවතො හි වාරිකවරණං මජ්ඣිමදෙසෙයෙව. සවෙපි පච්චන්තදෙසෙ ගච්ඡති, මජ්ඣිමදෙසෙයෙව අරුණං උට්ඨාපෙතිති නියතාවිණ්ණං, තස්මා මජ්ඣිමදෙසවසෙනෙව චුත්තං. කාසීසුති කාසිරට්ඨතො. තථා මගධෙසුති මගධරට්ඨතො. ආසන්නෙ නො භගවා හවිස්සතිති එත්ථ න කෙවලං ආසන්නත්තා එව තෙසං සොමනස්සං භොති, අප්ප ඛො “ඉදානි දානං දාතුං ගන්ධමාලාදිපූජං කාතුං ධම්මං සොතුං පඤ්භං පුච්ඡිතුං ලභිස්සාමා”නි තෙසං සොමනස්සං භොති.

තස්මානිභ ට්ඨකයො සම්බාධො සරාවාසොති ට්ඨකයො යස්මා තුම්භාකං මයි දුරිභුතෙ අනප්පකං දොමනස්සං ආසන්නෙ අනප්පකං සොමනස්සං භොති, තස්මාපි වෙදිතබ්බමෙන “සම්බාධො සරාවාසො”නි. සරාවාසස්ස හි දොසෙන තුම්භාකං එවං භොති. සවෙ පන සරාවාසං පභාය පබ්බජිතා අස්සප්, එවං වො මයා සද්ධිංයෙව ගච්ඡන්තානඤ්ච ආගච්ඡන්තානඤ්ච තං න භවෙය්‍යාති ඉමමත්ථං දිපෙන්නො එවමාහ. තත්ථ සකිඤ්චනසප්පලිබොධට්ඨෙත සම්බාධතා වෙදිතබ්බා. මහාසරෙ වසන්තස්සාපි හි සකිඤ්චනසප්පලිබොධට්ඨෙත සරාවාසො සම්බාධොව. රජොපථොති රාගාදිරජානං ආගමනපථො, ආගමනට්ඨානන්ති අත්ථො. අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජාති පබ්බජ්ජා පන අකිඤ්චනප්පලිබොධට්ඨෙත අබ්භොකාසො. චතුරත්තකෙපි හි ගබ්භෙ ද්විත්තං භික්ඛුනං පල්ලඬිකෙන පල්ලඬිකං සට්ඨෙත්වා නිසින්තානම්පි අකිඤ්චනප්පලිබොධට්ඨෙත පබ්බජ්ජා අබ්භොකාසො නාම භොති. අලඤ්ච පන වො ට්ඨකයො අප්පමාදායාති එවං සම්බාධසරාවාසෙ වසන්තානං තුම්භාකං අප්පමාදමෙව කාතුං යුත්තන්ති අත්ථො.

නාගාති හත්ථිනො. ඔප්පය්භාති රඤ්ඤො ආරොහනයොග්ගා. එකං පුරතො එකං පච්ඡතො නිසිදාපෙමානි තෙ කිර ද්වෙපි ජනා සබ්බාලඬිකාරපට්මණ්ඩිතා ද්විසු නාගෙසු නා ඉත්ථියො එවං නිසිදාපෙත්වා රඤ්ඤො නාගං මජ්ඣෙ කත්වා උභොසු පස්සෙසු ගච්ඡන්ති, තස්මා එවමාහංසු. නාගොපි රක්ඛිතබ්බොති යථා කිඤ්චි විසෙසිතං න කරොති, එවං රක්ඛිතබ්බො භොති. තාපි හගිනියොති යථා පමාදං නාපජ්ජන්ති, එවං රක්ඛිතබ්බො භොන්ති. අත්තාපිති සිතකථිතවික්ඛෙපිතාදිති අකරොන්තෙහි අත්තාපි රක්ඛිතබ්බො භොති . එවං කරොන්තො හි “සාමිදුබ්භකො එසො”නි නිග්ගහෙතබ්බො භොති.

තස්මානිභ ට්ඨකයොති යස්මා තුම්භෙ රාජා නිච්චං රාජභණ්ඩං පට්චිජාපෙති, තස්මාපි සම්බාධො සරාවාසො රජොපථො. යස්මා පන පංසුකුලිකං භික්ඛුං එවං පට්චිජාපෙන්නො නත්ථි, තස්මා අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා, එවං සබ්බත්ථාපි. අලඤ්ච ඛො ට්ඨකයො අප්පමාදාය, අප්පමාදමෙව කරොථාති දස්සෙති.

මුත්තවාගොති විස්සට්ඨවාගො. පයතපාණිති ආගතාගතානං දානත්ථාය ධොතභත්ථො. වොසග්ගරතොති වොසග්ගසඬ්ඛාතෙ වාගෙ රතො. යාවයොගොති යාවිතබ්බයුත්තො. “යාජයොගො”නිපි පාඨො, දානයුත්තොති අත්ථො. දානසංචිභාගරතොති එතෙන අප්පමත්තකම්පි කිඤ්චි ලභිත්වා තතොපි සංචිභාගෙ රතො. අප්පට්චිභත්තන්ති “ඉදං අමිහාකං හවිස්සති, ඉදං අය්‍යාන”න්ති එවං අකතචිභාගං, සබ්බං දාතබ්බමෙව හුත්වා යිතන්ති අත්ථො. ඉමෙහි ඛො ට්ඨකයො චතුහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොතාපන්නො භොතීති සොතාපන්නො ඉමෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො භොතීති අත්ථො. එතෙන සොතාපන්නො ඉමෙසං චතුත්තං ධම්මානං එකන්තතො ලබ්භමානානං දස්සෙති.

එවං තෙසං ට්ඨකිනං ඉමෙහි චතුහි ධම්මෙහි සමන්තාගතං පරියායෙන දස්සෙත්වා ඉදානි නිප්පරියායෙන තං දස්සෙතුං “තුම්භෙ ඛො ට්ඨකයො”නිආදි චුත්තං.

සුභස්සං කප්පකොට්ඨොති සහස්සං අත්තභවා අහෙසුන්ති අත්ථො. “අසිති කප්පකොට්ඨො”නිපි පාඨො, අසිතිආයුකප්පකොට්ඨො අහෙසුන්ති අත්ථො. කත්ථ පන තෙ අහෙසුන්ති? ආහ “දෙවෙ වෙව මනුස්සෙ වා”නි, දෙවෙසු වෙව මනුස්සෙසු වාති අත්ථො. සංචිරුල්භමිති සමන්තතො පල්ලවග්ගහණෙන විරුල්භෙ. අලභිංහන්ති

අලහිං අහං. අප්ප තිංසං තතො කප්පාති තතො කප්පතො අප්ප සම්පති අයං කප්පො තිංසතිමො. තස්සා සඤ්ඤාය වාසනාති තස්ස බුද්ධගතාය සඤ්ඤාය වාසනතො.

තණ්හානිසාතකොති තණ්හාය සමුච්ඡේදකො. වටංසකොති පුප්ඵමයකණ්ණිකො. සබ්බපුප්ඵභිලඤ්ඤානොති නානාපුප්ඵභි අලඤ්ඤානො. ලපනන්තරාති උත්තරාධරොට්ඨානං අන්තරතො. ඔක්කාති පහා. මුද්ධනන්තරධායථාති මුද්ධති අන්තරධායථ. කඬබං චිත්තාති චිත්තං විනොදෙහි. යස්ස තං සබ්බධම්මෙසු , සදා ඤාණං පවත්තති තන්ති නිපාතමත්තං. යස්ස සබ්බධම්මෙසු ආකඬබප්පට්ඨිද්ධන්තා සදා ඤාණං පවත්තති. සො සබ්බඤ්ඤා භගවා ථෙරං ආනන්දං එතදබ්බුති සම්බන්ධො. රාජා රට්ඨෙය් හවිස්සති සබ්බස්මිං රට්ඨෙය් රාජා හවිස්සති. වරිමන්ති වරිමභවං. සච්ඡිකත්තවාති පච්චක්ඛං කත්වා. ධම්මතන්ති චතුසච්චධම්මං, පච්චෙකබොධං වා.

සුවණ්ණවජ්ජනං නාවන්ති උභොසු පස්සෙසු සුවණ්ණාලඤ්ඤානොති පටිමණ්ඩිතවසෙන ඡාදිතං සුවණ්ණනාවං. පඤ්ඤං පුට්ඨා විශාකාසි, සක්කස්ස ඉති මෙ සුතන්ති යථා සා දෙවතා පඤ්ඤං පුට්ඨා සක්කස්ස බ්‍යාකාසි, එවං මයාපි සුතන්ති ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො අත්තනා යථාසුතං තං භගවතො වදති.

පංසුපුපෙසුති සරිරධාතුං අබ්භන්තරෙ යපෙන්වා පංසුති කතපුපෙසු. එවඤ්ඤි තෙ භගවන්තං උද්දිස්සකතා නාම භොන්ති, තෙනෙවාහ - “උද්දිස්සකතෙසු දසබ්බරාත”න්ති.

ඉද්ධපුත්තසරිරවණ්ණාති දෙවපුත්තසරිරසදිසවණ්ණා. සුභගසණ්ඩිති සොභග්ගයුත්තසණ්ඩානා. උළාරං වත තං ආසිති තං මයා කතං පුඤ්ඤං උළාරං වත අහොසි. යාහන්ති යා අහං. සතසහස්සං කප්පෙ, මුදිතො ථුපං අපුපෙසිති ථුපං පුපෙන්වා සතසහස්සං ආයුකප්පෙ අහං මුදිතොති අත්ථො. අනාගන්තුතා විනිපාතන්ති අපායුපපත්තිං අනුපගන්ත්වා. යං වක්ඛන්ති යං පඤ්ඤාවක්ඛුං. පණ්ණිතන්ති යිසිතං. විමුත්තචිත්තමිති විමුත්තචිත්තො අමිති. විධුතලතොති විධුතතණ්හාලතො, සමුච්ඡින්නතණ්හොති අත්ථො.

සාමාකපත්ථොදනමත්තන්ති සාමාකතිණානං නාළිකොදනමත්තං. අබ්ලෙති පඤ්චන්තං වෙතොබ්ලානං අභාවෙන අබ්ලෙ. තස්මිඤ්ච ඔකප්පයි ධම්මමුත්තමන්ති තස්මිං පච්චෙකබුද්ධෙ උත්තමධම්මං පච්චෙකබොධං “උත්තමධම්මෙන නාම ඉමස්මිං භවිතබ්බ”න්ති සද්දහිං. “තස්මිඤ්ච ධම්මෙ පණ්ණිකෙසිං මානස”න්ති ඉමිනා පටිලද්ධධම්මං අභමිපි සච්ඡිකරෙය්‍යන්ති චිත්තං පණ්ණිකෙසිං. භවෙ කුදාසුපි ව මා අපෙක්ඛවාති කත්ථවි භවෙ අපෙක්ඛවා මා භවෙය්‍යන්ති ව පණ්ණිකෙසිං මානසන්ති සම්බන්ධො.

කුරුසුති උත්තරකුරුසු. දීඝායුකෙසුති තෙසං වස්සසහස්සායුකතාය චුත්තං. අමමෙසුති අපරිග්ගහෙසු. පාණිසුති සත්තෙසු. අභිනගාමීසුති යථාලද්ධසම්පත්තිහි යාවතායුකං අපරිහිතසභාවෙසු . තිදසොපපජ්ජථාති තාවතිංසො හුත්වා උපපජ්ජිං, තිදසෙ වා තාවතිංසභවතො උපපජ්ජිං. විසිට්ඨකායුපගතොති විසිට්ඨකායෙසු නානාවණ්ණකායෙසු උපගතො. යසස්සිසුති පරිවාරවන්තෙසු. හිතාහිතාසිහිති කුසලාකුසලෙ චිත්තිත්තිහි. පච්චක්ඛං බ්විමන්ති පච්චක්ඛං බො ඉමං වචනන්ති අධිප්පායො.

සකාසිති සො අකාසි. බ්ලිමාහිභාරිති පුජාබ්ලිං අහිහරි. පතිතස්ස එකන්ති තස්ස භත්ථතො එකපුප්ඵං පතිතං.

උපරිට්ඨන්ති උපරි වෙහාසෙ යීතං. අරිට්ඨන්ති අරිට්ඨං නාම පච්චෙකසම්බුද්ධං. අප්ඤ්ඤාතඤ්ච බහිද්ධා වාති අප්ඤ්ඤාතවිසයා ව බහිද්ධවිසයා ව. යෙ මෙ විජ්ජිංසුති යෙ මෙ පුබ්බෙ විජ්ජමානා අහෙසුං. ඡාතිමරණසංසාරො, නත්ථි දානි පුනබ්බවොති පුනප්පුනං ඡායනමීයනභූතො සංසාරො පුනබ්බවොති ව චූච්චති, සො ව දානි නත්ථිති අත්ථො.

ඉදං වාසනාභාගියං සුත්තන්ති ඉදං වාසනාභාගපුඤ්ඤවිභාවනානං නානාසුත්තපදානං උදාහරණවසෙන දස්සිතං වාසනාභාගියං සුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

“උද්ධං අධො...පෙ.... අපුනබ්බවායා”ති ඉදං නිබ්බේධභාගියං සුත්තන්ති චුත්තං ඔසතරණස්ස අරියග්ගතිච්චත්තා. න වෙතනා කරණියාති න චිත්තං උප්පාදෙතබ්බං. ධම්මතාති ධම්මසභාවො.

භවෙති යස්මිං භවෙ කාලෙ. පාතුභවන්ති උප්පජ්ජන්ති. ධම්මාති අනුලොමපච්චයාකාරපට්ඨෙධසාධකා බොධිපක්ඛියධම්මා. පාතුභවන්ති වා පකාසෙන්ති, අභිසම්පවසෙන පාකටා භොන්ති. ධම්මාති චතුර්‍යයසච්චධම්මා. ආනාපො චූච්චති කිලෙසසන්තාපනට්ඨෙන වීරියං. ආනාපිනොති සම්මජ්ජධානවීරියවතො. ක්කායකොති ආරම්මණුපතිජ්ඣානලක්ඛණෙන ලක්ඛණුපතිජ්ඣානලක්ඛණෙන ව ක්කානෙන ක්කායන්තස්ස. බ්‍රාහ්මණස්සාති බාහිතපාපස්ස බිණ්ණසවස්ස. අප්පස්ස කඬබා වපයන්ති සබ්බාති අප්පස්ස එවං පාතුභුතධම්මස්ස යා තා “කො නු බො, භන්තෙ, චූසති? නො කල්ලො පඤ්ඤොති භගවා අවොවා”තිආදිනා (සං. නි. 2.12) නයෙන “කතමං නු බො, භන්තෙ, ජරාමරණං, කස්ස පතිදං ජරාමරණන්ති? නො කල්ලො පඤ්ඤොති භගවා අවොවා”තිආදිනා (සං. නි. 2.35) ව නයෙන පච්චයාකාරකඬබා චුත්තා. යා ව පච්චයාකාරස්සෙව අප්පට්ඨිද්ධන්තා “අහොසිං නු බො අභමතිතමද්ධාන”න්තිආදිකා (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) සොළසකඬබා “බුද්ධෙ කඬබති ධම්මෙ කඬබති”තිආදිකා (ධ. ස. 1008) අට්ඨ ව කඬබා ආගතා, තා සබ්බා වපයන්ති අපගච්ඡන්ති නිරුප්ඤ්ඤාති, කස්මා? යතො පජානාති

සහෙතුධම්මං, යස්මා අවිජ්ජාදිකෙන හෙතුනා සහෙතුකං ඉමං සඬ්ඛාරාදිං කෙවලං දුක්ඛක්ඛන්ධධම්මං පජානාති අඤ්ඤාසි පටිච්ඡෙදායි.

යනො ඛයං පච්චයානං අවෙදිති යස්මා පච්චයානං ඛයසඬ්ඛානං නිබ්බානං අවෙදි අඤ්ඤාසි පටිච්ඡෙදායි, තස්මා යදාස්ස ආනාපිනො ක්කායනො බ්‍රාහ්මණස්ස චූත්තප්පකාරා ධම්මා පාතුහවන්ති. අට්ඨස්ස යා නිබ්බානස්ස අවිදිතත්තා කඬ්ඛා උප්පජ්ජෙය්‍යං, සබ්බාපි තා කඬ්ඛා වපයන්තිති.

ආරඤ්ඤන්ති ආරඤ්ඤකං. අඤ්ඤාතුඤ්ඤේන යාපෙන්නන්ති කුලෙසු අඤ්ඤාතො නිව්වනාවෝයෙව හුත්වා උඤ්ඤේන පිණ්ඩවරියාය යාපෙන්නං. අට්ඨ වා අභිලක්ඛිතෙසු ඉස්සරජනගෙහෙසු කටුකහණ්ඩසම්භාරං සුගන්ධභොජනං පරියෙසන්නස්ස උඤ්ඤේන ඤාතුඤ්ඤේන නාම, සරපටිපාටියා පන ද්වාරෙ ධීතෙන ලද්ධම්මස්සකභොජනං අඤ්ඤාතුඤ්ඤේන නාම. ඉදං ඉධ අධිප්පෙනං. තෙන යාපෙන්නං. කාමෙසු අනපෙක්ඛිතන්ති වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙසු නිරපෙක්ඛං.

ජේත්වාති වධිත්වා. සුඛං සෙතීති කොධපරිලාහෙන අපරිදය්‍යමානත්තා සුඛං සයති. න සොවතීති කොධවිනාසෙන විනට්ඨදොමනස්සත්තා න සොවති. විසමුලස්සාති දුක්ඛවිපාකස්ස. මධුරග්ගස්සාති යං අක්කුට්ඨස්ස පච්චක්කොසිත්වා පහටස්ස පටිප්පහරිත්වා සුඛං උප්පජ්ජති, තං සන්ධාය සො “මධුරග්ගො”ති චූත්තො. ඉමස්මිඤ්ඤි යානෙ පරියොසානං “අග්ග”න්ති චූත්තං. අරියාති බුද්ධාදයො.

හතෙති හතෙය්‍ය. උප්පතිතන්ති අසමුග්ගාටිතං අවික්ඛම්භිතූප්පන්නවසෙන සමුදාචාරුප්පන්නවසෙන සමුදාවරන්තං. විනොදයෙති අත්තනො සන්තානතො නිහරෙය්‍ය.

සුත්තියාති දෙසනාසිසමෙතං, එකතොධාරාදිනා සත්ථෙතාති අත්ථො. ඔමට්ඨොති පහටො. වත්තාරො හි පහාරා ඔමට්ඨො උමමට්ඨො මට්ඨො විමට්ඨොති. තත්ථ උපරි යත්වා අධොමුඛං දින්නප්පහාරො ඔමට්ඨො නාම, අධො යත්වා උද්ධං මුඛං දින්නප්පහාරො උමමට්ඨො නාම, අග්ගලසුචි විය විනිවිජ්ඣිත්වා කතො මට්ඨො නාම, සෙසො සබ්බොපි විමට්ඨො නාම. ඉමස්මිං පන යානෙ ඔමට්ඨො ගභිතො. සො හි සබ්බදාරුණො දුරුද්ධරණසල්ලො දුත්තිකිවිණො අන්තොදොසො අන්තොපුබ්බලොභිතො ව හොති. පුබ්බලොභිතං අනික්ඛම්ත්වා වණ්ණමුඛං පරියොනන්ධිත්වා තිට්ඨති. පුබ්බලොභිතං නිහරිතුකාමෙහි මඤ්ඤෙත සද්ධිං ඛන්ධිත්වා අධොසිරො කාතබ්බො හොති, මරණං වා මරණමත්තං වා දුක්ඛං පාපුණාති. පරිබ්බජෙති විහරෙය්‍ය.

ඉමාය ගාථාය කිං කථිතං? යථා සත්තියා ඔමට්ඨපුරිසො සල්ලබ්බාහනවණ්ණිකිවිජ්ජනානං අත්ථාය වීරියං ආරහති පයොගං කරොති පරක්කමති. යථා ව දය්‍යමානෙ මත්ථකෙ ආදිත්තසිරො තස්ස නිබ්බාපනත්ථාය වීරියං ආරහති පයොගං කරොති පරක්කමති, එවමෙවං හික්ඛු කාමරාගප්පහානාය සතො අප්පමත්තො හුත්වා විහරෙය්‍ය භගවාති කට්ඨෙසි.

එවං දෙවතාය කථිතෙ අට්ඨ භගවා වින්තෙසි – “ඉමාය දෙවතාය උපමා දළ්භං කත්වා ආනීතා, අත්ථං පන පරිත්තකං ගහෙත්වා ධීතා. පුනප්පුනං කට්ඨන්තිපි හි එසා කාමරාගස්ස වික්ඛම්භනප්පහානමෙව කට්ඨෙය්‍ය, යාව ව කාමරාගො මග්ගෙන න සමුග්ගාටියාති, තාව අනුබන්ධොව හොති”ති තමෙව උපමං ගහෙත්වා පයමමග්ගවසෙන දෙවතාය විනිවට්ඨෙත්වා දස්සෙන්නො “සත්තියා විය ඔමට්ඨො”ති දුතියගාථමාහ. තස්සත්ථො පුරිමනසානුසාරෙන වෙදිතබ්බො.

ලොකාමිසන්ති කාමගුණො. සත්තිපෙක්ඛොති සබ්බසඬ්ඛාරුපසමං නිබ්බානං අපෙක්ඛමානො. පඤ්ඤවාති පඤ්ඤවත්තො. පහිතත්තොති නිබ්බානං පතිපෙසිතවිත්තො. වීරතො කාමසඤ්ඤායාති යාය කායවි සබ්බතො කාමසඤ්ඤාය වතුත්ථමග්ගසම්පසුත්තාය සමුව්චෙදවරිතියා වීරතො. “වීරත්තො”තිපි පායො. කාමසඤ්ඤායාති පන භුම්මවචනං හොති. සගාථාවග්ගෙ (සං. නි. 1.96) “කාමසඤ්ඤාසු”ති පායො. වතුහි මග්ගෙහි දසන්නම්පි සංයොජනානං අනිත්තතා සබ්බසංයොජනානීතො. වතුත්ථමග්ගෙනෙව වා උද්ධම්භාගියසංයොජනානීතො තත්‍ර තත්‍රාහිනන්දනතො නන්දිසඬ්ඛාතාය තණ්හාය තිණ්ණඤ්ඤව භවානං පරික්ඛිණත්තා නන්දිභවපරික්ඛිණො. සො තාදිසො බිණාසවො හික්ඛු ගම්භිරෙ සංසාරණ්ණවෙ න සිද්ධිති.

සද්දහානොති යෙන පුබ්බභාගෙ කායසුවරිතාදිභෙදෙන, අපරභාගෙ ව සත්තත්තිංසබොධිපක්ඛියභෙදෙන ධම්මෙන අරහත්තො බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකා නිබ්බානං පත්තා. තං සද්දහානො අරහතං ධම්මං නිබ්බානප්පත්තියා ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤං ලභති, තඤ්ච බො න සද්ධාමත්තකෙනෙව. යස්මා පන සද්ධාජාතො උපසඬ්ඛමති, උපසඬ්ඛමත්තො පයිරුපාසති, පයිරුපාසත්තො සොතං ඔදහති, ඔදහිතසොතො ධම්මං සුභාති, තස්මා උපසඬ්ඛමනතො පට්ඨාය යාව ධම්මස්සවනෙන සුස්සුසං ලභතෙ පඤ්ඤං.

කිං චූත්තං හොති? තං ධම්මං සද්දහිත්වාපි ආවරියුපජ්ඣායෙ කාලෙන කාලං උපසඬ්ඛමිත්වාපි වත්තකරණෙන පයිරුපාසිත්වා යදා පයිරුපාසනාය ආරාධිතවිත්තා කිඤ්චි වත්තුකාමා හොන්ති. අට්ඨ අධිගතාය සොතුකාමතාය සොතං

ඔදහිත්වා සුණන්තො ලහතිති එවං සුස්සුසම්පි ව සතිඅවිජ්ජවාසෙන අප්පමත්තො සුභාසිතදුඛභාසිතඤ්ඤායා විවක්ඛණො එව ලහති, න ඉතරො. තෙනාහ – “අප්පමත්තො විවක්ඛණො”ති.

පතිරූපකාරීනි දෙසකාලාදීනි අභාපෙන්වා ලොකියස්ස ලොකුත්තරස්ස ධම්මස්ස පතිරූපං අධිගමුපායං කරොතිති පතිරූපකාරී. ධුරවාති වෙනසිකචිරියවසෙන අතික්ඛිත්තධුරො. උච්ඨාතාති කාසිකචිරියවසෙන උච්ඨාතසම්පන්නො අසිලපරක්කමො. වින්දතෙ ධනන්ති ලොකියලොකුත්තරධනං අධිගච්ඡති. සච්චෙනාති වච්ඡච්චෙන පරමත්ථසච්චෙන ව. බුද්ධපච්චෙකබුද්ධඅරියසාවකා නිබ්බුතිං පාපුණන්තා කිත්තිම්පි පාපුණන්තියෙව. දදන්ති පරෙසං යං කිඤ්චි ඉච්ඡිතං පත්තීතං දෙන්තො මිත්තාති ගන්ථති සම්පාදෙති කරොතිති අත්ථො. දුද්දදං වා දදන්තො ගන්ථති, දානමුඛෙන වත්තාරිපි සඬගභවත්ථුනි ගතිතාතිති වෙදිතබ්බානි. තෙහි මිත්තාති කරොන්ති. අස්මා ලොකා පරං ලොකං, ස වෙ පෙච්ච න සොචතීති යස්ස පුග්ගලස්ස ඉමෙ සද්ධාදයො ධම්මා විජ්ජන්ති, සො ඉමස්මා ලොකා පරං ලොකං ගන්ත්වා න සොචති, සොකකාරණං තස්ස නත්තීති අත්ථො.

“යස්සෙනෙ වතුරො ධම්මා, සද්ධස්ස සරමෙසිනො;
සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, ස වෙ පෙච්ච න සොචති”ති. (සං. නි. 1.246; සු. නි. 190) –

ගාථං අවසෙසං කත්වා උදාහරං. ආලවකසුත්තෙ හි ඉමා ගාථා ආලවකෙන “කථං සු ලහතෙ පඤ්ඤ”න්තිආදිනා (සං. නි. 1.246; සු. නි. 187) ප්‍රට්ඨෙත භගවතා භාසිතාති.

යෙන කෙනචි වණ්ණෙනාති යෙන කෙනචි කාරණෙන, පකාරෙන වා. සංවාසොති එකස්මිං යානෙ සභවාසො සමාගමො. තන්ති තථා සමාගතං අනුකම්පිතබ්බං පුරිසං. මනසා වෙ පසන්තෙනාති කරුණාසමුස්සාහිතෙන පසාදෙන පසන්තෙන මනසා. න තෙන හොති සංයුත්තොති තෙන යථාචුත්තෙන අනුසාසනෙන කාමච්ඡන්දාදිනං සංයොජනවසෙන සංයුත්තො නාම න හොති. යානුකම්පා අනුද්දයාති යා අරියමග්ගසම්පාපනවසෙන කරුණායනා, මෙත්තායනා වාති අත්ථො.

102
රාගො ව දොසො වාති රාගදොසා හෙට්ඨා චුත්තනායාව. කුතොනිදානාති කිංනිදානා කිංහෙතුකා. පච්චන්ත්වනස්ස හි අයං තො-ආදෙසො, සමාසෙ වස්ස ලොපාභාවො වෙදිතබ්බො. අරතී රතී ලොමහංසො කුතොජාති යායං පන්තෙසු සෙනාසනෙසු, අධිකුසලෙසු ව ධම්මෙසු අරති උක්කණ්ඨිතා, යා ව පඤ්චස්ස කාමගුණෙසු රති අභිරතී ආසත්ති කිළ්ලාදි, යො ව ලොමහංසසමුට්ඨානතො ලොමහංසසඬබ්බාතො විත්තුත්‍රාසො, ඉමෙ තයො ධම්මා කුතො ජාතා කුතො නිබ්බන්තාති පුච්ඡා. කුතො සමුට්ඨායාති කුතො උප්පජ්ජන්වා. මනොති කුසලචිත්තං. විතක්කාති කාමචිතක්කාදයො. කුමාරකා ධඩ්කම්චොසජන්තිති යථා කුමාරකා කිළ්ලන්තා කාකං සුත්තෙන පාදෙ බන්ධන්වා ඔසජන්ති ඛිපන්ති, එවං කුසලමනං අකුසලචිතක්කා කුතො සමුට්ඨාය ඔසජන්තිති පුච්ඡා.

රාගො වාති දුතියගාථා තස්සා විස්සජ්ජනං. තත්ථ ඉතොති අත්තභාවං සන්ධායාහ. අත්තභාවනිදානා හි රාගදොසා, අරති රතී ලොමහංසා ව අත්තභාවතො ජාතා. කාමචිතක්කාදයො අත්තභාවතො එව සමුට්ඨාය කුසලමනං ඔසජන්ති. තෙන තදඤ්ඤං පකතිආදිකාරණං පටික්ඛිපන්තො ආහ – “ඉතොනිදානා ඉතො සමුට්ඨායා”ති. පුරිමගාථාය චුත්තනායෙනත්ථ සද්දසිද්ධි වෙදිතබ්බා.

ඉදානි ය්වායං “ඉතොනිදානා”තිආදීසු අත්තභාවනිදානා අත්තභාවතො ජාතා අත්තභාවතො සමුට්ඨායාති අත්ථො චුත්තො, තං සාධෙන්තො ආහ – “ස්නෙහජා අත්තසම්භූතා”ති. එතෙ හි රාගාදයො විතක්කපරියොසානා තණ්හාස්නෙහෙන ජාතා. තථා ජායන්තා ව පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධහෙදෙ අත්තභාවසඬබ්බාතෙ අත්තනි සම්භූතා. තෙනාහ – “ස්නෙහජා අත්තසම්භූතා”ති. ඉදානි තදත්ථපොතිකං උපමං දස්සෙති “නිග්‍රොධස්සෙව බන්ධජා”ති. තත්ථ බන්ධජාති බන්ධෙසු ජාතා පාරොහා. ඉදං චුත්තං හොති – යථා නිග්‍රොධස්ස බන්ධපසඬබ්බාතා පාරොහා ආපොරසසඬබ්බාතෙ ස්නෙහෙ සති ජායන්ති, ජායන්තා ව තස්මිංයෙව නිග්‍රොධෙ තෙසු තෙසු සාබ්ජපදෙසෙසු සම්භවන්ති, එවං එතෙ රාගාදයො අප්ඤ්ඤාතං තණ්හාස්නෙහෙ සති ජායන්ති, ජායන්තා ව තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ තෙසු තෙසු වක්ඛාදිප්පදෙසෙසු ඉට්ඨාරම්මණෙසු සම්භවන්ති. තෙන චුත්තං – “ස්නෙහජා අත්තසම්භූතා”ති. පුටු විසත්තා කාමෙසුති යස්මා රාගොපි පඤ්චකාමගුණිකාදිවසෙන, දොසොපි ආසාතවත්ථුආදිවසෙන අරතිආදයොපි තස්ස තස්ස හෙදස්ස වසෙනාති සබ්බථා සබ්බෙපිමෙ කිලෙසා පුටු අනෙකප්පකාරා හුත්වා වත්ථුද්වාරාරම්මණාදිවසෙන තෙසු තෙසු කාමෙසු තථා තථා විසත්තා ලග්ගා සංසිබ්බිත්වා යීතා. කිමීව? මාලුවාව විතතා වනෙ යථා වනෙ විතතා මාලුවා තෙසු තෙසු රුක්ඛසාබ්ජපසාබ්බාදිහෙදෙසු විසත්තා හොති ලග්ගා සංසිබ්බිත්වා යීතා, එවං එතෙ කිලෙසා ධම්මා, තස්මා එත්ථ පුටුපහෙදෙසු වත්ථුකාමෙසු විසත්තං කිලෙසගහනං.

යෙ නං පජානන්ති යතොනිදානං, තෙ නං විනොදෙන්ති සුඤ්ඤාහි යක්ඛ. තස්සත්ථො – යෙ සත්තා නං කිලෙසගහනං “ඉතොනිදානං එස උප්පජ්ජති”ති ජානන්ති, තෙ නං තණ්හාසිනෙහසිනෙහිතෙ අත්තභාවෙ උප්පජ්ජන්ති ඤත්වා තං තණ්හාසිනෙහං ආදීනවානුපස්සනාදිභාවනාඤ්ඤාණගිනා විසොසෙන්තා විනොදෙන්ති පජහන්ති, එවං අමිභාකං භාසිතං සුඤ්ඤාහි යක්ඛාති. තෙ දුක්ඛරං ඔසම්මං තරන්ති, අතිණ්ණපුබ්බං අපුනබ්බවායාති යෙ හි සංකිලෙසගහනං විනොදෙන්ති, තෙ එකන්තෙන මග්ගං භාවෙන්ති. න හි මග්ගභාවනං විතා කිලෙසවිනොදනං අත්ථි.

එවං මග්ගං භාවෙනා තෙ පකතිඤාණෙන දුත්තරං කාමොසාදිං චතුබ්බිධං ඔසං ඉමිනා දිසෙන අද්ධුනා සුපිනන්තෙනපි අතිණ්ණපුබ්බං අනතික්කන්තපුබ්බං අපුනබ්බවාය නිබ්බානාය තරන්ති.

දුක්කරං භගවාති එකො කිර දෙවපුත්තො පුබ්බයොගාවචරො බහලකිලෙසනාය සප්පයොගෙන කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙන්තො සමණධම්මං කත්වා පුබ්බභෙතුමන්දනාය අරියභූමිං අප්පත්තවා භාලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තො, සො තථාගතං උපසඬකම්භ්වා දුක්කරභාවං ආරොවෙන්තො එවමාහ. තත්ථ දුක්කරන්ති දසපි වස්සානි... පෙ... සට්ඨිපි වස්සානි එකන්තපරිසුද්ධස්ස සමණධම්මස්ස කරණං නාමෙනං දුක්කරං. සෙක්ඛාති සත්ත සෙක්ඛා. සීලසමාහිතාති සීලෙන සමාහිතා සමුපෙතා. ධීතත්තාති පතිට්ඨිතසභාවා. එවං පුච්ඡිතපඤ්ඤං විස්සජ්ජිත්වා උපරිපඤ්ඤං සමුට්ඨාපනත්ථං “අනගාරියුපෙතස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ අනගාරියුපෙතස්සාති අනගාරියං නිග්ගෙහභාවං උපගතස්ස, පබ්බජිතස්සාති අත්ථො. තුට්ඨිති චතුපච්චයසන්තොසො.

භාවනායාති චිත්තවූපසමභාවනාය. තෙ ඡේත්වා මච්චුනො ජාලන්ති යෙ රත්තින්දිවං ඉන්ද්‍රියුපසමෙ රතා, තෙ දුස්සමාදහං චිත්තං සමාදහන්ති. යෙ සමාහිතචිත්තා, තෙ චතුපච්චයසන්තොසං පුරෙන්නා න කිලමන්ති. යෙ සන්තුට්ඨා, තෙ සීලං පුරෙන්නා න කිලමන්ති. යෙ සීලෙ පතිට්ඨිතා සත්ත සෙක්ඛා, තෙ අරියා මච්චුනො ජාලසඬිබ්බාතං කිලෙසජාලං ඡින්දිත්වා ගච්ඡන්ති.

දුග්ගමොති සච්චමෙතං, භන්තෙ, යෙ ඉන්ද්‍රියුපසමෙ රතා, තෙ දුස්සමාදහං චිත්තං සමාදහන්ති. යෙ සමාහිතචිත්තා, තෙ චතුපච්චයසන්තොසං පුරෙන්නා න කිලමන්ති. යෙ සන්තුට්ඨා, තෙ සීලං පුරෙන්නා න කිලමන්ති. යෙ සීලෙ පරමග්ගාහිනො සත්ත සෙක්ඛා, තෙ අරියා මච්චුනො ජාලසඬිබ්බාතං කිලෙසජාලං ඡින්දිත්වා ගච්ඡන්ති. කිං න ගම්ඡස්සන්ති, අයං පන දුග්ගමො “භගවා විසමො මග්ගො”ති ආහ. තත්ථ කිඤ්චාපි අරියමග්ගො නෙව දුග්ගමො න විසමො, පුබ්බභාගපටිපදාය පනස්ස බහු පරිස්සයා හොන්ති, තස්මා එවං වුත්තො. අවංසිරාති ඤාණසිරොන අධොසිරා හුත්වා පපතන්ති. අරියමග්ගං ආරොහිතුං අසමත්ථතාය එව තෙ මග්ගෙ පපතන්තිති වූච්චන්ති. අරියානං සමො මග්ගොති ස්ථෙව මග්ගො අරියානං සමො හොති. විසමෙ සමාති විසමෙපි සත්තකායෙ සමා එව.

103
ඉද්දංති තං ජෙනවනන්ති අනාථපිණ්ඩිකො දෙවපුත්තො ජෙනවනස්ස වෙච බුද්ධාදීනඤ්ච වණ්ණභණ්ණන්ථං ආගන්තිවා එවමාහ. ඉසිසඬසනිසෙචිතන්ති භික්ඛුසඬසනිවෙසිතං. එවං පඨමගාථාය ජෙනවනස්ස වණ්ණං කථෙත්වා ඉදානි අරියමග්ගස්ස වණ්ණං කථෙත්තො “කම්මං විජ්ජා”තිආදිමාහ. තත්ථ කම්මන්ති මග්ගවෙතනා. විජ්ජාති මග්ගපඤ්ඤා. ධම්මොති සමාධි, සමාධිපක්ඛිකා වා ධම්මා. සීලං ජීවිතමුත්තමන්ති සීලෙ පතිට්ඨිතස්ස ජීවිතඤ්ච උත්තමන්ති දස්සෙති. අථ වා විජ්ජාති දිට්ඨිසඬකප්පා. ධම්මොති වායාමසනිසමාධයො. සීලන්ති වාචාකම්මන්තාජීවා. ජීවිතමුත්තමන්ති එතස්මිං සීලෙ පතිට්ඨිතස්ස ජීවිතං නාම උත්තමන්ති. “එතෙන මච්චා සුජ්ඣන්ති”ති එතෙන අට්ඨංගිකෙන මග්ගෙන සත්තා විසුජ්ඣන්ති.

තස්මාති යස්මා මග්ගෙන සුජ්ඣන්ති, න ගොත්තධනෙහි, තස්මා. යොනිසො විචිනෙ ධම්මන්ති උපායෙන බොධිපක්ඛියධම්මං විචිනෙය්‍ය. එවං තත්ථ විසුජ්ඣන්ති එවං තස්මිං අරියමග්ගෙ විසුජ්ඣන්ති. අථ වා යොනිසො විචිනෙ ධම්මන්ති උපායෙන අරියසච්චධම්මං විචිනෙය්‍ය. එවං තත්ථ විසුජ්ඣන්ති එවං තෙසු චතුසු අරියසච්චෙසු විසුජ්ඣන්ති. ඉදානි සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස වණ්ණං කථෙත්තො “සාරිපුත්තොවා”තිආදිමාහ. තත්ථ සාරිපුත්තොවාති අවධාරණචචනං, එතෙහි පඤ්ඤාදීහි සාරිපුත්තොව සෙය්‍යොති වදති. උපසමෙනාති කිලෙසවූපසමෙන. පාරඬගතොති නිබ්බානං ගතො, යො කොචි නිබ්බානපත්තො භික්ඛු, න තාදිසො. එතාවපරමො සියා, න ථෙරා උත්තරිතරො නාම සාවකො අත්ථීති වදති.

අතීතන්ති අතීතෙ පඤ්චක්ඛන්ධො. නාන්වාගමෙය්‍යාති තණ්හාදිට්ඨිහි නානුගච්ඡෙය්‍ය. නප්පට්ඨකඬබෙති තණ්හාදිට්ඨිහි න පත්ථෙය්‍ය. යදතීතන්ති ඉදමෙත්ථ කාරණචචනං. යස්මා යං අතීතං, තං පභීතං නිරුද්ධං අත්ථංගිතං, තස්මා තං නානුගච්ඡෙය්‍ය. යස්මා ව යං තත්ථ අනාගතං, තං අප්පත්තං අජාතං අනිබ්බත්තං, තස්මා තම්පි න පත්ථෙය්‍ය. තත්ථ තත්ථාති පච්චුප්පන්තම්පි ධම්මං යන්ථ යන්ථෙව සො උප්පන්තො, තත්ථ තත්ථෙව නං අනිච්චානුපස්සනාදීහි සත්තහි අනුපස්සනාහි විපස්සති, අරඤ්ඤාදියු වා තත්ථ තත්ථ විපස්සති. අසංඝීරං අසංකුප්පන්ති ඉදං විපස්සනාපටිවිපස්සනාදස්සනත්ථං වුත්තං. විපස්සනා හි රාගාදීහි න සංඝීරති න කුප්පතිති අසංඝීරා අසංකුප්පා, තං අනුබුභයෙ වඩ්ඪෙය්‍ය පටිවිපස්සෙය්‍යාති වුත්තං හොති. අථ වා නිබ්බානං රාගාදීහි න සංඝීරති න කුප්පතිති අසංඝීරං අසංකුප්පං, තං විද්වා පණ්ඩිතො භික්ඛු අනුබුභයෙ, පුනස්සුනං තදාරම්මණං ඵලසමාපත්තිං අප්පෙන්නො වඩ්ඪෙය්‍යාති අත්ථො.

තස්ස පන අනුබුභනස්ස අත්ථාය අප්පෙච කිච්චමාතප්පන්ති කිලෙසානං ආතාපනපරිතාපනෙන “ආතප්ප”න්ති ලද්ධනාමං වීරියං අප්පෙච කාතබ්බං. කො ජඤ්ඤා මරණං සුවෙති ස්වෙ ජීවිතං වා මරණං වා කො ජානාති. අප්පෙච දානං දස්සාමි, සීලං වා රක්ඛිස්සාමි, අඤ්ඤතරං වා පන කුසලං කරිස්සාමි, “අප්ප තාව පපඤ්චො අත්ථී, ස්වෙ වා පුනදිවසෙ වා ජානිස්සාමි”ති චිත්තං අනුප්පාදෙත්වා “අප්පෙච කරිස්සාමි”ති එවං වීරියං කාතබ්බන්ති දස්සෙති. මහාසෙනෙනාති අභිච්චිකවිසසත්ථාදීහි හි අනෙකානි මරණකාරණානි තස්ස සෙනාති තාය මහතියා සෙනාය වසෙන මහාසෙනෙන එවරුපෙන මච්චුනා සද්ධිං “කතිපාහං තාව ආගමෙහි, යාවාහං බුද්ධපුජාදිං අත්තනො අවස්සයං කම්මං

කරොමි” නි එවං මිත්තසන්ථාකාරසඛිබාතො වා “ඉදං සතං වා සහස්සං වා ගහෙන්වා කතිපාහං ආගමෙහි” නි එවං ලඤ්ජානුප්පදානසඛිබාතො වා “ඉමිනා බලරාසිනා පටිබාහිස්සාමි” නි එවං බලරාසිසඛිබාතො වා සඛිගරො නත්ථි. සඛිගරොති හි මිත්තකරණලඤ්ජදානබලරාසිසඛිකඛිසානං නාමං, තස්මා අයමත්ථො චුත්තො. අනන්දිතන්ති අනලසං උට්ඨාහකං. එවං පටිපන්නත්තා හද්දො එකරත්තො අස්සාති හද්දෙකරත්තො. ඉතීති එවං පටිපන්නං පුග්ගලං “හද්දෙකරත්තො අය” නි රාගාදිසන්නතාය සන්නො බුද්ධමුනි ආචික්ඛති.

වක්ඛුනා පඤ්ඤාය වාති වක්ඛුනා ව පඤ්ඤාය ව. වක්ඛුභුතාය වා පඤ්ඤාය. සතිසා පඤ්ඤාය වාති සතිසා ව පඤ්ඤාය ව, සතිවිසිට්ඨාය වා පඤ්ඤාය. කායෙනාති නාමකායෙන.

දිබ්බවක්ඛු සුචිසුද්ධන්ති දිබ්බං වක්ඛු සුචිසුද්ධං, යං සච්ඡිකරොතිති අධිප්පායො. පුබ්බෙනිවාසාති පුරිමාසු ජාතිසු නිචුත්ථක්ඛන්ධා. ඉද්ධිවිධාති ඉද්ධිකොට්ඨාසා. නිරොධොති නිබ්බානං. සෙසං සුචිඤ්ඤායාමෙව.

යස්ස සෙලුපමං චිත්තන්ති එකසතං සෙලං විය පකතිවාතෙහි ලොකධම්මවාතෙහි අකම්පනීයතො යස්ස චිත්තං සෙලුපමං: තෙනාහ – “ධීතං නානුපකම්පති” නි. රජනීයෙසුති ලාභාදිසු. කොපනෙයොති අලාභාදිකෙ. කුතො නං දුක්ඛමෙස්සතිති තං එවං භාවිතචිත්තං චිත්තිකන්තලොකධම්මං උත්තමපුරිසං ලොකධම්මහෙතුකං දුක්ඛං නානුගම්ස්සති.

යො බ්‍රාහ්මණොති බාහිතපාපධම්මතාය බ්‍රාහ්මණො, න දිට්ඨමඛිගලිකතාය හුංහුඬිකාරකසාවාදිපාපධම්මයුත්තො හුත්වා කෙවලං ජාතිමත්තෙන බ්‍රාහ්මණොති පටිජානාති. සො බ්‍රාහ්මණො බාහිතපාපධම්මත්තා හුංහුඬිකාරප්පහානෙන නිහුංහුඬිකො. රාගාදිකසාවාහාවෙන නික්කභාවො. සීලසංවරෙන සංයතචිත්තතාය යතත්තො. චතුමග්ගඤ්ජාණසඛිබාතෙහි වෙදෙහි අන්තං නිබ්බානං, වෙදානං වා අන්තං ගතත්තා වෙදන්තගු. මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස වුසිතත්තා වුසිතබ්‍රහ්මවරියො. ධම්මෙන සො බ්‍රහ්මවාදො වදෙය්‍යාති සො “බ්‍රාහ්මණො අහ” නි එතං වාදො වදෙය්‍යා. යස්ස සකලලොකසන්නිවාසෙ කුභිඤ්චි එකාරම්මණෙපි රාගුස්සදො දොසුස්සදො මොහුස්සදො මානුස්සදො දිට්ඨස්සදොති ඉමෙ උස්සදා නත්ථිති අත්ථො.

න ගාධතීති න පතිට්ඨහති. සුක්කාති සුක්කසඛිබාතා ගහා. යදි වන්දිමසුරියාදිතං පහා තත්ථ නත්ථි, තමො එව ව සියාති ආසඛිකමානෙ සන්ධායාහ “තමො තත්ථ න විජ්ජති” නි. යදා ව අත්තනාවෙදීතිආදිසු එවංවිධං නිබ්බානං අත්තපච්චක්ඛෙන ඤාණෙන යදා චින්දති, අථ රුපාරුපධම්මතො සුබදුක්ඛතො ව විජ්ජමුත්තො හොතිති.

සකෙසු ධම්මෙසුති සකඅත්තභාවසඛිබාතෙසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු. යෙහුයොන හි අප්ඤ්ඤානං විපස්සනාහිනිවෙසො හොතිති. එතං පිසාවන්ති අජකලාපක, එතං තයා චුත්තං පිසාවං කිලෙසපිසාවඤ්ච. පක්කුලන්ති තයා කතං අක්කුලං පක්කුලකරණඤ්ච. අතිවත්තතීති අතික්කමති.

නාහිනන්දති ආයන්තින්ති පුරාණදුතියිකං ආගච්ඡන්තිං අඤ්ඤං වා න අහිනන්දති චිත්තෙන න සම්පට්චිජති. තමෙව පක්කමන්තිං න සොවති. සඛිගා සඛිගාමජිං මුත්තන්ති පඤ්චවිධාපි සඛිගතො මුත්තං සඛිගාමජිං හික්ඛුං.

බහ්වෙන්ඨාති බහු එත්ථ න්භායති ජනො, න තෙන සො සුද්ධො නාම හොතිති අධිප්පායො.

ජාතිබලං නිසෙධන්ති ජාතිබලස්ස නිසෙධකං. සභායා වතාති සමථවිපස්සනාභාවනාය සහ අයනවසෙන සභායා වත. කාලෙන කාලං සප්පායධම්මස්ස සවනවසෙන විරරත්තං සමෙති සමාගමො එතෙසන්ති විරරත්තසමෙතිකා. සිලීලමාරබ්භාති සිලීලං විරියං කත්වා.

නුත්‍ර ඛො, හික්ඛෙවෙ, කො විසෙසොති සත්ථු සාවකස්ස ව පඤ්චස්වෙව උපාදානක්ඛන්ධෙසු නිබ්බිදාදයොති පුබ්බභාග්පට්පත්තියං අනුපාදාවිමුත්තියඤ්ච හෙට්ඨා උපරි ව විසෙසාභාවං දස්සෙති. චුත්තඤ්ඤෙන – “නත්ථි විමුත්තියා නානත්ත” නිති (අ. නි. 5.31; කථා. 355 අත්ථො සමානං). තත්ථ විසෙසාභාවං පච්චාමසති “නත්‍ර කො විසෙසො” නි. අධිප්පායොති අධිකපයොගො. නානාකරණන්ති ව විසෙසොයෙව චුත්තො.

අයං ඛො, හික්ඛෙවෙ, විසෙසොති හික්ඛෙවෙ, යදිපි සාවකස්ස සත්ථු ව විමුත්තියං විසෙසො නත්ථි, සයම්භුඤ්ජාණෙන පන සවාසනසබ්බකිලෙසෙ ඛෙපෙත්වා සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධිං අනුප්පන්නස්ස අරියමග්ගස්ස පරසන්නානෙ උප්පාදනාදිසකලසබ්බඤ්ඤාගුණසමායොගො. අයං සම්මාසම්බුද්ධස්ස පඤ්ඤාවිමුත්තතො විසෙසොති. තත්ථ අනුප්පන්නස්සාති අවත්තමානස්ස. අරියමග්ගඤ්ඤි කස්සපසම්මාසම්බුද්ධො උප්පාදෙසි. අත්තරා අඤ්ඤො සත්ථා උප්පාදෙතා නාම නාහොසි, තස්මා අයං භගවා අනුප්පන්නස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙතා නාම. අසඤ්ජාතස්සාති තස්සෙව වෙච්චනං. අනක්ඛාතස්සාති අකථිතස්ස. මග්ගං ජානාතීති මග්ගඤ්ඤා. මග්ගං විදිතං පාකටං අකාසීති මග්ගවිදු. මග්ගෙ ව අමග්ගෙ ව කොට්ඨොති මග්ගකොට්ඨො. මග්ගානුගාති මග්ගං අනුගච්ඡන්තා. පච්ඡාසමන්නාගතාති අහං පඨමං සමන්නාගතො, සාවකා පච්ඡා සමන්නාගතා.

106වෙ කුලෙ පව්වාජාතො”තිආදිනා (අ. නි. 4.85; පු. ප. 168) තමෙන යුත්තොති තමො. කායදුච්චරිතාදිහි පුන නිරයතමුපගමනතො තමපරායණො. ඉති උභයෙනපි බන්ධනමොව කට්ඨො හොති. “අඩ්ඨෙ කුලෙ පව්වාජාතො”තිආදිනා (අ. නි. 4.85; පු. ප. 168) ජොතිනා යුත්තොති ජොති, ආලොකභූතොති චුත්තං හොති. කායසුචරිතාදිහි පුන සග්ගුපපත්තිහවුපගමනතො ජොතිපරායණො. ඉමිනා නයෙන ඉතරෙපි ද්වෙ වෙදිතබ්බො.

න තං දළ්භං බන්ධනමාහු ධිරාති එත්ථ ධිරාති බුද්ධාදයො පණ්ඩිතපුරිසා. යං සඬ්ඛලිකසඬ්ඛාතං අයෙන නිබ්බත්තං ආයසං අද්ද්ඛන්ධනසඬ්ඛාතං දාරුමයඤ්ච පබ්බජනිණෙහි රජ්ජුං කත්වා කතරජ්ජුන්ධනඤ්ච, තං අසිආදිහි ඡිත්දිතුං සක්කුණෙය්‍යත්තාය “පීර”න්ති න වදන්තිති අත්ථො. සාරත්තරත්තාති රත්තා හුත්වා රත්තා. බලවරාගරත්තාති අත්ථො. මණ්කුණ්ඩලෙසුති මණ්සු ව කුණ්ඩලෙසු ව, මණ්චිත්තෙසු වා කුණ්ඩලෙසු. එතං දළ්භන්ති යෙ මණ්කුණ්ඩලෙසු සාරත්තරත්තා, තෙසු යො රාගො, යා ව පුත්තදාරෙසු අපෙක්ඛා තණ්හා, එතං කිලෙසමයං බන්ධනං පණ්ඩිතපුරිසා “දළ්භ”න්ති වදන්ති.

ඔභාරිතන්ති ආකඬ්ඪිත්වා වතුසු අපායෙසු පාතනතො අවහරති හෙට්ඨා හරතිති ඔභාරිතං. සිථිලන්ති බන්ධනට්ඨානෙ ඡවිආදිති අකොපෙත්වා බන්ධනභාවමිපි අජානාපෙත්වා ජලපට්ඨලපට්ඨාදිසු කම්මං කාතුං දෙතිති සිථිලං. දුප්පමුඤ්චන්ති ලොභවසෙන හි එකචාරමිපි උප්පන්නං කිලෙසබන්ධනං දට්ඨට්ඨානතො කච්ඡපො විය දුම්මොවයං හොතිති දුප්පමුඤ්චං. එතමිපි ඡෙත්වානාති එතං දළ්භමිපි කිලෙසබන්ධනං ඤාණබග්ගෙන ඡිත්දිත්වා අනපෙක්ඛිතො හුත්වා කාමසුඛං පභාය පරිබ්බජන්ති පක්කමන්ති පබ්බජන්ති වාති අත්ථො.

107වෙනෙති අකුසලවෙනනාවසෙන වෙනෙති. පකප්පෙති තමෙව අකුසලවෙනනං කායච්චිකම්මභාවං පාපනවසෙන කප්පෙති. අනුසෙතිති රාගාදිඅනුසයොව සන්තානෙ අප්පභීතභාවෙන අනුසෙති. ආරම්මණමෙතං හොති විඤ්ඤාණස්ස ධීතියාති යදෙනං වෙනනං පකප්පනං අනුසයනඤ්ච, එතං අභිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණස්ස ධීතියා පවත්තියා පව්වයො හොතිති අත්ථො. ආරම්මණෙ සති පතිට්ඨා විඤ්ඤාණස්ස හොතිති යථාචුත්තපව්වයෙ සති අභිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණස්ස කම්මං ජවාපෙත්වා පටිසන්ධිආකඬ්ඪසන්තසමත්ථතාසම්පාදනතො පතිට්ඨා හොති. ආයතිං පුනබ්භවාහිනිබ්බත්ති හොතිති ආයතිං පුනබ්භවසඬ්ඛාතා විඤ්ඤාණාදිනං අභිනිබ්බත්ති හොති.

“නො වෙ, භික්ඛවෙ, වෙනෙති”තිආදිනා අකුසලකම්මමෙව පටික්ඛිපති. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො, යදිපි කදාචි යොනියොමනසිකාරා අකුසලවෙනනා නප්පවත්තති, අනුසයා පන අප්පභීනාති, තෙ කුසලස්ස අභිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණස්ස පතිට්ඨා හොන්ති යෙවාති. සති ව අභිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණෙ ආයතිං පුනබ්භවාහිනිබ්බත්ති හොතිති වත්තුං වට්ටතියෙව. තතියවාරො චුත්තපටිපක්ඛනයෙන වෙදිතබ්බො.

108“නොසො, භික්ඛවෙ, අරියස්ස චිත්තයෙ සමුද්දො”තිආදි යදි දුප්පුරණට්ඨෙයන සංසිද්ධතට්ඨෙයන දුරතික්කමනට්ඨෙයන සාගරො “සමුද්දො”ති වුව්වෙය්‍යා, තතො සතභාගෙනපි සහස්සභාගෙනපි වක්ඛුආදිස්වෙව අයං නයො ලබ්භතිති දස්සෙතුං චුත්තං. තෙනාහ – “වක්ඛු, භික්ඛවෙ, පුරිසස්ස සමුද්දො, තස්ස රූපමයො වෙගො”ති, රූපෙසු සත්තානං ආවිඤ්ඡනතො රූපායතනමෙව වෙගො වක්ඛුස්ස වෙගොති අත්ථො.

යො තං රූපමයං වෙගං සහතිති යො භික්ඛු සහ විසයෙන වක්ඛුං අනිච්චතො දුක්ඛතො අනත්තතො සම්මසන්නො තත්ථ ව නිබ්බන්දන්තො විරජ්ජන්තො තප්පට්ඨද්ධතො කිලෙසජාලතො විමුච්චන්තො අභිභවති. අයං වුව්වති, භික්ඛවෙ, අතරි වක්ඛුසමුද්දන්ති අයං භික්ඛු වක්ඛුසඬ්ඛාතං සමුද්දං තිණ්ණොති වුව්වති.

අපරො නයො – වක්ඛු, භික්ඛවෙ, අරියස්ස චිත්තයෙ සමුද්දොති යදිපි දුප්පුරණට්ඨෙයන යදි වා සමුද්ධතට්ඨෙයන සමුද්දො, වක්ඛුමෙව සමුද්දො. තස්ස හි පට්ඨිතො යාව අකනිට්ඨබ්බුග්ගලොකා නිලාදිආරම්මණං සමොසරන්තං පරිපුණ්ණභාවං කාතුං න සක්කොති. එවං දුප්පුරණට්ඨෙයනපි සමුද්දො. වක්ඛු ව තෙසු තෙසු නිලාදිආරම්මණෙසු සමුදෙති අසංචුතං හුත්වා ඔසරමානං කිලෙසුප්පත්තියා කාරණභාවෙන සදොසභාවෙන ගච්ඡතිති සමුද්ධතට්ඨෙයනපි සමුද්දො. තථා වක්ඛුං තණ්හාසොතාදිනං උප්පත්තිද්වාරත්තාය තෙහි සන්තානස්ස සමුද්ධතට්ඨෙයන තෙමනට්ඨෙයන සමුද්දො. තස්ස රූපමයො වෙගොති සමුද්දස්ස අප්පමාණො උච්චමයො වෙගො විය තස්සාපි වක්ඛුසමුද්දස්ස සමොසරන්තස්ස නිලාදිහෙදස්ස ආරම්මණස්ස වසෙන අප්පමෙය්‍යො රූපමයො වෙගො වෙදිතබ්බො. යො තං රූපමයං වෙගං සහතිති යො තං වක්ඛුසමුද්දෙ සමොසරන්තං රූපමයං වෙගං මනාපෙ රූපෙ රාගං, අමනාපෙ දොසං, අසමපෙක්ඛනෙ මොහන්ති එවං රාගාදිකිලෙසෙ අනුප්පාදෙන්නො උපෙක්ඛකභාවෙන සහති.

සඌමිත්තිආදිසු කිලෙසඌමිති සඌමිං. කිලෙසට්ටට්ඨෙහි සාවට්ටං. කිලෙසගහෙහි සගහං. කිලෙසරක්ඛසෙහි සරක්ඛසං. කොටුපායාසස්ස වා වසෙන සඌමිං. කාමගුණවසෙන සාවට්ටං. මාතුගාමවසෙන සගහං සරක්ඛසං. චුත්තඤ්ඤෙන – “ඌමිහයන්ති ඛො, භික්ඛවෙ, කොටුපායාසස්සෙන අධිවචනං (ඉතිවු. 109; ම. නි. 2.162; අ. නි. 4.122). තථා ආවට්ටන්ති ඛො, භික්ඛවෙ, පඤ්චන්තෙනං කාමගුණානං අධිවචනං (ඉතිවු. 109; ම. නි. 2.164; අ. නි. 4.122). ගහරක්ඛසොති ඛො, භික්ඛවෙ, මාතුගාමස්සෙන අධිවචන”න්ති (ඉතිවු. 109). සෙසද්වාරෙසුපි එසෙව නයො.

සඌමිහයං දුත්තරං අච්චතරීති අනිච්චතාදිඌමිහයෙන සහයං දුරතික්කමං අතික්කමි. ලොකන්තගුති සංසාරලොකස්ස අන්තං ගතො. පාරගතොති වුව්වතිති නිබ්බානං ගතොති කට්ඨිති.

බළිසාති සත්තානං අනත්ථභෙතුතාය බළිසා විය බළිසා. අනායායාති අනත්ථාය. බ්‍යාබාධායාති දුක්ඛාය. ඉට්ඨාති පරිධිට්ඨා වා අපරිධිට්ඨා වා සුබාරම්මණතාය ඉට්ඨා. කාමනීයට්ඨෙත කන්තා. මනස්ස වඩ්ඪනට්ඨෙත මනාපා. පියසභාවතාය පියරූපා. කිලෙසකාමසහිතත්තා කාමුපසංහිතා. රාගජනනට්ඨෙත චිත්තස්ස රඤ්ජනතො රජනීයා. තඤ්චෙති තං රූපාරම්මණං, නිලාදිවසෙන අනෙකභෙදහින්තම්පි හි රූපායතනං රූපාරම්මණභාවෙන චක්ඛුවිඤ්ඤායාභාවෙන ච එකවිධං නාතිචත්තනීති තංසභාවසාමඤ්ඤං ගහෙත්වා “තඤ්චෙ”ති වුත්තං. අභිනන්දනීති අභිනන්දනභූතාය සප්පිතිකතණ්භාය අභිමුඛො නන්දනී. අභිවදනීති “අහො සුඛං, අහො සුඛං”න්ති වදාපෙත්තියා තණ්භායනවසෙන අභිවදනී. අප්ඤ්ඤාසාය තිට්ඨතීති ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා තිට්ඨති. අයං වුවචති, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ගිලිතබළිසො මාරස්සාති අයං, භික්ඛු, කිලෙසමාරස්ස බළිසභූතං රූපතණ්භං ගිලිත්වා ධිතොති වුවචති. සෙසවාරෙසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අහෙදීති හින්දි. පරිහෙදීති සබ්බභාගෙන හින්දි. සෙසං උත්තානමෙව.

අයං ලොකො සත්තාපජාතොති අයං සත්තලොකො ජාතසත්තාපො ඤාතිබ්‍යසනාදිවසෙන උප්පන්නසොකසත්තාපො ව රාගාදිවසෙන උප්පන්නපරිලාභසත්තාපො වාති අත්ථො. එස්සපරෙතොති අනෙකෙහි දුක්ඛඑස්සෙහි අභිභූතො. රොදං වදනී අත්තතොති තං තං අත්තනා ථුට්ඨං දුක්ඛං අභාවිතකායතාය අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො “අහො දුක්ඛං, ඊදිසං දුක්ඛං මය්හං සත්තුනොපි මා හොතු”තිආදිනා විලපන්නො වදනී. කස්මා? යෙන යෙන හි මඤ්ඤන්ති, තතො තං හොති අඤ්ඤා, යස්මා එතෙ සත්තා යෙන යෙන පකාරෙන අත්තනො දුක්ඛස්ස පටිකාරං මඤ්ඤන්ති ආසීසන්ති, තං දුක්ඛං තතො අඤ්ඤෙන පකාරෙන තිකිච්ඡිතබ්බං හොති. යෙන වා පකාරෙන අත්තනො වඩ්ඪීං මඤ්ඤන්ති, තතො අඤ්ඤා අවඩ්ඪී එව පන හොති. එවං අඤ්ඤාභාවිතං ඉච්ඡාචිකාතං එව පාපුණාති. අයං භවසත්තො කාමාදිභවෙසු සත්තො සත්තලොකො, තථාපි භවමෙවාභිනන්දනී, න තත්ථ නිබ්බන්දනී. යදභිනන්දනී තං භයන්ති යං කාමාදිභවං අභිනන්දනී, තං ජරාමරණාදිඅනෙකබ්‍යසනානුබන්ධන්තා අතිවිය භයානකට්ඨෙත භයං. යස්ස භායතීති යතො ජරාමරණාදිතො භායති, තං දුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො දුක්ඛදුක්ඛතාය ව දුක්ඛන්ති.

භවවිප්පභානායාති භවස්ස පජහනත්ථාය. බොති අවධාරණත්ථෙ නිපාතො. ඉදං වුත්තං හොති – එකන්තෙනෙව කාමාදිභවස්ස සමුදයප්පභානෙන පභානත්ථං ඉදං මයා අධිගතං මග්ගබ්‍රහ්මවරියං වුස්සතීති.

එවං අරියස්ස මග්ගස්ස එකංසෙනෙව නියායාතිකභාවං දස්සෙත්වා ඉදාති අඤ්ඤමග්ගස්ස නියායාතිකභාවං පටික්ඛිපන්නො “යෙ හි කෙවී”තිආදිමාහ. තත්ථ භවෙනාති රූපභවෙන වා අරූපභවෙන වා. භවස්සාති සංසාරස්ස. විප්පමොක්ඛන්ති භවතො විමුක්තිං, සංසාරසුද්ධන්ති අත්ථො. කිඤ්චාපි තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා තත්ථ නිබ්බානසඤ්ඤානො, භවගාමිකම්මෙන පන රූපාරූපප්ඤ්ඤානෙන, තංනිබ්බන්තෙන ව උපපත්තිභවෙන භවවිසුද්ධිං වදන්තා භවෙන භවවිප්පමොක්ඛං වදන්ති නාම. තෙනාහ – “සබ්බෙ තෙ අවිප්පමුක්තා භවස්මාති වදාමී”ති. අප්ථ වා භවෙනාති භවදිට්ඨියා, භවති තිට්ඨති සස්සතන්ති හි පචත්තනතො සස්සතදිට්ඨි “භවදිට්ඨි”ති වුවචති. භවදිට්ඨි එව උත්තරපදලොපෙන “භවො”ති වුත්තා භවතණ්භාතිආදියු විය. භවදිට්ඨිවසෙන හි ඉධෙකච්චෙ භවවිසෙසංයෙව භවවිප්පමොක්ඛං මඤ්ඤන්ති. යථා තං බකො බ්‍රහ්මා ආහ – “ඉදං නිව්චං, ඉදං ධුවං, ඉදං සස්සතං, ඉදං අවිපරිණාමධම්ම”න්ති (ම. නි. 1.501; සං. නි. 1.175). විභවෙනාති උච්ඡෙදදිට්ඨියා. විභවති විනස්සති උච්ඡිජ්ජතිති හි පචත්තනතො උච්ඡෙදදිට්ඨි වුත්තනෙයෙන “විභවො”ති වුවචති. භවස්ස නිස්සරණමාහංසුති සංසාරසුද්ධිං වදිංසු. උච්ඡෙදදිට්ඨිවසෙන හි ඉධෙකච්චෙ සංසාරසුද්ධිං වදන්ති. තථා හි වුත්තං –

“යතො බො, හො, අයං අත්තා රූපී වාතුමභාභුතිකො...පෙ.... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති. එත්තාවතා බො, හො, අයං අත්තා සම්මා සමුවිජ්ජන්තො හොති”ති (දී. නි. 1.91).

අනිස්සවාති අනික්ඛන්තා. තත්ථ කාරණමාහ – “උපධිඤ්ඤි පටිච්ච දුක්ඛමීදං සම්භොති”ති. තත්ථ උපධින්ති බන්ධාදිඋපධිං. කිං වුත්තං හොති? යත්ථ ඉමෙ දිට්ඨිගතිකා නිබ්බානසඤ්ඤානො, තත්ථ බන්ධුපධිකිලෙසුපධිඅභිසම්බාරූපධියො අධිගතා ඤාතා. කුතො තස්ස දුක්ඛනිස්සරණතාති. යං පන පරමත්ථතො දුක්ඛනිස්සරණං, තං දස්සෙතුං “සබ්බපාදානක්ඛයා තත්ථී දුක්ඛස්ස සම්භවො”ති වුත්තං.

ලොකම්මං පස්සාති භගවා අත්තනො චිත්තං ආලපති. පුට්ඨති විසුං විසුං. අවිජ්ජාය පරෙතන්ති මොහෙන අභිභූතං. භූතන්ති බන්ධපඤ්චකං. භූතරතන්ති ඉත්ථී පුරිසෙ, පුරිසො ඉත්ථීයාති එවං අඤ්ඤාමඤ්ඤං සත්තෙසු රතං, තතො එව භවා අපරිමුක්තා. යෙ හි කෙවී භවාති ඉත්තරමණා වා දිසායුකා වා සාතවන්තො වා අසාතවන්තො වා භවා. සබ්බධිති උද්ධං අධො තිරියන්ති සබ්බත්ථ. සබ්බත්ථතායාති සබ්බභාවෙන. සබ්බෙ තෙ භවාතිආදියු “සබ්බෙහි භවා අනිච්චා”තිආදිනා විපස්සනාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය අවිපරිතං පස්සතො භවතණ්භාපි පභියති නිරුජ්ඣති, විභවං උච්ඡෙදමිති නාභිනන්දනී න පත්ථෙති, තස්ස සබ්බ තණ්භානං අනවසෙසතො මග්ගෙන නිරුජ්ඣනතො නිබ්බානං නිබ්බුති හොති. තස්ස එවං නිබ්බුතස්ස භික්ඛුනො අනුපාදා කිලෙසාහිසම්බාරානං අනුපාදානතො අග්ගභණ්ඩො පුනඛභවො න හොති. එවංභූතෙන ව අභිභූතො පඤ්චවිධොපි මාරො විජිතො අස්ස අනෙක මාරෙන සම්භාමො, සබ්බෙහි භවෙ සමතික්කන්තො ඉට්ඨානිට්ඨාදියු තාදිලක්ඛණපත්තොති.

අනුසොතනාමී අන්ධපුපුප්පනො පටිසොතනාමී කල්‍යාණපුපුප්පනො. ධීතත්තො සෙක්ඛො. ඉතරො අසෙක්ඛො.

අභිජාතිකොති ජාතියො. කණ්භාහිජාතිකොති කණ්භෙ නිවෙ කුලෙ ජාතො. කණ්භං ධම්මං අභිජායතීති කාළකං දසවිධං දුස්සිලධම්මං පසවති කරොති, සො තං අභිජායිත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තති. සුක්කං ධම්මන්ති “අභං පුබ්බෙපි පුඤ්ඤානං අකතත්තා නිවෙ කුලෙ නිබ්බත්තො, ඉදානි පුඤ්ඤං කරිස්සාමී”ති පුඤ්ඤසංඛිතං සුක්කං පණ්ඩරං ධම්මං අභිජායති, සො තෙන සග්ගෙ නිබ්බත්තති. අකණ්භං අසුක්කං නිබ්බානන්ති නිබ්බානඤ්ඤි සවෙ කණ්භං භවෙය්‍ය, කණ්භවිජාකං දදෙය්‍ය. සුක්කං, සුක්කවිජාකං දදෙය්‍ය. ද්විත්තමිපි අප්පදානතො පන “අකණ්භං අසුක්ක”න්ති චුත්තං. නිබ්බානන්ති චෙත්ථ අරහත්තං අධිප්පෙතං. තඤ්ඤි කිලෙසනිබ්බානන්තෙ ජාතත්තා නිබ්බානං නාම. තං එස අභිජායති පසවති කරොති. සුක්කාහිජාතිකොති සුක්කෙ උච්චෙ කුලෙ ජාතො. සෙසං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. “කණ්භං කණ්භවිජාක”න්ති ආදිකස්ස කම්මවතුක්කස්ස අත්ථො හෙට්ඨා භාරසම්පාතවාරෙ විහත්තො එව.

මානුසත්තන්ති මනුස්සභාවං, මනුස්සයොනිත්ති අත්ථො. ද්වෙති කිච්චං අකිච්චමෙව වාති ද්වෙ. කිච්චානි ත්වෙව කත්තබ්බානි, න වාකිච්චං කිඤ්චි කත්තබ්බන්ති දස්සෙති. සුකිච්චන්ති ආදි “කිච්ච”න්ති චුත්තානං තෙසං සරූපදස්සනං.

පධානානීති උත්තමානි විසිට්ඨානි. පුරිමස්මිං පබ්බජිතෙසුති විසයෙ භූමිමං. දුතියෙ අධිකරණෙ. තත්ථ නිබ්බානන්ති අරහත්තං අධිප්පෙතං. කස්මා පනෙත්ථ ආමිසපරිච්චාගො අරහත්තෙන සමධුරො නිද්දිට්ඨොති? දක්ඛිණෙයොසු දක්ඛිණාය මහප්ඵලභාවදස්සනත්ථං. යෙන යෙන වා පන චත්ථුනාති උච්ඡෙදාදිවත්ථුනා. අප්පකොසිතානි භවතණ්භාදිවසෙන අප්පකොසිතා. දුතියෙ යෙන යෙන වා පන චත්ථුනාති අමරාවික්ඛෙපවත්ථු ආදිනා.

ඉමිනා අසුභෙන කම්මවිජාකෙනාති අසුභස්ස කායදුච්චරිතාදිකම්මස්ස විජාකත්තා අසුභෙන අසිවෙන කම්මවිජාකෙන. ඉදං බාලලක්ඛණං නිබ්බත්තතීති පුරිමස්මිං භවෙ දුච්චරිතසමඛිතාය බාලො අයං භවතීති උපලක්ඛණං ජායති. ඉදං සංකිලෙසභාගියං සුත්තන්ති ඉදං එවං පවත්තං සංකිලෙසභාගියං නාම සුත්තං.

ඉමිනා සුභෙනාති එත්ථ චුත්තනයානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. තත්ථ මහාපුරිසලක්ඛණන්ති පණ්ඩිතලක්ඛණං. කිලෙසභූමිතීති කිලෙසට්ඨානෙහි කිලෙසාවත්ථාහි වා. සානුසයස්ස පරිසුට්ඨානං ජායතීති අප්පභිනානුසයස්ස පච්චයසමායොගෙ රාගාදයො පරිසුට්ඨානවසෙන පවත්තන්ති. පරිසුට්ඨිතො සංයුජ්ජතිති යො රාගාදීහි පරිසුට්ඨිතවිත්තො, සො කාමරාගාදීහි සංයුජ්ජති නාම. සංයුජ්ජන්තො උපාදියතීති යො කාමරාගසංයොජනාදීහි සංයුත්තො, සො කාමුපාදානාදීහි අකුසලකම්මානි ව උපාදියති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව.

එවං සොළසවිධෙන සාසනපට්ඨානං නානාසුත්තෙහි උදාහරණවසෙන විහජිත්වා ඉදානි අට්ඨවිසතිවිධෙන සාසනපට්ඨානං දස්සෙන්නෙන යස්මා අයමිපි පට්ඨානවිභාගො මූලපදෙහි සඬගහිතො, න ඉමස්සාපි තෙහි අසඬගහිතො පදෙසො අත්ථි, තස්මා මූලපදං විහජිතබ්බතඤ්ඤි දස්සෙතුං “තත්ථ කතමෙ අට්ඨාරස මූලපදා”ති පුච්ඡාය වසෙන මූලපදානි උද්ධරිත්වා “ලොකියං ලොකුත්තර”න්ති ආදිනා නවතිකා, ථවො වාති අට්ඨවිසතිවිධං සාසනපට්ඨානං උද්දිට්ඨං. තත්ථ ලොකියන්ති ලොකෙ නියුත්තො, ලොකෙ වා විදිතො ලොකියො. ඉධ පන ලොකියො අත්ථො යස්මිං සුත්තෙ චුත්තො, තං සුත්තං ලොකියං. තථා ලොකුත්තරං. යස්මිං පන සුත්තෙ පදෙසෙන ලොකියො, පදෙසෙන ලොකුත්තරො චුත්තො, තං ලොකියඤ්ඤි ලොකුත්තරඤ්ඤි. යඤ්චි සත්තෙ අධිට්ඨාය සත්තපඤ්ඤත්තිමුඛෙන දෙසිතං, තං සත්තාධිට්ඨානං. ධම්මවසෙනෙව දෙසිතං ධම්මාධිට්ඨානං. උභයවසෙන දෙසිතං සත්තාධිට්ඨානඤ්ඤි ධම්මාධිට්ඨානඤ්ඤි. ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. බුද්ධාදීනං පන ගුණාහිත්ථවනවසෙන පවත්තං සුත්තං ථවො නාම.

තත්ථ සජ්ජබිරන්ති තඬ්ඬණංයෙව ධෙනුයා ථනෙහි නික්ඛන්තං අබ්භුණ්භබ්බරං. මුච්චතීති පරිණමති. ඉදං චුත්තං හොති – යථා ධෙනුයා ථනතො නික්ඛන්තං බ්බරං තඬ්ඬණංයෙව න මුච්චති න පරිණමති න දධිභාවං ගච්ඡති, තක්කාදිඅම්බිලසමායොගතො පන පරතො කාලන්තරෙන පකති ජහති දධිභාවං පාපුණාති, එවමෙවං පාපකම්මමිපි කිරියක්ඛණෙයෙව න විපච්චති. යදි විපච්චෙය්‍ය, නානාගතීනං සභාවට්ඨානං සීයා, න කොචි පාපකම්මං කාතුං විසභෙය්‍ය. යාව පන කුසලාහිනිබ්බත්තක්ඛන්ධා වරන්ති, තාව තං තෙ රක්ඛන්ති, තෙසං හෙදා අපායෙසු නිබ්බත්තාපනවසෙන විපච්චති. විපච්චිමානඤ්ඤි ඩහන්තං බාලමන්වෙති, කිං විය? හස්මච්ඡන්තොව පාවකො. යථා හි ඡාරිකාය පටිච්ඡන්තො චීතච්චිතඬිගාරො අක්කන්තොපි ඡාරිකාය පටිච්ඡන්තත්තා න තාව ඩහති, ඡාරිකං පන තාපෙත්වා වම්මාදීනි ඩහනවසෙන යාව මත්ථලුඬිගා ඩහන්තො ගච්ඡති, එවමෙවං පාපකම්මමිපි යෙන කතං, තං බාලං දුතියෙ වා තතියෙ වා අත්තභාවෙ නිරයාදිසු නිබ්බත්තං ඩහන්තං අනුගච්ඡතිති.

යස්සිත්ථියානීති තත්ථායං සඬ්ඛෙපත්ථො – යස්ස භික්ඛුනො ඡෙකෙන සාරථිනා සුදන්තා අස්සා විය ඡ ඉන්ද්‍රියානි සමථං දන්තභාවං නිබ්බිසෙවනභාවං ගතානි, තස්ස නවවිධං මානං පභාය ධීතත්තා පභීතමානස්ස වතුන්තං ආසවානං අභාවෙන අනාසවස්ස තාදිභාවෙ ධීතස්ස තථාරූපස්ස දෙවාපි පිහයන්ති, මනුස්සාපි දස්සනඤ්ඤි ආගමනඤ්ඤි පත්ථෙත්තියෙවාති. ආභාරෙ සතීති ආභාරපට්ඨෙද්ධෙ ඡන්දරාගෙ අප්පභීතෙ සති.

නිබ්බා දිසා අනුපරිගමම වෙනසාති පරිතො දසපි දිසා විත්තෙන අනුගන්ත්වා. නෙවජ්ඣගාති නෙව අධිගච්ඡෙය්‍යා. පියතරන්ති අතිසයෙන පියං. අත්තනාති අත්තතො. එවං පියො සුථු අත්තා පරෙසන්ති එවං කස්සවිපි අත්තනා පියතරස්ස අනුපලබ්භනවසෙන විසුං විසුං පරෙසං සත්තානං අත්තා පියො. යස්මා ච එතදෙව, තස්මා න භිංසෙ පරං අත්තකාමො අත්තතො සුඛකාමොති.

භූතාති ජාතා නිබ්බන්තා. භවිස්සන්තීති නිබ්බන්තිස්සන්ති. භූතාති වා ඛිණාසවා. තෙ හි පභීනභවත්තා භූතා එව. ගම්ස්සන්තීති පරලොකං ගම්ස්සන්ති. ඛිණාසවා පන අනුපාදිසෙසං නිබ්බානං.

පියො ච භොතීති සුපරිසුද්ධාය සිලසම්පත්තියා, සුපරිසුද්ධාය ච දිට්ඨිසම්පත්තියා සමන්තාගතො පියො පියායිතබ්බො භොති. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“සිලදස්සනසම්පන්නං , ධම්මට්ඨං සච්චවාදිනං;
අත්තතො කම්මකුබ්බානං, තං ජනො කුරුතෙ පිය”න්ති. (ධ. ප. 217);

පාසාණවජ්ජනං විය ගරුකාතබ්බතාය ගරු. උත්තරිමනුස්සධම්මවසෙන සම්භාවෙනබ්බතාය භාවනීයො. සිලගුණෙන වා පියගරුආදිභාවා වෙදිතබ්බා. තථා හි චුත්තං - “ආකඬ්ඛෙය්‍යා වෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ‘සබ්බමචාරීනං පියො ච අස්සං මනාපො ච ගරු ච භාවනීයො වා’ති, සිලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරී”ති (ම. නි. 1.65).

වත්තාති “කාලෙන වක්ඛාමී”තිආදිපඤ්චධම්මෙ අත්තති උපට්ඨාපෙත්වා සබ්බමචාරීනං උල්ලම්පනභාවෙ යත්වා වත්තා. වචනක්ඛමොති සබ්බමචාරීහි යෙන කෙනචි චුච්චමානො සුබ්බවො හුත්වා පදක්ඛිණග්ගාහිතාය තෙසං වචනං බමතීති වචනක්ඛමො. වත්තාති වා ධම්මකථාවසෙන වචනසිලො. වචනක්ඛමොති ධම්මං සංවණ්ණෙන්නො පරෙහි අසංභිරො හුත්වා තෙසං පුච්ඡාවචනක්ඛමතාය වචනක්ඛමො. ගම්භීරඤ්ච කථං කත්තාති සච්චපට්චවසමුප්පාදාදිං, අඤ්ඤං වා ගම්භීරකථං කත්තා. න වට්ඨානෙ නියොජකොති ධම්මචිතයාදිං අධම්මාචිතයාදිවසෙන අවත්වා ධම්මචිතයාදිවසෙනෙව දීපනතො න ච අට්ඨානෙ නියොජකො.

මාතරං පිතරං හන්ත්වාති එත්ථ “තණ්හා ජනෙති පුරිස”න්ති (සං. නි. 1.55-57) වචනතො තීසු භවෙසු සත්තානං ජනනතො තණ්හා මාතා නාම. “අභං අසුකස්ස නාම රඤ්ඤො, රාජමහාමත්තස්ස වා පුත්තො”ති පිතරං නිස්සාය අස්මිමානස්ස උප්පජ්ජනතො අස්මිමානො පිතා නාම. ලොකො විය රාජානං යස්මා සබ්බදිට්ඨිගතාති ද්වෙ සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨියො භජන්ති, තස්මා සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨියො ද්වෙ බත්තියා රාජානො නාම. ද්වාදසායතනාති විත්ථතට්ඨෙත රට්ඨසදිසත්තා රට්ඨං නාම. ආයසාධකො ආයුත්තකපුරිසො විය තංනිස්සිතො නන්දිරාගො අනුවරො නාම.

අනිසොති නිද්දුක්ඛො. බ්‍රාහ්මණොති ඛිණාසවො. එතෙන හි තණ්හාදයො අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණාසිනා භතා බාහිතා. යාතීති සො බ්‍රාහ්මණො නිද්දුක්ඛො හුත්වා යාතීති.

කායෙති කරජකායෙ. චිත්තන්ති පාදකථ්ඤානචිත්තං. සමොදහතීති පක්ඛිපති. යදා දිස්සමානෙන කායෙන ගන්තුකාමො භොති, තදා කායගතිකං පාදකථ්ඤානචිත්තං අධිට්ඨගතීති අත්ථො. චිත්තෙපි කායං සමොදහතීති යදා සීසං ගන්තුකාමො භොති, තදා පාදකථ්ඤානචිත්තෙ කායං පක්ඛිපති, චිත්තගතිකං කායං අධිට්ඨගතීති අත්ථො. කායෙ සුඛසඤ්ඤඤ්ච ලහුසඤ්ඤඤ්ච ඔක්කමිත්වාති “සෙය්‍යාපාපි නාම බලවා පුරිසො සම්ඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍යා, පසාරිතං වා බාහං සම්ඤ්ජෙය්‍යා”ති චුත්තනයෙන (මහාව. 8, 137; දී. නි. 2.66; ම. නි. 1.282; 2.338; සං. නි. 1.172) ඉද්ධිමා කායෙ සුඛසඤ්ඤඤ්ච ලහුසඤ්ඤඤ්ච ඔක්කමිත්වා පරෙසං දිස්සමානෙන කායෙන ආරාමරාමණෙය්‍යකාදීති පෙක්ඛමානො චිත්තක්ඛණෙනෙව ඉච්ඡිතට්ඨානං ගච්ඡති.

114. ලොකුත්තරං ඤාණන්ති සබ්බං ලොකං උත්තරිත්වා අභිභවිත්වා ධීතත්තා චුත්තං, න පන ලොකුත්තරභූමිකත්තා. සබ්බකාලෙ පවත්තතීති ආවජ්ජනපටිබ්බද්ධචුත්තත්තා චුත්තං, න සතතං සමිතං පවත්තතීති. න හි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං භගවතො සබ්බස්මිංයෙව කාලෙ උප්පජ්ජතීති සක්කා වත්තුන්ති.

කිත්තයිස්සාමි තෙ සන්තින්ති සබ්බකිලෙසචූපසමභෙතුතාය සන්තිං නිබ්බානං දස්සෙස්සාමි. දිට්ඨෙ ධම්මෙති දිට්ඨෙ දුක්ඛාදිධම්මෙ, ඉමස්මිං එව වා අත්තභාවෙ. අනිතිහන්ති ඉතිභාසාති එවං න ඉතිකිරාය පවත්තං, අත්තපච්චක්ඛන්ති අත්ථො. යං විදිත්වා සතො වරන්ති “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”තිආදිනා (ධ. ප. 277; ථෙරගා. 676; නෙත්ති. 5) නයෙන සතො හුත්වා වරන්තො අරියමග්ගෙන යං සන්තිං විදිත්වා. තරෙ ලොකෙ විසත්තිකන්ති සඬ්ඛාරලොකෙ විසප්පනතො විසත්තිකසඬ්ඛාතං තණ්හං තරෙ තරෙය්‍යා සමතික්කමෙය්‍යාති අත්ථො.

තඤ්චාහං අභිනන්දාමීති තං චුත්තප්පකාරං සන්තිජොතකං කුම්භාකං වචනං අභං පත්ථයාමි, තං එව වා සන්තිං උත්තමං අභිනන්දාමීති ධොතකො වදති. උද්ධං අධො තිරියඤ්චාපි මජ්ඣෙති එත්ථ උද්ධන්ති අනාගතං උපරි ව.

අධ්‍යයන අතීතය හෙට්ටා ව. තිරියඤ්ඤා මජ්ඣිමනිකායා පටිපාටිය පරිනාමය ව. එතෙ විදිත්වා සභිගොතිති එතෙ අනාගතාදිං සභිගජනනට්ඨානන්ති ඤ්ඤා. භවාභවායාති ඤ්ඤාදානාඤ්ඤා භවානං අත්ථාය, සස්සතුවච්ඡේදාය වා.

අරියසච්චානන්ති අරියභාවකරානං සච්චානං. අනානුබොධාති අබුද්ධිකතො අජානනො. අප්පට්ඨෙධාති අප්පට්ඨිකතො. සන්ධාවිතන්ති භවතො භවස්ස ගමනො සන්ධාවිතං. සංසරිතන්ති පුනස්පුනං ගමනවසෙන සංසරිතං. මමඤ්ඤා තුම්භාකඤ්ඤාති මයා වෙව තුම්භෙති ව. අථ වා සන්ධාවිතං සංසරිතන්ති සන්ධාවනං සංසරණං මමඤ්ඤා තුම්භාකඤ්ඤා අහොසිති අත්ථො. භවනෙත්තීති භවාභවං නයනසමත්ථා තණ්හාරජ්ජු. සංසිතන්ති සංසරිතං. සමුහතාති සුට්ඨු හතා ජිත්තා අප්පවත්තිකතා.

සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චාති පච්චයෙහි සඬ්ඛරියන්ති “සඬ්ඛාරා”ති ලද්ධනාමා පඤ්චක්ඛන්ධා. ආදිඅන්තවත්තතො අනිච්චන්තිකතො තාවකාලිකතො ඛණපරිත්තතො ව න නිච්චාති අනිච්චා. යදා පඤ්ඤාය පස්සති යදා විපස්සනාපඤ්ඤාය පස්සති. අථ ඉමස්මිං වට්ටදුක්ඛෙ නිබ්බිත්තේ, නිබ්බිත්තේන දුක්ඛපරිජානනාදිවසෙන සච්චාති පට්ඨිකතා. එස මග්ගො විසුද්ධියාති ය්වායං චුත්තනයෙන සච්චප්පට්ඨෙධො, එස විසුද්ධත්ථාය මග්ගො. සබ්බෙ සඬ්ඛාරා දුක්ඛාති සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අභිණ්හසම්පට්ඨිලනට්ඨෙන බයට්ඨෙන ව දුක්ඛාති. සෙසං චුත්තනයමෙව. සබ්බෙ ධම්මා අනත්තාති සබ්බෙහි තෙභුමකධම්මා පරතො තුව්ඡතො සුඤ්ඤතො අසාරතො අවසවත්තතො ව අනත්තාති. සෙසං පුරිමසදිසමෙව.

සෙය්‍යොති විසිට්ඨො උත්තමො. සද්දිසොති සමානො. භීතොති ලාමකො. ඔමානොපි හි අත්තතො අවච්ඡිකරණමුඛෙනපි සංපග්ගණ්හනවසෙනෙව පවත්ති. තෙන චුත්තං “භීතොභමස්මි”ති. කිමඤ්ඤා යථාභුතස්ස අදස්සනාති සරසපභවගුණාය එකත්තෙනෙව අනවට්ඨිතසභාවෙහි රූපධම්මෙහි සෙය්‍යාදිවසෙන අත්තතො උක්ඛිපනස්ස තෙසං යථාභුතං අදස්සනං අඤ්ඤාණං විනා කිං අඤ්ඤං කාරණං සියා, අඤ්ඤං කිඤ්චි කාරණං තස්ස නත්ථිති අත්ථො. වෙදනාදීසුපි එසෙව නයො. චුත්තවිපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො.

115 අරියසච්චාති විභාවයන්ති දුක්ඛාදිති අරියසච්චාති පඤ්ඤාභාසෙන සච්චප්පට්ඨිජාදකකිලෙසන්ධකාරං විධමෙත්වා අත්තතො පකාසාති පාකටාති කරොන්ති. ගම්භීරපඤ්ඤානාති අප්පමෙයාපඤ්ඤානාය සද්දෙවකස්සපි ලොකස්ස ඤාණෙන අලබ්භනෙයාපතිට්ඨපඤ්ඤානා සබ්බඤ්ඤානාති චුත්තං හොති. සුදෙසිතානීති සබ්බෙපවත්ථාරාදිහි තෙහි තෙහි නයෙහි සුට්ඨු දෙසිතාති. කිඤ්ඤාපි තෙ භොන්ති භුසං පමත්තාති තෙ විභාවිතඅරියසච්චා පුග්ගලා කාමං දෙවරජ්ජවක්ඛන්තිරජ්ජාදිපමාදට්ඨානං ආගම්ම භුසං පමත්තා හොන්ති, තථාපි සොතාපත්තිමග්ගඤාණෙන අභිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙන ය්වෙත්වා සත්ත භවෙ අනාමග්ගෙ සංසාරෙ යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යං නාමඤ්ච රූපඤ්ච, තෙසං නිරුද්ධත්තා න අවධිමං භවං ආදියන්ති, සත්තමභවෙයෙව පන විපස්සනං ආරහිත්වා අරහත්තං පාපුණන්ති අත්ථො.

යථිත්තේලොති එත්ථ යථාති උපමාවචනං. ඉන්ද්‍රියේලොති නගරද්වාරටීරකරණත්ථං උම්මාරබ්භන්තරෙ අට්ඨ වා දස වා හත්ථෙ පට්ඨිං බණ්ණිවා ආකොට්ඨස්ස සාරදාරුමයස්ස ඵම්භස්සෙනං අධිවචනං. පට්ඨිස්සිකො සියාති ගම්භීරනෙමිතාය අත්තො පට්ඨිත්වා භුමිතිස්සිකො සියා භවෙයා. වතුබ්භි වාතෙහිති වතුහි දියාහි ආගතවාතෙහි. අසම්පකම්පියොති කම්පෙනුං වා වාලෙනුං වා අසක්කුණෙය්‍යො. තදුපමං...පෙ.... පස්සතිති යො වත්තාරි අරියසච්චාති පඤ්ඤාය අප්ඤ්ඤාගාහෙත්වා පස්සති, තං සප්පුරිසං උත්තමපුරිසං තථා දස්සනතො සබ්බන්තිට්ඨිවාදවාතෙහි අසම්පකම්පියතාය තදුපමං යථාචුත්තඉන්ද්‍රියලුපමං වදාමිති අත්ථො.

සොතාපත්තියධිගෙහිති අරියසොතාපජ්ජනස්ස අඬ්භුතෙහි. අරියසාවකොති අරියස්ස බුද්ධස්ස භගවතො සද්ධම්මස්සවනන්තෙ ජාතත්තා අරියසාවකො. බිණ්ණිකරියොමිති බිණ්ණිකරියො අමිති. බිණ්ණාසායදුග්ගතිවිනිපාතොති ඉදං නිරයාදිනංයෙව වෙවචනවසෙන චුත්තං. නිරයාදියො හි වඩ්ඪිසඬ්ඛාතො අයතො අපෙතත්තා අපායා. දුක්ඛස්ස ගති පට්ඨරණන්ති දුග්ගතියො. දුක්කටකාරිතො විවසා එත්ථ නිපතන්තිති විනිපාතා. සොතං අරියමග්ගං ආදිතො පත්තො අධිගතොති සොතාපත්තො. අකුප්පධම්මතාය මග්ගඵලානං පුපුජ්ජනභාවසඬ්ඛාතෙ විරූපෙ න නිපතනසභාවොති අවිනිපාතධම්මො. තතො එව ධම්මනියාමෙන නියතතාය නියතො. උපරිමග්ගත්තසඬ්ඛාතා සම්බොධි අවස්සං පත්තබ්බතාය අස්ස පරං අයනං ගති පට්ඨරණන්ති සම්බොධිපරායණො.

නිච්චාතිආදිති පදාති අඤ්ඤාමඤ්ඤාචෙවචනානෙව. සහධම්මියාති සබ්බමචාරිතො. අරියකත්තෙහිති අරියානං කත්තෙහි පියෙහි මනාපෙහි. පඤ්ච සීලාති හි අරියසාවකානං කත්තාති හොන්ති, භවත්තරෙපි අවිජ්ඣනතො. තාති සන්ධායෙන චුත්තං. සබ්බොපි පනෙත්ථ සංවරො ලබ්භතියෙව. සොතාපත්තොභමස්මිති ඉදං දෙසනාසිසමෙව. සකදාගාමිආදයොපි “සකදාගාමිභමස්මි”තිආදිනා නයෙන බ්‍යාකරොන්තියෙව. යතො සබ්බෙසම්පි සික්ඛාපදාවිරොධෙන යුත්තට්ඨානෙ බ්‍යාකරණං අනුඤ්ඤාතමෙවාති.

යස්සින්ද්‍රියානීති යස්ස අරියපුග්ගලස්ස සද්ධාදිති ඉන්ද්‍රියානි. සුභාවිතානීති අරියමග්ගභාවනාවසෙන සුට්ඨු භාවිතානි. අප්ඤ්ඤාතං බහිද්ධා වාති ඔරම්භාගියානං උද්ධම්භාගියානාඤ්ච සංයොජනානං පජ්ඣනවසෙන. තෙනාහ “සබ්බලොකෙ”ති. නිබ්බිජ්ඣාති නිබ්බිජ්ඣන්වා පට්ඨිකතවා.

ධම්මපදානීති ධම්මකොට්ඨාසානි. අනභිජ්ඣා ධම්මපදං නාම අලොභො වා අලොභසීසෙන අධිගතක්ඛානවිපස්සනාමග්ගඵලනිබ්බානානි වා දසඅසුභවසෙන වා අධිගතක්ඛානාදීනි අනභිජ්ඣා ධම්මපදං. චතුක්ඛමච්ඡාරවසෙන අධිගතානි අබ්‍යාපාදො ධම්මපදං. දසානුස්සතිආභාරපටික්කුලසඤ්ඤාවසෙන අධිගතානි සම්මාසති ධම්මපදං. දසකසිණආනාපානවසෙන අධිගතානි සම්මාසමාධි ධම්මපදං.

පඤ්ච ඡින්නදෙනි හෙට්ඨා අපායුපපත්තිසංවත්තනිකානි පඤ්ච ඔරම්භාගියසංයොජනානි පාදෙ බද්ධරජ්ජුං විය පුරිසො සත්ථෙත හෙට්ඨා මග්ගත්තයෙන ඡින්නදෙයා. පඤ්ච ජහෙනි උපරිදෙවලොකසම්පාපකානි පඤ්ච උද්ධම්භාගියසංයොජනානි පුරිසො ගීවාය බද්ධරජ්ජුං විය අරහත්තමග්ගෙන ජහෙයා ඡින්නදෙයොවාති අත්ථො. පඤ්ච චුත්තරි භාවයෙනි උද්ධම්භාගියසංයොජනානං පහානත්ථාය සද්ධාදීනි පඤ්චන්ද්‍රියානි උත්තරි භාවෙයා. පඤ්ච සඬගාතිගොති ඵලං සත්තෙ පඤ්චන්තං රාගදොසමොහමානදිට්ඨිසඬගානං අතික්කමනෙන පඤ්චසඬගාතිගො හුත්වා හික්ඛු “ඔසතිණ්ණො”ති වුච්චති, නිත්තිණ්ණචතුරොසොති වුච්චතිති අත්ථො.

අනඤ්ඤාතං අප්පට්ඨිද්ධං චතුසච්චධම්මං, අමතපදංයෙව වා ඤස්සාමි ජානිස්සාමිති පටිපත්තස්ස පට්ඨමග්ගට්ඨස්ස ඉන්ද්‍රියන්ති අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතින්ද්‍රියං. පට්ඨමග්ගඤාණඤ්ඤි තංපුබ්බභාගවසෙන ඵලං චුත්තං. ආජානාති පට්ඨමග්ගෙන ඤාතමරියාදං අනතික්කමිත්වා ජානාතිති අඤ්ඤො, තස්ස ඉන්ද්‍රියන්ති අඤ්ඤින්ද්‍රියං, හෙට්ඨා තිසු ඵලෙසු, උපරි තිසු මග්ගෙසු ව ඤාණස්සෙතං අධිවචනං. අඤ්ඤාතාවිනො චතුසු සච්චෙසු නිට්ඨිතකිච්චස්ස අරහතො ඉන්ද්‍රියන්ති අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියං, අග්ගඵලඤාණස්සෙතං අධිවචනං. අනභිසමෙතස්සාති අප්පට්ඨිද්ධස්ස. අභිසමයායාති පටිවෙධාය.

බාලලක්ඛණානීති බාලස්ස උපලක්ඛණකාරණානි. බාලනිමිත්තානීති “බාලො අය”න්ති ගහෙතුං නිමිත්තානි කාරණානි. බාලාපදානානීති බාලස්ස පොරාණානි විරුල්භානි කම්මානි. “දුච්චිත්තිතච්චිත්ති”තිආදියු දුච්චිත්තිතං අභිජ්ඣං බ්‍යාපාදං මිච්ඡාදස්සනඤ්ච වින්තෙතිති දුච්චිත්තිතච්චිත්ති. දුබ්භාසිතං මුසාවාදාදිං භාසතිති දුබ්භාසිතභාසි. දුක්කටං පාණාතිපාතාදිකම්මං කරොතිති දුක්කටකම්මකාරී. චුත්තවිපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො.

භියොයාති උපරුපරි. පකුජ්ඣෙය්‍යුන්ති විරුජ්ඣෙය්‍යුං. “පකුජ්ජෙය්‍යු”න්තිපි පාඨො. භුසෙනාති දළ්භෙන. දණ්ඩෙනාති දණ්ඩදානෙන. ධිරොති පණ්ඩිතො සප්පඤ්ඤජාතිකො. නිසෙධයෙති පටිබාහෙයා. පුන කිඤ්චි කාතුං වත්තුං වා අසමත්ථං කරෙය්‍යාති අත්ථො.

පරන්ති පච්චත්ථිකං. යො සතො උපසම්මතිති යො සතිමා හුත්වා උපසම්මති, තස්ස උපසමංයෙවාහං බාලස්ස පටිසෙධනං මඤ්ඤාමිති අත්ථො.

වජ්ජන්ති දොසං. යදා නං මඤ්ඤතිති යස්මා නං මඤ්ඤති. අජ්ඣාරුහතිති අජ්ඣෙය්‍යුන්ති. ගොව භියොයා පලායිනන්ති යථා ගොයුථෙ තාවදෙව ද්වෙ ගාවො යුජ්ඣන්තෙ ගොගණො ඔලොකෙන්තො තිට්ඨති යාව න ඵකො පලායති, යදා පන පලායති, අථ තං පලායිතං සබ්බො ගොගණො භියොයා අජ්ඣෙය්‍යුන්ති, ඵලං දුම්මෙධො බමන්තං භියොයා අජ්ඣෙය්‍යුන්තිති අත්ථො.

සදත්ථපරමාති සකත්ථපරමා. බන්තායා භියොයා න විජ්ජතිති තෙසු සකත්ථපරමෙසු අත්ථෙසු බන්තිතො උත්තරිතරො අඤ්ඤො අත්ථො න විජ්ජති. තමාහු පරමං බන්තින්ති යො බලවා තිතික්ඛති, තස්ස තං බන්තිං පරමං ආහු. බාලබලං නාම අඤ්ඤාණබලං. තං යස්ස බලං, අබලමෙව තං, න තං බලන්ති ආහු කථෙන්නි දීපෙන්නි. ධම්මගුත්තස්සාති ධම්මෙන රක්ඛිතස්ස ධම්මං වා රක්ඛන්තස්ස. පටිචන්තාති පටිප්ඵරිත්වා වත්තා, පටිප්පරිත්වා වා යං වා තං වා වදෙය්‍යාසි. ධම්මට්ඨං පන වාලෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. තස්සෙව තෙන පාපියොති තෙන කොධෙන තස්සෙව පුග්ගලස්ස පාපං හොති. කතරස්සාති ? යො කුද්ධං පටිකුජ්ඣකිති, තස්ස. තත්ථ කුද්ධන්ති සම්පදානෙ උපයොගවචනං, කුද්ධස්සාති අත්ථො. තිකිච්ඡන්තානන්ති ඵකවචනෙ බහුවචනං, තිකිච්ඡන්තන්ති අත්ථො. ජනා මඤ්ඤන්තිති ඵවරුපං අත්තනො ව පරස්ස වාති උභින්නං අත්ථං තිකිච්ඡන්තං නිප්ථාදෙන්තං පුග්ගලං “බාලො අය”න්ති අත්ථබාලපුපුජ්ජනා ඵලං මඤ්ඤන්ති. යෙ ධම්මස්ස අකොවිදාති යෙ චතුසච්චධම්මෙ අකොවිදා අච්ඡෙකා, තෙ ඵලං මඤ්ඤන්තිති අත්ථො.

පුත්තන්ති අධිගතං ඵතරහි අනුභුය්‍යමානං කාමුපකරණං පත්තබ්බන්ති තදෙව අනාගතෙ අධිගත්තබ්බං අනුභවිතබ්බං, උභයමෙතං රජානුකිණ්ණන්ති තදුභයමිපි රාගරජාදීනි අවකිණ්ණං. ආතුරස්සාති රාගාදිකිලෙසාතුරස්ස. අනුසික්ඛතොති කිලෙසබ්‍රලපුග්ගලෙ අනුසික්ඛතො. යෙ ව සික්ඛාසාරාති යෙ යථාසමාදින්නං සීලවතාදිසඬබාතං සික්ඛං සාරතො ගහෙත්වා ධීතා. තෙනාහ – “සීලං වතං ජීවිතං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති. තත්ථ යං “න කරොමි”ති ඔරමති, තං සීලං. යං වෙසභොජනකිච්චවරණාදි, තං වතං. ජීවිතන්ති ආජීවො. බ්‍රහ්මවරියන්ති මෙටුනවරිති. උපට්ඨානසාරාති ඵතෙසං සීලාදිතං අනුට්ඨානසාරා. ඵතෙහි ඵල සංසාරසුද්ධිති තාති සාරතො ගහෙත්වා ධීතාති අත්ථො.

ඉච්චෙනෙ උභො අන්තාති ඉති සීලබ්බතපරාමාසමුඛෙන අත්තකිලමථානුයොගො, කාමෙසු අනවජ්ජසඤ්ඤිතාමුඛෙන කාමසුබල්ලිකානුයොගො වාති ඵතෙ උභො අන්තා. තෙ ව බො යථාක්කමං ආයති.

පත්තබ්බෙ, එතරහි පත්තෙ ව රාගරජාදිඔකිණ්ණේ කාමගුණේ අල්ලිනෙහි කිලෙසාතුරානං අනුසික්ඛන්තෙහි, සයඤ්ච කිලෙසාතුරෙහෙව පටිපජ්ජිතබ්බා, තතො එව ච තෙ කට්ඨිවඩ්ඪනා අපරාපරං ජරාමරණෙහි සිව්ථිකාය වඩ්ඪනසීලා එකන්තෙනෙව කට්ඨං වඩ්ඪෙන්නි, සයං වඩ්ඪන්නා පරෙ ව අන්තද්වයෙ සමාදපෙන්නා වඩ්ඪාපෙන්නි වාති අත්ථො.

උභො අන්තෙ අනභිඤ්ඤායාති යථාචුත්තෙ උභො අන්තෙ අජානිත්වා. ඔලියන්ති එකෙති “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති ඔලියනනණ්භාහිනිවෙසවසෙන අවලියන්ති එකච්චෙ. අතිධාවන්ති එකෙති එකච්චෙ – “උච්ඡිජ්ජති විනස්සති අත්තා ව ලොකො වා”ති අතිධාවනාහිනිවෙසවසෙන අතික්කමන්ති.

න අමඤ්ඤිංසු තෙසඤ්ච තණ්හාදිමඤ්ඤනානං පහීනත්තා. තතො එව අනුපාදාපරිනිබ්බානතො තිව්ධම්පි වට්ඨං තෙසං පඤ්ඤාපනාය නත්ථිති.

ජඤ්ඤාති ජානෙය්‍ය. සංයුජෙති සංයොජෙය්‍ය. මානුසන්ති මනුස්සානං ඉදන්ති මානුසං, මනුස්සභවපරියාපන්තං. කිඤ්ඤි තස්ස සකං හොතිති තස්ස මච්චුමුඛං පටිසන්තස්ස සත්තස්ස කිං අඤ්ඤං සකං නාම අඤ්ඤනු කල්‍යාණකම්මතො. කම්මස්සකා හි සත්තා. තෙනාහ – “තස්මා කරෙය්‍ය කල්‍යාණ”න්තිආදි. තත්ථ සම්පරායිකන්ති සම්පරායඵලනිබ්බත්තකං.

118
ඉමෙ ධම්මාති ඉමෙ කුසලා වා අකුසලා වා ධම්මා. එවංගහිතාති එවං සමාදින්නා උප්පාදිතා. ඉදං ඵලන්ති ඉදං ඉට්ඨවිපාකං අනිට්ඨවිපාකඤ්ච ඵලං. අයමත්ථොති අයං වුඩ්ඪි, අයං භානිති අත්ථො. අඤ්ඤම්පි එවංජාතියන්ති එකංසබ්‍යාකරණියං වදන්ති.

ආකඨ්ඨතො න ජානෙය්‍යුන්ති තත්ථ යෙන හෙතුනා භගවතො යා ආකඨ්ඨා, සා අඤ්ඤෙසං අවිසයොති ආහ – “කින්නං භගවා ආකඨ්ඨති. ඉදං අවිසජ්ජනීය”න්ති.

එත්තකොති එතපරිමාණො. සීලක්ඛන්ධොති සීලක්ඛන්ධහෙතු. “සීලක්ඛන්ධොනා”තිපි පාඨො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. ඉරියායන්ති කායවච්ඡිමාවාරෙ. පභාවෙති ආනුභාවෙ. භිතෙසිතායන්ති මේත්තාය. ඉද්ධියන්ති ඉද්ධිධියාය. එත්තකා බුද්ධගුණා, තෙ ව පච්චෙකං එවංපභාවා. තථා මග්ගඵලනිබ්බානාති එවමානුභාවාති. අරියසඬ්ඝො එවංවිධගුණෙහි යුත්තොති.

තිණ්ණං රතනානං මහානුභාවතා න සබ්බථා අඤ්ඤෙසං විසයො, භගවතො එව විසයොති ආහ – “බුද්ධවිසයො අවිසජ්ජනීයො”ති. තෙන යො අඤ්ඤොපි අත්ථො බුද්ධවිසයො, සො අවිසජ්ජනීයොති දස්සෙති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා – “බුද්ධවිසයො අවින්තෙය්‍යො න චින්තෙතබ්බො, යං චින්තෙන්නො උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගි අස්සා”ති (අ. නි. 4.77). කතමා පුබ්බා කොට්ඨි අවිසජ්ජනීයන්ති “කතමා පුබ්බා කොට්ඨි”ති කෙනචි කතං පුච්ඡනං අවිසජ්ජනීයං. කස්මා? සංසාරස්ස පුරිමාය කොට්ඨා අභාවතො. තෙනෙවාහ – “පුරිමා, භික්ඛවෙ, කොට්ඨි න පඤ්ඤායති”ති (අ. නි. 10.61). තත්ථ න පඤ්ඤායතිති න දිස්සති, න උපලබ්භතිති අත්ථො. න පඤ්ඤායතිති අඤ්ඤස්ස ඤාණවිසයො න හොතිති පන අත්ථං සන්ධාය “න පඤ්ඤායතිති සාවකානං ඤාණවෙකල්ලෙනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අත්තුපනායිකාති අත්තා උපනෙතබ්බො එතිස්සාති අත්තුපනායිකා. නත්ථි බුද්ධානං භගවත්තානං අවිජානනාති එතෙන පුරිමාය කොට්ඨා අභාවතො එව න පඤ්ඤායති, න තත්ථ ඤාණස්ස පටිසාතොති දස්සෙති.

යං පන අත්ථි, තං අඤ්ඤෙසං අප්පමෙය්‍යම්පි භගවතො න අප්පමෙය්‍යන්ති භගවතො සබ්බත්ථ අප්පට්ඨතඤ්ඤාණතං දස්සෙතුං “යථා භගවා කොකාලිකං භික්ඛුං ආරබ්භා”තිආදිමාහ. තත්ථ අඤ්ඤතරං භික්ඛුන්ති නාමගොත්තෙන අපාකට්ඨං. “කිච්ච දීඝං නු ඛො, භන්තෙ, පදුමෙ නිරයෙ ආයුප්පමාණ”න්ති පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා නිසින්තං එකං භික්ඛුං එවමාහාති. එත්ථායං පාඨසෙසො – දීඝං ඛො, භික්ඛු, පදුමෙ නිරයෙ ආයුප්පමාණං, තං න සුකරං සඬ්ඛාතුං “එත්තකාති වස්සානී”ති වා “එත්තකාති වස්සසතානී”ති වා “එත්තකාති වස්සසභස්සානී”ති වා “එත්තකාති වස්සසභස්සානී”ති වාති. සක්කා පන, භන්තෙ, උපමා කාතුන්ති. “සක්කා භික්ඛු”ති භගවා අවොච. සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛු, වීසතිබාරිකො කොසලකො නිලවාහො. තතො පුරිසො වස්සසතස්ස වස්සසභස්ස අවිචයෙන එකමෙකං නිලං උද්ධරෙය්‍ය. බිජ්ජතරං ඛො සො, භික්ඛු, වීසතිබාරිකො කොසලකො නිලවාහො ඉමිනා උපක්කමෙන පරික්ඛයං පරියාදානං ගච්ඡෙය්‍ය, න ත්වෙව එකො අබ්බුදො නිරයො. සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛු, වීසති අබ්බුදා නිරයා, එවමෙකො නිරබ්බුදො නිරයොතිආදි (සං. නි. 1.181; අ. නි. 10.89; සු. නි. කොකාලිකසුත්ත).

තත්ථ වීසතිබාරිකොති මාගධකෙන පත්ථෙත වත්තාරො පත්ථා කොසලරට්ඨෙ එකො පත්ථො හොති. තෙන පත්ථෙත වත්තාරො පත්ථා ආල්භකං, වත්තාරි ආල්භකාති දොණං, වතුදොණා මානිකා, වතුමානිකා බාරි. තාය බාරියා වීසතිබාරිකො නිලවාහො. නිලවාහොති නිලසකට්ඨං. අබ්බුදො නිරයොති අබ්බුදො නාම එකො පච්චෙකනිරයො නත්ථි, අච්චිම්භි එව පන අබ්බුදගුණනාය පච්චනොකාසො “අබ්බුදො නිරයො”ති චුත්තො. එස නයො නිරබ්බුදාදිසුපි.

තත්ථ වස්සගුණනාපි එවං වෙදිතබ්බා – යථා හි සතංසතසභස්සානි කොට්ඨි හොති. එවං සතංසතසභස්සකොට්ඨො පකොට්ඨි නාම. සතංසතසභස්සපකොට්ඨො කොට්ඨපකොට්ඨි නාම. සතංසතසභස්සකොට්ඨපකොට්ඨො නහුත්තං.

සතංසතසහස්සනහුතානි නින්තහුතං. සතංසතසහස්සානි නින්තහුතානි එකො අබ්බදො. තතො වීසතිගුණො නිරබ්බදො. එස නයො සබ්බත්ථං. අයඤ්ච ගණනා අපරිචිතානං දුක්කරානි චුත්තං – “තං න සුකරං සඬබාතු”න්ති. කෙච් පන “තත්ථ තත්ථ පරිදෙවනානත්තෙන කම්මකාරණානත්තෙනපි ඉමානි නාමානි ලද්ධානී”ති වදන්ති. අපරෙ “සිතනරකා එතෙ”ති. චිත්තං ආසාතෙත්වාති චිත්තං පදුසෙත්වා.

119 ජිනොති පකාරපුච්ඡා. කෙන ජිනොති කාරණපුච්ඡා. කෙන කාරණෙන කෙන හෙතුනා කාය පටිපත්තියා ජිනොති පුච්ඡති. කථන්ති පන කෙන පකාරෙන කිං අතීතානං, උදාහු අනාගතානං පච්චුප්පන්නානං කිලෙසානං පහානෙන ජිනොති පුච්ඡති, තස්මා තං “විසජ්ජනීය”න්ති චුත්තං. කතමො ජිනොති කිං රූපං ජිනො, උදාහු වෙදනා සඤ්ඤා සඬබාරා විඤ්ඤාණං ජිනො. රූපාදිවිනිමුත්තො වා අඤ්ඤො ජිනො, යො “අත්තා”ති චුච්චති ඉමමත්ථං සන්ධායාහ “අවිසජ්ජනීය”න්ති. කිත්තකොති පමාණතො කිංපරිමාණො.

අත්ථි තථාගතොති අත්ථි සත්තො. ය්වායමායස්මා “එවංනාමො එවංගොත්තො”ති පඤ්චක්ඛන්ධෙ උපාදාය පඤ්ඤපියති, තස්ස පුග්ගලස්ස අධිප්පෙතත්තා චුත්තං “විසජ්ජනීය”න්ති. රූපං තථාගතොති රූපං අත්තාති සක්කායදිට්ඨිවසෙන පුච්ඡති කත්වා චුත්තං “අවිසජ්ජනීය”න්ති. ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො.

120 ධාලං පීඩසමාරුළුහන්තිආදීනි සාමිඅත්ථෙ උපයොගවචනානි. කායෙන දුච්චරිතානීති කායෙන දුට්ඨු කතානි. ඔලම්බනීති අවලම්බන්ති අවත්ථරියන්ති. සෙසපද්දවයං තස්සෙව වෙවචනං. ඔලම්බනාදිආකාරෙන හි තානි උපට්ඨහන්ති, තස්මා එවං චුත්තං. මහතන්ති මහත්තානං. පට්ඨියං ඔලම්බන්තීති පට්ඨිතලෙ පත්ථරන්ති. සෙසපද්දවයං තස්සෙව වෙවචනං. පත්ථරණාකාරොයෙව හෙස. තත්ත්ව, භික්ඛවෙ, බාලස්සාති තස්මිං උපට්ඨහනාකාරෙ බාලස්ස එවං හොති.

ලාභා වො, භික්ඛවෙති භික්ඛවෙ, යෙ ඉමෙ තුම්හෙහි පටිලද්ධා මනුස්සත්තසද්ධාපටිලාභාදයො, ලාභා වො තුම්හාකං ලාභා එව. සුලද්ධන්ති යම්පිදං පබ්බජිත්වා චතුපාරිසුද්ධිසිලාදිසම්පාදනං ලද්ධං, තම්පි සුලද්ධං. ඛණො වො පටිලද්ධොති අට්ඨඅක්ඛණවජ්ජිතො නවමොයං ඛණො පටිලද්ධො මග්ගමුත්ථවරියවාසාය. “දිට්ඨා මයා”තිආදිනා එකදෙසනිදස්සනෙන අට්ඨ අක්ඛණෙ විභාවෙති.

121 යනිං යනිත්ති යං යං දුග්ගතිං යො ගච්ඡති. සො නං අධම්මොති යො අධම්මො තෙන වරිතො, සො නං අධම්මවාරිං පුග්ගලං. භනාතීති බාධති.

අප්පෙසක්ඛතාති අප්පානුභාවතා. දුබ්බණ්ණකාති විරූපතා බිභව්ජතා. දුප්පඤ්ඤතාති නිප්පඤ්ඤතා අහෙතුකපටිසන්ධිවසෙන එළමුගතා.

122 වාචානුරක්ඛිති චතුත්තං වච්ඡවචරිතානං පරිවජ්ජනෙන වාචානුරක්ඛි. අභිජ්ඣාදීනං අනුප්පාදනෙන මනසා සුට්ඨු සංචුතො. පාණානිපාතාදයො පජහන්තො කායෙන ච අකුසලං න කයිරා, එතෙ තයො කම්මපථෙ විසොධයෙ. එවං විසොධෙන්තො හි සීලක්ඛන්ධාදීනං එසකෙහි බුද්ධාදීහි ඉසීහි පවෙදිනං අරියං අට්ඨඬිගිකං මග්ගං ආරාධෙය්‍යානි. දුක්කටන්ති කායෙන වාචාය මනසා ච දුක්කටං සාවජ්ජං දුක්ඛදුගං දුග්ගතිසංවත්තනියං කම්මං යස්ස නත්ථි. සංචුතං තිහි යානෙහිති එතෙහි තිහි කාරණෙහි කායදුච්චරිතාදීනං පවෙසනිවාරණතො පිහිතං, තං අහං “මුත්මණ”න්ති වදාමිති.

අච්චන්තදුස්සීලාන්ති එකන්තදුස්සීලභාවො. ගිහි වාපි ජාතිතො පට්ඨාය දස අකුසලකම්මපථෙ කරොන්තො, පබ්බජිතො වාපි උපසම්පන්නදිවසතො පට්ඨාය ගරුකාපත්තිං ආපජ්ජමානො අච්චන්තදුස්සීලො නාම. ඉධ පන යො ද්විසු තිසු අත්තභාවෙසු දුස්සීලො, තස්ස ගතියා ආගතං දුස්සීලභාවං සන්ධායෙන චුත්තං. දුස්සීලභාවොති චෙන්ථ දුස්සීලස්ස ඡ ද්වාරානි නිස්සාය උප්පන්නා තණ්හා වෙදිතබ්බා. මාලුවා සාලම්මොත්ථතන්ති යස්ස පුග්ගලස්ස තං තණ්හාසඬබාතං දුස්සීලාං. යථා නාම මාලුවා සාලං ඔත්ථනං දෙවෙ වස්සන්තෙ පත්තෙහි උදකං පටිවිජිත්වා සංහඤ්ජනවසෙන සබ්බත්ථකමෙව පරියොනන්ධති, එවං අත්තභාවං ඔත්ථනං පරියොනන්ධිත්වා ධීතං සො මාලුවාය සංහඤ්ජිත්වා භූමියං පාතියමානො රුක්ඛො විය තාය දුස්සීලාසඬබාතාය තණ්හාය සංහඤ්ජිත්වා අපායෙසු පාතියමානො, යථා නං අනත්ථකාමො දිසො ඉච්ඡති, තථා අත්තානං කරොති නාමාති අත්ථො.

“අත්තනා හි කත”න්ති ගාථාය අයං සඬබෙපත්ථො – යථා පාසාණමයං පාසාණසම්භවං වජිරං තමෙව අස්මමයං මණිං අත්තනො උට්ඨානට්ඨානසඬබාතං පාසාණමණිං බායිත්වා ඡිද්දාඡිද්දං ඛණ්ඩාඛණ්ඩං කත්වා අපරිභොගං කරොති, එවමෙව අත්තනා කතං අත්තනි ජාතං අත්තසම්භවං පාපං දුම්මෙධං නිප්පඤ්ඤං පුග්ගලං චතුසු අපායෙසු අභිමත්ථති කන්තති විද්ධංසෙතිති.

නිසෙවියාති කත්වා. ගරහාති ගාරය්හා. බාලමතීති මන්දබුද්ධිතො. ඛයා ච කම්මස්සාති කම්මක්ඛයකරඤාණෙන කම්මස්ස බෙපනතො. විමුක්තවෙතසොති සමුච්ඡෙදවිමුක්තියා පටිප්පස්සද්ධිවිමුක්තියා ච විමුක්තවිත්තො. නිබ්බන්ති තෙ ජොතිරිවින්ධනක්ඛයාති යථා නාම අනුපාදානො ජාතවෙදො නිබ්බායති, එවමෙව අභිසඬබාරස්ස විඤ්ඤාණස්ස අනවසෙසක්ඛයා නිබ්බායති.

“123 වාසි හමරො” නි ගාථායං හමරොති යා කාවි මධුකරජාති. පුජ්චන්ති පුජ්චාරාමෙ වරන්තො පුජ්චඤ්ච තස්ස වණ්ණඤ්ච ගන්ධඤ්ච අභේදයං අභේදයන්තො අවිනාසෙන්තො වරතීති අත්ථො. එවං වරින්වා ව පලෙති රසමාදායාති යාවදන්ථං රසං පිචින්වා අපරමපි මධුකරණත්ථාය රසං ගහෙන්වා ධෙති. සො එකං වනගහනං අප්ඤ්ඤාගාහෙන්වා රුක්ඛස්සසිරාදිස්ස නං රජමස්සකං රසං යපෙන්වා අනුපුබ්බෙන් මධුරරසං මධුං කරොති, න තස්ස පුජ්චාරාමෙ වරිතපච්චයා පුජ්චං වා තස්ස වණ්ණො වා ගන්ධො වා විනස්සති, අථ ඛො පුජ්චං පාකතිකමෙව හොති. එවං ගාමෙ මුනී වරෙති එවං සෙක්ඛො අසෙක්ඛො වා අනගාරියමුනි කුලපටිපාටියා ගාමෙ භික්ඛං ගණ්හන්තො වරෙයාති අත්ථො. න භි තස්ස ගාමෙ වරණපච්චයා සද්ධාහාති වා භොගහාති වා හොති, සද්ධාපි භොගාපි පාකතිකාව හොන්ති. එවං වරින්වා ව පන ගාමතො නික්ඛමින්වා බහිගාමෙ උදකථාස්සකට්ඨානෙ සඬ්ඝාටිං පඤ්ඤපෙන්වා නිසින්තො අක්ඛන්තො- (මි. ප. 6.1.2) වණ්ණලෙපනපුත්තමංසුපමවසෙන (මි. ප. 6.1.2; සං. නි. 2.63) පච්චෙක්ඛන්තො පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජන්වා තථාරූපං වනසණ්ඩං අනුපටිසින්වා අප්ඤ්ඤාතිකමමට්ඨානං සම්මසන්තො මග්ගඵලාති හත්ථගතානෙව කරොති. අසෙක්ඛමුනි පන දිට්ඨධම්මස්සබ්බාරමනුස්සුඤ්ජති. අයමස්ස හමරොන මධුකරොන සරික්ඛතා. ඛිණ්ණාසවො පනෙන්ථ අධිප්පෙනොති.

පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො විහරතීති යො නං පාති රක්ඛති, තං මොක්ඛෙති මොවෙති ආපායිකාදීහි දුක්ඛෙහිති පාතිමොක්ඛො. සො එව කායිකවාචසිකස්ස චිතික්කමස්ස සංවරණතො පිදහනතො සංවරො. තෙන පාතිමොක්ඛසංවරෙන සංවුතො සමන්තාගතො හුත්වා සබ්බිරියාපටෙස්ස වරති. ආචාරගොවරසම්පන්නොති ආචාරෙන ව ගොවරෙන ව සම්පන්නො. අණුමත්තෙස්සති අප්පමත්තකෙස්ස. වජ්ජෙස්සති අකුසලධම්මෙස්ස. භයදස්සාචීති භයං දස්සී. සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙස්සති සික්ඛාපදෙස්ස යං කිඤ්චි සික්ඛිතබ්බං, තං සබ්බං සම්මා ආදියින්වා සික්ඛති.

කායකම්මවචිකම්මෙන සමන්තාගතො, කුසලෙන පරිසුද්ධාච්චොති එත්ථ ආචාරගොවරග්ගණෙනෙව කුසලෙ කායකම්මෙ වචිකම්මෙ ව ගතිතෙපි යස්මා ඉදං ආජීවපාරිසුද්ධිසිලං න ආකාසාදිස්ස උප්පජ්ජති, කායවච්ච්චාරෙස්ස එව පන උප්පජ්ජති, තස්මා තස්ස උප්පත්තිද්වාරදස්සනත්ථං “කායවචිකම්මෙන සමන්තාගතො, කුසලෙන” නි චුත්තං. යස්මා පන තෙන සමන්තාගතො, තස්මා පරිසුද්ධාච්චො, ආජීවපාරිසුද්ධිසිලං සිලමෙවාති දස්සනත්ථං එතං චුත්තං. චුත්තඤ්ඤෙන - “කතමෙ ව ට්ඨති කුසලා සීලා? කුසලං කායකම්මං කුසලං වචිකම්මං, පරිසුද්ධං ආජීවමිති ඛො අහං ට්ඨති සීලස්මිං වදාමි” නි (ම. නි. 2.265). ආරද්ධවිරියොති යස්ස කායිකං චෙතසිකඤ්ච විරියං ආරද්ධං හොති, සො “ආරද්ධවිරියො” නි චුච්චති. තත්ථ යො ගණසඬ්ගණිකං විනොදෙන්වා වතුස්ස ඉරියාපටෙස්ස අට්ඨආරම්භවත්ථුවසෙන එකකො හොති, තස්ස කායිකං විරියං ආරද්ධං නාම හොති. යො චිත්තසඬ්ගණිකං විනොදෙන්වා අට්ඨසමාපත්තිවසෙන එකකො හොති, ගමනාදිස්ස උප්පත්තකිලෙසං උප්පත්තට්ඨානෙයෙව නිග්ගණ්හින්වා ඤානං නිබ්බත්තෙති, තස්ස චෙතසිකං විරියං ආරද්ධං නාම හොති. එවං ආරද්ධවිරියො. ථාමවාති ධීතිමා. දළ්භපරක්කමොති ටීරපරක්කමො. අනික්ඛිත්තධුරො...පෙ.... සච්ඡිකිරියායාති සංකිලෙසධම්මානං පහානත්ථං වොදානධම්මානං සම්පාදනත්ථං, පච්චක්ඛකරණත්ථඤ්ච ධුරං අනික්ඛිත්තවා විරියං උස්සුක්කාපෙන්තො විහරති. පඤ්ඤවාති පඤ්චන්තං බන්ධානං උදයබ්බයපරිග්ගාහිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො. තෙනාහ “උදයත්ථගාමීනියා” නි.

නත්ථි පුත්තසමං පෙමන්ති මාතාපිතරො විරූපෙපි අත්තතො පුත්තකෙ සුවණ්ණබ්බිබ්බකං විය මඤ්ඤන්ති මාලාගුලෙ විය සීසාදිස්ස කත්වා පරිහරමානා. තෙහි උභදිතාපි ඔමුත්තිතාපි ගන්ධවිලෙපනං පටිච්ඡන්තා විය සොමනස්සං ආපජ්ජන්ති. තෙනාහ - “නත්ථි පුත්තසමං පෙම” න්ති. පුත්තපෙමෙන සමං පෙමං නාම නත්ථිති චුත්තං හොති. ගොසම්මන්ති ගොහි සමං ගොධනසදිසං අඤ්ඤං ධනං නාම නත්ථි. සුරියසමා ආභාති සුරියාභාය සමා අඤ්ඤා ආභා නාම නත්ථි. සමුද්දපරමාති යෙ කෙචි අඤ්ඤෙ සරා නාම, සබ්බෙ තෙ සමුද්දපරමා. සමුද්දො තෙසං උත්තමො, සමුද්දසදිසං අඤ්ඤං උදකං නිදානං නාම නත්ථි හගවාති වදති.

යස්මා පන අත්තපෙමෙන සමං පෙමං නත්ථි. මාතාපිතරො හි ඡඩ්ඛෙන්වාපි පුත්තධිතරො අපොසෙන්වා අත්තානාමෙව පොසෙන්ති. ධඤ්ඤෙන ව සමං ධනං නාම නත්ථි. තථාරූපෙ හි කාලෙ හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදීනිපි ගොමහිංසාදීනිපි ධඤ්ඤාග්ගණණත්ථං ධඤ්ඤාසාම්කානාමෙව සන්තිකං ගහෙන්වා ගච්ඡන්ති. පඤ්ඤාය ව සමා ආභා නාම නත්ථි. සුරියාදයො හි එකදෙසංයෙව ඔභාසෙන්ති, පච්චුප්පන්නාමෙව ව තමං විනොදෙන්ති, පඤ්ඤා පන දසසහස්සිමිපි ලොකධාතුං එකපජ්ජොතං කාතුං සක්කොති, අනිතංසාදිපට්ච්ඡාදකඤ්ච තමං විධමති. මෙසවුට්ඨියා ව සමො සරො නාම නත්ථි. නදි වා හි හොතු තළාකාදීනි වා, වුට්ඨියමො සරො නාම නත්ථි. මෙසවුට්ඨියා හි පච්ඡින්නාය මහාසමුද්දෙ අඬ්ගුලිපබ්බතෙමනමත්තමපි උදකං න හොති, වුට්ඨියා පන පවත්තමානාය යාව ආභස්සරභවනාපි එකොදකං හොති. තස්මා හගවා දෙවතාවචනං පටික්ඛිපනවසෙන පටිගාථං වදන්තො “නත්ථි අත්තසමං පෙම” න්තිආදිමාහ.

124 තිංසුධ භිතාති කිං නු භිතා. මග්ගො වනෙකායතනො පචුත්තොති අට්ඨතිංසාරම්මණවසෙන අනෙකෙහි කාරණෙහි මග්ගො කට්ඨො, එවං සන්තෙ කිස්ස භිතා හුත්වා අයං ජනතා ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො අග්ගහෙසීති වදති. භූරිපඤ්ඤාති බහුපඤ්ඤ උස්සන්තපඤ්ඤ. පරලොකං න භායෙති ඉමස්මා ලොකා පරලොකං ගච්ඡන්තො න භායෙයා.

පණ්ඩායාති යපෙන්වා. සරමාවසන්තොති අනාථපිණ්ඩිකාදයො විය බහ්වන්තපානෙ සරෙ වසන්තො. සංවිභාගීති අච්ඡරාය ගහිතමිපි නබෙන ථාලෙන්වා පරස්ස දත්තාව භුඤ්ජනසීලො. වදඤ්ඤාති යාවකානං යාවනවසෙන

වුත්තවචනඤ්ඤා, වචනියො වා. එත්ථ ච වාචනීති වත්තාරි වට්ඨිවරිතානි ගහිතානි. මනන්ති තිණි මනොසුචරිතානි. කායෙනානි තිණි කායසුචරිතානි. ඉමෙ දස කුසලකම්මපථා පුබ්බසුද්ධිඅඩ්ඨං නාම. “බන්ධන්තපානං සරමාවසන්තො”ති ඉමිනා යඤ්ඤාඋපක්ඛරො ගහිතො. සද්ධොති එකං අඩ්ඨං, මුදුනි එකං, සංවිහාගීති එකං, වදඤ්ඤාති එකන්ති ඉමානි වත්තාරි අඩ්ඨානි සන්ධාය “එතෙසු ධම්මෙසු ධීතො වතුසු”ති ආහ.

අපරො නයො – “වාච”න්තිආදීනි තිණි අඩ්ඨානි, “බන්ධන්තපාන”න්ති ඉමිනා යඤ්ඤාඋපක්ඛරොව ගහිතො, “සද්ධො මුදු සංවිහාගී වදඤ්ඤා”ති එකං අඩ්ඨං.

අපරො දුක්ඛනයො නාම හොති – “වාචං මනඤ්චා”ති එකං අඩ්ඨං, “කායෙන පාපානි අකුබ්බමානො බන්ධන්තපානං සරමාවසන්තො”ති එකං, “සද්ධො මුදු”ති එකං, “සංවිහාගී වදඤ්ඤා”ති එකන්ති එතෙසු වතුසු ධම්මෙසු ධීතො ධම්මෙ ධීතො නාම හොති. සො ඉතො පරලොකං ගච්ඡන්තොන භායති.

කායසමාවාරම්භිතිආදි පාතිමොක්ඛසංවරදස්සනං. තත්ථ දුට්ඨෙතානි ද්විට්ඨෙත, ද්විති කොට්ඨාසෙහිති අත්ථො. ජඤ්ඤාති ජානෙයා. සීලකථා ච නාමෙසා කම්මපථවසෙන වා පණ්ණත්තිවසෙන වා කට්ඨෙතො. තත්ථ කම්මපථවසෙන තාව කට්ඨන්තො අසෙවිතබ්බකායසමාවාරො පාණාතිපාතාදිත්තාදානම්භිචාරොති කට්ඨෙතො. පණ්ණත්තිවසෙන කායද්වාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදවිතික්කමවසෙන. සෙවිතබ්බකායසමාවාරො පාණාතිපාතාදිවෙරමණිති වෙච කායද්වාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදඅවිතික්කමෙන ච කට්ඨෙතො.

අසෙවිතබ්බවට්ඨසමාවාරො මුසාවාදාදිවට්ඨවරිතෙන වෙච වට්ඨ්වාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදවිතික්කමෙන ච කට්ඨෙතො. සෙවිතබ්බවට්ඨසමාවාරො මුසාවාදාදිවෙරමණිති වෙච වට්ඨ්වාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදඅවිතික්කමෙන ච කට්ඨෙතො.

පරියෙසනා පන කායවාචාහි පරියෙසනා එව, සා කායවට්ඨසමාවාරග්ගහණෙන ගහිතාපි යස්මා ආජීවට්ඨමකසීලං නාම එතස්මිංයෙව ද්වාරද්වයෙ උප්පජ්ජති, න ආකාසෙ, තස්මා ආජීවට්ඨමකසීලදස්සනත්ථං විසුං වුත්තා. තත්ථ නසෙවිතබ්බපරියෙසනා අනරියපරියෙසනාය කට්ඨෙතො, සෙවිතබ්බපරියෙසනා අරියපරියෙසනාය. වුත්තඤ්ඤො – “කතමා ව, භික්ඛවෙ, අනරියපරියෙසනා? ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො අත්තනා ජාතිධම්මො සමානො ජාතිධම්මංයෙව පරියෙසති”තිආදි (ම. නි. 1.274). තථා “කතමා ව, භික්ඛවෙ, අරියපරියෙසනා? ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො අත්තනා ජාතිධම්මො සමානො ජාතිධම්මො ආදිනවං විදිත්වා අජාතං අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං නිබ්බානං පරියෙසති”තිආදි (ම. නි. 1.275).

176 මග්ගානට්ඨසමානානි ජඤ්ඤාමග්ගාදයො වා හොන්තු ද්වයසට්ඨිදිට්ඨිගතමග්ගා වා, සබ්බෙසමිපි මග්ගානං සමමාදිට්ඨිආදීනි අට්ඨහි අඩ්ඨගෙහි මිච්ඡාදිට්ඨිආදීනං අට්ඨන්තං පාපධම්මානං පහානකරො නිරොධං ආරම්මණං කත්වා වතුසුපි සච්චෙසු දුක්ඛපරිජානනාදිකිච්චං සාධයමානො අට්ඨසමානො මග්ගො සෙට්ඨො උත්තමො. සච්චානං වතුරො පදාති “සච්චං භණෙන න කුජ්ඣෙයා”ති (ධ. ප. 224) ආගතං වට්ඨසච්චං වා හොතු, “සච්චො බ්‍රාහ්මණො, සච්චො බත්තියො”තිආදිභෙදං සම්මුතිසච්චං වා, “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති (ම. නි. 3.331; උදා. 54; මහානි. 20) දිට්ඨිසච්චං වා, “එකඤ්ඤි සච්චං න දුතියමත්ථී”ති (සු. නි. 890; මහානි. 119) වුත්තං පරමත්ථසච්චං වා හොතු. සබ්බෙසමිපි ඉමෙසං සච්චානං පරිජාතිතබ්බට්ඨෙතා පහානබ්බට්ඨෙතා සච්ඡිකාතබ්බට්ඨෙතා භාවෙනබ්බට්ඨෙතා එකපට්ඨෙට්ඨෙතා තථපට්ඨෙට්ඨෙතා ව “දුක්ඛං අරියසච්ච”න්තිආදයො (මහාව. 14; දී. නි. 2.387; ම. නි. 1.120) වතුරො පදා සෙට්ඨො නාම. විරාගො සෙට්ඨො ධම්මානන්ති “යාවතා, භික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා වා අසඬ්ඛතා වා, විරාගො තෙසං ධම්මානං අග්ගමක්ඛායති”ති (අ. නි. 4.34; 5.32; ඉතිවු. 90) වචනතො නිබ්බානසඬ්ඛාතො විරාගො සබ්බධම්මානං සෙට්ඨො. ද්විපදානඤ්ච වක්ඛුමානි සබ්බෙසමිපි දෙවමනුස්සාදිභෙදානං ද්විපදානං පඤ්චහි වක්ඛුහි වක්ඛුමා භගවාච සෙට්ඨොති.

අග්ගානීති උත්තමානි. යාවතානි යත්තකා. අපදානි නිප්පදා අභිමච්ඡාදයො. ද්විපදානි මනුස්සපක්ඛිජාතාදයො. වතුප්පදානි භත්ථිඅස්සාදයො. බහුප්පදානි සතපදිආදයො. රුපිනොති කාමාවචරරුපාවචරසත්තා. අසඤ්ඤිනොති අසඤ්ඤිභවෙ නිබ්බත්තසත්තා. නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිනොති භවග්ගෙ නිබ්බත්තසත්තා. අග්ගමක්ඛායනීති ගුණෙහි අග්ගො උත්තමො සෙට්ඨො අක්ඛායති.

අසඬ්ඛතානන්ති නිබ්බානමෙව වුත්තං. විරාගොතිආදීනි ව නිබ්බානස්සෙව නාමානි. තඤ්ඤි ආගම්ම සබ්බෙ කිලෙසා විරජ්ජන්ති, සබ්බෙ රාගමදාදයො මදා නිම්මදා හොන්ති අභාවං ගච්ඡන්ති, සබ්බා පිපාසා විනයං උපෙන්නි, සබ්බෙ ආලයා සමුග්ගානං ගච්ඡන්ති, වට්ඨානි උපවිජ්ජන්ති, තණ්හා බියති, සබ්බපරිලාභා වූපසම්මන්ති, වට්ඨදුක්ඛං නිරුප්ඤ්ඤති නිබ්බායති. තස්මා තං එතානි නාමානි ලභනීති.

ධම්මො ච කුසලක්ඛනොති තස්ස සත්ථුනො ධම්මො ච කුසලො අනවජ්ජො, අනවජ්ජන්තා එව පටිපක්ඛෙහි රාගාදීහි කිලෙසෙහි සබ්බත්තීයවාදෙහි ව අපරික්ඛනො. තානි තිණි විසිස්සරෙති එතානි තිණි රතනානි ලොකෙ සබ්බරතනෙහි විසිස්සන්ති ගුණවසෙන සබ්බලොකං අතිසෙන්නීති අත්ථො.

සමෂ්‍යපද්‍රව්‍යයක්වශයෙන් ගණනා පද්‍රව්‍යයකි. අරියසමෂ්‍යයන් සමූහසංඛ්‍යාවක් ගණනා පද්‍රව්‍යයකි. පද්‍රව්‍යයකි හි පරිපූර්ණසහජනස්ස සරොරුහස්ස නාමං. අරියපුත්තො ව සබ්බාපි පරිපූර්ණගුණානි පද්‍රව්‍යයා වුත්තා. විදුනං සක්කතොති විදුති පණ්ඩිතෙති සක්කතො. නරවරදමකොති නරවරො ව පුරිසානං දමකො නායකො වාති අත්ථො. ලොකස්ස උත්තරීති ලොකස්ස උපරි ධීනාති, සබ්බලොකෙ උත්තමානීති අත්ථො.

නිරුපදාහොති රාගපරිලාභාදීහි අනුපදාහො. සච්චනාමොති අවිතථනාමො යථාභූච්චගුණෙහි ආගතනාමො. සබ්බාභිභූති සබ්බලොකං අත්තනො ගුණෙහි අභිභවත්වා ධීනො. සච්චධම්මොති වච්චනො එකන්තනිස්සරණභාවෙන අවිතථො සහ පරියත්තියා නවට්ඨොපි ලොකුත්තරධම්මො, තතො එව නත්ථස්සෙකො තස්ස උත්තරීති තස්ස උත්තරි අධිකගුණො අස්සෙකො ව ධම්මො නත්ථීති අත්ථො. අරියසංඛ්‍යාව නිව්චං සබ්බකාලං විදුති සබ්බපණ්ඩිතෙති පූජිතො.

“එකායන”න්ති ගාථාය එකායනන්ති එකං මග්ගං. මග්ගස්ස හි –

“මග්ගො පන්ථො පථො පජ්ජො, අස්සෙකං වට්ඨායනං;
නාවා උත්තරස්සෙකු ව, කුල්ලො ව හිසි සඬගමො”ති. (වුළුති. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 101) –

බහුති නාමානි, ස්වායං ඉධ අයනනාමෙන වුත්තො. තස්මා එකායනන්ති එකමග්ගං, න ද්වෙධාපථභූතන්ති අත්ථො. අථ වා එකෙන අයිතබ්බන්ති එකායනං. ගණසංගණිකං පභාය විවෙකට්ඨෙන පටිච්චිතෙන පටිපජ්ජිතබ්බන්ති අත්ථො. අයන්ති වා එතෙනාති අයනො, සංසාරතො නිබ්බානං ගච්ඡන්තිති අත්ථො. එකස්ස වා සබ්බස්ත්තසෙට්ඨස්ස භගවතො අයනොති එකායනො. කිස්සෙති හි තෙන අස්සෙති අයන්ති, තථාපි භගවතොව සො අයනො, තෙන උප්පාදිතත්තා. යථාහ – “සො හි, බ්‍රාහ්මණ, භගවා අනුප්පන්තස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙනා”තිආදි (ම. නි. 3.79). අයතිති වා අයනො, ගච්ඡති පවත්නතිති අත්ථො. එකස්මිං ඉමස්මිංයෙව ධම්මවිනයෙ අයනො, න අස්සෙත්ථාති එකායනො. යථාහ – “ඉමස්මිං බො, සුභද්ද, ධම්මවිනයෙ අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො උපලබ්භති”ති (දී. නි. 2.214). අපි ව පුබ්බභාගෙ නානාමුඛභාවනාය පවත්තොපි අපරභාගෙ එකං නිබ්බානමෙව අයති ගච්ඡන්ති එකායනො, තං එකායනං.

ජාතිබයන්තදස්සිති ජාතියා බයසංඛ්‍යාවක් අත්තො ජාතිබයන්තො. ජාතියා අච්චන්තබයන්තො නිබ්බානං, තං පස්සිති ජාතිබයන්තදස්සි. “මග්ගං පජානාති හිතානුකම්පි”තිපි පාඨො. තස්සත්ථො – වුත්තප්පකාරං එකායනසංඛ්‍යාවක් මග්ගං සයම්භුක්ඛාණෙන භගවා පජානාති, ජානන්තො ව තෙන තෙන හිතෙන සත්තෙ අනුකම්පනීති. ඉදානි තස්ස මග්ගස්ස එකායනභාවං, තිස්සුපි කාලෙසු එකන්තනියානනස්ස විභාවෙකුං “එතෙන මග්ගෙන තරිංසු පුබ්බෙ, තරිස්සන්ති යෙ ව තරන්ති ඔස”න්ති ආහ. තස්සත්ථො – යෙ අතීතමද්ධානං කාමොසාදිචතුබ්බධං ඔසං තරිංසු, යෙ තං අනාගතමද්ධානං තරිස්සන්ති, එතරහි ව තරන්ති, තෙ සබ්බෙ එතෙනෙව මග්ගෙන, න අස්සෙත්තාති. විසුද්ධිපෙක්ඛාති චතුරොසනිත්ථරණෙන අච්චන්තවිසුද්ධිං නිබ්බානං අපෙක්ඛන්තා, පරිනිබ්බාසිතුකාමාති අත්ථො.

එවං දුට්ඨමපි සාසනපට්ඨානං නානාසුත්තපදානි උදාහරන්තෙන විභජිත්වා ඉදානි සංකිලෙසභාගියාදීහි සංසන්දිත්වා දස්සෙතුං පුන “ලොකියං සුත්ත”න්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ දස්සනභාගියෙන ව භාවනාභාගියෙන වාති නිබ්බෙධභාගියෙන. නිබ්බෙධභාගියමෙව හි දස්සනභාගියං භාවනාභාගියන්ති ද්විධා හින්දිත්වා දස්සිතං. ලොකියස්ස ලොකුත්තරස්සෙති ලොකියං ලොකුත්තරස්සෙති සුත්තං, සංකිලෙසභාගියාදීහි දස්සනභාගියාදීහි වාති උභයෙහි නිද්දිසිතබ්බන්ති අධිප්පායො. යස්මිං සුත්තෙතිආදි නිද්දිසනාකාරදස්සනං. තත්ථ සංකිලෙසභාගියන්ති සංකිලෙසකොට්ඨාසසහිතං, සංකිලෙසත්ථදීපනන්ති අත්ථො. එස නයො සෙසෙසුපි.

එවං ලොකියන්තිකස්ස සංකිලෙසභාගියාදීහි චතුහි පදෙහි සංසන්දනං දස්සෙත්වා ඉමිනා නයෙන සෙසතිකානං සෙසපදානස්ස සංසන්දනං සුචිස්සෙත්තාති තං අනුද්ධරිත්වා සංකිලෙසභාගියාදීනං සමතික්කමනං දස්සෙතුං “වාසනාභාගියං සුත්ත”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ යදිපි සංකිලෙසභාගියං සුත්තං, වාසනාභාගියස්ස සුත්තං ලොකියමෙව. තථාපි ලොකුත්තරසුත්තානි විය ලොකියසුත්තානං වාසනාභාගියං සුත්තං සංකිලෙසභාගියස්ස සමතික්කමාය හොතීති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “වාසනාභාගියං සුත්තං සංකිලෙසභාගියස්ස සුත්තස්ස නිග්ගානායා”ති වුත්තං. තත්ථ නිග්ගානායාති පභානාය. සුත්තස්සෙත වෙත්ථ සුත්තත්ථො ගහිතොති දට්ඨබ්බං. යස්මා ව වොදානධම්මා විය සංකිලෙසධම්මානං දස්සනභූමිසමතික්කමනෙනෙව භාවනාභූමි අධිගන්තබ්බා, තස්මා “භාවනාභාගියං සුත්තං දස්සනභාගියස්ස සුත්තස්ස පටිනිස්සග්ගායා”ති වුත්තං. යස්මා පන අසෙක්ඛධම්මෙසු උප්පන්තෙසු මග්ගභාවනාකිව්චං නාම නත්ථී. කුසලභාවනාපි දිට්ඨධම්මසුඛවිභාරත්ථා එව හොති, තස්මා “අසෙක්ඛභාගියං සුත්තං භාවනාභාගියස්ස සුත්තස්ස පටිනිස්සග්ගාය, අසෙක්ඛභාගියං සුත්තං දිට්ඨධම්මසුඛවිභාරත්ථ”න්ති ව වුත්තං.

ඉදානි තිකපදෙහෙව සංසන්දිත්වා දස්සෙතුං “ලොකුත්තර”න්තිආදි වුත්තං. එකබ්බිනාතිආදිසු යො සොතාපන්තො හුත්වා එකමෙව අත්තභාවං ජනෙත්වා අරහත්තං පාපුණාති, අයං එකබ්බි නාම. යථාහ –

“කතමො ව පුග්ගලො එකබ්බි? ඉධෙකච්චො පුග්ගලො තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛායා සොතාපන්තො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්බොධිපරායණො. සො එකංයෙව මානුසකං භවං නිබ්බත්තෙත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරොති. අයං වුවච්චි පුග්ගලො එකබ්බි”ති (පු. ප. 33).

යො පන ද්වේ වා තිණි වා කුලානි සන්ධාවිත්වා සංසරිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරොති, අයං කොලංකොලො නාම. යථාහ –

“කතමො ච පුග්ගලො කොලංකොලො? ඉධෙකච්චො පුග්ගලො තිණ්ණං...පෙ.... පරායණො. සො ද්වේ වා තිණි වා කුලානි සන්ධාවිත්වා සංසරිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරොති. අයං වුව්චති පුග්ගලො කොලංකොලො”ති (පු. ප. 32).

තත්ථ කුලානීති භවෙ. ද්වේ වා තිණි වාති ඉදමෙත්ථ දෙසනාමත්තමෙව. යාව ඡට්ඨභවා සංසරන්තොපි කොලංකොලො හොති එව.

යො පන සත්ත භවෙ සංසරිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරොති, අයං සත්තක්ඛන්තුපරමො නාම. යථාහ –

“කතමො ච පුග්ගලො සත්තක්ඛන්තුපරමො? ඉධෙකච්චො...පෙ.... පරායණො. සො සත්තක්ඛන්තු දෙවෙ වෙව මානුසෙ ච සන්ධාවිත්වා සංසරිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරොති. අයං වුව්චති පුග්ගලො සත්තක්ඛන්තුපරමො”ති (පු. ප. 31).

කො පන තෙසං එතං පභෙදං නියමෙතීති? කෙච් තාව “පුබ්බභෙතු නියමෙතී”ති වදන්ති. කෙච් “පඨමමග්ගො”, කෙච් “උපරි තයො මග්ගා”. කෙච් “තිණ්ණං මග්ගානං විපස්සනා”ති. තත්ථ පුබ්බභෙතු නියමෙතීති වාදෙ පඨමමග්ගස්ස උපනිස්සයො කතො නාම හොති. උපරි තයො මග්ගා නිරුපනිස්සයා උප්පන්නාති ආපජ්ජති. පඨමමග්ගො නියමෙතීති වාදෙ උපරි තිණ්ණං මග්ගානං නිරත්ථකතා ආපජ්ජති. උපරි තයො මග්ගා නියමෙතීති වාදෙ “පඨමමග්ගෙ අනුප්පන්නෙ එව උපරි තයො මග්ගා උප්පන්නා”ති ආපජ්ජති. විපස්සනා නියමෙතීති වාදො පන යුජ්ජති. සවෙ හි උපරි තිණ්ණං මග්ගානං විපස්සනා බලවතී හොති, එකඛීජී නාම හොති. තතො මන්දතරා කොලංකොලො. තතො මන්දතරා සත්තක්ඛන්තුපරමොති. එත්ථ ව යො මනුස්සෙසු එව සත්තක්ඛන්තුං සංසරිත්වා අරහත්තං පාපුණාති, යො ච දෙවෙසුයෙව සත්තක්ඛන්තුං සංසරිත්වා අරහත්තං පාපුණාති, ඉමෙ න ඉධාධිජ්ජෙතො. යො පන කාලෙන දෙවෙසු, කාලෙන මනුස්සෙසුනි වොම්භස්සකනයෙන සංසරිත්වා අරහත්තං පාපුණාති, සො ඉධාධිජ්ජෙතො. තස්මා “සත්තක්ඛන්තුපරමො”ති ඉදං ඉධට්ඨකචොකිණ්ණවට්ටජ්ඣාසයස්ස වසෙන වෙදිතබ්බං. වට්ටජ්ඣාසයො හි ආදිනො පට්ඨාය ඡ දෙවලොකෙ සොධෙත්වා අකනිට්ඨෙ යත්වා පරිනිබ්බායිස්සති.

තත්ථ යො සද්ධං ධුරං කත්වා සොනාපත්තිමග්ගං නිබ්බත්තෙති, සො මග්ගක්ඛණෙ සද්ධානුසාරී නාම හොති. එලක්ඛණෙ පන සද්ධාවිමුත්තො නාම හුත්වා චුත්තනයෙන එකඛීජීආදිභෙදො හොති. යො පන පඤ්ඤං ධුරං කත්වා සොනාපත්තිමග්ගං නිබ්බත්තෙති, සො මග්ගක්ඛණෙ ධම්මානුසාරී නාම. එලක්ඛණෙ පන දිට්ඨිජ්ජත්තො නාම හුත්වා එකඛීජීආදිභෙදො හොති. ඉදංඤ්ච අට්ඨන්තං විමොක්ඛානං අලාභිනො වසෙන චුත්තං. ලාභී පන එලක්ඛණෙ කායසක්ඛි නාම හොති. තත්ථ යෙ සද්ධාවිමුත්තදිට්ඨිජ්ජත්තකායසක්ඛිනාමකා තයො සොනාපන්නා, තෙ එකඛීජීආදීහි තිභෙව සඬිගහෙත්වා චුත්තං – “පඤ්චහි පුග්ගලෙහි නිද්දිසිතබ්බං එකඛීජීනා...පෙ.... ධම්මානුසාරීනා”ති, එවං පඤ්චහි.

ද්වාදසහි පුග්ගලෙහිති සකදාගාමිමග්ගට්ඨො, සකදාගාමී, අනාගාමිමග්ගට්ඨො, අභෙදෙන අනාගාමී, අන්තරාපරිනිබ්බායිආදයො පඤ්ච, සද්ධාවිමුත්තදිට්ඨිජ්ජත්තකායසක්ඛිනො තයොති භෙදෙන අට්ඨාති, එවං ද්වාදසහි. තත්ථ හි යො අවිභාදීසු තත්ථ තත්ථ ආයුචෙමජ්ඣං අප්පත්වා පරිනිබ්බායති, අයං අන්තරාපරිනිබ්බායී. යො පන ආයුචෙමජ්ඣං අතික්කමිත්වා අරහත්තං පාපුණාති, අයං උපභව්වපරිනිබ්බායී. තථා යො අවිභාදීසු උප්පන්නො අසඬ්ඛාරෙන අප්පයොගෙන අරහත්තං අධිගච්ඡති, අයං අසඬ්ඛාරපරිනිබ්බායී. යො පන සසඬ්ඛාරෙන සප්පයොගෙන අරහත්තං අධිගච්ඡති, අයං සසඬ්ඛාරපරිනිබ්බායී. උද්ධං උපරුපරි බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පත්තිසොනො එතස්සාති උද්ධංසොනො. පටිසන්ධිවසෙන අකනිට්ඨෙ ගච්ඡතිති අකනිට්ඨගාමී.

තත්ථ අත්ථී උද්ධංසොනො අකනිට්ඨගාමී අත්ථී උද්ධංසොනො න අකනිට්ඨගාමී, අත්ථී න උද්ධංසොනො අකනිට්ඨගාමී අත්ථී න උද්ධංසොනො න අකනිට්ඨගාමීති. තත්ථ යො ඉධ අනාගාමීඵලං පත්වා අවිභාදීසු නිබ්බත්තො තත්ථ යාවතායුකං යත්වා උපරුපරි නිබ්බත්තිත්වා අකනිට්ඨං පාපුණාති, අයං උද්ධංසොනො අකනිට්ඨගාමී නාම. යො පන අවිභාදීසු නිබ්බත්තො තත්ථෙව අපරිනිබ්බායිත්වා අකනිට්ඨමපි අප්පත්වා උපරුපරි බ්‍රහ්මලොකෙ පරිනිබ්බායති, අයං උද්ධංසොනො න අකනිට්ඨගාමී නාම. යො ඉතො චවිත්වා අකනිට්ඨෙයෙව නිබ්බත්තති, අයං න උද්ධංසොනො අකනිට්ඨගාමී නාම. යො පන අවිභාදීසු චතුසු අඤ්ඤතරස්මිං නිබ්බත්තිත්වා තත්ථෙව පරිනිබ්බායති, අයං න උද්ධංසොනො න අකනිට්ඨගාමී නාම. සද්ධාවිමුත්තාදයො චුත්තවිභාගායෙව.

නවහි පුග්ගලෙහිති එත්ථ අට්ඨන්තං විමොක්ඛානං අලාභී අරහා පඤ්ඤාවිමුත්තො නාම. තෙසං පන ලාභී වික්ඛම්භනසමුව්චෙද්විමොක්ඛවසෙන උභොහි භාගෙහි රුපකායනාමකායසඬ්ඛාතතො උභතො භාගතො විමුත්තත්තා උභතොභාගවිමුත්තො නාම. සමසීසිනාති එත්ථ තිව්ධො සමසීසී – ඉරියාපථසමසීසී, රොගසමසීසී, ජීවිතසමසීසීති.

තනු යො ධානාදීසු ඉරියාපටෙසු යෙනෙව ඉරියාපටෙන සමන්තාගතො හුත්වා විපස්සනං ආරහති, තෙනෙව ඉරියාපටෙන අරහත්තං පත්වා පරිනිබ්බායති, අයං ඉරියාපටසමසිසි නාම. යො පන එකං රොගං පත්වා අන්තොරොගෙ එව විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අරහත්තං පත්වා තෙනෙව රොගෙන පරිනිබ්බායති, අයං රොගසමසිසි නාම. පලිබොධසිසං තණ්හා, ඛන්ධනසිසං මානෝ, පරාමාසසිසං දිට්ඨි, වික්ඛෙපසිසං උද්ධච්චං, කිලෙසසිසං අවිජ්ජා, අධිමොක්ඛසිසං සද්ධා, පග්ගහසිසං චිරියං, උපට්ඨානසිසං සති, අවික්ඛෙපසිසං සමාධි, දස්සනසිසං පඤ්ඤා, පචත්තසිසං ජීවිතින්ද්‍රියං, ගොචරසිසං විමොක්ඛෝ, සඨිබාරසිසං නිරොධොති තෙරසසු සිසෙසු කිලෙසසිසං අවිජ්ජං අරහත්තමග්ගො පරියාදියති, පචත්තසිසං ජීවිතින්ද්‍රියං චුතිචිත්තං පරියාදියති. තත්ථ අවිජ්ජාපරියාදායකං චිත්තං ජීවිතින්ද්‍රියං පරියාදාතුං න සක්කොති. ජීවිතින්ද්‍රියපරියාදායකං අවිජ්ජං පරියාදාතුං න සක්කොති. අඤ්ඤං අවිජ්ජාපරියාදායකං චිත්තං, අඤ්ඤං ජීවිතින්ද්‍රියපරියාදායකං. යස්ස චෙතං සිසද්ධියං සමං පරියාදානං ගච්ඡති, සො ජීවිතසමසිසි නාම.

කථං පනිදං සමං හොතීති? වාරසමතාය. යස්මිඤ්චි වාරෙ මග්ගචුට්ඨානං හොති, සොතාපත්තිමග්ගෙ පඤ්ච පච්චචෙක්ඛණානි, සකදාගාමීමග්ගෙ පඤ්ච, අනාගාමීමග්ගෙ පඤ්ච, අරහත්තමග්ගෙ චත්තාරීති එකුනච්ඡතිමෙ පච්චචෙක්ඛණඤාණෙ පතිට්ඨාය භවභිගං ඔතරිත්වා පරිනිබ්බායතො ඉමාය වාරසමතාය ඉදං උභයසිසපරියාදානම්පි සමං හොති නාම. තෙනායං පුග්ගලො “ජීවිතසමසිසි”ති වුච්චති, අයමෙව ඉධාධිජ්ජෙතො. එවං සුඤ්ඤතවිමුත්තාදයො තයො සද්ධාවිමුත්තො පඤ්ඤාවිමුත්තො උභතොභාගවිමුත්තො සමසිසිති සත්ත සාවකා අරහන්තො, පච්චෙකඤ්ඤාදධො, සම්මාසම්බුද්ධොති ඉමෙහි නවති පුග්ගලෙහි අසෙක්ඛණාගියං සුත්තං නිද්දිසිතබ්බං.

රාගවරිතොති රාගසහිතං වරිතං එතස්සාති රාගවරිතො. රාගෙන වා වරිතො පචත්තිතො රාගවරිතො, රාගජ්ඣාසයො රාගාධිකොති අත්ථො. එස නයො සෙසෙසුපි. රාගමුඛෙ ධීතොති රාගපරිසුට්ඨානෙ ධීතො, පරිසුට්ඨිතරාගොති අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

වාසනාභාගියං සුත්තන්ති ලොකියං සත්තාධිට්ඨානං වාසනාභාගියං සුත්තං. ලොකියං සත්තාධිට්ඨානං සංකිලෙසභාගියඤ්චි සුත්තං රාගවරිතෙහි පුග්ගලෙහි නිද්දිට්ඨං. තත්ථ “ලොකියං, සත්තාධිට්ඨානං”න්ති පද්ද්වයං අනුවත්තමානං කත්වා වුත්තං “වාසනාභාගියං”න්ති. සිලවත්තෙහිති සිලවත්තාදිහි පුග්ගලෙහි. පකතිසිලන්තිආදි යෙහි සමන්තාගතා, තෙ පුග්ගලා. තෙසං දස්සනෙන පුග්ගලානං උපලක්ඛණං. අථ වා ධම්මාධිට්ඨානං පකතිසිලාදිවසෙන, සත්තාධිට්ඨානං පකතිසිලවත්තාදිවසෙන වෙදිතබ්බන්ති ඉමස්ස නයස්ස දස්සනත්ථං “සිලවත්තෙහි නිද්දිසිතබ්බං”න්ති චත්වා “පකතිසිල”න්තිආදි වුත්තං. තං පකතිසිලාදිනං පඤ්චන්තං එව ගහණං නිදස්සනමත්තං, පත්තිදානඅබහනුමොදනධම්මස්සවනදෙසනාදිට්ඨිජ්ජකම්මාදිනම්පි චෙත්ථ සම්භවතො. තෙසම්පි වා එත්ථෙව සඨගහෙත්වා දස්සනත්ථං “පඤ්චා”ති වුත්තං.

තත්ථ පකතිසිලන්ති සම්පත්තවිරතිසිලං. චිත්තජ්ජසාදොති කම්මඵලසද්ධා රතනත්තයසද්ධා ව. ඤාණං පඤ්ඤාය නිද්දිසිතබ්බන්ති යස්මිං සුත්තෙ පඤ්ඤා ආගතා, තං සුත්තං ඤාණන්ති නිද්දිසිතබ්බං. න කෙවලං පඤ්ඤාපරියායෙනෙව, අථ ඛො පඤ්ඤාන්ද්‍රියාදිපරියායෙනපි යත්ථ පඤ්ඤා ආගතා, තං සුත්තං ඤාණන්ති නිද්දිසිතබ්බන්ති දස්සෙනුං “පඤ්ඤාන්ද්‍රියෙනා”තිආදි වුත්තං. තස්සත්ථො – හෙට්ඨා වුත්තො එව. යං වා පනාතිආදීසු යං වා අඤ්ඤං කිඤ්චි පඤ්ඤාය අධිවචනං. සබ්බං තං යත්ථ කත්ථවි සුත්තෙ ආගතං, තං සුත්තං ඤාණන්ති නිද්දිසිතබ්බන්ති අත්ථො.

අජ්ඣක්තිකබාහිරෙහිති යස්මිං සුත්තෙ අජ්ඣක්තිකානි ආයතනානි, බාහිරානි ව ආයතනානි ආගතානි, තං සුත්තං තෙහි ආයතනෙහි ඤාණං ඤෙය්‍යන්ති නිද්දිසිතබ්බං. පඤ්ඤාපි ආරම්මණභූතා ඤෙය්‍යන්ති ඤෙය්‍යතො විසුං කත්වා පඤ්ඤා වුත්තා. තථා හි පඤ්ඤා ඤාණන්තරස්ස ආරම්මණන්ති කත්ථවි සුත්තෙ ඤෙය්‍යභාවෙනපි වුච්චති. යං කිඤ්චි ආරම්මණභූතන්ති යං කිඤ්චි ඤාණස්ස විසයභූතා රූපාදි. අජ්ඣක්තිකං වා බාහිරං වානි වා-සද්දෙන ඔළාරිකාදි සඨගණ්හාති. සබ්බං තං සඨබ්බතෙන අසඨබ්බතෙන වානි සබ්බං තං යථාසම්භවං සඨබ්බතභාවෙන අසඨබ්බතභාවෙන ව ඤෙය්‍යන්ති නිද්දිසිතබ්බං. ඤෙය්‍යධම්මවසෙන හි ඤෙය්‍යසුත්තං ඤෙය්‍යන්ති වුච්චතිති.

යං වා පන කිඤ්චි භගවා අඤ්ඤතරවචනං භාසතීති ලොකියලොකුත්තරාදිසුත්තෙසු එකස්මිං සුත්තෙ ද්වෙ. තෙසු යං වා පන කිඤ්චි අඤ්ඤතරවචනං එකස්සෙව කථනං භාසති නිද්දිසති. සබ්බං තං යථානිද්දිට්ඨං ධාරයිතබ්බන්ති තං යථා සබ්බං සුත්තං ලොකියාදීසු යදි අඤ්ඤතරවසෙන, අථ උභයවසෙන යථා යථා නිද්දිට්ඨං, තථා තථා ගහෙතබ්බං, තං තං පධානභාවෙන නිද්දිසිතබ්බන්ති අත්ථො.

කිලෙසසහිතඤ්ඤෙව කම්මං විපාකස්ස හෙතු, න ඉතරන්ති වුත්තං “දුට්ඨො හෙතු යඤ්ච කම්මං යෙ ව කිලෙසා”ති. සමුදයො කිලෙසාති එත්ථ “සමුදයො”ති එතෙන සමුදයපක්ඛියා වුත්තා. “කිලෙසා”ති ව කිලෙසවත්තො, සංකිලිට්ඨානි අත්ථො. යං දිස්සතීති යං යං දිස්සති. තාසු තාසු භූමිසුති පුපුජ්ජනභූමිආදීසු. කප්පියානුලොමෙනාති කප්පියෙන ව කප්පියානුලොමෙන ව. තත්ථ කප්පියං පාළියං සරූපතො වුත්තං, කප්පියානුලොමං මහාපදෙසවසෙන නයතො දස්සිතං. පටික්ඛිත්තකාරණෙනාති යෙන කාරණෙන භගවතා යං පටික්ඛිත්තං, තෙන කාරණෙන තං නිද්දිසිතබ්බං. එකන්තෙන සරාගාදිසංවත්තනමෙව හි භගවතා පටික්ඛිත්තං, තං

සරාගාය සංවත්තනාදිකාරණෙන නිද්දිසිතබ්බං . ධම්මස්සානි අසඬ්ඛතධම්මස්ස. අරියධම්මානන්ති මග්ගඵලධම්මානං.
සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

එත්ථ ච යථා සංකිලෙසභාගියාදීනං අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසග්ගතො අනෙකවිධො පට්ඨානභෙදො ඉච්ඡිතො, එවං
ලොකියසත්තාධිට්ඨානාදිසංසග්ගතොපි අනෙකවිධො පට්ඨානභෙදො සම්භවති. පාළියං පන උභයත්ථාපි
එකදෙසදස්සනවසෙන ආගතත්තා නයදස්සනන්ති වෙදිතබ්බං. සක්කා හි ඉමිනා නයෙන විඤ්ඤානා තෙ
නිද්ධාරණන්ති. යථා ච සංකිලෙසභාගියාදීනං ලොකියාදීනඤ්ච විසුං විසුං සංසග්ගභෙදවසෙන අයං පට්ඨානභෙදො
අනෙකවිධො ලබ්භති, එවං උභයෙසමිපි සංසග්ගවසෙන අයං නයො යථාරහං ලබ්භතෙව. ලබ්භති හි ලොකියං සුත්තං
කිඤ්චි සංකිලෙසභාගියං, කිඤ්චි වාසනාභාගියං. තථා ලොකුත්තරං සුත්තං කිඤ්චි නිබ්බේධභාගියං, කිඤ්චි
අසෙක්ඛභාගියන්ති. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

එවං සොළසවිධෙ පට්ඨානෙ අට්ඨවිසතිවිධං පට්ඨානං පක්ඛිපිත්වා, අට්ඨවිසතිවිධෙ ච පට්ඨානෙ සොළසවිධං
පක්ඛිපිත්වා යථාරහං දුක්ඛිකාදිභෙදෙන සම්භවතො පට්ඨානවිභාගො වෙදිතබ්බො, සො ච බො තිසු පිටකෙසු
ලබ්භමානස්ස සුත්තපදස්ස වසෙන. යස්මා පන තානි තානි සුත්තපදානි උදාහරණවසෙන නිද්ධාරණත්ථා ඉමස්මිං
අත්ථෙව විත්ථාරියමානෙ අතිපපඤ්චො හොති, අතිභාරියා ච නෙත්තිසංවණ්ණනා, සක්කා ච ඉමිනා නයෙන විඤ්ඤානා
අයමත්ථො විඤ්ඤාතුං, තස්මා න තං විත්ථාරයිමිහ. තෙනෙව හි පාළියං අඤ්ඤමඤ්ඤසංසග්ගවසෙන පට්ඨානවිභාගො
එකදෙසෙනෙව දස්සිතො, න නිස්පදෙසතොති.

සාසනපට්ඨානවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිගමනකථා

එත්තාවතා ච –

භාරෙ නයෙ ච පට්ඨානෙ, සුවිසුද්ධවිනිවිජයං;
විභජන්තො නවඬ්ගස්ස, සාසනස්සත්ථවණ්ණනං.

නෙත්තිප්පකරණං ධිරො, ගම්භිරං නිපුණඤ්ච යං;
අදෙසයි මහාථෙරො, මහාකච්චායනො වසී.

සද්ධම්මාවතරට්ඨානෙ, පට්ටනෙ නාගසව්භයෙ;
ධම්මාසොකමහාරාජ-විහාරෙ වසතා මයා.

විරට්ඨිතත්ථං යා තස්ස, ආරද්ධා අත්ථවණ්ණනා;
උදාහරණසුත්තානං, ලක්ඛණානඤ්ච සබ්බසො.

අත්ථං පකාසයන්ති සා, අනාකුලවිනිවිජයා;
සමත්තා සත්තවිසාය, පාළියා භාණුවාරතො.

ඉති තං සඬ්ඛරොන්තෙන, යං තං අධිගතං මයා;
පුඤ්ඤං තස්සානුභාවෙන, ලොකනාථස්ස සාසනං.

ඔගාභෙත්වා විසුද්ධාය, සීලාදිපටිපත්තියා;
සබ්බෙපි දෙහිනො හොන්තු, විමුත්තිරසභාගිනො.

විරං තිට්ඨතු ලොකස්මිං, සම්මාසම්බුද්ධසාසනං;
තස්මිං සගාරවා නිව්චං, හොන්තු සබ්බෙපි පාණිනො.

සම්මා වස්සතු කාලෙන, දෙවොපි ජගතීපති;
සද්ධම්මනිරතො ලොකං, ධම්මෙනෙව පසාසතුති.

ඉති බදරතිත්ථවිභාරවාසිනා ආවරියධම්මපාලෙන කතා

නෙත්තිප්පකරණස්ස අත්ථසංවණ්ණනා සමත්තාති.

නෙත්තිප්පකරණ-අට්ඨකථා නිට්ඨිතා.

